

Nejhorší na pandemii je dopad na vzdělávání [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.04.2021, Zdroj: modernirizeni.iHNed.cz, Autor: Petr Kain, Hana Vacková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 00:42, RU / měsíc: 83 898, RU / den: 8 809, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

...To už je hodně. A nejsou jen v těch dvou krajích, ale i na periferiích Plzeňského a jinde. Vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pracoval devět let ve výzkumné agentuře Median, poslední dva roky jako ředitel výzkumu. V roce 2019 založil vlastní...

Nevymlouvejme se na algoritmy

TISK, Datum: 01.04.2021, Zdroj: Právo, Strana: 13, Autor: Štěpán Kučera, Vyištěno: 86 871, Prodáno: 56 082, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 01:55, Čtenost: 192 009, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, Rubrika: Salon, AVE: 154 805,48 Kč, GRP: 2,13

...nebo dezinformace – vždycky je to výsledek naší interakce s těmito obsahy a toho, co si z nich sami pro sebe vezmeme," říká Lenka Vochocová (41) z **FSV UK**, spoluautorka knihy Na moři, za plotem, na síti. Digitální média a debata o migraci v Česku (Kniha Zlín 2021). *)S(Sociolog Daniel Prokop v...

Hledá se king

TISK, Datum: 01.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 17:16, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 319 738,78 Kč

Sice máme už přes sto let republiku, ale jako bychom se republikánství nenaučili. Prezidenta jsme posadili na největší hrad na světě, na víkend mu dali Lány. Za premiéry rádi volíme lídry, kteří slibují, jak s nimi bude automaticky líp. Je to tradice, kterou nepřerušil ani komunismus. Už příjezd T....

Eskalace napětí na východní Ukrajině

TV, Datum: 01.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 23:44, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 452 584,00 Kč, GRP: 0,73

...ruského ministra zahraničí o zničení Ukrajiny jsou nezvykle tvrdá. Je to výhrůžka? **Jan ŠÍR, analytik, Katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK** Je to samozřejmě součást toho psychologického nátlaku, který je potřeba vnímat v kontextu s tím dalším děním, jehož jsme...

Portlík (ODS): Budu pokračovat ve společné práci [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.04.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: PV, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.04.2021 04:52, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...jsou stále na úrovni roku 2011. Novým starostou MČ Praha 9 se Tomáš Portlík stane od 1. dubna 2021. Mgr. Tomáš Portlík (43 let) Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK Praha**, obor Mediální studia, a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním městské...

Vznášíme se na obláčku [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.04.2021, Zdroj: mmspektrum.com, Autor: Karel Sedláček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.04.2021 08:51, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Vydavatel: mmspektrum.com, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,04

...stále častěji si představujeme obláček, možná spíš oblak, z anglického cloud. Celý život se věnuje popularizaci vědy a techniky. Promoval na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. V letech 1960 až 1968 pracoval v plzeňském rozhlasovém studiu, potom až dokonce roku 1989 byl nejprve redaktorem pro...

Města, která jsou chytrá [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.04.2021, Zdroj: mmspektrum.com, Autor: Karel Sedláček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.04.2021 08:51, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Vydavatel: mmspektrum.com, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,04

...a zpřijemňují si život. Využívají totiž nejmodernější technologické koncepty. Celý život se věnuje popularizaci vědy a techniky. Promoval na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. V letech 1960 až 1968 pracoval v plzeňském rozhlasovém studiu, potom až dokonce roku 1989 byl nejprve redaktorem pro...

Analýza: Země jako obchodní značka. Německo boduje, Česko tápe a budí ironický smích [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Lizová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.04.2021 18:01, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Ekonomika, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...Country for The Future (Česká republika: země budoucnosti). Podle Denisy Hejlové, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** to byl krok správným směrem: "Taková sjednocující iniciativa tu dlouho chyběla a České republice zoufale..."

Stát sám sobě za námahu. Za dlouhověkosti Miroslava Zikmunda vidím optimismus a touhu hledat krásu, říká režisér Petr Horký [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.04.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.04.2021 18:20, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Film, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,24

...natáčí filmy, studuje doktorský program na **Fakultě sociálních věd** a s fanoušky nadšeně komunikuje přes sociální sítě. Podílet se bude na přípravě programu pro veřejnost ve vile, která patřila jeho příteli Miroslavu Zikmundovi, a v současné době dokončuje dokumentární film Civilizace – dobrá zpráva...

Neděsme se sci-fi scénářů a vzdělávejme se v oblasti AI, říká profesor Křišťoufek [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.04.2021, Zdroj: marketing.cz, Autor: Laura Plačková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.04.2021 19:04, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Vydavatel: Markething.cz, Země: Česko, Rubrika: Komunikace, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,04

...se v umělé inteligenci vzdělávat, jak AI proměňuje sociální vědy a jak může Česku umělá inteligence pomoci, jsme se pobavili s profesorem z IES **FSV UK** a za **FSV** také garantem meziniverzitního programu prg.ai Minor Ladislavem Křišťoufkem. Proč by se měli lidé zajímat o umělou inteligenci? O umělou...

U mladých lidí budou následky pandemie nedozírné, obává se ředitel STEM [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Veronika Tardonová, Téma, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 01:07, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...stejná suma jako plánovaný schodek státního rozpočtu, který bude také dlouhodobě splácený. PhDr. Martin Buchtík (36)Narodil se v roce 1984 v **Praze**.Doktorské studium absolvoval na **Fakultě sociálních věd na Univerzitě Karlově** se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu.V minulosti mimo jiné...

Dezinformační „doba temná“ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: infokuryr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 06:16, RU / den: 500, Vydavatel: infokuryr.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...získal na americké St. Norbert College a absolvoval studijní pobyty v Argentíně a Portugalsku. V současnosti působí také jako výzkumný pracovník **FSV UK** v oblasti globální kosmické politiky, se zaměřením na planetární obranu, těžbu ve vesmíru a laserové kosmické aplikace. „ Jak může politolog řešit...

Slavia na Arsenalu a se Spartou! Repríza finále LM: Bayern Mnichov-PSG! Real s Liverpoolem a Barcelou! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 12:54, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...O2 TV Fotbal. O2 TVSport záznam v pondělí v 11.30 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 17.00 hodin. 17.55 (výkop 18.00): 1. FC Kolín nad Rýnem – 1. **FSV Mainz/Mohuč** (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v pondělí v 7.00 hodin. 17.55 (výkop 18.00): AS Řím – FC Boloňa (utkáni 30....

Přežijí papírové peníze pandemií?

TISK, Datum: 06.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 15, Autor: Tomáš Havránek, Vytiskeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 00:18, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 66 044,60 Kč, GRP: 1,65

Digitální měna Do zimní olympiády v Pekingu příští rok Čína naplno spustí svou digitální měnu. Zároveň se tamní vláda netají, že digitálními penězi brzy úplně nahradí hotovost. Říše středu tak ukončí svůj tisíciletý experiment s papírovými penězi, který tolik fascinoval středověké návštěvníky z Ev...

Tahle krize je naprosto unikátní

TISK, Datum: 06.04.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: SILVIE LAUDER, Vytiskeno: 43 340, Prodáno: 36 237, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 00:28, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 113 770,96 Kč, GRP: 2,44

...sestry nebo učitelky měly být masově na ošetřovně, tak se jim povolí dát děti do mateřských škol. ALENA KRÍŽKOVÁ (45) Vystudovala sociologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, absolvovala stáže na univerzitách v USA, ve Francii, v Kanadě či Norsku. Působí jako vědecká pracovnice...

Spouští se kurz, který může zvýšit potenciál Česka. Elements of AI jednoduše vysvětlí, co je to umělá inteligence [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: czechcrunch.cz, Autor: Iva Břejlová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 15:02, Celková návštěvnost: 463 200, RU / den: 3 500, Vydavatel: czechcrunch.cz, Země: Česko, AVE: 14 000,00 Kč, GRP: 0,04

...jako volitelný předmět. Na aktuální letní semestr si ho zapsalo 382 studentů, nejvíc mimochodem z Filozofické fakulty. Ale zájem byl také z **Fakulty sociálních věd**, Pedagogické fakulty nebo 1. lékařské fakulty. „Znalost přínosu a rizik umělé inteligence je naprosto nutná součástí dnešního...

Studio N: Ruská vojska se shromažďují u hranic s Ukrajinou. Hrozí další konflikt? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Filip Titlbach, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 16:06, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Podcast Studio N, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...techniku a napětí mezi oběma státy eskaluje. Vzniká v oblasti další konflikt? Hostem Studia N je analytik Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Nové epizody Studia N najdete každý všední den odpoledne na našem webu a v podcastových aplikacích Spotify, Apple Podcasts, Google Podcasts. ...

Úspěšná jízda na vlně NFT. The Weeknd vydražil digitální obrazy i exkluzivní píseň za více než dva miliony dolarů [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: czechcrunch.cz, Autor: Filip Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 16:54, Celková návštěvnost: 463 200, RU / den: 3 500, Vydavatel: czechcrunch.cz, Země: Česko, AVE: 14 000,00 Kč, GRP: 0,04

...jako volitelný předmět. Na aktuální letní semestr si ho zapsalo 382 studentů, nejvíc mimochodem z Filozofické fakulty. Ale zájem byl také z **Fakulty sociálních věd**, Pedagogické fakulty nebo 1. lékařské fakulty. „Znalost přínosu a rizik umělé inteligence je naprosto nutná součást dnešního...

Ozvěny z Bundesligy: Mistra známe, hádanky ale zůstávají [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: eurofotbal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 20:24, Celková návštěvnost: 1 550 000, RU / den: 23 590, Vydavatel: eurofotbal.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,26

...v záchranném boji leccos napoví. Přitom právě Mainz vypadá vzhledem k jarní formě jako hlavní favorit na zdárné ukončení sezony. Už teď se **FSV** obdivuhodně vydrápal ze dna. Mnohem nervózněji si koušou nehty v Berlíně, neboť Hertha měla dle předsezónních ambicí bojovat úplně jinak a jinde. Místo...

Minulost Jandy, kterého žaluje Ledecký či Landa: Plagiátorství, kritika odborníků a film pro dospělé [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Ladislav Hrejzek, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 23:58, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 2,81

...prezentuje jako špičkový analytik a znalec české politické scény, skuteční odborníci o jeho kvalitách tak vysoké mínění nemají. Pracovníci z **Fakulty sociálních věd UK**, Ústavu mezinárodních vztahů nebo Metropolitní univerzity Prahajak Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal...

Aprílový žert rektora Zimy? Univerzita hazarduje se svojí pověstí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Pohled zblízka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 11:01, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 1078, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...ve kterém dotyčný uchazeč či uchazečka o docentský titul pedagogicky i vědecky působí. To není případ doktorky Němcové Tejkalové, děkanky **Fakulty sociálních věd UK** a do roku 2018 členky Kolegia rektora, která přednáší a odborně se profiluje v oblasti žurnalistických a mediálních studií. Její...

Aktuality [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.04.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 13:07, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Karlova, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...prof. JUDr. Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenských věd Mgr. Marie - Anna Hamanová, Filozofická fakulta Bc. Tomáš Boukal, **Fakulta sociálních věd**, Cena prof. RNDr. Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodovědných oborů Mgr. Lukáš Janošik, Přírodovědecká fakulta ...

V Etiopii staví největší přehradu v Africe

TV, Datum: 07.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 23:39, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 480 384,00 Kč, GRP: 0,73

...přinutí Egypt k vojenskému zásahu. **Jakub SZÁNTÓ, moderátor** Spor o obří přehradou je jasné téma pro politického geografa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Michaela Romancova. Vidíš tu situaci stejně dramaticky jako exprezident Trump? Opravdu hrozí válka? Michael...

Kulatý stůl: Česká zahraniční politika [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.04.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 23:56, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...společnosti diskriminaci – ať už jsou to ženy nebo etnické menšiny. Účast přijali: Jan Hornát je ředitelem Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. V současnosti se zaměřuje zejména na americkou zahraniční politiku, transatlantické vztahy a status a vnímání...

Výměna ministra zdravotnictví

TV, Datum: 07.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 01:38, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 4 855 788,00 Kč, GRP: 0,75

...**Zdravotnický deník** Dobrý večer. **Jiří VÁCLAVEK, moderátor** A zdravím taky Josefa Mlejníka, politologa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobrý večer. **Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova** Dobrý...

Spor o vodu z Nilu sílí. „Všechny možnosti jsou otevřené.“ hrozí si stamilionové země [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: svtakm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 07:47, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...jasně ukazují porušení mezinárodního práva. A co je důležitější, i zásad dobré spolupráce mezi sousedy.“ Politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** připomněl, že Egypt vyhrožoval válkou kvůli vodě v Nilu už v roce 1979. Technický kompromis je podle něj dobře...

Nevymlouvejme se na algoritmy. Lenka Vochocová o názorové polarizaci a sociálních sítích [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Štěpán Kučera, SALON Právo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 08:37, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...když se přestaneme vymlouvat na média a jiné vnější okolnosti a když na sebe přestaneme nahlížet jako na oběti," říká Lenka Vochocová (41) z **FSV UK**, spoluautorka knihy Na moři, za plotem, na síti. Digitální média a debata o migraci v Česku (Kniha Zlín 2021). Sociolog Daniel Prokop v úvodní...

Plánují Rusové konflikt na Ukrajině? Připomíná to události před válkou v Gruzii, říká odborník [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 09:09, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...válka, protože válka zde trvá od roku 2014, ale pokud přejde do nejakutnější fáze, Rusko na to bude připravené," říká pro iROZHLAS.cz odborník **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Karel Svoboda. „Smutně směšná obvinění“ Analytici, podle kterých se situace jeví v porovnání s minulostí jako...

Michala Mejstříka připomene memoriál v Divadle Archa. Sledovat jej můžete online [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: tydenikhrot.cz, Autor: red, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 09:11, Celková návštěvnost: 180 000, RU / měsíc: 96 314, RU / den: 6 871, Vydavatel: HROT s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 72 000

...republiky), prof. Stanley Nollen (Georgetown University), Helena Bezděk Fraňková (ředitelka Státního fondu kinematografie), prof. Lubomír Mlčoch (**FSV UK**), Jana Reichová (výtvarná kurátorka), Martin Kratochvíl (hudebník), Alessandro Pasquale (CEO Mattoni 1873), Kryštof Mejstřík (CEO Adidas Sverige...

Politologové: Babiš musel ministra vyměnit kvůli paktu se Zemanem [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Seznam Zprávy, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 13:09, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Koronavirus, Život v Česku, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného (za ANO) souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Více k tématu...

Koleje ČVUT [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: vejska.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 13:09, RU / den: 8 000, Vydavatel: vejska.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

Ahoj, je tu někdo, kdo má zkušenosti s kolejemi ČVUT? Jaká kolej je nejlepší, popř. kam je největší šance se dostat? Přemýšlím nad Masarykovou a Dejvickou... Podobné příspěvky: koleje-koruna - Slezská univerzita v Opavě Přestup z FIT ČVUT na FIT VUT - Výběr vysoké školy Koleje Hradec Králové ...

Obětní beránek Blatný: Kvůli Sputniku, Zemanovi i preferencím ANO, míní politologové [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:35, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného (za ANO) souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Politolog Jan...

Memoriál ekonoma Michala Mejstříka: Promluví Švejnár či Pasquale [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: e15.cz, Autor: E15.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:47, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Byznys, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

...profesor Stanley Nollen (Georgetown University), Helena Bezděk Fraňková (ředitelka Státního fondu kinematografie), profesor Lubomír Mlčoch (**FSV UK**), Jana Reichová (výtvarná kurátorka), Martin Kratochvíl (hudebník), Alessandro Pasquale (generální ředitel Mattoni), Kryštof Mejstřík (generální ředitel...

V ulicích severoirských měst přestává být bezpečno

RÁDIO, Datum: 08.04.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:56, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 212 550,00 Kč, GRP: 2,01

...Podobné násilnosti se předtím opakovali na řadě míst, například ve městě Derry. Naším hostem je teď Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den. **Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy** Hezké poledne. Věra...

Život je jedna VELKÁ JÍZDA

TISK, Datum: 07.04.2021, Zdroj: MÚJ SVĚT, Strana: 62, Autor: Marie Navrátilová, Vytlačeno: 43 872, Prodáno: 17 709, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 15:29, Čtenost: 129 741, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Moje osobnost, AVE: 525 959,20 Kč, GRP: 1,44

...rok zažili hodně. „V každé dceři se trochu vidím, jako bych se dívala do zrcadel.“ **MONIKA VALENTOVÁ (49)** * Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK**. Od druhého semestru pracovala v médiích – nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka Evropy 2. *...

Pane, vyjste Hitler!

TISK, Datum: 08.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 16:29, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepiště dějiny, AVE: 322 444,90 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepiště dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Babiš obětoval Blatného, aby mohl být po volbách premiérem, míní politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 16:32, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Blatného ve...

ČSSD čeká klíčový sjezd o přežití, tentokrát bez Zemana a poprvé online [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 18:07, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...vyjednávání. Nedokážu odhadnout, čím se to nahradí v online prostoru," řekl iDNES.cz politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jana Maláčová (Twitter)@JMalacova 07.dubna 2021 v 12:36, příspěvek archivován:08.dubna 2021 v 11:37 Banky a...

Přední české osobnosti vzpomínají na ekonoma Mejstříka. Podlehli covidu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 20:28, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoroNERV-20. Foto: Michal Mejstřík Tomáš Krist, MAFRA ...

Měl dar vidět v číslech to podstatné. Osobnosti vzpomínají na ekonoma Mejstříka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 20:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoroNERV-20. Foto: Michal Mejstřík Tomáš Krist, MAFRA ...

Měl dar vidět v číslech to podstatné. Osobnosti vzpomínaly na ekonoma Mejstříka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, ven, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 22:17, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoroNERV-20. Foto: Michal Mejstřík Tomáš Krist, MAFRA ...

Tomáš Portlík novým starostou Prahy 9

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Naše Praha 9, Strana: 3, Autor: (red), Vytlačeno: 43 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 00:20, Vydavatel: Strategic Consulting s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Praha 9, AVE: 4 915,18 Kč

...která se týká zlepšování každodenního života obyvatel Prahy 9," řekl starosta Tomáš Portlík. *** Mgr. Tomáš Portlík (43 let) Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK** a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním Prahy 9. V roce 2018 byl zvolen...

Co sleduje Rusko na Ukrajině?

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 7, Autor: Karel Svoboda, Vytlačeno: 102 406, Prodáno: 89 004, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 00:36, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 209 400,34 Kč, GRP: 5,05

V době, kdy Rusko čelí sankcím kvůli uvěznění Alexeje Navalného, kdy Joe Biden tvrdě nastupuje na ruského prezidenta, kdy je země vyloučena z řady sportovních soutěží, se ruská vojska přesouvají k hranicím Ukrajiny a hrozí jí zničením. Co má Putin za lubem? Současně napětí mezi Ruskem a Ukrajinou ...

Politologové. Blatného musel Babiš odvolat

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: ČTK, Vytlačeno: 180 682, Prodáno: 262, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 01:42, Čtenost: 340 232, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 57 688,59 Kč, GRP: 3,78

...univerzity v Brně, který se spolu se svým kolegou vyjádřil k odvolání Jana Blatného z postu šéfa českého zdravotnictví. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Prezident jej znovu...

Křiváci a poctivci

TISK, Datum: 07.04.2021, Zdroj: Vesmír, Strana: 26, Autor: Petr Houdek, Vytlačeno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 02:08, Vydavatel: VESMÍR, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 159 373,23 Kč

Do hotelové haly v jednom velkém světovém městě vchází pohledná dívka. Rozhlédne se, a když spatří recepci, bez váhání k ní zamíří. „Dobrý den, na ulici za rohem jsem našla tohle.“ Při těch slovech na přepážku pokládá pánskou peněženku a posouvá ji směrem k recepčnímu. „Někdo to musel ztratit,“ pokr...

Doba postfaktická jako synonymum pro dobu veřejných lží [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Alice Němcová Tejkalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 08:00, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 765, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...rektorovi naší univerzity. Jednomyslná stanoviska nebývají častá a jsou vždy pro uchazeče velkým oceněním, dobře situaci znám i z Vědecké rady **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kterou vedu. Výsledek 3:0, 5:0 a 21:0 znamená habilitaci nespornou. A ještě nikdy nenastala situace, že by...

Tomáš Petříček: Povolební spolupráci s ANO vylučuji [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.04.2021, Zdroj: podpisky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 10:32, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...a financování až po notifikaci Evropské komise. KDO JE TOMÁŠ PETŘÍČEK Narodil se 27. září 1981 v Rokycanech. Vystudoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Obhájil zde disertační práci na téma Perspektivy energetické bezpečnosti EU. Od mládí se angažuje v ČSSD, v...

Doba postfaktická jako synonymum pro dobu veřejných lží [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.04.2021, Zdroj: denikreferendum.cz, Autor: Alice Tejkalová Němcová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 13:08, Celková návštěvnost: 145 110, RU / měsíc: 39 312, RU / den: 5 662, Vydavatel: Referendum s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,06

... **FSV UK** reaguje na komentář čtveřice akademiků, kteří protestovali proti způsobu, jímž proběhlo na Univerzitě Karlově její habilitační řízení. Lidé, kteří nejsou schopni nebo ochotni ověřovat informace, se rádi vymlouvají na to, že žijeme v době postfaktické. Žalostné je, když se na tom všem...

Pišta Mihálik válel ještě v 41 letech

TISK, Datum: 10.04.2021, Zdroj: Liberecký deník, Strana: 62, Autor: MILOSLAV CIHLÁŘ, Vytlačeno: 1 030, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 00:40, Čtenost: 7 190, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - Deník Extra, AVE: 18 646,38 Kč, GRP: 0,08

...působil v U16, U17, U18 a v Českomoravské U20, no a v zahraničí jsem byl 18 let v nižších soutěžích v klubech OFC Neugersdorf, Budissa Bautzen, **FSV Oppach** a **FSV Neusalza-Spremberg**. * Proč jste ještě vlastně v dorosteneckém věku přestoupil z Liberce do Jablonce? Přestup do Jablonce byl vyústěním...

Fanyčky mě hlídaly. Sledovaly, jestli jdu sám spát na hotel, říká Hložek [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: revue.iDNES.cz, Autor: Dita Brančíková pro týdeník 5plus2, sub, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 00:53, Celková návštěvnost: 73 260, RU / měsíc: 1 509 696, RU / den: 146 608, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 1,63, Návštěvy za měsíc: 74 100 000

...hostem pořadu. Byla to velká a krásná zkušenost. Stanislav Hložek | Narodil se 16. září 1954 v Kroměříži. Vystudoval střední stavební školu a **Fakultu sociálních věd UK** v **Praze**. | Od devíti let působil v dětském pěveckém sboru, učil se na klavír i akordeon. Posléze hostoval v několika tanečních...

Zvolil jsem politickou stranu barikády, říká nový starosta Prahy 9 Portlík [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: metro.cz, Autor: Marek Hýř, Metro.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 05:37, Celková návštěvnost: 90 310, RU / měsíc: 51 314, RU / den: 5 117, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 0,06

Jan Jarolím byl starostou deváté městské části nepřetržitě patnáct let. Na vlastní žádost se nedávno rozhodl funkci opustit. Na jeho místo zvolilo zastupitelstvo dosavadního místostarostu Tomáše Portlíka. Ten má pro svého předchůdce jen slova chvály. „Politicky mě vychoval,“ říká v rozhovoru pro den...

Voliči ANO mají jiné hodnoty. Babiše vyjma kauzy StB ohrožuje i kauza Faltýnek a ekonomika, říká politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 18:22, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...Pro některé lidi není případná spolupráce s StB ze strany premiéra tak klíčová jako jiné věci, například ekonomické či zdravotní.“ Absolvent **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** míní, že pro Babiše nové zjištění v současné době nepředstavuje největší starost. „Mnohem větším problémem pro něj...

Laureátky a laureáti cen Univerzity Karlovy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: ff.cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 19:26, Celková návštěvnost: 347 020, RU / den: 2 500, Vydavatel: ff.cuni.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...JUDr. Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenskovedních oborů Mgr. Marie – Anna Hamanová, Filozofická fakulta UK Bc. Tomáš Boukal, **Fakulta sociálních věd UK** Cena prof. RNDr. Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodovědných oborů Mgr. Lukáš Janošík, Přírodovědecká fakulta...

Uvnitř psacího experimentu budme tolerantní [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.04.2021, Zdroj: mediar.cz, Autor: Jakub Jetmar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.04.2021 00:35, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Vydavatel: Ondřej Aust, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10
...psacím experimentu můžeme opřít. Telegraficky Svádění společenských nešvarů na technologie moc hezky problematizuje též Lenka Vochocová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Rozhovor s ní vyšel v Salonu Práva. * Podcastová série Slow Burn přesedlala ve třetí sezóně od klasických...

Vláda nechce vzdělané a kriticky myslící lidi, ale nevolníky do montoven, říká hospodářská historička [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.04.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Jana Bendová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.04.2021 14:08, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

...stavu státu a jeho institucí. Antonie Doležalová - vystudovala ekonomii, filozofii a historii. Je docentkou na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a Senior Member na Robinson College v Cambridge. Zabývá se především československými hospodářskými dějinami 20. století a dějinami českého...

S bazukou se musí umět

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: HROT, Strana: 30, Autor: Pavel Páral Tomáš Novák, Vytiskeno: 12 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 02:09, Vydavatel: HROT s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor

...po studiích začal přednášet makroekonomii. • V roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV. Poté přešel na Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**, kde se stal vedoucím katedry makroekonomie. • V letech 1993–1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. • V roce 1995...

Slavia s Arsenalem a v Liberci, Sparta v Jablonci a se Slováckem! Odvety LM: PSG-Bayern, Liverpool-Real! [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 08:03, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...7.00 hodin. 17.00 (výkop 17.05): Girondins Bordeaux – AS Monako (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2. 17.55 (výkop 18.00): 1. **FSV** 05 Mainz/Mohuč – Hertha BSC Berlín (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v pondělí v 7.00 hodin. 17.55 (výkop 18.00): FC...

Teritorialita exekutorů – hloupost, kterou se snižá vymahatelnost práva [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: advokatenidenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 10:10, Celková návštěvnost: 65 876, RU / měsíc: 36 945, RU / den: 1 231, Vydavatel: Česká advokátní komora v Praze, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,01

...dostane na frak. Doplatíme na to všichni. Autor JUDr. Ing. Petr Koblovský, Ph.D., LL.M., je advokát a behaviorální ekonom, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a v Liberálním institutu. Autor není exekutorem ani se na činnosti exekutorů žádným způsobem nepodílí Foto: Pixabay ...

Krátké čtení pro dlouhé chvíle [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: klubknihomolu.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 13:59, RU / den: 5 000, Vydavatel: klubknihomolu.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...11. září 2001 přinášel pro BBC zpravodajství z pákistánsko-afghánské hranice. Vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na **FSV UK**. Zdroj informací: nakladatelství Argo ————— Od konkrétních problémů současné politiky přejdeme k něčemu abstraktnějšímu – ke...

Jsem rád, že Janek Ledecký podává žalobu na sluníčkářský fakticky Georgem Sorseem a Evropskou unii financovaný think-tank Evropské hodnoty [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: spd.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 15:07, RU / měsíc: 1 988, RU / den: 142, Vydavatel: Svoboda a přímá demokracie (SPD), Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...nenávisť a za extremistu. Tohle se platí z vašich veřejných peněz. Proti Evropským hodnotám se postavili i někteří čeští vědci, kteří působí na **Fakultě sociálních věd UK**. Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzité Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky. A je příznačné, že tuto...

Petříčkova prohra na sjezdu poskytla Hamáčkovi záminku k odvolání, míní politolog [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 15:54, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...měl i jiné důvody, včetně vstřícného gesta vůči prezidentu Miloši Zemanovi. doporučujeme Na dotaz ČTK to dnes uvedl politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle ředitele Asociace pro mezinárodní otázky Víta Dostála byl Petříček otevřený novým tématům, jeho přístup k...

Už skoro nikomu nevěříme

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 20, Vytiskeno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 17:13, Vydavatel: Reportér magazin, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Glosy, AVE: 742 127,88 Kč

...sociálních problémů a politiky a která se nyní podílí na projektu Život v pandemii, sledujícím chování Čechů v době koronaviru. Působí rovněž na **Fakultě sociálních věd UK**, je členem Národní ekonomické rady vlády. Za seriál článků o české společnosti Úvod do praktické sociologie získal v roce 2016...

Umění není luxus, ale nezbytnost

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 51, Autor: ZUZANALIZCOVÁ, Vytlačeno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 17:13, Vydavatel: Reportér magazín, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Report, AVE: 135 375,96 Kč

Také na kulturu v sousedním Německu dopadla tvrdě pandemie koronaviru. Nyní umělci ve spolupráci s lékaři, hygieniky i fyziky zkoušejí koncepty, které mají zajistit co nejbezpečnější provoz. Německo Kultura a umění jsou v Německu považovány za důležitou součást běžného života i ekonomiky. Spolkové ...

Kainovo znamení českých učilišť

TISK, Datum: 13.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: JITKAPOLANSKÁ, Vytlačeno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 02:27, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Akademie, AVE: 267 122,19 Kč, GRP: 1,70

... Václav Korbel * Spolupracovník think-tanku IDEA při Národohospodářském ústavu AV ČR a analytik PAQ Research. * Absolvoval doktorské studium na **Fakultě sociálních věd UK**. * V minulosti pracoval v oddělení Strategie a analýz na MŠMT. * Zabývá se výzkumy v oblasti ekonomie vzdělávání, dopadem...

Dvanáct medailonků kandidátů do rady ČT [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: blistry.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 02:27, Celková návštěvnost: 382 770, RU / měsíc: 109 967, RU / den: 9 704, Vydavatel: Občanské sdružení Britské listy, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,11

...provazuje i stejnojmenný e-shop v 90. letech vydával regionální týdeník, v roce 2006 byl volebním manažerem u SNK-ED studoval žurnalistiku na **FSV UK** a regionální rozvoj na TU v Ostravě Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta není zřejmý vztah mezi kandidátem a...

Půl roku do voleb: Bartoš je terčem, Babišovi zatápí Faltýnek, míní expert. Aco Klaus? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 05:19, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volby do sněmovny, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...rozložení sil vypadá tak, že se koalice Pirátů a STAN usadila na 1. příčce před ANO. Těsně, ale přece. Podle politologa Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd UK** se pod částečně to podepisuje logická touha voličů po změně. „Koalice Pirátů a STAN je na vzestupu a tento trend je daný tím, že lidé...

Nebyl moc vidět, ale nemá se za co stydět, říká o končícím ministru zahraničí reportérka Šafaříková [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lenka Kabrhelová, Lukáš Matoška, Zuzana Kubišová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 06:14, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...Česka ven? Můžeme to shrnout? Můžeme. Tomáš Petříček řadu let strávil v zahraničí, ať už na studiích nebo pracovně, byť jeho alma mater je **pražská Fakulta sociálních věd**. Byl na několika stážích studijních jak v Bruselu, tak třeba například ve Spojeném království. Poprvé na studijní stáž vyjel v...

Piráti to nepřipustí... [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Milan Špás, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 07:55, RU / den: 150 000, Vydavatel: halonoviny.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,67

...Piráťů. Nevím, ale pro mě expertem je někdo, kdo věci opravdu rozumí, ale že by absolvent bakalářského studia na beze sporu především politické **Fakultě sociálních věd UK** byl odborníkem na energetiku, jaderné energetice a jejím problémům rozuměl, se mi nezdá. O jeho zkušenostech mi spíše napovědělo...

Připojování výroben v roce 2021

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Energetika, Strana: 15, Autor: Radim Černý, Jan Kořán, Vytlačeno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 14:40, Vydavatel: Asociace energetických manažerů z s., Země: Česko, Rubrika: LEGISLATIVA – PŘIPOJOVÁNÍ VÝROBEN, AVE: 181 675,42 Kč

...– Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a...

Vinohradská 12 - Tomáš Petříček z ČSSD opouští post ministra zahraničí

RÁDIO, Datum: 13.04.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 14:58, Poslechovost pořadu: 38 776, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 232 000,00 Kč, GRP: 0,43

...Můžeme. Tomáš Petříček je člověk, který řadu let strávil v zahraničí, ať už na studiích, nebo pracovně, byť tedy jeho alma mater je **Fakulta sociálních věd pražská**, tak byl na několika stážích studijních jak v Bruselu, tak třeba například ve Spojeném království, a poprvé na nějakou studijní stáž...

Zaorálek ustoupí, protahování by bylo vraždou Hamáčka, míní politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: knn, brz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 16:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...přes rok vede ministerstvo průmyslu a obchodu společně s resortem dopravy Karel Havlíček. Podle Tomáše Weisse z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** to ale není správná cesta. „Ministerstvo potřebuje plnohodnotného ministra, který se mu bude věnovat na 100...

Biden chce skoncovat s daňovými ráji. Česko se obává o svou suverenitu

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 1, Autor: Ondřej Houska, Vytlačeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 01:56, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Titulní strana, AVE: 124 036,78 Kč, GRP: 1,65

...ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), jež jsou podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil docent Petr Janský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. České ministerstvo financí ale žádnou minimální sazbu nechce. „Znamená to riziko omezení suverenity zemí v...

Pohádka o tom, jak nadnárodní společnosti také platily daně

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 11, Autor: Petr Janský, Vytlačeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 01:56, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 127 322,76 Kč, GRP: 1,65

...jednotlivých zemí (které jsme spolu s pěti zahraničními kolegy před pár dny zveřejnili ve výzkumném článku na webu Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**) jsou daňové příjmy tím vyšší, čím vyšší je globální minimální daňová sazba. Například pro Českou republiku...

Babiš nemá s Kulhánkem problém. Politologové: Výběr nového ministra jde na ruku Hradu / Zprávy / Tiscali.cz URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: tiscali.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 12:43, Celková návštěvnost: 5 530 000, RU / měsíc: 2 008 019, RU / den: 279 577, Vydavatel: TISCALI Telekomunikace ČR, s.r.o., Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 3,11

...zahraniční pozici bez poklonkování k autoritářským mocnostem,“ vysvětlil. Výběr nového ministra jde na ruku Hradu? Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se domnívá, že výběr náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhánka do čela resortu zahraničí odpovídá zadání, že nový...

Kulhánek jako ministr zahraničí? Výběr jde na ruku Hradu, míní politologové URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 13:06, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se domnívá, že výběr náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhánka do čela resortu zahraničí odpovídá zadání, že nový ministr má jít Hradu víc na ruku. Také podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze se v posledních dnech zdá, že se vše...

Speciál - Boje mezi proruskými separatisty na Ukrajině a ukrajinskou armádou, možnost vstupu Ukrajiny do NATO

RÁDIO, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 15:00, Poslechovost pořadu: 28 488, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:10 Speciál, AVE: 368 790,00 Kč, GRP: 0,32

...den, na shledanou. **Martina MAŠKOVÁ, moderátorka** A náš Speciál uzavře Michael Romancov, politický geograf a publicista z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den i vám. **Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK** Dobrý den. **Martina MAŠKOVÁ,**...

V sevření nerovnosti

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: A2, Strana: 29, Autor: magdalena mouralová, Vytlačeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 15:27, Vydavatel: Společnost Kulturní týdeník A2, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 26 553,87 Kč

Hlavní úskalí českého školství Vzdělávací dráhy i výsledky českých dětí jsou velmi silně ovlivněny tím, z jakého prostředí pocházejí. Současný stav školství v oblasti povinné docházky místo toho, aby stávající nerovnosti oslaboval, nahrává jejich reprodukci a posilování. Rodinný původ hraje podsta...

Nedůvěra vládě před volbami a při pandemii není dobrý krok, shodují se politologové URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Jan Menšík Novinky, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:02, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...Šaradín z Univerzity Palackého v Olomouci. Podobný názor mají jeho kolegové Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně a Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Všichni tři se navíc shodují na tom, že vyslovení nedůvěry vládě není v současnosti racionální a opozici by...

Petříček v Blesku o vyhazovu, „vykuchaném ministerstvu“ i nástupci: Čínská CEFC mu nepomáhá URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:02, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Epicentrum, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Nabídky k dalšímu angažmá podle svých slov má. Zmínil například akademické prostředí, ze kterého pochází. „Já jsem v minulosti působil na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, ale i v soukromém sektoru,“ připomněl a dodal: „Nějaké nápady máme i s kamarády, rád jezdím na kole, takže bych...

Do Černínského paláce míří neznámá tvář. Kritici upozorňují na Kulhánkovy vazby na Čínu URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zemand, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:12, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...konference Transatlantic Security and the Future of NATO. Neznámé jméno má jít na ruku Hradu, tvrdí politologové Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** nicméně soudí, že v čele Černínského paláce by měl být zkušený politik, nikoli náměstek, o němž „do věřejška vědělo...

Habilitační řízení není sportovní zápas [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Václav Štětka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:39, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 2325, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

... **Fakulty sociálních věd UK** Alice Němcová Tejkalová nás ve své reakci na naše pochybnosti o její čerstvé habilitaci v oboru kinantropologie na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK obviňuje z šíření nepravd a namísto věcné argumentace se uchyluje k osobním útokům. Její odpověď však navzdory lamentování...

POLITIKA: Petříčkova tragická (ne)politika [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Jan Bartoň, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 00:38, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: O. NEFF s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

...Poche. Je popravdě šokující, když u Petříčka uvádí wikipedie: Vystudoval magisterský a doktorandský program oboru mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Obhájil zde disertační práci na téma „Perspektivy energetické bezpečnosti Evropské unie“. V průběhu studia absolvoval...

Nominace Kulhánka na ministra zahraničí

TV, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 04:03, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 2 076 354,00 Kč, GRP: 0,75

...Česká televize. **Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor** Novinky ve vládě teď nadstranicky se dvěma politiky, Josef Mlejnek z **fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy** je s námi, dobrý večer pane doktore. Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**...

Konec nekonečné války. Tálibán po odchodu Američanů ovládne Afghánistán do tří let [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 06:29, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...které v Afghánistánu poskytoval útočiště a místo pro výcvik právě Tálibán. Český expert na Střední Asii Slavomír Horák, který vyučuje na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, Afghánistán mnohokrát navštívil, o úspěchu Tálibánu nepochybuje. "Není to tak, že Tálibán teprve dobude velké..."

Chybějící hlasy, ale i obavy z prezidenta. Čtyři varianty vývoje poté, co KSČM přestala tolerovat vládu [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vít Kubant, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 11:15, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...Vít Rakušan. Jedním ze zádrhelů je, že nový volební zákon ještě neprošel schvalovacím procesem v Senátu. Podle politologa Josefa Mlejnkna z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** by tak rozpuštění sněmovny vyvolalo totální ústavní krizi. „Předčasné volby v tuto chvíli nelze udělat,“ řekl. ...

Obavy o nezávislost České televize / Zprávy / Tiscali.cz [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: tiscali.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 11:53, Celková návštěvnost: 5 530 000, RU / měsíc: 2 008 019, RU / den: 279 577, Vydavatel: TISCALI Telekomunikace ČR, s.r.o., Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 3,11

...praxe, ale lidé z oblastí zcela nemediálních. Místo relevantních kandidátů, kteří znají mediální prostor, se poslanci rozhodli jinak. Děkan **FSV UK** Jakub Končelík nominovaný Univerzitou Karlovou nebyl vnímán jako vhodný pro užší výběr, místo toho vybrali například publicistu často extrémních...

Expert na insolvenční právo Tomáš Richter nastupuje do JŠK [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: epravo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 12:26, Celková návštěvnost: 468 730, RU / měsíc: 240 741, RU / den: 12 895, Vydavatel: epravo.cz a.s., Země: Česko, Rubrika: Aktuálně, tiskové zprávy, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 0,14, Návštěvy za měsíc: 293 952

...International Insolvency Institute. V části svých akademických aktivit bude nadále pokračovat, a to včetně výuky na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a členství ve vědecké radě Centra restrukturalizace a insolvence Harryho Pollaka na pražské VŠE. Tomáš Richter ...

Advokátní personálie roku? Richter odešel z Clifford Chance [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: lawyersandbusiness.cz, Autor: Jan Januš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 12:41, Vydavatel: A11, spol. s r.o., Země: Česko

...International Insolvency Institute. V části svých akademických aktivit bude nadále pokračovat, a to včetně výuky na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a členství ve vědecké radě Centra restrukturalizace a insolvence Harryho Pollaka na pražské VŠE,“ dodala. „Ve spolku AVEA (Aktivní Věřitelé)...

Opozice by svržením vlády posílila Zemana. Na předčasných volbách může vydělat SPD, říká politolog [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 16:10, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...řešit politiku a hrozí tak nízká volební účast,“ varuje. Politolog, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**, míní, že svržení vlády či předčasné volby by jediné pomohly hnutí Svobody a přímé demokracie (SPD). „V...“

Američané se stáhnou z Afghánistánu do 11.9.2021

TV, Datum: 15.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:04, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 201 585,00 Kč, GRP: 0,31

...vůbec nejdelší v americké historii. Jakou zemi Američané toho 11. září opustí? Mělo to smysl? **Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Tak jestli to mělo smysl, to bychom tady byly asi poměrně dlouho. Pokud mám odpověď na tu první...

Proč nedokážeme odolat seriálům

TISK, Datum: 15.04.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 14, Autor: Anna Zunová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:22, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Téma čísla, AVE: 844 224,49 Kč

...který se snaží zhubnout, se jedna snědená čokoláda zdá jako nic. Veliká část českého publika ale ráda ostatní soudí. Socioložka Irena Reifová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** dokonce díky svému výzkumu zjistila, že se s reality show pojí časté zostuzování protagonistů – ať už jde o...

V krizi jako doma

TISK, Datum: 15.04.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:22, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 330 844,90 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Čím víc toho o nás Google a Facebook vědí, tím víc rostou. Je to nekonečná spirála, kde regulátor tahá za kratší konec, říká Hanych URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: info.cz, Autor: Vojtěch Kristen, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 06:17, Celková návštěvnost: 2 400 000, RU / měsíc: 1 147 903, RU / den: 94 738, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Trendy, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 1,05

...vládního zmocněnce pro zastupování ČR před Evropským soudem pro lidská práva. Doktorát získala na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, na **Fakultě sociálních věd** stejné školy absolvovala žurnalistiku a sociologii. Studovala také v Nizozemsku. Zaměřuje se na lidská práva, mediální právo a nově...

Podcast Přepište dějiny mří nově i na Aktuálně.cz. Rovnáme historii, tvrdí autoři URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Domáci, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 09:06, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...psaní o moderních dějinách, takže se mi naše spojení zdá velmi logické," říká jeden z autorů projektu Martin Groman, který učí historii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** i na Metropolitní univerzitě Praha a vede také Společnost Ferdinanda Peroutky. "Kolem nás je stále dost..."

ČITÁRNA UNIJAZZ ZA ČASŮ KORONY

TISK, Datum: 15.04.2021, Zdroj: Tvar, Strana: 8, Autor: Anna Kotvalová, Vytiskeno: 1 200, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 15:02, Vydavatel: Klub přátel Tvaru, Země: Česko, Rubrika: Literární život, AVE: 6 136,89 Kč

...Už se nemůžu dočkat. Téměř obouvám boty a stepuji v předsíni. Takže brzy... na shledanou. Anna Kotvalová (1994) vystudovala mezinárodní vztahy na **FSV UK v Praze** a v současnosti zde už druhým rokem působí jako interní doktorandka. Od roku 2017 se podílí na literární dramaturgii Čitárny Unijazz a od...

Máme se bát krevních sraženin po očkování? Spíš do člověka udeří blesk, ukazují data URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 21:24, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...však jedná o jednotky případů po naočkování desítek milionů lidí. Přesto například USA pozastavily očkování touto látkou. Český amerikanista z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jiří Pondělíček však na konkrétních číslech ukázal, že riziko je minimální. „V USA dočasně zastavují očkování..."

Před 30 lety začala malá privatizace

TV, Datum: 16.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.04.2021 00:50, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 302 604,00 Kč, GRP: 0,31

...----- Dobrý večer. **Michal KUBAL, moderátor** A Evžena Kočendu, ekonomu z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobrý večer i vám. **Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK** Dobrý večer. Michal...

Cítit mořský vzduch můžete i ve vlastním křesle díky speciálním brýlím URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.04.2021, Zdroj: i60.cz, Autor: Božena Hažová, redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.04.2021 06:54, Celková návštěvnost: 460 940, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: i60 Publishers, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory a osobnosti, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,03

...se propojit zapálené dobrovolníky se seniory, na které doléhá osamělost, a to skrze digitální komunikaci. V rámci svého doktorského studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** spustím ve druhém týdnu května zhruba měsíční výzkumnou studii. Sociálně izolovaní senioři dostanou zapůjčený...

O promoce přišly tisíce vysokoškoláků. Diplomy vyzvedávají na studijním oddělení nebo na poště [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vendula Vrbová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.04.2021 13:40, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...státnic, bude záležet na aktuálních protiepidemických opatřeních. O promoci přišla i Sára Beránková, která v září získala magisterský titul na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Měli jsme mít promoci v prosinci, což se nám zrušilo. Pak se zrušil i náhradní termín na jaře. Takže diplom u...

Zpackaná tiskovka, příběh se pořádně neprodal v zahraničí, kritizuje vládu expertka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jaroslav Gavenda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.04.2021 19:18, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...lépe připravená. V rozhovoru pro Seznam Zprávy to řekla expertka na komunikaci Denisa Hejlová, která vede Katedru marketingové komunikace na **FSV UK**. Premiér Andrej Babiš (ANO) a ministr vnitra a zahraničí Jan Hamáček (ČSSD) v sobotu večer narychlo svolali tiskovou konferenci na Ministerstvu...

Obětní beránek?

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Tachovský deník, Strana: 12, Vytlačeno: 750, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 00:56, Čtenost: 5 740, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma, Malý a velký sport, AVE: 39 532,66 Kč, GRP: 0,06

...průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady...

Obětní beránek?

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Olomoucký deník, Strana: 12, Autor: Martin Jůzek, Jan Pechánek a reportéři Deníku, Vytlačeno: 1 540, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 00:56, Čtenost: 8 835, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma / Malý a velký sport, AVE: 44 598,99 Kč, GRP: 0,10

...průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem...

Česko-ruská krize

TV, Datum: 18.04.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:04, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 5 749 042,00 Kč, GRP: 9,67

...nedovede představit, že by ruský Rosatom měl být přizván do tendru na dostavbu Dukovan. **Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK** Já očekávám zásadní přehodnocení celkového nastavení, celkového rámce česko-ruských vztahů, včetně přehodnocení smluvní základny...

Česko-ruská krize: Napjaté vztahy v posledních letech

TV, Datum: 18.04.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 9, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:04, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 961 583,00 Kč, GRP: 9,67

...taktéž vlastní diplomatické pasy. Zhruba stejný počet je administrativně-technického personálu. **Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK** V obdobných případech, jako byl případ použití chemických zbraní na území Spojeného království proti Sergeji Skripalovi a...

Obětní beránek? Kúdela spojil fotbalový národ

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Tábořský deník, Strana: 12, Autor: Martin Jůzek, Jan Pechánek a reportéři Deníku, Vytlačeno: 1 310, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:43, Čtenost: 5 332, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma/Malý a velký sport, AVE: 39 610,01 Kč, GRP: 0,06

...průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady...

Obětní beránek?

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Žatecký a lounský deník, Strana: 12, Vytlačeno: 510, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:43, Čtenost: 5 947, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma / Malý a velký sport, AVE: 29 331,97 Kč, GRP: 0,07

...průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem...

Babiši, Hamáčku, já vám, natož Koudelkovi BIS naprosto nevěřím a předkládám věcné důvody. [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: skrytapravda.cz, Autor: Petr Pokorný, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 07:32, Celková návštěvnost: 167 290, RU / měsíc: 10 548, RU / den: 879, Vydavatel: Skrytá Pravda, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,01

...celou Evropu a zahájili světovou válku! A poslední perlička na závěr Podle šéfky Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je načasování takto významné tiskové konference špatně. Podle expertky se měla uskutečnit ve všední den po...

Slavia se Zínem a na Bohemce, Sparta s Pardubicemi a s Opavou, finále Ligového poháru: City-Tottenham! [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 10:30, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...– Karagümrük (utkáni 37. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 21.00 hodin, Sport 2 ve 2.00 hodin. 15.25 (výkop 15.30): 1. **FSV Mainz/Mohuč 05 – Bayern Mnichov** (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam ve 23.30 hodin. 15.25 (výkop 15.30): VfL...

Obětní beránek? Kúdela pyká víc než kdo jiný, analytička vidí jeden problém [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: podripsky.denik.cz, Autor: Martin Jůzek, Jan Pechánek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 14:29, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zajímavosti z fotbalu, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Kde je podle ní problém? „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že...

Apr 19 MŠMT: Plošné dotazníkové šetření o možnostech podpory obcí v oblasti školství [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: pedagogicke.info, Autor: Janek Wagner, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 16:04, RU / den: 2 500, Vydavatel: pedagogicke.info, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s **Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy** a Ministerstvem vnitra oslovilo starosty a starostky obcí s žádostí o spolupráci na plošném dotazníkovém šetření o možnostech podpory obcí v oblasti školství. Akademická obec i státní správa vnímají problém...

Miroslav Macek: Kdo přesně zaúkoloval ty naše vládnoucí debily? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: PV, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 20:53, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...lépe připravená. V rozhovoru pro Seznam Zprávy to řekla expertka na komunikaci Denisa Hejlová, která vede Katedru marketingové komunikace na **FSV UK**. Jasně, důležitá je forma. Jen zapoměla dodat: Kdybyste si najali mě, tak bych ty bláboly prodala vševěřícím blbcům mnohem lépe. Ideální by bylo,...

Skok z trampolíny až do kancléřského křesla? Merkelovou se chystá vystřídat ambiciózní šéfka Zelených [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 00:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...pohromy pro Evropu a pro Česko po jejím případném nástupu do funkce se obávat nemusíme,“ podotkl Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zelení se budou podle něj snažit německou hospodářskou a zahraniční politiku změnit. „Posunout ji tak, aby se...

Špioni v Karlových Varech umetali cestičku bolševikům, okupantům a kupovali nemovitosti

TISK, Datum: 20.04.2021, Zdroj: Karlovarský deník, Strana: 3, Autor: KAMILA MINAŘÍKOVÁ, Vydáno: 880, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 01:04, Čtenost: 5 134, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Region, AVE: 20 809,92 Kč, GRP: 0,06

...chrám sv. Petra a Pavla, jehož stavba byla zčásti sponzorována zámožnými karlovarskými pacienty ruského původu,“ připomíná Václav Čepelák z **Fakulty sociálních věd UK Praha** v článku odborného časopisu Lidé města. Po pádu carského režimu a Říjnové revoluci se měly stát Karlovy Vary nejen...

Akt mezinárodní agrese, nebo útok na zboží? Dezinformační boj prohráváme, říká expertka na PR Hejlová [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Rostislav Taud, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 10:50, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...Je to zacílené na různé typy lidí. Každému konvenuje jiný způsob vysvětlení,“ míní vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Situaci podle ní neprospívá ani to, jak byla a je celá záležitost komunikována českou vládou. Babišův obrat ...

Regulace zbraní v USA naráží

TISK, Datum: 20.04.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 12:12, Vydavatel: Katolický týdeník, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 20 873,06 Kč

Prezident USA Joe Biden připravil několik opatření, která mají lépe regulovat prodej střelných zbraní. Jeho cíle ovšem bude těžké naplnit, přestože přísnější pravidla podporuje většina Američanů. **KOMENTÁŘ** Jiřího Pondělíčka Spojené státy vedou statistiku v počtu střelných zbraní, v rukou civilistů ...

Vrbětice jako součást zpravodajské války? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Daniel Kaiser, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 12:53, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Vydavatel: Echo Media a.s., Země: Česko, Rubrika: Týdeník, Domov, Homepage, Krátké zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,15

...USA–ČR–Rusko debatují bývalý náměstek ministerstva zahraničí a velvyslanec ve Francii Petr Drulák, vedoucí katedry východoevropských studií **FSV UK v Praze** Daniela Kolenovská, dlouholetý náměstek ředitele rozvedky (ÚZSI), dnes výzkumný pracovník CEVRO Jan Paďourek a konečně spolupracovník prezidenta...

Upravte termíny přijímaček, apelují středoškoláci na rektory [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Filip Šára Novinky ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 15:59, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...podle něj většinou musejí doplnit samostudiem. Některé univerzity už své termíny upravily, kupříkladu obor Politologie a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (UK) v **Praze** zrušil druhé kolo zkoušek a bere v potaz jen distanční Scio testy. „Dále třeba Univerzita...

Politolog: Racionalita rozpuštění Sněmovny mi uniká. Kdyby Zeman jmenoval úřednickou vládu, mohlo by to ovlivnit tender Dukovan [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: refreshher.cz, Autor: Vojtěch Vanda Vojtěch Vanda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 20:43, Celková návštěvnost: 2 431 516, RU / měsíc: 1 762 151, RU / den: 785 361, Vydavatel: REFRESHER, s.r.o., Země: Česko, AVE: 67 500,00 Kč, GRP: 8,73

...státu. Co konkrétně by ale takové vyslovení nedůvěry vládě znamenalo? Co by se dělo dál? Politolog Miloš Brunclík, docent Katedry politologie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, odpovídal REFRESHERu na všechny základní otázky. Co všechno vyslovení nedůvěry vlády obnáší? Myslím tím, co je...

Etická rozcestí diplomatů a diplomacie: Když chřadne demokracie, onemocní i diplomacie [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Kurfürst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 05:39, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Nová Orientace, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na **FSV UK** a **FF UK**. Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva...

Medici PRO Očkování: Informovanost o vědeckých poznatcích je čím dál důležitější [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: czechsight.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 07:30, Celková návštěvnost: 127 170, RU / měsíc: 176 540, RU / den: 12 610, Vydavatel: CZECHSIGHT s.r.o., Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,14

...solidních dvaceti pěti členech, převážně z 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a katedry Marketingové komunikace a public relations (MKPR) z **Fakulty sociálních věd UK**. Dalí si za cíl zvýšit povědomí o významu očkování a sloužit jako prostředníci mezi odbornou a laickou veřejností v poskytování...

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 20. dubna 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 08:47, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu Jak to vidí je dnes Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity**...

Česká reakce na ruský státní vojenský útok na území České republiky musí být razantní [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: europeanvalues.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 08:47, RU / měsíc: 14 499, RU / den: 893, Vydavatel: Evropské hodnoty z.s., Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,01

...Evropské hodnoty David Stulík, vedoucí Východoevropského programu, Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty Jan Šír, výzkumný pracovník, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** Jakub Kalenský, seniorní analytik, Atlantic Council Vít Kučík, publicista, mluvčí Českých elfů Roman Máca,...

Nakladatelství Dokořán slaví dvacetiny, chce vydávat velká jména vědy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 14:09, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Literatura, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...dějepis, s historikem Petrem Luňákem napsal humoristický román Hrdinové. Od 90. let minulého století přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Ve stejné době začal pracovat v nakladatelství Libri, kde se potkal s absolventem matematicko-fyzikální fakulty...

Jakub Kulhánek [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: mzv.cz, Autor: Jakuba Kulhánka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 14:41, Celková návštěvnost: 908 920, RU / den: 100, Vydavatel: mzv.cz Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...of Foreign Service, Washington, DC, Magisterský obor mezinárodních vztahů Univerzita Karlova **Fakulta sociálních věd**, Bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia University of Kent, Department of Politics, Canterbury, VB Roční výměnný pobyt zakončený získáním diplomu v sociálních vědách ...

ŽIVĚ: Zeman na vozíku jmenoval Kulhánka ministrem. Co řekne šéf diplomacie k Vrběticím? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: blesek.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 14:55, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Kdo je Jakub Kulhánek Datum a místo narození: 30. června 1984, Mělník Vzdělání: vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze** (2008), získal magisterský titul na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu v USA Dosavadní funkce:...

Zeman na vozíku jmenoval Kulhánka ministrem. Šéf diplomacie hned promluvil o agentech [URL Automatický překlad](#)
WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 16:56, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Kdo je Jakub Kulhánek Datum a místo narození: 30. června 1984, Mělník Vzdělání: vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze** (2008), získal magisterský titul na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu v USA Dosavadní funkce:...

Studio N: Co teď můžeme čekat od Kremle a jeho propagandy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Filip Titlbach, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 17:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...a odvádění pozornosti. Část z ní už je teď v pohybu. Ve Studiu N o tom mluví historička Daniela Kolenovská z Institutu mezinárodních studií na **FSV UK** a novinář Deníku N Jan Wirtitzer. Nové epizody Studia N najdete každý všední den odpoledne na našem webu a v podcastových aplikacích Spotify, Apple...

Architektura v betonu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:24, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, Vydavatel: Informační centrum ČKAIT s.r.o., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,08

Téma tří webinářů je zaměřeno na použití pohledových betonů v architektuře. Prezentována bude filozofie přístupu architektů k jejich použití včetně příkladů úspěšných realizací z České republiky i ze zahraničí. Posлуhači budou seznámeni s novými předpisy a nástroji pro navrhování nejen pohledových...

ODS slaví 30. narozeniny v nejisté době, Fialovi půjde ve volbách o přežití [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:24, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...odráží proměny českého stranického spektra i doby, ve které žijeme,“ řekl iDNES.cz politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **FSV Univerzity Karlovy**. Podle několika posledních průzkumů se podpora koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) mezi voliči pohybuje okolo 17 až 19 procent. Na...

Nekonečný seriál kvality vědy – normalizace špatné praxe [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Jitka Wirthová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:42, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 2307, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...Němcová Tejkalová, doktorka věd, děkanka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a nově i docentka čelí opětovně kritice své vědecké práce. Ve vědě jde stále o to samé, tj. o vědeckou poctivost a kvalitu. Proto i ve všech těchto a příštích kauzách také půjde stále o to samé – o neslučitelnost...

Fužball: Werder mit Füllkrug gegen Mainz: FSV ohne da Costa [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:47, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

Fužball: Werder mit Füllkrug gegen Mainz **FSV** ohne da Costa related

Notes: Šer Chán v Kremle, běluhy na Čukotce a delegace v kožených bundách [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Barbora Němcová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 21:29, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Nezařazené, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...ocitně pod tlakem. A část z toho už je v plném proudu. Ve Studiu N o tom mluví historička Daniela Kolenovská z Institutu mezinárodních studií na **FSV UK** a novinář Deníku N Jan Wirtitzer. Prezident Vladimir Putin dnes ve svém každoročně ostře sledovaném projevu nezmínil ani jednou jméno opozičníka...

Chauvin je vinen z vraždy George Floyd

TV, Datum: 21.04.2021, Zdroj: Seznam.cz TV, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 22:02, Sledovanost pořadu: 5 739, Provozovatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Pořad: 19:25 Večerní zprávy, AVE: 102 850,00 Kč, GRP: 0,06

...se před vnesením rozsudku připravovala na možné nepokoje. Místo nich ale v ulicích propukly oslavy. /ukázka/ **Kryštof KOZÁK, amerikanista, IMS FSV UK** Co se stalo včera, tak to je vnímané jako znak toho, že americká justice ještě aspoň rámcově funguje, a je to brané jako...

Udržitelnost je často jen nálepka pro firmy i spotřebitele, říká Denisa Hejlová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Veronika Němcová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 23:50, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...což někdy vede k paradoxům,“ říká vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK** Denisa Hejlová. Co pro vás osobně udržitelnost znamená? Já ji vnímám jako šetrný přístup k...

Jako terorismus bych to neviděl, projít to nesmí

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: KIRILL ŠČEBLYKIN, Vytisťeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 00:27, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 50 262,92 Kč

...přítáhne pozornost. Já bych to nepoužil, ale neuráží mě, když to někdo říká. Jakub Eberle Vystudoval Mezinárodní teritoriální studia na **FSV UK** a Mezinárodní bezpečnostní studia na Univerzitě v St. Andrews. Absolvoval doktorské studium na Warwické univerzitě. Věnuje se kritické teorii...

POLITIKA: Návrat do žumpy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Lubomír Stejskal, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 00:58, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: O. NEFF s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

...ale jakého má právníka. Zde podobně: závažnou událost posuneme v čase v souladu s tím, co se učí na katedře marketingové komunikace a PR na **FSV UK**. Nejde tedy ani tak o to, co se stalo, ale klíčový je mediální obraz celé věci. Názor, že se mělo počkat s oznámením o ruské agresi proti ČR do pondělka...

Sonduji i možnosti reparací

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: MARTIN SHABU, Vyištěno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 01:54, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 166 683,07 Kč, GRP: 1,70

...tajných služeb. Bezpečnostní komunita mě tedy považuje za důvěryhodného. Jakub Kulhánek (36) * Absolvent mezinárodních teritoriálních studií **FSV UK** a Georgetownské univerzity. * V letech 2013 až 2017 působil jako poradce předsedy sněmovny Jana Hamáčka. Je člen ČSSD. Radil také premiérovi...

Jsmě nemocní ruskými dějinami?

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 15:40, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 428,57 Kč

Přestože se civilizačně cítíme součástí západní kultury, geograficko-politicky nás ovlivnil „tavící kotel“ mnohonárodnostní střední Evropy. A do toho všeho dvě století prazvláštního pokukování po východě. Na jedné straně potýkání Čechů s Němci, na druhé jsme „nemocní ruskými dějinami“. Jedním z tém...

Nové uspořádání na radnici Prahy 9

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Naše Praha 9, Strana: 3, Vyištěno: 43 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 00:12, Vydavatel: Strategic Consulting s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Praha 9, AVE: 13 994,50 Kč

...systému ve prospěch jednotlivých městských částí, což umožnilo i pozitivní vývoj celé Prahy 9. Mgr. Tomáš Portlík (43 let) Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK** a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním Prahy 9. V roce 2018 byl zvolen...

Univerzální návod dobrého života neexistuje

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Speciál DNES, Strana: 6, Autor: Magdalena Straková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 00:12, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko

...na čas. Doc. Mgr. Ondřej Roubal, Ph. D. vystudoval obecnou antropologii na FHS UK, doktorské studium sociologie absolvoval v roce 2009 na **FSV UK**. V roce 2015 habilitoval na Univerzitě sv. Cyrila a Metoda v Trnavě v oboru masmediální studia. Na VŠFS zastává pozici děkana Fakulty ekonomických...

ČNB konečně ukázala odvahu, pomůže to českému rozpočtu?

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 17, Autor: Tomáš Havránek, Vyištěno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 01:13, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 67 846,90 Kč, GRP: 1,65

Státní finance Bez fanfár vyhlásila ČNB v dubnu jednu z hlavních ekonomických zpráv roku: vloniakoupilaakciezavícenež100miliard Kč. Současný podíl akcií v portfoliu devizových rezerv je už 13,5 %a neformální zprávy z ČNB naznačují, že se bude dál zvyšovat. Jde o zásadní změnu v uvažování centráln...

Personální změny v ČSOB Leasingu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: autologistika.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 10:04, Celková návštěvnost: 206 766, RU / měsíc: 118 152, RU / den: 9 846, Vydavatel: autologistika.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,11

...a posílení pozice ČSOB Leasing jako leadera na českém leasingovém trhu. Josef získal magisterský titul na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. V rámci studia absolvoval i roční stáž na Univerzitě J.W. Goethe v německém Frankfurtu se zaměřením na...

Ledecký se brání označení za dezinformátora. Konspirace nešířím, říká [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: ČTK, slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 13:34, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...je politický komentátor a publicista Jakub Janda. Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o výhledu vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR,...

Ve vyhošťování diplomatů jsme mohli být tvrdší. Rusové jsou znepokojením spojenců zaskočení, říká Lipavský

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Autor: Petr Třešňák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 14:40, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...slady ve Vrbčicích na Zlínsku z roku 2014 promluví až v neděli. Poslanec, který vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity v Praze**, se vůbec nepozastavuje nad rétorikou tiskové mluvčí ruského ministerstva zahraničních věcí Marije Zacharovové,...

Co je politika a jak ji zkoumat? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: cdk.cz, Autor: Giovanniho Sartorioho, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 14:40, RU / den: 2 500, Vydavatel: cdk.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...také politickým ideologiím, a to zejména takovým, které stanovují základ diktatur. Michal Kubát (1975) je profesorem politologie působícím na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Věnuje se hlavně komparativní politologii se zaměřením na teorii politického stranictví a teorii a praxi...

Hudebník Ledecký se bude právní cestou bránit označení za dezinformátora URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 15:31, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...je politický komentátor a publicista Jakub Janda. Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o výhledu vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR,...

Z kamarádek soupeřky!

TV, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 21:55, Sledovanost pořadu: 532 533, Provozovatel: FTVPrima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 461 032,00 Kč, GRP: 5,92

...a velké přítelkyně. Markéta dokonce svědčila Pavlíně na její první svatbě. **Eva FRAŇKOVÁ, reportérka** Bývalé spolužačky **fakulty sociálních věd** poji dlouholeté přátelství. Dnes se dělí o zpravodajské studio. Jakmile jde ale o soutěž a o body jedna druhé nic nedaruje. O tom se už...

Zeman bude zřejmě kauzu Vrbětice zpochybňovat. Koudelka zůstane plukovníkem, říká politolog URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Autor: Petr Třešňák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.04.2021 15:38, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...bude, jak se zachovají západní mocnosti,“ tvrdí Mrklas. Politolog, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**, má naopak zcela jasno, že ředitel Bezpečnostní informační služby (BIS) Michal Koudelka nebude ani na pošestě...

Sedíte si na uších, nejste ve formě, řekl Zeman moderátorce. Hrozný příklad veřejnosti, reaguji osobnosti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 25.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: JAK, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 15:53, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...musí být pro Terezií Tománkovou vysilující. A ze strany prezidenta nedůstojné.— martin veselovský (@veselovskyma) April 25, 2021 Děkanka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a odbornice na mediální studia Alice Němcová Tejkalová na Twitteru napsala, že Tománková zvládla rozhovor se...

Promoření, nebo umoření?

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 18:53, Sledovanost pořadu: 234 508, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 12:00 Otázky Václava Moravce, AVE: 4 293 088,00 Kč, GRP: 2,61

...NERVu i člen mezioborové skupiny Daniel Prokop, vítejte, hezký dobrý den. **Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK**, člen NERV Dobrý den, jenom, člen mezioborové skupiny nejsem teda. **Václav MORAVEC, moderátor** Ale členem...

Otázky Václava Moravce - Petr Arenberger, Milan Kubek, Daniel Prokop

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 19:38, Sledovanost pořadu: 121 532, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 6 774 453,00 Kč, GRP: 1,35

..... A sociologa Daniela Prokopa. I vám hezký den. **Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK**, člen NERV Dobrý den. **Václav MORAVEC, moderátor** Daniel Prokop to znihoval, že by i logiku právě ve firmách...

Sergej Lavrov, tvář kremelské diplomacie

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 23:35, Sledovanost pořadu: 59 318, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:30 Horizont, AVE: 5 692 500,00 Kč, GRP: 0,66

...a řídil válku v Afghánistánu i okupaci Iráku. Postsovětské Rusko tehdy ještě sedělo na mocenské střídačce. **Michael ROMANCOV, politický geograf FSV UK** Rusko v tu dobu byla země, která začínala mít pocit, že se z jejího pohledu dostavuje nějaký zásadní zlomový dějinný okamžik,...

Moskva děkuje

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:17, Sledovanost pořadu: 384 828, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:45 168 hodin, AVE: 6 306 645,00 Kč, GRP: 4,28

...nějaké detaily. Ale to postavení, ten svůj názor, ten by měl říct. **Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, FSV UK** Hradní ticho, v tomto případě mlčení, je také nekomunikace, jak říká známý odborník na komunikaci Paul Watzlawick, říká: člověk...

"Prokremelské" a "proruské" ParlamentníListy.cz? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Jirka Čermák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:35, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...do historie. Například PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. (Cantab.) Ph.D. (výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, přednáší o bezpečnosti na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. V minulosti působil mimo jiné jako analytik v NATO SHAPE - vrchního velitelství spojeneckých sil NATO, jako...

Jakub Kulhánek: O operacích tajných služeb víme jen tehdy, když se nepovedou URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:43, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...české národní zájmy. KDO JE JAKUB KULHÁNEK* Narodil se 30. června 1984 v Mělníku.* Vystudoval obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. Na Georgetownské univerzitě v USA získal magisterský titul.* Mezi lety 2008-2011 byl analytikem Asociace pro mezinárodní otázky,...

Působení ruských zpravodajských služeb u nás

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 01:39, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TVNova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 816 250,00 Kč, GRP: 3,91

...----- Výbuch ve Vrbětích v roce 2014. Akce zpravodajských služeb, která nemá v Česku obdoby. **Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK** Že by se něco ničilo a někdo zabíjel, tak to se předtím nestalo, minimálně o tom nevíme. Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka...

Elida, Pitralon, Vegetol: sto let budování značek

TISK, Datum: 26.04.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 24, Autor: DUŠAN PAVLŮ, Vytiskeno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 02:15, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Historie, AVE: 111 795,15 Kč

...značku firemního dárcce. prof. PhDr. Dušan Pavlů, CSc. byl iniciátorem a spoluzakladatelem oboru propagace na **Fakultě žurnalistiky (dnes Fakulta sociálních věd) UK** v roce 1971 a oboru marketingová komunikace na **Fakultě multimediálních komunikací UTB ve Zlíně** v roce 1997. Ve své práci se zaměřoval...

Uvolňování protiepidemických opatření

TV, Datum: 26.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 07:24, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 6:00 Zprávy

...mnohem důležitější zaměřit se na návrat žáků vyšších ročníků. **Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, člen NERV, Institut sociologických studií FSV UK /Otázky Václava Moravce, 25. 4. 2021/** Zásadní jsou ty školy, tam jsou pro obrovské náklady na ty děti, které ještě tedka...

Na manželovy rozhovory nekoukám. Mám z toho křeče v břiše, říká Valentová URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Marie Navrátilová, Můj svět, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 08:45, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...s ní být nádherné, vzrušující, ale taky pěkně bolavé. Každopádně i kamera je pro mě návyková. Monika Valentová Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK**. Od druhého semestru pracovala v médiích – nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka Evropy 2....

Vachatová přišla se zjištěním, odkud jsou financovány Evropské hodnoty. Podílel se i Člověk v tísni URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: cz.sputniknews.com, Autor: Sputnik Česká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 11:57, Celková návštěvnost: 3 010 000, RU / den: 500, Vydavatel: cz.sputniknews.com, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...je politický komentátor a publicista **Jakub Janda**. Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o výhledu vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR,...

Projev prezidenta Zemana Česku nepomohl

RÁDIO, Datum: 26.04.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 14:43, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 302 148,00 Kč, GRP: 2,01

...Co si v projevu Miloše Zemana našla Ruská federace? Budu o tom mluvit s Janem Šírem politologem z katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den. **Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Dobrý den. Věra...

Mikroekonomický pohled na vývoj procentní výměry řádného starobního důchodu s poukazem na valorizační anomálii v období 2015-2021

TISK, Datum: 26.04.2021, Zdroj: FÓRUM sociální politiky, Strana: 14, Autor: Jiří Vopátek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 15:33, Vydavatel: Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, v. v. i. (VÚPSV), Země: Česko, Rubrika: Recenzované články

...i jako vedoucí Katedry společenských věd **Fakulty managementu VŠE v Praze (Prague University of Economics and Business, Faculty of Management, Department of Social Sciences)**, Jarošovská 1117/II, 377 01 Jindřichův Hradec, Česká republika. Zaměřuje se zejména na problematiku důchodového systému v...

Slavia v Olomouci a s Plzní, Sparta v Liberci, LM: Real-Chelsea, PSG-City, EL: MU-AS Řím, PL: MU-Liverpool! [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 17:12, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...– ČT Sport. Repríza ve 4.05 hodin. 15.00: Kasimpasa – Alanyaspor (utkáni 39. kola turecké Süperligy) – Sport 2. 17.55 (výkop 18.00): 1. **FSV Mainz/Mohuč 05** – Hertha BSC Berlín (dohrávané utkání 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. 18.55 (výkop 19.00): FC West Bromwich Albion – FC...

Univerzita Karlova: Jak v hodnocení dopadly jednotlivé fakulty? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 00:44, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavyzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...jich vykazují lingvisté, nicméně v humanitách to nebývá zcela vypovídající – důležité jsou i monografie. Analýza zmiňuje podfinancování. **Fakulta sociálních věd**: C+ **FSV UK** byla v osmi kategoriích zhodnocena takto: ekonomie, historie, veřejná politika a sociologie (vše B), dále mediální/komunikační...

ROZHOVOR: Vrbětice jako součást zpravodajské války? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Daniel Kaiser, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 00:44, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: O. NEFF s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

...USA–ČR–Rusko debatují bývalý náměstek ministerstva zahraničí a velvyslanec ve Francii Petr Drulák, vedoucí katedry východoevropských studií **FSV UK v Praze** Daniela Kolenovská, dlouholetý náměstek ředitele rozvědky (ÚZSI), dnes výzkumný pracovník CEVRO Jan Paďourek a konečně spolupracovník prezidenta...

Kampaň nesmí být arogantní

TISK, Datum: 27.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 4, Autor: KRISTÝNA MACHÁČKOVÁ, Vytiskeno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 01:26, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 46 186,44 Kč, GRP: 1,70

...když za ní stojí instituce, která nemá důvěru. Lidé už jsou také z covidu obecně unavení," řekl LN Dino Numerato, docent na katedře sociologie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**, který je od března zapojen do mezinárodního výzkumného projektu VAX-TRUST zaměřeného na váhavé přístupy k...

Rusko se bude snažit říct poslední slovo. Klidně mimo diplomacii, říká bezpečnostní analytik [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Petr Kamberský, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 05:27, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Lidé, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...a solidární, uvidíme, kdo a co udělá konkrétně. To bude chvíli trvat. TOMÁŠ POJAR Diplomát a bezpečnostní analytik vystudoval politologii na **FSV UK** a International Institute For Counter-Terrorism v Izraeli. Od roku 1997 působil jako ředitel humanitární organizace Člověk v tísni, v roce 2005...

Ázerbájdžanci u českého moře: Není všechno demokracie, co se třpytí [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: investigace.cz, Autor: Lenka Matoušková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 08:44, RU / den: 5 000, Vydavatel: investigace.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...schopnosti a dovednosti se rychle roznesou mezi potenciálními investory," popisuje docent Horák, odborník na země Střední Asie, který působí na **FSV UK**. Když si v Česku přes tohoto schopného prostředníka proto koupí jeden Ázerbájdžanec hotel, dá se očekávat, že ho budou následovat další – ať už je...

Ozvěny z Bundesligy: Funkelův slovník naučný [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: eurofotbal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 14:13, Celková návštěvnost: 1 550 000, RU / den: 23 590, Vydavatel: eurofotbal.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,26

...a už mohou pomalu slavit záchranu. A právě bývalý obránce Svensson, jenž se do karnevalového města vrátil v lednu jako trenér, má na znovuzrození **FSV** značný podíl. "Nullfünfer" zároveň iniciovaly povstání dalších doposud dřímajících mančaftů, díky nimž dostala dohrávka sezony na konci...

FSV – Nákup notebooku a tiskárny [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: nejbusiness.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 14:30, RU / den: 3 000, Vydavatel: nejbusiness.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,03

Předmětem plnění veřejné zakázky je dodávka tiskárny a notebooku pro České vysoké učení technické v Praze. Druh a režim veřejné zakázky Druh veřejné zakázky Veřejná zakázka na Dodávky Režim veřejné zakázky Veřejná zakázka malého rozsahu Předpokládaná cena 38 100,- Kč bez DPH Termín ...

Apr 27 29.4.: Debata "Jak na přípravu učitelů?" [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: pedagogicke.info, Autor: Mgr. Tomáš Bederka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 22:02, RU / den: 2 500, Vydavatel: pedagogicke.info, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

... O tom, co by se mělo stát novým standardem ve vzdělávání pedagogů, se s vámi budou bavit: Mgr. Karel Gargulák - analytik PAQ, doktorand **FSV UK** Mgr. Marcela Erbeková - ředitelka školy Základní školy T. G. Masaryka v Mnichovicích prof. Radka Wildová - Prorektorka pro koncepci a kvalitu...

Výstava Czech Press Photo poprvé v Národním muzeu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: regionpraha.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 10:29, RU / měsíc: 242 788, RU / den: 17 342, Vydavatel: UNIWEB s.r.o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,19

...Berlitz, Cobra, Pictoart, Canon, Eizo, Samsung, Laufen, Nielsen, Soliter, Olympus, NEWTON Media, VDV – Nadace Olgy Havlové, UNHCR, FotoŠkoda, **Fakulta sociálních věd UK** Hlavní mediální partneri: MAFRA, a. s., a Český rozhlas 1 – Radiožurnál Mediální partneri: Reflex, ČTK, National Geographic,...

Čím nám může Kreml zatopit? Tři kroky, které mohou podle expertů Česko bolet [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Šabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 11:57, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...chovat nesmí, velká část odpovědi však bude skrytá či popíraná,“ odhadl pro Lidovky.cz Jan Šír z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Počítají s tím i české bezpečnostní složky. Jejich zástupci, podobně jako diplomaté a experti, se vesměs...

Ekonom Sedláček se mýlí. Jestli něco pomáhá ven z krize, tak je to pravivé chování [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Antonie Doležalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 13:22, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

...žádní dělníci, ani stroje... lnu, tak řeší problém nevyhovující dálnice levicově řízený stát. Autorka je docentkou na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a Senior Member na Robinson College v Cambridge. ...

Domácí porod není pro každého. Ale měl by být legální volbou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: heroine.cz, Autor: Michaela Pixová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 01:09, RU / měsíc: 366 893, RU / den: 7 631, Vydavatel: Partners media, s. r. o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,08

...opak. Dosud nejrozsáhlejší výzkum okolností domácího porodu proběhl v Česku v roce 2020. Povedly jej vědkyně Anna Durnová a Eva Hejzlarová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Rozsáhlého dotazníkového šetření zaměřeného na motivace, důvody a názory žen, které v letech 2015 až 2020...

Dům, který vzbuzuje emoce

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Můj dům, Strana: 34, Autor: Markéta Klocová, Vytiskeno: 11 110, Prodáno: 6 316, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 02:10, Čtenost: 90 854, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rodinné domy - Návštěva, AVE: 792 223,12 Kč, GRP: 1,01

...PFT, spol. s r.o., Jičín, pobočka Vrchlabí Ing. arch. Michal Rosa (1975) Ing. arch. Martina Rosová (1985) Absolvent FA VUT Brno a absolventka **FSV ČVUT** společně pracují od roku 2008 ve vlastní architektonické a projekční kanceláři Rosa – Architekt. Zaměřují se na rodinné domy, veřejné i obytné...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: budejckadrba.cz, Autor: Jiří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 08:50, Celková návštěvnost: 1 442 154, RU / měsíc: 383 700, RU / den: 12 790, Vydavatel: TRIMA CB, s.r.o., Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,14

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky Průzkumu...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: plzenskadrba.cz, Autor: Richard Beneš, Michael Daněk Zuzana Duzbabová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 08:50, Celková návštěvnost: 635 940, RU / měsíc: 335 935, RU / den: 11 198, Vydavatel: TRIMA CB, s.r.o., Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,12

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky Průzkumu...

Hlasování o nedůvěře vládě

TV, Datum: 28.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 09:28, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 010 770,00 Kč, GRP: 0,75

...dost zásadní chaos na české politické scéně. **Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor** Náš první host, politolog Miloš Brundlík z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Vítejte, dobrý den. Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, **FSV UK**, CEVRO Institut...

Senátoři volební zákon asi schválí, část z nich chce korespondenční volbu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: gla, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 09:28, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...je v zásadě pouze prostředníkem. Tím, kdo vykonává notářský úkon,“ vysvětlil Kysela ve středeční Devadesátce. Politolog Miloš Brundlík z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** za pravděpodobnější než rozpuštění sněmovny považuje vyslovení nedůvěry vládě. „Z ústavy je procesně jednodušší...

Soupeření velmocí směřuje k přímé konfrontaci. Nadějí Česka je zůstat na ruském seznamu nepřátel [URL](#) [Automatický překlad](#)

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 13:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Audio, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...transparentním a spolehlivým spojencem v NATO a pevnou součástí EU. A zatím si vedeme jen velmi průměrně. Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Hollywood točí podle her. Po Mortal Kombat chystá seriály Halo nebo The Last of Us [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: AP, Kultura, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 14:36, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Film, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...jsou výrazně jiné, nelineární médium, a proto přímá adaptace není možná," řekl před několika lety Hospodářským novinám Jaroslav Švelch z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde o počítačových hrách přednáší. "Komiks je sice také odlišný, ale přinejmenším stejně jako film sleduje..."

Rozhodování při nepřesných vstupních datech [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: gacr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 19:07, RU / měsíc: 208, RU / den: 16, Vydavatel: Grantová agentura České republiky, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...analýzy speciálních typů dat a modelů (např. streamovaná data, intervalová data, modely zatížené parciální identifikací). Je členem Vědecké rady **FSV UK**, Vědecké rady FIS VŠE a Oborové rady Pravděpodobnost a statistika, ekonometrie a finanční matematika na MFF UK. Prof. RNDr. Ing. Michal Černý,...

Svět rozdělený pandemií

TV, Datum: 29.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 01:13, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 469 264,00 Kč, GRP: 0,73

...v novou krizi globální. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A podrobněji teď s politickým geografem Michaelem Romancovem z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pomoc rozvojovým zemím je ve vlastním zájmu bohatého severu. Už to vyspělé země nejen pochopily, ale taky obrátily v...

Musíme se naučit bý vlastními šéfy svými

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 8, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 02:17, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 025 959,18 Kč

...systém Vznikne třída „nepotřebných“, ale i nové manuální práce Tomáš Sedláček Rodák z Roudnice nad Labem, vystudoval teoretickou ekonomii na **FSV UK**. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je...

Obcházení parlamentní „žvanírny“?

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 02:17, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepiště dějiny, AVE: 328 575,51 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepiště dějiny, na který navazují i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Pandemie rozdělila svět. Jedněm už svítá naděje, druhí se topí v zoufalství [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 06:18, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...nejvíce zasažené země se už rozbíhá, ale teprve s nějakou prodlevou se ukáže, zda je dostatečná, řekl v pořadu Horizont ČT24 politický geograf **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Michael Romancov. Nečeká, že by pandemie nějak výrazně přepsala rozložení sil ve světě. Podle něj představuje jen...

Evropské záchranné balíčky pro restart kultury [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: kreativnicesko.cz, Autor: Nikola Štefková Idu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 08:23, RU / měsíc: 6 818, RU / den: 487, Vydavatel: Institut umění - Divadelní ústav, Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,01

...vzniklé až po podání přihlášky do programu. Mezi uznatelné náklady patří výdaje na služby třetím stranám i osobní náklady. Zdroj: [www.media.fsv.cuni.cz](#) Spolu s informací o plánovaném povolení konání hromadných akcí od 1. července 2021 představila záchranný balíček v celkové výši 300 milionů eur...

Téma otců u porodu. Jak se vnímají sami muži a jaké role jsou jim připisovány? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: jihlavskadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 09:52, Celková návštěvnost: 515 706, RU / měsíc: 147 183, RU / den: 4 906, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,05

...rizikem narušení psychické pohody rodičky, která se pojí zejména s přítomností osoby blízké u porodu. Nový průzkum Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** odhalil, jaké role zaujmají otcové během porodu pohledem svých partnerek a jaké role jsou jim přisuzovány okolím. Ochránce před institucí První...

Lidé – chování včera a dnes [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: klubknihomolu.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 12:34, RU / den: 5 000, Vydavatel: klubknihomolu.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...jako moderátor a redaktor s BBC, v minulosti mimo jiné moderoval pořady na ČRo, Frekvenci 1 a na TV Galaxie, působí jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd UK**, kterou sám absolvoval. Roku 2003 obdržel za moderování pořadu Interview BBC Cenu Nadace Českého literárního fondu Novinářská...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.04.2021, Zdroj: libereckadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 937 772, RU / měsíc: 239 152, RU / den: 7 972, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,09

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: olomouckadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 689 443, RU / měsíc: 163 199, RU / den: 5 440, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,06

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: brnenskadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 1 074 226, RU / měsíc: 474 456, RU / den: 15 815, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,18

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: hradeckadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 570 145, RU / měsíc: 305 642, RU / den: 10 188, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,11

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: prazskadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 680 308, RU / měsíc: 381 974, RU / den: 12 732, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,14

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: karlovarskadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 139 927, RU / měsíc: 83 456, RU / den: 2 782, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,03

...ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra a jejich postupy. Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky ...

Téma otců u porodu. Jak se vnímají sami muži a jaké role jsou jim připisovány? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: karlovarskadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 139 927, RU / měsíc: 83 456, RU / den: 2 782, Vydavatel: TRIMACB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,03

...rizikem narušení psychické pohody rodičky, která se pojí zejména s přítomností osoby blízké u porodu. Nový průzkum Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** odhalil, jaké role zaujímají otcové během porodu pohledem svých partnerek a jaké role jsou jim přisuzovány okolím. Ochránce před institucí ...

Anketa: Kvalita developerských projektů určených pro bydlení

TISK, Datum: 30.04.2021, Zdroj: ASB, Strana: 18, Autor: JOLANA ŘÍHOVÁ, Vydáno: 4 500, Prodáno: 204, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.05.2021 12:23, Vydavatel: Jaga Media, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 132 278,05 Kč

Poptávka po bytech ve větších městech stále stoupá, zvyšují se však také nároky budoucích uživatelů novostaveb po kvalitních materiálech, dobré dispozici, nízké energetické náročnosti či místní občanské vybavenosti. Ke změnám v požadavcích dochází také v souvislosti s pandemií a většímu využití bydli...

Nejhorší na pandemii je dopad na vzdělávání [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.04.2021, Zdroj: modernizirzeni.iHNed.cz, Autor: Petr Kain, Hana Vacková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021

Státní instituce nedůvěřují lidem a ti zase nevěří státním institucím. Proto ve výsledku postkomunistické země zvládají nápor pandemie hůř než ty západní, říká sociolog Daniel Prokop. Roli hrají i další faktory, například skutečnost, že je ve východoevropských zemích větší míra vícegeneračních domácností než na Západě. Proto v nich také může docházet k většímu šíření nemocí.

O našich životech během pandemie toho Daniel Prokop ví možná nejvíc v zemi. Stojí totiž za průzkumem Život během pandemie, který mapuje chování Čechů od začátku šíření nemoci covid-19. Díky datům, která každé dva týdny sbírá od více než dvou tisíc lidí, bychom tak teoreticky měli být schopni s tímhle virem lépe bojovat. Bohužel jen teoreticky - ze strany státu podle Prokopa o získaná data nikdy zájem nebyl.

Jestliže v boji s covidem Česko zaspalo, nemělo by určitě zaspát při přípravě na velké výzvy, které pandemie podle Prokopa přinese do budoucích měsíců a let. Na další růst nerovností ve vzdělávání dětí, který může vyústit v mnohatisícovou armádu lidí bez maturity. Nebo na bobtnající problémy lidí žijících na hraně chudoby.

Deset tisíc dětí zcela vypadlo ze vzdělávání. Dalších 50 až 100 tisíc dětí má v přístupu ke vzdělávání nějaké omezení.

Jaké bude mít covid dlouhodobé dopady na Česko?

V našem výzkumu Život během pandemie vidíme, že se zhoršila situace lidí, kteří byli na hraně chudoby. Typicky jde o lidi pracující na různé dohody, kteří byli placeni na ruku, matky samoživitelky a podobně. Prostě osoby v nestabilních pracovních úvazcích, protože právě ty byly v době pandemie omezovány. Teď je důležité, aby tihle lidé nespádli do exekucí a nepřišli o bydlení, protože by to mělo dlouhodobé negativní dopady. Stává se to u nás často právě matkám samoživitelkám, které přichází o nájemní bydlení a dostávají se do azylových domů, protože bohužel nemáme systém sociálního bydlení či asistence se splátkou nájemní kauce při hledání jiného, menšího bytu. Obávám se, že nejhorší dlouhodobé dopady bude mít pandemie na vzdělávání. Kombinuje se tam několik vlivů. Jednak podle České školní inspekce vypadlo asi deset tisíc dětí zcela ze vzdělávání. Podle dalších odhadů má 50 až 100 tisíc dětí v přístupu ke vzdělávání nějaké omezení. Buď mají doma málo počítačů, špatné připojení, nebo málo místa, kde se mohou učit. Jde zpravidla o děti z chudších a méně vzdělaných rodin nebo rodin početnějších. Tahle skupina trpí ještě z jiného důvodu. Z našich výzkumů vyplývá, že se během pandemie na výuku lépe adaptovaly školy, které na to byly nějak připravené. Učí v nich třeba pokrokovější učitelé, kteří již dříve využívali modernější platformy komunikace. A jelikož v Česku máme děti hodně rozdělené do různých škol podle jejich sociálního statusu, tak to zase negativně dopadne hlavně na děti z rodin chudších a méně vzdělaných, které chodí do méně kvalitních škol. A to dvojnásob proto, že jim rodiče v takovém případě nebudou schopni příliš pomoci, jelikož často probírané látky sami moc nerozumí. V důsledku to povede k dalšímu růstu nerovností ve vzdělávání.

Co s tím?

Musíme dostatečně reagovat. Ministerstvo školství už plánuje doučování a letní kempy. Vedle toho je ale také zapotřebí dlouhodobější podpora zapojení dětí do volnočasových aktivit. Během podzimu jsme ve výzkumu sledovali, že se propadly sportovní a kulturní aktivity dětí, a naopak rostla míra jejich duševní nepohody. Je třeba ty děti aktivizovat, jedním z dopadů pandemie může být ztráta motivace ke vzdělávání. A podpořit školy, které operují v horších podmínkách - aby měly na dobré učitele, školní psychology a doučování dlouhodobě. Kdybychom s tím nic neudělali a nějakých 50 až 100 tisíc dětí bude nadále zaostávat silně a dalším propadnou motivace, hrozí nám za pět až deset let vyšší míra neukončení středoškolského studia.

Ta ostatně v posledních letech rostla i bez pandemie.

Je pravda, že počet lidí ve věku do 24 let, kteří uzavřeli středoškolské vzdělání bez maturity, se za poslední dekádu zvýšil ze čtyř až pěti na necelých sedm procent. Je to ale hodně regionálně rozdílné, skoro všude to stagnuje, zatímco v Karlovarském a Ústeckém kraji tenhle ukazatel lineárně roste. Aktuálně tam asi 17 procent takto mladých lidí nemá dokončenou střední školu. A to je ještě minimální odhad, protože to vychází z výběrového šetření domácností, do něhož ale třeba nejsou zahrnuty ubytovny a některé vyloučené lokality. Takže to je zřejmě ještě horší. A nejde jen o nedokončené střední, ale dokonce i základní vzdělání. Vezměte si, že v desetině obcí v Česku nemá deset a více procent dětí dokončených devět tříd základní školy. Desetina obcí v zemi tak trpí extrémní vzdělávací neúspěšností. To už je hodně. A nejsou jen v těch dvou krajích, ale i na periferiích Plzeňského a jinde.

Vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pracoval devět let ve výzkumné agentuře Median, poslední dva roky jako ředitel výzkumu. V roce 2019 založil vlastní výzkumnou organizaci PAQ Research, působí jako výzkumník i na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zaměřuje se na chudobu a nerovný přístup ke vzdělání.

Může souviset skutečnost, že Karlovarsko bylo pandemií výrazně zasaženo, s tím, že tento kraj je na tom výrazně hůř, pokud jde o poměr lidí s horšími příjmy, vzděláním i sociálním kapitálem?

To by bylo na větší analýzu. Podle jedné hypotézy by to mohlo souviset s tím, že tam hodně lidí pracuje na takzvané

prekarizované pracovní úvazky. Jde o práci na dohodu, kdy dostávají příjmy na ruku, a tím pádem vlastně nemohou přestat v nemoci pracovat, protože mají nedostatečnou nemocenskou. Dostanou se třeba na třetinu příjmu a to si nemohou dovolit. Určitý vliv může mít i to, že v tamních podnicích pracuje hodně pendlerů. Z našich výzkumů vyplývá, že asi 14 procent zaměstnanců bylo firmami nuceno k nehlášení kontaktů nebo k tomu, aby se netestovali. Tohle problematické chování se může podle mě kumulovat právě v oblastech, kde je více firem s pendlery nebo agenturními pracovníky. Další roli může hrát struktura ekonomiky v těchto regionech, která neumožňuje větší míru home officu. To vlastně platí pro celou ekonomiku Česka i ostatních postkomunistických států, kde 30 až 37 procent lidí pracuje v průmyslu, a tudíž nelze tolik využívat home office. Když se podíváte na vývoj pandemie ve Velké Británii nebo v Portugalsku, tak je jasné vidět, že britskou variantu koronaviru tyto země porážejí právě díky tomu, že tam mohou lidé více pracovat z domova. I proto jsou na tom východoevropské státy v boji s pandemií hůře než západní Evropa. Konečně tam může negativně působit i horší infrastruktura, pokud jde o testování. Není tam prostě tak jednoduché se nechat otestovat spolehlivým PCR jako tady v Praze. A to jak z hlediska dostupnosti, tak ceny - 1500 korun je v chudých oblastech více.

Zmínil jste, že východoevropské země jsou v boji s covidem méně úspěšné než ty západoevropské. Je to jen strukturou ekonomiky, nebo za tím je i něco jiného?

Tohle bude určitě námět na obrovský výzkum v dalších deseti letech, který by podle mě mohl odhalit, v čem všem je tenhle region zranitelný. Já tam vidím ještě jeden důvod, proč nás covid tak tvrdě zasáhl, totiž že je tu větší míra vícegeneračních domácností než na Západě. V Česku odchází lidé z domova v průměru ve 27 letech, na Slovensku a v Bulharsku ještě později. Ve Švédsku přitom děti odejdou z domova v průměru v 18 letech, ve zbytku Skandinávie do 21 let věku. Lidí, kteří tam mezi 25 a 35 lety věku žijí v rodičovské domácnosti, je naprosté minimum. V postkomunistických zemích a také ve Středomoří je to výrazně víc, proto tam také může docházet v domácnostech k většímu šíření nemoci. To je věc, která se samozřejmě jen tak nezmění, můžeme se z toho ale poučit v konkrétních krocích. Třeba že není tak úplně rozumné zavírat koleje a nutit tím studenty k návratu domů.

Bezpochyby v boji s covidem v postkomunistických zemích nepomáhají ani faktory související s nastavením hodnot a menší důvěrou v práci institucí. Ale i obráceně s nedůvěrou institucí k lidem. Od října jsem navrhol zvýšení náhrad v nemoci, aby se lidé nebáli jít testovat, a mnohokrát jsem od top představitelů vlády a průmyslu slyšel, že lidé pak nebudou pracovat, že už teď jsou zlenivělí covidem. Jako bychom byli úplně jiní než Švédové nebo Němci. Když instituce nevěří lidem, má to ale za následek, že lidé zase nevěří institucím. My jsme si tu opakovali stereotypy o nemakačencích, zatímco naše data i data WHO ukazovala, že polovina lidí chodí do práce se symptomy jako teplota a ztráta čichu.

Jedním z důvodů, proč covid Česko a východní Evropu tak tvrdě zasáhl, je skutečnost, že je tu větší míra vícegeneračních domácností než na Západě.

Tahle vzájemná nedůvěra je pro postkomunistický region charakteristická a já si myslím, že nezmizí spolu s posledními pamětníky komunismu. Naše chování a postoje se promítají do chování institucí, které je zase předávají dalším generacím. Ale musíme ten cyklus přerušit.

Co dělat, abychom minimalizovali dlouhodobé dopady koronakrizy?

Nejdůležitější bude věnovat se vzdělávání dětí, to už jsem popisoval. Pak by bylo také důležité udělat něco s daňovou reformou. Mělo by se snížit zdanění levné práce. Teď jsme v situaci, kdy máme vysoké zdanění částečných úvazků. Tím pádem jsou třeba rodiče, kteří by tyhle úvazky využívali, tlačeni do práce na dohodu, nechávají se platit na ruku a v takových krizích, jako je tahle, pak jsou strašně bití. Místo toho se zrušila superhrubá mzda snížením sazeb, na čemž vydělají ti bohatší. Za obrovské ztráty příjmů jsme jen málo pomohli spotřebě i řešení sociálních problémů. To byla největší ekonomická chyba téhle vlády. Na tom, že to je strašná ekonomická chyba, se shodují sociologové, IDEA, VŠE nebo třeba Národní rozpočtová rada. K tomu si ještě přidejte zrušení daně z nabytí nemovitosti a loss carryback, tedy opatření umožňující firmám odepsat loňskou ztrátu ze zisků v letech 2018 a 2019 a získat tak zpět již dříve zaplacenou daň z příjmů právnických osob. Tohle všechno bylo přijato bez jakékoli analýzy dopadů, ačkoliv to znamená roční ztrátu příjmů státní pokladny ve výši minimálně 130 miliard korun.

Proč se ta chyba podle vás stala?

Politici se do ní asi sami vmanipulovali, a i když věděli, že je to špatně, nikdo nakonec nechtěl ustoupit. Podle mě je to velká chyba ODS, která to podpořila. Navíc se z průzkumů ukazuje, že jí to žádný růst preferencí nepřineslo. Pro její voliče je evidentně větší hodnotou fiskální konzervatismus než snížení daní za každou cenu. Je dost možné, že se daně zase budou zvyšovat. Já myslím, že bychom místo práce mohli více danit spotřebu zatěžující životní prostředí. Jenže tyhle ekologické daně jsou často regresivní - více dopadají na chudé. A potřebujeme je vyrovnat progresivní daní z příjmů. Bojím se tedy, že vláda odebráním daní bohatším naopak skutečné reformy zablokovala.

Máte nějaké predikce, jaký vliv bude mít pandemie na politické preference voličů?

Z průzkumů se ukazuje, že ANO ztratilo asi pět procentních bodů, a nárůst koalice Pirátů a STAN. Je ale otázka, jestli to vydrží. Bude záležet na tom, zda voliči vládu odmění za očkování, které se asi nakonec rozjede a situace bude na podzim asi znatelně lepší. Ale nevím, zda se to dá prodat jako zásluha vlády, pokud to bude platit ve většině Evropy.

Ačkoliv se předpisy ne vždy dodržují, není to tak často, jak se Češi domnívají. Máme tendenci to nadsazovat.

Čím si vysvětlujete, že ačkoliv jsme v počtu obětí covidu na obyvatele nejhorší na světě, podpora hnutí ANO klesla jen o pár procentních bodů?

Podle našeho výzkumu patří voliči ANO ke starší generaci, která výrazně podporuje restriktce. Voliči stran opozičního demokratického bloku jsou naopak mladší, museli kvůli restrikcím hodně omezit svůj životní styl a jsou častěji proti jejich pokračování. Jsme v situaci, kdy by vláda mohla být právem kritizovatelná za to, že nepřistoupila k úplným a včasným restrikcím, jenže voliči opozice by naopak chtěli jejich ukončení. A nikdo snad s občasnou výjimkou Pirátů zatím nesebral politickou odvahu, aby jim vysvětlil, že abychom mohli uvolňovat, musíme nejdřív přitvrdit a epidemii omezit. Ucpat díry včetně šíření na pracovištích, nejen ve volném čase a ve školách. Dostali jsme se tak do takového zabetonovaného stavu.

Nesouvisí s vysokými počty úmrtí i neopatrnost Čechů?

Nemyslím si, že jsou Češi nějak výjimečně neopatrní. Už to trvá dlouho, únava je velká. V polovině března, uprostřed třetího nouzového stavu, kdy už byl zákaz návštěv, nám o tom, že byli u příbuzných, řeklo 39 procent lidí. Asi ne vždy z legitimních důvodů, takže drobné porušování tam určitě je. Je patrný rozdíl v tom, jak Češi mluví o svých známých a jak o Čechích obecně, kteří podle nich opatření spíše nedodržují. V tom je zřejmý rozpor. Nedodržování opatření samozřejmě existuje - ale myslím, že ho mimo dosah svých zkušeností spíše přeceňujeme.

Jaké byly ty největší výzvy, které jste na základě dat z vašeho průzkumu vysílali k politikům a lidem?

Už od července jsme v datech viděli, jak souvisí počet mezilidských kontaktů a uvolňování protektivního chování s reprodukčním číslem. Bylo jasné, že když se nezačnou dělat první opatření už v polovině srpna, budeme mít s pandemií velký problém. Na podzim jsme pak vyzývali ke třem věcem: povinnému firemnímu testování, na které by vláda měla přispívat, vyšší náhradě mzdy během nemoci a povinnému home officu, kde to jde - na který by stát nějak přispíval. První dva body se s velkým zpožděním víceméně podařilo prosadit, práci z domova bohužel ne. Dnes nám šestnáct procent lidí říká, že je na home office zaměstnavatel nepustí, ačkoliv by to šlo. Hlavní poučení z naší práce je, že žádné opatření kromě uzavření úplně všeho včetně průmyslu nestačí samo o sobě. Musí se spojit vše, co jde. Nikdy jsem nepochopil, proč si vždy vybereme dvě ze čtyř opatření a zavedeme v každé vlně jen část. Teď třeba chybí ten home office a PCR testy zdarma.

Nejmenší podíl home officu má ze všech segmentů podle vašich dat státní správa. Čím to je?

U státní správy tohle souvisí především s nepokročilou digitalizací, zaměstnanci tam často mají omezený počet přístupů do systému. Ale nevyužitý potenciál je i v dalších sektorech. Stát by k tomu měl motivovat.

Překvapil mě rychlý nárůst symptomů depresí a úzkostí, především mezi ženami s dětmi ve školním věku.

Co vás v rámci průzkumu Život během pandemie nejvíc překvapilo?

Přes rok sbíráme informace pořád od těch samých lidí, takže vidíme vývoj v jejich postojích. Jedna z nejpřekvapivějších věcí je ta, že mírně roste ochota k očkování, ale jsou za tím dva trendy: jednak prudký nárůst ochoty mezi staršími a vzdělanějšími lidmi a jednak oproti září prudký pokles ochoty u lidí do 55 let, kteří mají nižší vzdělání či jsou z menších obcí. U nich je pokles o 20 procentních bodů. Jen to v celkových datech překonává ta první skupina. Neochota může být způsobená nedůvěrou vůči institucím, ale i tím, že mají menší subjektivní zisk z očkování - nehrozí jim tolik zdravotní rizika, méně cestují. U této skupiny bych čekal v dalších měsících blok proti očkovací kampani. V průzkumu se ukazuje souvislost mezi poklesem důvěry ve vládní opatření a tím, zda lidé během pandemie přišli o příjmy. Není to asi překvapivé, ale je to poučné - měly by existovat rychlé a transparentní kompenzace. Naopak vyšší podporu opatřením vyjadřují lidé, kteří znají někoho, kdo zemřel.

Překvapil mě rychlý nárůst symptomů depresí a úzkostí, především mezi ženami s dětmi ve školním věku, které ještě k tomu často přišly o příjmy. Špatný psychologický stav mají i lidé kolem 25 let, kteří prodělali obrovskou změnu životního stylu. Z toho pak můžeme chápat jejich odpor vůči protiepidemickým opatřením. I kvůli tomu jsem vždycky prosazoval, že se nemůže brzdit jen ve volném čase a ve školách, ale i na pracovištích. Teď to snad konečně přináší ovoce.

Stále hrozí, že průzkum skončí? Minulý týden jste nám říkal, že vám docházejí peníze. Pořád ještě žádné partnery nemáte?

Byť nám spousta lidí říká, jak to je zajímavé, skutečně zatím nemáme žádné jisté prostředky na pokračování. Dosud nám nejvíce penězi přispěl německý Max Planck Institute, přispěla i Technologická agentura ČR a další vědci, kteří ta data využívají. Teď máme peníze už jen na jednu až dvě vlny průzkumu. Jednáme ale s různými subjekty. Od výzkumné agentury NMS, která data sbírá, máme velmi dobré ceny. V zahraničí by podobný panelový výzkum stál násobky.

Hledáte pomoc u státu?

Dostali jsme peníze od Technologické agentury ČR na tvorbu portálu Životběhem Pandemie.cz a některé další výstupy, za což jsme vděční. To je ale v klasickém grantovém řízení. Přiznám se, že jsem u státu nikdy pomoc přímo nehledal, i proto, že jsme prostřednictvím průzkumu ukazovali chyby ve státním přístupu. Pravda je, že nám je nikdo ani nenabízel a nikdo od nás ani data nechtěl. I když třeba s ředitelem Ústavu zdravotnických informací a statistiky Ladislavem Duškem diskutujeme o tom, zda počet kontaktů odpovídá jejich předpokladům. Ne ve všem jsem se s ním v minulosti shodl, ale ÚZIS nakonec v datové části průzkumu udělal velkou práci. Nikdo z vlády však naše data pro své rozhodování dosud nechtěl.

Můžete vzpomenout na začátky? Jak průzkum vznikl?

Vymysleli jsme ho na výletě s matematikem Tomášem Hovorkou, se kterým spolupracujeme. Předpokládali jsme, že ostatní výzkumníci budou pátrat po tom, jak se vývoj pandemie projeví na důvěře Andreji Babišovi a tak. Vyšel nám z této debaty výzkum, který popíše chování Čechů, a jak souvisí s tím, zda byli nakaženi, zda mají symptomy, jak na ně dopadají restriktce a tak dále. Napadlo nás tehdy dělat i testy, zda mají lidé protilátky, ale to už by bylo moc náročné.

Existují nějaké zahraniční nebo mezinárodní studie podobné té vaší?

Něco dělá Světová zdravotnická organizace. Ale výhodou našeho výzkumu je, že jde o dotazování stejných lidí. Takže třeba vidíte, že respondentovi, který přejde na práci z domova, mizí v průměru 15 kontaktů týdně. Nebo vidíte, co dělal člověk týdně před tím, než se nakazil. Ale je zajímavé, že Světové zdravotnické organizaci vychází to samé co nám. Například to, že lidé chodí do práce se symptomy, nebo to, že ženy jsou mnohem méně ochotné k očkování než muži. To mimochodem vychází stejně ve všech výzkumech, které znám. Nevíme přesně, z čeho to plyne. Možná jsou obecně kritičtější k očkování, možná je to proto, že mají na covid menší úmrtnost a trpí menším počtem přidružených nemocí, které dopady covidu zhoršují. Nebo se více bojí nežádoucích účinků. To je častý důvod odmítání vakcín.

Nevmlouváme se na algoritmy

TISK, Datum: 01.04.2021, Zdroj: Právo, Strana: 13, Autor: Štěpán Kučera, Vyištěno: 86 871, Prodáno: 56 082, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 01:55, Čtenost: 192 009, Rubrika: Salon, AVE: 154 805,48 Kč, Země: Česko, GRP: 2,13

Lenka Vochocová o názorové polarizaci a sociálních sítích:

„Nikdo nemůže svou xenofobii a netoleranci vůči jakékoli jinakosti nebo odlišnému názoru svádět na média nebo dezinformace – vždycky je to výsledek naší interakce s těmito obsahy a toho, co si z nich sami pro sebe vezmeme,“ říká Lenka Vochocová (41) z **FSV UK**, spoluautorka knihy *Na moři, za plotem, na síti. Digitální média a debata o migraci v Česku* (Knihna Zlín 2021).

*)S(Sociolog Daniel Prokop v úvodní kapitole vaší knížky píše, že migrační krize rezonovala v českém veřejném prostoru ještě dlouho poté, co v ostatních zemích – včetně Slovenska či Polska – zájem o toto téma opadl. Jak si to vysvětlit?

Dan Prokop dlouhodobě mluví o zdejší politické tažení proti čemukoli „cizímu“ a „nenormálnímu“, které ovlivňuje i postoj české veřejnosti ke skupinám stojícím mimo „normální“ společnost. To mi přijde jako dobré vysvětlení, které zmiňují i zahraniční zdroje. Stejně tak ve mně rezonuje Prokopovo vysvětlení související s nedostatkem kontaktu s čímkoli „cizím“ v etnicky poměrně homogenní zemi nebo jeho poukaz na frustraci části české společnosti plynoucí z dojmu, že jsme ještě nedohnali zbytek Evropy, pokud jde o životní standard, ale už se máme dělit o důsledky krizí, které kontinent postihují. V poslední době jsem začala v souvislosti s uživatelskými diskusemi promýšlet i teorii resentmentu, která zmiňuje hluboká, nezpracovaná traumata konkrétních společností, která se transformují v nenávist vůči elitám a jiným aktérům, sloužícím jako zástupný cíl. V uživatelských obsazích týkajících se migrace – ale i v populistické rétorice obecně – je patrné trauma ze socialistické minulosti, které zde vystupuje v podobě hledání nepřátel uvnitř evropské společnosti: v elitách, liberálech, neziskovkách nebo Evropské unii. Často jsou označováni za „bolševiky“ či „neomarxisty“ a obecně za viníky celé situace.

*)S(V kapitole *Sluníčkáři versus Slušní lidé* zmiňujete fenomén algoritmů sociálních sítí, které podporují vytváření nepřátelých táborů a šíření dezinformací.

Algoritmy samozřejmě tím, že nám nabízejí více toho, o čem si myslí, že nás to zajímá a že to rezonuje s naším pohledem a přesvědčením, jistým způsobem přispívají k názorové polarizaci. Potenciálně také omezují heterogenitu postojů a pestrost informací, s nimiž přicházíme v online prostředí do styku – to jsou ty pověstné názorové bubliny, do nichž se údajně čím dál víc uzavíráme. Jsou ale i výzkumy, které poukazují na to, že sociální sítě nebo online fóra nám naopak umožňují potkávat se s velmi odlišnými pohledy. Konkrétní zkruslení – tedy naše tendence vybírat si spíše takové informace, vysvětlení nebo vzpomínky, které podporují náš názor, a ignorovat ty, které mu odporují – navíc existuje i mimo online svět. Rozhodně jsou algoritmy jen částí problému. Nemůžeme je vinit z toho, že lidé na internetu druhým přejí smrt nebo hromadné znásilnění často jen proto, že mají jiný názor, jinou představu o světě, lidských vztazích, případně že soucítí s těmi, kteří si soucit údajně nezaslouží. Neměli bychom se na algoritmy vmlouvat. Extrémní agresivitu a vulgárnost online vyjadřování a neochotu vést smysluplnou diskusi bych si spíše vysvětlovala mimo jiné jako důsledek působení politických elit, které svým vzorem posouvají hranice toho, co je možné říkat. Ale především jako důsledek toho, že se slušní lidé bojí v online světě ohradit, nebo dokonce říkají, že nemá cenu „krmit trolly“. Při analýzách online diskusí vidíme, jak extrémní ty obsahy jsou – a ačkoli jsou zřejmě často produktem hlasité menšiny, to, že se vůči této menšině nikdo dostatečně neozve, protože ji vnímá právě jako určitou odchylku od normy, způsobuje, že se neslušné a násilné vyjadřování naopak normalizuje, že si na jeho přítomnost v online prostoru zvykáme a bereme ho vlastně jako něco běžného, „normálního“.

*)S(Kybernetik a filosof Jan Romportl v rozhovoru pro Salon řekl: „Ve třicátých letech člověk dostal z novin denně jednu lživou informaci, a stačilo to na protizidovské pogromy. Dnes dostáváme těch dezinformací denně třeba tisíc, ale nemyslím, že by situace byla tisíckrát horší.“ Jak moc je to, co dnes zažíváme, nové?

Ty dvě historické situace jsou asi z mnoha důvodů těžko srovnatelné. Ale ta otázka souvisí s tím, co jsem se snažila říct před chvílí: můj pohled na roli médií není v žádném případě mediocentrický, nevnímám média jako klíčové hybatele společnosti, ale jako její součást, jako jednu ze společenských institucí, byť významnou. Média samozřejmě mají obrovskou symbolickou moc, ale ani my, jejich příjemci, nejsme bezmocní, nebo bychom neměli být. Lidé mají tendenci i teď svádět svou špatnou náladu z epidemie, sociální izolace, svůj strach ze zcela nezvyklé situace právě na média – neustále slýchám, že to kvůli médiím se cítíme mizerně. Ale co mimomediální vlivy, co odpovědnost lidí za vlastní životy a schopnost s nimi smysluplně nakládat i v dobách krizí, najít si smysl v něčem novém, co kritické myšlení, role vzdělávání a blízkých sociálních vazeb? Média spoluutvářejí naši realitu, ale nemůžeme se na ně donekonečna vmlouvat – nakonec je vždycky možné, i když poměrně obtížné, si je do svého života příliš nepouštět, pokud máme pocit, že nám nedělají dobře. A rozhodně nikdo nemůže svou xenofobii a netoleranci vůči jakékoli jinakosti nebo odlišnému názoru svádět na média nebo dezinformace – vždycky je to výsledek naší interakce s těmito obsahy a toho, co si z nich sami pro sebe vezmeme.

*)S(Do jaké míry je člověk „obětí systému“ a do jaké míry je svobodný, a tedy i zodpovědný sám za sebe?

Já bych tu otázku právě nestavěla tak, že je nutné si vybrat – buď za to může systém, nebo člověk sám. Některé politické, ale i akademické debaty jsou v tomhle smyslu vyhocené, polarizované – jedni viní systém, druhí jedince. Snad každý

společenskovední obor má svůj slavný konflikt mezi zastánci významu struktur určujících naše jednání a těmi, kteří upozorňují na roli jednotlivců a jejich svobodnou vůli a aktivitu. Ale já mám ráda přístupy, které tyhle póly smiřují – právě proto jsem mluvila o tom, že v komunikaci je důležité jak samotné poselství, tak naše interakce s ním. Individualizovat odpovědnost za strukturální problémy vnímám v duchu kritické teorie jako extrémně nespravedlivé, všichni lidé opravdu nemají stejnou startovní pozici, někteří to mají těžší kvůli vnějším okolnostem svých životů, takže je pro mě pochopitelné, že se uchylují k různým strategiím, jimiž ventilují své frustrace. Na druhou stranu jsem v tomhle hodně ovlivněná svou druhou profesí supervizorky a koučky, díky které jsem se naučila, že umět se o sebe postarat, jak tomu říkáme, tedy v rámci daných možností pro sebe hledat nějaké řešení, snažit se v každé situaci vidět prostor pro své aktérství, je jednou z nejvíce osvobozujících zkušeností. Ale není to jednoduchá dovednost, často vyžaduje velkou odvahu a zásadní změnu uvažování, určité „předělání“ mozku – protože mnohem jednodušší než hledat východisko je samozřejmě vrtat se v křivkách.

*)S(Když se podíváš na současné internetové boje kolem koronaviru, kdy příznivci dezinformační scény vyhrožují zdravotníkům a kdy diskuse na Facebooku můžou mít reálný vliv na umírání lidí, nebyla nakonec vypjatá situace kolem migrační krize jen takovou predehrou?

Migrační krize byla specifická tím, že se většina kontroverzí odehrávala opravdu spíše v diskurzivní rovině – ve veřejných debatách o něčem, co se lidí v Česku dotýkalo spíš okrajově nebo nepřímo. Už když jsme knihu připravovali k tisku, bylo jasné, že na dění kolem koronaviru bude možné řadu fenoménů, jimž se v ní věnujeme, ilustrovat ještě lépe než na migraci, právě proto, že koronavirus na českou společnost dopadl mnohem reálněji a tíživěji. Pro nás ale, jak píšeme i na několika místech knihy, byla migrační krize jen jedním ze silně polarizujících témat, na nichž je možné ukázat obecnější problémy komunikace v prostředí digitálních médií: názorovou polarizaci, prolínání a určité sčítání netolerantních postojů, hledání nepřátel nejen vně, ale i uvnitř vlastní kultury a společnosti, vzestup významu emocí v naší komunikaci, genderové nerovnosti v online světě nebo zmíněnou normalizaci neslušných a agresivních forem komunikace. Chtěli jsme napsat knihu, která nezestárne s tím, jak migrační téma postupně přestane být klíčovou součástí veřejné agendy. A doufáme, že jevy, na které upozorňujeme, pomůžou čtenářkám a čtenářům chápat i mnoho aspektů online diskusí a názorových válek souvisejících s pandemií.

*)S(Dá se s tou polarizací na sítích a neschopností porozumět si navzájem něco dělat?

Bude to znít absurdně a paradoxně v současné éře sociální izolace, ale myslím, že řešením může být komunikace, mezilidský kontakt, nevyhýbat se konfliktním tématům, ale naopak o nich diskutovat, pokud možno věcně, což je samozřejmě nesmírně obtížné, když jde o hluboce prociťované hodnoty. Snažit se vnímat perspektivu druhých, nenálepkovat ty, s nimiž nesouhlasím, ale pokoušet se pochopit, proč je pro druhého jeho verze reality sdílená jeho sociální bublinou tak uspokojivá, lákavá. Co se mu děje, že je ochoten přistoupit třeba právě na jednoduché příběhy o vinících krizí a jiné narativy, které já můžu vnímat jako manipulaci nebo populismus. Důležitá je samozřejmě novinářská služba veřejnosti, rozkrývání manipulací, lží. A v neposlední řadě kvalitní vzdělávací systém, který připraví děti a mladé dospělé i na výzvy, které přináší vývoj komunikace a médií. Je třeba, aby společnost byla v co největší míře mediálně gramotná, bez toho se do budoucna neobejdeme. Nechci v žádném případě znít jako nějaká neoliberálka, velmi dobře si uvědomuju strukturální příčiny toho, o čem mluvíme. Ale vlastně je toho hodně, co můžeme udělat, když se přestaneme vmlouvat na média a jiné vnější okolnosti a když na sebe přestaneme nahlížet jako na oběti a začneme k sobě přistupovat jako k aktérům svých vlastních životů a mezilidských vztahů.

Je toho hodně, co můžeme udělat, když se přestaneme vmlouvat na média a jiné vnější okolnosti a když na sebe přestaneme nahlížet jako na oběti

Foto autor: Foto archiv Lenky Vochocové

Hledá se king

TISK, Datum: 01.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 17:16, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 319 738,78 Kč, Země: Česko

Sice máme už přes sto let republiku, ale jako bychom se republikánství nenaučili. Prezidenta jsme posadili na největší hrad na světě, na víkend mu dali Lány. Za premiéry rádi volíme lidry, kteří slibují, jak s nimi bude automaticky líp. Je to tradice, kterou nepřerušil ani komunismus.

Už příjezd T. G. Masaryka v prosinci 1918 nese zřetelné odkazy k minulosti, na kterých budeme i za republiky svůj vztah k hlavě státu stavět. Na nádraží prezidenta Osvoboditele vítají nejen krojované družiny a politici nového státu. Řeč k němu drží také spisovatel Alois Jirásek, přijel přece vladař filosof. Masaryk projede Prahou a večer se ubytuje... na Hradě.

Hned první noc tráví hlava demokratické republiky v sídle českých králů. Co na tom, že tam žádný po staletí nevládl, co na tom, že Hrad jsou spíš přebujelá kasárna s tehdy nedostavěnou katedrálou. Je to centrum státu i nové moci. Tak jako v legendě na stejném Hradě tráví svou první noc v Čechách Karel IV. a říká si v pustém a studeném paláci, co s tou zemí bude dělat, sedí tu teď profesor filosofie.

Republika zrušila šlechtické tituly, na nobilitu uvalila pozemkovou reformu, katolickou církev chtěla odstříhnout od státu. Svě republikánství se snažila formálně demonstrovat, ale mnohem více z monarchie přejímala. Masaryk i jeho soupeřníci vědomě se symbolikou mocnářství pracovali, s Hradem, paláci, kam usedla vláda a ministerstva, ostatně i s tím koněm v Lánech, brigádýrkou a holinkami. Císař byl pryč, ale sošná figura v čele zůstala.

Pozice prezidenta pak u nás vydržela nezpochybnitelná i v době komunismu, kdy další satelity takové funkce rušily a nahrazovaly stranickým kolektivním vedením. U nás se hlavní tvář strany často stávala také prezidentem (Gottwald, Novotný, Husák), nebo se jím třeba později stát toužila (Dubček). Hrad lákal. I komunisté vědomě využívali kingovskou roli panovníka, Gottwald přijal přízvisko prvního dělnického prezidenta, Svoboda se v roce 1968 stylizoval také do tatíčkové role. A Husák, Husák je vyloženě boss svého režimu. Jen ten Novotný nějak časem pozbyl vůni a chuť, pokud kdy nějaké měl.

V roce 1989 pak „revoluci“ formálně ukončíme jak jinak, než volbou Václava Havla jako nového šéfa ve starých kulisách.

Aklamaci jako za Masaryka, jednotně jako za komunismu, ve Vladislavském sále a s děkovným Te Deum v katedrále. Šéf je v sedle, hotovo.

Až se vkrádá zlomyslná otázka, jak my to s tím republikánstvím máme a jestli pořád nevězíme v konceptu monarchie.

Zlomyslná, protože žádné republikánství v tomto ohledu nemělo u nás šanci zakofenit, instituce se formují pomalu a vztah občanů k nim ještě pomaleji. Ostatně, lidé stále volí lidry a mnohdy neznají své poslance, které volí do sněmovny. Prostě stále vězíme v tradici – hledá se king. Ale ten nás málokdy spasí. A někdy nás přivede i do maléru. Lepší bude vydat se na náročnější trasu ke skutečnému republikánství. I když s Hradem a s Lány.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Eskalace napětí na východní Ukrajině

TV, Datum: 01.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.04.2021 23:44, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 452 584,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

U východní hranice Ukrajiny se pohybují ruská vojska a Moskva s Kyjevem si vyměňují silná slova.

Sergej LAVROV, ruský ministr zahraničních věcí

Ruský prezident řekl před nedávnem... A to prohlášení je stále aktuální, že kdo se pokusí rozpoutat novou válku v Donbasu, zničí Ukrajinu.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Rusko hájí pohyby svých ozbrojených sil v blízkosti hranic Ukrajiny. Tvrdí, že svá vojska přesunuje na svém území, jak je potřeba, výhradně s ohledem na vlastní bezpečnost. Americký ministr zahraničí Blinken tento týden potvrdil svému ukrajinskému protějšku americkou podporu pro územní celistvost Ukrajiny. Na to obvinil Rusko z podkopávání tamních snah o mír.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Masivní vojenské cvičení ruských sil na Krymu záběry, které Moskva zveřejnila 20. března, ukazují práce výsadkářů a pozemních sil při obsazování letiště imaginárního nepřítel. Kyjev od začátku roku stále častěji poukazuje na hromadění ruských sil u svých hranic. Zatímco tyto manévry byly nanečisto, na východě Ukrajiny v Donbasu ostrá střelba 26. března zabila 4 ukrajinské vojáky. Na zhoršení situace reagoval už i Pentagon.

John KIRBY, mluvčí Pentagonu

Znepokojuje nás nedávná eskalace ruské agrese na východní Ukrajině, včetně porušování příměří z července 2020, která vedla k úmrtí čtyř ukrajinských vojáků 26.3. a zranění dvou dalších.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Mluvčí Pentagonu bez dalších detailů dodal, že Spojené státy s Ruskem komunikují. Loňské červencové příměří sice přineslo východní Ukrajině na čas klid, od začátku ale bylo velmi křehké.

Sergej, ukrajinský voják, východ Ukrajiny

Příměří máme, ale naše zbraně musí být připravené každou vteřinou kdykoliv správně zareagovat.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Ruský prezident Vladimir Putin v úterý situaci probíral ve videokonferenci i s lidry Německa a Francie, garanty mírových snah. Podle mluvčího Angelu Merkelovou a Emmanuela Macrona vyzýval, ať rozmluví Kyjevu jakékoliv provokace.

Dmitrij PESKOV, mluvčí ruského prezidenta Vladimira Putina

Putin řekl, že by se měly využít veškeré možné páky a vyzývat Kyjev, aby se zdržel jakýchkoliv možných úmyslů dopustit se provokativních kroků, které by měly dalekosáhlé důsledky.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Mluvčí vyloučil, že by mělo přeskupování ruských sil útočný charakter. Z eskalace se tak obě strany viní navzájem. Kyjev odmítá vyjednávat s proruskými separatisty, které pokládá za nástroj Kremlu. Rusko ale popírá, že je účastníkem konfliktu. Ten si od roku 2014 vyžádal přes 14 000 životů.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A více teď s odborníkem na Rusko, analytikem Janem Šírem. Slova ruského ministra zahraničí o zničení Ukrajiny jsou nezvykle tvrdá. Je to výhrůžka?

Jan ŠÍR, analytik, Katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK

Je to samozřejmě součástí toho psychologického nátlaku, který je potřeba vnímat v kontextu s tím dalším děním, jehož jsme svědky a tady do kontextu těchto snah samozřejmě zapadá i ta demonstrace, vojenské síly při hranicích s Ukrajinou v podobě těch manévrů, jejichž pozadí není moc jasné a samozřejmě zapadá tam i eskalace ozbrojeného násilí na té linii kontaktu mezi znesvářenými stranami v Doněcké a Luhanské oblasti.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Znamená to, že ty manévry nedaleko ukrajinských hranic lze tedy číst jako nátlak a demonstraci síly. Nejsou zatím žádné další záměry?

Jan ŠÍR, analytik, Katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK

Je to samozřejmě, jak už jsem to řekl, demonstrace síly, je to vojenská hrozba, která sleduje konkrétní cíl, a to je donucení Ukrajiny k politickým ústupkům, které se nedaří Rusku prosadit jiným způsobem. Takovým tím primárním krátkodobým cílem, jak já tu situaci čtu, se mi jeví snaha ruské strany donutit Kyjev k tomu, aby vedl přímé rozhovory s těmi ozbrojenými uskupeními v Doněcké a Luhanské oblasti, což by Rusku umožnilo jednak transformovat ten probíhající mezinárodní ozbrojený konflikt mezi Ruskou federací a Ukrajinou v nemezinárodní vnitrostátní ukrajinský konflikt. A tímto způsobem by Rusko samozřejmě bylo schopno dosáhnout toho, že by se vyvázalo ze zodpovědnosti za tuto situaci. Ukrajina by zůstala dál s problémem a Putin a spol. by získali mocný impuls k tomu, aby napomohli Rusku v té snaze zbavit se mezinárodních sankcí, které proti Rusku v odpověď na ruskou agresi proti Ukrajině byly uvaleny.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ona ta problematická situace tam trvá od léta 2020, sice platí na východní Ukrajině příměří, ale přesto od té doby zahynulo 21 lidí a 40 bylo zraněno. Hrozí, že se ten konflikt teď bezprostředně vzkřísí nebo nějak znovu vzplane?

Jan ŠÍR, analytik, Katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK

Je to jedna z možností, kterou samozřejmě je potřeba stále mít na paměti. Myslím si, že momentálně tomu neprospívá na Ukrajině ještě počasí, to, že prostě taje sníh a země není příliš zpevněná. Nicméně samozřejmě ta řízená eskalace není vznikem nějaké náhody, to samozřejmě je nástroj prosazování určitých cílů nebo určitých zájmů, které se Rusku zatím prosadit jinak nedaří. Z toho důvodu je potřeba i s takovým scénářem počítat jako s jednou z realistických možností, jak se situace může vyvinout.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ten mírový plán, který v roce 2015 pomáhali dojednat Německo a Francie se podařilo dodržet jenom zčásti. Proč?

Jan ŠÍR, analytik, Katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK

Těch důvodů je samozřejmě celá řada. V první řadě to souvisí s nezájmem konkrétních stran o naplnění těch aspektů toho komplexu dohod, které pro tu konkrétní stranu jsou brány jako nepřijatelné nebo jako těžko prosaditelné, nicméně je potřeba tady říci asi to, že ty Minské dohody samozřejmě zabránily tomu, aby konflikt na východě Ukrajiny přerostl v nějakou regionální válku. To je asi jejich největší úspěch, nicméně nepředstavují životaschopný plán k míru a je to dáno tím, že ty Minské dohody, ten balík už sám o sobě obsahuje některá ustanovení, která jsou vzájemně prostě nejenom neslučitelná, ale i neprosaditelná.

Portlík (ODS): Budu pokračovat ve společné práci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.04.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: PV, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.04.2021 04:52, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Tomáš Portlík se stal novým starostou MČ Praha 9, vystřídal tak svého stranického kolegu Jana Jarolíma.

Zastupitelstvo MČ Praha 9 uvolnilo z funkce starosty Ing. Jana Jarolíma na jeho žádost a novým starostou zvolilo dosavadního prvního místostarostu Mgr. Tomáše Portlíka.

Po více než čtvrtstoletí v politice a patnácti letech nepřetržitě ve funkci starosty se politický matador Jan Jarolím rozhodl tuto funkci opustit. Za jeho působení se na devítce podstatně zvedla kvalita života a zároveň rostla také obliba jeho domovské ODS, která v městské části vyhrála poslední volby s téměř 37 procenty.

„Už před několika lety jsem si stanovil při správě naší devítky několik cílů, které se mi podařilo naplnit. Funkci starosty jsem přebíral ve svých šedesáti letech, obklopen mladými spolupracovníky, a už tehdy jsem říkal, že ji předám, až přijde správná doba. Dle mého soudu právě teď nastala. Odpovědnost za ní rád přenechám svému mladšímu nástupci Tomáši Portlíkovi. Na vysočanské radnici působí od roku 2006, mým zástupcem je třetí volební období, takže povinnosti spojené se zajištěním chodu městské části zná důvěrně. Navíc odvádí pro městsku část skvělou práci. Ukazujete to i v této těžké době. Díky němu jsme měli první testovací a očkovací místo v Praze,“ uvedl dnes už bývalý starosta Jan Jarolím.

Dle vlastních slov byl Jan Jarolím v politice zastáncem „havlovského konsenzu“, tedy filozofie kompromisu uplatňovaného při řízení městské části i vztazích s velkou Prahou a jinými politickými představiteli.

Novým starostou MČ Praha 9 byl zvolen dosavadní místostarosta a zastupitel hlavního města Tomáš Portlík, který s Janem Jarolím dlouhodobě spolupracoval.

„V podstatě budu stále pokračovat ve společné práci, která se týká zlepšování každodenního života obyvatel městské části. Vzhledem ke koronavirové krizi musíme nyní především zajistit bezpečný návrat dětí do škol a pomoci občanům se vypořádat s následky pandemie. Máme nastavenou dlouhodobou koncepci rozvoje, čeká nás stavba Základní a mateřské školy U Elektry nebo rekonstrukce hostince U Brabců,“ dodal nový starosta Tomáš Portlík.

Městská část je úspěšná v zavádění racionálních protiepidemiologických opatření. Dlouhodobě hospodaří s vyrovnaným rozpočtem, kdy běžné výdaje jsou stále na úrovni roku 2011. Novým starostou MČ Praha 9 se Tomáš Portlík stane od 1. dubna 2021.

Mgr. Tomáš Portlík (43 let)

Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK Praha**, obor Mediální studia, a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním městské části Praha 9. O čtyři roky později začal coby zástupce starosty odpovídat za oblast financí městské části.

V roce 2018 byl zvolen zastupitelem hlavního města Prahy.

Je členem ODS, od roku 2018 předsedou regionálního sdružení ODS Praha.

Ženatý, má dvě děti.

Ing. Jan Jarolím byl zvolen místostarostou MČ Praha 9. Odpovědný bude za územní rozvoj devítky.

Ing. Jan Jarolím (74 let):

Je respektovaným komunálním politikem a dosud nejdéle sloužícím starostou v historii MČ Praha 9. Na vysočanské radnici působí sedmadvacet let, do křesla starosty usedl v roce 2006 a celý jeho profesní život je spojen s životním prostředím. Pod jeho vedením se Praha 9 proměnila ze znečištěné průmyslové periferie hlavního města v zelenou městskou část a místo příjemného bydlení. Od roku 1998 je ovzduší devítky – díky napojení na horkovod Mělník-Praha – bez emisí, v posledních osmi letech tu vzniklo rekordní množství zelených ploch, ať už v podobě nově vytvořených nebo revitalizovaných parků či relaxačních ploch, které přispívají k synergii při rozvoji celého města.

V současnosti se devátá městská část řadí k nejdynamičtěji se rozvíjející oblasti Prahy, v níž především na bývalých brownfieldech vyrůstají celé nové městské čtvrti.

Další stavební záměry je tedy třeba realizovat v závislosti na tom, jakou další infrastrukturu (dopravu, školství, zdravotnictví, sociální služby...) bude potřeba vytvořit. Aby MČ Praha 9 na tyto investice měla a nemusela ze svého rozpočtu dokrývat náklady na výkon státní správy, iniciovala už před šesti lety pod vedením Jana Jarolíma na pražské půdě změnu dotačního systému ve prospěch jednotlivých městských částí.

Převzato z profilu politika.

Vznášíme se na obláčku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.04.2021, Zdroj: mmspektrum.com, Autor: Karel Sedláček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.04.2021 08:51, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Mluvíme-li dnes o internetu, stále častěji si představujeme obláček, možná spíš oblak, z anglického cloud.

Celý život se věnuje popularizaci vědy a techniky. Promoval na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**.

V letech 1960 až 1968 pracoval v plzeňském rozhlasovém studiu, potom až dokonce roku 1989 byl nejprve redaktorem pro vědu a techniku a později zástupcem šéfredaktora deníku Svobodné slovo. Po krátkém působení jako šéfredaktor nakladatelství Melantrich byl redaktorem a hlasatelem Rádia Svobodná Evropa až do ukončení vysílání české redakce v roce 2002. Externě spolupracoval s celou řadou českých a slovenských odborných časopisů a s Českým rozhlasem. Vědeckotechnická témata popularizoval v knihách Laser v mnoha podobách (Praha, 1982), Pod šifrou 2001 (Praha 1984), Atom skrývá naději (Praha 1987 - spolu s Janem Tůmou). Historii unikátní rozhlasové stanice shrnul v knize Volá Svobodná Evropa (Praha 1993). Vzpomínky na konec komunistického režimu ve Svobodném slově a vydavatelství Melantrich obsahuje publikace Balkon, fenomén listopadu 1989 (Praha 2010 - spoluautor Milan Nevole). Události okupace Československa v srpnu 1968 přibližuje publikace Vzpomínky na Plzeň – Čas lámání chleba a charakterů (Praha 2011). V roce 2018 vydal soubor cestopisných reportáží a fejetonů Toulky s Karlem Amerikou. Nezasvěcenci zní ten název přihlouple, ale pro nás ostatní je dokladem toho, že i „ajtáci“ mají smysl pro humor či pro poezii. V každém případě pro fantazii.

Wikipedie říká:

„ Cloud computing je na internetu založený model vývoje a používání počítačových technologií. Lze ho také charakterizovat jako poskytování služeb či programů servery dostupnými z internetu s tím, že uživatelé k nim mohou přistupovat vzdáleně, kupř. pomocí webového prohlížeče nebo klienta elektronické pošty. Za předpokladu, že služba je placená, uživatel neplatí za vlastní software, ale za jeho užití. Principem u služeb a produktů v cloud computingu je to, že uživatelé propůjčují výpočetní výkon serverů. V mnoha případech se tak děje formou specializovaných aplikací, jejichž nabídka se pohybuje od kancelářských aplikací přes systémy pro distribuované výpočty až po operační systémy provozované v prohlížečích, jakými jsou např. eyeOS, Cloud či iCloud.“

V dnešní době, kdy máme pro internet k dispozici stále více širokých pásem a také rychlost spojení už není zásadní problém, je dalším logickým krokem odsunout stále více služeb z lokálních počítačů, případně celých serverových struktur na tyto vzdálené obláčky. Zákazník si nemusí doma fyzicky budovat vlastní datové centrum, ale pronajme si jednu nebo více infrastruktur podle svých potřeb. To znamená i větší či menší kapacitu paměti nebo procesní rychlost s odpovídajícími softwarovými řešeními. Tím odpadají starosti s vlastním personálem, s investicemi do odpovídající techniky a s údržbou.

To v dnešní době mobility znamená, že jsme s přístroji a zařízeními prostřednictvím internetové sítě nezávislí na času a místě a můžeme pracovat flexibilně kdekoliv na světě.

Tradiční jádro podnikání velkých IT firem se tak nyní drobí a vzestup zaznamenávají menší segmenty jejich služeb, a to zejména nabídky cloud computingu.

Nemusíme se vznášet v oblacích, ale skutečně si můžeme myslet, že vzdálená internetová úložiště kdesi v oblacích jsou. Statistika uvádí, že v České republice využívá tzv. cloud a aplikace běžící na internetu celkem 44 % velkých firem nad 150 zaměstnanců. Je to o 9 % více, než je středoevropský průměr. Vyplývá to z průzkumu výrobce mikroprocesorů Intel.

Z hlediska struktury cloudových služeb ve střední Evropě nejvíce převládají služby privátního cloudu, kdy je cloudová infrastruktura spravována výhradně pro jednotlivou organizaci. Tuto formu preferuje 53 % firem, veřejné cloudy využívá 19 % podniků a zbytek volí kombinaci obou, tzv. hybridní cloudy

„ České firmy ve srovnání se středoevropskou konkurencí z průzkumu vycházejí jako nadstandardní uživatelé služeb hybridního a soukromého cloudu, které využívá 36 %, respektive 23 % firem, což je zejména u hybridního cloudu významně více než je středoevropský průměr,“ uvedl obchodní manažer Intelu pro Českou a Slovenskou republiku Petr Ulvr.

Hybridní prostředí se bude podle obchodního ředitele Českých Radiokomunikací Petra Sichrovského uplatňovat stále více.

„Existují případy, pro které jsou služby veřejného cloudu více než vhodné – ať už díky operační flexibilitě nebo cenovým podmínkám. Na druhou stranu stejně tak nemůžeme očekávat, že by například kritické systémy bank a pojišťoven takové služby využívaly,“ podotkl.

Průzkum společnosti Intel se uskutečnil mezi 250 firmami v České republice, Maďarsku, Polsku a Rumunsku při příležitosti uvedení další generace procesorů Intel Xeon E7.

Loňský průzkum Českých Radiokomunikací zjistil, že cloud využívá více než 40 % z oslovených společností v ČR a dalších 21 % o přechodu do cloudu uvažuje.

Popularita cloudových služeb poroste i do budoucna a dramaticky ovlivní množství dat přenášených v datových centrech. Předpovídá to studie Cisco Global Cloud Index (2013–2018). V příštích letech se objem přenosů v datových centrech zvýší téměř trojnásobně, přičemž 76 % celkového provozu budou tvořit právě cloudové služby. Polovina světové populace bude mít v roce 2018 přístup na internet z domova a 53 % těchto lidí bude pro svá data používat veřejná cloudová úložiště. Každý z nich měsíčně vygeneruje 811 megabajtů přenesených dat, tedy 4,4krát více, než to bylo v roce 2013, kdy tato hodnota dosáhla 186 megabajtů na uživatele měsíčně.

Zatímco v roce 2013 dosáhl objem dat přenesených v datových centrech po celém světě 3,1 zettabajtu ročně, v roce 2018 to bude již 8,6 zettabajtu za rok. To představuje takové množství dat, jako kdyby se 250 000krát po sobě přehrály všechny filmy (kterých je přibližně 500 tisíc) a televizní pořady (zhruba 3 miliony) na světě v kvalitě ultra-high definiton (UHD).

Provoz generovaný cloudovými službami roste ještě rychlejším tempem. Zatímco v roce 2013 tvořil cloud 54 % přenosů v datových centrech, v roce 2018 to bude již 76 %.

Citovaná studie ukazuje, že i do budoucna bude těžiště ležet v privátním cloudu. Téměř 70 % všech cloudových úloh se bude v roce 2018 odehrávat v zóně privátního cloudu.

Studie také zmapovala připravenost na využívání různých kategorií cloudových služeb v jednotlivých regionech a zemích, včetně České republiky. Připravenost na cloud se odvíjí od parametrů pevných i mobilních sítí, kterými jsou rychlost stahování a odesílání dat a latence.

Parametry pevného i mobilního připojení v České republice jsou v současnosti na úrovni srovnatelné s okolními zeměmi regionu. Pro pevné připojení jsou výše uvedená kritéria pro využívání pokročilých cloudových služeb splněna již dnes, pro mobilní připojení se tyto parametry kritériím pro pokročilé služby blíží.

Pozitivní vývoj v připravenosti na cloudové služby je vidět i v dalších zemích světa – zatímco vloni splnily parametry pro pokročilé služby pevné sítě v 79 zemích, letos je to již 109 zemí. V případě mobilních sítí se vloni do nejvyšší kategorie cloudových služeb kvalifikovalo 42 zemí, letos 52 zemí.

Chytří lidé žijí v chytrých městech a zpříjemňují si život. Využívají totiž nejmodernější technologické koncepty.

Celý život se věnuje popularizaci vědy a techniky. Promoval na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**.

V letech 1960 až 1968 pracoval v plzeňském rozhlasovém studiu, potom až dokonce roku 1989 byl nejprve redaktorem pro vědu a techniku a později zástupcem šéfredaktora deníku Svobodné slovo. Po krátkém působení jako šéfredaktor nakladatelství Melantrich byl redaktorem a hlasatelem Rádia Svobodná Evropa až do ukončení vysílání české redakce v roce 2002. Externě spolupracoval s celou řadou českých a slovenských odborných časopisů a s Českým rozhlasem. Vědeckotechnická témata popularizoval v knihách Laser v mnoha podobách (Praha, 1982), Pod šifrou 2001 (Praha 1984), Atom skrývá naději (Praha 1987 - spolu s Janem Tůmou). Historii unikátní rozhlasové stanice shrnul v knize Volá Svobodná Evropa (Praha 1993). Vzpomínky na konec komunistického režimu ve Svobodném slově a vydavatelství Melantrich obsahuje publikace Balkon, fenomén listopadu 1989 (Praha 2010 - spoluautor Milan Nevole). Události okupace Československa v srpnu 1968 přibližuje publikace Vzpomínky na Plzeň – Čas lámání chleba a charakterů (Praha 2011). V roce 2018 vydal soubor cestopisných reportáží a fejetonů Toulky s Karlem Amerikou.

V Evropě hraje prim Barcelona, a to jak v architektuře, tak v digitalizaci. Zaujímá vedoucí postavení mezi smart cities. Město samotné je výkladní skříň praktického využití internetu věci (IoT).

Několik atraktivních příkladů:

- senzory prakticky v každé popelnici měří množství odpadků, a když se blíží naplnění, automaticky vyšlou samy signál patřičné firmě, která je vyprázdní;

- inteligentní pouliční lampy ve velkých alejích průběžně registrují počasí, hluk a dopravní ruch;

- parkovací senzory informují řidiče prostřednictvím aplikací v mobilních telefonech o volných místech.

Nejpřitažlivějším příkladem je však nová linka metra číslo 9, která spojuje letiště s univerzitním centrem. Je dlouhá 20 km a její provoz je plně automatizován. Dodavatelem je koncern Siemens. Jeho projekt je bez řidiče, bezdrátové spojení dodává průběžně data v reálném čase a zvyšuje tak vytížení vozů. Řídicí centrála má stále přehled o pozici jednotlivých vlaků, rychlosti i počtu cestujících. Těch může být v denní špičce až 330 tisíc. Atraktivní jsou také displeje ve vozech, jež nabízejí aktuální informace o probíhající jízdě.

Siemens vyšel při navrhování řešení pro Barcelonu ze svých zkušeností s bezpilotním automatickým provozem v Sao Paulu v Brazílii a v Norimberku.

Komu se podaří nahlédnout za kulisy, dozví se, že projekt Smart City má i své kritiky. Nová starostka města Ada Colau z levicové Liberální strany nechala projekt Smart City podrobit důkladné analýze a chce vědět, zda vložené investice slouží všem občanům: bohatým i chudým, mladým i starým. Barcelona prý potřebuje také chytré obyvatele, nejen chytré město.

Koncept města budoucnosti se skrývá pod kódem smart city. Česky bychom řekli chytré nebo inteligentní město. Co si pod tímto často skloňovaným pojmem můžeme představit?

Chytrá města se do středu pozornosti dostala především v důsledku rostoucího počtu obyvatel, měnícího se klimatu a globalizaci. Udává se, že do roku 2050 budou více než dvě třetiny populace žít ve městech.

Tento trend je patrný i v České republice, Český statistický úřad například uvádí: „Zatímco mezi sčítáními v letech 1991 a 2001 se počet obyvatel ve funkčním městském regionu Prahy snížil, od roku 2000 do roku 2008 je tento trend úplně opačný a byl zaznamenán nárůst počtu obyvatel o 8,5 %. Pokud budeme hodnotit pouze toto funkční zázemí Prahy (bez Prahy), nárůst počtu obyvatel je zde mnohem dramatičtější – mezi sčítáními šlo o nárůst o 7 %, mezi roky 2000 až 2008 o 36 %.“

Ve městech a obcích tak dochází k paradoxu – zatímco rychlost výstavby infrastruktury nedostačuje tempu městského rozvoje, projevují se nedostatky ve veřejné dopravě nebo na silničních komunikacích a zhoršuje se stabilita elektrické sítě. Obyvatelé požadují neustále se zlepšující kvalitu života. Problém často nelze vyřešit rozšířením měst či jejich částí, ke slovu proto přicházejí nejmodernější chytré technologie, které proměňují stávající infrastrukturu. Díky nim se města stávají „chytřejšími“, dochází ke zvyšování efektivity, bezpečnosti, ekonomické konkurenceschopnosti, tvorbě příjemného, kvalitního a zdravého prostředí pro život. Chytré město optimalizuje vlastní infrastrukturu a maximalizuje služby, které poskytuje.

Podle odborníků může být každé město chytré – metropole s miliony obyvatel stejně tak jako krajské město nebo dokonce malá obec. V České republice vznikají první projekty, ve kterých jsou chytré prvky implementovány do stávající infrastruktury – například chytré osvětlení nebo parkování, probíhající energetické audity budov, elektronické jízdenky, systémy elektronického podávání informací o dopravě, ... Prozatím zde však není žádné město, které by tuto problematiku řešilo komplexně.

Aby se z města stalo „chytré město“, je nutné vypracovat tzv. „chytrý plán města“, který zajistí konektivitu infrastruktury, využití dat a implementaci všech dalších zlepšení. Tato cesta je pro každé město jedinečná a neopakovatelná.

Mezi výrazné trendy, které dnes pozorujeme, patří řešení hustého dopravního provozu na silnicích prostřednictvím inteligentního dopravního managementu. Objevují se rovněž chytrá řešení pro parkování, která majitelům vozidel ročně ušetří hodiny strávené hledáním volných míst i emise CO₂.

Sílí tlak na řešení špatné kvality ovzduší ve městech, například skrze opatření, jakými jsou zóny s nízkými emisemi nebo zavádění tiché a ekologicky čisté hromadné dopravy (e-busy, CNG).

Velkým tématem jsou čistější způsoby výroby energie pro města a jejich alespoň částečná energetická soběstačnost. Nedílnou součástí konceptu je chytré osvětlení; inteligentní lampy dokážou zásadně ušetřit peníze v městských rozpočtech. Pozorujeme také velký posun ve stavebnictví – v chytrých budovách se stále více využívá automatizace ke snížení spotřeby energie a uhlíkových zplodin prostřednictvím řízení v reálném čase. Velkým tématem je také bezpečnost obyvatel měst a otevřená data, která usnadňují každodenní život.

OSN definuje chytré město jako celek, který má vestavěné digitální technologie ve všech městských funkcích. Automatizace a digitalizace jsou skutečně hnacím motorem městských změn – využívání takzvaných big data, učení se stroje od stroje (M2M learning), využívání analytiky a automatizace zásadně mění celou infrastrukturu.

Využitím inteligentních algoritmů, které zpracovávají data a ihned spouštějí procesy, je možné optimalizovat výkon, efektivitu a zlepšit kvalitu života obyvatel měst a obcí.

Siemens vlastní unikátní know-how, jak proměnit data vygenerovaná z městských systémů v konkrétní zlepšení jednotlivých městských činností.

Podle konceptu "nation brands", tedy zemí jako značek, Česko v době ekonomické krize selhává. "Své budoucí postavení na světových trzích se snaží posilovat i Německo, současný 'mistr světa v exportu'. Tato skutečnost by pro Česko měla být jasným signálem, že je čas jednat," píše v analýze pro Aktuálně.cz politoložka a expertka na německou politiku Zuzana Lizcová.

Titulky světových médií, které se týkají Česka, nejsou v poslední době právě povzbudivé. Zahraniční novináři hovoří o českém managementu koronavirové krize jako o selhání či katastrofě a ani zástupci ministerstva zahraničí se netají tím, že image Česka výrazně utrpěla.

O to více by se tato i budoucí vláda měly snažit o její zlepšení. Jak se totiž ukazuje, pověst konkrétního státu má jednoznačný - pozitivní či negativní - dopad na jeho ekonomiku. A schopnost pracovat s ní může dané zemi poskytnout nezanedbatelnou konkurenční výhodu.

Jak napsal již v roce 2017 britský deník The Guardian: každý chce dnes prodat svoji zemi jako nejlepší na světě a vybudovat její pozitivní "značku" podobně, jak to dělají se svými výrobky úspěšné firmy. Cílem je prorazit a dostat se do povědomí "zákazníků" - v tomto případě zahraničních investorů, turistů, talentovaných studentů či kvalifikovaných pracovníků. Ty všechny by úspěšná země měla chtít přilákat. A zároveň se snažit o co nejlepší propagaci svých firem, svého know-how a vědeckých či kulturních úspěchů navenek.

Průkopníkem konceptu "nation brands", tedy zemí jako značek, je britský sociální antropolog Simon Anholt, který se dnes žví jako nezávislý politický poradce. Za poslední dvě dekády spolupracoval s více než padesátkou zemí světa, založil dva odborné časopisy a stojí také za žebříčkem The Good Country Index, který se snaží zachytit pozitivní a negativní dopady jednotlivých zemí za jejich hranicemi. Ve spolupráci se společností Ipsos se Anholt navíc podílí i na sestavování každoročního hodnocení zemí s nejlepší mezinárodní reputací (Anholt Ipsos Nation Brands Index, NBI).

Proč se vlastně obrazem své země v zahraničí zabývat? V jádru Anholtova přístupu stojí jednoduché zjištění, že nejuspěšnější značky pocházejí ze zemí, které samy úspěšnými značkami jsou. A že se ve světové konkurenci dokáže prosadit pouze ten, kdo je unikátní a dobře rozpoznatelný. V globalizované ekonomice, kde se výrobní řetězce propojují a rozdíly mezi státy a jejich identitami smývají, to samozřejmě nemůže platit stoprocentně. I tak se pozitivní renomé státu počítá.

Samozřejmě jej ale nelze vystavět na vodě. Lživá reklama má stejně krátké nohy v byznysu i v mezinárodních vztazích. Prvními kroky k úspěchu jsou bezpochyby zajištění hladkého vnitřního chodu státu a identifikace jeho jedinečných vlastností a silných stránek.

Žebříček národních značek, který vytváří Simon Anholt se společností Ipsos, zkoumá jednotlivé země v celkem šesti kategoriích. Jeho cílem je zjistit, jak dobře si která vede v oblasti veřejné správy, jakou reputaci mají její výrobky a služby, jak jsou celosvětově vnímány její kulturní dědictví a současná kulturní produkce, jak kvalifikovanou má pracovní sílu, jak je schopná přitahovat zahraniční pracovníky a investice a zda je atraktivní turistickou destinací.

Jednoznačným lídrem je v tomto hodnocení v posledních letech Německo. Na prvním místě mezi celkem 50 zkoumanými zeměmi drží první příčku od roku 2017. Úplně nejlépe si přitom vede v "ekonomických" kategoriích.

Z průzkumu, kterého se každoročně účastní přes 20 000 respondentů ve dvacítce zemí, vyplynulo, že v zahraničí bodují německé výrobky a firmy, které jsou schopné lákat zahraniční investice i dobře kvalifikovaní němečtí pracovníci. Velmi slušně si Spolková republika vede i v dalších žebříčcích - mezi "dobrymi zeměmi" aktuálně drží bronzovou pozici za Švédskem a Dánskem. Česko zde obsadilo 27. místo z celkem 149 zkoumaných států.

Podobná srovnání samozřejmě nemůžou být zcela objektivní a mají své limity. Jak upozorňuje Markéta Dianová, výkonná ředitelka Institutu managementu na pražské Vysoké škole ekonomické, žebříček NBI například favorizuje velké státy, které jsou silněji zastoupeny i mezi hodnotiteli: "Menší země se častěji ocitají na nižších příčkách pozitivního hodnocení image, což na ně obecně a na Česko konkrétně klade zvýšené nároky právě v oblasti efektivní prezentace v globálním kontextu," vysvětluje Dianová.

Německo díky své početné populaci a síle ekonomiky podobný problém řešit nemusí a dobrá pověst je pro něj a jeho firmy bezpochyby výnosným exportním artiklem: "Za nejdůležitější vlastnost německých produktů bývá považována jejich vysoká kvalita. Spolehlivost a dlouhá životnost jsou další vlastnosti, s nimiž se německé výrobky spojují," vysvětluje Jenny Eberhardtová, ekonomická expertka Germany Trade and Invest (GTAI), agentury, která spadá pod Spolkové ministerstvo hospodářství a energetiky.

GTAI má na starost propagaci Německa jako hospodářské destinace v zahraničí, poskytuje také informace a servis firmám působícím v SRN.

Německý původ přitom táhne zejména v technických oborech: "Využívat značku 'Made in Germany' při marketingu dává smysl zejména v high-tech oborech jako je strojírenství nebo ekologická a energetická technika. Německé výrobky platí na mnoha místech jako výsledek nejmodernějšího inženýrství," myslí si Eberhardtová.

Jejich handicapem naopak někdy může být relativně vysoká cena. "Ale ani ta není vždy nevýhodou. Prostřednictvím luxusních výrobků denní potřeby lidé v některých zemích rádi demonstrují svůj blahobyt. Německé výrobky pak často platí jako statusové symboly, zejména v rozvojových a nově industrializovaných zemích," dodává Eberhardtová. Týká se to například německých značek automobilů, jako jsou BMW, Porsche nebo Mercedes-Benz, či produktů firem typu Siemens či Bosch.

Označení "Made in Germany" dnes zkrátka platí za synonymum kvality, dlouhověkosti, preciznosti a efektivity. Skutečnost, že jej poprvé v souvislosti s německými výrobky použili koncem 19. století zástupci britské vlády a mělo tehdy sloužit k oceňování údajně nekvalitní a nekalé německé konkurence, dnes už zůstává pouhou dějinnou anekdotou. "Zcela jasné je, že uznávané označení 'Made in Germany' dává každému, kdo německé hospodářství zastupuje, automaticky vítr do plachet," říká Bernard Bauer, výkonný člen představenstva Česko-německé obchodní a průmyslové komory.

Bauer souhlasí s názorem, že jej lze v marketingové komunikaci s úspěchem využít zejména pro strojírenské výrobky. A to nejen díky tomu, že se s nimi v myslích zákazníků pojí přívlastky jako přesné zpracování či inženýrská dovednost. "Made in Germany" podle něj dnes reprezentuje i celou strukturu, která za německou produkci stojí - solidní, inovativní a na praxi orientovaný výzkum, systém kontroly kvality ve výrobě i ve vývoji a vzdělávání.

Z tohoto podhoubí a povědomí netěží zdaleka jen velké původem německé společnosti, které jsou už dnes globálními hráči a kvůli svým mezinárodním výrobním řetězcům používají i označení "Designed in Germany" nebo "German Engineering". Možná ještě důležitější je označení německého původu pro menší inovativní firmy, které jsou vnímány jako páteř ekonomiky SRN. "Malé a střední podniky, jejichž značky zatím nejsou v zahraničí známé, mohou na mnoha místech z dobrého image pečeti 'Made in Germany' a s ní spojené důvěryhodnosti profitovat," zdůrazňuje Jenny Eberhardtová. Zároveň ale upozorňuje, že by tak neměly činit bez rozmyslu a svoji marketingovou strategii vždy přizpůsobit oboru a regionu, v němž působí. Dobrá mezinárodní pověst nicméně Německu pomáhá, a to nejen při exportu výrobků, ale také při lákání zahraničních investorů z "oborů budoucnosti", jakými jsou například energetika, udržitelná mobilita či digitální technologie. Nejznámějším příkladem z poslední doby je investice americké firmy Tesla, která se rozhodla svůj velkokapacitní závod na výrobu elektromobilů vybudovat v Grünheide poblíž Berlína. Zmíněná "gigafactory" má být jednou z nejmodernějších továren na světě a produkovat nejen vůz Model Y, ale v masovém měřítku i automobilové baterie. Ty chce ve své plánované fabrice v západoněmeckém Sársku vyrábět i čínská firma SVOLT nebo rovněž čínský koncern CATL v Durynsku. Podle vyjádření významných zahraničních investorů, které GTAI schraňuje na svých webových stránkách, patří mezi největší výhody Německa síla místního trhu, odborné kompetence a vysoká profesionalita pracovní síly, kvalitní technické zázemí, stabilní právní stát, dobrá infrastruktura, podpora zelených technologií, síla vnitřního trhu či geografická poloha.

Na těchto charakteristikách staví i zastřešující kampaň Germany Works, jejímž prostřednictvím se vládní agentura GTAI snaží oslovit stávající i potenciální partnery v zahraničí. Metaforou, která se přitom využívá, je podle marketingové expertky Dörte Schützové z GTAI "perfektně fungující hospodářský motor".

Kampaň vznikla zejména proto, aby se alespoň částečně sjednotila německá komunikace "navenek", která byla dlouho roztržštěná mezi různými diplomatickými zastupováními, zahraničními obchodními komorami a společnostmi, které pro svoji propagaci využívají jednotlivé spolkové země.

Další exportní iniciativa nazvaná Health Made in Germany naopak staví na pověsti německé farmaceutické výroby a zdravotnické techniky: "Z globálního hlediska zaujímá německá zdravotnická produkce špičkové pozice. Ve velkých oblastech produkce léků a medicínské techniky patří německé podniky k nejznámějším a svědčí o neuvěřitelné výkonnosti a inovační síle (...). Jména jako Bayer, Boehringer Ingelheim nebo Merck jsou celosvětově známá. I mnoho středně velkých podniků si našlo své niky a patří k lídrům světových trhů," říká zástupce iniciativy Axel Lohse.

Dalším, velmi aktuálním příkladem německé inovační síly na tomto poli je společnost BioNTech, která jako jedna z prvních vyvinula účinnou vakcínu proti koronaviru covid-19. "Mohučská firma slouží jako vývěsní štít německého biotechnologického odvětví. Ale není v tom sama. Celkově udává německá medicínská biotechnologie tón a obsazuje podobně špičková místa jako německý farmaceutický průmysl," zdůrazňuje Lohse.

Jedním dechem nicméně dodává, že mezinárodní konkurence i v této oblasti výrazně sílí a Německo bude muset svoji pozici na světových trzích aktivně upevňovat a hájit. Za podporu tohoto konkrétního odvětví podle Lohseho stojí jednoduchá ekonomická úvaha: "Německý zdravotnický průmysl přispívá výraznou měrou k vytváření domácí přidané hodnoty a zaměstnanosti. Díky nárůstu exportů zdravotnických výrobků a služeb se tento potenciál může ještě zvýšit," uzavírá Lohse.

Česká vláda se změnu image a sjednocení komunikace ČR navenek pokusila prosadit před dvěma lety, kdy slavnostně prezentovala svoji vizi Czech Republic: The Country for The Future (Česká republika: země budoucnosti). Podle Denisy Hejlové, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** to byl krok správným směrem: "Taková sjednocující iniciativa tu dlouho chyběla a České republice zoufale chyběla jasná vize a hodnoty, které chce zastávat," připomíná Hejlová s tím, že do projektu byla zapojena celá řada důležitých institucí, včetně Úřadu vlády, klíčových ministerstev či agentury Czechinvest.

Dopady iniciativy jsou ale podle ní spíš skromné: "Nechci hodnotit úspěšnost dotačních programů, protože o tom nemám dost informací. Projekt by ale neměl být postavený jen na dalším rozdávání peněz. Hlavní motto "The Country for the Future" se příliš neuchytilo, je vzdálené realitě a neobsahuje jasnou vizi, v čem jsou Češi nejlepší. A v neposlední řadě tento anglický slogan zní prostě velmi podivně, Češi jej používají sarkasticky nebo ironicky" říká Hejlová.

Česká vláda by podle ní měla především hledat odpověď na otázku, jaké jsou silné (a možná dosud opomíjené) stránky země a její ekonomiky, na nichž by se dala vybudovat lepší mezinárodní reputace Česka. Základní analýza potenciálu rozvoje země by měla podle Hejlové být postavena na velkých datech, řadě průzkumů a také v analýze "konkurence" a postavení okolních států. "Zde se bavíme jednak o marketingu značky Česká republika, a jednak o zahraniční politice a celkovém směřování naší země. Pokud tyto aspekty nejsou v souladu, tak strategie nemůže být úspěšná," zdůrazňuje Hejlová.

"Řeknu to příkladem: jestliže se chceme prezentovat jako prozápadní vyspělá země, která je skvělá v inovacích a digitalizaci, pak v souladu s touto vizí musíme posilovat vzdělávání a gramotnost obyvatel, jejich odolnost vůči různým mýtům a dezinformacím i ochotu přijímat novinky."

Vláda to podle Hejlové měla příležitost prokázat třeba právě v probíhající koronavirové krizi, pokud by byla schopna dobře zorganizovat trasování nakažených, testování obyvatel či zavedení chytré karantény. "Pokud by tyto projekty dopadly úspěšně, pak by i Češi začali věřit, že si s novými technologiemi rozumíme a umíme je všichni používat. To se ale nepovedlo." dodává Hejlová.

S názorem, že Česko si především musí udělat "domácí úkoly" a jasně definovat, kde je ukotvena a jaké vyznává hodnoty, souhlasí i Markéta Dianová z Vysoké školy ekonomické: "Nation branding sice nabízí nástroje, kterými lze posun v myslích zahraničního publika do určité míry ovlivňovat, ale je zároveň evidentní, že tomuto musí předcházet nezbytná fáze uvědomění si toho, co vlastně ČR v polistopadovém období je, jaké hodnoty reprezentuje a kam se projektuje v budoucnosti, a to perspektivou jednoznačně přesahující časové rámce jednotlivých vlád," zdůrazňuje Dianová. Teprve tehdy bude podle ní Česko schopné formulovat, co vlastně o sobě chce domácímu i zahraničnímu publiku sdělovat.

Daný obsah ale každopádně musí mít oporu v realitě: "Nejedná se o propagandu nebo formulaci marketingové strategie země založené na falešném sebevědomí či líbivé nálepce, která by měla zahraničí i nás samotné přesvědčit o tom, že jsme někdo jiný nebo lepší," vysvětluje Dianová.

Snaha o promýšlení a formulaci toho, kdo jsme, se podle ní v českých institucích tu a tam objevuje, zůstává ale zpravidla omezená na jejich vlastní okruh působnosti. "Značku", jak upozorňuje Dianová, ale nejde zemi vnutit shora ani uměle, musí být zasloužená a vycházet z nitra dané společnosti.

Česko tu svoji každopádně ještě hledá. Možná právě nyní, v době bezprecedentní krize, nastává čas se nad ní zamyslet a v

ideálním případě ji - na základě relevantních dat a široké veřejné diskuse - také najít. Každopádně by přitom nemělo jít o prázdné fráze a myšlenková cvičení. Jasně formulovaná vize a z ní vyplývající komplexní strategie by v postcovidové době mohla naší zemi i jejím firmám výrazně pomoci.

Příkladů, kterými se můžeme v zahraničí inspirovat, je více než dost. Skutečnost, že svoji komunikaci nepodceňuje a své budoucí postavení na světových trzích (včetně technologií budoucnosti) se snaží budovat a posilovat i Německo, současný "mistr světa v exportu", by pro Česko měla být jasným signálem, že je čas jednat.

Stát sám sobě za námahu. Za dlouhověkostí Miroslava Zikmunda vidím optimismus a touhu hledat krásu, říká režisér Petr Horký [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.04.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.04.2021 18:20, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Rubrika: Film, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,24

Cestuje, natáčí filmy, studuje doktorský program na **Fakultě sociálních věd** a s fanoušky nadšeně komunikuje přes sociální sítě. Podílet se bude na přípravě programu pro veřejnost ve vile, která patřila jeho příteli Miroslavu Zikmundovi, a v současné době dokončuje dokumentární film Civilizace – dobrá zpráva o konci světa. O tom všem mluvil Petr Horký ve Vizitce s Ondřejem Cihlářem.

Nemohl si vzpomenout na jedno slovo, a tak ho šel dohledat ve slovníku. Přesto, že vyjít do prvního patra ke knihovně ho stálo dost sil. Přesto, že nad celou věcí stačilo mávnout rukou a zasmát se jí. Řeč je o situaci, kterou s letos 102letým cestovatelem Miroslavem Zikmundem zažil jeho přítel, filmař a cestovatel Petr Horký. Čím si Zikmundovu dlouhověkost vysvětluje? Ve Vizitce mluvil o optimismu, adaptabilitě a touze hledat krásu ve zdánlivě obyčejných dnech. „Pan Zikmund mi tehdy řekl, že se do toho slovníku dojde podívat, protože sám sobě za to stojí,“ vzpomíná Horký.

Host vltavské Vizitky je nyní členem správní rady nově vzniklého Nadačního fondu Zikmundova vila, který z někdejšího zlínského obydlí Miroslava Zikmunda hodlá udělat místo setkávání s veřejností a těm, kteří o to stojí, pomoci najít své místo na zemi tak, jak ho desetiletí hledali i Zikmund s partákem Jiřím Hanzelkou (1920 – 2003). Sám Horký je autorem místního audioarchivu, zdigitalizoval také Zikmundovy filmy.

V uších Knopfler, kolem mořská nemoc

Ve Vizitce detailně popisoval, jak Zikmund s Hanzelkou (ne)proploovali obdobím, kdy v Československu vládla komunistická strana, jak na svých několikaletých cestách (ne)navazovali vztahy se ženami anebo na základě čeho své cestovatelské aktivity dělili mezi reportážní a „obyčejné“ cesty. S cestováním má Petr Horký spojenou i hudbu, kterou si do Vizitky vybral. „Když jsme brázdili teritorium Malediv, měl jsem v uších tohle album. Několikrát jsem jel s místními, kteří dostali mořskou nemoc a zvraceli do moře,“ popisuje asociace napojené na píseň Marka Knopflera Sailing to Philadelphia.

V současné době Petr Horký dokončuje svůj nový film pojmenovaný Civilizace – dobrá zpráva o konci světa, pro který měl rozjednanou celosvětovou distribuci. Tuší ale, že letos z toho nic velkého nebude. „Sleduju, co se děje s novou bondovkou, a jestliže už i oni zase posunuli premiéru na říjen, vypadá to, že světová kina fungovat nebudou. Natož, abychom si z toho sebrali něco pro sebe.“ Na filmu spolupracoval se egyptologem Miroslavem Bártou, který formuloval sedm „zákonů kolapsu“ opakujících se u všech předchozích civilizací. „Civilizace se rozpadla v momentu, kdy ji lidi začali zneužívat a přestali žít svůj autentický život,“ konstatuje Horký. Kvůli ztrátě autenticity ostatně přestal Horký cestovat jen tak na blind: ve Vizitce popsal, jak se domorodci v amazonské džungli začali před turisty automaticky svlékat a pózovat s kopím, aby dostáli jejich zkrslým představám o životě v pralese.

Neděsme se sci-fi scénářů a vzdělávejme se v oblasti AI, říká profesor Křišťoufek [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.04.2021, Zdroj: marketing.cz, Autor: Laura Plačková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.04.2021 19:04, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Rubrika: Komunikace, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Jak vypadá umělá inteligence? Ovlivní váš život a práci? Kam se ubírá její výzkum a jaká praktická využití můžeme očekávat v příštích letech? Na tyto otázky se snaží odpovědět bezplatný kurz Elements of AI, který je nyní díky spolku prg.ai dostupný i v češtině. O tom, proč je potřeba se v umělé inteligenci vzdělávat, jak AI proměňuje sociální vědy a jak může Česku umělá inteligence pomoci, jsme se pobavili s profesorem z IES **FSV UK** a za **FSV** také garantem meziuniverzitního programu prg.ai Minor Ladislavem Křišťoufkem.

Proč by se měli lidé zajímat o umělou inteligenci?

O umělou inteligenci bychom se měli zajímat, protože nás obklopuje. Téměř všude. Dost často si toho ani nejsme vědomi. Lidé by se o AI měli zajímat, aby věděli, co to vůbec znamená, kde se s ní mohou setkat a jakým způsobem funguje, protože do budoucna nás bude obklopuvat více a více. Je dobré vědět, co nás může čekat a jestli jsou s AI spojená nějaká rizika, nebo jestli naopak ta rizika, která se vyskytují v různé sci-fi literatuře, nejsou přemrštěná a jak moc se blíží realitě. Je dobré si na to udělat vlastní informovaný názor. A samozřejmě, jak jinak si udělat lepší názor, než tím, že se v daném směru budeme vzdělávat?

Co všechno okolo nás umělá inteligence mění?

Mění celkově prostor, ve kterém se lidé pohybují a jak se rozhodují. Je to od malých věcí, kdy s vámi komunikuje chatbot na nějakém fóru a ani si toho nemusíte být vědomi, až po komplikované věci, jako jsou samořiditelná auta. Obecně se jedná o velice široký pojem. Rozhodně bychom měli předejít tomu, aby si lidé představovali umělou inteligenci pouze jako nějakého humanoidního robota, který lidem bere práci a je pro nás nějakým způsobem rizikový, ohrožující naši existenci a podobně. Je také dobré si uvědomit rozdíl mezi termíny umělá inteligence a strojové učení. Aktuálně se hodně používá termín umělá inteligence, protože je to více „sexy“, ale ve skutečnosti se často jedná o strojové učení, což znamená primárně algoritmy a procesy, učení se na datech a tím pádem i celkové zefektivnění.

Vzhledem k tomu, že se bavíme v rámci **Fakulty sociálních věd**, by mě také zajímalo, jak se umělá inteligence projeví v sociálních vědách a v komunikaci?

V sociálních vědách a komunikaci už se umělá inteligence samozřejmě projevuje, komunikace je právě jedno z odvětví, kde to vidíme nejméně, hned vedle ekonomie a byznysu. Mnoho zpráv je již generováno algoritmy skrze strojové učení jazyka a textů.

Zároveň jde například o sběr dat a informací o náladách, nebo o tom, jak pozitivně nebo negativně je něco míněno. To jsou standardní analýzy například tweetů nebo příspěvků na ostatních sociálních sítích, které automaticky posuzují náladu ve společnosti. To může být zajímavé například pro politické strany, pro které je velmi nákladné platit lidi, kteří budou scrollovat Facebookem a u každého příspěvku dají plus nebo minus. Algoritmus je tohle schopen zvládnout velice rychle, efektivně a levně. Zároveň je schopen načíst metadata, která jsou za tím přispěvatelem. Takže je schopen poznat, jestli se jedná třeba o bota. To by byl člověk také schopen dělat, ale za výrazně větších nákladů.

Jak se projevuje AI v marketingovém prostředí?

Velká část marketingu, alespoň z mého pohledu ekonomů, je aktuálně algoritmována. Je sledováno, jakým způsobem se chováte na internetu, a podle toho je na vás cílená reklama. Ale nemusí jít jenom o internet. Stačí věrnostní karta ve vašem oblíbeném obchodu, kde za nějaké body, které reálně často vůbec nevyužijete, dáváte svoje základní údaje a dodáváte tok dat o vašich nákupech. Pak vám může do mailu hezky chodit reklama cílená specificky pro vás či spíše pro skupiny lidí s podobnými charakteristikami. To všechno také dělá „robot.“ Obojí to může působit jako zneužívání, což do jisté míry může být pravda, ale vede to k výraznému zefektivnění, a to jak ze strany marketéra, tak i z druhé strany, tedy u vás. I když z vlastních zkušeností cítíme, že i v této relativně jednoduché činnosti je ještě kus cesty před námi.

Jedním z cílů Elements of AI a celkově i prg.ai je zvýšit povědomí o umělé inteligenci v České republice. Jak je na tom aktuálně Česko ve světovém či evropském měřítku?

Koukal jsem na různé žebříčky a nejsme na tom moc dobře. Což znamená, že tam v podstatě nejsme, nebo minimálně nejsme v horních patrech, která se standardně reportují. Tím spíše mají smysl aktivity jako je zavedení Elements of AI nebo samotná iniciativa prg.ai. Prostor pro zlepšení je výrazný a doufám, že se to do budoucna podaří. Všichni totiž pořád mluvíme o tom, jak by se česká ekonomika měla dostat z pasti podprůměrně placené práce a zaměřením na umělou inteligenci je jedna z cest. Nejde to ze dne na den, ale někde se začít musí.

A jak můžeme začít?

Rozhodně ne tím, že se z nás všech najednou stanou programátoři. Ono to ani tak nejde. Ne všichni mohou být programátoři. Ale už jen pochopení principu, základní povědomí o nějaké logické struktuře, o algoritmování, o tom, jak procesy fungují, že i na základě jednoduchých pravidel lze poskládat komplexnější systémy – už jenom transformace přemýšlení může velmi pomoci. Člověku se ukážou nové směry a nové cesty a může se dál rozvíjet. Máme spoustu možností, a právě Elements of AI mohou sloužit jako první krok k tomu zjistit, zda to člověka baví, nebo jestli mu to přijde zajímavé. A nemusí se jednat pouze o studenty vysokých škol, platí to pro všechny.

V čem vidíte největší přínosy AI a co jsou naopak hrozby, které s sebou nese?

Jako největší přínos vidím zefektivnění. Můžeme například velice levně automatizovat jednoduché procesy, které nemusí dělat lidé. Rizika jsou do velké míry na úrovni spekulací. Já se nebojím nějakých scénářů z Terminátora, I Robot nebo něčeho takového. Spíš se bojím nedostatečného testování daných procedur. To znamená, že si musíme dát pozor, aby implementace těch datových, algoritmovaných procesů byla zvažena a velmi poctivě otestována, než se vypustí do světa. Nemusíme se rovnou bavit o tom, že nás ovládnou nějakí roboti, což je opravdu spíše sci-fi. Může to být spíš neefektivita, která pak může způsobovat nepříjemnosti, nebo může mít nějaké nepříjemné následky na lidských životech a podobně. To není obava nebo riziko, které by bylo specifické pro umělou inteligenci, ale je to riziko specifické v podstatě pro všechno. Je potřeba poctivá příprava, poctivé testování a pečlivá implementace.

Na Univerzitě Karlově a ČVUT probíhá meziuniverzitní program prg.ai Minor zaměřený na zvýšení mezioborovosti studentů umělé inteligence. O co se jedná?

Program prg.ai je spolupráce čtyř fakult – na ČVUT je to FEL a FIT a na Univerzitě Karlově **FSV** a MFF. Myšlenka je taková, že studenti z dané fakulty či univerzity mají možnost poznat odlišné přístupy k umělé inteligenci. Zejména když si vyjmenujeme tyto čtyři fakulty, tak pochopíme, jaké tyto přístupy k AI mohou být. Od inženýringu přes více teoretické koncepty až k těm společenskovědním, což jsou hlavně etická a bezpečnostní témata. Iniciativa prg.ai Minor je novum v tom, že podobná spolupráce mezi univerzitami v minulosti nefungovala. Je to zajímavý projekt i proto, že jsou tyto univerzity a fakulty částečnými konkurenty, přesto se rozhodly spolupracovat.

Čím je prg.ai Minor prospěšný pro studenty **FSV**?

Myšlenkou bylo rozšířit studentům obzory, díky čemuž budou mít absolventi něco navíc oproti svým kolegům. Pro studenty naší fakulty je přínosné především přiblížit se více těm technickým aspektům. Studenti **FSV** mají díky programu přístup k předmětům ČVUT (předměty MFF mohou studenti **FSV** plnit standardně v rámci univerzitní prostupnosti studia), které jsou velmi aplikované a prakticky zaměřené. Jsou tam samozřejmě nějaká omezení. Nebudeme si nalhávat, že by každý student z **FSV** byl připraven naskočit do programovacího předmětu na ČVUT. Student by měl mít určité základní předpoklady, nějaké zkušenosti s programováním, aby to dávalo smysl a nebylo to jen prázdné zapsání předmětů, následně vylekání se a návrat zpátky. Právě Elements of AI mohou být tím vhodným prvním krokem k přípravě na prg.ai Minor.

Jak citovat tento článek?

U mladých lidí budou následky pandemie nedozírné, obává se ředitel STEM [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Veronika Tardonová, Téma, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 01:07, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Pandemie covidu-19 převrátila naše životy. Lidé umírají, zažívají ekonomické krachy, trpí sociální izolací. Už je to příliš dlouhé a konec je v nedohlednu. Rozevírají se nůžky sociálních i vzdělávacích nerovností. „Naše společnost má sice společného jmenovatele, ale je rozdělená více než kdy jindy,“ říká sociolog Martin Buchtík (36), ředitel STEM.

Když jsme spolu před rokem dělali rozhovor, pandemie covidu-19 byla na začátku a nikdo nepočítal s tím, že s koronavirem budeme bojovat ještě další rok. Jak nás pandemie za tu dobu změnila?

Otázka je, jestli už můžeme říct, jak jsme se změnil, protože nevíme, jestli se nacházíme, když to řeknu hokejovou terminologií, v první, druhé, nebo třetí třetině, a jestli se ještě nebude prodlužovat. Teď ale můžeme říct, že i když jsme v nejhorší krizi přinejmenším za posledních třicet let, společnost se zatím v základech neotřásá. Z historie víme, že líbivá politická řešení jsou velmi nebezpečná.

Martin Buchtík sociolog a ředitel STEM

Přesto je v zemi cítit strach. O co se nyní bojíme nejvíce? O zdraví? Nebo se obáváme nejisté budoucnosti?

Strach se velmi různí, podle toho, v jakých podmínkách nebo životních fázích se lidé nacházejí, jak jsou ekonomicky zajištěni, kolik jim je let, zda mají, či nemají podporu svého okolí. Současná pandemie, na rozdíl od ekonomických krizí, zasahuje úplně do všech oblastí našich životů. Denně. A právě v tom se naše obavy různí. Lidé v důchodovém věku, kteří jsou nejohroženější skupinou a mají kolem sebe častěji vrstevníky s těžkým průběhem nemoci, nebo nedejbože znají někoho, kdo na covid zemřel, se pochopitelně více obávají o zdraví. O své i svých blízkých.

U lidí v produktivním věku, zejména u těch, kteří již před pandemií měli nižší příjmy nebo pracovali ve službách, pozorujeme obavy ekonomické. Někteří mají výpadky v příjmech, jiní už zaměstnání ztratili úplně, a tak se potýkají s finančním nedostatkem. To se ale netýká například sektoru informačních technologií. Na lidi v IT tahle situace žádný velký dopad nemá. Z dat také vyplývá, že je i skupina zajištěných rodin, kde žijí ze dvou platů a u nichž naopak dochází ke kumulaci úspor. Tito lidé jezdili dvakrát ročně na zahraniční dovolenou, což teď nejde, a protože nemohou utrácet peníze tak, jak byli zvyklí, uspoří víc než předtím.

Jaké jsou obavy mladých lidí?

U mladých jsou následky pandemie nedozírné. Pomineme-li dopady na vzdělávání, doléhá na ně i sociální izolace. Právě mladí lidé nejčastěji tráví čas ve větších kolektivech, intenzivně se stýkají, s rodiči si často lezou na nervy, a tudíž je pro ně život ve skupině vrstevníků nesmírně důležitý. Tohle teď ztratili a je to věc, kterou postrádají zcela zásadně, a nelze nad tím mávnout rukou s tím, že izolaci momentálně trpíme všichni.

Není ale pro mladé přece jenom jednodušší přesešlat na online platformy a fyzický kontakt jimi nahradit?

Kyberprostor je přirozenou součástí jejich života, nicméně fyzický kontakt je nenahraditelný. Představa, že jen sedí u počítače, celé dny hrají online hry a občas si odskočí na Instagram nebo TikTok, je velice zkreslená. Mají i spoustu koníčků a sportovních aktivit, a o ty teď přišli. Právě tato skupina lidí musela v průměru nejvíce ze všech omezit své kontakty. Jedním z nebezpečných důsledků může být to, že děti kolem dvanácti třinácti let postupně rezignují na ochotu být součástí kolektivu a uzavřou se do sebe.

Aktuální číslo

Objednat do schránky

Už loni na jaře se mluvilo o tom, že se starší generace „díky“ pandemii naučila více pracovat na počítači, že kvůli kontaktům se svými dětmi a vnoučaty objevila i videohovory. Má tento trend stále rostoucí tendenci?

Je pravda, že tyto technologie používají starší ročníky daleko více než před pandemií, ale o žádný masový jev se nejedná. Podle průzkumu, který jsme dělali pro Český rozhlas na podzim, dokáže jen čtvrtina lidí ve věku 65 až 75 let ovládat videohovory.

Jsou tedy staří lidé izolovanější než před pandemií?

To je individuální. Obecně ale platí, že pokud vám něco chybělo před pandemií, chybí vám to teď mnohem více. Čili lidé, kteří byli ohroženi izolací, v ní nyní už jsou, a lidé, kteří neměli peníze, dnes mají finanční problémy ještě větší. Také je zjevné, že někteří rezignovali na riziko nákazy a vyhodnotili si, že jejich psychické pohodě víc prospěje, když se alespoň s někým stýkat budou. Což je jeden z důvodů, proč všechny ty zákazy a omezení úplně nefungují. Lidé zkrátka před rizikem nákazy upřednostňují věci, které jsou pro ně důležité, což může být třeba ekonomické ohrožení nebo vztahy. Podle dat se už na konci loňského jara výrazně zvýšil počet lidí s různými příznaky psychické nepohody, nebo dokonce depresivních stavů. Tomu se detailně věnuje Národní ústav duševního zdraví, který hlásí, že je na psychiatrických klinikách i v ambulancích vysoký nárůst pacientů.

Velmi ohroženou skupinou, jež trpí úzkostmi nebo depresemi, jsou samoživitelky mající doma malé školáky. Kvůli distanční výuce dětí musí spousta z nich zůstat doma, čímž se jejich finanční situace ještě zhoršila. Navíc se asi zvětšují i rozdíly v úrovni vzdělanosti mezi školáky, ne?

Ano. A rozhodně nejde jen o historky ohledně prvňáčků, kteří neumějí pracovat s počítačem, ale také o děti třeba v osmé a deváté třídě. Mnohým rodičům už je jejich učivo v některých předmětech natolik vzdálené, že jim nemohou s učením pomoci. Pokud je dítě z rodiny, která si může dovolit nějakou formu doučování, má výhodu. Chudší děti ale leckdy zaostávají.

Školáci jsou doma skoro rok. Znamená to, že už někteří nemají šanci dohnat to, co zameškali?

Ano. Existuje i skupina dětí, která se už v podstatě rok neúčastní výuky. Respektive účastní, ale jen formálně. Třeba učňovské vzdělávání je postavené na praxi. Truhlářem se zkrátka přes Skype nestanete. Některé rodiny navíc mají problém zajistit dětem nejen počítačové vybavení, ale i kvalitní připojení k internetu. Spousta rodin zažívá to, že se čtyři členové domácnosti snaží být na malém prostoru online, což je dost složitá situace.

Spousta odborníků varuje, že právě děti budou největší obětí pandemie. Odhlédneme-li od dopadů na jejich psychiku a sociální chování, dá se nějak spočítat třeba i to, jaké bude mít distanční výuka, a tedy manko ve vzdělanosti, finanční dopady na budoucnost celé společnosti?

Problémem dopadů distanční výuky je to, že jsou neviditelné. Pokud přijmete o tržby v zavřeném podniku, dokážete ztráty velice přesně vyčíslit podle loňských tržeb. Dopady na vzdělání jsou ale abstraktní, a i proto jsme zatím vždy upřednostnili otevírání podniků před otevřením škol. Nicméně zahraniční studie i odhady Daniela Münicha (ekonom a ředitel institutu CERGE-EI, tedy Centra pro ekonomický výzkum a doktorské studium Univerzity Karlovy, pozn. red.) říkají, že v dlouhodobém horizontu bude částka, o niž stát přijde v důsledku toho, že lidé na trh práce nepřijdou dostatečně připraveni, ve výši nejméně půl miliardy korun. Tedy stejná suma jako plánovaný schodek státního rozpočtu, který bude také dlouhodobě splácený.

PhDr. Martin Buchtík (36)Narodil se v roce 1984 v Praze .Doktorské studium absolvoval na Fakultě sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu.V minulosti mimo jiné řídil Centrum pro výzkum veřejného mínění a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANu.V současnosti je ředitelem STEM.V posledních deseti letech realizoval řadu výzkumů a sociologických studií, spojených zejména s kvalitou života, životním stylem a formováním veřejného mínění.

Jak se na tohle číslo přišlo?

Samozejmě si umím představit i velmi úspěšného člověka, který nemá vysoké formální vzdělání, ale v průměru to funguje tak, že čím vyšší máte vzdělání, tím vyšší máte i příjmy. A tím víc odvádíte na zdravotním a sociálním pojištění a na daních, takže stát více bohatne. Mezinárodní studie ukazují, že když člověk přijde o rok vzdělávání, projeví se to u něj v budoucích 40 letech nižším příjmem – podle oboru o 3 až 10 %. Průměrně to ale dělá 7 % platu dolů za každý rok absence vzdělávání. Kromě toho mladí lidé nyní přicházejí o návyky, jak se vzdělávat, jak pracovat s informacemi. Navíc se, jak jsem již zmínil, zvětšují rozdíly mezi dětmi z bohatších a chudších poměrů.

Nestálo by tedy za to nechat děti celý školní rok opakovat?

Stálo, ale nejsem si jistý proveditelností. Spoustu věcí neumíme administrativně a technicky vyřešit. A i pro skupinu rodičů, která je v nejisté ekonomické situaci a jejíž děti jsou před vstupem na trh práce a osamostatněním se, by mohl být rok studia navíc zásadním problémem. Chyběl by také ročník lidí, kteří nastupují na trh práce. I diskontinuita vzdělávání by byla velká. A hlavně, nic takového na stole ani není a představa, že se to poslední týden v srpnu někdy ve dvě ráno dohodne ve sněmovně – tak to snad raději ani nechťejme.

Blíží se maturity i přijímací zkoušky, děti dostanou na vypracování testů více času, část maturity odpadne. Jsou tyto úlevy správné? Neměli bychom po nich chtít standardní výsledky?

Nevím, jestli jsem ten správný člověk, který by měl na tohle odpovídat, ale obecně je potřeba očekávané výsledky přizpůsobovat situaci, jakou máme. Opravdu asi nemůžeme očekávat, že budou děti podávat srovnatelné výkony jako ročník před nimi.

A jak jsou na tom s prací online dospělí? Už jsme si zvykli?

To bude hodně individuální. Určitě je to složitější při nějaké týmové práci. Práce z domova přináší velkou změnu i v tom, že se začínou práce a domov prolínat. Máte-li doma ještě děti, musíte práci rozkládat do celého dne, a někteří lidé proto raději vstávají v pět ráno, anebo naopak pracují do tří v noci. Pracujete-li dejme tomu ve středním managementu, chodí vám neustále něco na mobil, a protože nemůžete odpovídat pořád, získáváte pocit vlastní nedostatečnosti. Pokud řídíte tým, běžně jste dělali spoustu věcí v mezičase, třeba s kolegy na obědě, nyní je musíte minimálně jednou týdně obtelefonovat a týmová sounáležitost se vytrácí. Zároveň jsou ovšem lidé, kterým home office vyhovuje mnohem víc.

Spousta lidí přišla o pravidelné příjmy. Stoupá už míra zadluženosti?

Už před koronou jsme měli 780 tisíc lidí v exekuci. Zároveň tady ale půl roku fungovala uzávěra na splátky, ta se sice povolila, ale dopady ještě úplně nevidíme. Nezaměstnanost je uměle držena nízkou všemi těmi antiviry. Dopady to tak má zatím hlavně na lidi, kteří se měli špatně už před krizí. Z dat nám však vyplývá, že čtvrtina pracujících, tedy asi jeden a čtvrt milionu lidí, se obává, že práci ztratí. V nižších sociálních třídách se bojí dokonce 40 % lidí. Nejvíce ti, kteří dostávají mzdu na ruku, takže načerno, nebo pracují na nějakou kumulaci dohod o provedení práce, kdy má jejich zaměstnavatel čtyři firmy, z každé jim vyplácí část příjmu a všechny pod 10 tisíc korun, takže ti lidé teď propadají sítím různých záchranných programů, které by jim mohly pomoci. Nicméně problémy se zadlužením teprve nastanou.

Školáci jsou už měsíce nuceni trávit dlouhé hodiny denně u počítače, což může vést k jejich uzavření se do sebe.

Takové, že lidé nebudou schopni splácet třeba hypotéky?

V běžné době nejsou lidé schopni splácet hypotéky v 1 % případů. Za předchozí ekonomické krize (v letech 2008 a 2009, pozn. red.) to vyrostlo na 3 %, což je poměrně veliký nárůst, ale pořád nemůžeme mluvit o tom, že by všichni, kteří mají nějakou půjčku, nebyli schopni splácet. Problémy ovšem nastanou, uvidíme je v masovém měřítku a budou mít dlouhodobé dozvuky, lze dokonce očekávat, že se budou předávat i mezi generacemi. Jako když hodíte kámen do vody. Kde dopadne, voda vystříkne a kolem se rozběhnou vlnky, a rozlévají se až na kraj rybníka. A my jsme nyní v momentě, kdy se voda kolem kamene teprve rozstříkává.

Jsou na tom ekonomicky zatím jakžtakž dobře všechny sociální skupiny, nebo už někdo musí šetřit například i na jídle?

Jakmile začnete šetřit na jídle, a tím myslím, že si nemůžete dovolit koupit maso a čerstvou zeleninu, už to není sranda. Nedávno jsme dělali průzkum mezi rodiči samoživiteli a ti už na jídle bohužel šetřit začali.

S pandemií koronaviru bojujeme už přes rok a frustrace lidí je čím dál větší. Proto někteří chodí na demonstrace bez roušek a volají po silnějším vůdci?

Na tyto demonstrace chodí velice různorodá skupina lidí. Jsou tam lidé, kteří jsou proti systému z principu. Například fotbaloví chuligáni se přišli na jednu z demonstrací poprat. Jsou tam i lidé, kteří na nemoc nevěří, myslí si, že jsou všechny statistiky zkreslené a že je to celé umělý komplot. Jsou tam i vůdčí osobnosti, očekávající, že jim to přinese plusové body dejme tomu při znovuzvolení do sněmovny. Ale jsou tam samozřejmě i velmi frustrovaní jedinci, kteří mají pocit, že je nikdo nevyšlyší, strádají ekonomicky, jsou v psychické nepohodě, trpí silnou izolací nebo tím, že se nemohou vzdělávat.

Z druhé strany ale roste i počet lidí volajících, že nejsou opatření dostatečná a že je společnost rozkastovaná na ty, co pracují a co nepracují v průmyslu nebo co mohou či co nemohou pracovat z domova. Jsou frustrovaní i chaotičností vládních nařízení, jež se pořád mění. A volají po řešení, které nám pomůže situaci zvládnout. Tady je potřeba zdůraznit, že nejdůležitější číslo, které máme, měli jsme a budeme mít, je počet mrtvých. Těch je aktuálně už přes 25 tisíc, a každý měsíc jich dost přibývá. V těch lepších jsou to tři tisíce, v těch horších i pět. A to je strašně moc. (V počtu mrtvých patří desetimilionovému Česku 20. místo na světě, v posledním období jsme byli dokonce v žebříčku obětí na počet obyvatel úplně nejhorší, pozn. red.)

Pracovat z domova, kde nyní zůstávají i všechny děti, bývá občas fuška... Zvlášť pro rodiče samoživitele. Někteří z nich podle průzkumů už musejí šetřit i na jídle.

Pomohla i tato čísla změnit pohled lidí v Česku na očkování?

Vývoj veřejného mínění je velmi překotný. Ještě na začátku prosince bylo očkování něco abstraktního, vakcíny nebyly, tolik se o tom nemluvilo a spousta lidí k očkování byla skeptická, protože neměla informace. Na začátku února, kdy jsme dělali měření naposledy, byla podpora očkování výrazně vyšší, i proto, že se z něj stalo téma číslo jedna (očkovat by se v únoru nechalo 60 % Čechů, v lednu to bylo 52 %, v prosinci 39 %; podle průzkumu jiné agentury Median bylo v březnu pro očkování už 64 % lidí, pozn. red.). Ani u kritiků navíc neexistuje varianta, jak jinak se s pandemií vypořádat, všechny konkurenční teorie byly vědecky zamítnuté. Očkování je tedy jediná cesta.

Největší obavou v pozadí bylo, že vakcíny byly vyvinuté příliš rychle, a že tedy nejsou bezpečné. V určité části populace tudíž přetrvává strategie: „Vyčkám, co to udělá s ostatními.“ Zároveň ale v momentě, kdy začne být očkování dostupné konkrétním

osobám, protože jsou ve věku nebo v profesi, kdy se mohou registrovat, ochota nechat se očkovat roste. Jsou totiž postaveni před rozhodnutím „buď, anebo“. Lidí, kteří se rozhodně nechtějí nechat očkovat, je v Česku podle našich únorových dat 16 % (a dalších 17 % řeklo, že se očkovat „spíše nenechá“, pozn. red.).

Velikonoce rozhodnou, jaké nás čeká léto, říká sociolog. Scénářů podle něj existuje hned několik

Jak důvěrou v očkování zamíchal fakt, že se u nás propaguje ruská a čínská vakcína, které ale ještě nejsou schváleny pro použití na území EU?

Situaci to rozhodně nepročištuje. Veřejná diskuse je strašně zmatená. Na jedné straně se v ní mísí názory lidí, kteří by se nenechali očkovat ani proti obrně a tetanu, a na straně druhé stojí ti, kteří to vnímají jako politické rozhodnutí, tedy zda podporují, či nepodporují Evropskou unii. Navíc zde chceme dvě protichůdné věci, tedy aby byla vakcína bezpečná, ale zároveň aby byla co nejdříve na trhu. Na Slovensku už ruská vakcína ve skladech je (dva miliony dávek, kvůli jejichž objednání se ovšem nyní rozpadá vláda, pozn. red.), jenže česká veřejnost je k Rusku, a tedy i k jeho vakcíně skeptická, a to bude přinejmenším do té doby, než vakcínu Sputnik V schválí nějaká důvěryhodná autorita.

Věří lidé v souvislosti s očkováním dezinformačním kampaním?

Věří. Už před pandemií tady byla skupina lidí, která věřila silným dezinformacím typu chemtrails (že letadla vypouštějí do ovzduší viry, jedy či psychoaktivní látky s cílem snížit velikost populace nebo lidí ovládnout – důkazem jsou prý na obloze viditelné čáry za letadly, což jsou ovšem ve skutečnosti kondenzační stopy tvořené vodními kapkami, jež vznikají jako důsledek promíchání studeného vzduchu s horkými zplodinami z motorů letadla, pozn. red.). Na rozdíl od USA jsou to ale dezinformace, za nimiž nestojí celé velké vyprávění jako v případě QAnon (řada volně propojených konspirací o tajném spolku levicových satanistických pedofilů, který prý řídí mezinárodní obchod s dětmi a který se snažil sesadit a nyní dále diskreditovat Donalda Trumpa, protože ho chtěl zastavit – členy spolku je prý řada hollywoodských hvězd, politici demokratické strany v čele s Hillary Clintonovou a Barackem Obamou plus miliardář George Soros, pozn. red.).

Ale musíme se připravit na to, že i u nás něco podobného vznikne. Některé dezinformace kolem koronaviru jsou už na první pohled hůř uvěřitelné, jako že vám někdo při PCR testu zavede do nosu čip. Nejistý už je ale původ viru a česká veřejnost se často domnívá, že unikl z nějaké laboratoře, a to, že toto tvrzení nikdo jednoznačně nedementoval, je vlastně velice složité. (Zatímco to, že byl virus vyrobený uměle, všechny vědecké studie odmítly, o tom, že koronavirus unikl z laboratoře v čínském Wu-chanu, kde ho zkoumali, mluvili např. i tehdejší americký ministr zahraničí Pompeo či epidemiolog prof. Prymula, pozn. red.)

Fámám o covidu věří podle průzkumu STEM 40 % z lidí, kteří používají internet. Populární je konspirační teorie o chemtrails. Podle ní letadla vypouštějí do ovzduší koronaviry – důkazem jsou prý na obloze viditelné čáry za letadly (ve skutečnosti jde o kondenzační stopy tvořené vodními kapkami, jež vznikají jako důsledek promíchání studeného vzduchu s horkými zplodinami z motorů letadla).

Kdo jsou ti dezinformátoři?

U nás se děje velice specifická věc, a to, že se mezi sebou prolíná skupina politických odpůrců našeho západního směřování, která říká, že virus vznikl v Americe a vakcíny nejsou spolehlivé, se skupinou příznivců nějaké velmi alternativní medicíny, jež se snaží nemoci léčit působením drahých kamenů nebo seznámením se s někým, kdo se narodil ve správném slunečním znamení v kombinaci se specifickým ascendentem. Došlo tady k propojení skupin v běžném životě se neprolínajících, a celé to vyprávění je tím pádem o trochu silnější.

Proč lidé těmto dezinformacím věří?

Růst důvěry v tyto dezinformace je daný i frustrací jednotlivých lidí. Pokud přicházejí o práci či blízké a život se jim rozpadá pod rukama, je to voda na mlýn všem těmto alternativním vysvětlením. A uvěřili lidé dezinformacím o covidu, je větší pravděpodobnost, že spadnou i do dalších dezinformačních příběhů, které už s virem nemají nic společného.

Loni v březnu, na začátku pandemie, bylo s politickou situací v Česku podle průzkumu agentury Kantar CZ spokojeno 61 % lidí. Teď je to jen 11 % obyvatel. A klesá i důvěra ve vládu...

Ta už snad ani neklesá. Nemá kam. Na začátku pandemie byla důvěra v to, že vláda situaci zvládá, 83 %. Zkraje prosince 38 %. A podle zatím posledního měření z poloviny února už jen 25 %. Z hlediska mezinárodního srovnání se naše vláda vloni na jaře těšila největší důvěře v západním světě, dnes jsme na tom spolu se Španělskem (vloni 43 %, dnes 28 %) vůbec nejhůř. (Podle čerstvého průzkumu agentury Median SK je na tom teď ještě hůř vláda na Slovensku. S jejím působením bylo v březnu spokojeno jen 14 % lidí, pozn. red.)

Pro velmi staré lidi je pandemie velmi zatěžující

i psychicky. Někteří jsou zcela izolovaní a nechce se jim žít, neboť ztratili poslední smysl života – vidět své děti a hlavně vnoučata.

Co z toho pro společnost plyne?

V rámci výzkumů děláme hloubkové rozhovory, v nichž s různými lidmi rozebíráme jejich životy a osudy. Z těchto šetření jsme už před covidem zjistili, že část lidí nedůvěřovala nejen vládním institucím, ale i společnosti jako takové. A už tenkrát tam byly tři hlavní zdroje nedůvěry. První pramení z toho, že lidé vyrůstají v rodině, která už nemá šanci, tedy s pocitem, že jsou ti lůzři, z nichž nikdy nic nebude, což je potom doprovázené dalšími negativními sociálními jevy. Je mnohem jednodušší zachovat si status, když vyrůstáte v bohaté rodině, kde jen stačí udržet se na svém. Když se ale narodíte v rodině s problematickým sociálním zázemím, udělat krok vzhůru je mnohem obtížnější. O tom svědčí i fakt, že část mladých lidí nastupujících do učňovských oborů se identifikuje jako ti, kteří prohráli. Ve věku 15 let! A společnost je v tom jen utvrzuje.

A druhý zdroj nedůvěry?

Nějaká složitá osobní zkušenost, často třeba komplikovaný rozvod, kdy máte pocit, že jste zklamal sám sebe nebo své okolí.

A třetí?

Když vás zklame stát. Představte si, že jste podnikala, někdo vás okradl a stát nebo soud se vás nedokázaly zastat. A odhlédněme od toho, na čí straně je pravda, protože ve svém osobním příběhu to vyprávíte tak, že jste byla okradena a nikdo vám nepomohl... Současná situace navíc způsobuje to, že i u té první skupiny zesiluje pocit nerovnosti. Také druhá skupina se rozšiřuje, protože stres v domácnostech roste, což má vliv na rozpady partnerských vztahů.

A jaké to bude mít důsledky?

Nelze očekávat, že vše odezní jako mávnutím proutku, a jen co skončí pandemie, budeme se mít všichni zase skvěle. Problémy se potáhnou ještě několik let. Lidé tedy budou ztrácet důvěru ve společnost, začnou se orientovat na sebe, uzavírat se před světem, hledat jednoduchá řešení, a to i v té politické rovině. A z historie víme, že libivá politická řešení jsou velmi nebezpečná.

Snaží se lidé pandemii pouze přežít, nebo myslí i na budoucnost a chtějí se připravit na další krize, které jistě přijdou?

To, jak úspěšní lidé říkají, že je každá krize příležitostí, pro drtivou většinu lidí neplatí. Krize je krize. Každá je problematická a my v ní žádné velké příležitosti nehledáme. Nehledíme do budoucnosti, a to nejen jako jednotlivci, ale ani jako stát. Například současný problém nezaměstnanosti jsme mohli začít řešit tak, aby nám něco přinesl i do budoucna, a kurzarbeit podmínit například nějakým přeškolením. Nebo jsme mohli některé prvky online výuky vnést do osnov vzdělávání. To jsme ale neudělali, protože se většinou jen snažíme adaptovat na novou situaci s co nejmenšími ztrátami a na systémové změny nezbyvá čas.

Jak koronakrize změnila naše společenské chování? Například tradiční podání ruky, objímání nebo pusa na tvář z mezilidské komunikace téměř vymizely. Nesnižuje nám absence dotyků a vlastně i sociálních kontaktů míru empatie, tedy vcítění se do pocitů toho druhého?

Abych to odlehčil, musím říct, že mi přijde hodně zvláštní, když si ministr s ministryní bouchnou loktem. To je gesto, které mám schované pro svoje nejlepší přátele a kumpány, s nimiž jsem vypil nejedno pivo. Pravda ale je, že nám mizí fyzický kontakt, zkracuje se konverzace a spousta důležitých informací nám v ní pod respirátorem uniká. Když mluvíme online, roušku ani respirátor nemáme, ale zase nevnímáme jiné informace, které bychom normálně podvědomě získávali. Tohle může mít veliký dopad na děti, u nichž se tohle poznávací vnímání teprve formuje, i když to je spíš otázka na psychology. Ale myslím, že třeba potřesení rukou je v nás tak hluboce kulturně zakořeněné, že se k němu zase vrátíme.

Místo tradičního podání ruky (pozdrav starý desetitisíce let měl původně znamenat: „Podívej, nemám v ruce zbraň, přicházím v míru...“) do sebe teď při setkání narážíme lokty.

Vrátíme se i do kamenných obchodů, k přepážkám bank a do kanceláří, nebo zůstaneme pracovat z domova a budeme nakupovat online?

Vloni na jaře jsem mluvil s lidmi z velkých bank ohledně nakupování a vyřizování bankovních a úředních věcí online. Říkali, že nárůst online transakcí by byl trendem i bez pandemie. Ta jenom vše zrychlila a tam, kde jsme dnes, bychom za normálních okolností byli až v roce 2023 nebo 2024. Samozřejmě se díky pandemii rapidně zvýšil počet rozvozů potravin, ale pořád se to týká poměrně úzké skupiny lidí žijící ve velkých sídlech. Přes internet ještě pořád nedokáže nakupovat zhruba polovina naší populace, takže se dá očekávat, že se do obchodů, kanceláří a do poboček bank zase vrátíme.

Pandemie ukázala, že učiva je moc, míní Plaga. Chce rozvíjet kritické myšlení

Jak pandemie změní naše myšlení?

Nějakou dobu budou lidé určitě opatrnější, ať už v sociálních kontaktech, nebo v ochotě riskovat peníze. Ti, kteří budou mít možnost, si začnou vytvářet finanční polštář. Což bude trvat takových pět let. Stále budou narůstat sociální nerovnosti, frustrace a nedůvěra ke státu a k politice, ta ovšem může být jen dočasná, než přijde někdo, kdo politickou mapu překreslí, což je tedy obecný trend v celé Evropě.

Existují rizika, na něž bychom si měli dát do budoucna pozor?

Jedním je selhání očkovací kampaně, pokud by větší část lidí, i přes to, co se tady děje, vakcíny odmítla. Z krize bychom se pak nejspíš nedostali. S očkovaním ale na druhé straně může souviset i rostoucí problém symbolických nerovností, který vidíme na každodenní úrovni běžných lidí.

Například?

Neříkám, že to nastane, je to jen jedna z možností. Neustále říkáme, že nemůžeme zavírat průmysl, protože je pro nás výjimečný. V tom případě bychom zcela logicky měli lidi, kteří v něm pracují, naočkovat přednostně. Pokud budou lidé naočkovaní, pak by ale přece nemuseli dodržovat vládní nařízení, mohli by se účastnit kulturních akcí, cestovat, a když to přeženu, nenosit respirátory a roušky. A v tu chvíli by to mohlo na společnost dopadnout velice silně. Tohle už nejsou abstraktní věci, kdy jedna skupina lidí vydělává a druhá ne, což na každodenní úrovni nevidíme. Tady už by byly vidět rozdíly zásadně a to by mohlo mít demoralizující dopady na celou společnost.

Staroměstské náměstí v Praze. Tradičně zde na jaře není k hnutí, je plné turistů, i tady ale udělala pandemie své. Některé z tamních restaurací, spoléhající se roky hlavně na zahraniční hosty, jsou ve značných ekonomických problémech.

Něco podobného může nastat i s tzv. covid-pasem, jež připravuje EU. Lidé s očkovaním budou moci bez omezení cestovat, na ostatní čekají neustálé testy či ochranné karantény. To vše v situaci, kdy všichni zatím nemají k vakcínám přístup, i kdyby se očkovat chtěli... Co je kromě očkovaní ve společnosti ten úplně největší problém?

Jako sociolog vidím největší problém v tom, že může skokově přibýt lidí, kteří zažijí natolik těžké situace, že přestanou společností důvěřovat a nebudou se chtít podílet na jejím fungování. Někjaká solidarita, dodržování společně dohodnutých pravidel a hledání společné dohody se pak stává mnohem obtížnějším. Přitom zrovna hledání společné řeči nebylo dvakrát jednoduché ani ve dvou předchozích letech.

Co nám krize ukázala?

Že nejsme státem do nepohody. Minimálně v oblasti legislativních opatření, ochoty rozhodovat a schopnosti naslouchat si. Na druhou stranu jsme alespoň na jaře minulého roku ukázali, že ještě nejsme stát v rozkladu a že tady existuje nějaká společenská solidarita a vzájemnost. Existuje i dnes, jen už se neprojevuje na celospolečenské úrovni. To je mimochodem dané i odchodem spousty významných odborníků z veřejných pozic.

Můžeme si z krize vzít i něco pozitivního?

Můžeme si říkat, že špatně už bylo, což ale bude možné až tak za rok za dva, až se z pandemie stane historická událost. Pozitivní však je, že se společnost ještě nerozpadla, neměli jsme tady žádné vlny rabování a byli jsme svědky obrovského nasazení dobrovolníků i celých profesí. Vidíme velkou sousedskou solidaritu a lokální podporu výdejních okének. Jako sociolog upozorňuji na negativní jevy, abychom si na ně dali pozor, a ačkoliv covid spoustu problémů přinesl a ještě přinese, zase tak špatně na tom nejsme. V minulém rozhovoru jsem vám říkal, že mladá generace nemá žádného společného jmenovatele, který by ji nějak definoval. Tak teď už ho máme. Upřímně řečeno bych byl ale mnohem raději, kdybychom ho stále neměli.

Foto:

Martin Buchtík
Jan Zátorský, MAFRA

Dezinformační „doba temna“ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: infokuryr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 06:16, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Přidal tk Pondělí 05 duben 2021 - 05:48:27 Cist komentare / psat: 0

Jak jsem již naznačil v jednom předešlém článku, rád bych se podíval na samozvané strážce „pravdy“, kteří dnes rozhodují o tom, co se může říkat a co už ne. S tím jak budování evropské pokrokařské totality kvaltuje, je cenzura a tzv. boj proti dezinformacím nedílnou součástí nastupující nesvobody.

Rád bych představil pár těchto organizací a iniciativ a trochu si je rozebral. Ačkoliv se to naprosto nabízí tak nebudu jmenovat lidi, kteří v těchto spolcích fungují, ostatně každý se na ně můžete podívat na jejich stránkách.

Začněme projektem Nelež <https://www.nelez.cz/>

Už první pohled na zakladatele tohoto spolku hodně napoví, odkud vítr fouká.

Vezměme to tedy od předsedy spolku. Reklamní kariéru začínal v Leo Burnett, v době největšího rozkvětu agentury na českém trhu. Později prošel agenturami Kasper/Jung von Matt, Mark/BBDO a VCCP. Další roky strávil v digitálních agenturách Nyrdirle a Zaragoza

Pak zde máme nejmenovaného krále českých elfů, který spolupracuje s organizací EDUin, Vysokou školou ekonomie a managementu, Aspen Institute Central Europe a s centrem současného umění DOX. Také je editorem deníku Britské listy Nesmí chybět ani šéf firmy Semantic Visions, která denně zpracovává milion článků ze 600 tisíc zdrojů – to dělá celých devadesát procent veškerého mediálního obsahu na internetu. Ano, je to ten pán, jehož firmu si najalo ministerstvo zdravotnictví, aby vyvracela dezinformace ohledně Covidu (což dnes prý už neplatí).

Zbytek týmu jsou dle popisu lidé pracující nebo mající výraznou profesní zkušenost s prací v reklamním byznysu jako textaři, idea makeři atd.

Teď vás asi napadne stejná otázka jako mne. Jakou kompetenci mají tito lidé pracující převážně v reklamním průmyslu pro to, aby rozhodovali co je dezinformace, tedy přeloženo do srozumitelného jazyka, co je lež, co je pravda, co je manipulace a co už ne? Kdo jim tu kompetenci dal? Vždyť reklamní průmysl není o ničem jiném než o manipulaci. Reklama a public relations nejsou nic jiného než lepší slovo pro propagandu.

Pojďme ale dál a podívejme se, jaké cíle tento projekt sleduje. Kurzivou vyznačím text z jejich oficiálních stránek, posléze k tomu přidám komentář.

„Mise“ - toto slovo v nás má evokovat, že tito lidé mají nějakou vzletnou, ctnostnou misi, kterou musí jako správní hrdinové splnit. Uvidíte sami, že podobné výrazy se budou u těchto novodobých spasitelů často opakovat.

„Důmyslně a systematicky vyráběné dezinformace infikovaly českou společnost a oslabují její imunitu. Pro mnoho lidí je tak stále těžší rozlišovat mezi pravdou a lží. Snižuje se důvěra v tradiční média. Lidé neví, čemu mají věřit. A zmatení lidé jsou snadno manipulovatelní.“

Ano. Důvěra v tradiční média se opravdu snižuje. A diví se někdo? Kvalita novinářů dlouhodobě upadá, místo vlastní tvorby a invence jsou pouze přebírány prefabrikované zprávy od různých tiskových agentur, aniž by se někdo obtěžoval si ověřit fakta a jestli je to vůbec pravda, takže se vám klidně během jednoho dne stane, že ráno je koule kulatá a večer už je hranatá. Stačilo jenom přepsat titulky, pár slov a nová realita je na světě. Schválně si toho někdy zkuste všimnout jak se jeden a ten samý článek, občas v čase mění. Tok informací je tak mnohdy kontrolován a řízen z několika málo zdrojů. Nehledě na to, že poslední rok ukázal, čeho je mediální mainstream schopen a jak skvěle dokáže vytvářet atmosféru strachu a manipulovat. Ale nebojte, právě proto přichází tato partička z reklamních agentur, aby vás zachránila a řekla vám, co je pravda a co už ne. Díky bohu za ně.

„Naším cílem je omezit šíření dezinformací. Dezinformační weby často čerpají příjmy z reklamy. Odríznutím webů šířících nenávist od těchto příjmů pomůžeme dezinformacím zamezit a naopak posílit důvěru v média, která pracují s informacemi profesionálně a současně zodpovědně a poctivě.“

Miluji tento pokrokový slovník. Na to jak tato skupina dobráků určuje, co je dezinformační web se podíváme za chvíli. Já se zde s dovolením pozastavím nad slovním spojením „webů šířících nenávist“. Asi jsem nevzdělaný idiot, ale může mi někdo rozklíčovat do srozumitelného jazyka, co tohle znamená? Dále nám je tady řečeno, že každého, koho toto kazatelé pravdy označí jako někoho, kdo šíří dezinformace, je třeba odříznout od příjmů z reklamy. Kdo ví, jak tito lidé pracují a jaké mají metody a postupy, není zase tak složité si představit, jak jejich nátlakové akce mohou vypadat. Sociální sítě jsou dnes plné „uvědomělých soudruhů a soudružek“, kterým stačí dát povel a oni se na požadovaný objekt sesypou jako hnízdo sršňů, budou kritizovat, negativně hodnotit a nedají pokoj tak dlouho, dokud se šikanovaný objekt nepodvolí. Málokdo je schopen tento nátlak vydržet.

Pojďme se tedy podívat, jak tito lidé určují co je a co už není dezinformační web:

Metodika určování dezinformací v daném médiu

Semantic Visions

Důvěryhodnost webu zkoumáme pomocí počítačové analýzy. Naše speciální programy umí zpracovat více informací najednou – jazyk, význam slova a kontext v jakém jsou zasazeny. Tato unikátní metoda nám v současné době umožňuje sledovat denně milion článků ze 600 tisíc zdrojů v 11 nejčastěji používaných světových jazycích včetně češtiny.

Asi netřeba nic moc dodávat, pokud vám tito lidé přijdou ze stejného ranku, jako různí datoví vědci, tak se nemylíte.

Technokraté, kteří na vše musí mít tabulku nebo program.

(Tady se autor článku pravděpodobně mylí. Mě spíš připadá počínání Semantic Vision jako velký podvod typu "šamálička, šamálička, paprtála, paprtála..." z Císařova pekaře. Pozn. red. N.r. - vd)

Nadační fond nezávislé žurnalistiky

Fond se zaměřuje na tři charakteristiky, které považuje za zásadní při posuzování důvěryhodnosti webu: transparentnost média, poctivé nakládání se zdroji, profesionální práce se sdělením

Prakticky další platforma, která má hlídat jednotný názor. Jejich budovatelské motto „Nelepší obranou liberální demokracie je kvalitní nezávislá žurnalistika“ asi dává tušit o jaký spolek lidí půjde a jaké názory budou propagovat.

3. Konšpirátori.sk

Důvěryhodnost daného webu zkoumá komise (spisovatel / politolog / publicista / umělec / lékař / biolog / učitel / historik...) na základě svého přesvědčení o společenské prospěšnosti daného média.

Další spolek spasitelů, který určuje co je pravda a co už ne, jaké médium je společensky prospěšné a jaké už ne. Prostě když se jim nebudete líbit, jste společensky neprospěšní a je třeba vás virtuálně zakleknout. Hlubší komentář netřeba.

To nejlepší si nechám na konec.

Dobrodějové ze spolku „Nelež“ nám tvrdí, že pracují bez nároku na honorář. Je to přeci jejich svatá mise. A teď to přijde.

Zároveň nám totiž sdělují toto.

„Zdarma zařídíme, abyste peníze, které vydáváte za svoji reklamu, neplatili weby, které manipulují s lidmi, relativizují fakta, nebo dokonce přímo lžou. O své peníze v médiích přitom nepřijdete. Reklama se dá přeměrovat tak, aby se její mediální dosah zmenšil.“

A kam máte své peníze přeměrovat a utratit, vám řekneme MY, parta dobráků z reklamních agentur. Ale jistě, děláme to celé zadarmo a z dobré vůle. Myšlení těchto lidí je opravdu obdivuhodné. Dlouho jsem se tak nenasmál, když jsem si jejich stránky pročítal. Jestli není toto naprosto ukázková forma manipulace, co potom tedy? Představa, že tito dobráci tohle vše dělají z nějakých vyšších principů mravních je asi stejně naivní, jako představa, že průměrný český politik šel do politiky hájit zájmy svých voličů.

Pojďme se ale podívat na další projekt, tentokrát pod názvem Zvol si info <https://zvolsi.info/>

O koho jde, se dozvíme z jejich stránek:

„Jsme skupina studentů Masarykovy univerzity, kteří si na podzim roku 2016 řekli „A dost!“ a založili projekt Zvol si info.

Nebavilo nás dívat se, jak se chytré mozky plní hloupými (dez)informacemi. Sepsalí jsme Surfařova průvodce po internetu –

jednoduchý návod, jak se ve světě médií nenechat vodit za nos a nevěřit koninám.“

Naprostou drtivá část členů tohoto spásitelského spolku jsou studenti politikologie, bezpečnostních a strategických studií či žurnalistiky. Jaké je jejich reálné uplatnění na trhu práce je mi záhadou. Moc mne tedy nepřekvapuje, že tito krásní a mladí lidé jdou svému osudu vstříc, s vědomím, že jsou do praktického života nepoužitelní a tak zakládají projekt Zvol si info, který by na ně měl upozornit. Ideálně aby se dostali do nějaké té neziskovky, byrokratického aparátu či korporace, které je finančně zabezpečí. Bohužel pro nás ostatní, se jedná o další produkt současného vysokého školství humanitního směru, který nás pravděpodobně o nic podstatného neobohatí, ale bude nám s pokrokářským zápalem plánovat lepší zítřky.

Zde se nám také studenti pochlubí, čeho už dosáhli:

„Za naši činnost jsme získali ocenění Gratias Tibi a Cenu rektora Masarykovy univerzity za aktivní rozvoj občanské společnosti, obsadili jsme 3. místo v mezinárodní soutěži pořádané Facebookem a prezentovali jsme odborníkům ve Vídni nebo Washingtonu.“

Jejich přednášky, které jsou nabízeny vzdělávacím institucím či veřejnosti se točí kolem klasického kolečka fake news, konspirační teorie, mediální gramotnost, sociální sítě, fact checking či kritické myšlení.

Abych k nim byl férový, tak tento spolek na mě nepůsobí tak obskurně jako spolek „Nelež“. Z tohoto projektu ještě čiší jakási naivní a řekl bych možná i upřímná snaha těchto lidí dělat to, o čem jsou přesvědčeni, že je dle nich správné. To spolek spásitelů z projektu „Nelež“ protáhnutý reklamních byznysem už ví velmi dobře, proč to dělají a co dělají.

Další z řady spásitelských spolků: Zde máme projekt AMO <https://www.amo.cz/>

Tohle není vyloženě platforma, která by se věnovala pouze dezinformacím, ale své místo si zde najde. Pár slov z jejich stránek: „AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu a vzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Základním posláním AMO je přispívat k hlubšímu porozumění mezinárodnímu dění. Poskytujeme prostor pro vyjadřování a realizaci idejí, myšlenek a projektů sloužících k rozvoji vzdělanosti, porozumění a tolerance mezi lidmi. AMO je jedinečnou transparentní platformou, která zprostředkovává dialog mezi zástupci široké veřejnosti, akademické sféry, občanského sektoru, politiky a byznysu. Dlouhodobě podporuje zájem občanů České republiky o mezinárodní otázky a poskytuje informace nezbytné pro utváření vlastního názoru na současné dění doma i ve světě.“

Nepřekvapuje, že tito lidé mají znovu poslání. Nikoliv práci, ale poslání. Budme jim tedy vděční, že své posvátné poslání berou tak vážně a dělají svět lepším. Díky. Nechci ani domýšlet, co bychom bez těchto lidí v této těžké době vlastně dělali.

Rozptýl jejich témat je klasicky od konspiračních teorií, globálního oteplování, uprchlické krize, gender a mnohých dalších. Mezi jejich projekty namátkou patří třeba „změna klimatických politik, V4 energy think-thank platform nebo (ne)bezpečně v síti“.

Pojďme se podívat na personální složení. Můžete se vsadit, jací lidé tam budou dominantně znovu převažovat. Ano, asi vás nemusím napínat. Jsou to klasicky absolventi Evropských studií, politikologie, mezinárodních teritoriálních studií, demokracie a lidských práv, mezinárodních vztahů, bezpečnostních studií, žurnalistiky a dalo by se pokračovat.

Hodně jsem se pobavil u jednoho z jejich členů.

„Na Univerzitě Karlově v Praze vystudoval magisterský obor bezpečnostní studia, bakalářský titul v oboru politikologie a mezinárodní studia získal na americké St. Norbert College a absolvoval studijní pobyty v Argentině a Portugalsku. V současnosti působí také jako výzkumný pracovník FSV UK v oblasti globální kosmické politiky, se zaměřením na planetární obranu, těžbu ve vesmíru a laserové kosmické aplikace.“

Jak může politolog řešit laserové kosmické aplikace a těžbu ve vesmíru je mi záhadou.

No dal jsem si tu práci, tedy abych byl správný pokrokář, splnil jsem své poslání a na stránkách Institutu politologických studií fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy jsem našel třeba i toto:

Multidisciplinární analýza obrany planety před asteroidy jako klíčové národní politiky zajišťující mírový rozvoj a prosperitu lidstva na Zemi i ve vesmíru

A za tohle dámy a pánové, jsou někteří lidé placeni. Bohužel se obávám, že i z peněz nás všech. Možná by nebylo od věci, aby se nějaký ten asteroid konečně do téhle hliněné hroudě jménem Země trefil. Ale nebojte, oni nás politologové z UK zcela jistě před touto hrůzou zachrání a ještě stihnou na letícím asteroidu vytěžit všechny potřebné suroviny pro naše Dobro.

Manipulátoři.cz

Své místo zde samozřejmě má i server manipulatori.cz s nesmrtelným Janem Cemperem v čele. Zde jsem musel udělat výjimku a jeho jméno zmínit, protože tato nesmrtelná figurka české radikálně levicové scény a dnes bojovníka proti dezinformacím, za zmínku stojí. Jan Cemper totiž názorně reprezentuje skupinu lidí, kteří dnes proti tzv. dezinformacím „bojují“. Jde z drtivé většiny o lidi vyznávající hodnoty tzv. nové, progresivní nebo chceme-li pokrokářské levice. On také svého času Jan Cemper byl označen ministerstvem vnitra jako extrémista. Přiznám se, že na další rozbor už nemám žaludek, v zájmu svého duševního zdraví si tedy prosím rozbor tohoto dalšího spásitelského spolku udělejte sami, třeba pomocí tohoto videa. Na závěr se ale ještě pojdme podívat do zahraničí.

Máme zde totiž globálnější projekt boje s dezinformacemi a to je projekt First draft:

<https://firstdraftnews.org/>

Stránky jsou v angličtině, dovolím si tedy přeložit cíle tohoto projektu.

Všimněte si, že hned na začátku se znovu objeví slovíčko „mise“. Ano, tito spásitelé mají znovu misi. Svatou misi, jak nás zachránit v době dezinformačního temna.

Pojďme na to, zde představení tohoto projektu:

„Naše mise: Dnes potřebujeme přístup k pravdě více než kdykoli předtím. Ale v tomto znečištěném informačním prostředí nikdy nebylo těžší vědět, čemu důvěřovat, a nikdy nebylo jednodušší být uveden v omyl. Dezinformace se zaměřují a poškozují naše komunity po celém světě. Naším prvním cílem je chránit komunity před škodlivými dezinformacemi. Pracujeme na tom, abychom společnosti poskytli znalosti, porozumění a nástroje potřebné k přelstění nepravdivých a zavádějících informací. Všechno, co děláme, začíná spoluprací. Spojujeme globální síť novinářů, abychom vyšetřili a ověřili vznikající příběhy. Ve spolupráci s našimi partnery provádíme inovativní výzkumné projekty a rozvíjíme průkopnické vzdělávací programy. A sdílíme špičkové digitální nástroje, které pomáhají tvůrcům obsahu i veřejnosti lépe informovat úsudky o informacích, s nimiž se setkávají online. Postavením se za pravdu v polarizovaném světě můžeme vybudovat větší důvěru ve společnost a pomoci každé komunitě prospívat.“

Naše základní hodnoty podtrhují naši práci. Naše práce je průkopnická a probíhá s důsledností, empatií a integritou.“

Tady už progresivní svazáci dovedli svůj slovník do naprosté dokonalosti. Čeští soudruzi se ještě mají co učit.

Mezi jejich partnery patří samozřejmě jak jinak velké technologické firmy jako je třeba Facebook, Microsoft či hlásné trouby progresivismu jako je BBC či New York Times. Mezi jejich podporovatele poté patří například Ford Foundation, který mimo jiné finančně podporuje rasistické a marxistické hnutí BLM, Democracy fund, Media democracy fund, Google news initiative či nechvalně proslulý Open society fund. A dalo by se pokračovat dál.

First Draft se poté chlubí, že jejich služby využívají i vlády jednotlivých států, především jde o oblast vědy a zdraví. V dnešní době oblíbené a akcentované téma. Věřte bezpodmínečně vědě vy rouhači, chtělo by se zvolat.

Hlavní témata co tento spolek řeší, jsou dezinformace ohledně vakcíny proti Covidu či jaké digitální nástroje máme používat, které jsou prý „prověřené“ a které už jsou pro nás „škodlivé.“ Abychom zde neztráceli moc času, je to vlastně další spolek lidí, kteří nám říkají, co si myslet, kde hledat informace, jak je interpretovat a tak dále a tak dále.

Pár slov na závěr

Při pohledu na personální složení těchto projektů vlastně zjistíme, že se jedná o specifickou sortu lidí, která sdílí velmi podobné myšlenky a má specifické vzdělání, v drtivé většině humanitního charakteru. Tím nechci rozhodně hanit humanitní obory jako takové, své opodstatnění nepochybně mají. Spíš si nejsem jistý, kolik politiků, absolventů různých bezpečnostních studií, mezinárodních vztahů atd., je vlastně současná společnost ještě schopna pojmout, aniž by nezadusila sama sebe.

Boj proti dezinformacím je také vágním pojmem, pod kterým lze schovat naprosto cokoliv. Stále větší tlak mocenských elit zaměřený na boj proti dezinformacím tak může být velmi snadno nástrojem cenzury a potlačování „nevhodných“ názorů.

Osobně si myslím, že k tomu také tzv. boj proti dezinformacím primárně slouží.

Důležité je také říci, že spolky vyjmenované v tomto článku jsou jenom špičkou ledovce. Lidí, kteří jsou v tomto segmentu zaměstnáni je mnohem víc. A nejde jenom o boj s dezinformacemi. Tito moderní pokrokaři dnes mají potřebu řešit všechny aspekty našeho života.

Problém který vidím, je v tom, že tito lidé prostě nejsou pro moji individuální svobodu a prosperitu ničím přínosní. Naopak. Stále větší počet těchto pokrokařů má za následek rostoucí byrokracii, více regulací, předpisů a celkové kontroly. Tím i mizející kreativitu těch, co ještě mají snahu v této byrokratické džungli a diktátu něco tvořit a s tím přicházející i celkový úpadek.

Destruktivní důsledky tohoto trendu lze vysledovat v celé dnešní západní civilizaci, kdy tito lidé řeší stále absurdnější pseudo-problémy. A aby měli co řešit, protože nic jiného se v životě nenaučili, tak spoustu těchto pseudo-problémů sami vytváří. Vytváří rasismus tam, kde žádný není. Bojují proti dezinformacím všude tam, kde nepanuje mainstreamový názor a kde si někdo dovolí odbočit od hlavní linie. Hledají nová pohlaví tam, kde žádná další neexistují. A dalo by se sáhodlouze pokračovat. Bez obalu řečeno, tihle lidé doslova rozeserou vše, na co sáhnou a rostoucí počty těchto hlasitých a stále agresivnějších revolucionářů nás bohužel znovu posouvají zpátky do temných časů. Pouze s tím rozdílem, že tentokrát vás tito fanatici neupálí na hranici nebo nezavřou do Gulagu, ale prostě vás profesně i společensky zničí. Pro výstrahu všem, kdož by se jim chtěli při budování nového, lepšího světa stavět na odpor. Myslete na to, až vám podobní lidé budou cpát imunitní zelenou kartu nebo náramek na ruku, vše podmíněné očkovaním nebo testováním, zdůvodněné jako návrat do „normálního života“. Dáte těmto lidem kontrolu nad svým životem, na kterou tak dlouho čekají.

Čtihodný občan <https://dfens-cz.com/dezinformacni-doba-temna/>

Sdílet na:

Slavia na Arsenalu a se Spartou! Repríza finále LM: Bayern Mnichov-PSG! Real s Liverpoolem a Barcelou! [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.04.2021 12:54, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

FOTBALOVÝ TV PROGRAM OD PONDĚLÍ 5. DUBNA 2021 DO PONDĚLÍ 12. DUBNA 2021

Druhý dubnový víkend pokračuje 26. kolem česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal, ČT Sport), na pořadu je její vrchol, pražské derby v Edenu Slavia – Sparta (v neděli v 18.30 hodin).

Anglická Premier League (Premier Sport) má na programu 31.kolo (mj. West Ham United – Leicester City, neděle 15.05).

Pokračují i italská Serie A (Digi Sport), francouzská Ligue 1 (NOVA Sport), německá první a druhá bundesliga a španělská La Liga (vše Digi Sport) s El Clásikem Real Madrid – FC Barcelona (sobota, 21.00) či druhá anglická liga (Premier Sport a Arena Sport).

Dále se hraje rovněž turecká Süperliga (Sport 1 a 2), nizozemská Eredivisie, švýcarská Superliga a rakouská Tipico bundesliga (vše Arena Sport) a slovenská Fortuna liga (RTVS 2 a Orange Šport).

Už v úterý a ve středu jsou na pořadu první čtyři čtvrtfinálová utkání Ligy mistrů (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal, mj. repríza finále z roku 2018 Real Madrid – Liverpool. úterý, 21.00 hodin a repríza finále z roku 2020: Bayern Mnichov – Paris Saint-Germain, středa, 21.00 hodin).

Ve čtvrtek potom pokračuje čtyřmi úvodními čtvrtfinálovými zápasy i Evropská liga (ČT Sport, NOVA Sport 1. NOVA Sport 2), mj. FC Arsenal – Slavia Praha (21.00 hodin).

PONDĚLÍ 5. DUBNA 2021

13.25 (výkop 13.30): FC Middlesbrough – FC Watford (utkání 40. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 9.25 hodin.

14.20 (výkop 14.30): SK Líšeň 2019 – FC Vysočina Jihlava (utkání 16. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam ve 23.40 hodin a v úterý v 6.00 hodin.

15.55 (výkop 16.00): FC Rotherham United – FC Wycombe Wanderers (utkání 40. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 11.20 hodin.

18.00: Fenerbahce Istanbul – Denizlispor (utkání 32. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.30 hodin a v úterý v 9.00 hodin.

18.55 (výkop 19.00): FC Everton – FC Crystal Palace (utkání 30. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý ve 13.40 hodin.

20.00: TIKI-TAKA 26 (talk show po 25. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.15: Velké finále oficiální české ligové soutěže ve fotbalové hře FIFA – ČT Sport. Záznam v úterý ve 13.45 hodin.

20.25 (výkop 20.30): FC Sankt Pauli – Eintracht Braunschweig (utkání 27. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam v úterý v 11.00 hodin.

20.40 (výkop 20.45): AJ Auxerre – AC Havre (utkání 31. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 záznam v úterý ve 13.00 hodin.

20.55 (výkop 21.00): FC Barcelona – Real Valladolid (utkání 29. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v úterý v 10.45 hodin.

21.10 (výkop 21.15): FC Wolverhampton Wanderers – FC West Ham United (utkání 30. kola anglické Premier League) –

Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 15.35 hodin.

21.50: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 25. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.40 hodin.

ÚTERÝ 6. DUBNA 2021

12.00: TIKI-TAKA 26 (talk show po 25. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal v 18.30 hodin.

12.55: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 25. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

15.00: Karagümrük – Hatayaspör (utkáni 33. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.30 hodin.

16.20 (výkop 16.30): Sigma Olomouc – 1. FC Slovácko (dohrávané utkáni 23. kola české Fortuna:liga) – streaming O2 T2 Fotbal.

18.00: Trabzonspor – Kayserispor (utkáni 33. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 1.30 hodin, Sport 1 ve středu v 15.00 hodin, Sport 2 ve středu ve 24.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): 1. FC Heidenheim – Holstein Kiel (dohrávané utkáni 25. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve středu v 7.00 hodin.

20.20 (výkop 21.00): Real Madrid – FC Liverpool (úvodní čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal záznam ve 23.30 hodin a ve středu v 9.00 hodin, O2 TV Sport ve středu ve 14.30 hodin.

20.20 (výkop 21.00): Manchester City – Borussia Dortmund (úvodní čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Fotbal, O2 TV Sport záznam ve 23.30 hodina ve středu ve 12.30 hodin, O2 TV Fotbal ve středu v 15.30 hodin.

20.45: FC Norwich City – AFC Huddersfield Town (utkáni 40. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve středu ve 22,00 hodin.

23.00: Zpravodajství z úterních úvodních čtvrtfinálových utkáni Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza v 5.10 hodin.

STŘEDA 7. DUBNA 2021

9.10: Zpravodajství z úterních úvodních čtvrtfinálových utkáni Ligy mistrů – ČT Sport.

15.05 (výkop 15.30): Sparta Praha – FK Jablonec (čtvrtfinálové utkáni Českého poháru/MOL Cup) – ČT Sport. Záznam v 0.05 hodin, ve čtvrtek v 6.00 hodin.

18.00: Besiktas Istanbul – Alanyaspor (utkáni 33. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Záznam ve čtvrtek v 16.45 hodin.

18.25 (výkop 18.30): SSV Jahn Regensburg/Řezno – Werder Brémy (čtvrtfinálové utkáni Německého poháru/DFB/Pokal) – NOVA Sport 2, německý Sport 1.de. NOVA Sport 2 záznam ve čtvrtek v 15.00 hodin.

18.40 (výkop 18.45): Juventus Turín – SSC Neapol (dohrávané utkáni 3. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Záznam ve čtvrtek v 10.40 hodin.

18.40 (výkop 18.45): Inter Milán – US Sassuolo Calcio (dohrávané utkáni 28. kola italské Serie A) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve čtvrtek ve 12.35 hodin.

20.20 (výkop 21.00): Bayern Mnichov – FC Paris Saint-Germain (úvodní čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal záznam ve 23.30 hodin a ve čtvrtek v 9.00 hodin. O2 TV Sport ve čtvrtek v 16.30 hodin.

20.20 (výkop 21.00): FC Porto – FC Chelsea (úvodní čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Fotbal, O2 TV Sport záznam ve 23.30 hodin. O2 TV Fotbal ve čtvrtek v 11.00 hodin, O2 TV Sport ve čtvrtek ve 14.30 hodin.

20.55 (výkop 21.00): Real Sociedad San Sebastián – Athletic Bilbao (dohrávané utkáni 29. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve čtvrtek v 10.40 hodin.

21.35: České fotbalové legendy (2/11) – Jan Koller (dokumentární cyklus jedenácti osobností úspěšného období českého fotbalu 1996 až 2004) – ČT 2.

23.00: Zpravodajství ze středečních úvodních čtvrtfinálových utkáni Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza ve 4.40 hodin.

ČTVRTEK 8. DUBNA 2021

8.20: Zpravodajství ze středečních úvodních čtvrtfinálových utkáni Ligy mistrů – ČT Sport.

15.50 (výkop 16.00): Slovensko – Ázerbájdžán (utkáni kvalifikace ME 2022 ve futsale) – slovenská RTVS 2 (Dvojka).

16.15: Fotbal – Extra (pozvánka na 26. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 2.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Hannover 96 – FC Würzburger Kickers (dohrávané utkáni 25. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v pátek v 7.00 hodin.

20.30 (výkop 21.00): FC Arsenal – Slavia Praha (úvodní čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy a zpravodajství z ostatních čtvrtfinálových utkáni Evropské ligy) – ČT Sport. Slovenská RTVS 2 (Dvojka) ve 20.45 hodin. ČT Sport záznam v pátek ve 13.55 hodin.

20.40 (výkop 21.00): FC Granada – Manchester United (úvodní čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy) – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 záznam v sobotu ve 12.40 hodin.

20.40 (výkop 21.00): Ajax Amsterdam – AS Řím (úvodní čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy) – NOVA Sport 2. NOVA Sport 1 záznam v pátek ve 13.05 hodin.

23.30: Zpravodajství ze čtvrtečních úvodních čtvrtfinálových utkáni Evropské ligy – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 ve 2.30 hodin.

PÁTEK 9. DUBNA 2021

13.30: Fotbal – Extra (pozvánka na 26. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

15.45: Zpravodajství ze čtvrtečních úvodních čtvrtfinálových utkáni Evropské ligy – NOVA Sport 2. NOVA Sport 1 v 19.00 hodin.

15.50 (výkop 16.00): Česko – Švýcarsko (úvodní utkáni baráže ME žen 2022 v Chomutově) – ČT Sport. Záznam v 1.40 hodin.

18.05 (výkop 18.15): FK Pardubice – Bohemians Praha 1905 (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Záznam ve 3.25 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Hamburger SV – SV Darmstadt 98 (utkáni 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v sobotu v 9.05 hodin, Digi Sport 3 v 10.50 hodin.

18.25 (výkop 18.30): SpVgg Greuther Fürth – SV Sandhausen (utkáni 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Záznam v sobotu v 7.00 hodin, Digi Sport 3 v pondělí v 8.55 hodin a v 12.45 hodin.

20.15 (výkop 20.20): Česko – Polsko (utkáni kvalifikace ME 2022 ve futsale v Praze) – ČT Sport.

20.25 (výkop 20.30): Arminia Bielefeld – SC Freiburg (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v sobotu v 11.00 hodin a v pondělí v 8.55 hodin.

20.55 (výkop 21.00): FC Fulham – FC Wolverhampton Wanderers (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v sobotu v 9.55 hodin.

20.55 (výkop 21.00): SD Huesca – FC Elche (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Záznam v sobotu v 11.00

hodin.

20.55 (výkop 13.00): FC Méty – OSC Lille (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 záznam v neděli v 9.00 hodin.

SOBOTA 10. DUBNA 2021

12.50 (výkop 13.00): MFK Chrudim – FK Ústí nad Labem (utkáni 17. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport.

12.55 (výkop 13.00): SC Paderborn 07 – VfL Bochum (utkáni 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 21.45 hodin. Digi Sport 1 v neděli v 7.00 hodin, Digi Sport 3 v pondělí v 16.35 hodin.

12.55 (výkop 13.00): Holstein Kiel – SV Jahn Regensburg/Rezzo (utkáni 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve 23.15 hodin, Digi Sport 3 v pondělí ve 14.40 hodin.

13.25 (výkop 13.30): Manchester City – FC Leeds United (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v neděli v 7.00 hodin.

13.30: FC Millwall – FC Swansea City (utkáni 41. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v neděli v 11.45 hodin a v pondělí ve 20.00 hodin.

13.50 (výkop 14.00): MFK Karviná – Viktoria Plzeň (záznam ve 21.00 hodin, v neděli ve 12.00 hodin a v pondělí ve 13.00 hodin, O2 TV Sport ve 23.00 hodin), FK Jablonec – Fastav Zlín (záznam ve 23.00 hodin), 1. FK Příbram – Sigma Olomouc (záznam v neděli v 9.00 hodin, v pondělí v 15.00 hodin – utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal.

13.55 (výkop 14.00): FC Getafe – FC Cádiz (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam ve 23.15 hodin.

15.15 (výkop 15.30): AS Trenčín – MŠK Žilina (utkáni 4. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka).

15.25 (výkop 15.30): Bayern Mnichov – Union Berlín (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 23.40 hodin, Digi Sport 1 v pondělí ve 13.35 hodin.

15.25 (výkop 15.30): Werder Brémy – RB Lipsko (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Záznam v neděli v 7.30 hodin, Digi Sport 1 v pondělí ve 23.00 hodin..

15.30 (výkop 16.00): Baník Ostrava – Slezský FC Opava (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 15.50 hodin). O2 TV Sport záznam v neděli v 9.00 hodin a v pondělí v 18.00 hodin.

15.55 (výkop 16.00): FC Liverpool – FC Aston Villa (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v neděli v 8.55 hodin.

16.10 (výkop 16.15): Athletic Bilbao – Deportivo Alavés (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 1 záznam v neděli v 7.00 hodin.

16.55 (výkop 17.00): Racing Štrasburk – FC Paris Saint-Germain (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 záznam v pondělí ve 13.00 hodin.

17.55 (výkop 18.00): FC Parma – AC Milán (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v neděli v 18.45 hodin.

18.00 (výkop 18.30): 1. FC Slovácko – Slovan Liberec (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 18.10 hodin). O2 TV Sport záznam v neděli v 11.00 hodin.

18.15: FC Lugano – FC Lausanne-Sport (utkáni 28. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 1.

18.25 (výkop 18.30): FC Crystal Palace – FC Chelsea (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v neděli v 11.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): VfB Stuttgart – Borussia Dortmund (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v neděli v 9.25 hodin, Digi Sport 1 v pondělí v 15.30 hodin.

18.25 (výkop 18.30): SD Eibar – UD Levante (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Záznam v neděli v 8.55 hodin.

18.00: Galatasaray Istanbul – Karagümrük (utkáni 34. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 0.30 hodin, v neděli v 6.00 hodin a v 00.45 hodin a v pondělí v 9.00 hodin.

20.00 (záznam, výkop 15.00): Rizespor – Trabzonspor (utkáni 34. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 2.30 hodin, v neděli v 9.00 hodin a ve 2.45 hodin a v pondělí ve 12.00 hodin.

20.30 (výkop 21.00): Real Madrid – FC Barcelona (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v neděli v 11.20 hodin.

20.40 (výkop 20.45): Udinese Calcio – FC Turín (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam v neděli v 10.55 hodin, Digi Sport 3 v pondělí ve 22.45 hodin.

20.55 (výkop 21.00): HSC Montpellier – Olympique Marseille (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

NEDĚLE 11. DUBNA 2021

12.15: FC Utrecht – Feyenoord Rotterdam (utkáni 29. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 20.00 hodin a v pondělí v 10.15 hodin.

12.25 (výkop 12.30): Inter Milán – Cagliari Calcio (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam ve 22.45 hodin.

12.55 (výkop 13.00): FC Burnley – FC Newcastle United (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 22.15 hodin.

12.55 (výkop 13.00): FC Stade Rennes – FC Nantes (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

13.25 (výkop 13.30): FC Würzburger Kickers – 1. FC Norimberk (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 20.00 hodin.

13.50 (výkop 14.00): Dynamo České Budějovice – Zbrojovka Brno (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 23.00 hodin a v pondělí v 9.00 hodin.

13.55 (výkop 14.00): FC Villarreal – Osasuna Pamplona (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve 23.00 hodin.

14.30: VVV Venlo – PSV Eindhoven (utkáni 29. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v pondělí v 15.00 hodin.

14.55 (výkop 15.00): Juventus Turín – FC Janov (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Záznam v pondělí v 7.00 hodin.

14.55 (výkop 15.00): AS Saint-Étienne – Girondins Bordeaux (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2. NOVA Sport 1 záznam v pondělí ve 14.45 hodin.

15.00 (výkop 15.05): FC West Ham United – FC Leicester City (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v pondělí v 7.00 hodin.

15.25 (výkop 15.30): FC Schalke 04 – FC Augsburg (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 22.15 hodin, Digi Sport 1 v pondělí v 11.05 hodin.

15.50 (výkop 16.00): FK Teplice – FK Mladá Boleslav (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 hodina v pondělí v 11.00 hodin.

15.40 (výkop 16.00): FC DAC Dunajská Streda – ŠK Slovan Bratislava (utkáni 4. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská TV Orange Šport.

16.00: FC Vaduz – FC Sion (utkáni 28. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 2.

16.10 (výkop 16.15): FC Valencie – Real Sociedad San Sebastián (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Záznam v pondělí v 7.00 hodin.

16.45: RKC Waalwijk – Ajax Amsterdam (utkáni 29. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v pondělí ve 22.00 hodin.

17.00: AS Monako – FCO Dijon (utkáni 32. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2. Záznam v pondělí v 9.00 hodin.

17.00: FC Red Bull Salzburg – SK Puntigamer Sturm Graz/Štýrský Hradec (utkáni 23. kola rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2.

17.25 (výkop 17.30): Tottenham Hotspur – Manchester United (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v pondělí v 9.25 hodin.

17.45 (výkop 18.30): Slavia Praha – Sparta Praha (utkáni 26. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí v 11.30 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 17.00 hodin.

17.55 (výkop 18.00): 1. FC Kolín nad Rýnem – 1. FSV Mainz/Mohuč (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v pondělí v 7.00 hodin.

17.55 (výkop 18.00): AS Řím – FC Boloňa (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 8.55 hodin.

18.00 (relive, výkop 17.00): SK Rapid Vídeň – FC Red Bull Salzburg (utkáni 24. kola rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2. Záznam v pondělí ve 12.00 hodin.

18.00: Erzurumspor – Besiktas Istanbul (utkáni 34. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 22.45 hodin a v pondělí v 6.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Real Valladolid – FC Granada (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Záznam v pondělí v 15.25 hodin.

19.55 (výkop 20.00): FC Sheffield United – FC Arsenal (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v pondělí v 11.20 hodin.

20.40 (výkop 20.45): ACF Fiorentina – Atalanta Bergamo (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 10.50 hodin.

20.55 (výkop 21.00): Real Betis Sevilla – Atlético Madrid (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v pondělí ve 13.30 hodin.

PONDĚLÍ 12. DUBNA 2021

8.35: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Záznam ve 4.05 hodin.

18.00: Fenerbahce Istanbul – Gaziantep (utkáni 34. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 23.30 hodin a v úterý v 9.00 hodin.

18.55 (výkop 19.00): FC West Bromwich Albion – FC Southampton (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 11.20 hodin.

20.00: TIKI-TAKA 27 (talk show po 26. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport repríza v úterý v 10.00 hodin, O2 TV Fotbal v úterý v 16.00 hodin.

20.25 (výkop 20.30): TSG 1899 Hoffenheim – Bayer 04 Leverkusen (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam v úterý v 11.00 hodin.

20.40 (výkop 20.45): Benevento Calcio – US Sassuolo Calcio (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Záznam v úterý ve 13.55 hodin.

20.40 (výkop 20.45): EA Guingamp – FC Toulouse (utkáni 32. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): Celta Vigo – FC Sevilla (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v úterý ve 12.55 hodin.

21.10 (výkop 21.15): FC Brighton and Hove Albion – FC Everton (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý ve 13.15 hodin.

21.45: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.45 hodin a v úterý v 10.55 hodin.

zdroj foto: SK Slavia Praha

Přežijí papírové peníze pandemií?

TISK, Datum: 06.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 15, Autor: Tomáš Havránek, Vytlačeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 00:18, Čtenost: 148 177, Rubrika: Náznaky, AVE: 66 044,60 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Digitální měna

Do zimní olympiády v Pekingu příští rok Čína naplno spustí svou digitální měnu. Zároveň se tamní vláda netají, že digitálními penězi brzy úplně nahradí hotovost. Říše středu tak ukončí svůj tisíciletý experiment s papírovými penězi, který tolik fascinoval středověké návštěvníky z Evropy v čele s Marcem Polem. Hotovost ale bude mít na káňku i v Evropě – a tisíc let to trvat nebude.

Bankovky a mince mají pro stát hromadu nevýhod. Pomáhají šířit koronavirus (možná) a další patogeny a toxiny (určitě). Umožňují lidem vyhubat se daním. Ulehčují fungování organizovaného zločinu. Znemožňují centrální bance srazit úrokové sazby hlouběji pod nulu. To jsou problémy zmiňované a rozebrané třeba v knize profesora Rogoffa Prokletí hotovosti.

Na hotovost se ale brzy upře zrak pokrokových sil i z jiného důvodu. Papírová bankovka má totiž na svědomí dva až tři kilogramy emisí oxidu uhličitého. Bankovek obíhá v Česku 523 milionů. Už si rozumíme? Naše centrální banka (a nejvýrazněji současný viceguvernér a zřejmě příští guvernér Marek Mora) zatím tlaku na „zezelenání“ odolává, což někteří považují za zpátečnické, jiní za prozíravé, ale všichni se asi shodneme, že je to statečné.

Ovšem nikdo nemůže čekat, že ČNB bude čelit tlaku veřejnosti a zahraniční praxe dlouho. Statečnost komplikuje centrálnímu bankéři život. Jednodušší je přístup „nepouštějme se do žádných větších akcí“, tedy pokojná konformita s tím, jak to dělají ostatní. Proto třeba pořád cíluje inflaci ve výši dvě procenta, ačkoliv moderní výzkum naznačuje, že prospěšnější by nám byla skutečná cenová stabilita.

Osobně hotovost nepoužívám, pokud mě k tomu obchodník vyloženě nedonutí. Proti Google Pay je placení bankovkami a mincemi pomalé, trapné a nepohodlné. Nesnáším vybírání z bankomatu. A není nad to zjistit v pondělí při přebírání dovezeného oběda, že doma nemáte dost hotovosti na zaplacení. Stejně ale utřu slzu, až i naše vláda hotovost zakáže.

Hotovost nám totiž dovoluje utéct ze státního systému regulací a sledování. Většinou z nás systém vyhovuje a utíkat z něj nepotřebujeme, ale i tak jsme rádi, že ta možnost existuje. Když chcete, můžete zatím pořád zajít na kafe nebo pivo bez toho, aby to bylo u vašeho jména zapsané ve státním registru.

Kvůli neefektivitě našich úřadů nemám obavy, že by stát takto získané osobní informace zneužil nebo, a to je ještě mnohem nepravděpodobnější, využil. Přístup úředníků k datům nejlépe ilustruje blamáž Českého statistického úřadu, který není schopen bez ostudy zvládnout svůj nejdůležitější úkol, který provádí jednou za 10 let: sčítání lidu.

Naopak v Číně je sledování a získání osobních dat hlavním motivem pro rušení hotovosti. Ještě vylepší první opravdu totalitní systém v dějinách a bude dávat občanům záporné body za nákup cigaret nebo alkoholu. Před laskavým dohledem Strany nebude úkryt.

Český stát nikdy nebude velký bratr a těžko se bude bít za zelenou budoucnost. Jenže účty z let 2020 a 2021 musí někdo zaplatit na daních. A řešením je zablokovat únikovou cestu v podobě hotovosti. Nejprve ČNB spustí (neanonymní) digitální měnu a stáhne pěti- a dvoutisícové bankovky. Následovat bude novela zákona, která digitální měnu povýší nad hotovost. Poté stáhne zbytek bankovek a přechod dovrší zákaz hotovosti. Divil bych se, kdyby na tom ministerstvo financí už nepracovalo.

Tahle krize je naprosto unikátní

TISK, Datum: 06.04.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: SILVIE LAUDER, Vytlačeno: 43 340, Prodáno: 36 237, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 00:28, Čtenost: 219 868, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 113 770,96 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Když Respekt před pár týdny publikoval text o dopadech pandemie na ženy, převládající reakcí byla zřetelná úleva z vědomí, že v tom nejsou samy. Socioložka Alena Křížková k tomu dodává mnoha výzkumy podložený závěr, že enormní zátěž na zdejší ženy rozhodně nedopadá následkem jejich osobní volby. Současnou situaci formuje kombinace unikátního charakteru aktuální krize, dlouhodobých trendů na trhu práce a hluboce zakořeněných představ o tom, co je „ideální rodina“.

* Říkáte, že jste v „šiléném kolotoči“. To znamená, že téma, o němž budeme mluvit, zažíváte právě teď na vlastní kůži. Jak konkrétně?

Působím aktuálně na univerzitě ve Slovinsku, kam jsem byla na půl roku vyslaná, abych provedla srovnání s Českou republikou v tématu, kterým se dlouhodobě zabývám, což jsou rozdíly ve mzdách žen a mužů. Je to velmi zajímavé, protože většinou se srovnáváme se Západem, ale se Slovinci máme společnou státně socialistickou i transformační minulost. Existuje zde řada rozdílů v tom, jak se s minulostí vyrovnali oni a jak my. Ve Slovinsku navštěvuje předškolní zařízení mnohem větší podíl dětí než u nás, a to včetně těch mladších tří let. Je tu také velmi silná role odborů a vyjednávání o mzdách probíhá na národní úrovni nebo na úrovni odvětví. Ochrana zaměstnání a důstojných pracovních podmínek je tady tak mnohem silnější než u nás. Přijela jsem s celou rodinou a je zajímavé, jak se v různých zemích projevují různé covidové vlny. Když jsme odjížděli, tak u nás školky ještě běžely, ale tady byly zavřené. Pak je zase otevřeli a šest týdnů jsme mohli v klidu pracovat, ale zrovna dnes, kdy spolu mluvíme, školy i školky zase zavírají a život se znovu obrátil vzhůru nohama. Máme dvě malé děti – šest a deset let, takže prožívám tu obrovskou zátěž a nejistotu jako většina rodičů. Všechny směny najednou

* Jsou ženy oběťmi, nebo hrdinkami pandemie? Nebo obojí?

Nemám moc ráda tohle dělení, a zejména nerada vidím ženy jako oběti. Jde o to, že ženy zkrátka nesou neúměrně větší díl negativních dopadů pandemie. Pandemie dopadá na všechny, ale na někoho víc. Když sečteme krizi na pracovním trhu, která více postihuje a ohrožuje pracovní místa žen, a zároveň obrovskou zátěž v domácnosti, která ještě narostla, tak je zcela jasné, že to jsou právě ženy, na něž dopadá tvrději. Je ale pravda, že na ně můžeme pohlížet i jako na hrdinky, protože to pořád zvládají, a nedělají žádné masové protestní akce, třeba že by stávkovaly. A tím, že to zvládají a přežívají, nám ukazují šilenost té situace, a tím ji kritizují. A je rovněž pravda, že oběti z žen udělal stát, který je v tom nechal a vůbec jejich situaci neřeší, bere se to jako samozřejmost. Politika se vůbec nezabývá tím, že by to mělo být jinak, že to je pro ženy v podstatě neúnosná zátěž, pokud si mají zároveň udržet placené zaměstnání. Až v okamžiku, kdy se ukáže, že by třeba zdravotní sestry nebo učitelky měly být nějak masově na ošetřovně, tak se jim povolí dát děti do mateřských škol.

* Krize obvykle prohlubuje dlouhodobé společenské trendy. Zároveň ale cítíme, že dnes je všechno jinak. Je současná situace

skutečně unikátní?

Naprostu. Nedá se vůbec srovnat s krizemi minulými. A to ani s krizí po roce 2008, což byla krize ekonomická, krize trhu práce a zasáhla negativně hlavně ty sektory, kde pracovali muži. Nynější krize je vedle zdravotního aspektu, který nechám stranou, jednak krizí práce, přičemž zasahuje zejména sektory, kde pracují převážně ženy, a zároveň je to krize péče. A to jak soukromé, tak veřejné. A je zásadní to takto pojmenovat.

* Co to znamená?

U péče veřejné se jasně ukázalo, jak je výrazně podhodnocená, jak většina práce leží na ženách. A sem lze mimochodem zahrnout i obory, na něž především dopadají vládní opatření a pro které je typické, že v nich jde v širším smyslu také o péči – o kontakt se zákazníky, třeba u servírek, kadeřnic nebo u žen pracujících v turismu. Právě v těchto oborech jsou časté termínované smlouvy, práce na dohodu a další typy prekérní práce, které jsou obecně častější u žen než u mužů. A u péče soukromé se ukázalo, jak moc leží na bedrech žen. Obvykle se mluví o tom, že ženy mají dvě směny, ale v této krizi je těch směn více, a navíc je nutné je vykonávat najednou. Před krizí to bylo alespoň oddělené: přijdete z práce domů a začne vám druhá směna. Dnes pracují, zároveň vaří oběd, do toho učím děti nebo jim asistuji při domácí vyuče, a ještě při tom peru prádlo nebo něco takového. Je toho strašně moc najednou.

A to vše se děje v době, kdy se zdálo, že se situace v tomto ohledu zlepšuje. Dokonce už to vypadalo, že by se mohl začít snižovat tzv. gender pay gap, tedy rozdíl v odměňování žen a mužů. Šlo o vedlejší dopady jiné agendy, třeba prodlužování pracovního života a pozdějších odchodů do důchodu. A taky skutečnosti, že se v poslední době několikrát zvýšila minimální mzda, což dopadlo mimo jiné na ženy.

* A zároveň se přidávalo v sektorech, kde pracují zejména ženy – ve školství nebo zdravotnictví.

Ano, ale jen mírně. Mělo by se přidat mnohem více. Jestli se něco jasně projevilo v této krizi, pak to byl fakt, že práce žen stále není ohodnocena v míře, která by odpovídala tomu, jak důležitá a klíčová pro naši společnost je.

* Taky to v posledních letech vypadalo, že se trochu mění zažitá praxe, že o domácnost a děti pečuje zejména žena. Během krize jsme se ale dozvěděli, jak pevně je v české společnosti zakořeněná.

Nějakou dobu jsme si hýčkali představu, že se to začíná trochu měnit. Ženy přece již několik desetiletí tvoří polovinu pracujících, jsou reálně spoluživitelkami rodin. Možná někdy v devadesátých letech se volalo po tom, aby se vrátily do domácnosti, ale úplně k tomu nedošlo. Takže to mohlo vypadat, že převládá model dvou živitelů. Teď se ukazuje, že tomu tak není, že v situaci, kdy naroste péče v domácnosti, tak ženy mají zase větší podíl. A ten podíl byl velký už před krizí: z výzkumů víme, že ženy stráví práci a péči v domácnosti téměř dvojnásobek času než muži. To je ovlivněno jednak naučenými vzorci z předchozí rodiny, ale také ekonomickou úvahou. A v okamžiku, kdy je ohrožen příjem domácnosti, tak alespoň jeden si musí tu práci udržet. A tehdy má mužova práce přednost.

* Mužova práce dostane přednost, protože je často lépe placená. Je to rozdělení povinností podobné i v domácnostech, kde jsou příjmy vyrovnané, nebo kde dokonce vydělává více žena?

Před časem jsme se ve výzkumu zaměřili na různé typy domácností: kromě těch, kde vydělává víc muž, také na ty, kde je to zhruba vyrovnané, i na rodiny, kde žena vydělává víc, byť těch je mnohem méně, v české populaci kolem deseti procent. Rozdíl v rozdělení neplacené práce a péče v domácnosti nebyly ale v různých typech domácností nijak velké.

* My mimo jiné z vašich výzkumů víme, že na nižší finanční ohodnocení žen má zásadní vliv jejich druhá směna doma. Takže ženy mají nižší platy, protože se čeká, že budou pečovat, a ta péče na ně následně skutečně více dopadá, protože mají nižší plat.

Říkáme tomu penalizace mateřství, penalizace péče, a děje se i ženám, které děti nemají, protože se od nich očekává, že je mít budou nebo by mohly mít a že nebudou schopné svou práci zvládnout zároveň s rodinou. A vedle genderu má vliv i věk – z výzkumů víme, že jakmile žena není považována za potenciální matku, tak je zase považována za starou, že už prostě není schopna se učit nebo se potýká s handicapem, který získala během předchozího života, kdy byla považována za pečovatelku. Takže jsou na trhu práce znevýhodněné vícenásobně.

* Ženy mají často problém vrátit se po mateřské a rodičovské na stejnou pozici, případně přijdou o práci úplně. Myslíte, že bude situace podobná, až se budou vracet z ošetřovného?

Rozhodně. Ženy jsou dlouhodobě vnímány jako sekundární pracovní síla. Ukazují to mzdy i pracovní podmínky, kdy mnohem více žen pracuje v prekérních typech zaměstnání, jak už jsem zmínila. To znamená, že když nastane krize, tak ženy jsou mezi prvními, kdo bývá propuštěn. Méně se na ně rovněž pamatuje s různými benefity nebo vzděláváním, protože nejsou považované za perspektivní, tolik s nimi nepočítají. To se ukazuje jako zásadní problém, který má velký dopad na kariéry žen, ale zároveň není úplně vidět. To teď nepochybně zesílí. Víme z výzkumů, že zaměstnavatelé uplatňují vůči ženám určité předpoklady, aniž by se zkoumaly jejich schopnosti nebo konkrétní situace, v nichž se nacházejí. A že je velmi pevně zakořeněna zmíněná představa muže živitele a ženy pečovatelky. V podstatě „litujeme“ zaměstnavatele, že musí ženy zaměstnávat, protože jim způsobují hrozné problémy.

* Tuhle představu mají často i ženy samy – jedna respondentka, která si hledá práci, mi řekla, že je nyní se dvěma malými dětmi „v podstatě nezaměstnatelná“. Jak důležité je, že tuhle představu sdílí i ženy?

Zásadní problém této společnosti je v tom, že péče a rodina jsou vnímány jako překážka v práci, a že to je navíc vnímáno jako individuální překážka, osobní problém toho kterého člověka, který si má on sám vyřešit. Nikoli jako něco, v čem mu má společnost pomoci, protože na tom má sama zájem, když potřebuje, aby se reprodukovala, aby lidé měli děti. Tato krize nám tedy taky pěkně ukazuje, jak je celé téma individualizováno. Celé to hodíme na bedra žen, a ještě jim řekneme, že to je jejich osobní problém: jsou málo schopné, a pokud to nezvládnou, tak si to špatně zařídily.

* Budou podle vás zaměstnavatelé brát v potaz, že tenhle aktuální výpadek z práce si ženy nezavinily? Že zkrátka musely být doma s dětmi, protože vláda zavřela školky a školy?

Nemyslím, že je to zaměstnavateli vnímáno tak, že si to ženy způsobily samy. Ale bude to další potvrzení jejich představy, že ženy jsou nespolehlivá pracovní síla. A je jedno, z jakých důvodů. Je to zkrátka pracovní síla, na kterou se nemůžou spolehnout, protože to budou ony, kdo v takovéto situaci odejde na ošetřovné, kdo vypadne z pracovního procesu. A podle toho s nimi bude dál zacházeno. Takže víme už dnes, že to negativně a dlouhodobě ovlivní další pracovní dráhy žen, důchody i obecně ekonomické postavení, protože nevyhovující postavení na trhu práce má souvislost s chudobou, která ženy zasahuje více než muže. A to bude mít následně dopady taky na děti, takže se zvýší i jejich chudoba a sociální vyloučení.

* Společnost PricewaterhouseCoopers v čerstvé mezinárodní studii konstatuje, že ženy za poslední rok ztratily ekonomické výdobytky získané zhruba za poslední dekádu. Není to až příliš radikální pohled?

Myslím, že to tak bude a že to tak bude i u nás. Četla jsem jednu americkou studii, kde odhadují, že v příštích několika letech se tamní gender pay gap zvýší z dvaceti procent, což je podobné číslo jako u nás, o pět procentních bodů. To je obrovský nárůst. A vedle toho opět ztratíme tu křehkou důvěru v ženy jako spolehlivou pracovní sílu. A že nás to naprosto vrátí zpět, že se ještě posílí představa žen jako pečovatelek, které mohou kdykoli z toho trhu práce vypadnout a budou dále brány jako jistý nárazník, který dostane výpověď, když je třeba někoho propustit. Vidíme už nárůst nezaměstnanosti, zadluženosti a pády domácností, například samoživitelek, do chudoby, ale ty nejtvrdší dopady teprve přijdou nebo je uvidíme s větším odstupem. Není to vaše vina

* Máte stejně jako my pocit, že tento aspekt krize si v české společnosti nezískává potřebnou pozornost?

Rozhodně. A ten důvod jsem už zmínila – je zkrátka považováno za samozřejmé, že to ženy na sebe vezmou, proto to není vnímáno jako problém. Vezmou to na sebe, protože to je v naší společnosti součástí jejich identity. Je velmi obtížné se proti tomu ohradit. Je to, jako by ženy řekly, že nechtějí být dál ženami.

* Je to trochu past. Půjde situace změnit, aniž by se ženy ozvaly? Že by třeba vyhlásily stávkou jako ženy na Islandu v roce 1975?

Ano, je to past. A je to dáno i malým množstvím žen v politice a tím, že to téma není považováno za prioritu, ačkoli řada analýz ukazuje, že neřešení problému má ekonomické i jiné dopady na celou společnost. Bylo by pěkné, kdyby se ženy ozvaly, ale to se u nás nijak masově nestane. Protože pořád se vracíme ke stereotypu o dobrých matkách – chci já být tou ženou, která se postaví na náměstí a řekne, že odmítá naplňovat představu společnosti? Dobrý signál je, že ženy to jako problém vnímají, že si to uvědomují. Že to zjevně rezonuje.

* Jaké řešení se tedy nabízí?

Nabízí se rovnoměrnější dělba práce a péče v domácnosti. Ale to je zase další úkol, který dáváme ženám. Nelze to znovu položit na bedra žen a říci jim, aby si to doma vyjednaly. Když řeknete ženám, aby se domluvily s partnerem, tak odpovědnost přenášíte jen na ně.

* To je evidentní. Co lze ženám v této situaci poradit?

Aby si uvědomily, že v tom nejsou samy, že tohle prožívá spousta žen. A taky by si neměly nechat vnutit pohled, že to je jejich individuální problém a že to je jejich vina. Že když jsou každý večer úplně vyřízené, snažily se vše zvládnout, ale stejně mají pocit, že to udělaly všechno tak nějak napůl, tak to není jejich selhání. Není to jejich vina, ony si tuhle situaci nezpůsobily, nezvolily si tuhle zátěž, která v podstatě nejde utáhnout. Myslím, že dost pomůže, když si člověk tohle uvědomí a doma o tom mluví. Klidně i před dětmi.

* Pokud se posuneme dál, co by se mělo změnit na systémové úrovni?

Zcela nezbytná je veřejně dostupná a kvalitní služba péče o děti. Stejně tak by měla společnost ženy i muže jasně motivovat k péči o druhé. My se tváříme, že lidé si to nastavují sami. Máme tříletou rodičovskou a je na rodině, jak ji využije. Na rodičovskou může jít i muž. Jenže tohle v realitě nefunguje. Opět zde působí společenské normy, které ovlivňují, jak se na tohoto „alternativního“ muže dívá zaměstnavatel, jak rodina a přátelé. A ještě rodina přijde o peníze, protože muž většinou víc vydělává. Společnost by měla nastavit jiná pravidla. Teď zrovna máme šanci, protože na stole je evropská směrnice, která řeší sladění práce a rodiny a kterou bychom měli zavést.

* Efekt servisu pro rodiče a tlak na dělení péče si lze představit. Jak ale chcete docílit toho, aby se zaměstnavatelé dívali na ženy jinak než na potenciální matky, a tedy zbytnou sílu?

Zásadním problémem je nízké zhodnocení pečujících profesí. Abychom viděli opravdu jasné změny, tak bychom jim museli systematicky a opravdu hodně přidat. A opravdu si říci, že bez péče – placené i neplacené – společnost nepřežije. A pak bychom se měli zamyslet obecněji nad ochranou zaměstnání. To znamená bojovat proti prekaritě práce, která narůstala už před krizí, tedy během prosperity, a nyní se to bezpochyby ještě zhorší. Nejsilnějším aktérem je tady stát. Ten s tím musí něco dělat. Ať už v rodinné politice nebo v politice zaměstnanosti. Nedůvěra v soudy

* I díky vašim výzkumům víme, že v řadě ohledů má Česko pravidla ohledně rovnosti nastavená dobře. Pouze se ledabyle kontroluje jejich dodržování a netrestá se jejich porušování. Jak se tohle dá změnit?

Hodně to souvisí s tím, že máme nízkou důvěru v právní a soudní systém. Klasicky se to odráží v tom, že de facto nemáme žádný právní spor, kde by se prokázala genderová diskriminace. To je absurdní, protože zároveň jsme jedna ze zemí, kde jsou ty nerovnosti v řadě ohledů největší, třeba průměrně desetiprocentní rozdíl ve mzdách za stejnou práci je alarmující. Ale ženy

ani nečekají, že by se mohly nějak odvolat k soudu.

* To jsme zpět v kruhu. Nečekají to nebo se nechtějí léta draze soudit, čímž se odpovědnost za systémovou nerovnost znovu přesouvá na jednotlivé lidi. Je to tak?

Přesně. Tady by mohla pomoci další evropská směrnice, která zavádí opatření pro větší mzdovou transparentnost a která by právě měla přesunout odpovědnost z individuální úrovně na systémovou. Firmy by samy měly analyzovat mzdové systémy, měly by mít mechanismy, v nichž lze jednoduše zjistit, jestli mám třeba já stejnou mzdu jako můj kolega, který dělá stejnou práci. Musí se navíc změnit systém kontrol inspektorátu práce a skutečně směšné pokuty, které udělují.

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Až v okamžiku, kdy se ukáže, že by třeba zdravotní sestry nebo učitelky měly být masově na ošetřovněm, tak se jim povolí dát děti do mateřských škol. ALENA KRÍŽKOVÁ (45) Vystudovala sociologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, absolvovala stáže na univerzitách v USA, ve Francii, v Kanadě či Norsku. Působí jako vědecká pracovnice Sociologického ústavu Akademie věd ČR, kde vede oddělení gender & sociologie, zaměřuje se na otázky ekonomické nezávislosti žen, mzdových rozdílů či genderu v péči a rodinných politikách. Participovala nebo vedla třicet vědeckých projektů, sedm z nich pro Evropskou komisi (EK). Působí rovněž jako národní expertka pro EK v Network of experts on gender equality. Je autorkou řady odborných článků a několika knih. Na Univerzitě Karlově vyučuje kurzy o genderu a trhu práce. Zásadní problém této společnosti je v tom, že péče a rodina jsou vnímány jako překážka v práci, navíc jako individuální překážka.

Foto autor: FOTO ONDŘEJ VINAŘ

Spouští se kurz, který může zvýšit potenciál Česka. Elements of AI jednoduše vysvětlí, co je to umělá inteligence

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: czechcrunch.cz Autor: Iva Břejřlová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 15:02, Celková návštěvnost: 463 200, RU / den: 3 500, AVE: 14 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Na projektu Elements of AI spolupracuje i vědec Tomáš Mikolov

Jediný víkend stačil na to, aby se na Elements of AI – kurz o umělé inteligenci, jenž je dostupný i v češtině – přihlásilo celkem 1 300 zájemců. A přibýt můžou desítky tisíc dalších. Ambice kurzu dostupného zdarma a pro všechny jsou velké: základy umělé inteligence (AI) má přiblížit komukoliv bez nutnosti jakýchkoliv předchozích znalostí a chce pomoci lidem z úplně jiných oborů i profesně.

Podle odborníků by takový kurz o umělé inteligenci dost možná mohl zvýšit potenciál celého Česka. Ostatně když se komunita expertních dobrovolníků Česko.Digital snaží ulehčit životy Čechů díky digitálním technologiím, naráží stále na stejný problém. Prosby o pomoc od organizací, státu a dalších zahrnují často prostě jen jednoduché vytvoření webové stránky nebo aplikace. „Je velmi těžké pomoci někomu využívat technologie, když nemá vůbec představu o tom, jak by šly využít. Když tedy vlastně neví, co by měl chtít. My máme 4 000 programátorů a dalších odborníků, kteří jsou připraveni pomoci, ale nemáme toho partnera na druhé straně, který by přišel a věděl, co chce,“ vysvětluje Jakub Nešetřil, zakladatel Česko.Digital.

Projekt Elements of AI by tohle mohl změnit. Kurz je k dispozici v češtině, zdarma a pro každého. Kombinuje teorii s praktickými úkoly, jde jím projít vlastním tempem a účastníci se dozví základy strojového učení a neuronových sítí. Odpovídá na to, jak může umělá inteligence ovlivnit jejich práci, a nastíní, jak se bude v následujících letech vyvíjet. Zároveň ale účastníci nepotřebují žádné zvláštní předchozí znalosti matematiky ani programování.

jakub-nesetril2

Jakub Nešetřil, zakladatel Česko.Digital Foto: Nguyen Duy McLavin/CzechCrunch

„Vidím v tom příležitost. Protože kurzem projde několik desítek tisíc lidí, kteří budou mít povědomí o tom, jak se dá umělá inteligence nasadit. A potom můžeme využít potenciál, který máme ve společnosti,“ věří Nešetřil. Komu by nestačily vážné ambice, může přijmout náhled popularizátora umělé inteligence a jednoho z největších odborníků v tuzemsku Tomáše Mikolova.

„Je velmi zajímavé vygenerovat si text, obrázky, použít klasifikátory, je s tím hodně zábavy,“ popisuje Mikolov, který patří mezi nejuznávanější kapacity z oboru umělé inteligence v Česku a o svých zkušenostech z Facebooku, Googlu či Microsoftu podrobně hovořil také v našem CzechCrunch Podcastu.

CDN77 hledá posily na pozicích Více na CzechCrunch Jobs

CDN77.com Frontend developer

CDN77.com

CDN77.com Backend/System engineer

CDN77.com

„Jakmile začnou lidé technologii využívat, zjistí, jak je to zábavné a zajímavé, jak můžeme mít vlned do různých problémů, kde bychom očekávali komplexní řešení, a přitom algoritmy umělé inteligence najdou triviální zkratku. A pak pochopíme, že jsme řešili problém zbytečně velmi komplikovaným způsobem,“ říká Mikolov.

„Je to zajímavý vlned i do našeho myšlenkového pochodu. Umělá inteligence, její pochopení problému a to, jak je počítače řeší, řekne taky něco o nás samotných,“ dodává Mikolov, který je zároveň jedním z odborníků, kteří sérii videí provázejí.

Co cítíte k robotům?

Kurz tak má zbavit lidi strachu z umělé inteligence, ale zároveň poukázat i na její záporné stránky. Ostatně tyto možnosti jako deepfakes nebo masivní šíření dezinformací jsou ve veřejném prostoru diskutované stále častěji. A poznat je není jednoduché. Při uvedení české verze kurzu tak publikum vyzkoušel primátor Prahy Zdeněk Hřib.

„V oblasti umělé inteligence a strojového učení mají čeští výzkumní pracovníci poměrně velký náskok před většinou evropských zemí a zejména v oblasti inovací jsme již v popředí. Zde již hovoříme o využití našich znalostí z informatiky v oblastech, kde máme jedinečné postavení, jako je strojové učení pro zdravotnické potřeby, strojové učení pro robotiku a chytrá města,“ zmínil Hřib.

Primátor však nečetl svůj připravený projev, ale předčítal výstup vytvořený umělou inteligencí. Konkrétně pak dílo jazykového modelu GPT-2 od OpenAI, který pro napsání neotřelé divadelní hry nedávno využilo pražské Švandovo divadlo. Na záznam z oficiálního spuštění tuzemské verze projektu Elements of AI se můžete podívat na videu níže.

„Jde nám o to, aby se s umělou inteligencí naučili pracovat lidé, kteří ji nestudovali,“ popisuje Michal Pěchouček, spoluzakladatel vědecké iniciativy prg.ai a technologický ředitel Avastu. Podle něj je umělá inteligence důležitá teď, ale ještě důležitější bude třeba pro generaci aktuálních dětí.

„Účastníci pracovního trhu budou posuzováni podle toho, jakou mají empatii. Lidé empatictí budou mít velkou šanci na získání práce. Empatie bude dvojího typu: lidí vůči lidem a také lidí vůči strojům. A Elements of AI tu jsou proto, aby lidem zvýšily empatii vůči strojům, které budou vybaveny umělou inteligencí,“ dodává další přední odborník na AI, který před časem v rozhovoru pro CzechCrunch popisoval, proč je třeba i v tomto ohledu chránit mysl lidí.

Právě iniciativa prg.ai pomohla kurzu na veřejnost spolu s ČVUT, Univerzitou Karlovou a Úřadem vlády ČR. Z Česka ale Elements of AI nepochází. Jde o finský projekt, přesněji tamní Helsinské univerzity a společnosti Reaktor. Program za 46 milionů korun měl v severské zemi úspěch, jen během prvního roku se do něj registrovalo přes 55 tisíc lidí, což je zhruba procento populace.

„Máme v Evropě obrovský potenciál, ale to, co chybí, jsou investice do umělé inteligence.“

V rámci svého předsednictví EU pak Finsko darovalo program všem členským zemím, respektive umožnilo jeho překlad do jazyků unie. „Příští rok čeká předsednictví Českou republiku a já bych si moc přál, aby nám Elements of AI posloužily jako inspirace,“ říká k tomu Hřib. Ať už to tak bude, nebo ne, téma umělé inteligence na české i evropské úrovni má být silné. „Koncem dubna totiž plánuje Evropská komise představit kroky k regulaci umělé inteligence v Evropě, a proto považují kurz za nejlepší způsob, jak našim občanům vysvětlit příležitosti, ale i hrozby, které s sebou umělá inteligence přináší,“ dodává Jan Miča, vedoucí oddělení evropské digitální agendy na Úřadu vlády ČR.

Vzdělanost v oblasti umělé inteligence je pro každou zemi důležitá. Podle Teemu Roose z katedry počítačové vědy na Helsinské univerzitě stále víc roste vliv digitálních firem z Číny a Spojených států, které se na AI připravují také. „Máme v Evropě obrovský potenciál, ale to, co chybí, jsou investice do umělé inteligence,“ dodal při uveřejňování programu pro Evropu. Nutná součást základního vzdělávání

Teď už kurzem dostupným po celém světě prošlo přes 650 tisíc studentů ze 170 zemí. Přibližně 40 procent účastníků tvoří ženy, což je víc než dvojnásobek průměrného počtu studentek kurzů zaměřených na počítačové vědy. Česká verze byla oficiálně spuštěna 25. března a jako v jediné zemi bude v Česku kurz podpořen sérií videí, jejichž cílem bude zpřístupnit účastníkům svět umělé inteligence a obsah kurzu.

Finančně tvorbu videí podpořila iniciativa Czechitas a provázet jimi bude popularizátorka umělé inteligence Sara Polak v tandemu se zmíněným Tomášem Mikolovem. S řešením jednotlivých kapitol už teď pomáhají instruktoři z ČVUT a UK, a to na sociální síti Discord. K tomu funguje na Facebooku skupina k diskuzi o nových poznatcích na poli AI a sdílení zdrojů k dalším informacím, kterou moderuje prg.ai.

elements-of-ai

Pojetí umělé inteligence v Elements of AI Foto: Elements of AI

První etapu Elements of AI už si vyzkoušeli studenti Univerzity Karlovy v únoru, kdy si mohli kurz zapsat jako volitelný předmět. Na aktuální letní semestr si ho zapsalo 382 studentů, nejvíc mimochodem z Filozofické fakulty. Ale zájem byl také z **Fakulty sociálních věd**, Pedagogické fakulty nebo 1. lékařské fakulty.

„Znalost přínosu a rizik umělé inteligence je naprosto nutná součástí dnešního základního vzdělávání stejně jako čtení, psaní a počítání,“ věří Ondřej Bojar, docent z Ústavu formální a aplikované lingvistiky UK, člen výkonného výboru prg.ai a spoluautor revize překladů české verze kurzu.

„Jsem přesvědčený, že neexistuje člověk, kterému by tento kurz neprospěl. Získáte porozumění, které nic nestojí, a přitom má nevyčíslitelnou hodnotu,“ dodává Jiří Němeček, student Fakulty informačních technologií ČVUT a jeden z osmi instruktorů.

Přihlaste se k pravidelnému odběru našich rychlých novinek ze světa byznysu, startupů a technologií.

S loňským březnem začala těžká situace mnoha oblastem vzdělávání včetně jazykových škol i lektorů. Mnozí přesunuli své lekce na Zoom, avšak Václav Bolech se rozhodl jít inovativnější cestou. Po večerech postavil z nuly vlastní portál Onlinespanelsky.cz a začal nabízet levné lekce španělštiny, které vyučuje svým specifickým stylem.

Španělsko ostatně Václava Bolecha uchvátilo, už když mu bylo patnáct let a měl možnost strávit v zemi pod Pyrenejemi celý půlrok. Když přijel na místo, neuměl prý španělsky ani slovo, ale z tamní kultury nasál, co se dalo.

„Byl jsem kluk z hokejové třídy, neuměl jsem ani pořádně anglicky. Španělština se mi ale zalíbila – ten jazyk, nádech, emoce, charisma. Bylo to oproti Česku úplně jiné smýšlení a otevřenost,“ říká Bolech. Nedlouho poté začal španělštinu studovat a při studiu románských jazyků přibral i italštinu. Do Španělska vyjel i na několik stáží.

Současně dnes dvaatřicetiletý Václav Bolech vystudoval marketing a ten ho živí doposud. Učení jazyků však zůstalo jeho velkým koníčkem a láskou. Možná právě proto, že se při lektorování nemusí tolik strachovat o výdělek, pak učí ještě s větším entuziasmem. Zároveň až později zjistil, že ho baví učit lidi.

onlinespanelsky1-min

Václav Bolech se ve své výuce snaží o individuální přístup Foto: Vojtěch Roušar

„Učil jsem ráno před prací a večer po práci. Často spontánně jsem vymýšlel otázky na základě situace a moje klienty to vždycky bavilo. Měl jsem dobrou zpětnou vazbu a mnozí se mnou vydrželi několik let,“ říká Václav Bolech, který si pro účely španělských lekcí říká Vasco.

Klientů a studentů za léta působení nastřádal kolem pěti stovek. Učil na volné noze jak jednotlivce v rámci jazykových škol, tak třeba vysoké manažery v Unipetrolu, O2 nebo v Kanceláři prezidenta republiky. Ve své lektorské praxi byl vždy tak trochu rebel – ostatně i proto, že nikdy nešlo o jeho hlavní příjem, si to mohl dovolit. Navíc se pokoušel udržovat se studenty neustálý kontakt nejen při lekcích jednou za čas a při hodinách se vždy snažil předávat nadšení, které ke španělštině sám chová.

CDN77 hledá posily na pozicích Vice na CzechCrunch Jobs

CDN77.com Backend/System engineer

CDN77.com

CDN77.com Frontend developer

CDN77.com

Jenže počátkem pandemie se všechno změnilo. Začaly chodit zprávy o tom, že výuka se ruší, mnozí studenti odpadali a nezbylo nic jiného než hledat alternativy. „S některými jsme sice přešli do skypového módu, ale u většiny to moc dobře nešlo. Nebyl najednou čas, chuť nebo chyběla technika,“ popisuje lektor zkušenosti z prvních dní pandemie. Onlinovou formou dokázal zprovoznit zhruba třetinu svých hodin.

Podle jeho mínění pak mnozí opustili i samotné řemeslo lektorování, protože nabídky na kurzy v online módu byly i méně finančně zajímavé. Bolech se místo toho pustil do vymýšlení a napadlo ho dát vzdělání do jeho typické hravé formy, která by byla „instantnější“ a přístupná všem.

Při dlouhých karanténních večerech začal vymýšlet, jak dá celý koncept dohromady.

„Dal jsem si večer víno a přemýšlel, jak lekce budu dávkovat, jak budou strukturované a dělal si velké skici, ze kterých vzešlo

Onlinespanelsky.cz,“ popisuje marketér a lektor v jedné osobě, jak se nápad postupně rýsoval.

onlinespanelsky6-min

Onlinespanelsky.cz nabízí dávkované lekce za nízké ceny Foto: onlinespanelsky.cz

Videokurzy různého typu, včetně učení jazyků, jsou i na českém internetu ostatně běžnou záležitostí a pandemická doba jejich vznik ještě více podpořila. „Většinou to ale byla videa, kde jen někdo mluví do kamery. To se mi nelíbilo. Chtěl jsem studentům předat znalosti jinak, prakticky a v ryzí formě,“ vysvětluje Bolech.

Napadlo ho, že místo svého obličeje (jak to dělají mnozí ostatní) do svých video lekcí zapojí virtuální tabuli. Na tu kreslí, píše či podtrhává vše důležité a věří, že tím přináší do lekcí nový, zajímavý a zároveň užitečný prvek.

Při svém typickém entuziasmu a svérázném učení držel v paměti i praktičnost. Veškeré učivo rozkouskoval do pětaticeti minutových lekcí tak, aby si je zájemci mohli pustit i při kratších přestávkách během dne. Video rozdělená podle různých situací a témat lze zakoupit za příznivých 70 korun.

Noví studenti od Aše po Karvinou

Právě cena jednotlivých lekcí může mnohé překvapit, navíc když běžné lekce s profesionály stojí stovky korun na hodinu. I tady se ale projevuje především fakt, že Bolech má španělštinu jako koníček a je srdcař. „Mohl bych být dražší, ale pro mě by to nebylo uspokojení,“ říká a doplňuje, že cílem je přilákat i ty, pro které by vyšší cena představovala bariéru.

A podle prvních poznatků se mu to daří. Zatímco dříve měl studenty výhradně v Praze, dnes se k němu hlásí a komunikují s ním lidé různých generací od Aše až po Karvinou.

„To jsou lidé, kteří by podle mě za normálních okolností nikdy nevyhledali španělského lektora,“ popisuje vývoj cílové skupiny.

„Chtěl jsem, aby lidé nemuseli nic domlouvat a okamžitě se mohli začít vzdělávat. Třeba proto, že zítra se chtějí podívat nový díl Narcos nebo za pár týdnů jedou na víkend do Barcelony. Tak proč by si nekoupili třeba první tři lekce celkem za 210 korun,“ říká inovativní lektor.

onlinespanelsky4-min

Václav Bolech učí španělštinu už 14 let Foto: Vojtěch Roušar

V offlineových lekcích se podle svých slov snaží o intenzivní kontakt se studentem, a byť je taková komunikace těžko uchopitelná v online podobě, snaží se i tak posluchače chválit a dávat jim prostor na rozmyšlenou, aniž by je viděl. Vytvořit hravý a efektivní obsah byl díky letitým zkušenostem ten menší problém. Bolech si po večerech zcela sám vytvořil i web s e-shopem a infrastrukturou okolo. I přesto, že nikdy předtím na podobném projektu nepracoval.

Poprvé v životě tak řešil technické typy propojení platební brány. S pomocí youtubeových tutoriálů, redakčního systému WordPress, různorodých nástrojů a bez velkých financí či jediného řádku napsaného kódu se mu vše nakonec podařilo.

„Na internetu je dnes pro začátek podobného projektu opravdu všechno, důležité je mít do toho chuť a nebát se ptát. Protože jsem nic nevěděl, zúčastnil jsem se diskuzí o DNS a API, volal jsem na finanční úřad ohledně EET, volal jsem do banky,“ popisuje proces tvorby. Být příznává, že web není vizuálně dokonalý, považuje za hlavní, že funguje.

„Lidi si tu písničku broukají, ale vlastně neví, o čem to je.“

E-shop Onlinespanelsky.cz má dnes už třiadvacet samostatných lekcí a kromě tradičně pojatých tematických bloků nabízí i speciální lekci na španělská sprostá slova (i tu jsme vyzkoušeli a můžeme potvrdit, že na sledování španělských seriálů se celkem může hodit) nebo situační lekce na objednání si jídla v restauraci či pro orientaci ve městě.

Postupně na e-shop přibývaly i balíčky podle úrovně evropského referenčního rámce s několika lekcemi naráz. Velmi svérázně a humorně pojímá Bolech také instagramový účet přidružený k projektu. Nejenže ochotně odpovídá studentům na všemožné dotazy o španělštině, ale v jednom z postů například rozebírá refrén populárního hitu Despacito.

„Lidi si tu písničku broukají, ale vlastně neví, o čem to je. Vytvořil jsem i jednoduchý styl fotky, kdy ukazuju prstem na věc, co lidi zajímá, a jen říkám, jak se řekne španělsky. A když je tento obsah zajímavý, lidi jej rádi sledují,“ říká lektor.

skodaenyaq Přečtěte si také

Projeli jsme se Enyaqem. První ryze elektrické auto od Škodovky je přesně takové, jaké by mělo být

S přibývajícím objednávkami začala vznikat i zpětná vazba, která je prý veskrze pozitivní – studenti si nejvíce pochvalují právě unikátní formu lekcí. Do dnešního dne služeb portálu Onlinespanelsky.cz využilo několik stovek lidí, ale jeho tvůrce už přemýšlí nad tím, jak jej posune dál. Lekce tak převedl i do audio podoby podcastů. Zcela separátně namluvil také hodiny španělštiny pro nevidomé a slabozraké.

Bolech vytváří rovněž anglický ekvivalent WantToSpeakSpanish.com, který postupně plní výukovým obsahem pro anglicky mluvící a otevírá si tak několikanásobně větší trh. Chystá se také spustit Onlineitalsky.cz – i tento jazyk ostatně ovládá a učí. To vše stále dělá každý den před prací i po práci jako svou hlavní volnočasovou aktivitu. Postupně chce rozšiřovat jak klientelu, tak počty lekcí. Doposud se soustředil na balíčky spíše pro začátečníky, ale nabídku rozšíří i o pokročilé úrovně.

„Do online kurzů nás trochu dotlačila doba. Ale věřím, že alespoň část studentů u této formy vzdělávání zůstane dlouhodobě, protože jim bude připadat smysluplná. Vznikne podle mě určitý kompromis nebo hybridní modely,“ uzavírá Bolech.

Studio N: Ruská vojska se shromažďují u hranic s Ukrajinou. Hrozí další konflikt? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Filip Titlbach, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 16:06, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Podcast Studio N, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Ruské vojenské manévry znervózňují Ukrajinu. Kreml poslal k hranicím armádní techniku a napětí mezi oběma státy eskaluje. Vzniká v oblasti další konflikt? Hostem Studia N je analytik Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**.

Nové epizody Studia N najdete každý všední den odpoledne na našem webu a v podcastových aplikacích Spotify, Apple Podcasts, Google Podcasts.

Úspěšná jízda na vlně NFT. The Weeknd vydražil digitální obrazy i exkluzivní píseň za více než dva miliony dolarů

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: czechcrunch.cz, Autor: Filip Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 16:54, Celková

Když The Weeknd spolu s grafickým studiem Strange Loop Studios a online tržištěm Nifty Gateway spouštěl aukci exkluzivních fanouškových materiálů ve

formě NFT, očekávalo se, že o digitální předměty se zárukou unikátního vlastnictví na blockchainu bude zájem. A naplnilo se to se vši parádou – slavný kanadský zpěvák na svém virtuálním uměleckém merchandisingu vydělal přes dva miliony dolarů. Před startem aukce se The Weeknd nechal slyšet, že trend nezaměnitelných tokenů, zvaný jako NFT, může být jedním z inovativních způsobů, jak změnit jinak konzervativní hudební průmysl. Věří, že pokud budou interpreti prodávat své umění právě přes tuto technologii, která vzešla ze světa kryptoměn, mohou být více viděni a slyšeni. A když teď prodal svou exkluzivní skladbu jako NFT za 490 tisíc dolarů, ukázal, že to opravdu může být cesta.

Právě dosud nezveřejněná skladba, která nikdy nebude na žádné streamovací službě, se stala největším lákadlem nové kolekce. Její dražební okno trvalo přesně čtyřicet hodin a největší finanční sumu přihodil uživatel pod pseudonymem rare5330, který za to, aby se stal jejím certifikovaným vlastníkem, zaplatil v přepočtu 10,8 milionu korun. Spolu s ní si „odnesl“ i autorský vizuál v neofuturistickém provedení.

Vedle písničky se dražily také tajemné pohyblivé obrazy, na kterých pracovalo studio Strange Loop Studios, jež se mimo jiné staré o vizuální stránku The Weekndových koncertů. Ty se prodávaly různě – některé byly za fixní ceny pohybující se od 100 do 1 111 dolarů, jiné putovaly do rukou tomu, kdo dal největší příhoz. Nifty Gateway spustilo i formát losování, kdy se šťastlivce náhodně vylosoval, aby se do aukce mohl zapojit.

Dohromady pak aukce těchto exkluzivních digitálních kousků vynesla přes 2,2 milionu dolarů, což je v přepočtu zhruba 48,3 milionu korun. Dá se tedy říct, že The Weeknd nastavil novou laťku a na trendu NFT se velmi vydařeně svezl. Nyní je otázkou, zda v něčem podobném bude tento jednatřicetiletý umělec z kanadského Toronta pokračovat. Minimálně bychom ale mohli vidět i jiné hudebníky, kteří udělají něco obdobného.

weeknd4

Jedna z digitálních kolekcí Foto: Nifty Gateway

Přihlaste se k pravidelnému odběru našich rychlých novinek ze světa byznysu, startupů a technologií.

Jediný víkend stačil na to, aby se na Elements of AI – kurz o umělé inteligenci, jenž je dostupný i v češtině – přihlásilo celkem 1 300 zájemců. A přibýt můžou desítky tisíc dalších. Ambice kurzu dostupného zdarma a pro všechny jsou velké: základy umělé inteligence (AI) má přiblížit komukoliv bez nutnosti jakýchkoliv předchozích znalostí a chce pomoci lidem z úplně jiných oborů i profesně.

Podle odborníků by takový kurz o umělé inteligenci dost možná mohl zvýšit potenciál celého Česka. Ostatně když se komunita expertních dobrovolníků Česko.Digital snaží ulehčit životy Čechů díky digitálním technologiím, naráží stále na stejný problém.

Prosby o pomoc od organizací, státu a dalších zahrnují často prostě jen jednoduché vytvoření webové stránky nebo aplikace.

„Je velmi těžké pomoci někomu využívat technologie, když nemá vůbec představu o tom, jak by šly využít. Když tedy vlastně neví, co by měl chtít. My máme 4 000 programátorů a dalších odborníků, kteří jsou připraveni pomoci, ale nemáme toho partnera na druhé straně, který by přišel a věděl, co chce,“ vysvětluje Jakub Nešetřil, zakladatel Česko.Digital.

Projekt Elements of AI by tohle mohl změnit. Kurz je k dispozici v češtině, zdarma a pro každého. Kombinuje teorii s praktickými úkoly, jde jím projít vlastním tempem a účastníci se dozví základy strojového učení a neuronových sítí. Odpovídá na to, jak může umělá inteligence ovlivnit jejich práci, a nastíní, jak se bude v následujících letech vyvíjet. Zároveň ale účastníci nepotřebují žádné zvláštní předchozí znalosti matematiky ani programování.

jakub-nesetril2

Jakub Nešetřil, zakladatel Česko.Digital Foto: Nguyen Duy McLavin/CzechCrunch

„Vidím v tom příležitost. Protože kurzem projde několik desítek tisíc lidí, kteří budou mít povědomí o tom, jak se dá umělá inteligence nasadit. A potom můžeme využít potenciál, který máme ve společnosti,“ věří Nešetřil. Komu by nestačily vážné ambice, může přijmout náhled popularizátora umělé inteligence a jednoho z největších odborníků v tuzemsku Tomáše Mikolova.

„Je velmi zajímavé vygenerovat si text, obrázky, použít klasifikátory, je s tím hodně zábavy,“ popisuje Mikolov, který patří mezi nejuznávanější kapacity z oboru umělé inteligence v Česku a o svých zkušenostech z Facebooku, Googlu či Microsoftu podrobně hovořil také v našem CzechCrunch Podcastu.

CDN77 hledá posily na pozicích Více na CzechCrunch Jobs

CDN77.com Frontend developer

CDN77.com

CDN77.com Backend/System engineer

CDN77.com

„Jakmile začnou lidé technologii využívat, zjistí, jak je to zábavné a zajímavé, jak můžeme mít vlnu do různých problémů, kde bychom očekávali komplexní řešení, a přitom algoritmy umělé inteligence najdou triviální zkratku. A pak pochopíme, že jsme řešili problém zbytečně velmi komplikovaným způsobem,“ říká Mikolov.

„Je to zajímavý vlned i do našeho myšlenkového pochodu. Umělá inteligence, její pochopení problému a to, jak je počítače řeší, řekne taky něco o nás samotných,“ dodává Mikolov, který je zároveň jedním z odborníků, kteří sérií videí provázejí.

Co cítíte k robotům?

Kurz tak má zbavit lidi strachu z umělé inteligence, ale zároveň poukázat i na její záporné stránky. Ostatně tyto možnosti jako deepfakes nebo masivní šíření dezinformací jsou ve veřejném prostoru diskutované stále častěji. A poznat je není jednoduché. Při uvedení české verze kurzu tak publikum vyzkoušel primátor Prahy Zdeněk Hřib.

„V oblasti umělé inteligence a strojového učení mají čeští výzkumní pracovníci poměrně velký náskok před většinou evropských zemí a zejména v oblasti inovací jsme již v popředí. Zde již hovoříme o využití našich znalostí z informatiky v oblastech, kde máme jedinečné postavení, jako je strojové učení pro zdravotnické potřeby, strojové učení pro robotiku a chytrá města,“ zmínil Hřib.

Primátor však nečetl svůj připravený projev, ale předčítal výstup vytvořený umělou inteligencí. Konkrétně pak dílo jazykového modelu GPT-2 od OpenAI, který pro napsání neotřelé divadelní hry nedávno využilo pražské Švandovo divadlo. Na záznam z oficiálního spuštění tuzemské verze projektu Elements of AI se můžete podívat na videu níže.

„Jde nám o to, aby se s umělou inteligencí naučili pracovat lidé, kteří ji nestudovali,“ popisuje Michal Pěchouček, spoluzakladatel vědecké iniciativy prg.ai a technologický ředitel Avastu. Podle něj je umělá inteligence důležitá teď, ale ještě důležitější bude třeba pro generaci aktuálních dětí.

„Účastníci pracovního trhu budoucnosti budou posuzováni podle toho, jakou mají empatii. Lidé empatictí budou mít velkou šanci na získání práce. Empatie bude dvojího typu: lidí vůči lidem a také lidí vůči strojům. A Elements of AI tu jsou proto, aby

lidem zvýšily empatii vůči strojům, které budou vybaveny umělou inteligencí," dodává další přední odborník na AI, který před časem v rozhovoru pro CzechCrunch popisoval, proč je třeba i v tomto ohledu chránit mysl lidí.

Právě iniciativa prg.ai pomohla kurzu na veřejnost spolu s ČVUT, Univerzitou Karlovou a Úřadem vlády ČR. Z Česka ale Elements of AI nepochází. Jde o finský projekt, přesněji tamní Helsinské univerzity a společnosti Reaktor. Program za 46 milionů korun měl v severské zemi úspěch, jen během prvního roku se do něj registrovalo přes 55 tisíc lidí, což je zhruba procento populace.

„Máme v Evropě obrovský potenciál, ale to, co chybí, jsou investice do umělé inteligence.“

V rámci svého předsednictví EU pak Finsko darovalo program všem členským zemím, respektive umožnilo jeho překlad do jazyků unie. „Příští rok čeká předsednictví Českou republiku a já bych si moc přál, aby nám Elements of AI posloužily jako inspirace,“ říká k tomu Hřib. Ať už to tak bude, nebo ne, téma umělé inteligence na české i evropské úrovni má být silné.

„Koncem dubna totiž plánuje Evropská komise představit kroky k regulaci umělé inteligence v Evropě, a proto považují kurz za nejlepší způsob, jak našim občanům vysvětlit příležitosti, ale i hrozby, které s sebou umělá inteligence přináší,“ dodává Jan Miča, vedoucí oddělení evropské digitální agendy na Úřadu vlády ČR.

Vzdělanost v oblasti umělé inteligence je pro každou zemi důležitá. Podle Teemu Roose z katedry počítačové vědy na Helsinské univerzitě stále víc roste vliv digitálních firem z Číny a Spojených států, které se na AI připravují také. „Máme v Evropě obrovský potenciál, ale to, co chybí, jsou investice do umělé inteligence,“ dodal při uveřejňování programu pro Evropu. Nutná součást základního vzdělávání

Teď už kurzem dostupným po celém světě prošlo přes 650 tisíc studentů ze 170 zemí. Přibližně 40 procent účastníků tvoří ženy, což je víc než dvojnásobek průměrného počtu studentek kurzů zaměřených na počítačové vědy. Česká verze byla oficiálně spuštěna 25. března a jako v jediné zemi bude v Česku kurz podpořen sérií videí, jejichž cílem bude zpřístupnit účastníkům svět umělé inteligence a obsah kurzu.

Finančně tvorbu videí podpořila iniciativa Czechitas a provázet jimi bude popularizátorka umělé inteligence Sara Polak v tandemu se zmíněným Tomášem Mikolovem. S řešením jednotlivých kapitol už teď pomáhají instruktoři z ČVUT a UK, a to na sociální síti Discord. K tomu funguje na Facebooku skupina k diskusi o nových poznacích na poli AI a sdílení zdrojů k dalším informacím, kterou moderuje prg.ai.

elements-of-ai

Pojetí umělé inteligence v Elements of AI Foto: Elements of AI

První etapu Elements of AI už si vyzkoušeli studenti Univerzity Karlovy v únoru, kdy si mohli kurz zapsat jako volitelný předmět. Na aktuální letní semestr si ho zapsalo 382 studentů, nejvíc mimochodem z Filozofické fakulty. Ale zájem byl také z **Fakulty sociálních věd**, Pedagogické fakulty nebo 1. lékařské fakulty.

„Znalost přínosu a rizik umělé inteligence je naprosto nutná součástí dnešního základního vzdělávání stejně jako čtení, psaní a počítání,“ věří Ondřej Bojar, docent z Ústavu formální a aplikované lingvistiky UK, člen výkonného výboru prg.ai a spoluautor revize překladů české verze kurzu.

„Jsem přesvědčený, že neexistuje člověk, kterému by tento kurz neprospěl. Získáte porozumění, které nic nestojí, a přitom má nevyčíslitelnou hodnotu,“ dodává Jiří Němeček, student Fakulty informačních technologií ČVUT a jeden z osmi instruktorů. Přihlaste se k pravidelnému odběru našich rychlých novinek ze světa byznysu, startupů a technologií.

Ozvěny z Bundesligy: Mistra známe, hádanky ale zůstávají URL Automatický překlad

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: eurofotbal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 20:24, Celková návštěvnost: 1 550 000, RU / den: 23 590, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,26

Ještě více než měsíc a půl zbývá do formálního kroku, během něhož stříbrný talíř opět převezmou stejné ruce jako loni, předloni i další roky předtím. Vyřešená zápletka v souboji o první místo však otvírá pozornost pro jiné příběhy. V jiných patrech tabulky je pořád o co hrát a některé šarvátky slibují dramatickou podívanou až do úplně posledního hvězdu rozhodčího.

Očekávané se stalo skutečností. Bavorský panovník nepotřeboval ke zkrocení doruda rozpálených býků naplno demonstrovat svou sílu. Prostě jednou práskl do biče a nastolil pořádek. Marně pak sudokopytníci doráželi svými rohy a místo oběti svými výpady spolehlivě nalézali pouze provokativní rudý hadr. Bayern zkrátka jasně ukázal, kdo je v Německu pánem. Lipsko nezničil, přesto po sobotním mači už (snad definitivně) nikdo nepochybuje o tom, že Meisterschale na Säbener StraÙe setrvá. Celek ze Saska se protentokrát musí stáhnout do ústraní.

V Dortmundu se už očekávaný scénář tolik nenaplnil. I když, jak se to vezme. Borussia si možná ještě myslí, že má přednostní právo finišovat po Bayernu jako druhá, nicméně konkurenční vozové parky již spalují palivo daleko lépe. To ostatně Žluto-černí dobře poznali v sobotu, kdy s Frankfurtem sice dlouho drželi krok, avšak v závěru jim hesenský oř ujel. Vše tedy nasvědčuje tomu, že Dortmund bude v příští sezoně absentovat v Lize mistrů. Což je úkaz, jenž se v předchozích deseti letech udál pouze jednou.

Dá se říct, že uplynulé kolo orámovaly čtyři šlágry. Vedle hlavních taháků v Lipsku a Dortmundu se o veledůležité body hrálo v Mohuči. Domáci i hosté z Bielefeldu si však po remíze vlastně nijak nepolepšili ani nepohoršili. Prostě jen mají vzájemný duel za sebou.

Zajímavější příběh nabídl berlínské derby. Robert Andrich se v podzimní bitvě o hlavní město nechal vyloučit a nepěkně se tak podepsal pod zrádou Unionu na Olympiastadionu. V odvětvě na Alte Försterei se mu ale vedlo mnohem lépe, když povedenou střelou zpoza pokutového území poslal červené do vedení. Eisernen sice následně nevyužili několik slibných příležitostí a těsný náskok nakonec neudrželi, pořád ovšem zůstávají v boji o evropské poháry. Hertha naopak na krátko rivala jen závistivě hledí.

Na první pohled už není v Bundeslize po víkendů co řešit. Mistra známe, tak nač se ještě měsíc a pár dní k tomu vzrušovat? Inu, několik otázek pořád zůstává nezodpovězeno a kvůli nim stojí za to německé kopané nadále věnovat pozornost. Pojďme se tedy podívat, co je prozatím opředeno tajemstvím.

Překročí Bayern metu 80 bodů?

Sedmibodový náskok se sedm kol před koncem nepouští. Alespoň v Německu se podobný kousek doposud nikomu nezdařil. A něco takového je ještě víc nepředstavitelné, když si uvědomíme, kdo oním polštářem disponuje. Lipsko se může konejšit matematickou nadějí, avšak na stavění vzdušných zámků je Bundesliga až příliš zkušená.

Spekulovalo se, v jaké kondici se Bayern bude prezentovat bez elitního kanonýra Roberta Lewandowského. Maxim Choupo-

Motiv, neuvěřitelný fotbalový dobrodruh, jistě stejných kvalit jako polský střelec nedosahuje. I on však aktivní hrou trápil defenzivu Lipska a přidal ruku ke zdařilému dílu svého celku. Při absenci Lewandowskiho se každopádně pozornost ubírá z útoku víc do hloubi pole. Právě tam totiž působí další stavební kameny bavorského obra.

Thomas Müller je přímo ukázkovým prototypem fotbalisty, který dokáže učinit ze spoluhráčů hvězdy v kruciólní okamžik. Také v Lipsku Müller zase pro jednou demonstroval svou důležitost, když se šikovně uvolnil na pravé straně a chytrou přihrávkou nabíl Leonu Goretzkovi na rozhodující trefu. Prostě přišel důležitý moment a Müller byl zase u toho.

Takový Goretzka se na druhou stranu nezaskvěl jen gólem. Spolu s Kimmichem neúnavným napadáním přiváděl rozehrávku Lipska do nesnázi. Pouze obránce Lucas Hernández pak ze všech hráčů Bayernu podstoupil více soubojů o míč. Goretzka v Bayernu roste přímo před očima a o jeho dvojici s Kimmichem lze bez přehánění hovořit jako o jedné z nejlepších double-pivotů v historii Bundesligy. A v současnosti možná také jako o nejlepších v Evropě.

Kouč Hansi Flick si zkrátka nemusí z absence Lewandowskiho dělat až takové vrásky. Bayern v intermezzu bez Poláka podrží jiné stálice. O vítězi ligy je tedy prakticky (a očekávaně) rozhodnuto, zbývá si jen počkat, kolik Bavorů nakonec nasbírají bodů. V předešlých osmi mistrovských sezonách nepřekročili "Roten" osmdesátibodovou hranici jen dvakrát. Letos má Flickova družina naslápnuto k zisku maximálně 85 bodů, což by byl nejlepší počín od ročníku 2015/16.

Vyrvou "Orlí" medaile z vlčího kožichu?

Ve vztahu k postupu do Ligy mistrů již jednotlivá umístění na druhém až čtvrtém místě nic neznamenají, prestiž však stále hraje významnou roli. Nejlepší výchozí pozici ve skupině za Bayernem drží Lipsko, ovšem zcela jistě si nemůže být ničím. Třetí Wolfsburg je totiž na jaře až nesmyslně dobrý. "Vlci" během Rückrunde uhráli 28 bodů z 33 možných, což se dále povedlo už pouze vedoucím Bavorům. A mančaft s automobilového města dychtí podobně jako před šesti lety po finiši na druhé příčce.

Nelze ale zapomínat ani na třetího kohouta, respektive orla, na smetišti. Frankfurt se na rozdíl od celků před sebou může spolehnout na špičkovou a potentní ofenzivu. Přitom především Lipsku kriticky schází spolehlivý kanonýr, jemuž stačí minimum šancí k rozhodující trefě. O tom, zda mužstvo trenéra Adiho Hütterera, o jehož služby údajně stojí bláhový Mönchengladbach, dokáže ještě stáhnout manko, dosti napoví již příští víkend a střet "Orlů" s "Vlky".

Kdo všechno se vydá do Evropy?

S rozběhnutím Konferenční ligy od příští sezony se pro německé zástupce zužuje manévrovací prostor v Evropské lize. Pokud DFB-Pokal dle papírových předpokladů ovládnou Lipsko či Dortmund, dostane se do Evropy zřejmě také sedmý celek tabulky. Ten by však na rozdíl od pátého a šestého v pořadí nezamířil do Evropské ligy, nýbrž do již zmíněné novinky v podobě Konferenční soutěže.

Počítejme tedy s pravděpodobným scénářem, že po vyslancích v Lize mistrů si méně prestižnější mezinárodní poháry zahrají další tři mužstva v tabulce. Kdo to bude? Jakkoli je Dortmund v poslední době převážně mizerný, místenku do Evropské ligy by si měl vzhledem k síle kádru postrážit. Jisté však pořád nemá nic ani Borussia, ani šestý Leverkusen, jemuž by však mohla prospět nedávno provedená změna na trenérské sesli. O slovo se po dvou výhrách v řadě hlásí rovněž třetí z favoritů, a sice Borussia Mönchengladbach.

Nestranný fanda nicméně musí srdíčkem dopředu tlačit další trio outsiderů. Freiburg ukazuje, že loňské uspokoivé výsledky nebyly náhodné a opět se zabydlí ve středu pelotonu. Berlínský Union se statečně popasoval s absencí klíčového Maxe Kruseho a dál žije naději na historický úspěch. A stuttgartské ofenzivní tornádo by se v Evropě po delší době rovněž neztratilo. O evropské "drobky" se tedy porve šest mančaftů, úspěch ale bude slavit sotva polovina z nich.

Schalke a kdo dál?

Jelikož Mainz o víkendu proti Bielefeldu nikterak nezazářil, musí se klub z Porýní-Falce dál snažit. "Nulapětky" započaly klíčovou sekvenci ročníku, neboť po plichtě s Armií cestují do Kolína a následně doma přivítají Herthu. Tři utkání se třemi prostředními konkurenty v záchranářském boji leccos napoví.

Přitom právě Mainz vypadá vzhledem k jarní formě jako hlavní favorit na zdárné ukončení sezony. Už teď se FSV obdivuhodně vydrápal ze dna. Mnohem nervózněji si koušou nehty v Berlíně, neboť Hertha měla dle předsezónních ambicí bojovat úplně jinak a jinde. Místo bitev s Gladbachem či Hoffenheimem však "Stará dáma" odehraje nejdůležitější zápasy ve 32. a 33. kole proti Bielefeldu s Kolínem.

Kolínští "Kozlí" jsou ze spodku tabulky jediným celkem, který pořád věří trenérovi, jenž probíhající ročník v klubu započal. Víra je ovšem možná silné slovo, neboť o budoucnosti Markuse Gisdola se v posledních týdnech hovoří dost nahlas. Vedení Kolína každopádně potvrdilo, že do následující veledůležitě bitvy s Mainzem povede převýkavce stávající lodivod. A pak se uvidí.

Od nováčka z Bielefeldu se nic moc nečeká a právě on je asi nejzavěřejším kandidátem na sestup. Arminia se však ve zbývajících kolech utká mimo jiné s Augsburgem, Schalke či Hoffenheimem, kteří už v podstatě nebudou mít o co hrát. Kdyby Ostwestfalen urvali z těchto klání slušný bodový zisk, mohou pro své věrné fanoušky 1. Bundesligu přece jen udržet.

Nezapomeňte, že z vřavy mezi Mainzem, Herthou, Kolínem a Bielefeldem vzejde jen jeden jistý sestupující. Někde hluboko dole totiž zvoní umíráček Schalke. To jen tak pro informaci, že přežívající torzo Königsblauen ještě pořád hraje.

Vydrží Hoeneß v Hoffenheimu?

Alfred Schreuder se vloni na jaře pakoval z Hoffenheimu navzdory tomu, že jeho mužstvo nadále bojovalo o účast v Evropské lize. Proč tedy nyní u TSG nadále setrvává Sebastian Hoeneß, který se neblíží ani první polovině tabulky a teoreticky ještě může řešit trable se záchranou? Toť otázka na sportovního ředitele Hoffenheimu Alexandra Rosena.

Na tomto místě však učiníme za dumajícího Rosena malou obhajobu. Vedle hrozby přiznání si další chyby hrají proti odvolání Hoeneße i jiné faktory, které ukazují, že letný pohled na výsledky není všeřikající. Je totiž třeba říct, že herní projev TSG vypadá pod Hoeneßem snesitelněji než pod jeho předchůdcem. Odvážný a ofenzivní styl jen občlas doplácí na jistou splašenost a rozháranost, která by snad postupem času a pilováním měla vymizet. Nezanedbatelnou rolí zasáhla do sezony Hoffenheimu také rozsáhlá marodka a postižení kádru koronavirem.

I tak ale není nikde psáno, že Rosenovi nedojde trpělivost. Hoeneß si opravdu zahrává a navzdory výše zmíněným faktorům pořád zůstává za očekáváním. Synovec slavného strýce Uliho by už měl opravdu máknout.

Gerd, nebo Robert?

Jak fotbal dokáže být krutý. Před reprezentační přestávkou málokdo pochyboval o Lewandowskiho úspěšném honu za letitým rekordem v počtu gólů nastřílených v jedné sezoně. Jenže poté přišlo nešťastné zranění ve "zbytečném" utkání mezi Polskem a Andorrou a vyhlídka na stanovení nové hranice se dramaticky změnila.

Dle lékařů by Lewandowski mohl absentovat celý duben. To znamená, že do bundesligového kolotoče se vrátí ve 32. kole. V takovém případě by útočník Bayernu musel za tři zápasy proti Mönchengladbachu, Freiburgu a Augsburgu nastřílet pět branek, aby dosavadní maximum Gerda Müllera alespoň vyrovnal. Což o to, leckdy nasází Lewandowski pět fíků za dva poločasy, ovšem větší časový polštář by se přeci jen hodil.

Prosakují nicméně zvěsti, že polský šutér dělá vše pro to, aby se na trávníky vrátil ještě dřív. Kdyby byl Lewandowski fit alespoň pro jeden jediný dubnový mač, rázem by jeho akcie zase vzrostly. Tak rychlé a úspěšné zotavení, Roberte!

A co další individuální ocenění?

Manuel Neuer je dost možná nadále nejlepším brankářem široko daleko, celkově však defenziva nepatří mezi devizy Bayernu. I proto se Neuer neúčastní honů za nejvíce čistými konty, jenž se zúžil na duel dvou gólmánů. Jak již bylo uvedeno, Lipsko ani Wolfsburg nepatří navzdory postavení v tabulce k totálním útočným mašinám. Co jim ale schází vepředu, to dohánějí konsolidovanou obranou. Není proto divu, že Péter Gulácsi s Koenem Casteelsem suverénně pláchli všem ostatním brankářům a s 13 zápasy bez inkasovaného gólu se přetahují o to, kdo z nich bude mít po 34 kolech bohatší sbírku čistých štítů. Ještě dramatictější se vyvíjí souboj o krále asistencí. Thomas Müller sice konstantně udržuje vysokou laťku, musí se však mít na pozoru před vynikající formou Filipa Kostice, který během Rückrunde sbírá přihrávku skoro v každém kole. Srbského křídelníka navíc doplňuje spoluhráč Daiči Kamada, který poněkud nenápadně, ale vytrvale, rovněž zásobuje střelce Frankfurtu. Zatímco japonský záložník si dosud připsal dvanáct asistencí, Kostic zvládl o dvě a Müller pak o tři více.

Leon Goretzka a Eric Choupo Moting (© AFP)

Minulost Jandy, kterého žaluje Ledecký či Landa: Plagiátorství, kritika odborníků a film pro dospělé [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.04.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Ladislav Hrejzek, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.04.2021 23:58, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Rubrika: Zprávy, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,81

Janek Ledecký (58) a Daniel Landa (52) se ohradili proti svému umístění na prvních příčkách seznamu největších covidových dezinformátorů z řad českých celebrit. Oba zpěváci Expresu navíc potvrdili, že proti think-tanku Evropské hodnoty hodlají podniknout právní kroky. V čele nevládní organizace, která zmíněný seznam vypracovala, stojí politický aktivista Jakub Janda (30), jenž má kontroverzní minulost.

„Současný útok na svou osobu jsem během Velikonoc nechal vyhodnotit kolegy z právnické fakulty. A bez jakýchkoli pochyb nebo obav z výsledku mi bylo doporučeno podat na bezpečnostní centrum Evropské hodnoty žalobu. Což v průběhu příštího týdne učiním,“ řekl Expresu Janek Ledecký, který se v seznamu největších covidových konspirátorů mezi celebritami umístil překvapivě na první místě.

Za ním skončil zpěvák Daniel Landa, jenž sice vládní nařízení často kritizoval, ale na rozdíl od ostatních popíračů se snažil alespoň něco konat. Vystoupil v Poslanecké sněmovně, usiloval o schůzku s premiérem Babišem a kromě toho hecoval Čechy ke sportování venku.

Janek Ledecký se hodlá bránit tomu, že je dezinformátor. Na think-tank Jakuba Jandy podá žalobu

Janek Ledecký

Není tak divu, že Landu nepříjemně překvapilo, že se v žebříčku také objevil a ještě k tomu získal pomyslné stříbro.

„Řeším to s právníkem,“ sdělil Expresu Landa.

Kdo je se zmíněným seznamem spokojený, je ovšem Jakub Janda, výkonný ředitel nevládní organizace Evropské hodnoty, financované převážně z dotací a ze soukromých darů, jež žebříček údajných dezinformátorů vypracovala. Seznam poté použila Česká televize jako relevantní zdroj pro pořad Newsroom ČT24.

Ledeký je největší dezinformátor! Tvrdí to neziskovka, kterou řídí bývalý pornoherec

Janek Ledecký

„V bezpečnostním centru Evropské hodnoty máme tým analytiků sledujících českou dezinformační scénu. Zmapovali jsme smutnou hitparádu dezinformátorů, kteří šíří zdravotně nebezpečné lži o pandemii. Zde to graficky zpracoval Newsroom České televize,“ napsal na svém Facebooku Jakub Janda, který poté v dalším příspěvku dodal, že seznam vytvořila analytička Veronika Krátká Špalková.

Zvláštní je, že o kritériích při tvorbě žebříčku dezinformátorů z úst Jakuba Jandy dosud nepadlo ani slovo.

Plagiátorství, filmy pro dospělé a podivné komentáře

Politický aktivista a lobbista Jakub Janda se dlouhodobě prezentuje jako velký kritik ruské politiky, z níž má přímo hrůzu, ale více než jeho politické názory ho před lety proslavilo účinkování v gay pornofilmu.

„Ano, jsem to já a velmi toho lituji. Bylo mi devatenáct a byla to mladická chyba,“ přiznal tehdy Janda exkluzivně pro Expres.cz.

Nahý jsem masturboval pro gaye, chlapsky přiznal Jakub Janda

Jakub Janda

Podle magazínu Týden byl Janda během studií potrestán důtkou děkana Karlovy univerzity za plagiátorství a školu poté opustil a studia nedokončil.

Janda je znám také tím, že na sociálních sítích kritizuje ty, kteří už nemohou na jeho slova reagovat, například když v roce 2016 spadlo letadlo s členy ruského armádního sboru Alexandrovci, Janda na Facebooku zesnulé označil za válečné zločince.

„Nebyly to žádné nevinné babičky na vánočních trzích, ale představitelé ruských ozbrojených sil. Sami se rozhodli sloužit ruské vojenské mašinerii. Při její vojenské operaci zemřeli,“ napsal Janda.

Jakub Janda a europoslanec Štětina: Nejnechutnější komentáře ke smrti Alexandrovců

Alexandrovců

Lobbista, který se rád označuje za experta na politické analýzy, žhavl klávesnici i po nedávné smrti nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Ve svém příspěvku, jež nazval „Kellnerův rudý odkaz“, označil úspěšného podnikatele za „oligarchu, který si v české politice koupil servilnost vůči čínské komunistické totalitě“.

„Taky platil lidi, aby psali, že Čína páchající genocidu je vlastně v pohodě (projekt Sinokolonoskop), a masivně vydělával na obchodu s chudobou,“ tvrdí Janda.

„Jistě udělal i dobré věci, ale lidé věnující se národní bezpečnosti tohoto státu si ho budou pamatovat jako ambasadora zájmů Pekingu v Praze,“ dodal na Kellnerovu adresu Janda.

Jakub Janda (Facebook)

04.dubna 2021 v 17:04, příspěvek archivován:06.dubna 2021 v 17:38

KELLNERŮV RUDÝ ODKAZ

Mediální pokrytí smrti Petra Kellnera většinou působí jako kdyby zemřel významný osvícený člověk, který toho České republice a její společnosti mnoho přinesl.

Ve skutečnosti odešel oligarcha, který si v české politice koupil servilnost vůči čínské komunistické totalitě. Stačí sledovat vazby

PPF v české politice během obratu české zahraniční politiky vůči Peking, které zmapovali sinologové z projektu Sinopsis.

To se mi líbí Komentáře

Kritika od odborníků

I když se Janda prezentuje jako špičkový analytik a znalec české politické scény, skuteční odborníci o jeho kvalitách tak vysoké mínění nemají. Pracovníci z **Fakulty sociálních věd UK**, Ústavu mezinárodních vztahů nebo Metropolitní univerzity Prahy jako Jan Daniel, Ondřej Ditrych, Jan Ludvík, Dagmar Rychnovská, Michal Smetana, Benjamin Tallis, Tomáš Weiss a Jakub Záhora vydali pro server Lidovky.cz text, v němž

zpochybují činnost think-tanku Evropské hodnoty. V minulosti byli zaskočeni tím, že Jandou prezentované analýzy prý nesplňují ani základní kritéria pro odborný text.

„Maskované ideologické projevy ve spojení s oslňující mediální (sebe)prezentací jsou pro vystupování Evropských hodnot příznačné. Byť se jejich úsilí ‚bránit liberální demokracii‘ může na první pohled jevit chvályhodné, zvolené způsoby bohužel pouze přispívají k neutěšenému stavu veřejné debaty o bezpečnosti,“ okomentovali před časem výše zmínění odborníci Jandovu práci pro Lidovky.cz.

Výplody Jakuba Jandy nemají s odbornou prací nic společného, shodují se odborníci

Jakub Janda

Kromě své minulosti se Janda zapsal také svým nevybíravým chováním. Svě si s Jandou zažil dnes už zesnulý bývalý zpravodajec a diplomat Miroslav Polreich, jehož Janda vyhodil z budovy Ministerstva vnitra.

„Došel jsem do sálu a v tu ránu vyskočil nějaký malý mužík a tlačil mě ven se slovy, že tam nemám co dělat, že tam nemám přístup atd. Argumentoval jsem, že mě pozvalo ministerstvo a toto je budova ministerstva. On mi vpálil: ‚Mě to nezajímá, ministerstvo jen zajišťuje servis, my to tady řídíme!‘ Zeptal jsem se ho: ‚A vy jste kdo?‘ Odpověděl, že je Jakub Janda,“ řekl před lety Polreich pro Parlamentní listy.

Foto:

Jakub Janda nebude jedním ze členů nově vzniklého Centra proti terorismu a hybridním hrozbám na Ministerstvu vnitra.

Znamená to snad, že zanechá svých aktivit?

reprofoto facebook

Aprílový žert rektora Zimy? Univerzita hazarduje se svojí pověstí [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Pohled zblízka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 11:01, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 1078, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima jmenoval k 1. 4. Alici Němcovou Tejkalovou docentkou v oboru kinantropologie.

Na této zprávě by za normálních okolností nebylo nic pozoruhodného, habilitačních řízení se na univerzitě odehrávají desítky ročně. Kromě dalších náležitostí, definovaných vysokoškolským zákonem i univerzitními předpisy, mají ale společné to, že probíhají v oboru, ve kterém dotyčný uchazeč či uchazečka o docentský titul pedagogicky i vědecky působí.

To není případ doktorky Němcové Tejkalové, děkanky **Fakulty sociálních věd UK** a do roku 2018 členky Kolegia rektora, která přednáší a odborně se profiluje v oblasti žurnalistických a mediálních studií. Její habilitační práce je tvořena šesti publikovanými texty, z nichž polovina se věnuje problematice žurnalistiky a sportu, zbylé tři se týkají výlučně žurnalistiky a ani okrajově se nezabývají sportem, pohybem či dalšími tématy, která souvisejí s výzkumným zájmem oboru kinantropologie. Publikační aktivity doktorky Němcové Tejkalové (které byly již před několika lety předmětem kontroverzí v souvislosti s kauzou predátorských časopisů) jsou dle jejího veřejného odborného profilu na stránkách Google Scholar rovněž směřované primárně do oblasti médií a žurnalistiky; ty, které se zabývají sportem, nedosahují ani z poloviny minimálního počtu, který po uchazečích o docenturu vyžaduje Univerzita Karlova.

O důvodech, které vedly doktorku Němcovou Tejkalovou k rozhodnutí ucházet se o habilitaci v oboru, pro který prokazatelně postrádá odbornou kvalifikaci, můžeme jen spekulovat. V každém případě je zřejmé, že habilitační řízení na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK provázela řada nesrovnalostí, včetně problematických posudků habilitační práce, které svojí délkou i jazykovou kvalitou neodpovídají standardům běžným na Univerzitě Karlově. Rozhodli jsme se proto apelovat na rektora Zimu, aby návrh na jmenování Alice Němcové Tejkalové postoupil k projednání Vědecké radě UK, jak mu umožňuje vysokoškolský zákon a jak je v podobně sporných případech zvykem. Výzvu, odeslanou rektorovi na Nový rok, podepsalo přes 40 akademiků Univerzity Karlovy napříč pěti fakultami, většina z nich s profesorskými tituly. Ačkoli Kolegium rektora, které návrhy na jmenování posuzuje, dne 25. 1. řízení doktorky Němcové Tejkalové přerušilo, o dva měsíce později již stejný orgán jmenování doporučil. Toto rozhodnutí nebylo žádným způsobem vysvětleno a rektor Zima na naši výzvu do dnešního dne nijak nereagoval.

Jmenování docentem je podle vysokoškolského zákona v kompetenci rektora. Mělo by ale být výsledkem transparentního procesu, respektujícího univerzitní kritéria, standardy a zvyklosti. Jsme přesvědčeni, že v případě habilitačního řízení doktorky Němcové Tejkalové byly tyto standardy hrubým způsobem porušeny, a že její jmenování představuje významné znevážení docentského titulu na nejstarší české univerzitě, která tak vysílá signál, že tuto prestižní vědecko-pedagogickou hodnotu je možné získat i v oboru, pro který uchazeč nesplňuje základní kvalifikační předpoklady. Je nasnadě, že toto rozhodnutí může vést k ohrožení reputace Univerzity Karlovy jako instituce usilující o vědeckou excelenci. Že ke jmenování Alice Němcové Tejkalové docentkou kinantropologie došlo právě na „apríla“, je samozřejmě jen shoda okolností, charakter celé kauzy ale bohužel dokresluje vystiženě. Jen ten úsměv nad tímto nezamýšleným aprílovým žertem bude mít jistě pro řadu kolegů, kteří se k docentuře dopracovali standardní cestou v oboru svého vědeckého a pedagogického působení, poněkud hořkou příchuť.

Václav Cvrček, Tomáš Herben, Václav Štětka a Jan Trlifaj

Pozn.: Václav Cvrček, Tomáš Herben a Jan Trlifaj působí na Univerzitě Karlově, Václav Štětka působí na Loughborough University.

U příležitosti oslav Dne vzdělanosti, který každoročně připadá na 7. dubna a je spojen s výročí založení Univerzity Karlovy, si dovoluje UK informovat a zveřejnit přehled cen, ocenění a výzkumných podpor, o kterých bylo rozhodnuto v minulých týdnech.

Laureátům Ceny rektora, Mimořádné ceny rektora, Bolzanovy ceny, Ceny Miloslava Petruska za prezentaci, Ceny Bedřicha Hrozného za tvůrčí počín a výzkumné podpory Donatio Universitatis Carolinae budou jednotlivá ocenění a podpora slavnostně předány v průběhu letošního roku, jakmile to epidemiologická situace dovolí.

O termínu slavnostního předání budeme včas informovat.

Srdečně gratulujeme!

Cena rektora UK:

Cena prof. MUDr. Karla Weignera pro nejlepší absolventy lékařských oborů

MUDr. Marek Doležal, 1. lékařská fakulta

Bc. Lucie Škardová, 3. lékařská fakulta

Cena prof. JUDr. Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenskovedních oborů

Mgr. Marie - Anna Hamanová, Filozofická fakulta

Bc. Tomáš Boukal, **Fakulta sociálních věd**

Cena prof. RNDr. Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodovědných oborů

Mgr. Lukáš Janošik, Přírodovědecká fakulta

Bc. Marian Poljak, Matematicko-fyzikální fakulta

Cena Josefa Dobrovského pro nejlepší absolventy teologických oborů

Mgr. Pavel Eder, Evangelická teologická fakulta

Cena prof. PhDr. Václava Příhody pro nejlepší absolventy učitelského studia

Mgr. Daniela Roreitnerová, Přírodovědecká fakulta

Bc. Lydia Ceháková, Matematicko-fyzikální fakulta

Mimořádná cena rektora UK:

Bc. Barbora Deuschová, Evangelická teologická fakulta

Dávid Kulišiak, 1. lékařská fakulta

Ondřej Blecha, 2. lékařská fakulta

MUDr. Metoděj Renza a Tomáš Sychra, 3. lékařská fakulta

Bolzanova cena:

Kategorie přírodovědná

RNDr. Johana Rotterová, Ph.D. (Přírodovědecká fakulta): „Anaerobic ciliates as a model group for studying the biodiversity and symbioses in anoxic environments“

Kategorie biomedicínská

Mgr. et Mgr. Anna Přistoupilová, Ph.D. (1. Lékařská fakulta): „Využití nových metod analýzy genomu ve studiu molekulární podstaty vzácných geneticky podmíněných onemocnění“

Kategorie společenskovední včetně teologických oborů

Mgr. et Mgr. Martin Odler, Ph.D. (Filozofická fakulta): „The Social Context of Copper in Ancient Egypt down to the end of Middle Kingdom“

Cena Miloslava Petruska za prezentaci UK:

autorský tým projektu Nezapomeneme

členové týmu Charles University Innovations Prague, s.r.o. (Mgr. O. Sláma, Mgr. M. Machů, JUDr. D. Králíková).

Cena Bedřicha Hrozného za tvůrčí počín:

Tým klinických vědců vedených doc. MUDr. Pavlem Osmančíkem, Ph. D., FESC z 3. Lékařské fakulty za Národní multicentrickou prospektivní randomizovanou studii prevence cévní mozkové příhody pomocí implantace okludem ouška levé síně (studie „PRAGUE-17“);

doc. PhDr. Marie Rakušanová z Filozofické fakulty za editorství a hlavní autorství monografie Bohumil Kubišta a Evropa;

vědecký tým vedený prof. Miroslavem Bártou z Filozofické fakulty za monografii Sluneční králové;

Mgr. Adéla Čmoková a kol. z Přírodovědecké fakulty: Resolving the taxonomy of emerging zoonotic pathogens in the Trichophyton benhamiae complex.

Výzkumná podpora Donatio Universitatis Carolinae:

prof. MUDr. Libor Vitek, Ph.D., MBA z 1. Lékařské fakulty

prof. Miroslav Petříček, Dr. z Filozofické fakulty

prof. RNDr. Petr Nachtigall, Ph.D. z Přírodovědecké fakulty

doc. RNDr. Viktor Žárský, CSc. z Přírodovědecké fakulty

doc. MUDr. Iva Holmerová, Ph.D. z Fakulty humanitních studií

V Etiopii staví největší přehradu v Africe

TV, Datum: 07.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 23:39, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 480 384,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

V konžské Kinshase zkrachovalo nové kolo rozhovorů mezi Etiopií na jedné straně a Súdánem a Egyptem na druhé. Jablkem sváru je gigantická přehrada, kterou Etiopie buduje na horním toku Modrého Nilu. Ve sporu jde o vodu pro 250 000 000 lidí a situace hrozí i možnou ozbrojenou konfrontací.

Tomáš ŠPONAR, redaktor

Nese oficiální název Velká přehrada etiopského znovuzrození. Zasloužila by si ale spíš titul Přehrada velkého neporozumění.

Mezi Etiopií, která mohutné vodní dílo buduje na straně jedné, a na straně druhé Súdánem a Egyptem. Pro ně představuje nová hráz v údolí Modrého Nilu vážný problém. Napětí sílí a ani zatím poslední kolo rozhovorů nepřineslo výsledek.

Mariam A-sádíková AL-MAHDIOVÁ, súdánská ministryně zahraničí

Etiopané využívají rozhovory jen k tomu, aby nám vnucovali kroky, které jsou přitom jasným porušením mezinárodního práva. Dopadá to negativně na naše sousedské vztahy.

Tomáš ŠPONAR, redaktor

Etiopie vidí v největší umělé nádrži v Africe jedinou šanci na vyřešení kritického nedostatku elektrické energie. Vláda v Addis Abebě dokonce doufá, že bude sto elektřinu exportovat i do sousedního Súdánu. Ten se ale obává o bezpečnost stavby v bezprostřední blízkosti své hranice a především spolu s Egyptem řeší hrozící nedostatek vody pod přehradou.

Mutasím DŽEJRY, súdánský hrnčíř a farmář

Bude méně vody. Poškodí to řemeslníky i farmáře.

Tomáš ŠPONAR, redaktor

Od etiopské hranice ke svému ústí do Středozemního moře Nil urazí přes 3000 km. Po celé délce na něm závisí životy stovek milionů lidí a obavy z nové přehrady nemají jen ti, kdo žijí přímo pod ní, ale i ve vzdálené egyptské deltě.

Abdal Fatah SÍSÍ, egyptský prezident

V Egyptě lidé žijí jen z vody, kterou přinese tato řeka.

Tomáš ŠPONAR, redaktor

Projekt odstartoval v roce 2011. Spory ho provázejí od počátku. Nadějí přinesla obecná deklarace o možné spolupráci Egypta a Súdánu s Etiopií z roku 2015. Brzy ji vystřídala rostoucí nervozita a sílící konfrontace. Zatím jen verbální, ale úvahy o možném vojenském střetu zazněly už ve všech zúčastněných zemích. Za vším je rychlé tempo stavby a především plnění přehrad. To by mělo s nadcházejícím obdobím dešťů vstoupit už do druhé sezóny. Chartúm a Káhira ale požadují zpomalení. Prostor k jednání se mezitím zužuje a zatím poslední pokus o dialog nezachránil ani optimismus hlavního mediátora.

David TSHISHIKU, vedoucí expertního panelu Africké unie

Věříme, že je tu dobrý základ, který nás může posunout dál.

Tomáš ŠPONAR, redaktor

Súdán a Egypt teď požadují, aby k jednání přistoupily také Evropská unie a Spojené státy. Ty už pokus o zprostředkování dohody absolvovaly na začátku loňského roku. Niiský rébus ale Trumpova administrativa tehdy nevyřešila. Sám šéf Bílého domu poté vyjádřil obavu, že situace nakonec přinutí Egypt k vojenskému zásahu.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Spor o obří přehradou je jasné téma pro politického geografa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Michaela Romancova. Vidíš tu situaci stejně dramaticky jako exprezident Trump? Opravdu hrozí válka?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Upřímně řečeno, on nebyl jediný, kdo prohlásil, že by se ta situace mohla řešit vojensky. To je něco, co je vlastně součástí, řekněme, egyptského způsobu debatování o vody v Nilu. Už svého času prezident Sadat v roce 1979 prohlásil, že jestli Egypt vlastně půjde kvůli něčemu do války, tak to bude kvůli vodě v Nilu, to znamená to možné vojenské řešení situace, to není novinka, je to naopak spíš evergreen přehledné části světa.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

V tuto chvíli to tedy vypadá, že žádná ze stran není ochotna ustoupit, ale víme, že v takovýchto konfliktech jde také velmi často o domácí politiku, o národnostní otázky, o ego. Myslíš si přece jenom, že ale existuje nějaká možnost, řekněme, technického kompromisu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Upřímně řečeno, ten technický kompromis si myslím, že je poměrně jaksi dobře realizovatelný. Existuje celá řada studií, na kterých se podíleli mezinárodní odborníci, kteří vlastně vypočítali, jakým způsobem je možné tu hráz napouštět nebo tu přehradu napouštět tak, aby ti, kteří žijí pod ní, vlastně zaznamenali jenom nějaké minimální škody, ale trvalo by to 7-10 let, samozřejmě v závislosti na tom, jaké budou v těch jednotlivých letech srážky. A zdá se, že to je něco, co minimálně té etiopské straně v tomto okamžiku úplně nevyhovuje.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A zprostředkovatel tohoto konfliktu celkem logicky je Africká unie. V reportáži zaznělo, že Spojené státy vloni neuspěly. Evropská unie samozřejmě momentálně zvláště v pandemické době s otázníkem. Nabízí se ještě nějaké jiné fórum, kde by tedy mohlo dojít k tomu nalezení toho technického kompromisu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Upřímně řečeno, mě překvapuje, jak zatím v tomhle tom ohledu není slyšet o Číně, protože Čína to je mocnost, která je v Africe velice aktivní, případně Indie, což je ten její asijský konkurent, protože Indové se snaží v Africe jaksi prosazovat své představy o fungování mezinárodního systému. To znamená, že tyhle ty 2 asijské mocnosti zatím v téhle situaci nejsou příliš vidět, mě poměrně překvapuje, ale jinak je logické, že Africká unie, která koneckonců byla citovaná i ve vašem příspěvku, má zájem o to, aby se do věci zapojila Evropská unie, protože Africká unie je vlastně modelována podle vzoru EU. Nicméně ta úroveň institucionalizace a ochoty těch států akceptovat pravidla hry je v Africe výrazně nižší, než-li v případě Evropy.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Nebo citovaný egyptský prezident Anvar Sadat o tom mluvil v roce 1979. O vodě obecně se ale mluví jako o zdroji těch hlavních konfliktů pro 21. století. Existují také nějaké další obdobně vypjaté spory jinde na světě?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak bohužel máme momentálně jeden takový spor v Evropě, a to je spor mezi Ruskem a Ukrajinou ohledně zásobování Krymu vodou. Rusové uchvátili Krym, anektovali ho a teprve v okamžiku, kdy to udělali, tak jim došlo, že to spojení Krymu s Ukrajinou mělo svoji logiku minimálně právě, pokud jde o zásobování vodou. Takže v Evropě teď takový spor máme. Ve světě jich je samozřejmě celá řada. Na spory o vodu je bohatá Afrika. Na vině je svým způsobem koloniální minulost, protože na řadě míst vlastně velké vodní plochy, ať už jsou to jezera nebo řeky, byly použity pro delimitaci hranic. A těch sporů je celá řada z Asie známá, například Mekong, jehož horní tok ovládá Čína, která tam buduje přehradu, což je problém, který vadí celé řadě těch zemí, které jsou na dolním toku Mekongu.

Kulatý stůl: Česká zahraniční politika [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.04.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.04.2021 23:56, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Kulatý stůl je rubrika, kde se ptáme pěti odborníků na tři otázky spojené s aktuálními tématy mezinárodní politiky. Tentokrát o české zahraniční politice. Účast přijali: Jan Hornát, Věra Jourová, Kateřina Kočí, Ondřej Slačálek, Linda Sokačová

Zdroj: Wikipedia Commons

Měla by Česká republika ve své zahraniční politice prosazovat lidskoprávní linii, a pokud ano, je vůbec možné se vyvarovat selektivního přístupu v jejím uplatňování? Jak zajistit, aby podpora občanské společnosti vedla k dlouhodobé a udržitelné demokratizaci?

Jan Hornát : Česká zahraniční politika by lidskoprávní komponent obsahovat měla, a to zejména proto, že taková politika působí nejen směrem navenek, ale i „dovnitř“ – tedy napomáhá utužovat naši demokratickou identitu. S trochou nadsázky lze v tomto ohledu říci, že ani nejde tolik o to, čeho lidskoprávní politika v třetích zemích prakticky dosáhne, ale že posílí zmíněné hodnoty i v české společnosti. Samotným odsouzením lidskoprávních přestupků a nedemokratického chování v cizí zemi předesíláme, že takové jednání nechceme tolerovat ani „doma“. K druhé části otázky: různé studie ukazují, že lidskoprávní politika a podpora demokracie ve třetích zemích vlastně není příliš úspěšná, a i ze strany autoritářských režimů se její vliv výrazně přeceňuje – rozhodně tato politika sama o sobě nezpůsobí demokratický převrat. K čemu ale přispívá, je vytvoření potenciální politické opozice uvnitř cílového státu. V momentě, kdy se sejde v historickém momentě řada dalších faktorů, které vedou k destabilizaci režimu, se takto podporovaná opozice může relativně rychle zmobilizovat a přispět k vytvoření nového, ideálně demokratického systému.

Věra Jourová : Na prvním místě musím vymezit, že mé odpovědi se v žádném případě netýkají politiky vlády České republiky, kterou nemohu z mé pozice komentovat. Pouze se vyjadřuji k obecným principům ideální zahraniční politiky ČR. Co se týká této otázky, ano, rozhodně měla. Jedná se jednak o tradici, v níž má náš vládní i nevládní sektor velkou, ba dokonce i v mezinárodním srovnání mimořádnou praxi, a také jde o tradiční závazek daný naší historickou zkušeností. A bude to také ve shodě s linií evropskou, kdy prosazování lidských práv a demokracie je důležitou součástí zahraniční politiky EU. Domnívám se ovšem, že je také potřeba zaměřit se trochu více dovnitř ČR a lépe a intenzivněji vysvětlovat kořeny, důvody a smysl lidskoprávních politik a zahraničních aktivit. Demokratizaci musíme podporovat nejen v zahraničí, ale i doma, jedná se o permanentní proces – společný i všem vyspělým demokraciím.

Kateřina Kočí : Lidskoprávní linie byla dlouhou dobu významnou devízou české zahraniční politiky. Česká republika těžila ze své minulosti, především z odkazu na Chartu 77 a období studené války. Podíváme-li se na základní koncepční materiály, související s problematikou lidských práv v české zahraniční politice, konkrétně Konceptci zahraniční politiky ČR a Konceptci podpory lidských práv a transformační spolupráce z roku 2015, je patrné, že lidskoprávní linie je v české zahraniční politice stále přítomna. Přes debatu odborné veřejnosti, která proběhla v roce 2014, nezaznamenala zahraniční politika v této oblasti žádný výrazný zlom, došlo spíše k potvrzení dosavadního kurzu až na určité prvky rozšíření pohledu, a to především o sociální práva.

Je však třeba poukázat na to, že lidskoprávní agenda je politizovaná, a v posledních letech také čím dále více polarizovaná. Ani v rámci české odborné veřejnosti, jak je zřejmé i z výše uvedené diskuse, neexistuje konsenzus, jenž nalezneme v některých jiných zemích, působících v oblasti lidských práv a rozvojové či humanitární pomoci desítky let (např. Švédsko). Toto je také hlavní příčina, proč se dle mého názoru nelze v současnosti ani v budoucnosti vyvarovat selektivního přístupu v jejím uplatňování. Navíc tomu také přispívá i skutečnost, že česká zahraniční politika je bohužel v současnosti poměrně roztržena a její aktéři sledují zcela odlišné cíle. Otázka lidských práv je tak nejen nekonzistentní, ale mnohdy se více než efektivním nástrojem stává prostředkem ke zviditelnění některých aktérů.

Ondřej Slačálek : Bylo by krásné, kdybychom byli schopni a ochotni nezištně přispívat k posilování lidských práv u nás a ve světě. Je třeba, aby toto bylo úsilí různých sociálních hnutí a aby v tomto smyslu ovlivňovala i politiku. Ale mluvit o „lidskoprávní linii“ zahraniční politiky hrozí kompromitací lidských práv, jejich zapletením do zájmů jedněch států proti jiným – nebo přinejmenším do morálního násilí demonstrací jejich nadřazenosti.

Když Tomáš Garigue Masaryk tvrdil, že smyslem českých dějin a tedy i české politiky je „humanita“, odpověděl mu Josef Pekař, že pokud něco patří celému lidstvu, nemohou si k tomu některé národy nárokovat jakýsi privilegovaný přístup. I nám, kterým je Masaryk mnohem sympatičtější než Pekař, musí tato otázka vrtat hlavou, zejména pokud jde o lidská práva. Pokud pokládáme starost o lidská práva za jakýsi náš trademark, jedná se o narcistní zneužití, které popírá univerzalismus lidských práv.

Jakou váhu dnes může mít obrana lidských práv ze strany bohatých zemí, které nadřazují životní styl části svých občanů nad naprosto základní práva obyvatel chudých zemí? Jakou váhu může mít lidskoprávní kritika zemí, které dokázaly být lidskoprávně velmi přísné na maličkou Kubu a ani neceknot o Guantánamu či Abú Ghraib, či popř. o „právu na život“ více než milionu obětí americké „války proti teroru“? A co zbylo z celé evropské oddanosti „lidským právům“ během uprchlické krize a v uprchlických táborech na evropském území? Snad by západní země mohly obnovit svou lidskoprávní věrohodnost, kdyby dokázaly participovat na praktickém dialogu o tom, co znamenají a budou znamenat základní lidská práva v klimatické krizi. Ale lze to od nich očekávat?

Internacionalistická obrana lidských práv je důležitým lidským i politickým cílem, byl ale zdiskreditován. Dnes jsme svědky poněkud smutné debaty mezi nostalgiky po havlovském morálním narcismu, jenž k této diskreditaci silně přispěl, a servilitou vůči zahraničním despotům a domácím oligarchům parazitující na této diskreditaci. Má-li mít obrana lidských práv smysl, je třeba najít třetí pozici. Snad k ní přispěje debata, kterou lze očekávat po vydání průkopnických textů Samuela Moyna v češtině.

Linda Sokačová : Jednoznačně měla. K respektování a prosazování lidských práv jsme se zavázali v rámci mezinárodních

závazků. Ale i kdyby ne, je to povinností každé země, která chce přispívat k rozvoji demokracie ve světě, ale i u „sebe doma“. Nelze se asi nikdy vyhnout tomu být selektivní ve smyslu výběru priorit. Je ale nepřijatelné, pokud je selektivita založena výhradně na obchodních zájmech či mocenských vztazích a zvláště pokud kvůli tomu vlády přivírají oči nad porušováním lidských práv a ničením životů.

Jak se slučuje vývoz zbraní s českou zahraniční politikou? Na jedné straně ČR zohledňuje lidskoprávní linii, na straně druhé z nedávných událostí např. ve východní Evropě jsme viděli, že běloruský režim proti demonstrantům využíval zábleskové granáty české výroby, stejně tak se houfnice DANA objevily ve válce o Náhorní Karabach.

Jan Hornát : Obecním cílem zahraniční politiky by měla být obhajoba a prosazování zájmu všech občanů, popř. jejich většiny. To znamená, že nesmí zastávat pouze úzké zájmy jedné skupiny obyvatel (ať to jsou zastánci, či odpůrci vývozu zbraní), nebo dokonce jedinců. Nelze tedy stavět do vzájemného rozporu lidskoprávní aspekt zahraniční politiky a vývoz zbraní, který je bezpochyby důležitý pro zaměstnanost a HDP České republiky. Vývoz zbraní je spíše technický problém – jde o nastavení parametrů pro export. Pokud budou transparentní a efektivní metody kontroly vývozu zbraní, které v důsledku budou směřovat ideálně takovým aktérům, jež je nikdy nepoužijí (maximálně pro výcvik a zejména nikdy proti vlastním obyvatelům), tak je v zájmu ČR zbraně vyvážet.

Věra Jourová : Nemohu komentovat konkrétní případy. Existuje solidní korpus práva a závazků týkající se mezinárodního prodeje a transferu zbraní, a ten by měl být dodržován – s odpovědností a transparentností na obou stranách prodeje. Ty jsou v konečném důsledku na jednotlivých státech.

Kateřina Kočí : S ohledem na výše uvedenou charakteristiku současné lidskoprávní agendy v české zahraniční politice se jedná o okolnost, která není překvapivá, ba naopak odráží stav současné zahraniční politiky České republiky jako celku. Tedy politiky, jež nemá jasně nastavené priority ani cíle. Znamená to proto, že ani ve svém přístupu k lidským právům si Česko nepočíná zcela konzistentně. Ukazuje se to nejen na vývozu zbraní do konfliktních oblastí, jako jsou Bělorusko a Náhorní Karabach. Zároveň to ale vyplývá i z neochoty ČR respektovat některé závazky z oblasti lidských práv, jež pro ni nebyly nutně příjemné. V nedávné minulosti se jednalo např. o oblast migračního a uprchlického práva.

Současným trendem v oblasti české zahraniční politiky je i rostoucí role aktérů, kteří lidským právům přilíhají velký význam nepřikládají. Ti v zahraniční politice sledují zcela odlišné, zejména materiální zájmy. V obecné rovině upřednostňují spíše rozvoj ekonomické diplomacie. To je samozřejmě zcela legitimní přístup, nicméně by se neměl schovávat za agendu lidskoprávní, jež v současnosti slouží jako morální pozlátka. Česká zahraniční politika by měla zaujmout jednoznačný postoj a otevřeně se přihlásit k jedné z linií.

Druhým aspektem je působení ČR v rámci EU, která otázku lidských práv a jejich šíření považuje za jeden z významných prvků své role ve světě. S tím souvisí i aktivity v rámci jejího sousedství, kde se dlouhodobě soustředí mj. i na podporu občanské společnosti a snaží se přispět k postupné demokratizaci svých východních partnerů. V mnohých aktivitách je zapojena i Česká republika, což zcela odporuje dílčím českým zájmům a exportu zbraní do regionu. I z této perspektivy by pak česká zahraniční politika měla k otázce přistoupit. Signály, jež dlouhodobě ČR na unijní úrovni vysílá, jsou velmi nekoherentní a pro ostatní členské státy nečitelné, čímž se pro ně ČR stává velmi složitým partnerem.

Ondřej Slaček : Dlouhodobě je český vývoz zbraní do různých zemí s represivními režimy a válek hořkým a velmi výmluvným komentářem českého diskurzu o lidských právech. Je velkou zásluhou iniciativ jako NESEHNUTÍ, že jsme o této své hanbě dobře informováni a nebudeme moci tvrdit, že jsme to nevěděli.

Linda Sokačová : Vývoz zbraní a vojenského materiálu z České republiky do zahraničí musí stát na zodpovědnosti. Nelze si myslet, že jednorázový zisk postavený na vývozu zbraní do nestabilních či represivních režimů je výhrou. Je to krátkozraké uvažování, které se dříve či později vymstí – hlubší krizi konkrétní země či daného regionu, vznikem ozbrojených konfliktů či válek a v důsledku toho i zvýšením počtu lidí prchajících před nebezpečím. Ministerstvo zahraničních věcí ČR dlouhodobě vyzýváme k zodpovědnému vývozu. Naposledy právě v souvislosti se znovuoobnovením vývozu zbraní do Turecka, které však mohou končit v Náhorním Karabachu a eskalovat tamní konflikt. Druhá věc je prodej zbraní do stabilnějších oblastí, ze kterých se však mohou dostat do těch rizikových. I to však musí ministerstvo monitorovat a udělat maximum pro to, aby se tomu dalo předejít.

Co si myslíte o feministické zahraniční politice? Může to být reálná cesta i pro českou zahraniční politiku?

Jan Hornát : Každá veřejná politika potřebuje domácí legitimitu, a já se domnívám, že v tuto chvíli není česká společnost na přijetí takové politiky připravená. Přitom jde spíše o sémantický problém – termín totiž sám o sobě bohužel u velké části společnosti evokuje různé ideologické konotace, a je tak zatížen i všelijakými dezinterpretacemi. Ve skutečnosti je však hlavním cílem takové politiky zamezit nerovným dopadům konfliktů, environmentálních změn a socio-politických transformací na ženy a dívky – to není otázka ideologie, ale univerzálního humanismu. Není však nutné tento termín explicitně veřejně používat, neboť postupnými kroky se cíle feministické zahraniční politiky stejně dostávají do „mainstreamu“ zahraniční politiky většiny členských států EU – byť asi ne tak rychle a systematicky, jak by bylo potřeba.

Věra Jourová : Nevím, jak přesně definujete „feministickou zahraniční politiku“. Ale rozhodně je důležité v zahraniční politice důsledně uplatňovat genderovou rovnost. A to jak navenek, tak uvnitř. Tím myslím jednak podporovat v rámci rozvojové pomoci konkrétní akce a projekty, které se věnují např. odstraňování násilí na ženách, přístupu žen k právu, k ekonomické aktivitě atd. Ale zároveň také zkoumat každý krok v zahraniční politice z pohledu dopadu na ženy a muže. Tato metoda je důležitá, např. současný fenomén dezinformačních kampaní, které se šíří po sociálních sítích. Jsou zaměřené na emoce a psychiku jednotlivců a jejich reakce může být a je jiná u žen a u mužů, tudíž jejich důsledky mohou být jiné. A je důležité zapojovat do rozhodování o zahraniční politice i ženy i muže. Jen kombinací všech těchto přístupů, které jsem naznačila výše, je podle mě možné uplatňovat kvalitní zahraniční politiku. Právě v listopadu Evropská komise přijala nový akční plán genderové rovnosti v zahraniční politice. Stanovujeme si v něm cíl 85 %: tedy že nejméně 85 % všech akcí a aktivit EU v zahraniční politice bude přispívat ke genderové rovnosti. A k tomu máme jasně rozpracované ukazatele, kritéria a postupy, jak toho dosáhnout.

Kateřina Kočí : Feministická zahraniční politika je konceptem poměrně novým, který zatím nemá jednoznačné ukotvení v mezinárodních vztazích, avšak postupně se začíná šířit a průkopnickým Švédskem se inspiroují i některé další státy, jako jsou např. Kanada, Německo či Francie. Politika ochrany menšin, prosazování rovnosti, zlepšování životní úrovně lidí a prosazování bezpečnosti a míru napříč hranicemi má a měla by mít bezpochyby své místo v mezinárodních vztazích ve 21. století. Její nastavení ovšem musí vycházet z konsenzu veřejnosti země, která se pro ni rozhodne.

A to rozhodně není případ České republiky. Již z výše uvedených odpovědí je patrné, že k lidskoprávní otázce, jež je významnou součástí feministické zahraniční politiky, neexistuje v české společnosti ani napříč odbornou veřejností jednotný názor. Navíc současná roztržičnost a nekonzistentnost české zahraniční politiky de facto znemožňuje volbu jedno konkrétního konceptu. Tyto skutečnosti navíc umocňuje i postoj Ministerstva zahraničních věcí ČR k otázce rovných příležitostí mužů a žen v zahraniční službě, který je i přes určitý posun, jenž nastal v souvislosti se Zákonem o zahraniční službě, stále spíše odtazovaný a

skeptický. V zemi, kde ještě nikdy nebyla ve funkci ministryně zahraničních věcí žena a kde se procentuální zastoupení velvyslankyň pohybuje okolo 15 %, je šance na feministickou zahraniční politiku bohužel v blízké budoucnosti mizivá, což považuji za další promarněnou příležitost české zahraniční politiky.

Ondřej Slačálek : Máte na mysli zemi, která ve své historii ještě neměla prezidentku, premiérku ani ministryni zahraničních věcí a jejíž představitelé mají zásadní problém ne snad s feminismem, ale spíše s jakýmsi naprosto nutným minimem, které by z jejich sexismu nečinilo zcela patologickou záležitost (viz Zemanovy výroky o přehřívání ekologických aktivistek či zemanech znásilňujících nevolnice)? Ano, taková země bude jistě velmi přesvědčivá v kázání feminismu. Že bychom si zahráli naši lokální variaci na staré téma „bílí muži zachraňují barevné ženy před barevnými muži“? V našem kontextu třeba: „bílí muži, mající komplexy z jiných bílých mužů, kteří jsou více na Západě, si to vyrovnávají zachraňováním barevných žen před barevnými muži“? Třeba bychom mohli začít v sousedním Polsku: budeme ho kvůli jeho potratové legislativě humanitárně bombardovat, nebo se raději rozhodneme pro ekonomické sankce?

Feministické agendě hrozí při zapletení do zahraniční politiky to samé co lidským právům; dost jasně to vidíme na debatě o právech žen v muslimských zemích nebo na související debatě o LGBT právech v zemích východní Evropy. Nesmíme rezignovat na solidaritu s těmi, na něž dopadá genderový útlak, ale ani je zneužívat k demonstraci vlastní nadřazenosti nebo prosazování vlastních cílů. Nevím, zda může existovat feministická zahraniční politika, myslím ale, že pokud může dávat smysl, musí být součástí feministické revoluce v naší vlastní společnosti.

Linda Sokačová : Feministická zahraniční politika není v současné české politice asi příliš reálnou představou, ale bylo by určitě přínosné, kdyby se alespoň některými jejími principy řídila, a to nejen verbálně. Neoddiskutovatelnou pozitivní stránkou feministického přístupu k zahraniční politice je důraz na lidská práva a nerovnosti. Tento pohled (nejen) v českém prostředí stále chybí, a i proto nejsme schopni chápat a přispívat k řešení řady celosvětových problémů. Feministická zahraniční politika by mohla napomoci narušit dominanci posuzování zahraničních vztahů založeného na obchodu nebo mocenských vztazích. Nehledě na to, že tento přístup může přispět i hledání talentů mezi skupinami, které čelí ve společnosti diskriminaci – ať už jsou to ženy nebo etnické menšiny.

Účast přijali:

Jan Hornát je ředitelem Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. V současnosti se zaměřuje zejména na americkou zahraniční politiku, transatlantické vztahy a status a vnímání demokracie v USA a EU.

Věra Jourová je česká politička a právnička. Vystudovala teorii kultury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a právo na Právnické fakultě tamtéž. V letech 2014–2019 byla evropskou komisařkou pro spravedlnost, ochranu spotřebitelů a otázky rovnosti pohlaví. Od 2019 je místopředsedkyní v komisi Ursuly von der Leyenové. Jejím novým portfolioem je dodržování evropských hodnot a transparentnosti.

Kateřina Kočí v současné době působí na Vysoké škole ekonomické, zároveň pracuje jako přidružená výzkumná pracovnice Ústavu mezinárodních vztahů. Věnuje se zejména oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU, dále problematice rovných příležitostí v diplomacii.

Ondřej Slačálek je politolog a novinář. Působí na Ústavu politologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Zaměřuje se na teorii mezinárodních vztahů, sociální hnutí politický terorismus, analýza diskurzu a problematiku ideologie.

Linda Sokačová je socioložka a expertka na sociální a rodinnou politiku. Dlouhodobě působí v oblasti lidských práv a rovných příležitostí. V současné době je ředitelkou Amnesty International Česká republika.

Výměna ministra zdravotnictví

TV, Datum: 07.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 01:38, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 4 855 788,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Výměna ministra zdravotnictví, hlavní událost dnešního dne a taky téma dnešní Devadesátky. Dobrý večer. Prezident Miloš Zeman odvolal Jana Blatného na návrh premiéra Andreje Babiše. Blatný ve funkci skončil po pěti měsících. Vedení resortu opustil pouze za posledních 7 měsíců už třetí ministr. No a nově v ministerském křesle usedl Petr Arenberger, dosavadní šéf vinohradské fakultní nemocnice v Praze. Na svém prvním brífinku zdůraznil zásadnost očkování proti covidu a připustil i klinické testování Sputniku. A právě Blatného odmítání Sputniku spojuje s jeho odvoláním část opozice. I prezident při jmenování nového šéfa resortu řekl, že Blatný blokoval vakcíny proti covidu-19 z Ruska a z Číny. Že by to byl důvod jeho konce v kabinetu, ale předseda vlády odmítl. Pojďme doplnit, že Jan Blatný byl ministrem 160 dnů. Klíčový resort řídil v nejsložitějším období epidemie. S covidem během té doby zemřelo víc než 24 000 lidí. Blatný při odchodu z funkce vyzval občany k respektování svého nástupce. Petr Arenberger chce mimo jiné zrychlit očkování.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Jan Blatný se to dozvěděl včera večer krátce poté, kdy představil rozvolnění po nouzovém stavu. Na úřad vlády si ho zavolal Andrej Babiš a řekl mu, že ve funkci končí.

Jan BLATNÝ, bývalý ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Při rozhovoru, který jsme měli, to bylo spíš opravdu o vzájemné možnosti spolupráce a o politických otázkách. A tam se k tomu dál vyjadřovat nechci.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

O svých chybach dnes dopoledne mluvit nechtěl. Připustil ale, že vláda neměla před Vánoci rychle rozvolňovat.

Jan BLATNÝ, bývalý ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

... jsme v prosinci před Vánoci neměli k dispozici informace o tom, že už je zde poměrně všudypřítomná britská mutace.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Odcházející ministr zdravotnictví Jan Blatný se vrátí do Fakultní nemocnice v Brně. Bude znovu pracovat jako dětský

hematolog. Ještě před polednem prezident na Hradě jmenoval jeho nástupce.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Nastupujete do funkce ministra zdravotnictví ve velice těžkých dobách, když zápasíme s pandemií.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Z Hradu pak Petr Arenberger s Andrejem Babišem zamířili na ministerstvo zdravotnictví. Premiér tady poprvé vysvětlil, proč odvolal Jana Blatného.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Zkrátka se rozcházíme v názoru, jak by rezort zdravotnictví měl fungovat. Důležitý je taky marketing, že důležitá komunikace a PR.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Jan Blatný předal Petru Arenbergerovi kancelář ve 2 hodiny odpoledne. Hned poté nový ministr usedl do křesla.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Píšu se do diáře.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Nový ministr zdravotnictví Petr Arenberger označil za jednu ze svých hlavních priorit očkování. Zároveň varoval před rychlým rozvolňováním vládních opatření.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Já bych apeloval na to, že i když vám to nikdo nezakazuje, tak abyste si udělali nějaký takový ten, řekněme, třeba částečný lockdown a pořád přemýšleli, jestli je potřeba nasadit respirátor, nebo ne, a v které situaci, jestli je potřeba se sdužovat.

Petr VAŠEK, redaktor ČT

Petr Arenberger v příštích dnech vytvoří svůj nejbližší tým. Zlepšit hodlá hlavně komunikaci ministerstva. Karolína Jelínková a Petr Vašek, Česká televize.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Prezident České lékařské komory Milan Kubek. Dobrý večer.

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Dobrý večer vám i všem divákům.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Premiér Babiš dnes prohlásil, že se s exministrem zdravotnictví Blatným rozcházeli v názoru, jak by měl resort zdravotnictví fungovat. Současně ale taky řekl, že není pravda, že by byl nespokojený s jeho prací. Jak rozumíte tomu odůvodnění?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak tomu asi nedá rozumět. To nemá samozřejmě logiku, tak jak jste to opakoval. Víte, ono je to paradoxní, protože já jsem měl dlouhou dobu velké výhrady k panu ministru Blatnému, protože on od začátku nástupu do funkce epidemií zlehčoval. A je odvolán v době, kdy mu konečně začalo docházet, že ta situace je opravdu vážná, že těch 30 000 mrtvých je prostě národní katastrofa. Pan ministr dlouhou dobu odmítal spolupracovat s odborníky a je odvolán v době, kdy konečně s odborníky spolupracovat začal. Takže samozřejmě to rozhodnutí je politické, ale pokud vnímáme to, že hlavním a v podstatě jediným úkolem doc. Blatného, když přišel na ministerstvo, bylo zvládnout epidemií, tak samozřejmě tento úkol se splnit nepodařilo. Takže z tohoto pohledu je to odvolání logické. Na druhou stranu samozřejmě není možné všechny ty tisíce mrtvých hodit na zodpovědnost ministra zdravotnictví. Ono určitě není jednoduché resort řídit, když máte za zády hyperaktivního předsedu vlády, který se vám prostě všeho plete.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když dnes sám Jan Blatný bilancoval to své pětiměsíční působení v čele resortu zdravotnictví, tak řekl toto: "Prošli jsme těžkým obdobím. Bez nepříjemných opatření by pro mnohé nastala katastrofa. Zabránili jsme kolapsu zdravotnického systému, zabránili většímu šíření britské mutace, nastavili jsme systém očkování, rychle se nám daří proočkovat. Pokud se nezbrzdí dodávky, máme v létě vyhráno." To není pravda?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak pravda také je, že jsme covidem-19 nejpostiženější zemí na celém světě a že při přepočtu na počet obyvatel nám bohužel zemřelo nejvíce lidí, což je ostuda u země, která je poměrně bohatá, má velmi dobrou infrastrukturu a vzdělané obyvatelstvo. Takže je jasné, že jsme asi něco dělali špatně. Každopádně já chci věřit, že jsme se konečně z těch chyb poučili, že je nebudeme opakovat. A opravdu to předvánoční rozvolnění, to byla jedna z největších chyb, které se politická reprezentace dopustila. A ona v tom není nejenom vláda, protože připomeňme, že i opozice volala po tom rozvolňování. Takže já věřím a chci věřit, že se tyto chyby už opakovat nebudou, že prostě ty tisíce lidí nezemřely zbytečně, že se poučíme a že tedy nyní budeme všechna ta opatření rozvolňovat opatrně a pomalu. A přidal bych se k tomu, co říkal nový pan ministr prof. Arenberger, že i když nebude platit nouzový stav a spousta věcí budeme smět, tak abychom je nedělali. Pokud to není nezbytně nutné, abychom byli nadále na sebe opatrní a k sobě navzájem ohleduplní, protože ten virus je mezi námi. Je to virus zabiják, je připravený potrestat každou naši chybu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak Jan Blatný, tak Petr Arenberger jsou akademici, jsou to lékaři, jsou to manažeři z fakultních nemocnic. Máte důvod věřit tomu, že si Petr Arenberger jako ministr zdravotnictví povede lépe než Jan Blatný?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak já věřím, že prof. Arenberger pečlivě sledoval pana ministra Blatného ve funkci a že nebude dělat ty stejné chyby. To znamená, že se ostře vymezí proti všem kolegům ve vládě, kteří mu budou snažit se prostě našeptávat, co by měl a co by neměl, protože jeho zodpovědnost je, abychom ty chyby neopakovali. /nesrozumitelné/

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Promiňte, to byla ale i zodpovědnost Jana Blatného. Mě spíš zajímá, jestli u Petra Arenbergera vidíte nějaké osobní predispozice k tomu, že se skutečně dokáže postavit na vládu tak, jak o tom mluvíte?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak to samozřejmě bych mu přál. Jistotu nikdo nemáme, má větší šance, protože je mediálně ostřílený, je to zkušený manažer. Pana doc. Blatného, když nastoupil do funkce, nikdo neznal a ani on to prostředím neznal. Pan prof. Arenberger na tom mnohem lépe, ale tak jako jsem ujišťoval pan doc. Blatného, tak i jeho, prof. Arenbergera, ujišťuji v tom, že Česká lékařská komora je připravena spolupracovat s každým ministrem, že je připravena pomáhat každému ministrovi. A byli bychom rádi, kdyby pan prof. Arenberger o tu pomoc a rady ze strany České lékařské komory stál víc než pan doc. Blatný.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A už nějaký kontakt proběhl? Máte třeba smlouvanou schůzku s novým ministrem, nebo to je ještě brzy?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak já si myslím, že je ještě brzo, protože ta výměna přišla dnes, byly předtím delší spekulace. Ale zatím první změna v mém programu je ta, že zítra bylo naplánováno jednání Rady pro řízení nemoci covid-19, je to takový bizarní název, ale je to takový poradní orgán ministra, a toto jednání zatím bylo odloženo. Nevím na kdy, ale věřím, že se s panem ministrem novým sejdou, jakmile to bude možné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když Petr Arenberger přebíral úřad, tak formuloval několik svých priorit, kterými se chce řídit: dostávat do Česka co nejvíce registrovaných vakcín, podpora monoklonálních látek při léčbě covidu, taky třeba obezřetné rozvolňování. Je něco, co vám v těch prioritách chybí, co byste dodal?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak já bych zdůraznil to, co pan profesor také říkal, ale co jste nezdůraznil vy, to znamená přesvědčit občany o tom, že i když nebude nouzový stav, takže stále máme epidemický problém, že stále ta naše čísla jsou třeba dvojnásobně horší než situace v Německu, a Němci v současnosti nerozvolňují. Takže musíme být i nadále velmi obezřetní. Samozřejmě je třeba co nejvíce očkovat. Česká lékařská komora samozřejmě může doporučovat pouze ty léky a očkovací látky, které jsou řádně registrované Evropskou lékovou agenturou. Co se týká toho vyššího používání těch monoklonálních protilátek, tak to je samozřejmě důležité dostat do povědomí všech zdravotníků. A Česká lékařská komora na svých webových stránkách ty informace má a lékaře jsme informovali. A co bych možná dodal, abych neodpovídal příliš dlouho, dodal bych to, že je třeba stabilizovat zdravotnictví. Jednak je to třeba skutečně zahájit nějaký normální systém fungování zdravotnictví, abychom nejeli už 6 měsíců v nouzovém režimu. Je třeba dát lidem šanci vydechnout, trochu si odpočinout. A samozřejmě v neposlední řadě je třeba zajistit finanční stabilitu resortu zdravotnictví. /nesrozumitelné/

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Koneckonců to je něco, o čem nový ministr taky mluvil, že by chtěl řešit vícezdrojové financování zdravotnictví. Pane Kubku, já vám děkuju. Přeju dobrý večer.

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Dobry večer. Děkuji, přeji všem pevné zdraví a budme na sebe opatrní a k sobě navzájem ohleduplní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A připomenu, že exministra Jana Blatného provázela téměř od začátku kritika. Například podle prezidentova poradce Romana Prymuly bylo Blatného největší chybou vánoční rozvolnění, při kterém se opět otevřely třeba obchody nebo restaurace, a počty nakažených koronavirem poté rychle rostly. Terčem kritiky se Blatný stal taky kvůli výrokům, kdy například v lednu uvedl, že pouze 30 % z vykazovaných úmrtí s covidem je skutečně s nemocí spojených. A další rozruch na politické scéně v březnu vyvolalo prohlášení prezidenta Miloše Zemana, který vyžadoval, aby premiér Babiš odvolal Blatného kvůli jeho postoji k ruské vakcíně Sputnik V. Blatný totiž dlouhodobě odmítal podepsat výjimku k tomu, aby mohla být tato vakcína v České republice použita i bez schválení Evropskou lékovou agenturou. Další kritika se snesla i kvůli tendru na testy do škol. Ministerstvo zdravotnictví původně chtělo, aby Státní hmotné rezervy musely pro nákup testů získat atest jejich citlivosti. S tím ale nesouhlasil premiér a poslal Blatnému vytýkáci dopis. V neposlední řadě zmiňme protiepidemický systém, který patří k ministrovým prvním krokům v resortu zdravotnictví. Systém měl určovat opatření proti covidu, na konci ledna ale Blatný řekl, že index PES už není pro určování opatření relevantní. Hlavním ukazatelem se pro vládu stala naplněnost nemocnic. Míříme za dalšími hosty dnešní Devadesátky Dagmar Žitníková je předsedkyní Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky, vítejte dobrý večer. A zdravím taky Petra Šonku předsedu Sdružení praktických lékařů České republiky, dobrý večer. Byl Jan Blatný dobrý nebo špatný ministr zdravotnictví?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Záleží na tom, z jakého úhlu pohledu se na to podíváme. Pan ministr nastupoval vlastně ve velmi vypjaté době a určité věci prostě asi ani zvládnout nemohl, protože neměl předcházející zkušenost ani politickou a ta akademická určitě na tu funkci nestačila.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A celkové hodnocení dobrý nebo špatný?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

No asi tak takový průměr.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Šonko, dobrý nebo špatný byl Jan Blatný ministr zdravotnictví?

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Já si myslím, že pan ministr nebyl vůbec špatný ministr zdravotnictví. Takže samozřejmě došlo k nějakým chybám, ale těžko říct, jestli by to někdo jiný dokázal v té situaci zvládnout lépe. Zpětně po bitvě každý generálem, takže já si myslím, že spíše dobrý.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dokážete jako předseda Sdružení praktických lékařů pojmenovat jednu věc, která se mu z vašeho úhlu pohledu podařila a jednu, kterou nezvládl?

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Myslím si, že minimálně zpočátku se mu dařilo zklidnit vášně na veřejnosti, dobře komunikovat s veřejností. Myslím si, že vždycky argumentoval věcně a snažil se o širší shodu. Komunikoval dobře se všemi segmenty zdravotnictví. A to, co z mého pohledu nebylo dobře a já jsem mu to opakovaně vytýkal i jsme si kolem toho psali. Myslím si, že to je právě to, jak vypadalo očkování v České republice, jak byly málo zapojeni praktičtí lékaři a jak Ministerstvo zdravotnictví málo spoléhalo na již stávající síť existující zdravotnických zařízení a v podstatě dalo zelenou vzniku jakéhosi paralelního systému očkovacích center v krajích, které podle mého názoru spíše měli být doplňkem té stávající sítě. Myslím si, že kdyby se to od začátku udělalo jinak, takže jsme mohli mít ty nejkritičtější skupiny obyvatel, které mimochodem dodnes nejsou očkované osmdesátníky a sedmdesátníky mnohem rychleji naočkováno.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pani Žitníková, jak úspěšný byl Jan Blatný v prosazování odměn pro zdravotníky za druhou vlnu pandemie?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Tady bych řekla, že byl poměrně lépe na to připraven než pan ministr Adam Vojtěch, který vlastně zdravotníky ani za první vlnu pandemie odměnit nechtěl. Pan ministr vzhledem k tomu, že je lékař a působil jako praktik v nemocnici, tak věděl, že ta práce je velmi náročná. Věděl, že nemocnice jsou přetížené. Takže ta komunikace s ním ohledně odměn nebyla tak složitá jako s předcházejícími ministry. Nicméně měli jsme a máme nedořešenou záležitost, a to je záležitost odměn pro zdravotnické záchranáře.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, koneckonců kolem toho vznikl spor mezi Janem Blatným a premiérem Babišem. Premiér Babiš prosazuje vyšší odměny pro záchranáře. Ministr Blatný prosazoval vyšší odměn v té stejné výši jako to bylo pro zdravotníky. Ke komu se kloníte? Co je správně?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

No tu vyšší odměnu pro záchranáře jsme navrhli v podstatě my za náš odborový svaz. A vycházeli jsme ze situace, kdy vlastně zdravotničtí pracovníci na zdravotnických záchranářských službách nepobírali žádné zvláštní příplatky za péči o covidové pacienty. My jsme chtěli, aby se ty podmínky srovnaly, aby záchranáři do budoucna dostaly také zvláštní příplatek, protože ta náročnost práce prostě je obrovská. A tady jsme se tak nějak nedostali ke shodě s panem ministrem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je řešení to, co navrhoval Jan Blatný? Tedy stejná výše jako zdravotníků, ale záchranáři by navíc dostali bonus za převoz covidového pacienta. Je to řešení, nebo je to příliš složité?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Je to příliš složité, protože ty peníze nejsou účelově vyčleněné, kolikrát ti záchranáři vezou pacienta a neví, jestli je COVID pozitivní. Ta pozitivita se projevuje vlastně například až při hospitalizaci v nemocnici. Je to složitá záležitost a myslím si, že také ta částka, kterou navrhoval pan ministr není adekvátní, bylo to 450 Kč za výjezd na osobu. Musíte si uvědomit, že ti záchranáři převážejí, například pacienty i mezi dnes kraji, mezi okresy a mezi jednotlivými nemocnicemi. Mají ty pacienty v sanitách dlouho, takže ta zátěž je tam skutečně poměrně hodně velká.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Šonko, jak se stát za ministra Blatného vážil řečí peněz praktických lékařů?

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Řečí peněz se to špatně špatně vyčísluje. Za pana ministra Blatného v podstatě zdravotní pojišťovny ocenili zvýšenou práci praktických lékařů tím, že hradí některé výkony navíc, které nehradili. Zohlednili i to, že se část péče odehrává distančně. Jinak musím říct, že co se týče pana ministra, že moc se možnost projevit v tomto neměl, protože přišel v době, kdy ceny v podstatě naší práce a práce všech ostatních zdravotníků byly dány a teprve teď běží dohodovací řízení, které má skončit vlastně vydáním úhradové vyhlášky, která se bude vydávat až na podzim a to už pan ministr evidentně dělat nebude. To znamená nějakou možnost finančního ocenění neměl. Musím poděkovat za to a musím říct, že na rozdíl od předchozího ministra při rozdělování odměn pro zdravotníky jakkoliv můžeme diskutovat o tom, jestli ten způsob je správný nebo není, tak myslel také na lékaře v ambulantním sektoru, kteří tuto vlnu odnesli poměrně silně na svých bedrech a v té první vlně odměnění nebyli.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme připomenout, že za posledních 7 měsíců se ve vedení resortu zdravotnictví vystřídaly hned 4 ministři. Nejdříve loni v září po víc než dvou letech rezignoval ministr Adam Vojtěch. Jeho nástupcem se stal epidemiolog a současný poradce prezidenta Miloše Zemana Roman Prymula. Ten ale skončil zhruba po měsíci, a to poté, co se v médiích objevily fotografie, jak v nočních hodinách opouští restauraci, která měla být kvůli vládním restrikcím uzavřená. Do ministerského křesla tak usedl Jan Blatný. Po stížnostech a žádosti premiéra Babiše dnes Blatného ani ne po půlroce odvolal prezident Miloš Zeman. A novým ministrem zdravotnictví je už několik hodin bývalý ředitel Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Petr Arenberger. Pani Žitníková divačka Alice se ptá, jak může jakýkoliv ministr zdravotnictví budovat svoji koncepci boje s pandemií, když je vždy v krátkém časovém horizontu vyměněn, jak velká je to bariéra pro boj s pandemií?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Ministr zdravotnictví v podstatě by měl tu situaci spíše koordinovat a naslouchat odborníkům. Myslím si, že i ta jeho role je na jednu stranu velmi důležitá, ale na druhou stranu je důležitá ta strategie, aby byla nastavená dlouhodobě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Což tu nebylo a sama jste viděla, jak Jan Blatný jak mu trvalo, než se zorientoval v terénu a než začal, jak říkáte naslouchat odborníkům, než se zformovali ty týmy.

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Je to prostě problém, ale na druhou stranu je pravdou, že nový pan ministr v podstatě jako ředitel Fakultní nemocnice zcela jistě přímo v nemocnici řešil situaci, která se týkala onemocnění covid-19. Určitě přesouvali jednotlivá oddělení, řešili konkrétní nedostatek zdravotnických pracovníků a přímo v terénu v podstatě řešil ty konkrétní záležitosti. Neřekla bych, že tady v tomto nemá zkušenost a že nebude mít na co navázat. Takže myslím si, že přepřáhnout se dá a doufám, že to nebude mít žádný větší negativní důsledek na celou situaci.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Šonko, dává smysl to přepřáhnout v situaci, kdy se epidemie začíná lepšit a ta čísla klesají, kdy se zdá, že sice ještě nemáme vyhráno ale, že se možná blížíme k nějakému úspěchu?

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

To je politické rozhodnutí. Ty důvody pan premiér sdělil, takže já bych to komentovat nechtěl. Pan nový ministr věděl do čeho jde a věděl, že to bude velmi těžké skočit do toho rovnýma nohama a bude se muset rychle orientovat v úřadě a obklopit se týmem spolupracovníků, tak aby mohl pokračovat. Já si nemyslím, že by to mělo znamenat nějakou zásadní změnu linie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A ministr koneckonců už formuloval. Mluvili jsme o tom některé své priority. Jak, pane Šonko, mělo podle vás vypadat to obezřetné, teď cituju, obezřetné rozvolňování, o které dnes Petr Arenberger mluvil. Jak se vyhnout opakování předchozích omylů, kdy rozvolnění znamenalo následné zásadní pozvednutí těch čísel a restrikce.

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Já si myslím, že by to mělo být opravdu postupné uvolňování. Měla by být nějaká shoda na tom, kde jsou priority, které oblasti se budou uvolňovat nejdříve. Vždycky by se mělo vyčkat teda na efekt, který to přinese dřív, než se pustíme k rozvolnění dalších oblastí. A potom bych tedy velmi podpořil to o čem mluvil pan ministr a už tady říkali předřechníci, je to i věc nějaké osobní odpovědnosti a disciplíny a ohleduplnosti vlastně nás všech. Znamená to, že se věci uvolní ještě neznamená, že musíme vzít útokem nějaké párty. Vždycky bych měl přemýšlet nad tím, s kým se setkávám, kolik toho člověka já mohu ohrozit a nakolik může ohrozit mě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Koneckonců mluvil už prezident České lékařské komory Milan Kubek před malou chvílí. Paní Žitníková divák SK se ptá, zda není nevhodou, že nový ministr Arenberger není ani hygienik, ani vakcinolog, ani virolog, ani epidemiolog? Jak na to nahlížíte?

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Tady je to velmi těžké, protože měli jsme ministra, který nebyl ani lékař a v podstatě řešil první vlnu epidemie. Pak jsme měli epidemiologa, kterého v podstatě odvolali. Teď jsme měli dětského hematologa a teď máme pana prof. Arenbergera. Takže znovu opakuju, že nejdůležitější je, aby ten ministr měl poskládaný odborný tým a aby se dodržovaly ty jednotlivé doporučení toho odborného týmu. Ministr nikdy nerozhoduje zcela úplně sám, ale musí se také spolehnout na ty data a na informace, které dostane a není to tak, že vždycky by prostě měl tu danou oblast řídit ten, kdo je úplně ten konkrétní odborník. Prostě, tak to není ani v žádné jiné lidské činnosti. Já vím, že pro mnohé by bylo asi dnes jednodušší, kdyby to byl někdo v této odborné společnosti. Nicméně pojďme si říct naprosto otevřeně a na rovinu, že v mnoha případech se neshodnou ani hygienici, ani vakcinologové, ani virologové, ani epidemiologové. V České republice jsou 2 různé skupiny, které měly na pandemii covid-19 různé názory a bylo to vidět při tom rozvolňování. Takže opravdu tady toto si myslím, že není nevhodou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane doktore, poslední věc, prosím, už jenom stručně. Viděli jsme tady plejádu těch covidových ministrů zdravotnictví nebo ministrů zdravotnictví covidová éry. Zvládají ministři zdravotnictví v této době přestupovat k tomu resortu koncepčně? Zvládají řešit jiné věci než covid-19?

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Já si myslím, že tyhle věci v posledním půlroce šli velmi stranou z objektivních důvodů, ale myslím si, že to je zásadní se vrátit k nějaké koncepční práci, začít finanční stabilizaci resortu a začít už teď pracovat na tom, jak by mělo zdravotnictví fungovat v době pocovidové.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dámo a pane moc vám děkuju. Pěkný večer přeju.

Dagmar ŽITNÍKOVÁ, předsedkyně, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

Hezký večer a hodně zdraví.

Petr ŠONKA, předseda, Sdružení praktických lékařů ČR

Na shledanou, děkuju.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak už zaznělo novým ministrem zdravotnictví se stal Petr Arenberger lékař, vysokoškolský učitel a ředitel Fakultní nemocnice

Královské Vinohrady. Specializuje se na léčbu kožních onemocnění a pohlavních chorob. Boj s epidemií považuje za klíčová očkování.

Tereza ČECHOVÁ, redaktorka

Čtvrtý ministr zdravotnictví od loňského září. Po Adamu Vojtěchovi, Romanu Prymulovi a Janu Blatném stane v čele boje proti pandemii lékař Petr Arenberger. Pražský rodák vystudoval Fakultu dětského lékařství Univerzity Karlovy. A později získal atestaci v oboru dermatovenerologie. Specializuje se především na lupénku a kožní nádory.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Rakovina kůže v podstatě je nejčastější rakovinou člověka vůbec. V České republice kožní nádory zhoubné kožní nádory tvoří asi třetinu všech nádorů.

Tereza ČECHOVÁ, redaktorka

Petr Arenberger působí taky jako pedagog. Na počátku nového století získal profesuru. Zhruba od té doby stál v čele dermatovenerologické kliniky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Z pozice ředitele této instituce se musel vypořádávat s nemocí covid-19. Nemocnice se do boje proti epidemii zapojila už loni v březnu, například výrobou vlastní dezinfekce.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Jsme schopni to, co se vyrábí v továrně si vyrobit i v lékárnách pokud je toho nedostatek, a tak jsme se toho chopili. Využíváme vlastně vlastní pracovníky, kteří nám to připraví, takže ty výrobní náklady jsou samozřejmě nižší.

Tereza ČECHOVÁ, redaktorka

Situaci ohledně epidemie koronaviru komentoval v médiích pravidelně. V posledních týdnech mluvil například o rostoucí spotřebě kyslíku pro pacienty s covidem.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Běžně naše nemocnice spotřebuje asi 1,5 tuny denně a v současné době jsme na více než pěti tunách za den. Za prvé se zvyšují dodávky, závoz máme v podstatě 3× týdně nového kyslíku cisternou a zároveň musíte mít i intenzivnější techniku.

Tereza ČECHOVÁ, redaktorka

Zhruba od minulého měsíce se Arenbergerovi mluvilo v souvislosti s případným odvoláním někdejšího ministra zdravotnictví Jana Blatného. Tehdy ještě Arenberger odmítal, že je jedním z možných kandidátů na šéfa rezortu. Už tehdy ale připustil využití ruské vakcíny Sputnik v rámci dobrovolné klinické studie.

Petr ARENBERGER, nastupující ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Ambici být ministrem nezbytně nutně nemám, ale kdyby bylo potřeba, tak mě znáte, že já rád pomáhám všem.

Tereza ČECHOVÁ, redaktorka

Nový šéf rezortu pracuje ve vedoucích pozicích od začátku století. Stejně jako jeho předchůdci ale není odborníkem v oblasti epidemiologie. Tereza Čechová, Česká televize.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pokračujeme debatou dvojice místopředsedou sněmovního zdravotního výboru tady ve studiu Julius Špičák poslanec hnutí ANO, vítejte dobrý večer. Připraven by měl být taky Petr Třešňák, který je poslancem České pirátské strany i vás zdravím, dobrý večer. Pane profesore Špičáku, je podle vás dobře, že ministra zdravotnictví Blatného nahradil ministr zdravotnictví Arenberger? Podporujete toto řešení a tento krok premiéra Babiše?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já toto řešení chápu je to prostě řešení výsostně tedy v kompetenci premiéra. Já jsem práci ministra velice respektoval anedokážu pochopit tu komplikovanost situace. Ale prostě do určité míry si zkrátka nesedli, byť to oba mysleli velmi dobře, tak co se stává v manželství se stává také ve vládě. Takže to prostě zkrátka chápu. Nedošlo k úplně perfektní tedy komunikaci a spolupráci.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je podle vás dobře, že premiér sáhl po řediteli Fakultní nemocnice a nikoliv třeba po některém z lékařů z klubu hnutí ANO, třeba po vás, anebo po paní prof. Adámkové?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Děkuji za vaši důvěru tedy, ale já musím říci, že opravdu ředitel velké nemocnice je velmi logická volba. Velmi logická volba a já bych si některého z ředitelů velkých nemocnic sám dovolil navrhnout.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy jste dostal kdykoliv v minulosti, anebo teď nabídku od premiéra stát se Ministrem zdravotnictví?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já jsem tuto nabídku nedostal.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co udělal Jan Blatný špatně, že musel skončit, pokud něco takového udělal. Vy jste řekl, že chápete tu určitou ne dobrou chemii mezi premiérem a ministrem zdravotnictví. Udělal něco vysloveně špatně, proč měl v té funkci skončit?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já myslím a víme oba, že jedna věc je jakýsi obsah a druhá věc je v podstatě zdání a komunikace. A myslím si, že prostě zkrátka ta komunikace nebyla tedy a kdybych řekl tedy to PR a prostě ten face toho ministerstva jeho osobně prostě nebyl na úrovni obsahu, na úrovni toho co on skutečně dokázal. To se prostě stává. To se zkrátka stává. Takže to podle mě bylo tam

několik vyjádření, který zkrátka nebyly šťastné a já chápu, protože ten také obrovský a vyjádření máte milion. Takže se ne každé povede pochopitelně. Některá nebyla teda šťastná a myslím, že to hrálo teda vlastně tu hlavní roli, proč došlo k nesouladu mezi ním a prezidentem a premiérem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy jste pane Třešňáku na pirátském stranickém Twitteru dneska napsali výměna ministra zdravotnictví v době krize je nanejvýš nezodpovědný krok premiéra. Po rezignaci pana Blatného jsme nevolali, ačkoliv jsme s jeho postupy často nesouhlasili. Čím konkrétně je ten krok nezodpovědný?

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

Já to pouze potvrdím. My jsme toto tvrdili u všech výměn ministrů tedy už i u té předchozí skutečně jako Piráti nevoláme po té výměně, protože tento rezort je v době pandemie tím nejdůležitějším a nejstrategičtějším. A skutečně tyto kroky ho velmi destabilizují. Já k tomu jen uvedu to, že ačkoliv jsme se s panem ministrem Blatným také jaksi neztotožnili ve všech jeho krocích, tak skutečně to, jak to podával dnes pan premiér na tiskové konferenci je skutečně přes čáru, kdy vlastně jedinou chybou pana ministra Blatného, kterou uvedl byla jeho komunikace a PR. Tady je vidět, že této vládě, potažmo panu premiérovi jde hlavně o to, jak to vypadá navenek a jaké je PR, nikoliv o to, zda skutečně rezort vede krizový manažer v této době.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co bylo podle vás důvod, proč Jan Blatný skončil?

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

Jak jsem zmínil, já tomu nerozumím. Tak jak jsem zmínil, já jsem tomu kroku nerozuměl, proč k té výměně došlo právě teď. Pan premiér ho zdůvodňoval tím špatným PR. Nicméně pokud bych z mého pohledu měl například vytknout některé kroky pana ministra, tak budu začnu hned na začátku ledna, kdy jsme ho společně s vedením, například Karlovarského kraje a starosty obcí na Chebsku kritizovali za to, že v době naplnění interny chebské nemocnici, která praskala ve švech a personál s prominutím padal také na pusy, tak nepovolil a respektive bránil se pomoci ze zahraničí, která byla nabízena, jak se Saska, tak z Bavorska. Pokud zůstanu ve stejném regionu, konkrétně ve stejném městě, tak například se pan ministr Blatný stavěly zamítavě i k nákupu nového urychlovače na chebskou onkologii, což by vlastně de facto vedlo k likvidaci onkologické péče v Karlovarském kraji. A možná poslední a pro nás velice stěžejní důležité téma, které má přesah mimo ten region je znemožnění fungování lázní jako vlastně jediného segmentu zdravotnictví, a to navzdory tomu, že Poslanecká sněmovna přijala dokonce dvě usnesení. To druhé i s termínem, aby lázně mohly fungovat v plném rozsahu od 6. dubna. To se nejeňuje nestalo, ale ještě k tomu pan ministr Blatný minulou středu na zdravotnickém výboru uvedl, že s lázněmi se sice počítá, nikoliv v termínu 6. dubna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem v souvislosti s výměnou ministra zdravotnictví se často zmiňuje snaha protlačit používání ruské vakcíny Sputnik V v České republice ještě předtím než by případně tu vakcínu schválila Evropská léková agentura. Pane Třešňáku, věříte premiérovi a novému ministru zdravotnictví Arenbergerovi, že Sputnik V se v Česku bude používat jenom po předchozím schválení EMA?

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

Otázka je čemu věřím. Já jsem přesvědčen, že Sputnik by měl být používán pouze v případě, že dojde ke schválení EMA. A v tomto duchu to prezentuje naštěstí doufám, že tomu tedy věřit jde i nový ministr pan prof. Arenberger. A dnes to takto popsali na tiskové konferenci. Tuším, že do médií zmiňoval, že by se možná mohl Sputnik testovat v rámci klinických studií. Nicméně to, že by teďka obcházel jakkoliv Evropský schvalovací proces od něj naštěstí nepadlo a já tomu budu asi v tuto chvíli věřit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Špičáku, dnes při jmenování nového ministra na Pražském hradě řekl prezident Miloš Zeman i toto. Nejdůležitější nástroj v boji s pandemií je očkování. Každý by měl usilovat, aby zde bylo co nejvíce efektivních vakcín. Zasloužil o to premiér i já jsem se obrátil na izraelského, čínského, ruského prezidenta s žádostí o dodávky vakcín. Váš předchůdce a ředitelka SÚKLu, bohužel proces dodávky vakcín blokovali. Každý, kdo tak postupuje škodí České republice a nese spoluzodpovědnost za oběti pandemie. Ideologická hysterie je naprosto bezpředmětná. Přeji vám, abyste se hysterii nenechal otrávit. Vyzval, pane profesore, těmito slovy prezident Miloš Zeman nového ministra zdravotnictví ke schválení Sputniku používání v České republice bez předchozího schválení Evropskou lékovou agenturou?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já se domnívám, že takto explicitně to v podstatě nevyznívá. Pan prezident se vyjádřil způsobem jemu vlastním, tedy v podstatě dramatickým. Zase musíme vidět zatím tedy ten obsah. Takže skutečně musíme mít maximum tedy vakcín a musíme pro to všichni tedy udělat maximum, samozřejmě tedy vrcholně kompetentní tedy vrcholní politici.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Promiň tě, že vám do toho vstupuju ano vyznává to spojení toho, že předchůdce ministra Arenbergera Blatý podle prezidenta blokoval použití Sputniku a potom to konstatování, že každý kdo takto postupuje škodí České republice a nese spoluzodpovědnost za oběti pandemie.

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já bych zvolil jinou rétoriku. On se jasně vyjádřil, že požaduje schválení tedy tou evropskou tedy agenturou. To bylo jednoznačné a nikoliv, že on by sám něco blokoval. Prostě jeho absolutní podmínkou bylo toto schválení.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A proč prezident kritizuje bývalého ministra a ředitelku Státního ústavu pro kontrolu léčiv, že neprosadili používání Sputniku?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

No ono se to v podstatě nedá nějakým způsobem prosadit. Zkrátka máme jakési regulativní mechanismy a ty musíme respektovat, ať se jedná o jakoukoliv vakcínu ano ideologie sem vůbec nepatří, politika sem nepatří. Ale máme jakési procesy

a jakési mechanismy, které bychom tedy měli respektovat. Nicméně musím říci, že v době skutečně takovéto dramatické krize, jak to říká tedy můj přítel prof. /nesrozumitelné/ z Izraele, když jsme ve válce covidové tak je otázka, jestli naše tato regulativní opatření, jestli jsou dostatečně pružná. Prostě to je realita, jestli máme čekat půl roku na to než to schválí EMA. No, tak to si asi v této době nemůžeme dovolit. Takže nejsem si jist a skutečně je tady určitá možnost skutečně, například dosáhnout té vakcinace i pomocí klinické kontrované studie, jak to říká tedy nový tedy ministr, ale ani to není jednoduchý mechanismus.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak by tedy podle vás měl nový ministr v této věci postupovat? Čekat na schválení Evropskou lékovou agenturou, anebo jít po vlastní ose?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Podle mého by neměl jasně zorientovat v obsahu, takže pokud schválí měl by jasně vidět, jaký je schvalovací proces, v jaké fázi jsme schvalovacího procesu, kdy se dá očekávat nějaké tedy rozhodnutí a dále, jestli vůbec reálně možno očekávat tedy dodávku těchto vakcín z Číny a z Ruska v dávce jiné než symbolické. Protože, jak v Číně tak v tom Rusku samotném se vakcinuje velmi málo, takže oni nemají výrobní kapacitu takovou, zdá se aby nás mohli skutečně zásobit prostě vakcínami v nějakém vyšším tedy množství. Takže ten ministr by se v těchto věcech měl jasně zorientovat a dát celému tomu problému jasný tedy obsah, srozumitelný.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pane poslanče Třešňáku na Sputnik se ptají diváci. Třeba divák SK, Jan Blatný podle prezidenta blokoval přísun vakcín z Ruska a Číny. Ministr, který je tady ve funkci po něm je blokovat nebude, ptá se divák Sk? Ještě doplním divačku Andreu, je pravda, že pan Arenberger přišel, aby prosadil očkování Sputnikem? Jak to vnímáte ve světle těch výroků, které jsme dnes slyšeli z úst prezidenta, ale taky premiéra a nového ministra.

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

Já navážu na pana poslance Špičáka. Skutečně ty výroky pana prezidenta nebyly šťastné. Ono do těch médií takovýmto způsobem skutečně pouští informace, které jsou částečně zavádějící. Je otázka co skutečně udělá nový ministr. Za nás to stanovisko je jednoznačné. Sputnik by zde neměl být používán, dokud nebude schválen EMA a navážu na pana poslance Špičáka to, že jsou některé procesy u nás možná byrokraticky příliš složité je sice možná pravda, nicméně všichni ostatní výrobci vakcín, které jsou nyní používány ten proces museli absolvovat také a nevím, proč by se k někomu jinému mělo přistupovat jinak a měli by se udělat výjimky. Takže já pevně doufám, že pan ministr Arenberger k žádným výjimkám nepřistoupí a skutečně bude stejně jako jeho předchůdce trvat na schválení EMA.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V té kritice prezidenta dnes zazněla nejen kritika bývalého ministra zdravotnictví, ale taky ředitelky Státního ústavu pro kontrolu léčiv Ireny Storové, kterou může odvolat ministr zdravotnictví. Pane Třešňáku je paní Storová žena na svém místě? Je to dobrá ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv?

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

To určitě lépe zhodnotí sám pan ministr. Nicméně on se vyjádřil, respektive nový pan ministr, že určitě nebude, aspoň tak jsem to pochopil z tiskové konference, paní Irenu Storovou odvolávat a že k tomu nemá důvod.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je pane profesore, paní Storová žena na svém místě nebo by měla být odvolána?

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Já tolik nevidím do celého toho ústavu, ale já se domnívám, že si prostě vede manažersky zdatně a pro to odvolání nevidím dostatek důvodů ze svého pohledu. Já bych se chtěli vrátit, aby bylo zcela jasno k tomu co říká kolega pan kolega Třešňák. Já nevolám po žádné výjimce, ale testování formou kontrolované klinické studie tím prošli všechny vakcíny, tedy to je legitimní postup a nejedná se o žádnou výjimku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Poslanci Julius Špičák a Petr Třešňák, pánové děkuji vám a přeju pěkný večer.

Julius ŠPIČÁK, místopředseda sněmovního výboru pro zdravotnictví /ANO/

Hezký večer všem divákům.

Petr TŘEŠŇÁK, poslanec, místopředseda výboru pro zdravotnictví /Piráti/

Pěkný večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Výměna ministra zdravotnictví vyvolala u většiny sněmovních stran převážně kritické reakce. Nového ministra naopak vítá SPD. Komunisté zas důvody odvolání Blatného chápou.

Jiří BĚHOUNEK, poslanec, ČSSD

Pan ministr Blatný ze začátku se s rezortem seznamoval. Poté, co se naučil všechny ty věci začal úzce spolupracovat se zdravotním výborem sněmovny Senátu a jednoznačně dosáhl úspěchů v té situaci. Tak prostě odborně to nechápu a souhlasím s tím, že to je politické rozhodnutí. Je to rozhodnutí premiéra a jeho odpovědnost. Já jsem přesvědčen, že pan ministr Blatný udělal absolutně maximum, že se to nedalo dělat jednoduše, to je naprosto jasné a že v některých okamžicích byli proti němu stavěny neřešitelné otázky jako úkoly, to je také jasné. Vyrovnal se s tím, jak to nejlépe šlo.

Vít RAKUŠAN, předseda hnutí /STAN/

Všechny ty vytýkácí dopisy, to byla jedna velká legrační hra. Prostě každý, kdo někdy šéfoval, tak prostě ví, že pokud někomu musíte psát 4 vytýkácí dopisy, tak to není selhání toho člověka, ale je to selhání toho manažera, který daného člověka řídí. V této chvíli, kdy prostě výsledky České republiky jsou tristní, kdy máme nejvíce mrtvých na 100 000 obyvatel snad dokonce na

celém světě, tak je to prostě kouřová clona. Pan ministr Blatný byl několik měsíců ve funkci, rozhodně netvrdím, že byl bezchybný ministrem, ale byl určitě ministrem komunikujícím, alespoň tedy s opozicí velmi čile na rozdíl od jeho předchůdců, a je to prostě svádění viny na někoho jiného. Tu vinu prostě nese ten, kdo vládu v této době pandemie vedl, a to je jednoznačně pan premiér Andrej Babiš.

Marian JUREČKA, předseda strany /KDU-ČSL/

Já jsem v některých momentech s jeho kroky v řešení pandemie nesouhlasil, především například v některých konkrétních parametrech a podobně. Nicméně musím opravdu ocenit to, že on vždycky se snažil poctivě komunikovat s námi s opozicí. Jako jeden z mála ministrů chodil trpělivě odpovídat na interpelace v této době a velmi oceňuji, a to chci vyzdvihnout především, že měl jasný, pevný postoj v případě těch tlaků ze strany prezidenta, ze strany premiéra na nestandardní rychlou registraci, nebo ne, registraci prostě nestandardní, používání Sputniku V České republice.

Radim FIALA, místopředseda hnutí /SPD/

Za hnutí SPD můžu říct, že my říkáme už dlouho, že by pan ministr Blatný měl odstoupit, protože pan ministr Blatný v podstatě jedině, co platilo, když se podíváte zpátky do historie, tak vlastně, když už přišel s tím Psem, neplatil, trasování nefungovalo, vakcinační strategie selhala.

Pavel KOVÁČIK, předseda poslaneckého klubu strany /KSČM/

Já tady už pamatují hodně ministrů zdravotnictví a také hodně období, kdy se ministři zdravotnictví střídali velmi často. A zásadní je vedle odbornosti a vedle schopnosti řídit, vést, předpokládat a být krizovým manažerem, tak zásadní je také schopnost komunikovat navenek i uvnitř, to znamená směrem k občanům, na to „dojel“ například pan ministr Adam, ale i dovnitř směrem k premiérovi, na to zřejmě dojíždí, a to je můj soukromý názor, pan ministr Blatný.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pojďme připojit další komentáře. Tomáš Cikrt, šéfredaktor Zdravotnického deníku, dobrý večer.

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A zdravím taky Josefa Mlejnka, politologa z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobrý večer.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Začnu u vás, pane Mlejнку. Diváka pana Zvědavého zajímá, zda dává smysl měnit ministra půl roku před koncem volebního období.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

Tak ono to dává smysl politický, protože pandemie se vleče, žádné velké úspěchy v boji s ní nemáme, spíš jsme to přinejlepším trochu zabrzdlili, a taktéž vakcinace se vleče, a tudíž premiér přistoupil k tomu, aby ukázal, že je aspoň něco uděláno, tak jak vyměnil ministra zdravotnictví, byť samozřejmě ty negativní výsledky, jak jsem je tady zmínil, myslím si, že z velké části nejdou připisovat jako na konto ministra zdravotnictví, ostatně boj s pandemií je věc, kterou musí řídit celá vláda, a jsou do ní zapojeny další resorty. A myslím si, že ty špatné výsledky v našem boji s pandemií jsou dány i tím, že tady existuje obrovský tlak od politiků, zájmových skupin, občanů na rozvolňování a tak velký tlak, že v ministr zdravotnictví, navíc teda jako nestraní, tak samozřejmě tomuto tlaku, to by musel být nadlidský výkon, aby tomu úplně odolal.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Na to navazuje divák Aleš Modrý. Konstatuje, že premiér Babiš vyměnil už jedenáctého ministra, a ptá se, co to vypovídá o jeho vládě?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

No, ano, to vypovídá o jeho vládě, tak samozřejmě je pandemie, ale on ty ministry měnil už předtím. Je to premiérův styl, že on je takové jako super manažer, že ta vláda funguje tak ne jako kolegiální sbor, ale jako víceméně manažerská struktura, kde on je ten hlavní manažer a dosazuje podmanažery na pana ta ministerstva, když to jde, tak ten ministr tam zůstává, a když to nějak nejde, drhne, je s ním nějaký problém, tak on ho prostě vymění a očekává premiér, že bude jaksi politicky veřejnosti hodnocen on podle toho, jak šikovně ty ty ministry tam střídá.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Cikrte, rozhodli o konci Jana Blatného politické, anebo odborné, řekněme, koncepční důvody? Když premiér mluvil o tom, že se neshodli na směřování Ministerstva zdravotnictví.

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Já jsem přesvědčen, že o jeho konci se rozhodlo už úplně na začátku. On byl vytažen jako neznámý lékař z Brna, který měl pomoci projít tou nejtěžší chvílí. Pandemie se pak rozjela naplno, bude to taková temná stránka naší historie. A on se snažil, nicméně je spjatý s touto částí pandemie, s tou nejhorší částí, a premiér teďka symbolicky obrací list, posílá zpátky pana docenta do Brna. Nám se zdá, že ta pandemie klesá, roste počet očkovaných, je jaro, sluníčko, takže lidé začnou myslet pozitivněji, a za půl roku jsou volby. To všechno má logiku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Mlejнку, ta personifikace toho předělu, o kterém teď mluvil pan Cikrt, v podobě nového ministra, může to být, řekněme, předvolební tah premiéra Babiše?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

Určitě může, je to samozřejmě součástí nebo jakákoliv výměna ministra a tak dál, přestože bojujeme s velmi těžkou pandemií, je to politický akt a všichni aktéři politici vědí, že se blíží volby, a velmi dobře to ví premiér Babiš, takže samozřejmě já si myslím, že je to tah prostě se záměrem jako vylepšit třeba politické body hnutí ANO a vůbec pozici premiéra Babiše. Ale taktéž prostě ministr Blatný už v té funkci trochu skomíral, on se opravdu, já bych ho určitě ocenil za to, že jaksí nastoupil na ten úřad v situaci, kdy hrozila úplná.... Ještě to, jak to, jak to probíhalo, tak ta čísla jsou docela hrozná, ale podle některých projekcí to mohlo být ještě horší, takže jako ono moc lidí se o ten úřad ministra v té době ani nedralo. On se toho chopil a zápasil s tím a bojoval s tím. A ocenil bych ho i za to, že vlastně se pokusil vnést do toho boje s pandemií jistou racionalitu tím systémem PES. Samozřejmě, je to diskutabilní systém, ale já si myslím, že namísto toho, že tady zase část veřejnosti a politiků okamžitě po chvíli začala říkat, tak Blatného PES štěká, neštěká, fuj. Jakože ten PES jakoby trochu byl takový zástupný cíl pro vyjádření té frustrace z té pandemie, myslím, si že namíste spíš bylo samozřejmě ladění a doladování toho celého konceptu. A pak také v situaci, kdy ten PES velel k tomu, že se má utužovat a zpříšňovat boj s pandemií, tak několikrát se zase z politických důvodů stalo, že to bylo naopak.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Koneckonců, komentovali jsme to už mnohokrát. Pane Cikrte, premiér dnes při uvádění nového ministra prohlásil taky to, že měl problém s jedním spolupracovníkem exministra Blatného, protože cituju: prý zastával cestu promofování Česka, a rozcházel se i v názoru na nákup léků proti koronaviru na bázi protilátek. Mluvil podle vás premiér o prof. Vladimíru Černému, náměstkovi ministra Blatného, který v rozhovoru pro Zdravé zprávy mluvil o zvyšování odolnosti? Směřuje ta kritika tímto směrem?

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Určitě ano. Já jsem přesvědčen, že se jedná o pana náměstka, profesora Černého, který ostatně se nikdy netajil tím, že pro něho tím hlavním kritériem toho, jaká dělat opatření, je vytiženost nemocnic, a to vyvolalo i určitý odborný odpor nebo nesouhlas, utvořila se skupina, iniciativa Sníh, mnozí ti lidé dneska jsou blízko i premiérovi. Vznikla rada, kterou vede pan MUDr. Smejkal. A ti lidé tvrdí, že toto není úplně nejlepší cesta, že měli se hlídat jiné indikátory, protože když už jsou plné nemocnice, tak je pozdě. Pokud jde o ty léky, tam naopak si myslím, že odborná veřejnost je celkem zajedno, že není možné, byť i nadějně léky jen tak pustit do oběhu, že je třeba jít postupnými kroky, nelze použít nějaký experimentální lék hned v tisíci a tisíci kusech. Tady si myslím, že určitá opatrnost jak pana náměstka, tak pana ministra byla namístě. Prostě léky nejsou třeba koblihy, že jo, tak, jak si představuje pan premiér, že všechno snadno lze hned. Nicméně mezi tím ten odborný konsenzus se vytvořil i na to, že je možné použít ve větší míře třeba ty monoklonální protilátky, tak už dneska mohl nový pan ministr, prof. Arenberger říci, ano, lidé, můžete požadovat po svých lékařích, pokud máte příznaky a potvrzený covid, tyto léky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když se vrátím zvu k personáliím, to, že pan profesor Černý by mohl skončit na Ministerstvu zdravotnictví, o tom se mluvilo už po odchodu nebo po konci hlavní hygieničky Jarmily Rážové, teď je víceméně jasné, že skončí, poté, co řekl premiér, že má problém s někým z okolí bývalého ministra, a je to nejspíš profesor Černý?

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Pravděpodobně skončí, protože on je v současné pozici po náměstkovi takzvaného politického nebo říká se tomu podle zákona náměstek ministra, a to je funkce, kterou si ministr prostě vybírá podle sebe. Já si myslím, že ale je to poměrně delikátní věc i pro prof. Arenbergera, protože profesor Černý je respektovaná osobnost, je to odborník, šéf odborné společnosti také, takže budu muset si pohovořit o tom, jaká bude další případná role pana profesora, ale myslím, že to náměstkovské místo bude obsazeno někým jiným.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Musíme taky připomenout spor kolem bývalého ministra Jana Blatného a ruské vakcíny Sputnik V. Ten se výrazněji rozhořel na začátku března. Blatný tehdy uvedl, že není důvod shánět neregistrované vakcíny, reagoval tak na úmysl prezidenta Miloše Zemana i premiéra Babiše zajistit dávky této látky pro Česko. Dodal ale, že kdyby ji schválila Evropská léková agentura, její použití by podporoval. O týden později prezident Zeman řekl, že kvůli Sputniku bude chtít odvolání Jana Blatného.

redaktor/citace: Miloš Zeman; prezident republiky

Dvěma největšími překážkami jsou ministr zdravotnictví Blatný a také ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Pokud se těmito vakcínami, ať ruskou, nebo čínskou, očkují miliony lidí, pak ti dva, o kterých jsem mluvil, jsou vinní faktem, že i nadále budou zbytečně umírat naši lidé.

Jan BLATNÝ, tehdejší ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Já věřím, že bude vyhodnocena brzy, a když bude vyhodnocena kladně, tak já budu poslední, kdo by tomu bránil. Na druhou stranu musím trvat, tak jako celou dobu, na tom, že vakcíny, které jsou v České republice, musí být bezpečné a musí být hodnocené Emou bez ohledu na to, odkud jsou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A připomínám, že premiér Babiš tehdy, tedy v polovině března, řekl, že personální změny ve vládě nejsou na stole. Prezident Zeman následně oslovil univerzitu Karlovu, aby její vědci prozkoumali Sputnik V a dali vládě doporučení k jeho užití. Blatný v reakci uvedl, že dokud bude ministrem, bude trvat na dodržování standardních schvalovacích postupů.

Jan BLATNÝ, tehdejší ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Umím si třeba i představit, že by mě kvůli tomu chtěl někdo odvolat, věřím, že se to nestane, ale přesto budu trvat na tom, aby se postupovalo vždy tak, jak to odpovídá medicíně založené na důkazech, a budu za každou cenu trvat na tom, aby ten, kdo rozhoduje o zdravotní politice v této zemi, bylo Ministerstvo zdravotnictví.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A o ruské vakcíně se mluvilo taky při dnešní výměně ministrů. Prezident Miloš Zeman i Jan Blatný zopakovali své postoje, premiér Babiš ale Sputnik V jako důvod k odvolání odmítl.

Jan BLATNÝ, tehdejší ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Celou dobu jsem si stál za používáním pouze schválených vakcín. Jen tak mohu lidem zaručit, že jsou pro ně bezpečné, vyzkoušené a že opravdu fungují.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já jsem se obrátil dopisy na izraelského, ruského a čínského prezidenta s žádostí o dodávky vakcín. Ve všech třech případech byla odpověď pozitivní, ale bohužel váš předchůdce a ředitelka Státního úřadu pro kontrolu léčiv bohužel tento proces blokovali.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Není to o Sputniku, já znovu opakuju, že Sputnik je schvalován na úrovni Emy a my samozřejmě budeme čekat na rozhodnutí Emy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Cikrte, je, nebo není pravděpodobné, že nový ministr zdravotnictví Arenberger dostal zadání, že má prosadit používání ruského Sputniku V v Česku nezávisle na schválení Evropskou lékovou agenturou?

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Z těch dnešních vyjádření je na jedné straně zřejmé, že prezident pokračuje v tom bezprecedentním, nepřijatelném, sprostém tlaku na prostě nezávislý úřad, Státní ústav pro kontrolu léčiv, a vůbec na porušení všech odborných přístupů, ale na druhé straně premiér jasně řekl, že budou čekat, vláda bude čekat na rozhodnutí Evropské lékové agentury. Myslím si, že má i své informace o tom, že se to poněkud komplikuje, že EMA začíná informovat o tom, že Rusové nejsou moc vstřícní k tomu, aby ukázali všechny dokumenty nebo celou výrobu. Vezměme si příklad Slovenska, které přijalo vakcíny Sputniku, má je už měsíc ve skladech, a nyní SÚKL řekl, nemůžeme je použít, protože nemáme od výrobce dostatek informací. Dokonce ta vakcína je jiná než ta, která uspěla v té slavné studii v Lancetu, kterou jak se nyní ukazuje, dělali Rusové ne na Rusech, ale přímo na vojácích, takže je tam spousta otázek, a tohoto postoje odcházejícího ministra Blatného si vážím. A, myslím si, a myslím, že to naznačuje i prof. Arenberger, že ani on nebude někým, kdo poruší všechna ty odborné náležitosti, které jsou třeba ke schválení vakcíny. On připustil jedinou věc, že by se mohlo vyzkoušet v rámci klinické studie, ale klinická studie také vyžaduje nějaké podklady, bude otázkou, kdo bude zodpovědný za případné poškození těch lidí ve studii, jestli Rusové dají zdarma k tomu lék a podobně. Je tam tolik otázek, že si spíš myslím, že to celé byla jenom taková vějička na to, aby prezident nedělal s tím jmenováním problém.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Na druhou stranu není to lpění na posvěcení Evropskou lékovou agenturou tak trochu snaha být papežštější než papež? Možná i v kontextu toho, co vidíme za sousedního Německa, kde sice není ve hře používání Sputniku, na druhou stranu dnes byla oznámena dohoda mezi Bavorskem a Ruskem na výrobě Sputniku V v Bavorsku.

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Ale tam jsou dva důležité aspekty, jeden je, že i to je vždy vázané, ve všech těch zemích, kde se mluví, třeba i v Rakousku, o výrobě Sputniku, na to, že bude schválen Emou. A ten druhý aspekt je, že to je vlastně výhodné, pokud ty země si to budou vyrábět u sebe, tak překonají tu hlavní překážku, kterou já teď vidím, že nevidíme do toho, jak to se v tom Rusku, nebo jestli to budou dělat třeba v Indii, za jakých podmínek se to bude vyrábět, jestli nebude dodržena správná výrobní praxe a tak dále, čili toto nic nemění na postoji, který mají všechny země, kromě Maďarska a Slovenska, stejně, to znamená, vyčká se na rozhodnutí Evropské lékové agentury.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Mlejnkou, bude Petr Arenberger opravdu autonomní ministr, který bude rozhodovat podle svého přesvědčení, podle svého názoru, nebo bude ministr, který primárně bude vykonávat to, co si myslí premiér?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

To se ukáže v budoucnosti. Každopádně ministr z povahy, z ústavní povahy, moc autonomní není, protože premiér ho může kdykoliv odvolat, ale na druhou stranu premiér Babiš potřebuje, aby nový ministr zdravotnictví vydržel v té funkci a aby si získal i důvěru obyvatelstva, poněvadž to se s ním prostě táhne, ty neustálé výměny ministrů zdravotnictví, čili pokud on jako nedokáže znovu teď jako vybrat už konečně správného ministra zdravotnictví, tak to říkám jako, jak se to může jevit veřejnosti. No, tak ztratí kus z toho kreditu, že je schopný manažer, s ním šel do politiky. A koneckonců i proto mu tolik lidí dávalo dosud hlas.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A promiňte, pane Mlejnkou, to může být výhoda pro Petra Arenbergera, že bude možná schopný bouchnout do stolu a vystoupit proti premiérovi, když bude mít jiný názor než premiér?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova**

Ano, on mu může říct, pane premiére, tak já jsem tady tejdén, 14 dní, měsíc, a vy na na mě tlačíte s tímto a já vám bouchnu do stolu a jdu pryč už budu x. ministr zdravotnictví a vy budete mít prostě sražený kredit v očích veřejnosti, že jste špatným manažer, který není schopný vybrat ministra zdravotnictví. To může být jeden z protitlaků, jimž může ministr zdravotnictví nějakým způsobem si vybojovávat nějakou autonomii.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pana Cikrte, co vede úspěšného lékaře, úspěšného ředitele velké fakultní nemocnice k tomu, aby půl roku před volbami přijal nabídku na misi, kterou mnozí označují jako sebevražednou misi. Stát tedy v čele Ministerstva zdravotnictví, rozumíte tomu?

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

My jsme pořád dědici nějaké té staré tradice těch velkolepých úřadů. Ministerstvo zdravotnictví je pořád nějaká dobrá meta, pan prof. Arenberger je vynikající odborník a on v té odborné sféře dosáhl všeho, co už se dosáhnout dá, osvědčil se i jako ředitel fakultní nemocnice a tohle je pro něj výzva, navíc on má velký dar komunikace. On rád mluví s lidmi, on umí výborně jednat s novináři, zná se s nimi léta přes všechny ty aktivity kolem melanomu a podobně, čili já si myslím, že jeho to svým

způsobem bude bavit a že má velké předpoklady pro to, aby tu funkci zvládl.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Mlejнку, prosím jenom stručně, může Petr Arenberger aspirovat na nějaké dlouhodobější politické angažmá, na dlouhodobější politickou kariéru, třeba na to, že by mohl být umístěný na kandidátce hnutí ANO, a tedy že by jeho politická kariéra mohla být delší, než je zbytek tohoto volebního období?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova

Tak to si netroufám teď odhadovat. Samozřejmě, pokud ta jeho ministra bude úspěšná, tak to může mít i ty konce, jak jste je popsal, ale počkal bych si nejmíň tak měsíc dva s takovouto tak je to předpovědí, jak to nakonec dopadne politicky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, měsíc dva je stále méně než 100 dnů hájení, protože jsme opravdu půl roku do voleb, pánové děkuju. Josef Mlejnek, Tomáš Cikrt, pěkný večer přeju.

Tomáš CIKRT, šéfredaktor, Zdravotnický deník

Hezký večer.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova

Děkuju, na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A teď vám ukážeme, kde jsou teď 3 muži, kteří se vystřídali ve vedení Ministerstva zdravotnictví před Petrem Arenbergerem. Adam Vojtěch se stal před měsícem předsedou představenstva Krajské zdravotní, která spravuje 5 nemocnic v Ústeckém kraji. Spekulovalo se také o tom, že by se stal velvyslancem ve Finsku. A toto je jeho nástupce Roman Prymula. Ten je od března na seznamu oficiálních poradců prezidenta Miloše Zemana. Je taky externím konzultantem skupiny Agel. Její součástí je i firma Avenier, která v Česku distribuuje vakcíny moderna a vyhrála i distribuci látky Johnson & Johnson. Po odchodu z postu šéfa resortu zdravotnictví radil taky premiéru Babišovi. Ten s ním ale ukončil spolupráci poté, co Prymula navštívil v době silných restrikcí fotbalový zápas pražské Slavie. A Jan Blatný za teď vrátí do Fakultní nemocnice v Brně, bude znovu pracovat jako dětský hematolog. Exministrům často v minulosti otevírala právě úspěšná politická kariéra dveře do významných firem, anebo společností. Jen namátkou, třeba Ivan Kočárník. Ten zastával post ministra financí za ODS v první i ve druhé vládě Václava Klause. Po odchodu z politiky byl mezi lety 2007 a 2009 předsedou dozorčí rady letecké společnosti ČSA, anebo Vladimíra Mlynář, ministr informatiky ve vládě Vladimíra Špidly i ve vládě Stanislava Grosse. Už 11 let je ve vedení investiční skupiny PPF šéfem komunikace. No, a zmínit můžeme taky třeba Ivana Pilipa. Připomínám, že ten byl v devadesátých letech nejen ministrem školství, ale taky financí. A poté zastávala mezi lety 2004 a 2007 funkci viceguvernéra Evropské investiční banky. No, aášim posledním hostem je Kamil Mahovský generální manažer a zakladatel personální agentury and, zdravím vás, Dobrý večer.

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Sáhl byste jako personalista po Janu Blatném, bývalém ministru zdravotnictví, kdyby se nebyl býval vrátil do brněnské fakultní nemocnice?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

No, jestli se ptáte na můj osobní dojem, tak z toho, co můžu vidět, protože spousta zůstává utajeno, tak ano, protože za mě pan Blatný prokázal určitou osobitost. Je na něm vidět, že má svoji představu, svoji vizi, což se určitě v managementu mnoha soukromých firem hodnotí a cení, takže z tohoto pohledu, ano. A myslím si, že je za mě možná škoda, že odchází.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jaký je v obecné rovině zájem headhunterů právě o bývalé členy vlády, tedy o představitele vysokých funkcí v exekutivě?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

No, nemyslím si, že tam je po těchto lidech specifická poptávka. Já si myslím, že ty potřeby soukromého sektoru jsou mnohem víc komplexnější. A je potřeba hodnotit opravdu komplexně všechny vlastné parametry nebo profil těch lidí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To angažmá ve vrcholných funkcích ve státní správě z pohledu potenciálního angažmá v managementu soukromých firem. Ve většině případů je to spíš výhoda, mnoho ví, má kontakty ve státní správě, nebo to může být handicap, protože přece jenom práce ve státní správě může být specifická i ty procesy jsou často jiné než v soukromé sféře?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Tak já si myslím, já bych se na to podíval ze dvou pohledů, 1 pohled je to, do jaký míry ta politika tomu manažerovi, člověku, politikovi uškodila, nebo ne, jestli se zdiskreditoval, nebo ne, pan Blatný se podle mě nezdiskreditovat, myslím si, že ten soukromý sektor na něj bude mít pozitivní nálezy z těch důvodů, co už jsem uvedl. Na druhou stranu ten politik vlastně získává specifický kompetence, specifický věci, který si může do toho soukromého sektoru odnýt, jako jsou kontakty, informace a samozřejmě určitý rozhled, jiný pohled na svět. I na ten soukromý sektor z toho pohledu veřejného sektoru.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A Jan Blatný dnes na bilanční tiskové konferenci mimo jiné řekl: Cokoliv člověk prožije, toho obohatí. Naučíte se spoustu věcí, nelitují toho, považují to i pro sebe za přínos. V jakém oboru může specificky bývalý ministr zdravotnictví zúročit tyto své zkušenosti? Je použitelný, v uvozovkách ve specifickém druhu podnikání, nebo je použitelný pro své vlastnosti a dovednosti, řekněme, v širokém poli působení.

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Já si myslím, že pan Blatný tam byl krátce, jenom necelý půlrok, to znamená, ty změny tam moc jako úplně neproběhly, myslím si, že se pravděpodobně vrátí do toho svého bývalého působiště. I ten půlrok těch zkušeností v té politice z těch důvodů, co jsem uvedl, si myslím, že mu rozšířijou trošku ty možnosti, a myslím si, že by se mohl pohybovat třeba v sektoru farmaceutických firem, možná nějakých nadacích, možná i v zahraničí, protože ten jeho image hodně narostl i za ten krátký půlrok.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když se z tohoto úhlu pohledu podíváme na angažmá exministra zdravotnictví Vojtěcha pro společnost, která vlastní nemocnice, v čem konkrétně této společnosti může být bývalý ministr zdravotnictví přínosem?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Já si myslím, že asi nejdůležitější faktor je důvěryhodnost. Přece jenom, pokud se ten politik opravdu nezdiskredituje, což by neměl, tak ta důvěryhodnost a ta známost, člověk se bojí neznáma, to znamená, pokud on je známý, tak samozřejmě to vzbuzuje důvěryhodnost a ten image a může mu to na té pozici v nemocnici pomoci.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nemělo být to budoucí působení bývalých členů vlády nějak přesněji legislativně ošetřeno, nemělo by být součástí jmenovacího dekretu něco, co běžně nazýváme konkurenční doložkou, tedy dány jasné mantinely, po jakém období může ten bývalý člen vlády působit někde jinde, třeba v soukromé sféře?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Nemyslím si, bylo by to hodně specifický a myslím si, že by byl problém to nadefinovat, aby to v praxi fungovalo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je to tedy primárně otázka morálky, subjektivního posouzení toto můžu, toto už ne?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Určitě jedna část je morálka samozřejmě a samozřejmě máme taky nějaký zákonný rámec všeobecných zákonů, který ten člověk potom, i když se vrátí do soukromého sektoru, musí dodržovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak v tomto směru mimochodem podle vás funguje nominační zákon, který byl přijatý v roce 2019 a který má zamezit rozdávání těch takzvaných politických trafik? To je zákon, který upravuje angažmá bývalých politiků ve státních firmách.

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Tak to asi si netroufám na to odpovědět, nejsem právník a v tomhle ohledu asi vám k tomu nic neřeknu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je potřeba nastavit nějak, přesněji pravidla pro působení bývalých politiků obecně v soukromých firmách, ve státních firmách?

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Já si to nemyslím, já si myslím, že máme dostatečný zákonný rámec, aby ty věci tak, jak se máme chovat, ať už i včetně té morálky, kterou jste zmiňoval, že to postačuje, že to není tak specifický, aby si to zasloužilo třeba speciální zákon.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Mahovský, moc děkuju, že jste přišel, pěkný večer i vám.

Kamil MAHOVSKÝ, generální ředitel a zakladatel agentury mBlue

Děkuju za pozvání, hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pochopitelně výměně ministra zdravotnictví se budou věnovat taky Události, komentáře, další vysílání ČT24. Teď je ale na řadě Horizont, pěkný večer.

Spor o vodu z Nilu sílí. „Všechny možnosti jsou otevřené.“ hrozí si stamilionové země [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: svitakm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 07:47, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

V konžské Kinshase zkrachoval další z rozhovorů, které měly vyřešit nebezpečné spory o vodu z Modrého Nilu. Etiopie na něm dokončuje a plní Velkou přehradu etiopského znovuzrození. Súdán a Egypt dále po proudu životodárné řeky se stále více obávají kritického nedostatku vody. Problémy mohou zasáhnout území, které odhadem obývá na 250 milionů lidí. A spor může vyvolat i válku.

„Vzkazuji našim bratrům v Etiopii, aby se nedostali do situace, kdy sáhnou na jedinou kapku egyptské vody. Všechny možnosti jsou otevřené,“ zahrozil egyptský prezident Abdal Fattáh Sísí ve středu po zkrachovalých rozhovorech.

Etiopský ministr vodního hospodářství Seleši Bekele odvětil, že jeho země může stěžít sahat na vodu ze země položené níže: „Používáme vodu z Etiopie pro své nutné potřeby, a to spravedlivě a rozumně bez významné škody pro sousedy.“

Súdánská ministryně zahraničí Mariam Al-Sádíková Al-Mahdíová tomu však nevěří. Po rozhovorech soptila: „Etiopská strana zneužívá rozhovory k tomu, aby všem vnucovala skutečnosti, které jasně ukazují porušení mezinárodního práva. A co je důležitější, i zásad dobré spolupráce mezi sousedy.“

Politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** připomněl, že Egypt vyhrožoval válkou kvůli vodě v Nilu už v roce 1979.

Technický kompromis je podle něj dobře uskutečnitelný. Přehradu je možné napouštět sedm až deset let, což by vedlo jen k malým ztrátám vody. „Zdá se, že to etiopské straně v dané chvíli nevyhovuje,“ dodal.

Cesta z nedostatku elektřiny

Etiopie vidí v největší umělé nádrži v Africe jedinou šanci na vyřešení kritického nedostatku elektrické energie. Vláda v Addis Abebě dokonce doufá, že bude s to elektřinu exportovat. I do sousedního Súdánu. Ten se ale obává o bezpečnost stavby v bezprostřední blízkosti své hranice.

Především však spolu s Egyptem řeší typický problém pouštních zemí. „Bude méně vody. Poškodí to řemeslníky i farmáře,“ obává se súdánský cihlář a hrnčíř Mutasím Al-Džeiry.

Od etiopské hranice ke svému ústí do Středozemního moře Nil urazí přes tři tisíce kilometrů. Po celé délce na něm závisí životy stovek milionů lidí. Obavy mají všichni po celé délce toku, i ve vzdálené egyptské deltě.

Evropa a Amerika

Projekt odstartoval v roce 2011. Spory ho provázejí od počátku. Nadějí přinesla obecná deklaraci o možné spolupráci Egypta a Súdánu s Etiopií z roku 2015. Brzy ji vystřídala rostoucí nervozita a silící konfrontace. Zatím jen verbální – ale úvahy o možném vojenském střetu zazněly už ve všech zúčastněných zemích.

Za vším je rychlé tempo stavby a především plnění přehrad. To by mělo s nadcházejícím obdobím dešťů vstoupit už do druhé sezony. Chartúm a Káhira požadují zpomalení. Prostor k jednání se mezitím zužuje a zatím poslední pokus o dialog nezachránil ani optimismus hlavního mediátora, Africké unie.

Súdán a Egypt teď požadují, aby k jednání přistoupily také Evropská unie a Spojené státy. Ty už pokus o zprostředkování dohody absolvovaly na začátku loňského roku. Nilský rébus ale Trumpova administrativa tehdy nevyřešila a tehdejší šéf Bílého domu vyjádřil přesvědčení, že situace nakonec přinutí Egypt k vojenskému zásahu.

Romancov připomněl, že podobných sporů je na světě víc. V Evropě je to Krymský kanál, který Ukrajinci po ruské okupaci poloostrova přehradili, což činí velké problémy. Řada sporů se vede v Africe i Asii, tam je to například spor o čínské přehradě na Mekongu kritizované státy na jeho dolním toku.

Nevymlouvejme se na algoritmy. Lenka Vochocová o názorové polarizaci a sociálních sítích [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Štěpán Kučera, SALON Právo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 08:37, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

„Je toho hodně, co můžeme udělat, když se přestaneme vymlouvat na média a jiné vnější okolnosti a když na sebe přestaneme nahlížet jako na oběti,“ říká Lenka Vochocová (41) z **FSV UK**, spoluautorka knihy Na moři, za plotem, na síti. Digitální média a debata o migraci v Česku (Kniha Zlín 2021).

Sociolog Daniel Prokop v úvodní kapitole vaší knížky píše, že migrační krize rezonovala v českém veřejném prostoru ještě dlouho poté, co v ostatních zemích – včetně Slovenska či Polska – zájem o toto téma opadl. Jak si to vysvětlit?

Dan Prokop dlouhodobě mluví o zdejších politickém tažení proti čemukoli „cizímu“ a „nenormálnímu“, které ovlivňuje i postoj české veřejnosti ke skupinám stojícím mimo „normální“ společnost. To mi přijde jako dobré vysvětlení, které zmiňují i zahraniční zdroje.

Stejně tak ve mně rezonuje Prokopovo vysvětlení související s nedostatkem kontaktu s čímkoli „cizím“ v etnicky poměrně homogenní zemi nebo jeho poukaz na frustraci části české společnosti plynoucí z dojmu, že jsme ještě nedohnali zbytek Evropy, pokud jde o životní standard, ale už se máme dělit o důsledky krizí, které kontinent postihují.

V poslední době jsem začala v souvislosti s uživatelskými diskusemi promýšlet i teorii resentmentu, která zmiňuje hluboká,

nezpracovaná traumata konkrétních společností, která se transformují v nenávisť vůči elitám a jiným aktérům, sloužícím jako zástupný cíl.

V uživatelských obsazích týkajících se migrace – ale i v populistické rétorice obecně – je patrné trauma ze socialistické minulosti, které zde vystupuje v podobě hledání nepřátel uvnitř evropské společnosti: v elitách, liberálech, neziskovkách nebo Evropské unii. Často jsou označováni za „bolševiky“ či „neomarxisty“ a obecně za viníky celé situace.

V kapitole Sluníčkáři versus Slušní lidé zmiňujete fenomén algoritmů sociálních sítí, které podporují vytváření znepřátelených táborů a šíření dezinformací.

Algoritmy samozřejmě tím, že nám nabízejí více toho, o čem si myslí, že nás to zajímá a že to rezonuje s naším pohledem a přesvědčením, jistým způsobem přispívají k názorové polarizaci. Potenciálně také omezují heterogenitu postojů a pestrost informací, s nimiž přicházíme v online prostředí do styku – to jsou ty pověstné názorové bubliny, do nichž se údajně čím dál víc uzavíráme.

Jsou ale i výzkumy, které poukazují na to, že sociální sítě nebo online fóra nám naopak umožňují potkávat se s velmi odlišnými pohledy. Konfirmační zkruslení – tedy naše tendence vybírat si spíše takové informace, vysvětlení nebo vzpomínky, které podporují náš názor, a ignorovat ty, které mu odporují – navíc existuje i mimo online svět.

Rozhodně jsou algoritmy jen částí problému. Nemůžeme je vinit z toho, že lidé na internetu druhým přejí smrt nebo hromadné znásilnění často jen proto, že mají jiný názor, jinou představu o světě, lidských vztazích, případně že soucítí s těmi, kteří si soucítit údajně nezaslouží. Neměli bychom se na algoritmy vymlouvat.

Extrémní agresivitu a vulgárnost online vyjadřování a neochotu vést smysluplnou diskusi bych si spíše vysvětlila mimo jiné jako důsledek působení politických elit, které svým vzorem posouvají hranice toho, co je možné říkat. Ale především jako důsledek toho, že se slušní lidé bojí v online světě ohradit, nebo dokonce říkají, že nemá cenu „krmit trolly“. Při analýzách online diskusí vidíme, jak extrémní ty obsahy jsou – a ačkoli jsou zřejmě často produktem hlasité menšiny, to, že se vůči této menšině nikdo dostatečně neozve, protože ji vnímá právě jako určitou odchylku od normy, způsobuje, že se neslušné a násilné vyjadřování naopak normalizuje, že si na jeho přítomnost v online prostoru zvykáme a bereme ho vlastně jako něco běžného, „normálního“.

Kybernetik a filosof Jan Romportl v rozhovoru pro Salon řekl: „Ve třicátých letech člověk dostal z novin denně jednu lživou informaci, a stačilo to na protizidovské pogromy. Dnes dostáváme těch dezinformací denně třeba tisíc, ale nemyslím, že by situace byla tisíckrát horší.“ Jak moc je to, co dnes zažíváme, nové?

Ty dvě historické situace jsou asi z mnoha důvodů těžko srovnatelné. Ale ta otázka souvisí s tím, co jsem se snažila říct před chvílí: můj pohled na roli médií není v žádném případě mediocentrický, nevnímám média jako klíčové hybatele společnosti, ale jako její součást, jako jednu ze společenských institucí, byť významnou. Média samozřejmě mají obrovskou symbolickou moc, ale ani my, jejich příjemci, nejsme bezmocní, nebo bychom neměli být.

Lidé mají tendenci i teď svádět svou špatnou náladu z epidemie, sociální izolace, svůj strach ze zcela nezvyklé situace právě na média – neustále slyším, že to kvůli médiím se cítíme mizerně. Ale co mimomediální vlivy, co odpovědnost lidí za vlastní životy a schopnost s nimi smysluplně nakládat i v dobách krizí, najít si smysl v něčem novém, co kritické myšlení, role vzdělávání a blízkých sociálních vazeb?

Média spoluutvářejí naši realitu, ale nemůžeme se na ně donekonečna vymlouvat – nakonec je vždycky možné, i když poměrně obtížné, si je do svého života příliš nepouštět, pokud máme pocit, že nám nedělají dobře. A rozhodně nikdo nemůže svou xenofobii a netoleranci vůči jakékoli jinakosti nebo odlišnému názoru svádět na média nebo dezinformace – vždycky je to výsledek naší interakce s těmito obsahy a toho, co si z nich sami pro sebe vezmeme.

Do jaké míry je člověk „obětí systému“ a do jaké míry je svobodný, a tedy i zodpovědný sám za sebe?

Já bych tu otázku právě nestavěla tak, že je nutné si vybrat – buď za to může systém, nebo člověk sám. Některé politické, ale i akademické debaty jsou v tomhle smyslu vyhrčené, polarizované – jedni viní systém, druhí jedince. Snad každý společenskovědní obor má svůj slavný konflikt mezi zastánci významu struktur určujících naše jednání a těmi, kteří upozorňují na roli jednotlivců a jejich svobodnou vůli a aktivitu. Ale já mám ráda přístupy, které tyhle póly smiřují – právě proto jsem mluvila o tom, že v komunikaci je důležité jak samotné poselství, tak naše interakce s ním.

Individualizovat odpovědnost za strukturální problémy vnímám v duchu kritické teorie jako extrémně nespravedlivé, všichni lidé opravdu nemají stejnou startovní pozici, někteří to mají těžší kvůli vnějším okolnostem svých životů, takže je pro mě pochopitelné, že se uchylují k různým strategiím, jimiž ventilují své frustrace.

Na druhou stranu jsem v tomhle ohledě ovlivněná svou druhou profesí supervizorky a koučky, díky které jsem se naučila, že umět se o sebe postarat, jak tomu říkáme, tedy v rámci daných možností pro sebe hledat nějaké řešení, snažit se v každé situaci vidět prostor pro své aktérství, je jednou z nejvíce osvobozujících zkušeností. Ale není to jednoduchá dovednost, často vyžaduje velkou odvahu a zásadní změnu uvažování, určité „předělání“ mozku – protože mnohem jednodušší než hledat východisko je samozřejmě vrtat se v křivdách.

Když se podíváš na současné internetové boje kolem koronaviru, kdy příznivci dezinformační scény vyhrožují zdravotníkům a kdy diskuse na Facebooku můžou mít reálný vliv na umírání lidí, nebyla nakonec vypjatá situace kolem migrační krize jen takovou předehrou?

Migrační krize byla specifická tím, že se většina kontroverzí odehrávala opravdu spíše v diskurzivní rovině – ve veřejných debatách o něčem, co se lidí v Česku dotýkalo spíš okrajově nebo nepřímo. Už když jsme knihu připravovali k tisku, bylo jasné, že na dění kolem koronaviru bude možné řadu fenoménů, jimž se v ní věnujeme, ilustrovat ještě lépe než na migraci, právě proto, že koronavirus na českou společnost dopadl mnohem reálněji a tíživěji.

Pro nás ale, jak píšeme i na několika místech knihy, byla migrační krize jen jedním ze silně polarizujících témat, na nichž je možné ukázat obecnější problémy komunikace v prostředí digitálních médií: názorovou polarizaci, prolínání a určité sčítání netolerantních postojů, hledání nepřátel nejen vně, ale i uvnitř vlastní kultury a společnosti, vzestup významu emocí v naší komunikaci, genderové nerovnosti v online světě nebo zmíněnou normalizaci neslušných a agresivních forem komunikace. Chtěli jsme napsat knihu, která nezestárne s tím, jak migrační téma postupně přestane být klíčovou součástí veřejné agendy. A doufáme, že jevy, na které upozorňujeme, pomůžou čtenářkám a čtenářům chápat i mnoho aspektů online diskusí a názorových válek souvisejících s pandemií.

Dá se s tou polarizací na sítích a neschopností porozumět si navzájem něco dělat?

Bude to znít absurdně a paradoxně v současné éře sociální izolace, ale myslím, že řešením může být komunikace, mezilidský kontakt, nevyhýbat se konfliktním tématům, ale naopak o nich diskutovat, pokud možno věcně, což je samozřejmě nesmírně obtížné, když jde o hluboce procitované hodnoty. Snažit se vnímat perspektivu druhých, nenálepkovat ty, s nimiž nesouhlasím, ale pokoušet se pochopit, proč je pro druhého jeho verze reality sdílená jeho sociální bublinou tak uspokojivá, lákavá. Co se mu děje, že je ochoten přistoupit třeba právě na jednoduché příběhy o vinících krizí a jiné narativy, které já můžu vnímat jako manipulaci nebo populismus.

Důležitá je samozřejmě novinářská služba veřejnosti, rozkrývání manipulací, lží. A v neposlední řadě kvalitní vzdělávací systém,

kteřý připraví děti a mladé dospělé i na výzvy, které přináší vývoj komunikace a médií.

Je třeba, aby společnost byla v co největší míře mediálně gramotná, bez toho se do budoucna neobejdeme.

Nechci v žádném případě znít jako nějaká neoliberalka, velmi dobře si uvědomuju strukturální příčiny toho, o čem mluvíme. Ale vlastně je toho hodně, co můžeme udělat, když se přestaneme vymlouvat na média a jiné vnější okolnosti a když na sebe přestaneme nahlížet jako na oběti a začneme k sobě přistupovat jako k aktérům svých vlastních životů a mezilidských vztahů.

Plánují Rusové konflikt na Ukrajině? Připomíná to události před válkou v Gruzii, říká odborník [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 09:09, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Mohutné přesuny ruských vojáků a vojenské techniky k ukrajinským hranicím a anektovaný Krym vyvolávají v Kyjevě i mezi západními státy značné znepokojení. Zatímco NATO varuje Rusko před další eskalací, Moskva tvrdí, že svými pohyby vojsk nikoho neohrožuje. Sledujeme přípravu na novou ofenzivu, anebo jde jen o demonstraci síly, která má zastrašit Ukrajinu a otestovat nové vedení USA? Výklady se různí, motivací k eskalaci má ale Rusko vícero.

„Mám obavy, že se schyluje k něčemu špatnému. Ruská provokace, následovaná ruskými obviněními z ukrajinské agrese – to je gruzínský scénář,“ varuje pro EUobserver litevský ministr zahraničí Gabrielius Landsbergis s odkazem na válku v Gruzii, kterou Rusko v roce 2008 obvinilo z agrese vůči Jižní Osetii a vpadlo na její území.

Rostoucí napětí mezi Ruskem a Ukrajinou doprovázené stále častějšími přestřelkami mezi ukrajinskou armádou a „separatisty“ z Doněcka a Luhanska vyvrcholilo v posledních dnech, kdy se v médiích začaly objevovat záběry ruské vojenské techniky mířící k ukrajinským hranicím. Ruská nevládní organizace Conflict Intelligence Team tvrdí, že Rusko u ukrajinské hranice nashromáždilo největší počet vojáků od roku 2014 a kromě dělostřelectva na místo vyslalo také tankové a vzdušné jednotky.

Na zprávy o rozsáhlých ruských manévrech Kreml reaguje pouze tím, že si může vojska v rámci svého území přemísťovat, jak uzná za vhodné, a že těmito kroky nikoho neohrožuje. Kroky Moskvy ale nezůstávají bez reakce. Po americkém prezidentovi Joeu Bidenovi, který o víkend vyzval Rusko k vysvětlení nejnovějších provokací, se k podpoře Ukrajiny přidali i další státníci včetně britského premiéra Borise Johnsona nebo šéfa NATO Jense Stoltenberga.

Výklady toho, co Rusko vojenskými machinacemi vlastně sleduje a kam až bude ochotno zajít, se různí. Někteří bezpečnostní analytici podotýkají, že záběry ruských vlaků, které vezou odhalené tanky a další vojenskou techniku k ukrajinským hranicím, spíš značí snahu demonstrovat sílu než skutečnou přípravu na útok – v takovém případě by se totiž Rusko snažilo přesuny naopak skrýt. Jiní ale vážnost situace hodnotí výrazně dramatičtěji.

„Putin má rozhodně dobré důvody, aby se rozhodl pro vojenskou ofenzivu. V září ho čekají volby do Státní Dumy a jeho oblíbenou volební taktikou je zkonstruovat malou vítěznou válku,“ tvrdí například odborník think-tanku Atlantic Council Anders Aslund.

Podobně jako litevští politici i někteří analytici při hodnocení aktuální situace poukazují na případ ruské invaze do Gruzie, kterou svět sledoval v létě před třinácti lety.

„Velmi to připomíná události před válkou v Gruzii v roce 2008, kdy mimo jiné také docházelo k ostřelování. Kam to povede, nejsem schopen říct, soustředění ruské armády u hranic je ale obrovské. Nemůžu tvrdit, že přijde válka, protože válka zde trvá od roku 2014, ale pokud přejde do nejakutnější fáze, Rusko na to bude připravené,“ říká pro iROZHLAS.cz odborník [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#) Karel Svoboda.

„Smutně směšná obvinění“

Analytici, podle kterých se situace jeví v porovnání s minulostí jako velmi nebezpečná, poukazují mimo jiné i na stupňující se rétoriku ruských představitelů. Minulý týden v médiích například rezonovala slova ruského ministra zahraničí Sergeje Lavrova, který varoval, že eskalace napětí v „separatistických republikách“ může vést ke zničení Ukrajiny.

Moskva, která zapojení do konfliktu a přítomnost na východě Ukrajiny dlouhodobě popírá, totiž v posledních týdnech obviňuje Kyjev z toho, že se ukrajinské síly chystají proti „separatistům“ vojensky zasáhnout. Podle ukrajinistky Lenky Víchové je ale toto ruské obvinění Kyjeva až „smutně směšné“.

„Nevidím žádný logický důvod, proč by to Ukrajina dělala. Samozřejmě nemluvíme o válce vnitřní, ale rusko-ukrajinské, slabší a menší přítom většinou neútočí na silnějšího a většího. To, že podobná prohlášení Rusko avizuje už delší dobu a že jsou tím přeplněná média na okupovaných územích, Ukrajina a západní spojenci berou spíš jako přípravu na to, že Rusko něco plánuje. Ale Ukrajina určitě nebude ta, která začne konflikt eskalovat,“ podotýká pro iROZHLAS.cz.

O nastolení příměří ostatně od začátku svého působení ve funkci ukrajinského prezidenta usiluje i Volodymyr Zelenskyj. Už během svého inauguračního projevu označil za svůj hlavní úkol právě zastavení palby na východě země a se stejným cílem šel i do prezidentských voleb v roce 2019.

Podle Víchové Rusko tehdy doufalo, že když se změní politické vedení v Kyjevě a do čela země se dostane „nepoučený prezident“, dokáže přinutit Ukrajinu k tomu, k čemu nepřinutilo jeho předchůdce Petra Porošenka. „Po dvou letech vlády Zelenského ale Moskva pochopila, že prezident její očekávání nenaplní, a to je také důvod současné eskalace,“ říká ukrajinistka.

I další odborníci vykládají současnou situaci jako snahu Ruska donutit Ukrajinu k plnění politických ustanovení minských

dohod, a především k ústavní reformě, která by poskytla zvláštní práva a určitou decentralizaci takzvaným lidovým republikám v Doněcku a Luhansku. Na to ale Kyjev odmítá přistoupit, dokud nebude naplněná vojensko-bezpečnostní část dohod a nedojde ke stažení vojenských jednotek a navrácení kontroly nad rusko-ukrajinskou hranicí.

„Žádný ukrajinský prezident nemůže udělat, co po něm Rusko chce. Pokud jde o minské dohody, jde stále o to samé – Rusko nutí Ukrajinu k tomu, aby jednala pouze s představiteli okupovaného území a aby se o válce jednalo jako o vnitřním konfliktu na území Ukrajiny, na to ale Kyjev nemůže přistoupit. Ukrajina také nemůže přistoupit na federalizaci a na to, aby Ukrajina začala plnit politické body minských dohod, aniž by byla vyřešena bezpečnostní situace a došlo ke stažení ozbrojenců a těžké vojenské techniky. To by byla kapitulace,“ upozorňuje Vichová.

Takzvané separatistické republiky, které podle tvrzení západních zemí Rusko vojensky podporuje a financuje, se tak sedm let od začátku války opět dostávají do centra pozornosti. Po zhruba půlročním klidu zbraní se v této části Ukrajiny s počátkem letošního roku opět zvýšilo napětí a intenzita ostřelování. Od ledna už při těchto střetech přišlo o život přes 20 ukrajinských vojáků, dva další zabila palba z povstaleckých pozic během pondělka.

Ruská demonstrace síly

Například odborník **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** nicméně nevidí jako primární důvod současné eskalace právě spor o minské dohody a jejich naplňování.

„Dohody jsou vypracované tak, že si je obě strany vykládají podle sebe, ale nemyslím si, že by aktuální napětí nastalo právě kvůli dohodám. Dovolím si tvrdit, že to zase takovou roli nehraje. Z mého pohledu jde o snahu demonstrovat sílu, která je ale vždy nebezpečná tím, že může přerůst do naprosto otevřeného konfliktu,“ tvrdí Svoboda s tím, že tento vzkaz a ukázka síly směřuje nejen k Ukrajině, ale také Spojeným státům, Evropě i dovnitř do Ruska.

Podobně jako další analytici vnímá i Svoboda aktuální eskalaci napětí mimo jiné jako test administrativy amerického prezidenta Joea Bidena. Nový šéf Bílého domu už krátce po inauguraci neváhal označit Vladimira Putina za zabijáka a nyní Zelenskému vyjadřuje „neochvějnou podporu“, je ale otázkou, jaké budou jeho další případné kroky. Podle některých expertů nicméně testem zatím prochází.

„Nový americký prezident má k Rusku jiný postoj, než měl Donald Trump, který k Putinovi choval jisté sympatie, příliš ho nezajímala demokracie ani Ukrajina a chtěl s Putinem vyjednávat,“ tvrdí analytik Ukrajinského institutu pro budoucnost Andreas Umland, podle kterého vůči Kremlu zaujímá tvrdší postoj nejen Biden, ale také lidé, kterými se obklopil.

Umland navíc poukazuje také na nedávné kroky Zelenského proti opozičnímu politikovi a spojenci Kremlu Viktorovi Medvedčukovi, které „vyvolaly nespokojenost“ ruské strany. Začátkem února totiž prezidentským dekretem na pět let zakázal vysílání Medvedčukových televizních stanic, které podle Umlanda představovaly hlavní páku ruského vlivu na Ukrajině. Tímto krokem tak Zelenský k napětí s Moskvou svým dílem přispěl, míní ukrajinský analytik.

Odborníci nicméně poukazují i na další motivace, které vedly k aktuální eskalaci a ruským manévřům u ukrajinských hranic. Podle některých včetně Anderse Aslunda si tak Putin chce zvednout popularitu na domácí půdě před zářijovými parlamentními volbami. Ty se odehrají v roce, který pro šéfa Kremlu a jeho stranu Jednotné Rusko nezačal zrovna slibně – masovými protesty na podporu Alexeje Navalného, které začátkem roku zaplavily desítky ruských měst.

Připravenější Ukrajina

Ať už jsou důvody současného napětí jakékoliv, situace vyvolává znepokojení na mnoha frontách. Po Bidenovi, Johnsonovi a dalších představitelích Západu se k situaci ve středu vyjádřilo také české ministerstvo zahraničí, které Ukrajině vyjádřilo podporu a uvedlo, že stupňující se napětí na východě země sleduje s obavami.

Právě na Západ Zelenskýj do značné míry spoléhá. Po úterním telefonátu se šéfem NATO dokonce prohlásil, že konflikt v Donbasu může ukončit pouze vstup země do Severoatlantické aliance, a vyzval NATO k přípravě plánu ukrajinského členství. Na to Kreml reagoval varováním, že řeči o vstupu Ukrajiny do NATO mohou situaci v Donbasu jen zhoršit.

Klíčovou otázkou zůstává hlavně to, kam až bude Rusko ochotné zajít a zda se vůbec dá očekávat větší zapojení západních zemí, pokud by mělo dojít k dalšímu vyhocení situace.

„Západ se za Zelenského postaví a poplácá ho po ramenu, ale že by někdo šel do války kvůli Donbasu, to si opravdu nemyslím. Pokud by Rusko oznámilo, že bylo nuceno odpovědět na incidenty ze strany ukrajinské armády a obsadit kus jeho území, Ukrajinci v tom zůstanou sami. Je ale otázka, kam až Rusko bude ochotno dojít, válka by pro něj nebyla jednoduchá. Jedna věc je obsadit Krym, ukrajinská armáda je ale dnes výrazně funkčnější, než bývala v roce 2014,“ uzavírá Svoboda.

Michala Mejstříka připomene memoriál v Divadle Archa. Sledovat jej můžete online [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: tydenikhrot.cz, Autor: red, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 09:11, Celková návštěvnost: 180 000, RU / měsíc: 96 314, RU / den: 6 871, Rubrika: Společnost, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 72 000

Divadlo Archa pořádá ve spolupráci s EEIP setkání na počest profesora Michala Mejstříka.

Večer připomene předního českého teoretického ekonoma, podnikatele, učitele, vládního poradce, podporovatele umění, prosazovatele podnikatelské etiky, ale především skvělého přítele, který v době lockdownu podlehl covidu. Večer s názvem MMM – Michal Mejstřík Memorial připravili Tomáš Sedláček, Radek Špicar, Dita Tesárková a Ondřej Hrab.

Osobnosti hospodářského, akademického a kulturního života vzpomenou na ohromující rozsah práce člověka, který významně ovlivnil náš přechod z totalitní ekonomiky zpět do Evropy. Během večera promluví prof. Jan Švejnar, (Columbia University) Tae Jin Kim (Velvyslanec Korejské republiky), prof. Stanley Nollen (Georgetown University), Helena Bezděk Fraňková (ředitelka Státního fondu kinematografie), prof. Lubomír Mlčoch (**FSV UK**), Jana Reichová (výtvarná kurátorka), Martin Kratochvíl (hudebník), Alessandro Pasquale (CEO Mattoni 1873), Kryštof Mejstřík (CEO Adidas Sverige AB) a další. Večerem vás provede Václav Moravec.

Program bude frázován živými hudebními vstupy dua Martin Kratochvíl a Tony Ackerman.

MMM – Michal Mejstřík Memorial bude živě streamován z Divadla Archa a různých koutů světa ve čtvrtek 8. dubna 2021 od 20 hodin.

Stream z memoriálu můžete sledovat [ZDE](#).

Přidejte se k události na facebooku.

Politologové: Babiš musel ministra vyměnit kvůli paktu se Zemanem [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Seznam Zprávy, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 13:09, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Koronavirus, Život v Česku, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Dění kolem koronavirové epidemie sledujeme v online zpravodajství.

Co byste měli vědět:- Předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS) dnes v reakci na včerejší vyhazov ministra Blatného řekl, že se premiér Andrej Babiš (ANO) chová ke svým kolegům sprostě, bezohledně a ponižuje je. Babišovo chování podle něj pokrucuje normy jednání ve společnosti a je proto obecně nebezpečné. Více [ZDE](#).

- Premiér Babiš musel vyměnit ministra zdravotnictví, pokud chtěl dál udržet neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného (za ANO) souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Více k tématu [ZDE](#).

- Laboratoře ve středu odhalily 7015 nově nakažených. Je to jen o 240 méně než o týden dříve. Reprodukční číslo R mírně vzrostlo z hodnoty 0,67 na 0,73. Pod kritickou hranicí 1 se drží od 8. března. Čísla ke covidu najdete přehledně [ZDE](#).

- Nový ministr zdravotnictví Petr Arenberger (za ANO) chce do ČR dostat hlavně registrované vakcíny. O ruskou očkovací látku Sputnik V a jiné neschválené preparáty by se prý stát mohl zajímat při klinickém zkoušení postupem respektovaným úřady Evropské unie. Více [ZDE](#).

- Jak se koronavirus šíří ve vaší obci? Přehlednou mapu najdete [ZDE](#).

- Jaká aktuální omezení nyní platí, čtete [ZDE](#).

Koleje ČVUT [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: vejska.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 13:09, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Ahoj, je tu někdo, kdo má zkušenosti s kolejemi ČVUT? Jaká kolej je nejlepší, popř. kam je největší šance se dostat? Přemýšlím nad Masarykovou a Dejvickou...

Podobné příspěvky:

koleje-koruna - Slezská univerzita v Opavě

Přestup z FIT ČVUT na FIT VUT - Výběr vysoké školy

Koleje Hradec Králové - Ostatní

Koleje Hradec Králové - Ubytování a stravování

Koleje VŠE-FMV, jak dlouho potrvá rozhodnutí o přidělení? - Vysoká škola ekonomická v Praze

UTB Zlín - kolej - Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

KOLEJE V OPAVE- VÁVROVICKÁ - Ostatní

Fyzioterapie na FTVS a kolej - Ostatní

Studium na ČVUT FA vs ČVUT FSv - České vysoké učení technické v Praze

ČVUT Stavební inženýrství - poraďte!! - České vysoké učení technické v Praze

Telefon: Web: ICQ: Skype:

Souhlasím s pravidly uvedenými níže.

se příspěvek posune na první pozici v seznamu příspěvků. Platnost zobrazení se nastaví od nového data obnovení.

dojde k nevratnému vymazání příspěvku včetně všech jeho reakcí z naší databáze.

Vložení příspěvku souhlasíš s jeho zveřejněním na webu vejska.cz.

Pokud není zadáno heslo nebude v budoucnu možné příspěvek upravit, obnovit nebo odstranit.

Při zapomenutí hesla správce doručí žadateli heslo nové pokud žádost byla zaslána z emailu uvedeného u daného příspěvku.

Je na vkladateli, aby si před vložением zkontroloval správnost uvedených údajů (přes Zobrazit náhled).

Obsah příspěvku nesmí být v rozporu s dobrými mravy a zvyklostmi.

Je zakázáno vkládat jakýkoli nezákonný obsah (vypracování bak., dipl. prací apod.) nebo obsah, který k nezákonnosti navádí.

Je zakázáno vkládat duplicitní příspěvky (chceš-li příspěvek posunout do horních pozic využij možnost Obnovit).

Je zakázáno používat vulgární slova.

Je zakázáno vkládat komerční sdělení.

Je zakázáno vkládat odkazy, které vkladateli nebo spřízněné osobě přinášejí provizi.

Je zakázáno vkládat nabídky půjček a úvěrů.

Obětní beránek Blatný: Kvůli Sputniku, Zemanovi i preferencím ANO, míní politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:35, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Premiér Andrej Babiš (ANO) musel vyměnit ministra zdravotnictví, pokud chtěl dál udržet neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného (za ANO) souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Politolog Jan Bureš míní, že k výměně došlo i kvůli klesajícím preferencím ANO.

Blatného

ve středu na

Babišův

návrh

Zeman

odvolal.

Prezident jej znovu tvrdě kritizoval za to, že podle něj blokoval vakcíny proti covidu-19 z Ruska a Číny.

Dětského hematologa Blatného ve funkci nahradil jiný lékař - dermatolog a ředitel vinohradské nemocnice v Praze

Petr Arenberger .

„Pokud chtěl pan premiér udržet svůj neformální pakt s prezidentem, tak mu nic jiného nezbývalo.

Pro budoucí jmenování premiérem po volbách 2021 musel podobný krok zkrátka udělat,“ uvedl dnes pro ČTK Kopeček. V Česku se na podzim uskuteční sněmovní volby.

Na počátku premiérových úvah o výměně ministra ale podle něj byly i problémy v komunikaci resortu a nárůst počtu nakažených a mrtvých s covidem-19. Za nezvládnutí brzdění epidemie ale spoluodpovědnost nesla celá vláda, nejen ministr, míní.

„Do roviny, kdy tu výměnu premiér musel udělat s ohledem na prezidenta, se to dostalo ve chvíli, kdy se ministr postavil proti očkování neschválenou ruskou vakcínou preferovanou panem prezidentem,“ dodal Kopeček.

Blatný trval na tom, že ruská očkovací látka musí mít před využitím v Česku souhlas Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA).

Podle Mlejnků byl Blatný obětován, aby se zkrátka „něco udělalo“,

i když není přímo jeho vinou, že boj s pandemií není příliš úspěšný a vakcinace je pomalá. Bývalý ministr nebyl podle politologa ani moc oblíben kvůli protiepidemickému systému PES, byť jej lze vnímat jako

dobře míněnou snahu vnést do boje s koronavirem nějaký řád.

„A v politice mu chyběly zkušenosti, včetně mediálního vystupování. Jestli má jeho konec souvislost i s vakcínou Sputnik V, uvidíme v budoucnu,“ dodal Mlejnek pro ČTK.

Výměna podle Kopečka znamená několikáté přerušení kontinuity v řízení ministerstva. „Nový ministr se bude nějakou dobu orientovat v řízení resortu i ve vládě, kde bude mít logicky jako nováček slabší postavení. Navíc ani kontext, za jakého se stal Petr Arenberger ministrem, není šťastný a oslabuje jeho veřejnou pozici,“ poznamenal.

ČR za to může podle něj zaplatit opakováním některých problémů se zvládnutím pandemie.

Podle politologa došlo k výměně ministrů kvůli preferencím ANO

„Bylo to úplně typické politické rozhodnutí,

pan premiér včera ani nedokázal žádným relevantním způsobem vysvětlit odvolání pana ministra Blatného.

Mluvil pouze obecně o nějakých problémech v komunikaci s veřejností, přitom obecně můžeme říct, že pan ministr Blatný komunikoval v těch věcech vládních opatření s veřejností mnohem lépe než všichni jeho předchůdci. Já si myslím, že je to klasická snaha premiéra odvést pozornost od té současné situace,“ uvedl v ČT k výměně v čele ministerstva zdravotnictví politolog Jan Bureš.

„Většina lidí je naštvaná, že už ta situace trvá velmi dlouho, klesá důvěra veřejnosti ve vládní rozhodnutí, v jejich účinnost a smysl, klesají také preference hnutí ANO... a

pan premiér vsadil na tu klasickou strategii, že předhodí veřejnosti nějakého obětivého beránka, nějakého údajného viníka celé této situace, kdy doufá, že tím získá nějaký čas,

protože když jmenujete nového ministra, tak se samozřejmě musí chvíli čekat, jak se ten nový ministr zapracuje. Navíc jmenoval novým ministrem velice respektovaného odborníka, profesora Arenbergera. Takže v tomto smyslu je to klasický politický čachr, který má především marketingový smysl z hlediska volebních preferencí hnutí ANO,“ podotkl Bureš.

Do určité míry šel Babiš na ruku prezidentovi Miloši Zemanovi, podotkl.

„Prezident Zeman velmi dobře ví, že za více než rok celé té koronakrizy prakticky neudělal vůbec nic užitečného pro své občany, jenom vlastně otravuje celou společnost svými nenávisnými projevy,

ve kterých uráží lidi, kteří si nenasadí roušku, a otravuje celou společnost s neschválenou vakcínou ruské společnosti,“ míní Bureš.

Zeman se podle něj chtěl připomenout i Rusům, že hájí jejich zájmy ve střední Evropě, Arenberger pak „krkolomně“ na tiskovce vymýšlel, jak dostat Sputnik V do Česka přes klinické studie, byť na klinické studie spoléhá i EMA, dodal Bureš.

Memorial ekonoma Michala Mejstříka: Promluví Švejnár či Pasquale [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: e15.cz, Autor: E15.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:47, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Rubrika: Byznys, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Ve čtvrtek večer si česká ekonomická i byznysová společnost připomene teoretického ekonoma, podnikatele, pedagoga a poradce Michala Mejstříka, který letos 7. ledna podlehl koronaviru. Setkání pořádá Divadlo Archa ve spolupráci s poradenskou společností EEIP, kterou Mejstřík založil.

Večer s názvem MMM – Michal Mejstřík Memorial připravili ekonom Tomáš Sedláček, viceprezident Svazu průmyslu a dopravy Radek Špicar, partnerka EEIP Dita Tesárková a ředitel Divadla Archa Ondřej Hrab.

Na Michala Mejstříka, který významně ovlivnil přechod Česka z totalitní ekonomiky zpět do Evropy, si vzpomenou i další osobnosti hospodářského, akademického a kulturního života

Během večera promluví profesor Jan Švejnár (Columbia University), Tae Jin Kim (Velvyslanec Korejské republiky), profesor Stanley Nollen (Georgetown University), Helena Bezděk Fraňková (ředitelka Státního fondu kinematografie), profesor Lubomír Mlčoch (**FSV UK**), Jana Reichová (výtvarná kurátorka), Martin Kratochvíl (hudebník), Alessandro Pasquale (generální ředitel Mattoni), Kryštof Mejstřík (generální ředitel Adidas Sverige AB) a další. Večer uvede Václav Moravec.

Program bude frázován živými hudebními vstupy dua Martin Kratochvíl a Tony Ackerman.

MMM – Michal Mejstřík Memorial bude živě streamován z Divadla Archa a různých koutů světa ve čtvrtek 8. dubna 2021 od 20.00. Sledovat ho můžete na streamu na

YouTube

či na

Facebooku .

V ulicích severoirských měst přestává být bezpečno

RÁDIO, Datum: 08.04.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 14:56, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 212 550,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

V ulicích severoirských měst přestává být bezpečno. Už několik dní se v nich opakují násilnosti. Posledních z nich se odehrála v severním předměstí Belfastu. Skupina asi 20 výtržníků tam podpaloval auta. Když na místo dorazila policie, začali po nich útočníci házet Molotovovy koktejly. Incident se obešel bez vážných zranění. Zničena byla 3 policejní auta. Podobné násilnosti se předtím opakovali na řadě míst, například ve městě Derry. Naším hostem je teď Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Hezké poledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Mají ty současné násilné střety v Severním Irsku nějaké znaky plánované akce nebo jsou to jen, řekněme, extrémnější kriminální projevy?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Tak já myslím, že to projev frustrace /nesrozumitelné/ a možná dlouhodobějších obav z toho co udělá brexit s politickou situací v Severním Irsku.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ono to pozadí nepokojů není úplně jasné, ale je tedy jasné, že v pozadí je brexit, a to co přinesl?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Říkám, je to kombinace obojího. Brexit má potenciál rozkmitat tu rovnováhu dvou hlavních politických sil v Severním Irsku. Unionisté se bojí, že je brexit posune dál od Velké Británie, zatímco republikáni či nacionalisté okolo strany Sinn Fein se bojí, že je ta hranice mezi Severním Irskem a Irskou republikou, ať bude v praxi jakákoliv oslabí vazby mezi Irskou republikou a jejich stranou a její voliče.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Po brexitu je Severní Irsko od zbytku Británie oddělena jakousi obchodní hranicí. Působí tenhle stav kromě komplikací pro firmy a obchodníky, řekněme, politické a společenské potíže?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

To je podstata problému, protože tam něco jako regulační hranice fungovala už dlouho. To, že nějaká jiná pravidla pak technického charakteru platila ve Velké Británii a jiná v Severním Irsku, třeba v oblasti zemědělství tyto sanitární veterinární opatření. To tam bylo, ale teď se právě těm spíš technickým kontrolám, technickým opatřením přijala ta symbolická rovina, kde ta regulační hranice začíná být hlavně unionisty vnímána jako hranice politická hranice, která možná opravdu oslabuje tu vazbu mezi unionisty a Velkou Británií i kvůli tomu může vlastně teď za vlády premiéra Johnsona po volbách ten politický vliv unionistů v Londýně je mnohem slabších předtím. Ta předchozí vláda potřebovala její hlasy, aby měla většinu v parlamentu, ale teď už má britský premiér dost poslanců konzervativců a vlastně ty unionisty politicky pro konkrétní iniciativy nepotřebuje, což vede k jejich frustraci.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dá se říct, že severoirská společnost je ještě více rozdělená než zbytek Británie?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Určitě, protože oproti těm ostatním štěpení, které máte ve Velké Británii a, které se projevily, jak třeba z brexitové referendum nebo teď v posledních parlamentních volbách, tak navíc Severní Irsko má to štěpení mezi katolíky a protestanty. Dřív to popisovali jako náboženské štěpení, teď je spíš o takzvané etno náboženské štěpení, které tam ale prostě je. Máte jasné politické strany, které zastupují unionisty. Jasné politické stany, které zastupují republikány či nacionalisty. A ty politické strany, které mají smíšené voliče obou skupin, tak ty reprezentují opravdu 110 % voličů, desky procent mandátů v severoirském parlamentu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Nakolik se mohla do té obecné nespokojenosti s vývojem podepsat covidová aféra politiků ze strany Sinn Fein, kteří se v rozporu s omezením zúčastnili velkého pohřbu?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Tak, kdyby nebyl tento spouštěč asi by se našlo něco jinému. Ale uvědomte si, že vlastně právě tyto aktivity politiků, který porušují vlastní předpisy covidové jsou často spouštěčem politické krize. Když se podíváme na jich od severoirské od Irské republiky, tak tam musel kvůli účasti na golfovém turnaji nebo večeři po golfovém turnaji odstoupit třeba britský komisař za evropské, irský komisař v Evropské komisi. Ve Francii teď běží aféra z návštěvy restaurací během lockdownu a je takové dnes i symbolická ale doufejme v to, že ve Francii jde o restaurace, v Irsku o golf a Severním Irsku o pohřeb. Není to nějaký symbol toho jak, kam půjde severoirský mírový proces.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ivo Šlosarčík z **fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** byl ve vysílání. Děkuju za to, hezký den.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Život je jedna VELKÁ JÍZDA

TISK, Datum: 07.04.2021, Zdroj: MŮJ SVĚT, Strana: 62, Autor: Marie Navrátilová, Vydáno: 43 872, Prodáno: 17 709, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 15:29, Čtenost: 129 741, Rubrika: Mjbe osobnost, AVE: 525 959,20 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

S přehledem odmoderuje vážnou diskuzi i lifestyleový pořad. Monika Valentová se práci před mikrofonem a kamerou věnuje už téměř třicet let. Kromě toho ale píše také vtípné fejetony a zabývá se aromaterapií.

Žila jste od tří do sedmi let v Nigérii, kde váš tatínek tenkrát pracoval.

Co si z té doby pamatujete?

Pamatuji si toho docela hodně.

Oceán a ulovené žraloky ležící na pláži, zvuky noční buše, to, jak jsem se potápěla v řece Sapobě a chytala do rukou barevné rybky. Jak jsem spadla z obrovského termiště a vykloubila si ruku, jak jsem měla malárii a všechno se se mnou točilo, jak jsem vystoupila poprvé na letišti v Lagosu, nadechla se toho „prádelního“ vzduchu a řekla si, že musíme okamžitě zpátky, protože se tam udusím... Taky si hodně pamatuji samotou. Byla jsem tam jen s rodiči, neměla jsem sourozence a děti moc nevidala. Šíleně se mi stýskalo po Česku a milované sestřenci Tamarce.

Už tenkrát jste věděla, že se chcete věnovat novinářině?

To vůbec ne. Měla jsem naprosto jasno, že budu paní doktorka, což mi vydrželo až do osmnácti, kdy jsem se nedostala na medicínu.

Sice jsem byla takové to dítě, které má hezké slohy a píše básničky, ale o novinářině jsem začala uvažovat až po gymplu a s praxí se setkala až na vysoké.

Z psané formy jste časem přešla na tu mluvenou. Čím vás rádio okouzilo?

Já jsem vlastně nepřešla, ale jen k jedné formě přidala další. Nejvíc mě baví média kombinovat a propojovat.

Každopádně rádio bylo součástí mého života hodně let. Začínala jsem jako reportérka na rádiu Bonton, pak jsem přešla na City a nakonec zakotvila na Evropě 2 coby zprávařka. Divadelní herci říkají, že když si „čuchli ke šminkám“, byli ztraceni, já si „čuchla k mikrofonu“ a rozhlas se mi dostal pod kůži. A televizní kamera? Moderovala jste řadu diskuzních a lifestyleových pořadů... Kamera je démon. Tam jdete s kůží na trh asi nejvíc, všechno je vidět, slyšet, nic neschováte, v přímém přenosu nic nevrátíte. Může to s ní být nádherné, vzrušující, ale taky pěkně bolavé. Každopádně i kamera je pro mě návyková. Dnes vás můžeme slyšet na Českém rozhlasu Dvojka v pořadu Příběhy z kalendáře, kde společně s kolegou Janem Kovaříkem představujete zajímavé osobnosti. Jaké to je – pracovat ve dvojici? Tu nabídku Českého rozhlasu beru jako velkou poctu. Je to zároveň výzva, protože jsem byla většinou zvyklá dělat rozhovory, ptát se, spontánně reagovat, ale tady pracujeme s hotovým scénářem, který je koncipován jako dialog ženy a muže, takže se cítím být spíš interpretkou než moderátorkou. Ale je to velká radost. S Honzou Kovaříkem jsem už pár pořadů a akcí moderovala, takže jsem věděla, že je to kolega „značka ideál“. Není ten typ, který by vás válcoval, který by chtěl vyniknout, je naopak partnerem, který je vždycky u věci, koncentrovaný, ale zároveň vám dává prostor. A když se náhodou ocitnete v úzkých, přispěchá na pomoc, ale tak, aby si toho nikdo nevšiml. To je docela vzácné.

Překvapila vás nějaká osobnost, jejíž život jste mapovali?

Tak například jsem asi jediná v republice nevěděla, že Olga Havlová přišla v mládí při práci u stroje v Baťových závodech o prsty na levé ruce. Není to nic zásadního, ale není to ani prkotina, zvlášť v pozici první dámy. A právě to, jak se svým handicapem uměla nakládat, že jsem si toho nikdy nevšimla, mě utvrzuje v tom, že to byla opravdu Dáma. Taky mě hodně bavilo a překvapovalo, že Alexander Fleming své bakterie potřebné k výrobě penicilinu množil v hovězím vývaru nebo že František Nepil napsal desítky příběhů Spejbla a Hurvínka... Je toho spousta.

Kromě moderování a psaní se věnujete i aromaterapii. Jak jste ji objevila?

Vlastně kdysi dávno, ještě v minulém tisíciletí, přes kamarádku, která chodila na jakousi aromaterapeutickou kosmetiku a náramně si ji pochvalovala. Šla jsem taky, byla nadšená, ale tím to skončilo. Až o dost let později jsem se rozhodla svůj život obohatit a přihlásila jsem se do Institutu aromaterapie.

Aromaterapie pracuje s éterickými oleji.

Podle čeho si vybrat ten správný?

To základní pravidlo je jednoduché: voní – nevoni. Na tomhle vyhodnocení se totiž podílí nejstarší část našeho mozku, která neumí analyzovat, a přináší tudíž zásadní a pravdivé informace. Pak si samozřejmě můžeme o jednotlivých olejích číst, jaké mají účinky, v jaké koncentraci a pro koho jsou vhodné a kdy by třeba mohly uškodit. Je to nikdy nekončící bádání. A důležitá je samozřejmě i kvalita silic. Investovat do certifikované přírodní kosmetiky se určitě vyplatí.

Dnešní doba je komplikovaná a psychicky velmi náročná. Co byste nám doporučila na zklidnění?

Mezi cenově dostupné a skvělé oleje patří třeba levandule a pomeranč, ze kterých můžete namíchat směs. Do 10 ml slunečnicového oleje z lékárny nakapejte 3 až 4 kapky levandule a 3 kapky pomeranče, protřepejte – a máte to. Nákladnější variantou je pak třeba meduňka nebo kadidlo.

Součástí aromaterapie je i masáž, kterou ale poskytujete pouze ženám, nikoli mužům. Proč?

Nevyrůstala jsem v příliš dotýkací rodině, takže sahat na cizí lidi pro mě nebylo vůbec přirozené. Ten blok jsem ale překonala a dotek začal obohacovat i mě. Byla to výzva i terapie. Každopádně přes blok masírovat muže jsem se nikdy nedostala a ulevilo se mi teprve, když jsem to přestala řešit a rozhodla se věnovat jen ženám. Nejdřív jsem se to v sobě snažila přeprat, stavěla si dokonce konstelaci, ale na nic jsem nepřišla a blok se nerozpouštěl.

Byla jsem napjatá a nedokázala dát mužům tak laskavou péči, jakou umím dát ženám. Tak jsem se nakonec rozhodla, že už to nebudu řešit, a je to velmi uvolňující.

Jste maminkou dvou dcer.

Používáte aromaterapii i na ně?

Když byly malé, tak ano.

Do koupele jsem jim kapala mandarinku a heřmánek, masírovala jim fenyklem bolavá bříška, ale teď už se moc nenechají.

Starší dcera ale zrovna včera říkala, že by chtěla namasírovat a její kamarádce jsem nedávno míchala olej na bolavé klouby, tak třeba ta doba ještě přijde. Vaším dcerám je sedmáct a třináct let. Nakolik v nich vidíte otisk sebe samé?

Vidím se trochu v každé, v každé jinak a je hodně zajímavé a někdy až šílené se do těch zrcadel dívat. Pak mají ale spoustu svého a já na to koukám a říkám si, jaké zajímavé lidi jsme to přivedli na svět. Je to jízda.

Žijete v dlouhodobém a spokojeném manželství s moderátorem Martinem Veselovským. Je to náhoda, nebo spíš výsledek usilovné práce? No, ráda bych řekla, že jsem se o to zasloužila, ale nevím, nevím. Vždycky říkám, že se nám to prostě stalo. Myslím, že to, že jsme spolu přes dvacet let a pořád nás to baví, je zejména dílo štěstí a náhody.

Dva moderátoři v rodině – jak to vypadá v praxi?

Jsmo pro sebe nejdůležitějšími kritiky, což má své plusy i minusy. Řekneme si často věci, které se neposlouchají hezky, ale na

druhou stranu to spolu myslíme dobře. Ale aby to nevypadalo, že neustále hodnotíme a rozebíráme svoji práci. Právě proto, že nám na sobě vzájemně záleží, často nervově nedáváme sledování toho druhého. Existuje spousta rozhovorů mého muže, o kterých se mohutně diskutuje na internetu, ale já je nikdy neviděla, protože z toho mám křeče v břiše.

O novinářské a moderátorské práci mluvíme spíš obecně – kdo a proč udělal něco dobře, kde byly naopak chyby a jak by se to dalo udělat líp. O svém rodinném životě jste napsala dvě knihy fejetonů, které vyšly pod názvem Odvrácená strana matky. Co vás vedlo k tomu, pustit čtenáře doslova až do kuchyně?

Nechci být ke čtenářům nijak neuctivá, ale myslím, že jsem je pustila tak do předsíně. Opravdu intimní zážitky a niterné pocity do fejetonů nedávám. Ostatně – ten žánr to ani nevyžaduje. Ale to, co tam je, je z velké části pravda. Jen to jsou prostě věci, které mi netrhají srdce, nebo jsou popsané tak, aby to vypadlo, že mi ho netrhají.

Fejetony ilustroval váš muž.

To byl váš nápad?

Ano, samozřejmě jsem věděla, že Martin dobře kreslí. Kdysi uvažoval o výtvarné škole a kreslil komiks do jednoho časopisu. Jeho styl mi k žánru fejetonu připadal víc než vhodný. Tak jsem se zeptala, jestli by do toho šel, a jak vidíte, šel.

Domácnost s vámi sdílí i dva kocouři.

Co vám vnesli do života?

Další rozměr, další pohled na svět. V dětství jsem měla jen rybičky, papoušky a morčata. Ne že by to nebylo fajn, ale tohle je jiný level. Kocouři mě uklidňují. Často se na ně dívám jako na televizi... Ale jejich pořízení samozřejmě přineslo i starosti – kdo je bude hlídat, když někam jedeme, jestli máme dost tuňáka s krevetami (dost ho není nikdy) a jak zařídit, aby k nám na návštěvu mohli příbuzní a kamarádi, kteří mají na kočky alergii. Tyhle komplikace ale pořád jednoznačně vyvažuje fakt, že kocouři jsou tak úžasně vtipní, rozmazlení a tlustí.

Co dalšího vás nabíjí?

Musím říct, že teď už jsem z té doby covidové hodně ubitá a obdivuju ty, kteří si drží veselou mysl a chuť do života. Nabít se je pro mě čím dál těžší. Jednu týdně cvičím online jógu s Irenou Kubicovou, což je balzám na tělo i duši, a dobíjí mě i chvíle, kdy masíruju. Vždycky mi připadá, že dělám konečně něco smysluplného, a energie, kterou předávám, zůstává i ve mně.

Jednu dobu jste se intenzivně věnovala tanci. Obohatilo vám to život?

No, zase tak intenzivní to nebylo.

Chodili jsme s manželem pár let jednou týdně do tanečních a občas jsem s kamarády secvičila nějaké amatérské předtančení. Ale bylo to moc fajn. V zimě 2020 jsem se přihlásila na jeden kurz, ale z něj taky sešlo. Tak se už jen těším, až se zase otevřou taneční sály a tělocvičny a rozjedou se všechny ty kroužky pro starší a pokročilé.

A jaké plány máte na letošní léto?

Určitě budeme na chalupě v Jizerkách. V kraji, kde jsme se sestřenicí prožily všechny prázdniny. A dál se neodvážuju plánovat, abych nebyla zklamaná, kdyby z toho zase sešlo. Je to celé běh po trati, která je delší, než se původně zdálo, a těch marných očekávání už jsme všichni za poslední rok zažili hodně.

„V každé dceři se trochu vidím, jako bych se dívala do zrcadel.“

MONIKA VALENTOVÁ (49) * Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK**. Od druhého semestru pracovala v médiích – nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka Evropy 2. * Moderovala diskuzní a lifestyle TV pořady (např. Linka 1212, Sauna, Prima jízda, Supermáma, Snídaně s Novou). * Napsala dvě knížky fejetonů, které vyšly pod názvem Odvrácená strana matky. * Aktuálně ji můžete slyšet na Českém rozhlasu Dvojka v pořadu Příběhy z kalendáře. * Kromě moderování a psaní se věnuje i aromaterapii a masáží. * Žije v Praze s manželem, moderátorem Martinem Veselovským, a dcerami Rozálií a Viktorií.

Foto autor: FOTO: Monika Navrátilová a archiv Moniky Valentové

Foto popis: Předtančení na plesu Pravého domácího časopisu, když se ještě smělo „plesat“.

Foto popis: Zkraje loňského roku Monika s rodinou stihla navštívit Amsterdam.

Pane, vy jste Hitler!

TISK, Datum: 08.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 16:29, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 322 444,90 Kč, Země: Česko

Kovy působí jako Hitler, sněmovna je pro Václava Klause ml. židovský výbor, Miroslav Kalousek připomíná Tomiu Okamurovi nacistické soudce, podle ministryně Maláčové je covid-19 horší než druhá světová, EU má nacistické kořeny... Pro paralely s válkou saháme, když jsme argumentačně v koutě.

Většinou to nese stopy bizáru, jako když s e Lubomír Volný z SPD přirovná k židům v koncentračních táborech. Co na tom, že on je aktuálně poslancem parlamentu a nikdo mu nebrání v ničem, ani v šíření nesmyslů.

Jsme několik generací od května 1945 a stále se náš veřejný prostor plní slovy jako protektorát, Noc dlouhých nožů, mobilizace, kolaboranti, koncentrák.

Argumentaci Hitleresem používají politici ze všech koutů spektra, není vyhrazena jen extremistům. Dělicí čára mezi těmi, kteří ji používají a kteří ne, se spíš vine na rovině vzdělanostní.

Známý Godwinův zákon o používání Hitlera jako argumentu v internetových diskusích výstižně říká: „Pravděpodobnost, že se v online diskusi objeví porovnání s Hitlerem či nacisty, se s růstem délky diskuse blíží jedné.“ Prostě na ni dojde, stačí si počkat. Naopak zlaté PR pravidlo radí: vyhýbejte se hitlerizaci za každou cenu. Jinak bude vidět, že se neumíte bránit fakty, ale jen útokem a osobní urážkou. Západní politici se ne nadarmo mnoho let po válce úpěnlivě snažili, aby je nikdo nefotil s dlouhým deštníkem, oblíbeným doplňkem Nevilla Chamberlaina. Srovnání s hlavní tváří appeasementu nebylo zrovna in.

Přesto se hitlerizaci ubrání jen málokdo.

V posledních měsících jsme mohli několikrát číst srovnání počtu českých válečných obětí a dnešních obětí pandemie. Ta paralela je nemístná a navíc nepřesná od samého začátku, i když svůdná. Především proto, že jakmile vytáhneme cokoli spojeného s válkou, máme jistotu, že to publikum bude znát (právě ze školy a z televize) a že je na to stále ještě nějak emočně napojeno. Zkuste přirovnání k poučení z krizového vývoje nebo mluvte o krachu páté pětiletky, nestane se nic, nebude vám rozuměno.

Povrchní zacházení s emočně nabitými symboly žene společnost na okraj. Svě o tom ví například historici španělské občanské války. Ta také nespada z nebe a nepřišla až s generálem Francem. Dvacet let před jejím vypuknutím španělští politici mnoha směrů, názorů a barev řečnili na tribunách i v býčích arénách tak neodpovědně, až vytvořili dojem, že tu jsou jakási dvě Španělska. Za chvíli už se mluvilo tak, že „má-li jedno Španělsko žít, musí to druhé zemřít.“ Genocidní spor nakonec smetl i většinu těch, kteří neodpovědnými řečmi a emočními obrazy věc vyhrotili.

Letos budou volby, před prázdninami si ještě covid necovid dáme kolečko kolem osvobození (znovu Rusové vs. Američani, vlasovci, Koněv), a po létě přijde čas na ostré historické paralely a srovnání nepřitele s kdekjakou tragickou postavou druhé světové války. Jenže do dějin nejde vkládat nic z dneška. Není to v nich přítomno. To v nás jsou ty dějiny „jako v koze“.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Adolf Hitler s prezidentem Slovenského štátu Jozefem Tisem

Foto popis: Válka bude patrně stále fascinovat, foto z Prahy z května 1945

Foto popis: Španělská válka hrála v národní paměti velkou roli, foto odjezdu antifašistů na frontu, 1937

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana rozhovor Přepište dějiny.

www.prepistedejiny.cz

Babiš obětoval Blatného, aby mohl být po volbách premiérem, míní politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 16:32, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Premiér Andrej Babiš musel vyměnit ministra zdravotnictví, pokud chtěl dál udržet neformální pakt s prezidentem Milošem Zemanem. Myslí si to politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně.

Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V.

Blatného ve středu na Babišův návrh Zeman odvolal. Prezident jej znovu tvrdě kritizoval za to, že podle něj blokoval vakcíny proti covidu-19 z Ruska a Číny. Dětského hematologa Blatného ve funkci nahradil jiný lékař - dermatolog a ředitel vinohradské nemocnice v Praze Petr Arenberger.

„Pokud chtěl pan premiér udržet svůj neformální pakt s prezidentem, tak mu nic jiného nezbývalo. Pro budoucí jmenování premiérem po volbách 2021 musel podobný krok zkrátka udělat,“ uvedl Kopeček. V Česku se na podzim uskuteční sněmovní volby.

Na počátku premiérových úvah o výměně ministra ale podle něj byly i problémy v komunikaci resortu a nárůst počtu nakažených a mrtvých s covidem-19. Za nezvládnutí brzdění epidemie ale spoluodpovědnost nesla celá vláda, nejen ministr, míní.

„Do roviny, kdy tu výměnu premiér musel udělat s ohledem na prezidenta, se to dostalo ve chvíli, kdy se ministr postavil proti očkování neschválenou ruskou vakcínou preferovanou panem prezidentem,“ dodal Kopeček. Blatný trval na tom, že ruská očkovací látka musí mít před využitím v Česku souhlas Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA).

Arenberger vede zdravotnictví. Prosadte ruskou a čínskou vakcínu, žádá Zeman

Podle Mlejnků byl Blatný obětován, aby se zkrátka „něco udělalo“, i když není přímo jeho vinou, že boj s pandemií není příliš úspěšný a vakcinace je pomalá. Bývalý ministr nebyl podle politologa ani moc oblíben kvůli protiepidemickému systému PES, byť jej lze vnímat jako dobře míněnou snahu vnést do boje s koronavirem nějaký řád.

„A v politice mu chyběly zkušenosti, včetně mediálního vystupování. Jestli má jeho konec souvislost i s vakcínou Sputnik V, uvidíme v budoucnu,“ dodal Mlejnek.

Výměna podle Kopečka znamená několikanásobné přerušování kontinuity v řízení ministerstva. „Nový ministr se bude nějakou dobu orientovat v řízení resortu i ve vládě, kde bude mít logicky jako nováček slabší postavení. Navíc ani kontext, za jakého se stal Petr Arenberger ministrem, není šťastný a oslabuje jeho veřejnou pozici,“ poznamenal. ČR za to může podle něj zaplatit opakováním některých problémů se zvládnutím pandemie.

Foto:

Prezident Miloš Zeman jmenoval 29. října 2020 lékaře Jana Blatného ministrem zdravotnictví. Ceremoniálu se zúčastnil předseda vlády Andrej Babiš.

ČTK

ČSSD čeká klíčový sjezd o přežití, tentokrát bez Zemana a poprvé online [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 18:07, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

ČSSD si o víkendu zvolí nové vedení, které stranu povede do sněmovních voleb. Sjezd se kvůli koronaviru poprvé uskuteční online formou videokonference. Právě kvůli tomu před delegáty tentokrát nevystoupí prezident Miloš Zeman. Vícepremiéra Jana Hamáčka vyzve v souboji o předsednické křeslo ministr zahraničí Tomáš Petříček a exministryně školství Kateřina Valachová.

Od posledního volebního sjezdu sociálních demokratů uplynuly v březnu dva roky. Optikou současné koronavirové pandemie to byl jiný svět. Na 700 delegátů napříč republikou se tehdy sjelo do legendárního kulturního domu Střelnice v Hradci Králové, kde byl na sjezdu v roce 1993 poprvé zvolen předsedou strany současný prezident Miloš Zeman.

Na místě nechyběl ani před dvěma lety, kdy vystoupil jako čestný host a stranu pochválil za vstup do menšinové koaliční vlády s hnutím ANO. Vyzdvihl také práci některých regionálních politiků, jichž si podle něj strana málo vážila. Zmínil například i starostu Nového Města na Moravě Michala Šmardu, kterého jen o několik měsíců později odmítl jmenovat ministrem kultury. To bylo příčinou dosud nejzávažnější vládní krize.

Post předsedy na sjezdu obhájil Jan Hamáček, který neměl protikandidáta a získal 433 z 501 platných hlasů. „Před rokem jsem vám slíbil, že se pokusím zvednout ČSSD z kolen. Všichni si pamatujeme, v jakém stavu naše strana byla po parlamentních volbách. Slib jsem splnil, zvedli jsme se z kolen, nelitujeme se, neřekáme se a vidíme cestu. Vládnutí s Andrejem Babišem nebyl sen nikoho z nás, bez kompromisů to však občas nejde. I proto jsem se však stal předsedou, znám taktiku i strategii a umím vyjednávat,“ řekl tehdy Hamáček delegátům.

Strana v průzkumech dlouhodobě ztrácí

Čas však ukázal, že byl předseda až příliš optimistický. Průzkumy ukazují, že ČSSD od té doby neustále padají volební preference a strana neuspěla ani v loňských krajských a senátních volbách, od kterých si hodně slibovala. Hamáčka za to kritizuje právě místopředseda Michal Šmarda.

„Vedení ČSSD v čele s Janem Hamáčkem jasně řeklo, že naši práci mají lidé hodnotit dle výsledku krajských voleb. Ty jsme drtivě prohráli. To je potřeba přiznat. Nepodařilo se zvrátit trend propadu ČSSD. Je to prostě neúspěch. Není čas na tradiční socanské zabíjačky, ale ani na zakrývání chyb. Musíme si to přiznat a přijít s úplně novým stylem. Jinak sociální demokracie skončí špatně. Odpočítávání začalo,“ řekl Šmarda pro iDNES.cz před sjezdem.

Jeho slova dokládá i poslední volební model agentury Median, který sociálním demokratům přisuzuje čtyři procenta. Horší zprávou pro ČSSD však je, že se tento trend potvrzuje v průzkumech již delší dobu.

Navzdory průzkumům ministryně práce Jana Maláčová pro iDNES.cz připomněla několik věcí, které se podle ní ČSSD ve vládě během pandemie podařily. Vyzdvihla například „izolačku“ (mimořádný příspěvek při výpadku příjmů), program antivirus či zvýšení ošetřovného. „Myslím, že jsme pro lidi něco udělali. Ještě nás ale čeká jeden velký úkol, a tím jsou spravedlivé důchody. Návrh mám připravený, začínám pro něj hledat spojence,“ nastínila ministryně.

Také podle statutárního místopředsedy ČSSD Romana Onderky se straně během uplynulých let podařilo udělat mnoho dobrého. Zmínil například změnu podmínek nemocenské a zvýšení minimální mzdy. „Nemohu však zatajit, že politická cena, kterou platíme za společné vládnutí s Andrejem Babišem a za podporu od komunistů, je obrovská. Velmi těžko se nám v prostředí koaliční reality vysvětluje odlišnost ČSSD od ANO a odlišnost ČSSD od KSČM,“ vysvětlil Onderka, který byl jedním z odpůrců vstupu strany do vlády s hnutím ANO.

V ČSSD se úspěch neodpouští. Matadoři přitom mohou přinést body, říká Hašek

Sociální demokracii podle politologa Jana Kubáčka sráží hlavně vnější nejednotnost a také to, že se jí nedaří řešit témata, která trápí její dřívější voliče. „Strana by potřebovala více zapojovat regionální lídry do celostátní politiky. Také opouští svá témata, například vymahatelnost sociálního práva. Často utíká k idealistickým tématům, která jsou jejím voličům naprosto vzdálená. Ti částečně proto odcházejí k SPD, hnutí ANO nebo k Pirátům,“ okomentoval pro iDNES.cz Kubáček.

Hamáčka vyzve Petříček a Valachová

Na rozdíl od posledního sjezdu strany bude o hlasy delegátů na tom letošním usilovat hned trojice kandidátů. Současného předsedu Jana Hamáčka vyzve ministr zahraničí Tomáš Petříček a bývalá ministryně školství Kateřina Valachová. Třetím straníkem, který chtěl sesadit Hamáčka z postu předsedy, byl starosta brněnské městské části Líšeň Břetislav Štefan. Nakonec však podpoří Petříčka.

Ministr zahraničí pro iDNES.cz uvedl, že dlouhodobě není spokojen se směřováním strany a z pozice místopředsedy již vyčerpal jakékoliv možnosti, jak kormidlem otočit. „Potřebujeme navázat na to dobré, co jsme pro Česko historicky udělali a zbavit se pověsti Babišovy rohožky. Je třeba zásadně změnit stranu uvnitř, omezit vliv různých „bratrstev“ a „klik“, které jedou jen na sebe. Musíme obnovit naše odborné zázemí, které se prakticky rozpadlo, a vrátit rozhodování všem členům strany.“

Redakce iDNES.cz oslovila s dotazy i vicepremiéra a šéfa ČSSD Jana Hamáčka, na otázky však nereagoval.

Petříček chce podle svých slov stmelit všechny, kterým na ČSSD ještě záleží a postavit co nejkvalitnější kandidátky složené ne na základě stranických knížek, ale na odbornosti. „Jsme levice, která nechce mít nic společného s neřízeným neoliberalismem, loupežným populismem či nahnědlým nacionalismem,“ prohlásil.

Dlouhou dobu vypadalo, že Hamáčka vyzve na sjezdu pouze on, ale jen několik dní před zahájením kandidaturu oznámila bývalá ministryně školství Kateřina Valachová. „Sledovala jsem vnitrostraníckou situaci i vývoj preferencí a došla jsem k názoru, že musí přijít rázná změna. Rozhodla jsem se nečekat, zda k ní na sjezdu dojde či nikoliv. Jsem připravena ji uskutečnit sama,“ řekla iDNES.cz Valachová.

Vypadnout z vedení ČSSD musí Hamáček i Petříček, míní exministr Mládek

Jedním z důvodů, které ji ke kandidatuře vedly, byly časté ústupky vedení sociálních demokratů během vládnutí s hnutím ANO. „Je potřeba ukončit sérii kompromisů. Z členů strany cítím, že kreslení nepřekročitelných čar, které nakonec stejně neplatily, se musí zastavit,“ vysvětlila. Valachová má podle svých slov příslibenou podporu okresních organizací strany napříč republikou.

Jihomoravská krajská organizace ČSSD na konci března nominovala na post předsedy starostu Brna-Líšeň Břetislava Štefana. Ten chtěl stranu restartovat a k tomu, aby neskončila pod pětiprocentní hranicí pro vstup do Sněmovny. Nakonec se však rozhodl podpořit Tomáše Petříčka a bude usilovat pouze o pozici místopředsedy. „Musíme se oprostit od spolupráce s premiérem Babišem, začít být konkrétní a umět si nejen představit, ale i implementovat příklady správného fungování moderního sociálního státu,“ tvrdí Štefan.

Sjezd poprvé formou videokonference

Kvůli epidemii koronaviru už letos odložili sjezd komunisté i KDU-ČSL. Sociální demokraté se však rozhodli jít s dobou a po

vzoru Pirátů tentokrát uspořádají sjezd online. Podle Hamáčka proto bude letos komornější a nebude kladen obvyklý důraz na vystoupení hostů.

Na sjezdech ČSSD v minulosti často promlouvali i zahraniční hosté, například tehdejší slovenský premiér Robert Fico, tato možnost letos odpadá. Sjezdu se nezúčastní ani prezident Zeman, jehož účast s ním Hamáček dopředu diskutoval. „S prezidentem jsme sjezd řešili, ale domluvili se, že když je online, tak ho zvát nebudeme,“ uvedl Hamáček v březnu. Pokud by se sjezd konal prezenčně, Zeman by podle něj pozvánku dostal.

Vývoj sjezdu sociálních demokratů je kvůli nové online formě nečitelný i pro politology. „Těžko odhadnout, jak bude probíhat. Je to novinka pro všechny. Pro každý sjezd je důležité zákulisní vyjednávání. Nedokážu odhadnout, čím se to nahradí v online prostoru,“ řekl iDNES.cz politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#).

Jana Maláčová (Twitter)@JMalacova
07.dubna 2021 v 12:36, příspěvek archivován:08.dubna 2021 v 11:37

Banky a nadnárodní giganti nebo lidi? @CSSD má jasno. Vyvádění tučných zisků z Česka se musí udělat utrum. Sektorová daň, progresivní zdanění a potírání daňových rájů na mezinárodní úrovni. Tohle všechno bude ve hře. <https://t.co/WosE8yf4c2>

5 lidí to sdílí
odpověď retweetovat
líbit

Sociální demokraté v minulém týdnu představili jeden ze sloganů, se kterým chtějí jít do letošních sněmovních voleb. V kampani „Víme, co po covidu“ slibují, že zabrání vyvádění zisků z Česka, nepřipustí privatizaci nemocnic a prosadí kratší pracovní dobu.

Kampaň nicméně vyvolala na sociálních sítích rozporuplné reakce. Odpůrci straně vyčítají, že by stačilo, aby ministři za ČSSD věděli, co dělat „při covidu“. Ke kampani se příliš kladně nestaví ani politologové. „Všechny politické strany tvrdí, že vědí, co s covidem i po covidu. Takový slogan si může udělat každý. Problém ČSSD je v tom, že nemá dostatek politiků, kterým to veřejnost uvěří,“ tvrdí Mlejnek.

Podle něj je to dlouhodobý problém strany. „ČSSD je zaměřením strana spíše pro starší voličské skupiny a sociálně slabší vrstvy obyvatel. Tyto voliče jim však přebralo hnutí ANO a vedení ČSSD se nedaří je dostat zpět. Asi také proto, že mezi čelními představiteli strany jsou sami mladí lidé, kteří věkově patří spíše k Pirátům. Petříček a Maláčová mohou být pro důchodce málo důvěryhodní už jen kvůli věku,“ myslí si Mlejnek.

Foto:
Nejužší vedení ČSSD
Předseda strany Jan Hamáček s místopředsedy. Zleva: Michal Šmarda, Ondřej Veselý, Roman Onderka, Tomáš Petříček, a Jana Maláčová. Mezi Maláčovou a Petříčkem šéf poslanců ČSSD Jan Chvojka
Michal Sváček, MAFRA

Přední české osobnosti vzpomínají na ekonoma Mejstříka. Podlehl covidu. [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 20:28, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Divadlo Archa pořádá online setkání na počest předního českého ekonoma a podnikatele Michala Mejstříka, který v době lockdownu podlehl komplikacím spojeným s covidem-19. Na Mejstříka vzpomínají významné české i světové osobnosti.

„Večer připomene předního českého teoretického ekonoma, podnikatele, učitele, vládního poradce, podporovatele umění, prosazovatele podnikatelské etiky, ale především skvělého přítele, který v době lockdownu podlehl covidu,“ uvádějí organizátoři akce. Večer připravují Tomáš Sedláček, Radek Špicar, Dita Tesárková a Ondřej Hrab.

Večer nese název MMM - Michal Mejstřík Memoriam. Živý přenos z Divadla Archa i různých koutů světa začne v osm hodin večer a potrvá do půl desáté. K dispozici ke sledování bude na Youtube.

Na ekonoma zavzpomínají významné osobnosti hospodářského, akademického a kulturního života. „Vzpomenou na ohromující rozsah práce člověka, který významně ovlivnil náš přechod z totalitní ekonomiky zpět do Evropy,“ uvedli organizátoři.

Zemřel ekonom Michal Mejstřík. Podlehl komplikacím spojeným s covid-19

Během večera promluví i profesor Jan Švejnar, který působí na americké Columbia University. Zúčastní se také velvyslanec Korejské republiky Tae Jin Kim, ředitelka Státního fondu kinematografie Helena Bezděk Fraňková, a další české i světové osobnosti. Večerem provede moderátor Václav Moravec.

Mejstřík v lednu podlehl komplikacím spojeným s nemocí covid-19. Bylo mu 68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoronERV-20.

Foto:

Michal Mejstřík

Tomáš Krist, MAFRA

Měl dar vidět v číslech to podstatné. Osobnosti vzpomínají na ekonoma Mejstříka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 20:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Divadlo Archa pořádá online setkání na počest předního českého ekonoma a podnikatele Michala Mejstříka, který v době lockdownu podlehl komplikacím spojeným s covidem-19.

„Měl dar, že si vzal výroční zprávu a ukázal prstem na číslíčko, které bylo špatně napsané. Projel ji během půl minuty a vždycky na něco upozornil. Podíval se na stránku a viděl,“ vzpomínal Ondřej Hrab, ředitel divadla Archa, kde Michal Mejstřík působil ve správní radě.

První díl večera věnovaná Mejstříkovu působení v oblasti umění připomněla mimo jiné i jeho podíl na zavedení pobídek pro filmaře.

„Byli jsem souvěrci v muzice. A když se zakládal Bonton, byl jeden z prvních, který nám padl do oka, že by tomu mohl šéfovat. Mysleli jsme si tehdy, že všechno víme a on nám už tehdy, před pádem komunismu vysvětlil, že nevíme nic,“ přidal se zakladatel Bontonu Martin Kratochvíl.

Další části večera pak dají vzpomenout na jeho akademické působení a roli národohospodáře. Setkání pod názvem MMM - Michal Mejstřík Memoriam připravili Tomáš Sedláček, Radek Špicar, Dita Tesárková a Ondřej Hrab.

Na ekonoma zavzpomínají významné osobnosti hospodářského, akademického a kulturního života. „Vzpomenou na ohromující rozsah práce člověka, který významně ovlivnil náš přechod z totalitní ekonomiky zpět do Evropy,“ uvedli organizátoři.

Zemřel ekonom Michal Mejstřík. Podlehl komplikacím spojeným s covid-19

Během večera promluví i profesor Jan Švejnar, který působí na americké Columbia University. Zúčastní se také velvyslanec Korejské republiky Tae Jin Kim, ředitelka Státního fondu kinematografie Helena Bezděk Fraňková, a další české i světové osobnosti. Večerem provede moderátor Václav Moravec.

Mejstřík v lednu podlehl komplikacím spojeným s nemocí covid-19. Bylo mu 68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoroNERV-20.

Foto:

Michal Mejstřík

Tomáš Krist, MAFRA

Měl dar vidět v číslech to podstatné. Osobnosti vzpomínaly na ekonoma Mejstříka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: kfo, ven, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.04.2021 22:17, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Činorodý, laskavý, nadaný schopností ihned odhalit to skutečně důležité. Tak se v divadle Archa vzpomínalo na předního českého ekonoma a podnikatele Michala Mejstříka, který v době lockdownu podlehl komplikacím spojeným s covidem-19.

„Měl dar, že si vzal výroční zprávu a ukázal prstem na čísličko, které bylo špatně napsané. Projel ji během půl minuty a vždycky na něco upozornil. Podíval se na stránku a viděl,“ vzpomínal Ondřej Hrab, ředitel divadla Archa, kde Michal Mejstřík působil ve správní radě.

Michal Mejstřík

* 6. června 1952

+ 7. ledna 2021

První díl večera věnovaný Mejstříkovu působení v oblasti umění připomněl mimo jiné i jeho podíl na zavedení pobídek pro filmaře. „Byli jsem souvěrci v muzice. A když se zakládal Bonton, byl jeden z prvních, který nám padl do oka, že by tomu mohl šéfovat. Mysleli jsme si tehdy, že všechno víme, a on nám už tehdy, před pádem komunismu, vysvětlil, že nevíme nic,“ přidal se zakladatel Bontonu Martin Kratochvíl.

Ekonomové a akademici se shodli na Mejstříkově mimořádné činorodosti.

„Spousta věcí fungovala i bez něj, ale ten jeho duch byl všudypřítomný. To mu může každý manažer jen závidět. Ovlivnil nás svým životním elánem,“ shrnul ekonom Tomáš Sedláček.

„Byl to kamarád, významný ekonom. Znali jsme se třicet let, ovlivnil mnoho životů, kolegů, studentů. Odešel příliš brzo. V létě jsme debatovali, co budeme dělat dalších deset let. Byl to idealista, který zrealizoval mnoho věcí, zapsal se do českých dějin. Dnešní večer je potřeba vidět jako oslavu jeho života,“ doplnil profesor Jan Švejnar.

Radek Špicar (Twitter)@R_Spicar_SP_CR

08.dubna 2021 v 20:32, příspěvek archivován:08.dubna 2021 v 21:16

<https://t.co/rwWLYmoDX>

odpovědětretweetoblíbit

Mejstřík v lednu podlehl komplikacím spojeným s nemocí covid-19. Bylo mu 68 let. Profesor Karlovy univerzity byl výraznou osobností české porevoluční ekonomie. Stál u zrodu ekonomického centra CERGE, působil také na **Fakultě sociálních věd**. V posledních měsících byl členem skupiny KoroneRV-20.

Foto:

Michal Mejstřík

Tomáš Krist, MAFRA

Tomáš Portlík novým starostou Prahy 9

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Naše Praha 9, Strana: 3, Autor: (red), Vytlačeno: 43 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 00:20, Rubrika: Praha 9, AVE: 4 915,18 Kč, Země: Česko

Praha 9 – Z funkce starosty Prahy 9 odešel Jan Jarolím, a to na vlastní žádost. Novým starostou zvolili zastupitelé Tomáše Portlíka. Za Jana Jarolíma se v Praze 9 podstatně zvedla kvalita života a zároveň rostla také obliba jeho domovské ODS, která v městské části vyhrála poslední volby s téměř 37 procenty. „Odpovědnost za Prahu 9 rád přenechám svému mladšímu nástupci Tomáši Portlíkovi.

Povinnosti spojené se zajištěním chodu městské části zná důvěrně. Ukazuje se to i v této těžké době. Díky němu jsme měli první testovací a očkovací místo v Praze,“ uvedl Jan Jarolím.

„Budu pokračovat ve společné práci, která se týká zlepšování každodenního života obyvatel Prahy 9,“ řekl starosta Tomáš Portlík.

Mgr. Tomáš Portlík (43 let) Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK** a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním Prahy 9. V roce 2018 byl zvolen zastupitelem hlavního města Prahy. Je členem ODS, od roku 2018 předsedou regionálního sdružení ODS Praha. Ženatý, má dvě děti.

Co sleduje Rusko na Ukrajině?

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 7, Autor: Karel Svoboda, Vydáno: 102 406, Prodáno: 89 004, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 00:36, Čtenost: 454 857, Rubrika: Názory, AVE: 209 400,34 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

V době, kdy Rusko čelí sankcím kvůli uvěznění Alexeje Navalného, kdy Joe Biden tvrdě nastupuje na ruského prezidenta, kdy je země vyloučena z řady sportovních soutěží, se ruská vojska přesouvají k hranicím Ukrajiny a hrozí jí zničením. Co má Putin za lubem?

Současné napětí mezi Ruskem a Ukrajinou kvůli vojenským cvičením ruské armády vyvolalo mnoho dohadů o tom, co to přesně znamená a proč je Moskva uspořádala. Alespoň z pohledu současné ruské velmocenské politiky se dá na takovou otázku odpovědět velmi jednoduše.

Uspořádala je prostě proto, že může – a chce to dát najevo. A to nejen Ukrajině, ale i Spojeným státům či Číně. Evropa v jejím uvažování, jak se zmínil poměrně nedávno ministr zahraničí Sergej Lavrov, není jednotnou entitou, natož velmocenským soupeřem, ale spíše souborem menších států.

Nejprve zmíním to, co víme. Není toho mnoho. Rusko v nedávné době přesunulo velký počet vojenské techniky na Krym a také k ukrajinským hranicím na východě země. Na internetu se objevily desítky videí se zbraněmi, které se stěhují jak po vlastní ose, tak po železnici.

Navíc vše doprovází vyrocená rétorika o válce, jako by šlo o něco již daného a nezvratného. V ní se přitom neangažuje jen Rusko a Ukrajina, ale i další aktéři, od představitelů obou „lidových republik“, Luhanské a Doněcké, až po politiky a činitele členských států NATO.

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij znovu mluvil o členství své země v NATO jako o garanci obrany jejího území a jako o jediné šanci, jak jí vrátit obě separatistická území, což bylo pro ruské představitele jako červený hadr pro býka.

NATO by nekrvácelo

Rozporuplnou roli v nastalé situaci hraje právě NATO a představitelé západních zemí v čele s USA. Na jednu stranu vyjadřují Ukrajině logicky podporu, popřípadě alespoň znepokojenost nad zvýšenou vojenskou aktivitou Ruska na jejích hranicích. Na druhou stranu je ale více než pochybné, že by Aliance do případného konfliktu vstoupila. A toho jsou si vědomi jak v Bruselu, tak v Moskvě. Lze mít i oprávněné pochyby o tom, že by členství Ukrajiny v NATO získalo dostatečnou podporu členských států.

Velmi jednoduše řečeno, perspektiva přijetí země, která se „topí“ ve válce, je více než mizivá. I to ostatně může být jeden z důvodů, proč válka na Ukrajině trvá a proč Moskva obě „republiky“ podporuje. Dokud není status území vyřešen, praktická cesta Ukrajiny do NATO není možná.

Z velmocenského hlediska představuje nevyjasněnost statusu obou území ideální variantu, zatímco jejich samostatnost či připojení k Rusku by znamenaly volnou cestu pro zbytek Ukrajiny.

V něčem je však současná situace oproti předchozím porušením příměří jiná. Jedná se i o velmocenský test nové americké reprezentace v čele s Joem Bidenem. Jeho předchůdce Donald Trump v mezinárodních vztazích zastával realistické stanovisko sledování národních zájmů a odmítal angažmá v zemích, které by reálně nemohl bránit. S tím souvisel i malý zájem o události na Ukrajině. Biden se řídí principy odlišnými. Kromě jiného jde i o zvýšenou mezinárodní aktivitu, přičemž Rusko bylo jmenováno jako jeden z hlavních protivníků ve velmocenském soupeření.

V Moskvě zvláště silně rezonovalo, když Joe Biden souhlasil v rozhovoru pro ABC s tvrzením, že Vladimir Putin je vrah a že Rusko zaplatí za vměšování do amerických voleb. Zvýšený zájem o ukrajinskou problematiku projevil i tím, že 2. dubna volal tamnímu prezidentovi. Pro Moskvu nešlo o nic jiného než o potvrzení, že se USA chystají na novou strategickou ofenzivu vůči Rusku, a to skrze Ukrajinu.

Místní konflikt, respektive jeho nová fáze, představuje i téma v rámci velmocenské politiky. Rusko se dlouhodobě nepříznivě dívá na to, co definuje jako pronikání Západu do sféry svého vlivu. To se projevuje jak na vnitřní scéně v podobě boje proti „zahraničním agentům“, tak v mezinárodních vztazích.

Prakticky vše je tak interpretováno nikoli jako vnitřní vývoj, ale jako důsledek vlivu USA. Případné členství Ukrajiny v NATO, jakkoli o něm lze pochybovat, je pro něj nepřijatelné. Tento pohled vnímá okolní země jako objekty mezinárodní politiky, přičemž jejími póly jsou Rusko a USA. Zelenskij, ale i jakýkoli jiný prozápadní politik, je pak považován za loutku Západu. Fakt, že Moskva i proruské politiky vidí spíše jako svoje nástroje než samostatné činitele, pochopitelně nezaznívá tak hlasitě.

Nejsme v nižší lize!

Rusko se politicky soustředí na své zájmy, zatímco principy, jako je demokracie či boj proti fašismu, jsou používány jen jako instrumenty. Někdy to vede k paradoxním situacím, kdy Moskva na jedné straně vystupuje proti revolucím či pučům a na straně druhé neváhá podpořit barmské pučisty a vyzývat spolu s Čínou, k nevměšování do vnitřní politiky. Rusko i Čínu přitom spojuje to, že principy, jako je demokracie či ochrana lidských práv, interpretují nikoli jako obecně platné a závazné normy chování, ale jako prostředky západního nátlaku na nepohodlné režimy.

Současnou eskalaci konfliktu na východě Ukrajiny tak lze vidět nejen pohledem na konflikt samotný, ale i z hlediska velmocenské politiky. Rusko vedle tlaku na samotnou Ukrajinu dává také najevo, že je schopno hrát ve stejné lize jako Čína a USA a že pokud se rozhodne zasáhnout ve svém bezprostředním okolí, ani Amerika nemá šanci či právo ho zastavit.

Lze mít i oprávněné pochyby, zda by členství Ukrajiny v NATO mělo podporu členských států.

Politologové. Blatného musel Babiš odvolat

TISK, Datum: 09.04.2021, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: ČTK, Vyištěno: 180 682, Prodáno: 262, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 01:42, Čtenost: 340 232, Rubrika: Domov, AVE: 57 688,59 Kč, Země: Česko, GRP: 3,78

„Pokud chtěl pan premiér udržet svůj neformální pakt s prezidentem, tak mu nic jiného nezbývalo. Pro budoucí jmenování premiérem po volbách 2021 musel podobný krok zkrátka udělat,“ uvedl politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně, který se spolu se svým kolegou vyjádřil k odvolání Jana Blatného z postu šéfa českého zdravotnictví. Podle Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se teprve v budoucnu uvidí, zda má konec Jana Blatného souvislost s ruskou vakcínou Sputnik V. Prezident jej znovu tvrdě kritizoval za to, že podle něj blokoval vakcíny proti covidu-19 z Ruska a Číny.

Blatný několikrát zopakoval, že nepovolí očkování vakcínou, která nemá certifikát od Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA). Podle Mlejníka byl Blatný obětován, aby se zkrátka „něco udělalo“, i když není přímo jeho vinou, že boj s pandemií není příliš úspěšný a vakcinace je pomalá. Bývalý ministr nebyl podle politologa ani moc oblíben kvůli protiepidemickému systému PES, byť jej lze vnímat jako dobře míněnou snahu vnést do boje s koronavirem nějaký řád. „A v politice mu chyběly zkušenosti včetně mediálního vystupování,“ dodal Mlejnek. Výměna podle Kopečka znamená několikáté přerušení kontinuity v řízení ministerstva. „Nový ministr se bude nějakou dobu orientovat v řízení resortu i ve vládě, kde bude mít logicky jako nováček slabší postavení. Navíc ani kontext, za jakého se stal Petr Arenberger ministrem, není šťastný a oslabuje jeho veřejnou pozici,“ poznamenal. ČR za to může podle něj zaplatit opakováním některých problémů se zvládnutím pandemie.

Region vydání: Metro - Praha

Křiváci a poptivci

TISK, Datum: 07.04.2021, Zdroj: Vesmír, Strana: 26, Autor: Petr Houdek, Vyištěno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 02:08, Rubrika: Téma, AVE: 159 373,23 Kč, Země: Česko

Do hotelové haly v jednom velkém světovém městě vchází pohledná dívka. Rozhlédne se, a když spatří recepci, bez váhání k ní zamíří. „Dobrý den, na ulici za rohem jsem našla tohle.“ Při těch slovech na přepážku pokládá pánskou peněženku a posouvá ji směrem k recepčnímu.

„Někdo to musel ztratit,“ pokračuje naléhavě. „Můžete se o to prosím postarat? Já bohužel spěchám.“ Dívka mizí a recepční je sám s peněženkou, ke které nemusel vydat žádný doklad o převzetí. Co udělá?

Anonymita velkých měst byla vždy vnímána jako protiklad rustikální idylly vesnic a maloměst, kde žijí sousedé, kteří se znají, pomáhají si a s nadšením budují komunitu.

Města z tohoto srovnání vycházela jako prostor bezcitné a lhostejné masy.

Učebnicovým – byť, jak se ukáže za chvíli, zavádějícím – příkladem městské otrlosti je okradení, znásilnění a vražda Kitty Genovesové 13. března 1964 v New Yorku. Název slavného článku v deníku New York Times o útoku na mladou barmanku netřeba ani příliš rozvádět: „37 lidí, 1 kteří viděli vraždu, nezavolalo policii; apatie při ubodání ženy z obvodu Queens inspektora šokovala“.

Mladou ženu napadl recidivista Winston Moseley loveckým nožem ve dvou po sobě následujících útocích. Přes půl hodiny utíkala, skrývala se a bojovala o život. Ač volala o pomoc v silně obydlené čtvrti, nikdo ji nepomohl ani nezavolal policii. Případ je uváděn v každé učebnici sociální psychologie jako důsledek anonymity a odcizení. Dle této perspektivy v městech častěji potkáváme neznámé osoby, s nimiž nás nepojí silnější emoční vazby. Empatii proto často přebije apatie. Svědek jakéhokoliv přečinu totiž doufá, že z masy lidí zasáhne někdo jiný. Ať již věří, že druzí budou v řešení situace schopnější nebo že alibisticky přenesou odpovědnost na ně, motivace pomoci bližnímu je tatam. Podobná apatie byla v reakci na případ Genovesové pojmenována jako efekt přihlížejícího – lidé nejsou ochotni nabídnout či uskutečnit pomoc neznámému člověku, jsou-li v okolí další osoby. Křiváci s tím rovněž počítají, vědí, že pravděpodobnost zásahu, jejich rozpoznání či dopadení je v silně obydlených oblastech mnohem nižší, a jsou proto nakloněnější ke zločinům. (1)

Realita města přesto tak děsivá není. Metropole mají sice vyšší kriminalitu než města a ta jsou horší než venkovské oblasti, hlavní důvod však nespočívá v tom, že by obecně lidé ve městech byli zkaženější a k sobě řádově apatičtější. Spíš platí, že ve městech se kriminalita prostě víc vyplácí. Žije v nich více zámožných či jinak atraktivních osob, působí tam bohaté firmy a to přitahuje jedince připravené porušovat zákon. (1)

I nedávné přezkoumání vraždy barmanky Genovesové ukazuje, že novinový článek o městské apatii v mnohém lhal a učebnice psychologie a populární literatura jej přebraly nekriticky. (2) Nikdo z „opovržených přihlížejících“ nemohl vidět celou sekvenci událostí a z fragmentu pozorování, že se v noci dva lidé honí či na sebe křičí nebo se perou, nešlo odvodit, že probíhá vražda (jejíž dokonání nemohl vidět nikdo). Navíc minimálně jeden člověk zasáhl a na útočnicka křičel. Rovněž alespoň dva lidé policii volali (a je vhodné si uvědomit, že v šedesátých letech v USA nefungovaly univerzální tísňové linky, občané museli volat na konkrétní policejní oddělení). Jedna žena navíc šla zjistit, co se děje. Umírající Kitty Genovesovou poté objímala, dokud nepřišli zdravotníci – leč mladou ženu s probodnutými plícemi už nezachránili.

Kdo pomůže napadené ženě

Přesto je efekt přihlížejícího reálný fenomén.

(3) Motivace jsou odlišné, je-li někdo jediný, kdo může zasáhnout, než když panují pochyby, kdo může a chce konat. Na druhé straně efekt neimplikuje lhostejnost lidí v mase, ale je spíše založen na nejasnosti situace. A města svým rušnějším, rychlejším a komplexnějším životem nejasné situace produkují jednoduše častěji.

Zvažme experiment psychologa Petera Fishera a kolegů, mající změřit, zda lidé zasáhnou, bude-li muž ohrožovat ženu. (4)

Dobrovolníka uvedli do místnosti, v níž se zanedlouho měla odehrát konverzace mezi mužem a ženou. Dobrovolník se dozvěděl, že muž se ženou se neznají, mají za úkol se seznámit a v místnosti umístěná kamera jejich setkání natočí. Nato dobrovolníka odvedli do sousední místnosti k monitoru s videosignálem z experimentální místnosti. Posadil se, dostal dotazník, do kterého měl setkání na monitoru vyhodnocovat, a přenos začal.

Dobrovolníci však byli klamáni. Ve skutečnosti neviděli autentickou situaci, v které se měli dva lidé seznámit, ale nahrávku, v níž najatí herci sehráli připravené drama. Účastník experimentu tak na obrazovce spatřil, jak experimentátor do místnosti uvádí muže a ženu a dává jim instrukce k hovoru. Pak odchází. Muž se ženou konverzuje, leč začne ji najednou svádět.

Nejdříve sympaticky, pak neomaleně. Ke konci nahrávky už jde o slovní sexuální obtěžování. Žena se snaží držet zadání

experimentátora o nenucené konverzaci. Situace však graduje, když se muž ženy dotkne. Ona vstává a s křikem: „Nedotýkej se mne! Chci odejít! Nech mě jít!“ chce opustit místnost. Na což muž reaguje tím, že ji chytne a hodí do kouta místnosti. Záznam se pak přerušuje.

Výzkumníci sledovali, zda dobrovolníci čelící této situaci půjdou do vedlejší místnosti či nějak zasáhnou. Někteří byli v místnosti sami, jiní ve dvou – porovnání chování lidí těchto dvou skupin umožnilo stanovit efekt přihlížejícího. Experiment se však vyznačoval ještě jednou „vychytávkou“ – v některých záznamech konverzace se ženou vystupoval velký, dominantní muž s vzeřením násilníka, v jiných rachitický prcek. Ač se oba chovali dle stejného scénáře, jednání prvního ženu zjevně ohrožovalo, jednání druhého nepůsobilo nebezpečně.

Předně se potvrdil efekt přihlížejícího: když byli v místnosti dva dobrovolníci, nezasáhl téměř nikdo. Zatímco pokud byli o samotě, zasáhl každý druhý. To však platí jen při pozorování videa s rachitickým prckem. Když ve videu vystupoval mohutný násilník, zasáhla opět zhruba polovina dobrovolníků, avšak bez ohledu na to, zda byli v místnosti sami, či nikoliv. Výsledky studie ukazují, že hrozí-li bezprostředně jasné a reálné nebezpečí, mnozí lidé prostě pomohou bez ohledu na přítomnost ostatních. A někteří lidé naopak nepomohou za žádných okolností. Nejde o charakter prostředí, ale spíš o charakter jednotlivců.

Hustota spolubydlících odcizuje

Nicméně útok je přece jen mezni situace.

Jak město ovlivňuje nápomocné či naopak sobecké chování všedního dne? I zde města a přelidněná místa nevycházejí dobře. Obecně lze stereotypy i mnohý výzkum shrnout tak, že čím více lidí v místě je, tím nižší je pocit osobního prostoru. Následuje stres, zaměření na sebe a rychlejší identifikace rizik a nebezpečí, nebo řečeno jinak, opět nižší zájem o druhé či o okolí.

Klasická studie sídelného životního prostředí od Leonarda Bickmana a kolegů tyto pravidelnosti dokázala na dívčích studentských kolejích. [5] Vybrali si je jako analogii malých a velkých sídel. Experiment uskutečnili na kolejích, tvořených dvaadvacetipatrovými věžáky, na nichž bydlelo okolo pěti set studentek. Vysoká hustota a anonymita symbolizovala velké město. Jiné koleje sestávaly spíš z řadových domků do čtyř pater, v kterých bydlelo kolem dvou set studentek. A nakonec „rodinné“ koleje o dvou patrech, obývané dvaceti až osmdesáti studentkami – ty symbolizovaly spíš malou obec.

Výzkumný tým po kolejích náhodně poztrácel ofrankované dopisy bez zpětné adresy. Účelem bylo zjistit, zda obyvatelky kolejí dopis seberou a nezištně hodí do poštovní schránky, nebo ho budou ignorovat a vyčkají, až jej vyhodí úklid, či ho dokonce zničí. Ve věžáčích dívky poslaly adresátovi 63 % dopisů, ve středně velkých kolejích 87 % a v nejmenších všechny. I navazující dotazníkový výzkum potvrdil, že čím vyšší byla hustota obyvatel v místě bydlení, tím více jej studentky hodnotily za místo neosobní a spolupráci nepodporující, a tím méně se cítily odpovědné za své okolí a lidi v něm.

Česko, ráj poctivců

Podobné závěry poskytuje většina výzkumů: vysoká hustota obyvatel souvisí s nezájmem o druhé. Problémem je, že to zjevně není pravda – stačí udělat prostě mezinárodní srovnání a je jasné, že kriminalita není v urbanizovanějších zemích nejvyšší. Navíc kdo navštívil Japonsko, Skandinávii či Kanadu, ví, že i v metropolích jsou lidé extrémně nápomocní, vidí-li někoho v nouzi, ať už jde o ztraceného turistu, či bezdomovce. Nejde tedy jen o kontrast města versus zbytek sídel, ale spíše o charakter lidí daný nespočtem faktorů od osobnostních charakteristik po národní kulturu.

Názorně to dokázal Alain Cohn, který se svým výzkumným týmem poztrácel 17 303 peněženek v 355 městech 40 zemí světa, a to způsobem popsáním v úvodu tohoto článku. V každé „ztracené“ peněženke přitom byla informace o e-mailové adrese majitele, jakož i další identifikační údaje svědčící o tom, že je majitel krajanem. Vědecký tým přitom pro každou peněženku vytvořil unikátní e-mailovou adresu a na zprávu o nález ztraceného předmětu čekal 100 dnů od její „ztráty“. Cílem bylo zjistit, jak se místní lidé k nalezeným předmětům zachovávají. [6]

Studie ukázala, že lidé peněženky vrátí, zejména když obsahují peníze nebo dokonce klíče (než když obsahují jen různé „papíry“) – opět tedy chtějí více pomoci, když o něco skutečně jde. Experiment také demonstroval vějíř zájmu o bližní, který je závislejší na kultuře než na čemkoliv jiném – od Číny či Maroka, kde peněženku vrátil sotva jeden člověk z deseti, po Švýcarsku či Norsku, kde ji naopak vrátil skoro každý – přestože experiment cílil na největší města daných zemí.

A co Češi, jak jsme dopadli? Skvěle! Dle Cohnova výzkumu jsme sedmá nejčestnější země na světě³ – tedy alespoň obyvatelé měst: Brno, Liberec, Olomouc (tot' přesná citace z publikovaného článku), Ostrava, Plzeň a Praha. I

K dalšímu čtení...

[1] Glaeser E., Sacerdote B.: Why is There More Crime in Cities? Journal of Political Economy, 1999, DOI: 10.1086/250109.

[2] Manning R. et al.: The Kitty Genovese Murder and the Social psychology of helping: the parable of the 38 witnesses, American Psychologist, 2007, DOI: 10.1037/0003-066X.62.6.555.

[3] Fischer P. et al.: The bystander-effect: a meta-analytic review on bystander intervention in dangerous and non-dangerous emergencies, Psychological Bulletin, 2011, DOI: 10.1037/a0023304.

[4] Fischer P. et al.: The unresponsive bystander: are bystanders more responsive in dangerous emergencies? European Journal of Social Psychology, 2006, DOI: 10.1002/ejsp.297.

[5] Bickman L. et al.: Dormitory density and helping behavior, Environment and Behavior, 1973, DOI: 10.1177/001391657300500406.

[6] Cohn A. et al.: Civic honesty around the globe, Science, 2019, DOI: 10.1126/science.aau8712.

1) Ačkoliv se v odborné literatuře pracuje s počtem 38 svědků, titulok původního článku uvádí 37 osob. Online na nyti.ms/3kHRbKj. 2) Online na stránce safecities.economist.com. 3) Po Švýcarsku, Norsku, Nizozemsku, Dánsku, Švédsku a Polsku. [6]

Foto autor: Snímek Volné dílo, CC 0

Foto popis: Pokud by platilo, že vysoká hustota obyvatel souvisí s nezájmem o druhé či dokonce vyšší agresivitou vůči nim, mělo by být nejlidnatější město světa – japonské Tokio (s průměrnou hustotou 48 596 obyvatel na km²) – asi osmnáctkrát nebezpečnější než Praha (ve které by při stejné hustotě zalidnění žilo 24 milionů obyvatel). Opak je ale pravdou. Japonské hlavní město v roce 2019 opětovně zvítězilo v žebříčku 60 nejbezpečnějších měst světa, který sestavuje časopis The

Economist na základě 57 kritérií.2

Foto autor: Graf Cohn A. et al. (6)

Foto popis: Čestnost hoteliérů ve velkých městech ukázal experiment, v němž výzkumníci předávali zaměstnancům hotelů „ztracené peněženky“ a sledovali, zda zajistí nalezení jejich majitele. Graf ukazuje podíl peněženek, které zaměstnanci hotelů různých zemí majitelům vrátili. Reakce hoteliérů se lišila podle toho, zda byly peněženky bez peněz (žlutá) nebo v nich peníze (cca 300 Kč) byly (červená). Při této druhé podmínce byli čeští recepční ve zkoumaných hotelech dokonce nejčestnějšími osobami na celém světě.

Doba postfaktická jako synonymum pro dobu veřejných lží [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Alice Němcová Tejkalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 08:00, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 765, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Lidé, kteří nejsou schopni nebo ochotni ověřovat informace, se rádi vymlouvají na to, že žijeme v době postfaktické. Žalostné je, když se na tom všem podílejí vědci. Následujícím textem reaguji na článek čtveřice autorů Cvrčka, Herbena, Štětka a Trlifajze Aprilový žert rektora Zimy? publikovaný na Deníku Referendum a následně ve stejném znění v blogu Pohled zblízka, který zpochybňuje moji habilitaci a obsahuje, stejně jako jejich předchozí výzva rektorovi Univerzity Karlovy, nepravdy o mé osobě i účelové překroucená fakta.

Dovolím si je vysvětlit a uvést na pravou míru.

Habilitovala jsem se na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy (dále též FTVS UK), se kterou dlouhodobě spolupracuji, například výzkumně jako členka Rady programu Progres Q19. Můj přínos nejen v oblasti komunikace, ale i ve sportu, je doložitelný od roku 2000 do současnosti, stačí projít můj životopis.

V úvodním komentáři k souboru prací, které tvoří mou habilitaci, jednoznačně vysvětluji, proč jsem ze své bibliografie vybrala právě práce, které v ní jsou, a ne nějaké jiné, ač jsem měla na výběr, neboť v publikační činnosti jednoznačně překračuji na docenturu ve společenských vědách na UK potřebný počet článků, knih nebo kapitol v knihách či sbornících. Jasně také v komentáři k habilitační práci objasňuji propojení mezi sportovními a komunikačními studii.

Moji práci posoudili 3 renomovaní oponenti, z nichž jména dvou z nich, amerických profesorek Janet Wasko a Lindy Fuller, zná v jejich oboru na rozdíl od drtivé většiny těch, kteří teď v „malé české kotlině“ kritizují délku jejich posudků (na kterou přitom není žádný předpis ani doporučení), skutečně celý svět. Všichni tři oponenti moji dosavadní práci i osobnost ocenili a doporučili jmenování docentkou.

Členy mojí habilitační komise byli nezpochybnitelní odborníci jak v oboru kinantropologie, tak komunikačních studií a ve svém stanovisku vyzvedli interdisciplinaritu mojí práce. Stanovisko komise bylo jednomyslné 5:0. S nikým z oponentů ani členů komise mě nepojí nic, co by bylo možné označit za střet zájmů.

Splnila a překročila jsem, někde dokonce velmi výrazně, všechna kvantitativní i kvalitativní kritéria kladená na habilitační řízení ve společenských a humanitních vědách na UK. Odborných ohlasů mojí práce, z nichž většina je zahraničních, jsem doložila 63, což je dokonce o 23 víc, než je třeba na jmenovací, tedy profesorské řízení. Studenti celkem pětkrát za sebou vyhodnotili můj kurz jako nejlepší mezi magisterskými našeho institutu, jedna moje doktorandka již dokončila úspěšně studium (dva další jsou těsně před dokončením). Jeden z mých článků byl publikován v časopisu v prvním kvartilu Web of Science, několik v prvním kvartilu Scopus, jsem úspěšná v mezinárodních organizacích, jsem recenzentkou renomovaných zahraničních odborných časopisů i konferenčních příspěvků významných konferencí.

Moje listopadová online habilitační přednáška na téma Výzkum ve sportovních komunikačních studiích byla veřejná, dopředu oznámená na home page FTVS UK mezi hlavními aktualitami. Že se tím její veřejnost naplnila beze zbytku, je zřejmé z toho, že se jí hosté skutečně zúčastnili, a mezi nimi i Václav Štětka. Nejen „obyčejný“ spoluautor v úvodu avizovaného článku, ale také hybatel celé následné výzvy.

Habilitační přednáška Vědeckou radu FTVS UK zaujala, odpovídala jsem na řadu odborných dotazů týkajících se mimo jiného i propojení komunikačních a sportovních studií. A do diskuze se zapojil i Václav Štětka s dotazy, jak spadám do kinantropologie, proč se nehabilituji na vlastní fakultě, a snažil se zpochybnit expertizu oponentek. Na všechno bylo panu Štětkovi odpovězeno mnou, členy vědecké rady i habilitační komise – habilitovat se na vlastní fakultě, kde jako děkanka vedu vědeckou radu, která by o mně rozhodovala, by byl střet zájmů. Dále se Václav Štětka dozvěděl, že kinantropologie se vnitřně dělí na dvě oblasti, z nichž jedna je společensko-vědní, v rámci té se habilituji a mohu, neboť můj výzkum i moje další působení jsou interdisciplinární. K oponentkám přečetl předseda habilitační komise jejich stručné biografie z webu, které jejich expertizu jasně prokázaly. V následném hlasování Vědecké rady FTVS UK jsem obdržela 21 hlasů 21 přítomných členů.

Vědecká rada FTVS UK jednomyslně doporučila moje jmenování docentkou kinantropologie rektorovi naší univerzity. Jednomyslná stanoviska nebyvají častá a jsou vždy pro uchazeče velkým oceněním, dobře situaci znám i z Vědecké rady **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kterou vedu. Výsledek 3:0, 5:0 a 21:0 znamená habilitaci nespornou. A ještě nikdy nenastala situace, že by jednomyslné stanovisko vědecké rady některé z fakult bylo zpochybňováno lidmi z jiných fakult, kteří v drtivé většině mají v daném oboru nulovou expertizu. Zároveň se představitelé FTVS UK lednovým dopisem panu prorektor Gerlochovi, který mělo vedení univerzity při svém rozhodování k dispozici, proti výzvě, abych nebyla jmenována docentkou, důrazně ohradili a uvedli řadu výroků v ní obsažených na pravou míru.

Chápu, že většinu lidí napadne otázka, jak je možné, že výzva rektorovi UK vznikla, když pan Václav Štětka byl přítomen na mé habilitaci a všechny jeho otázky byly na místě zodpovězeny. Vysvětlení, bohužel, neleží v rovině odborné, ale lidské. Před šesti lety jsem měla jako ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky výhrady k fungování jeho výzkumné skupiny a následně jsem mu neprodloužila část pracovního úvazku. Od té doby projevuje nebyvalý zájem o mou osobu a všechny mé aktivity, které se snaží s mimořádným nasazením systematicky skandalizovat, a snaží se poškozovat mou pověst. Stejně jako je tomu nyní v případě habilitace, se před několika lety pokoušel zabránit mému jmenování děkankou **Fakulty sociálních věd UK**.

Tomáš Petříček: Povolební spolupráci s ANO vylučuji [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.04.2021, Zdroj: podripsyky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.04.2021 10:32, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Tomáš Petříček se stal po jmenování ministrem zahraničí v létě 2018 novou tváří ČSSD. Ve své vládní funkci klade důraz na lidskoprávní témata, ale ve straně, jejímž je dva roky místopředsedou, se nijak výrazně neprosadil. Nyní, kdy kandiduje na šéfa

sociálních demokratů, by to chtěl změnit.

"Ministra zdravotnictví Jana Blatného vystřídal Petr Arenberger. Co této čtvrté změně v čele resortu říkáte? Je to záležitost hnutí ANO, my do personálních otázek koaličního partnera nemluvíme.

Musel Jan Blatný odejít, protože si to přál prezident Miloš Zeman? Především je to převzetí odpovědnosti za přešlapy při zvládnání pandemie, za to, že pan ministr Blatný nedovedl veřejnosti některé kroky vysvětlit. Nemohu komentovat, zda to bylo přání pana prezidenta, je to věc premiéra Babiše.

To by vás ale zajímat mělo, neboť prezident veřejně sdělil, že z vlády byste měl odejít i vy, takže jste zřejmě na řadě. Mluvíte o tom s předsedou ČSSD Janem Hamáčkem? Krátce jsme o tom hovořili. To, kdo zastupuje sociální demokracii ve vládě, je její záležitost.

Pokud na sjezdu neuspějete, možná Jan Hamáček na vaši výměnu kývne. Nezaznamenal jsem v ČSSD nespokojenost s tím, jak vedu českou diplomacii a jaké postoje zastávám. Vždy jsem byl přesvědčen, že sociální demokracie jako proevropská strana musí dělat proevropskou zahraniční politiku.

O složení vlády ale nakonec rozhoduje premiér a Andrej Babiš na vaši adresu řekl, že byste „měl kopat za české zájmy, nikoliv za zájmy cizích zemí, jak máte ve zvyku“. Vždy kopu za české zájmy, takže nevím, na co pan premiér narážel. Jen jsem se pozastavil nad tím, že jsme možná přišli o 70 tisíc vakcín.

Konkrétně jste řekl, že při posledním sporu o rozdělování vakcín v rámci Evropské unie Babiš selhal a měl by za to převzít odpovědnost. Udělal chybu, když se spojil s Rakouskem a Slovinskem? Evropská unie nám projevila solidaritu, když nám nad rámec objednaných vakcín dala sto tisíc dávek, ale je otázka, zda jsme nemohli s portugalským předsednictvím jednat aktivněji, abychom dosáhli ještě lepšího výsledku.

Máte dojem, že premiér má s principem solidarity problém? Jako sociální demokrat věřím v solidaritu, je to schopnost přijímat i dávat pomoc v době, kdy si to můžeme dovolit. Pandemie se netýká jen Evropské unie, ale celého světa, a není možné dopustit, aby třeba země západního Balkánu nebyly proočkovány. Naše zájmy můžeme často prosazovat právě tím, že budeme solidární. Problémy, které vznikají jinde, se nás brzy mohou velmi těsně dotknout. Viděli jsme to například u migrační krize, kdy jsme pomáhali s uprchlíky v Jordánsku, v Libanonu a jinde, čímž jsme předcházeli tomu, aby se to řešilo v Evropě.

Proč jste se rozhodl vyzvat Jana Hamáčka, který má poměrně silnou pozici v ČSSD i ve vládě? Sociální demokracie se nemůže smířit s tím, že má 4,5 procenta preferencí, a usilovat jen o překročení pětiprocentní hranice. Potřebuje vítězného ducha a bojovat za zájmy zaměstnanců a všech, kteří se živí tvrdou prací a chtějí mít slušný život. Ve straně je velmi silné volání po změně stylu politiky, po živé vnitrostraničné debatě, po kvalitním odborném zázemí. Chtěl bych, aby strana dala prostor odborníkům a našla nové tváře.

Kde je chcete hledat? V posledních týdnech jsem se intenzivně bavil s našimi členy a ukázalo se, že je tady spousta nadšených lidí, kteří jsou ve své oblasti špičkami. Na komunální úrovni máme skvělé osobnosti, na nichž bychom měli stavět. Nejdůležitější je na sjezdu ČSSD jen jako kandidát na předsedu, ale také jako člověk, který chce vést krizový tým. Ten by měl sociální demokracii znovu nastartovat a vrátit důvěru veřejnosti v ČSSD jako nositelku hodnot, jimž věří třetina našich občanů.

Kam se ta důvěra ztratila, když jste ve vládě prosadili například proplácení prvních tří dnů nemocenské, zvyšování minimální mzdy, náhradní výživné za neplatiče a tak dále? Vidíte problém v tom, že jste tak činili v koalici s ANO? Především vidím, kam ta spolupráce směřuje, a jsem přesvědčen, že do budoucna ČSSD s hnutím ANO nemůže spolupracovat. Musíme připravit Česko na náročnou etapu po pandemii, chceme, aby účet za covid neplatili obyčejní lidé, zaměstnanci, sociálně slabší skupiny, rodiny s dětmi. ČSSD musí být stranou, která ví, co přijde v podobě nových technologií a jejich dopadu na zaměstnanost. Ukážeme, že umíme dělat rozumnou hospodářskou politiku, abychom jako celek byli bohatší společností.

Jan Hamáček uvedl, že ve vaší vizi žádnou věcnou alternativu nenašel. Máte ve svém programu něco konkrétního, čím byste nejen delegáty, ale hlavně voliče přesvědčil? Od loňského roku se podílím na připomínkování Národního plánu obnovy. Chci, abychom investovali do lidí, připravili je na změny na trhu práce, soustředili se na zelenou ekonomiku, ale zároveň se podívali na to, co bude pandemie znamenat pro veřejné rozpočty.

Takže chcete zvyšovat daně? Sociální demokracie musí být po volbách připravena přispět ke konsolidaci veřejných rozpočtů, ať už přenesením větší daňové zátěže na nadnárodní společnosti nebo snížením daňového zatížení práce, revizí daňových výjmek či omezením dotací pro velké firmy.

Neměla z tohoto hlediska skončit vaše vládní spolupráce s ANO ve chvíli, kdy prohlasovalo s ODS daňový balíček včetně snížení daně z příjmu fyzických osob na patnáct procent ve chvíli, kdy máme půlbilionový rozpočtový schodek? Spolupráce s hnutím ANO měla podle mě skončit v létě 2019, kdy nebyla naplněna koaliční smlouva a premiér nedokázal prosadit kandidáta ČSSD na post ministra kultury. Tam se ukázalo, že ve vládě chybí respekt mezi partnery. Samozřejmě prohlasování daňového balíčku byl další moment, s nímž se nemohu smířit.

Bavíme se o letech 2019 a 2020. Pokud jste neuspěl se svým pohledem na věc, proč jste v Babišově vládě zůstal? Protože jsem si uvědomoval, jaké byly alternativy. My jsme se skutečně obětovali, aby tady nedošlo k něčemu horšímu. Stačí si vzpomenout, co nastalo v Rakousku, když byli do vlády přizváni Haiderovi Svobodní. I u nás hrozila spolupráce ANO, komunistů a SPD, což by pro postavení České republiky rozhodně nebylo dobré. Vůbec si nedovedu představit, jak by vypadala naše zahraniční politika, kdyby jí řídili Vojtěch Filip nebo Tomio Okamura s Andrejem Babišem.

S kým byste ale chtěl po volbách spolupracovat? Hamáček trochu posměšně naznačuje, že když předem odmítáte ANO, KSČM, ODS, TOP 09, tak vám skoro nikdo nezbývá. Pouze říkám, že ČSSD po dvou obdobích spolupráce s hnutím ANO už v ní nemá pokračovat. Možné programové průniky ale vidím u STAN a Pirátů. Ti mají podobný pohled na sociální oblasti, některá hospodářská témata, ochranu životního prostředí. Naopak ho nenacházím u konzervativních pravicových stran.

Podporujete předvolební koalici ČSSD a Zelených? Pokud dostanu důvěru delegátů, chci pokračovat v započatém jednání. Máme hodně společných programových bodů, ale i dost těch, které nás dělí. Chtěl bych od Zelených slyšet, jaké jsou jejich

představy o spolupráci. A přiznávám, že v některých regionech jsou k ní lidé na obou stranách rezervovaní. Mně ale smysl dává, koneckonců v krajských volbách jsme s ní slavili úspěch ve Zlínském či Královéhradeckém kraji. Pro mě je cestou do budoucna silné levicové hnutí, které nabídne alternativu současné politické reprezentaci. Chceme moderní sociální stát, který chrání práva zaměstnanců.

Neobáváte se, že pokud se spojí se Zelenými, budete jen jakýmsi béčkem Pirátů? Piráti nejsou levicová strana. So-ciální demokracie se Zelenými určitě nebude jen jejich přívačkem. Nechci opouštět tradiční sociálnědemokratická témata, jako jsou spolupráce s odbory či ochrana sociálních jistot zaměstnanců. To neznamená, že se nemáme soustředit na ochranu životního prostředí a modernizaci průmyslu.

Nejsou mnozí voliči ČSSD spíše lidé, kteří odmítají Piráty i Zelené, přejí si hlavně hustou sociální síť, nemají příliš vřelý vztah k evropské integraci a volili Miloše Zemana? Sociální demokracie vždy byla pokroková strana, která nezaměňuje vlastenectví za nacionalismus. Mít rád český kvěťák neznamená, že odmítám všechny cizí. My jsme tradiční evropské hnutí a dobře si uvědomujeme, že většině problémů můžeme čelit jen společně.

Jakou roli ve vašem odhodlání vést ČSSD hraje osobnost bývalého europoslance a neúspěšného kandidáta na post ministra zahraničí Miroslava Pocheho? Miroslav Poche se mnou spolupracuje řadu let, občas si spolu vyjedeme na kolo nebo si dáme pivo. V mém rozhodnutí ale hráli hlavní roli lidé v regionech, kteří mají na situaci v ČSSD podobný pohled jako já, ať už je to Martin Netolický, Michal Šmarda, komunální politici Filip Smola ze Železných Rud, Michal Pobucký či Igor Bruz z severní Moravy. Právě s nimi chci postavit silný tým, protože so-ciální demokracie by měla uspět nejen ve sněmovních, ale také v komunálních volbách. Musíme se vrátit k principu stavění strany odspodu, od řadových členů.

Říkal jste, že chcete představit vizi rozvoje České republiky po covidu. Jako šéf diplomacie ale musíte přemýšlet i o mezinárodních souvislostech. Třeba o tom, co bude s Unii, když ve Francii vyhraje prezidentské volby pravice a nacionalistka Le Penová a v Německu parlamentní volby levicové Zelení. Jaká bude role České republiky? Tyto dvojice volby určitě budou mít zásadní vliv na podobu evropské spolupráce v dalších letech. My se na to připravujeme, rozvíjíme vztahy s Německem a Francií, ale intenzivně hledáme i spolupráci se skandinávskými či jihoevropskými státy. Nebojím se však, že by Evropská unie byla na pokraji svých sil. Jsem pragmatik a vím, že přes všechny chyby neexistuje lepší cesta, jak předcházet tragédiím minulého století, než je spolupráce evropských národů. Koneckonců i teď se ukázalo, že kdyby Unie měla víc kompetencí při koordinaci boje s pandemií, bylo by to lepší, nikoliv horší.

Spíš jsem se ptala na to, zda má Česko nějaký plán, jak aktivně bránit eventuálním odstředivým tendencím v Unii, které započaly brexitem a pokračují třeba náznaky spojenectví mezi italským nacionalistou Salviniem a premiéry Maďarska a Polska Orbánem a Morawieckým. To děláme již delší dobu. Posilujeme spolupráci se státy severní Evropy, pobaltskými zeměmi, ale hledáme spojence i tam, kde jsme dříve moc aktivní nebyli, například ve Španělsku nebo Portugalsku.

Shodou okolností zeměmi se socialistickými vládami? Jsou to pro mě partneři, s nimiž bychom měli obnovit těsné kontakty i jako sociální demokraté. Dnešní Evropská unie je především ekonomickým projektem, ale pro mě je důležité, aby byla vnímána také jako sociální projekt, který chrání běžné občany před negativními dopady globalizace a moderních technologií. Nejsme jenom společný trh, ale evropská solidární společnost. Jsem rád, že portugalské předsednictví pod socialistickým premiérem Costou chce letos uspořádat první sociální summit, který by měl posílit sociální soudržnost v Unii.

Uvažujete-li jako politik v horizontu několika let, zaráží mě, že jste v debatě o dostavbě Jaderné elektrárny Dukovany nepoložil otázku, zda opravdu potřebujeme něco, co bude hotové za dvacet let, tedy v době, kdy bude energetika úplně jinde. Svět se například upíná k menším modulárním jaderným blokům. Mně na té debatě o Dukovanech vadí především to, že se směřování české energetiky vytrhuje z širšího kontextu. Jsem zastáncem rozumného přístupu k jádru, určitě ještě nějakou dobu budeme potřebovat stabilní zdroje v podobě jaderných elektráren. Budoucnost je ale také ve využívání obnovitelných zdrojů, v rozvoji nových technologií, jako je vodík. Bohužel tyto věci nezaznívají. V následujících čtyřech letech podle mě bude nutné přehodnotit státní energetickou koncepci s ohledem na nové technologie a zabezpečení bezpečných a cenově dostupných dodávek elektřiny domácnostem.

Je tedy moudré se vůbec do tendru na Dukovany pouštět? Určitě bychom měli hledat cestu k rychlé shodě napříč politickým spektrem, jak takto zásadní strategický projekt postavit. Ze střednědobého pohledu tuto elektrárnu potřebovat budeme, ale zároveň bychom měli debatovat například o podpoře komunitní či domácí energetiky. To jsou trendy, na které reagujeme pomalu, a přicházíme tak o řadu příležitostí. Decentralizovaná energetika nabízí nová pracovní místa i zajímavé ekonomické výzvy pro české firmy.

Aktuálně ale platí, že vláda oslovila čtyři zahraniční společnosti včetně Rosatomu s bezpečnostním dotazníkem k dostavbě Dukovan. Pokud příští vláda ruského uchazeče bez ohledu na technické parametry okamžitě vyřadí, nezmrzí to na roky jakékoli vztahy s Ruskem? Bezpečnostní hledisko je samozřejmě zásadní, ale je také důležité, jak můžeme využít potenciál českých firem jako subdodavatelů a jak prostřednictvím strategického projektu podpoříme spolupráci našich a zahraničních podniků v oblasti nových technologií. My se bavíme pořád dokola o Rosatomu, ale třeba předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dana Drábová říká, že právě z toho širšího pohledu by dávala smysl spolupráce s korejskými firmami. Mně ale nedává smysl postup české vlády. Jak uvedl odvolaný zmocněnec pro jadernou energetiku Jaroslav Míl, Rusové jsou hrdý národ a je krátkozraké mu dávat nabídku, která bude téměř najisto koncem roku stažena. Od počátku jsem říkal, že pokud tady jsou bezpečnostní důvody k tomu, aby někteří dodavatelé nebyli osloveni, beru to jako doporučení odborníků, jímž bychom se měli řídit. Jasně jsme měli sdělit, kdo je pro nás spolehlivý partner, s nímž chceme v následujících dvaceti letech stavět největší projekt v moderních dějinách. Pro mě by bylo férové jednání, kdybychom uplatnili bezpečnostní výjimku a řekli, že chceme spolehlivého partnera nejen z pohledu technologického, ale i širšího.

Vicepremiér Hamáček mi řekl, že z jeho pohledu by konsorcium firem, v němž by byl Ros-atom, nebyl problém, pokud by prošlo bezpečnostní prověrkou. Vidíte to stejně? Kdyby tato cesta byla z bezpečnostního hlediska vnímána jako neriziková, měli bychom se o tom bavit. Klíčové je, jakou část projektu by ruské firmy stavěly. Pokud by dodávaly jaderný ostrov jako klíčovou část celé elektrárny, tak to by bezpečnostní riziko nesnížilo.

Není bezpečnostním a ekonomickým rizikem hlavně to, že žádná firma nikde na světě nedodržela časový harmonogram výstavby jaderné elektrárny, takže i desetileté zdržení není nic výjimečného? To jsou další argumenty pro hledání a výběr

spolehlivého partnera. Skoro všechny projekty na světě mají nejen mnohaleté zpoždění, ale také překračují původní rozpočet. Asi nejbližší původním plánům byl korejský dodavatel ve Spojených arabských emirátech. Dokáže česká vláda v turbulentní povolební době tendr pohlídat? Stát jako investor musí zajistit důkladnou přípravu celého procesu, výběrem dodavatele počínaje přes všechna povolení pro zahájení stavby a financování až po notifikaci Evropské komise.

KDO JE TOMÁŠ PETŘÍČEK Narodil se 27. září 1981 v Rokycanech. Vystudoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Obhájil zde disertační práci na téma Perspektivy energetické bezpečnosti EU. Od mládí se angažuje v ČSSD, v roce 2006 se stal vedoucím jejího zahraničního oddělení, v březnu 2019 byl zvolen jejím místopředsedou. Nyní kandiduje na předsedu. V letech 2007–2009 byl asistentem europoslance Libora Roučka, v letech 2014–2017 působil ve stejné pozici u Miroslava Pocheho. Byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové a od léta 2018 na ministerstvu zahraničí u Jana Hamáčka. Dne 18. září 2018 ho prezident Miloš Zeman jmenoval ministrem zahraničí ve druhé vládě Andreje Babiše.

Děkanka **FSV UK** reaguje na komentář čtveřice akademiků, kteří protestovali proti způsobu, jímž proběhlo na Univerzitě Karlově její habilitační řízení.

Lidé, kteří nejsou schopni nebo ochotni ověřovat informace, se rádi vymlouvají na to, že žijeme v době postfaktické. Žalostné je, když se na tom všem podílejí vědci, kteří rádi ke svojí práci přidávají přívlastek „exaktní“.

Následujícím textem reaguji na článek čtveřice autorů Cvrčka, Herbena, Štětka a Trlifajze Aprilový žert rektora Zimy? publikovaný 3. dubna v Deníku Referendum, který zpochybňuje moji habilitaci a obsahuje, stejně jako jejich předchozí výzva rektorovi Univerzity Karlově, nepravdy o mé osobě i účelově překroucená fakta. Dovolím si je vysvětlit a uvést na pravou míru. Habilitovala jsem se na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlově (dále též FTVS UK), se kterou dlouhodobě spolupracuji, například výzkumně jako členka Rady programu Progres Q19. Můj přínos nejen v oblasti komunikace, ale i ve sportu, je doložitelný od roku 2000 do současnosti, stačí projít můj životopis.

V úvodním komentáři k souboru prací, které tvoří mou habilitaci, jednoznačně vysvětluji, proč jsem ze své bibliografie vybrala právě práce, které v ní jsou, a ne nějaké jiné, ač jsem měla na výběr, neboť v publikační činnosti jednoznačně překračuji na docenturu ve společenských vědách na UK potřebný počet článků, knih nebo kapitol v knihách či sbornících. Jasně také v komentáři k habilitační práci objasňuji propojení mezi sportovními a komunikačními studii.

Moji práci posoudili tři renomovaní oponenti, z nichž jména dvou z nich, amerických profesorek Janet Waskové a Lindy Fullerové, zná v jejich oboru na rozdíl od drtivé většiny těch, kteří teď v „malé české kotlině“ jejich práci kritizují, skutečně celý svět. Všichni tři oponenti moji dosavadní práci i osobnost ocenili a doporučili jmenování docentkou.

Členy moji habilitační komise byli nezpochybnitelní odborníci jak v oboru kinantropologie, tak komunikačních studií a ve svém stanovisku vyzvedli interdisciplinarnost moji práce. Stanovisko komise bylo jednomyslné 5:0. S nikým z oponentů ani členů komise mě nepojí nic, co by bylo možné označit za střet zájmů.

Splnila a překročila jsem, někde dokonce velmi výrazně, všechna kvantitativní i kvalitativní kritéria kladená na habilitační řízení na UK. Odborných ohlasů moji práce, z nichž většina je zahraničních, jsem doložila třiašedesát, což je dokonce o třiašedesát víc, než je třeba na jmenovací, tedy profesorské řízení.

Studenti celkem pětkrát za sebou vyhodnotili můj kurz jako nejlepší mezi magisterskými našeho institutu; jedna moje doktorandka již dokončila úspěšně studium — dva další jsou těsně před dokončením. Jeden z mých článků byl publikován v časopisu v prvním kvartilu Web of Science, několik v prvním kvartilu Scopus, jsem úspěšná v mezinárodních organizacích, jsem recenzentkou renomovaných zahraničních odborných časopisů i konferenčních příspěvků významných konferencí.

Moje listopadová online habilitační přednáška na téma Výzkum ve sportovních komunikačních studiích byla veřejná, dopředu oznámená na home page FTVS UK mezi hlavními aktualitami. Že se tím její veřejnost naplnila beze zbytku, je zřejmé z toho, že se jí hosté skutečně zúčastnili, a mezi nimi i Václav Štětka.

Moje habilitační přednáška Vědeckou radu FTVS UK zaujala, odpovídala jsem na řadu odborných dotazů týkajících se mimo jiné i propojení komunikačních a sportovních studií. A do diskuze se zapojil i Václav Štětka s dotazy, jak spadá do kinantropologie, proč se nehabilituji na vlastní fakultě, a snažil se zpochybnit expertízu oponentek.

Zpráva ? Kateřina Keprtová

Čeští i zahraniční akademici píší rektorovi UK kvůli nové děkance **FSV**

Na všechno bylo panu Štětce odpovězeno mnou, členy vědecké rady i habilitační komise — habilitovat se na vlastní fakultě, kde jako děkanka vedu vědeckou radu, která by o mně rozhodovala, by byl střet zájmů. Dále se Václav Štětka dozvěděl, že kinantropologie se vnitřně dělí na dvě oblasti, z nichž jedna je společensko-vědní, v rámci té se habilituji a mohu, neboť můj výzkum i moje další působení jsou interdisciplinární.

K oponentkám přečetl předseda habilitační komise jejich stručné biografie z webu, které jejich expertízu jasně prokázaly. V následném hlasování Vědecké rady FTVS UK jsem obdržela 21 hlasů 21 přítomných členů.

Vědecká rada FTVS UK jednomyslně doporučila moje jmenování docentkou kinantropologie rektorovi naší univerzity.

Jednomyslná stanoviska nebývají častá a jsou vždy pro uchazeče velkým oceněním, dobře situaci znám i z Vědecké rady **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlově**, kterou vedu. Výsledek 3:0, 5:0 a 21:0 znamená habilitaci nespornou. Ještě nikdy nenastala situace, že by jednomyslné stanovisko vědecké rady některé z fakult bylo zpochybněno lidmi z jiných fakult, kteří v drtivé většině mají v daném oboru nulovou expertízu.

Chápu, že většinu lidí napadne otázka, jak je možné, že výzva rektorovi UK, abych nebyla jmenována docentkou, vznikla, když pan Václav Štětka byl přítomen na mé habilitaci a všechny jeho otázky byly na místě zodpovězeny. Vysvětlení, bohužel, neleží v rovině odborné, ale lidské.

Před šesti lety jsem měla jako ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky výhrady k fungování jeho výzkumné skupiny a následně jsem mu neprodloužila část pracovního úvazku. Od té doby projevuje nebyvalý zájem o mou osobu a všechny mé aktivity, které se snaží s mimořádným nasazením systematicky skandalizovat, a snaží se poškozovat mou pověst. Stejně jako je tomu nyní v případě habilitace, se před několika lety pokoušel zabránit mému jmenování děkankou **Fakulty sociálních věd**

UK.

Základní příjem. Opravdu utopie?

Občan K. nežije

Není opozice jako opozice: čeká nás vláda koalice koalic

Víc než jen „ministr Sputniku“. Kdo je Petr Arenberger a s čím nastupuje do úřadu?

Nikoli finanční, ale humanitní gramotnost chybí české společnosti

Snažme se vracet úctu novinářské profesi. Pracujeme ve skromných poměrech. Ale nemůžeme pracovat zadarmo. Prosíme, podpořte nás a pomozte nám stabilizovat provoz naší redakce!

Pišta Mihálik válel ještě v 41 letech

TISK, Datum: 10.04.2021, Zdroj: Liberecký deník, Strana: 62, Autor: MILOSLAV CIHLÁŘ, Vydáno: 1 030, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 00:40, Čtenost: 7 190, Rubrika: Příloha - Deník Extra, AVE: 18 646,38 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Štefan Mihálik, někdejší velká naděje českého fotbalu, válel v sezoně 2014/15 v 41 letech v barvách nováčka libereckého okresního přeboru Sokola Pěnčín a nastřílel úctyhodných 54 gólů. Jeho syn je aktuálně v ligové Plzni. Jeho branky nejen že přispěly Pěnčínským k 1. místu v tabulce, ale zároveň znamenají, že populární „Pišta“ je nejlepším kanonýrem Liberecka napříč všemi fotbalovými soutěžemi dospělých, od 1. ligy až po ty nejnižší.

* Kdy a kde jste s fotbalem začínal? Dělal jste i jiné sporty? Proč jste si vybral právě fotbal?

S fotbalem jsem začal u nás na vesnici, v Janově nad Nisou. Od 5 let... Strašně mě tenkrát mrzelo, že jsem nemohl hrát mistrovské zápasy, to šlo až od šesti! Dva roky jsem závodně běhal na lyžích a zkoušel jsem i stolní tenis, fotbal ale byl a je ale volbou čísla jedna.

* Můžete stručně zrekapitulovat svou kariéru?

Dosáhl jsem vlastně všech cílů, které jsem si dokázal představit, jen ale v nižších soutěžích. Mým snem bylo hrát jednu dorosteneckou ligu, profiligu, být v reprezentaci a dostat se do zahraničí – to vše se splnilo. Dorosteneckou ligu jsem hrál v Liberci ve Slovanu, ligu na Žižkově a v Jablonci (jen ale 13 startů), v reprezentaci jsem působil v U16, U17, U18 a v Českomoravské U20, no a v zahraničí jsem byl 18 let v nižších soutěžích v klubech OFC Neugersdorf, Budissa Bautzen, **FSV** Oppach a **FSV** Neusalza-Spremberg.

* Proč jste ještě vlastně v dorosteneckém věku přestoupil z Liberce do Jablonce?

Přestup do Jablonce byl vyústěním snahy Mirka Pelty a trenéra Dočkala udělat v Jablonci profesionální tým a já tam přestoupil jako třetí profesionál po Pavlu Pěničkoví a Slávku Galbavém.

* Dáváte mraky branek...

V Německu jsem dal v týmu Neusalza-Spremberg v postupové sezóně do A třídy před 4 roky 55 gólů a nakonec z toho byl a stále ještě je, rekord soutěže... Nejsem žádný velký fotbalista, mou doménou je a byl vždy pohyb a výběr místa v pokutovém území a na krásné góly tím pádem nehraji.

* Dal jste někdy sedm gólů jako proti Vratislavcím?

V mužích jsem vlastně zopakoval svůj rekord, když jsem se také v Německu prosadil sedmkrát v zápase NeusalzaSpremberg – Obercunnersdorf 8:0. V žácích jsem proti Radčicím vstřelil 14 gólů, skončilo to 15:1.

Více materiálů z historie okresního fotbalu na liberecky.denik.cz.

REGIONÁLNÍ SPORT P Pouze v Deníku najdete informace o místních sportech a týmech, ale i o celorepublikových soutěžích. P Získejte digitální předplatné s unikátním sportovním obsahem již od 99,- Kč. P Více informací získáte po načtení tohoto QR kódu svým mobilním telefonem.

Region vydání: Severní Čechy

Foto autor: Foto: Deník/Miloslav Cihlář

Foto popis: KANONÝR. PištaMihálik z Pěnčína nastřílel v okresním přeboru z celkových 112 gólů téměř polovinu – 54!.

Fanyanky mě hlídaly. Sledovaly, jestli jdu sám spát na hotel, říká Hložek [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: revue.iDNES.cz, Autor: Dita Brančíková pro týdeník 5plus2, sub, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 00:53, Celková návštěvnost: 73 260, RU / měsíc: 1 509 696, RU / den: 146 608, Rubrika: Společnost, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,63, Návštěvy za měsíc: 74 100 000

Jen co se Standa Hložek před rokem zbavil po měsících trápení se zuby a čelistí, jeho koncertní plány zhatila pandemie. V rozhovoru pro týdeník 5plus2 zavzpomínal zpěvák na dětství, slavné hity i uvádění populárních dětských pořadů Vega a Magion.

Stále na cestách, téměř denně koncert. Když Standa Hložek s Petrem Kotvaldem dobyt hitem Holky z naší školky tuzemskou popovou scénu, čekal ho kolotoč, o kterém předtím neměl ani zdání. A tak si příliš neužil ani první otcovské radosti.

Na hitu Holky z naší školky vyrostla celá jedna generace. Jaké holky se tehdy líbily vám?

Holky byly kolem mě odmalička. Jednak díky tomu, že mám dvě starší sestry, které měly spoustu kamarádek, ale také díky mojí povaze. K holkám jsem měl vždycky hezký vztah. Jako kluk jsem je bral jako kamarády. Až později jsem se začal stydět. Čím hezčí holka byla vedle mě, tím víc jsem se choval absolutně nepřírozeně. Ale vždycky jsem měl rád holky, které dokázaly dělat legraci, vymyslet nějaký program, zábavu.

„Holky“ znají i dnešní děti, jak tuhle písničku po téměř čtyřiceti letech vnímáte vy sám?

O Holkách by se dalo povídat dlouze, je to naše osudová píseň. Karel Váagner jako autor hudby, Pavel Žák jako autor textu a já s Petrem Kotvaldem – nad námi všemi tehdy svítila šťastná hvězda. Málo se ví, že jak ta píseň byla slavná v Československu, tak zaujala také třeba v Polsku nebo Bulharsku. Nazpívali jsme ji i anglicky, německy, nebo jako vánoční verzi s jinými jmény! Ale to je na dlouhé povídání...

Když jste začal spolupracovat s Hanou Zagorovou, stal jste se pro holky idolem. Zvykl jste si na takový zájem rychle?

No, bylo to krásné období. Nevím, kde se v té době tolik děvčat vyrojilo. Ale já jsem byl už tehdy ženatý, tak jsem musel mít nějaký odstup. Mám ale spoustu zajímavých zážitků. Bylo to až nelogické, ale holky si nás s Petrem Kotvaldem oba urputně chránily a hlídaly. Kolikrát i na hotelech nás sledovaly, jestli jdeme do pokoje sami.

V té době byli populární i zpěváci jako třeba Pavel Horňák, Michal David, Dalibor Janda nebo Arnošt Pátek, nepanovala mezi vámi rivalita?

S Pavlíkem Horňákem jsme výborní kamarádi. Dokonce jsem mu šel za svědka na svatbu. Žádná rivalita neexistovala. Naopak!

Petr Kotvald, Hana Zagorová a Karel Váagner se na dlouhou dobu stali vaší druhou rodinou, vydrželo vám přátelství dodnes?

Já je mám všechny jako členy „rodiny“ stále. Vždyt' jsme spolu prožili nejkrásnější pracovní roky života, slávu, maléry, starosti, radosti... Byli jsme spolu neustále řadu let, 24 hodin denně. S Hankou a s Karlem se známe dokonce už od roku 1974, kdy jsme spolu prožili dva měsíce života na pěvecké soutěži Intertalent. Odehráli jsme tehdy na 30 koncertů od Košic až po Aš, a už tehdy jsme se skamarádili.

Týdeník 5plus2 Každý pátek zdarma

To vám bylo dvacet. Co se ale dělo předtím? Zpíval jste už jako dítě?

Byl jsem hodný chlapec, ale i tak trochu číslo. Měl jsem hodně energie, nevydržel jsem sedět na jednom místě. Zlobil jsem holky, šťouchal je, lechtal, popichoval. Za to jsem dostával hodně poznámek a ředitelských důtek. Naštěstí maminka zpívala s ředitelem naší základní školy v pěveckém sboru a on mi tak spoustu prohřešků prominul.

Dětství jsem měl nádherné. Takové bych přál všem dětem. Přišel jsem ze školy a už na mě čekali kamarádi a utíkali jsme hrát fotbal, hokej nebo jen tak jezdit na kole. Prožil jsem ho v rodném Hulíně, městečku na Moravě, kde bylo všechno a bylo to hlavně blízko. Měl jsem hodně kamarádů a kamarádek jak ze školy, tak z pěveckého sboru, kde jsem zpíval celých devět let.

Malý Stanislav Hložek s rodiči a sestrami

Měl jste už tehdy hudební vzory?

Muzika byla u nás doma všude. Maminka výborně zpívala a každý den hrála na klavír. A mé starší sestry Radka a Iva hrály na klavír a housličky. Zpívalo se všude. Na schodech – tam byl krásný hall (odraz zvuku jako při ozvěně, pozn. red.), nebo v koupelně. Maminka zpívala v nejrůznějších operetních hrách, v Moravských učitelkách v Brně, nebo v Moravských madrigalistech v Kroměříži. Neustále se učila nové party a já jsem byl jako kluk u toho. A tak jsem hudbu a zpěv přirozeně „nasával“.

Zagorová, Hložek a Kotvald děkují zdravotníkům novou verzí hitu Můj čas

Když už jste se zpěvem živil i vy, přibýlo ale i moderování. Mnozí si vzpomenu například na televizní pořady pro mládež Magion a Vega.

Když Petr Kotvald z naší dvojice odešel, dostal jsem v roce 1986 nabídku z redakce pro děti tehdejší Československé televize, jestli bych mohl zaskočit ve Veze za Slávka Hrzala, který pořad moderoval. Měl jsem hroznou trému, protože Vega trvala hodinu a vysílala se živě. Byl jsem tam jen na záskok na jediný díl, ale nějak se to všechno zamotalo a já tam zůstal asi osm let. Vega byl pořad pro děti a mládež, který si získal oblibu díky tomu, že na obrazovky přinášel zajímavé filmy, seriály a rozhovory se zajímavými osobnostmi přímo ve studiu.

A s Magionem to bylo jak?

Tam jsem občas vypomohl, když Honza Rosák a pak Petr Jančařík nemohli. Jednalo se o pásmo z animovaných pohádek, seriálů a specialitou pořadu bylo Magické oko, ze kterého moderátor vyndal nějakou zajímavou věc, o které si pak povídal s hostem pořadu. Byla to velká a krásná zkušenost.

Stanislav Hložek

! Narodil se 16. září 1954 v Kroměříži. Vystudoval střední stavební školu a **Fakultu sociálních věd UK v Praze**.

! Od devíti let působil v dětském pěveckém sboru, učil se na klavír i akordeon. Posléze hostoval v několika tanečních orchestrech ve Zlíně.

! V roce 1980 začal spolupracovat s Karlem Vágnerem, Hanou Zagorovou a Petrem Kotvaldem. Začátkem 80. let se vydali na koncertní pódia s Petrem Kotvaldem a začali trhat nejrůznější rekordy. Spolu s Kotvaldem vystupovali i na různých hudebních festivalech Intertalent, Sopoty, Drážďany odkud si pravidelně přiváželi ceny.

! Po rozpadu dua se vydal na sólovou kariéru, která trvá dodnes.

U moderování jste ale zůstal a dnes máte svůj pořad v rádiu ve Zlíně.

Ano, vrátil jsem se na místo činu. Z Českého rozhlasu jsem odešel, abych se tam po letech zase vrátil. Pracoval jsem totiž kdysi jako redaktor okresního vysílání Rozhlasu a právě odtud jsem pak rovnou nastoupil k Hance Zagorové. No a někdy před šesti lety mě oslovili, jestli bych se nechtěl podílet na pořadu Písničky pro duši se skvělou redaktorkou Věrou Hotařovou.

Bohužel po dvou letech pořad skončil. Ale dostal jsem nabídku na svůj písničkový pořad Strom lásky mý. Ten vysíláme s kolegou a kamarádem Pavlem Maškem každý týden v neděli odpoledne od 17 hodin. Můžete jej poslouchat téměř na celé Moravě.

Pořád ale také vystupujete před publikem. Před rokem třeba s Leošem Marešem v rámci projektu Staré pecky. Kdy jste se dali dohromady?

S Leošem se známe už spoustu let, ale pracovně jsme dřív neměli příležitost se setkat. Až loni, kdy jsem se mu do Pecek hodil. Společně s jeho kolegyní Katkou Řihovou jsme zpívali náš hit Můj čas a sám jsem tam měl ještě další písně. Moc si Leoše vážím, má to v hlavě srovnané, má obchodního ducha a na jevišti je skvělý. Pohotový, slušný a pokorný. Objevil jsem v něm velkého profíka a bezvadného pracovitého chlapa.

Moje děti jsou ke mně tolerantní, říká oslavenec Stanislav Hložek

Jak vnímáte dnešní showbiznys oproti tomu, ve kterém jste kdysi žil vy?

V letech našich začátků to bylo asi krásnější. Nebyl bulvár, nebyly telefony s foťáky, mezi kolegy bylo větší přátelství. To asi proto, že se točila spousta nejrůznějších televizních pořadů, kde jsme se setkávali a mohli si spoustu věcí říct. Ale hlavně, tehdy nešlo až tak moc o peníze.

Pořád máte hodně práce v téhle branži, ale zároveň jste otcem tří dětí. Syn Matyáš se zviditelnil, když v roce 2017 vyhrál soutěž Muž roku. Co dělají vaši další dva potomci?

Z prvního manželství mám Danušku a Standu. Oba jsou skvělí. Také mají hudbu pod kůží. Danuška vystudovala vysokou pedagogickou školu, učí a má tři děti, Lukáše, Radka a Karolínku. Standa má obchodní školu, pracoval jeden čas v rádiu, ale osud ho zavál ke stavařině. Má vysoký post v jedné stavební firmě. Má dvě děti Simonku a Tomáška a bydlí v Praze.

Stanislav Hložek a jeho syn Matyáš Hložek (Praha, 10. června 2019)

Se svými dětmi a vnoučaty si rozumíte?

Ano, myslím, že náš vztah je v pohodě. I když jsem na děti tenkrát neměl moc čas, tak ony vědí, že je mám všechny stejně moc rád. A co se týče vnuků, jsem tak trochu dědeček na baterky. My jsme tak rozptýlení, že společná setkání jsou docela náročná.

Poslední rok žijeme ve stínu pandemie. Plánujete už budoucí restart?

Mám v díři spoustu otázek na případná vystoupení. Ale jak to všechno bude, to nevím. Kluci muzikanti mi často telefonují, kdy už půjdeme hrát. Říkám jim, že klidně třeba za hodinu, ale kde a pro koho? Všichni věříme a doufáme, že to bude co nejdříve. Je to děs, když celý život zpíváte pro lidi po celém světě a teď můžete zpívat akorát tak doma – obrazům.

Foto:
ROK 1982. Díky ní se proslavili Petr Kotvald (vlevo) a Stanislav Hložek.
ČTK

Zvolil jsem politickou stranu barikády, říká nový starosta Prahy 9 Portlík [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: metro.cz, Autor: Marek Hýř, Metro.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 05:37, Celková návštěvnost: 90 310, RU / měsíc: 51 314, RU / den: 5 117, Rubrika: Praha, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Jan Jarolím byl starostou deváté městské části nepřetržitě patnáct let. Na vlastní žádost se nedávno rozhodl funkci opustit. Na jeho místo zvolilo zastupitelstvo dosavadního místostarostu Tomáše Portlíka. Ten má pro svého předchůdce jen slova chvály. „Politicky mě vychoval,“ říká v rozhovoru pro deník Metro.

Na pořadu dne je návrat žáků do školy. Může radnice udělat něco pro to, aby šlo vše hladce?

Děláme pro to maximum. Jako první v republice jsme v deváté městské části začali zkoušet různé způsoby testování dětí na covid-19 včetně metody takzvaného poolingu – vyhodnocování pomocí kolektivního testování PCR. Spolupracovali jsme přitom s renomovanou českou laboratoří, nikoli s překupníky čínských testů. A k dispozici tak máme rychlý, maximálně spolehlivý, cenově dostupný test, který zároveň určí mutaci viru. Testování je přitom pro děti komfortní. Chceme, aby mohly do školy chodit stále a konečně skončil vládní rekord v délce zavření škol.

Jaké jsou vaše nejbližší cíle ve funkci starosty?

Musím splnit to, co jsme společně s Janem Jarolímem obyvatelům deváté městské části slíbili. Především dokončit stavbu budovy U Brabců, kde vznikne prostor restaurace a místo pro kulturní a společenské aktivity. Stavební práce by měly být hotovy v létě. Dále pokračovat v rozšíření proseckého parku Přátelství také na střížkovské plochy a do měsíce zahájit stavbu nové Základní a mateřské školy U Elektry s 33 třídami. Takto velká škola bude za poslední desítky let jediná, která od základů vznikne v Praze v číslovaných městských částech. Rád bych, abychom ji dokončili během dvou a půl roku.

Jak náročné bude nahradit předešlého starostu?

Nahradit zkušenosti a znalosti Jana Jarolíma coby starosty je těžké. Ale na vysočanské radnici jsem od roku 2006, jeho zástupcem jsem byl do 31. března třetí volební období, takže exekutivu znám a vykonávám, a ve vizech o rozvoji deváté městské části se shodujeme. Politicky mě vychoval.

Je naopak něco, co chcete v roli starosty dělat jinak?

Určitě chci být aktivnější, což ale souvisí především s tím, že jinou životní energii máte ve 43 letech a jinou v 74 letech, kdy už nechcete být u každého sporu nebo problému.

Mimo jiné máte vystudovaný obor mediální studia. Už se vám tato zkušenost hodila v politice?

Ano. V prvním ročníku na Fakultě sociální věd UK nás Bára Osvaldová učila, že si musíme vždycky vybrat stranu barikády, na které budeme bojovat – buď budeme na straně byznysu, nebo politiky, nebo novin. Vybral jsem si politiku a každý ze spolužáků z ročníku, a že jich je mezi novináři hodně, mohou potvrdit, že jsem u nich nikdy nelobboval za svou politickou kariéru. Mohu slíbit, že se toho budu dál držet.

Foto:

Starosta Prahy 9 Tomáš Portlík
Praha 9, Metro.cz

Politolog Tomáš Lebeda se nedomnívá, že nález statistické karty, kterou zavedla Státní bezpečnost na Andreje Babiše jako svého agenta, by se zásadně promítl do výsledků sněmovních podzimních voleb. Server SeznamZprávy totiž přinesl nový důkaz, podle něhož měl český premiér s komunistickou StB spolupracovat na základě dobrovolnosti, ačkoli šéf vlády už devět let u soudů popírá, že by s represivní složkou vědomě navázal kontakt. „U Babišových voličů hraje roli jiný hodnotový žebříček. Pro premiéra je nyní podle mě mnohem závažnější kauza Faltýnek, která jeho i hnutí ANO může více ohrozit, stejně jako ekonomický stav země,“ říká pro EuroZpravy.cz Tomáš Lebeda.

doporučujeme

Vytrvale popírá, že by byl agentem komunistické Státní tajné bezpečnosti. Premiéru Andreji Babišovi však může přitížit nový důkaz, na který upozornil server SeznamZprávy. Slovenský Ústav paměti národa (ÚPN) objevil archiválii v podobě statistické karty obsahující základní údaje o Andreji Babišovi a jeho spolupráci s StB, včetně označení „agent“ a krycího jména „Bureš“. Význam karty coby důkazního materiálu je nezanedbatelný. Jednalo se o zásadní dokument, který tajná policie používala k evidenci svých spolupracovníků. Jeho vyplňování vycházelo z pevně daných pravidel. Ústav, který se brání proti premiérově opakovaně žalobě, předal písemný důkaz Krajskému soudu v Bratislavě.

Z karty lze také vyčíst, že Babiš jako agent spadl pod 12. správu StB sídlící v Bratislavě, konkrétně pod jedno z oddělení hospodářské kontrarozvědky, které mělo na starosti pracovníky podniků zahraničního obchodu. Současný ministerský předseda tehdy pracoval v podniku Petrimex. Dokument rovněž tvrdí, že StB Babiše získala k vědomé spolupráci 11. listopadu 1982 a za necelé dva týdny ho zaregistrovala jako tajného spolupracovníka. Předseda vlády i nadále tvrdí, že nic vědomě nepodepsal, vyhrál tři soudy a pro Českou televizi uvedl, že jeho kauza už nikoho nezajímá.

Voliči hnutí ANO mají jiný hodnotový žebříček

Nepředpokládá, že by nové zjištění přineslo na politické scéně výrazné zemětřesení. Politolog Tomáš Lebeda je přesvědčený, že na Babišovy voliče nebude mít výrazně velký vliv. „Samozřejmě, že nález premiérovi popularitu nezvyší, ale u části jeho podporovatelů se pohled na Andreje Babiše dramaticky nezmění. Je zapotřebí si uvědomit, že hnutí ANO přetáhlo voliče od ČSSD i KSČM, a tak se jedná o levicové příznivce, kteří vyznávají jiný hodnotový žebříček. Pro ně je například důležitější, jak zvládnou složitou ekonomickou situaci způsobenou koronavirovou pandemií,“ tvrdí pro EuroZpravy.cz expert na volební chování.

Vedoucí Katedry politologie a evropských studií na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci však zdůrazňuje, že kdo podporuje Andreje Babiše nemusí mít za sebou temnou minulost. „Proti takovému nálepkování se vymezují a netroufl bych si tvrdit, že podporovatelé hnutí ANO do jednoho schvalují minulý režim a jeho praktiky. Babišovi voliči ale mají zkrátka jiné priority, jak už jsem zmínil.“

Lebeda predikuje, že nynější nález nepoškodí zemi v očích zahraničních partnerů. „Nejde totiž o žádný senzační objev. Podezření, že premiér Babiš mohl spolupracovat s StB tady existuje totiž už dlouho. Stále ale nepadl jasný důkaz či verdikt, že se skutečně zapletl s komunistickou tajnou bezpečností. Jediné soud může říci, zda spolupracoval anebo nikoli.“ Pokud by justice spolupráci premiérovi prokázala, poté politický komentátor připouští, že určitý vliv na veřejné mínění by eventuální rozsudek mít mohl. „Ale zase bych ho příliš nepřeceňoval. Pro některé lidi není případná spolupráce s StB ze strany premiéra tak klíčová jako jiné věci, například ekonomické či zdravotní.“

Absolvent **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** míní, že pro Babiše nové zjištění v současné době nepředstavuje největší starost. „Mnohem větším problémem pro něj je kauza Jaroslava Faltýnka a jeho diáře, který naznačuje propojení politiky s byznysem. Když totiž vdechnete hnutí protikorupční etos a poté má v této oblasti určité trable, pak se jedná pro některé voliče o varovný signál. Každý totiž ví, že Jaroslav Faltýnek je pravou rukou Andreje Babiše. Současná aféra opravdu může pro hnutí ANO představovat velký problém a ohrozit ho.“

Ministerský předseda podle politologa klade větší důraz na nynější problematiku ohledně očkování proti onemocnění covid-19. „Výsledek vakcinace je teď pro Babiše důležitější než nový důkaz slovenského ústavu o jeho případné spolupráci s StB. S blížícími se volbami bude hodně prožívat i nervozitu, jak se mu podaří zemi alespoň částečně vyvést z ekonomické krize. Jedná se o témata, která jej určitě zajímají více, než jeho případná předlistopadová minulost,“ netají se jasným názorem.

Opozice má munici, otázkou je, jak ji využije

Rodák z Karlových Varů se domnívá, že opozice se pokusí všech Babišových problémů využít, jen je otázkou jak. „Moc dobře si totiž uvědomuje, že pokud vše vsadí jen na kartu antibabiš, může to být pro ni kontraproduktivní, neboť mnoho voličů zmíněné téma tolik neoslovuje a navíc marketing kolem Babiše si už s takovou kampaní umí poradit a je na ni připraven. Paradoxně má opozice nyní hodně munice na premiéra, ale musí uvážít, co s ní provede a jakou cestou se vydá.“

Absolvent stáže v dolní sněmovně britského parlamentu připouští, že Babiš není v jednoduché pozici, kterou mu komplikuje i podřízenost k prezidentu Miloši Zemanovi, což dokazuje i nedávná výměna na postu ministra zdravotnictví. Hlava státu vytvářela tlak na exšéfa resortu Jana Blatného, protože se vymezoval proti neschválené vakcíně Sputnik V. Babiš Zemanovi vyhověl, Blatného odvolal a na jeho post nominoval Petra Arenbergera, jenž se k ruské očkovací látce nestaví tak odmítavě. „Prezident Zeman si moc dobře uvědomuje, jak jej premiér po volbách bude potřebovat. A jeho podpora bude muset být hodně velká, neboť hnutí ANO začíná zaostávat za aliancí Pirátů a hnutí STAN. Nejvyšší ústavní činitel si je vědom, že si může dělat, co chce, protože potřetí už kandidovat do úřadu není možné. A tak můžeme být čím dále častěji svědky, jak bude Babišovi zasahovat do vládní agendy, anebo mu měnit ministry,“ podotýká.

Expert na volební systémy se pozastavuje nad chováním prezidenta Miloše Zemana, který před slavnostním ceremoniálem ohledně jmenování nového ministra zdravotnictví Petra Arenbergera prohlásil, aby už pustili dovnitř hyeny, jimiž myslel novináře, které soustavně ponižuje a jejichž práci pohrdá. „Už jsme si na různé excesy od pana prezidenta zvykli, přesto jeho rétoriku považují směrem ke společnosti za velice nebezpečnou. Nejde jen o slova, která formují národ, ale je nutné si uvědomit, že podobné výrazy může volit kdokoli jiný na politické scéně a může se hájit tím, že když tak hovoří prezident, on může mluvit stejně. Pro společnost se jedná o extrémně škodlivý prvek,“ je přesvědčený Tomáš Lebeda.

Laureátky a laureáti cen Univerzity Karlovy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.04.2021, Zdroj: ff.cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.04.2021 19:26, Celková návštěvnost: 347 020, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

U příležitosti oslav Dne vzdělanosti, který každoročně připadá na 7. dubna, ocenil rektor Univerzity Karlovy řadu vědců a vědkyň, kteří na univerzitě působí. Cena rektora UK, Bolzanova cena a Cena Bedřicha Hrozného za tvůrčí počínání na Filozofické fakultě UK.

Cenu rektora UK, konkrétně Cenu prof. JUDr. Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenských vědních oborů, obdržela absolventka navazujícího magisterského studia Český jazyk a literatura – Tlumočnictví: čeština – francouzština Marie Anna Hamanová. Bolzanovou cenou ve společenských vědních kategoriích byl oceněn dr. Martin Odler z Českého egyptologického ústavu FF UK, a to za práci „The Social Context of Copper in Ancient Egypt down to the end of Middle Kingdom“.

Za editorství a hlavní autorství monografie Bohumil Kubišta a Evropa byla udělena Cena Bedřicha Hrozného za tvůrčí počínání doc. Marii Rakušanové z Ústavu pro dějiny umění FF UK. Cenu rovněž obdržel vědecký tým vedený prof. Miroslavem Bártou z Českého egyptologického ústavu FF UK za monografii Sluneční králové.

Laureátům budou jednotlivá ocenění a podpora slavnostně předány v průběhu letošního roku, jakmile to epidemiologická situace dovolí.

přehled udělených cen

Cena rektora UK

Cena prof. MUDr. Karla Weignera pro nejlepší absolventy lékařských oborů

MUDr. Marek Doležal, 1. lékařská fakulta UK

Bc. Lucie Škardová, 3. lékařská fakulta UK

Cena prof. JUDr. Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenských vědních oborů

Mgr. Marie – Anna Hamanová, Filozofická fakulta UK

Bc. Tomáš Boukal, **Fakulta sociálních věd UK**

Cena prof. RNDr. Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodních vědních oborů

Mgr. Lukáš Janošik, Přírodovědecká fakulta UK

Bc. Marian Poljak, Matematicko-fyzikální fakulta UK

Cena Josefa Dobrovského pro nejlepší absolventy teologických oborů

Mgr. Pavel Eder, Evangelická teologická fakulta UK

Cena prof. PhDr. Václava Přihody pro nejlepší absolventy učitelství

Mgr. Daniela Roreitnerová, Přírodovědecká fakulta UK

Bc. Lydia Ceháková, Matematicko-fyzikální fakulta UK

Mimořádná cena rektora UK

Bc. Barbora Deutschová, Evangelická teologická fakulta UK

Dávid Kulišiak, 1. lékařská fakulta UK

Ondřej Blecha, 2. lékařská fakulta UK

MUDr. Metoděj Renza a Tomáš Sychra, 3. lékařská fakulta UK

Bolzanova cena

Kategorie přírodních věd

RNDr. Johana Rotterová, Ph.D. (Přírodovědecká fakulta UK): „Anaerobic ciliates as a model group for studying the biodiversity and symbioses in anoxic environments“

Kategorie biomedicínská

Mgr. et Mgr. Anna Přistoupilová, Ph.D. (1. lékařská fakulta UK): „Využití nových metod analýzy genomu ve studiu molekulární podstaty vzácných geneticky podmíněných onemocnění“

Kategorie společenských věd včetně teologických oborů

Mgr. et Mgr. Martin Odler, Ph.D. (Filozofická fakulta UK): „The Social Context of Copper in Ancient Egypt down to the end of Middle Kingdom“

Cena Miloslava Petruska za prezentaci UK

autorský tým projektu Nezapomeneme členové týmu Charles University Innovations Prague, s.r.o. (Mgr. O. Sláma, Mgr. M. Machů, JUDr. D. Králíková)

Cena Bedřicha Hrozného za tvůrčí počínání

Tým klinických vědců vedených doc. MUDr. Pavlem Osmančíkem, Ph. D., FESC z 3. lékařské fakulty UK za Národní multicentrickou prospektivní randomizovanou studii prevence cévní mozkové příhody pomocí implantace okludem ouška levé síně (studie „PRAGUE-17“) doc. PhDr. Marie Rakušanová z Filozofické fakulty UK za editorství a hlavní autorství monografie Bohumil Kubišta a Evropa vědecký tým vedený prof. Miroslavem Bártou z Filozofické fakulty UK za monografii Sluneční králové Mgr. Adéla Čmoková a kol. z Přírodovědecké fakulty UK: Resolving the taxonomy of emerging zoonotic pathogens in the Trichophyton benhamiae complex

Uvnitř psacího experimentu budme tolerantní [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.04.2021, Zdroj: mediar.cz, Autor: Jakub Jetmar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.04.2021 00:35, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Název knihy Twittering Machine odkazuje na stejnojmenný obraz Paula Klee z roku 1922. Repro: Wikipedie

Když člověka trápí bolest zubů, začne si podvědomě mačkat celou tvář. Ať dásně pod tlakem ruky až bělají, hlavně ať bolest rozložíme. Trochu zapomeneme na tu hlavní. Podobné důvody nás vedou k frustrujícím – a přesto neustálým – návštěvám sociálních sítí, píše ve své mediálně-psychoanalytické analýze sociálního průmyslu Richard Seymour. Jeho kniha *The Twittering Machine* z roku 2019 patří přes slabší závěr k tomu nejlepšímu, co o vztahu lidí a platformem knižně vyšlo.

Seymour totiž není žádný moralista. Nehudruje proti ohlupujícím mělčinám, nevyzývá k mazání účtů a vůbec odmítá technodeterminismus - pohled, který na technologie hledí tak upřeně, že při promýšlení jejich dopadů úplně přehlídí člověka a jeho vstupy. Přitom právě na lidské tužby algoritmy odpovídají – a ano, znovu je zpětně utvářejí, když podle autora doslova "digitalizují naše podvědomí". Nacházíme se tak v jednom velkém psacím experimentu.

Pohybujeme se v prostředí kódu, ve kterém generujeme data (další druh textu), jež nás zase zpětně "píší". Naše interakce se stávají strojově čitelné, vzniká tak něco, co Seymour nazývá sociálním průmyslem. Ten nás skrze analýzy sentimentu a behaviorální štouchy nepochybně ovlivňuje, abychom mu věnovali co nejvíc pozornosti, to ale podle Seymoura stále nevysvětluje, proč se tolik lidí tak intenzivně do onoho planetárního experimentu zapojuje.

Nachází přitom spletenec touhy – psát nebo lépe sdílet – a závislosti. Tu chápe jako emoční pouto, které si člověk vytváří v krizích, ve chvílích, kdy jiné možnosti vztahů selhávají. Když tedy neustále saháme po telefonu, není to podle Seymoura pouze kvůli důmyslnému designu aplikací. Něco nám chybí.

Smysl a smysluplné vztahy, to je náš bolavý zub. Neustálé připojení nabízející potenciální lék proti osamění přitom vytváří paradoxní situaci, kterou autor ilustruje termínem phubbing. Ten označuje praktiku, kdy koukáme po telefonu i během rozhovoru s živým člověkem. Intimity se tedy současně děsíme. Odstup podle Seymoura zaujímáme jako strategii přežití ve světě, kde vládne strach ze zneužití, paranoia.

To souvisí s obřím nárůstem informací, v jejichž entropii se vytrácí smysl, i úpadkem posledního velkého příběhu. Toho o liberální demokracii a jejím rozšířením do celého světa, které se nekonalo. Ba naopak: i samotná centra liberální demokracie prožívají obavy o svůj kdysi nezpochybnitelný charakter. Internet má v politických bojích znovu paradoxní roli. Podle technoutopistických vizí nás měl dostat za identitu, neboť v demokratické rozpravě na síti nemají panovat etnické nebo genderové předsudky. Ve skutečnosti skrze své profily pečujeme hlavně o své identity, které se stávají centrem politiky.

Člověk přitom nemusí číst knihu *Identita* od pravděpodobně neznámějšího politického teoretika posledních dekád Francise Fukuyamy. Stačí zavítat na český Twitter, kde se to hemží vzájemných výsměchem mezi účty „bílých heterosexuálních mužů“ a lidí s they/them v biu. Obě strany přitom považují identitu té druhé za výrazně křehkou, a proto tolik zdůrazňovanou.

Do toho přicházejí trollové, jejichž analýza je jednou z deviz knihy. Seymour ukazuje, že jde zejména o velké moralisty. Na jednu stranu se sice všemu vysmívají a překračují sociální normy, na druhé ale trestají každého, kdo nenaplnuje jejich normy. Často jde přitom o ženy jako byla Tiziana Cantone, která se kvůli zostuzování za porno z pomsty nakonec vzala život.

„Každý máme svého vnitřního trolla, ukazují výzkumy,“ upozorňuje Seymour. Větu cituju ze dvou důvodů: autorem odkazované výzkumy skutečně ukazují, že když člověk vidí zranitelnost a hodně trollících lidí, pravděpodobněji se zapojí. A pak taky pro onu druhou část věty. Seymour totiž svůj příběh skládá z obdivuhodného množství zdrojů. Autorskou taktiku přitom volí výbornou: načrtne základ kapitoly podle kanonických autorů, s nimi ale pro svůj kritický apetit nemůže tak úplně souhlasit, a tak prohlásí něco ve smyslu "jo, něčem v něčem pravdu, my ale musíme jít hlouběji!" Čtenář jásá: detektivka má další zápletku.

Pouze její rozuzlení trochu kulhá. To je ale docela pochopitelné: těžko hledat recepty, co si s celým širým světem sociálního průmyslu počít. Seymour má víceméně dvě rady, které kanonicky ustanovila už Česká soda. Ta první: klidněme vnitřního trolla-moralistu a budme prosím tolerantní. Ostatně v dokonalé paměti počítače máme všichni zapsané nějaké škrálopupy. Druhá: občas je lepší nedělat nic. Není to moc, třeba z toho ale vyroste lepší vztahy, o které se v našem velkém psacím experimentu můžeme opřít.

Telegraficky

Svádění společenských nešvarů na technologie moc hezky problematizuje též Lenka Vochocová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Rozhovor s ní vyšel v *Salonu Práva*.

*

Podcastová série *Slow Burn* přesedlala ve třetí sezóně od klasických politických témat k širokému zmapování klasického období rapu. Leitmotivem je života a smrt Tupaca Shakura a Notoriousse B.I.G. – záběr má pořad ale mnohem větší: odkrývá i pozapomenuté epizodky jako perfektně organizovaný bojkot gangsta rapu policejními odbory nebo rozkol afroamerické komunity nad násilím a sexismem žánru.

*

Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy vznikl projekt blízký našim srdcím: Zuzana Válková co týden zpovídá akademiky a překládá jejich bádání do přístupného, magazínového jazyka. Začtete se třeba do krásně zpracovaného rozhovoru s Janem Kozákem o významu mýtů a konspirací.

*

Na českém Voxpotu vyšel pečlivě vyzdrojovaný článek o největších hráčích na trhu s cloudovými službami. Součástí je i vhléd do plánu Evropské unie, o kterých jsem do té doby neměl tušení.

*

Skončil můj velmi oblíbený portál Mel Magazine, který dokázal aktualizovat "psaní pro muže" pro dnešní dobu, jak poznamenává Nieman Lab. Vycházely tam skvělé věci: o Discordu, alt-right vztahu k pornu a samozřejmě mnoho článků o problematice penisu.

*

Alegorie a symbolismus vysvětluje i videoesej Sergia Velasqueze – zaměřuje se při tom na film, jmenovitě na nádherně bizarního Lobstera nebo Sedmou pečeť.

Jakub Jetmar & Ondřej Sliš

Nedělní přílohu internetu podporuje digitální bankovní George a jeho podcast

Vláda nechce vzdělané a kriticky myslící lidi, ale nevolníky do montoven, říká hospodářská historička [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.04.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Jana Bendová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.04.2021 14:08, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Rozhovory, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Přebujelý stát nezvládá své úkoly, vládnou nám nemehla. Covidový rok pohnul světem radikálním způsobem a pokud trend nezachytíme, hrozí, že "mozky" budou odcházet do zahraničí, v žebříčcích korupce se propadneme, zmizí střední třída a až na pár bohatých rodin všichni ostatní zchudnou. Alespoň podle hospodářské historičky Antonie Doležalové, která působí na univerzitách v Praze a v britské Cambridgi.

Před necelým rokem jste v tištěném Reflexu konstatovala, že stát „selhal v přímém přenosu“. Nevzchopil se za ty uplynulé měsíce a nabrané zkušenosti?

Naopak. Sledujeme jeho selhání na každém kroku. Určitě se nevzchopil. Ostatně, zpráva NKÚ už leccos naznačila o státních nákupech bez výběrových řízení, neefektivním řízení státu, neexistenci plánů. Takže je navíc naprosto zřejmé, že tahle země potřebuje radikální omezení rozbujeleho státu, který dohlíží na obrovské spektrum oblastí, jimž vůbec nerozumí, a úkoly, které má plnit vůbec nezvládá. A trestá za to nás, obyvatele.

Čím nás trestá?

Na první pohled je vidět, že nás trestá

za nenošení roušek. A zároveň není schopen ohlídat, že lidé dodržují karanténu, třeba po návratu z některé nebezpečné destinace. Ale problém je mnohem hlubší. Trestá nás třeba tím, že nám neposkytuje některé služby, které si všichni celý život platíme daněmi a sociálním či zdravotním pojištěním. Myslím tím zdravotnictví, školství, ale i kulturu. Neposkytuje je v míře a kvalitě, kterou jsme si fakticky zaplatili.

Ale to je snad krátkodobá záležitost, která s koncem omezení odezní?

To si nemyslím. Trvá to už rok a bude to mít dopad, který zasáhne několik dalších generací. Navíc, pokud lidé takové chování státu cítí jako křivdu, hned tak to státu nezapomenou, a na tom pocitu budou budovat své další vztahy k jeho institucím a politikám. To se může projevit třeba občanskou neposlušností s celou škálou projevů až po žaloby na stát. Což by mohlo mít velmi ozdravující vliv na společnost, samozřejmě. Ale může se také projevit odhodláním nebo chutí vzít věci do svých rukou. To by mohlo být nebezpečné pro stát jako instituci i pro celou společnost. Zároveň se stát bude k plnění všech úkolů, k nimž se v minulosti zavázal, vracet jen těžko –

protože na to nebude mít peníze. V důsledku se bude společnost radikalizovat.

Nepřeháníte? Nepodceňujete schopnost regenerace?

Nepřeháním. Příklad za všechny. Mladí lidé, studenti medicíny, jimž stát přikázal pracovat v nemocnicích, viděli

jak je ta práce špatně placená. Byli nuceni dělat práce pomocného personálu a budou teď mnohem více přemýšlet, zda v podfinancovaném zdravotnictví chtějí zůstat. Jestli dosud odcházelo řekněme v průměru deset procent absolventů medicíny do zahraničí, odejde teď třeba třicet procent. Ale odcházet budou i starší a zkušenější. Myslím, že po lékářích, kteří nevyhořeli během pandemie, bude obrovská poptávka po celém světě, a budou dobře placeni. To je podle mne správné. Podle výšky "covidových" odměn pro zdravotníky si to ale naše vláda

vůbec neuvědomuje.

Jiným příkladem samozřejmě musí být školství. To, co se v něm odehrává, se nezacelí za jednu generaci. A dopady se budou násobit tím, jak jiné země budou školství modernizovat a budou nám unikat. Stačí si porovnat investice do školství u nás a ve vyspělých zemích nebo délku doby zavřených škol, a je jasné, že to nemůže dopadnout dobře. Tahle vláda nechce mít vzdělané, chytré a kriticky myslící mladé lidi. Chce nevolníky do montoven.

Pojďme dál: říká se každá krize něco odhalí. Co odhalila o nás?

No, asi že nám vládnou nemešla se špatnými úmysly.

Někteří odborníci už otevřeně hovoří o nepřiznaném promořování. Já si myslím že je to záměrné poškozování vlastních obyvatel s cílem dosáhnout co největších

příjmů na rekonstrukci z evropských zdrojů, které se budou krásně rozkrádat. To ale myslím už v Evropě prokoukli. Odskáčeme to všichni.

A že jsme mladá nezralá demokracie. Že naše reakce na neschopné politiky je víc švejkování než občanský odpor. Nerespekt k autoritám je v nás hluboce zakořeněn, a tahle pandemie ho ještě posílila. Běžní lidé

se rozhodují podle toho, co je pro ně pohodlnější, z jejich pohledu racionální.

Ale pro společnost jako celek to má a

bude mít nedozírné následky. Když například někdo nedodržuje protiepidamická opatření, chová se individuálně racionálně, lépe se mu dýchá, cestuje, navštěvuje přátele. Ale z hlediska celé

společnosti je to iracionální

chování, které způsobuje problémy jiným lidem, a také

zdravotnictví - a pak nakonec i ten, kdo jednal ze svého pohledu racionálně, může čelit skutečnosti, že ho nepřijmou do nemocnice, když to bude potřebovat.

Odhalila také, že pořád platí to staré dobré, Nechod' Vašku s pány na led. Páni chodí na fotbal a do hospod. Ostatní nemohli – bez jakéhosi ponižujícího prohlášení -

do vedlejšího okresu navštívit rodiče. A konečně, odhalila především, že společenská smlouva, tak jak jsme ji dosud většinově paternalisticky chápali - tedy já platím daně a stát se stará - už neplatí. Nastal čas začít ptát se obráceně než dosud: proč mám platit za něco, co nedostávám? K čemu je mi tahle nebo tahle kapitola rozpočtu, když z ní neplyne žádný skutečný užitek, a nástroje státních politik nefungují, když je nejvíc potřebujeme? Myslím, že nastal čas otevřít diskusi o tom, co jsou úkoly státu, a co zvládneme svépomocí nebo skrze soukromý sektor a na základě takové diskuse osekát stát, tedy ten rozbuřelý byrokratický aparát. Navíc, stát ty daně určitě bude chtít zvýšit.

Očekáváte

růst daní?

Každopádně. Je jen otázka, jakých. Myslím, že stávající vláda, až vydáváním dluhopisů stáhne z trhu peníze, které by v soukromém sektoru mohly sloužit k investicím, zamíří na střední a nižší třídy. Na ty se sahá nejjednodušeji. Zdaní běžné občany.

Ale v situaci, kdy firmy krachují mu nic jiného nezbyde, nebo ano?

To byste se divila, kolik je možností. Jedna osmina světového bohatství leží v daňových rájích. Na Kajmanech, Britských panenských ostrovech, ve Švýcarsku, ale Češi mají rádi i Kypr nebo Holandsko. Jsem si jistá, že většina těch firem, co se teď tak dobře žijí předraženými nákupy pro vládu, sídlí v daňových rájích. To znamená, že ze svého byznysu se státem, na kterém vydělávají miliardy, nezaplatí ani korunu na daních. A jsem si jistá, že je to jedna z výzev, které tahle krize přinese pro celou Evropu a svět: jak vytáhnout daně z daňových rájů namísto toho, abychom zdaňovali střední a nižší třídy. Protože to je taková masa, že by hrozily sociální nepokoje. Lidí, kteří vlastní firmy se sídlem v daňových rájích, je omezené množství.

Vláda poskytla sužované ekonomice řadu podpůrných programů. Jak je hodnotíte? Například program na podporu zaměstnanosti Antivirus hodnotí i řada vládních kritiků pozitivně.

Moje hodnocení je jednoznačně negativní. Opatření jsou chaotická, těžko se o ně žádá, nepomáhají tam, kde hoří a nepomáhají včas. Někdy pomáhají zbytečně.

Vzhledem k tomu, jak dlouho trvalo je sesmolit, bych očekávala, že v nich bude nějaká racionalita, která přinese prospěch celé společnosti. A ta tam není. Neuvažuje se o dopadech, a už vůbec ne o nezamýšlených důsledcích těch opatření. Vláda zavírala oblasti života bez náležitých argumentů a statistických podkladů.

Nakládala s námi fakticky jako s nevolníky. Myslím, že to je další aspekt, který odhalila tahle krize: nepotřebujeme ani ministerstvo průmyslu, ani zemědělství, pro místní rozvoj, nebo kultury.

Jste hospodářská historička. Jak a kam byste zařadila tuhle krizi do kontextu světových i českých dějin? Někdo například uvádí, že je nejhorší od velké krize v třicátých letech minulého století...

Srovnání napříč historií je těžké, protože je těžké definovat parametry srovnání. Asi by šlo srovnávat racionalitu vlády. Už od roku 1930 můžeme třeba ve státním rozpočtu vidět, že

vláda usilovala radikálně snížit své výdaje, zúžit okruh úkolů, které stát vykonával, protože chápala, že v nejbližší době dojde k

poklesu ve výnosech daní. To je obrovský rozdíl proti dnešku, kdy takový druh racionality vůbec nevidíme.

Ale já spíš přemýšlím o analogiích a o tom, jaké poučení si z minulých situací můžeme vzít. No, a to si tahle vláda vzala určitě z transformace po roce 1989. Tehdy se zhaslo - tedy nepřijaly se zákony potřebné pro vytvoření transparentního podnikatelského prostředí - a teď se vyhlásil nouzový stav, takže vládě také není vidět pod prsty. Je to troufalá teorie, ale myslím, že pan premiér se loni na jaře v Bruselu, když jsme získali nižší pomoc, než země nejvíc zasažené první vlnou, rozhodl, že Česko bude nejhorší, aby dostal dost pro svůj vlastní byznys - ten v ekonomice i v politice. Že si udělá takovou novou transformaci. Ze zadržujících se kapitalismu s trapnou demokracií do feudalismu. Ať to stojí, co to stojí.

A druhá analogie, která mě napadá, není krize ze třicátých let,

protože ekonomická krize teprve přijde. My jsme pořád v jakémsi pandemickém čekání na ni. Tou analogií je normalizace. To bezčasí s klidem na práci, kdy na prvním místě bylo, aby se celý národ postavil

každé ráno ke strojům. Uvědomila jsem si to, když jsem před časem slyšela ministra Havlíčka říkat, že fabriky se nesmí zastavit, protože teď se vyrábí to, co půjde na trh za půl roku, že nesmíme z toho řetězce vypadnout! Školy nefungují rok, a v nich se rozhoduje, jak budeme žít

za dvacet, třicet a více let.

To co se v této společnosti odehrává, je plíživá normalizace. I s tím, jak se peníze lijí do betonu a ne do mozků. I za normalizace byly důležitější tuny železa nalité do kolejště než kvalita cestování po železnicích. Tím se ani nikdo nezabýval.

Loni jste uváděla jako příklad proměny ekonomické reality v postcovidové době Angli po morovém století mezi polovinou 14. a 15. století: „Přestali lpět na světě jak ho znali a začali otevírat obory, o nichž jejich rodiče neměli ani tušení. Nic jiného, než kroky do neznáma nás nespasí“. Opravdu si myslíte, že ta přeměna bude tak razantní?

Rozhodně. Před pandemií se považovalo za střední odhad, že 80 % dnešních dětí bude pracovat v oborech, které ještě neexistují. Ten rok pohnul světem tak radikálním způsobem, že si myslím, že to číslo bude ještě vyšší. Otázkou tak je, jestli Česko ten trend zachytí, nebo ne. Pokud ho chce zachytit, musí změnit politiku vzdělávání a zaměstnanosti. To je podle mého názoru klíč. To, a zmíněné zetištění státu. Pokud ten trend vláda nezachytí, zařadí nás mezi rozvojové země. Mozky budou odcházet do zahraničí, v žebříčcích korupce se ještě propadneme, zmizí střední třída, a až na pár bohatých rodin všichni ostatní zchudnou.

Co myslíte tou politikou zaměstnanosti? Zahrnujete do ní třeba i takzvaný "kurzarbeit", díky němuž stát po vzoru Německa bude pomáhat podnikům s placením mezd v různých krizových situacích?

Ne. Kurzarbeit je krátkodobý nástroj na pomoc v krizi, žádné systémové řešení. Vždyť je tolik oblastí, kde se nedostává pracovních sil! Naposled jsem četla o moravských vinařích, jimž budou scházet zahraniční dělníci. Nemocnice, sociální zařízení... Nejšilnější je, že lidé chybí i státům zřízeným hygienickým stanicím, zatímco jiné státní úřady platí svým zaměstnancům, aby - za naše peníze - seděli doma. Ale proč platit někomu, kdo je doma, když jinde se lidí nedostává? To má řešit aktivní politika zaměstnanosti.

Přitom ty kroky by nemusely být nijak složité - dějí se všude kolem nás, stačí se inspirovat. Třeba lidé, kteří se vracejí ze zahraničí by měli být v karanténě, kde se na ně dohlíží. Ideálně, v hotelu. Kolik hotelů by se takto mohlo žít, kolik hospod by jim mohlo dodávat jídlo! A platili by si to cestovatelé sami. Ano, pokud by nebyly dobře nastaveny ceny takových karanténních pobytů, trpěly by cestovky, protože mnoho lidí by si rozmyslelo, jestli vůbec odjedou. Ale

cestovní ruch je právě jedno z odvětví, které se určitě bude radikálně měnit.

Tak proč čekat? Vyhraje přece ten, kdo začne inovovat dřív. Proč by i tu organizaci karantény nemohly zajišťovat cestovky? Stát to evidentně neumí a cestovky mají know-how na přemísťování a organizaci velkého počtu lidí.

Na druhé straně, drobný český živnostník trpí, je úplně na dně a na okraji zájmu státu. Totéž platí o kultuře. Tahle krize je vlastně systematickou likvidací dvou pilířů, na nichž česká společnost stojí od poloviny 19. století -

drobných českých podnikatelů a kultury. Jak říkal Jan Mládek, manžel paní Medy Mládkové, zakladatelky Muzea Kampa, národ přežije jen tehdy, když přežije jeho kultura. Účet této krize bude vysoký. Znovu opakuji, co jsem říkala před rokem, protože to pořád platí:

hloubka krize nebude zaviněná virem, ale politikou stávající české vlády.

A to je politika částečně zaviněná neschopností, ale částečně záměrná, likvidující celé skupiny obyvatel. A vykazuje znaky genocidy. Je to úmyslný plán mířící ke zničení části národa a jeho sociálních institucí včetně kultury,

a také individuálních životů. Už jsem zaznamenala, že Česko bude patřit k zemím, v nichž se po pandemii sníží průměrný věk dožití.

Obvyklá otázka nakonec: máte představu, kdy vše skončí?

Pandemické scénáře počítají mnohé moudré hlavy, já se podívám do historie. První odhad můžeme vzít podle španělské chřipky. Španělská chřipka skončila bez vakcinace a testování za dva roky a něco.

Tak možná i tahle pandemie do roka skončí.

A skončila by, i kdybychom nedělali vůbec nic jiného, než co dělali lidé před sto lety. Důsledně izolovali nakažené. Kroky vlády ve skutečnosti dělají všechno proto, aby

se pandemie prodlužovala.

Jak to myslíte?

Po rozsáhlejší testování volali odborníci už loni v létě. Proč se k němu nepřistoupilo, když už to dělali všude na světě? Proč se u nás také necertifikovaly levné testy ze slin, které si lidé mohou dělat sami a vyhodnocují je v nejbližší lékárně, kde vám také vydají příslušný certifikát? Protože se čekalo, až si konkrétní lidé vybudují příslušné podnikání s drahými testy, a platit jim budou pojišťovny a my všichni. Přitom ty testy nejsou stoprocentní, takže nevedou k tak rychlému zlepšení, jak bychom mohli očekávat.

A druhá možnost, pokud je tahle nemoc virulentnější než španělská chřipka, skončí, až bude naočkováno 90 procent světové populace. Přesně tohle číslo platilo u spalniček. Vezmete-li ovšem v úvahu tempo očkování u nás a v celé střední a východní Evropě, tak to ještě dlouho neskončí. A nesmíme zapomenout na těch víc jak 27 tisíc mrtvých. V době španělské chřipky, s hygienickými stanicemi v plenkách a bez pandemických plánů, bez internetu, vyspělé medicíny,

a všech těch vymožeností a peněz co má státní správa k dispozici dnes, zemřelo v tehdejší Československu za necelé tři roky podle některých autorů 75 tisíc lidí; ve statistikách lze ovšem najít čísla několikanásobně nižší. Obávám se, že až tahle pandemie skončí, bude česko jednou z mála zemí na světě, v nichž budou ztráty na životech srovnatelné s pandemií španělské chřipky.

Ale všechny historické zkušenosti a výpočty ekonomů a epidemiologů jsou k ničemu, když jsou lidé smýkáni falešnými očekáváními - když budeme nosit roušky, virus se nebude šířit. Když se budeme testovat dvakrát týdně, zmizí za tři týdny. Když se budeme očkovat, budeme v bezpečí. Nic z toho není pravda, všichni nenosí roušky, testy mohou být falešně negativní a očkování nechrání absolutně a navždy.

Už od léta moji kolegové v Cambridge mluví o tom, že na podzim se bude očkovat znovu, a zřejmě každý rok, jako dříve proti běžné chřipce.

Takže šíření takových zpráv o všelécích a všemožných PSEch povede k tomu, že se viru hned tak nezbavíme A to je vřítka vlády a demonstrace stavu státu a jeho institucí.

Antonie Doležalová - vystudovala ekonomii, filozofii a historii. Je docentkou na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a Senior Member na Robinson College v Cambridge. Zabývá se především československými hospodářskými dějinami 20. století a dějinami českého ekonomického myšlení. Publikuje v Česku i v zahraničí. V tomto roce vydává česky knihy Moje století a Pohledem druhých a dokončuje dvě knihy pro nakladatelství Palgrave v New Yorku.

S bazukou se musí umět

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: HROT, Strana: 30, Autor: Pavel Páral Tomáš Novák, Vytisťeno: 12 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 02:09, Rubrika: Rozhovor, Země: Česko

CHTÍT OD ČNB, KTERÁ MÁ ZÁPORNÝ KAPITÁL, ABY POSÍLALA PENÍZE DO ROZPOČTU, JE MIMO MÉ CHÁPÁNÍ, ŘÍKÁ BÝVALÝ GUVERNÉR TŮMA

Bývalý guvernér ČNB a předseda dozorčí rady ČSOB Zdeněk Tůma připouští, že nemovitosti mohou být nadhodnocené, ale přesto věří, že dokážou vydělávat. Založil proto nemovitostní fond kvalifikovaných investorů. V rozhovoru s týdeníkem Hrot vysvětluje také, proč si myslí, že centrální banky nastávající inflační tlaky zvládnou.

* Sněmovna povolila ČNB jako trvalý instrument přímé financování státu v době, kdy tento nástroj už není potřebný z měnových důvodů a vzniká obava, že bude použit k financování státních dluhů. Současný prezident bude navíc ještě před svým odchodem jmenovat nového guvernéra ČNB. Nezahráváme si s ohněm?

Centrální banka je velmi mocná instituce. V případě ČNB navíc integruje i oblast dohledu nad finančním trhem, což některé jiné banky nemají. Pokud bychom se obávali, že centrální banka bude páchat škody, tak na to má dost nástrojů už dnes a nepotřebuje nové. Jsem spíše pro to, aby ČNB možnost odkupů měla pro případ nenadálých krizí. Ve finanční krizi se ukázalo, že centrální banky hrají nejen roli posledního věřitele, ale v určitých situacích musejí nahrazovat i funkce peněžního trhu. Doufejme, že to v dohledné době nebude potřeba, jako to nebylo potřeba skoro sto let před touto finanční krizí. Ale přitom samozřejmě předpokládám, že ČNB se bude chovat, jako se chovala v minulosti. Nezávisle na politickém vedení země. Bud' věřím, že nezávislé instituce zůstanou nezávislé i v budoucnu, nebo tomu nevěřím, ale pak řeším daleko hlubší problém stability demokracie. Když se podíváme na institucionální nastavení centrálních bank, tak zde máme tři pilíře moci. Zákonodárnou, výkonnou a soudní. Nechci dávat centrální banku na úroveň moci soudní, ale je to podobný případ, kdy se od vládců oddělila část jeho moci a funguje na něm nezávisle právě proto, aby nedocházelo k politickému zneužívání. V posledních dekadách to velmi dobře funguje a je vidět, že centrální banky svou roli plní.

* A bude to fungovat i dál?

Vidíme ataky ve světě i u nás. To problém samozřejmě je, ale to je problém samotné demokracie, protože s tím dochází k útoku na část výkonné moci. Pro mě proto bylo velmi varující, když nastoupil v roce 2016 Donald Trump, atakoval Fed a říkal, co mají dělat se sazbami. Říkal jsem si, že to je neuvěřitelné, ale děje se to v Americe a u nás je to dobré. To platilo do doby před několika dny. Teď si náš premiér s prezidentem notují, že by centrální banka neměla zvyšovat sazby. Když je nyní ČNB nezvedne, bude vypadat, že podléhá politickému tlaku, když je zvedne, bude veřejně prezentovat konflikt s vládou. Obojí je

špatně. A představa, že by ČNB měla dividendou doplňovat fiskální zdroje, je stejný případ. Kdyby si ti dva pánové přečetli zákon, věděli by, že nejprve má pokrýt negativní kapitál a naplnit rezervní fondy. Chtít od instituce, která má záporný kapitál, aby posílala peníze do rozpočtu, je mimo mé chápání. Je to úplně absurdní.

Takže vaše otázka je namísto. Myslím, že v technické rovině centrální banka tu pravomoc potřebuje, a chci věřit, že ji použije jen v případech, kdy je to nezbytně nutné. V okamžiku, kdy se ta nezávislost začne drobit, je každá další pravomoc samozřejmě problém.

* Konfliktů centrální banky s vládou jsme zažili více. První v roce 1996 a vedl až k pádu vlády. Guvernéři kritizovali rozpočtové deficity, politici chtěli nízké sazby, ale striktní zákaz financovat vlády platil pořád. Padl až po Lehmanech ve finanční krizi, když se monetizace vládních dluhů stala běžným nástrojem.

Já bych se vrátil k naší realitě. Konflikt v letech 1999 až 2000 byl kvůli angažmá tehdejšího guvernéra Tošovského v politice a jeho návratu do centrální banky. Tehdy to byl skutečně útok na nezávislost ČNB. Sněmovna tehdy změnila některá ustanovení týkající se platů, rozpočtu a vyhlášení inflačního cíle. Posoudil to Ústavní soud a neprošlo to. Já osobně si nepamatuji, že by na mě kdokoli tlačil. Pamatuji si, že ministr financí Mertlík se nějak vyjádřil k sazbám, ale velmi rychle jsme si to vyjasnili. Pokud jde o půjčování vládám, myslím, že je to trochu mýtus. Centrální banky vždy půjčovaly vládám, i když ne těm vlastním. Devizové rezervy držíte převážně ve státních dluhopisech.

* Jde především o financování vlastní vlády.

To fakticky také lze i bez zvláštní kompetence, když ČNB státní dluhopisy nakupuje od bank. Já tu pravomoc prostě neberu tak, že centrální banka má nyní financovat vládu. Věřím, že tento nástroj bude používat kompetentně v situacích, kdy je třeba použít bazuku. Není to standardní nástroj.

* Poslední dekáda je desetiletkou růstu státních dluhů a potřeby je měnově financovat. Eurozóna by bez měnového financování zřejmě už nefungovala. Není to riziko?

Je to dodávání likvidity, ale když se na to dívám z hlediska inflace, tak tam jako bývalý centrální bankéř inflační tlaky – když inflaci vnímám prostřednictvím spotřebitelských cen – nepozoruji. Centrální banky bojovaly zatím spíše s tlakem na deflaci a podstřelováním svého cíle. Důležité také je, že centrální banky nejen odkupují cenné papíry z komerčních bank a dodávají likviditu, ale zároveň v komerčních bankách rostou úspory. Takže vidíme možná nějaké hlubší trendy. Tím nechci bagatelizovat, co říkáte. Je tam riziko a určitě si musíme klást otázku, co se bude dít dál. Ale je fakt, že jak Evropa stárne, má logicky větší tendenci spořit. Pokud bych mluvil jen o České republice, řekl bych, že demografický faktor se určitě začíná projevat.

* Ale peněz v ekonomice přibývá...

Pokud jde o měnovou zásobu, je to bezesporu pravda, ale musíme brát v úvahu, že se zpomalila obrátka peněz. Jako proinflační faktor působí jistě i expanzivní fiskální politika ve světě a přehlédnout nelze ani globalizační faktor, kdy růst asijských ekonomik postavený na levné průmyslové produkci držel dosud ceny ve světě nízké, ale s růstem vyspělosti asijských zemí tento faktor pomalu vyprchává. Pro mě je ale hlavním důvodem k optimismu v případě inflace nezávislost centrálních bank. V tom se za posledních padesát let od opuštění zlatého standardu hodně změnilo. Nám to přijde jako hrozně dávno a jako něco úplně samozřejmého, že je centrální banka nezávislá, ale ve skutečnosti to platí až od 90. let, kdy my jsme s nově vytvořenou ČNB vlastně zachytili trend, který teprve nastupoval.

* Nejde jen o spotřebitelské ceny. Prudce rostou ceny nemovitostí i finančních aktiv, jako jsou akcie.

Na to nemám jednoznačnou odpověď. Máme zde nový mandát centrálních bank, jímž je oblast finanční stability, které sice centrální banky věnovaly pozornost i před rokem 2008, ale nebylo to zakotveno jako specifický mandát v jejich statutech, což dnes už je. To vede k vytváření dalších nástrojů. Existuje mezi akademiky velká debata, zda má být měnová politika používána k dosahování finanční stability. Klademe si otázku, zda by se měla utahovat měnová politika i v případě, že jsou spotřebitelské ceny na cíli, ale rostou ceny bydlení. Můj názor, protože jsem vyrostl v prostředí cílování inflace a pořád tomu věřím, je, že to jsou různé disciplíny. Máme dobře zmapovanou transmisí měnové politiky ke spotřebitelským cenám, ale nemáme ji zmapovanou ve vztahu k cenám dalších finančních aktiv. Pokud bychom se snažili tyto ceny ovlivňovat měnovou politikou, ztratíme transparentci, kterou považují za největší výdobytek posledních třiceti let. Navíc mohou poukázat i na příklad centrální banky, která to zkusila. Je to přitom banka, od níž jsme se zrovna my hodně učili. To je centrální banka Švédska. V letech 2013 a 2014 začala zvedat sazby, protože jim podobně jako později u nás začaly mohutně růst ceny nemovitostí. Inflaci poslali pod cíl, ekonomika začala výrazně zpomalovat a ceny nemovitostí to nijak viditelně neovlivnilo.

* Co tedy ovlivňuje ceny nemovitostí, když sazby nejsou zásadní?

Je to řada faktorů a často odlišných od těch, které ovlivňují ceny akcií. Když se podíváme na Česko, ceny nemovitostí raketově rostou a většina účastníků trhu soudí, že by se to mělo zpomalit. Centrální banka říká, že jsou nemovitosti o dvacet procent nadhodnoceny. ČNB k tomu má dva přístupy. Jeden je obezřetnostní a druhý valuační. Ten první je odvozený od toho, jaký mají domácnosti příjem, který mohou použít na splácení dluhu, a jaký dluh je udržitelný. Nemovitosti rostou rychleji než příjmy, tudíž se „gap“ otevírá. Z toho jim vychází těch dvacet procent nadhodnocení. Valuační přístup předpokládá racionálního spotřebitele, který si porovnává dvě strategie. Jednou je koupě nemovitosti a druhou její pronájem. A porovnává současnou hodnotu toků, které by musel zaplatit, a co mu vychází lépe. To je správný přístup, ale u nás máme velmi silnou preferenci vlastnictví a lidé se úplně racionálně nechovají. Trochu podceňují riziko nelikvidity. Správně předpokládají, že pokud trh není úplně přestřelený a nepovede to k propadu cen o polovinu, je nákup nemovitosti racionální, ale nedoceňují nízkou likviditu nemovitostí. To je důvod, proč ceny rostou, ačkoli ČNB říká, že jsou nadhodnocené. Zároveň platí, že se málo staví, povolování trvá dlouho, a je tudíž nedostatečná nabídka.

* Připouštíte, že nemovitosti jsou nadhodnocené, a přitom jste založil nemovitostní fond IRQ Residential Rental. Není to trochu protimluv?

Založili jsme fond kvalifikovaných investorů, který se soustřeďuje na oblast rezidenčního a nájemního bydlení. Domníváme se, že ceny nemovitostí nebudou pro část lidí akceptovatelné a poroste podíl nájemního bydlení, podobně jako to vidíme ve vyspělých zemích. Také se vede debata, že naše děti už nebudou tak preferovat vlastnictví. Auta budou sdílet a nebude je ani lákat koupit si byt a žít v něm do smrti. Naše strategie spočívá v tom, že na rozdíl od fondů, které kupují hotové byty a výnos z nájmu mají pak v poměru ke kupní ceně skutečně relativně malé, my chceme do projektů vstupovat už v developerské fázi, kdy je přizpůsobíme tomu, jak si představujeme, že by měly vypadat. A navíc získáme kousek marže developera, což našim investorům zvýší výnos oproti fondům, které pracují čistě s nájemným.

* Když dnes lidé masově nakupují nemovitosti nebo ještě častěji akcie za ceny vyšší, než je jejich čistá současná hodnota, dochází ke znehodnocení úspor stejně jako u peněz na účtu při růstu spotřebitelských cen. Co s tím?

Souhlasím, že dnes je například valuace akcií firem, které třeba zatím nic nevyrobí, ohromující a pro mě nepochopitelná. Ale netroufám si to jednoznačně spojovat s expanzivní měnovou politikou. Otázkou je, co bude po krizích a expanzi měnových i fiskálních politik. Jaký bude vlastně ten nový normál. Jsem v tomto ohledu optimista a jsem přesvědčen, že vyspělé země jsou schopné konsolidace. Příkladem je třeba Německo. Spojené státy bývaly také v obřích dlužích a dokázaly rychle konsolidovat. Mám samozřejmě obavu, když se dívám na naši domácí fiskální politiku. My jako společnost jsme měli dost konzervativní postoje. Byla radost tady dělat centrálního bankéře, protože společnost má averzi k dluhům, a to platilo i v dobách centrálního plánování. Na rozdíl od Poláků, Maďarů či Rumunů. Ministerstvo financí za dob Edy Janoty hrávalo hru, kdy podhodnocovalo odhady příjmů, a tak nakonec rozpočty vycházely dobře. A když bylo potřeba, tak se konsolidovalo. Dnes nevím, jestli je tohle všechno ještě v genech úředníků ministerstva financí. Ten deklarovaný pocit, že není potřeba nijak zvlášť konsolidovat, je varující, i když stále doufám, že konzervativní DNA není tak snadné zničit. Jestli je tento optimismus oprávněný, uvidíme během roku dvou.

* A měnová politika?

To je větší otázka. Uvidíme, jak rychle budou splaskávat bilance centrálních bank. Ale myslím, že nízké úrokové sazby a nový normál nesouvisí tolik s expanzivní měnovou politikou, ale s poklesem reálné úrokové sazby, která zřejmě klesá ve spojení s hlubšími trendy v podobě nárůstu úspor a stárnutí populace. Nezůstaneme sice zamrzlí v nulových nebo záporných sazbách, dojde k normalizaci, ale ty sazby, na které jsme byli třeba v ČNB zvyklí, tedy repo kolem tří čtyř procent, to asi jen tak neuvidíme.

NÁM TO PŘIJDE JAKO ÚPLNĚ SAMOZŘEJMÉ, ŽE JE CENTRÁLNÍ BANKA NEZÁVISLÁ, ALE VE SKUTEČNOSTI TO VE SVĚTĚ PLATÍ AŽ OD 90. LET.

Zdeněk Tůma (60) • Vystudoval Obchodní akademii v Českých Budějovicích a VŠE v Praze, kde také po studiích začal přednášet makroekonomii. • V roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV. Poté přešel na Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**, kde se stal vedoucím katedry makroekonomie. • V letech 1993–1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. • V roce 1995 se stal hlavním ekonomem společnosti Patria Finance, načež v letech 1998–1999 působil jako výkonný ředitel Evropské banky pro obnovu a rozvoj. • V únoru 1999 jej prezident republiky jmenoval viceguvernérem České národní banky a poté 1. prosince 2000 jejím guvernérem. V této funkci byl na další šestileté funkční období opětovně potvrzen 11. února 2005 a vykonával ji až do 18. června 2010. • Poté působil v poradenské společnosti KPMG. • V současnosti je předsedou dozorčí rady ČSOB.

Slavia s Arsenalem a v Liberci, Sparta v Jablonci a se Slováckem! Odvety LM: PSG-Bayern, Liverpool-Real! [URL](#)
[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 08:03, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Třetí dubnový víkend pokračuje 27. kolem česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal, ČT Sport), utkají se mj. Slovan Liberec se Slavií (neděle, 16.00 hodin) a Sparta se Slováckem (neděle, 18.30 hodin).

Anglická Premier League (Premier Sport) má na programu 32.kolo (mj. Newcastle United – West Ham United, sobota, 13.30 hodin), hraje se i semifinále nejstarší soutěže na světě, Anglického poháru/FA Cupu (Digi Sport 1, mj. Chelsea – Manchester City, sobota, 18.30 hodin).

Pokračují i italská Serie A (Digi Sport), francouzská Ligue 1 (NOVA Sport), německá první a druhá bundesliga a španělská La Liga (vše Digi Sport) či druhá anglická liga (Premier Sport a Arena Sport).

Dále se hraje rovněž turecká Süperliga (Sport 1 a 2), švýcarská Superliga a rakouská Tipico bundesliga (vše Arena Sport) a slovenská Fortuna liga (RTVS 2 a Orange Sport).

Už v úterý a ve středu jsou na pořadu čtyři odvetná čtvrtfinálová utkání Ligy mistrů (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal), mj. repríza finále z roku 2018 Liverpool – Real Madrid (první utkání 1:3, středa, 21.00 hodin) a repríza finále z roku 2020: Paris Saint-Germain – Bayern Mníchov (první utkání 3:2, úterý 21.00 hodin).

Ve čtvrtek potom pokračuje čtyřmi odvetnými čtvrtfinálovými zápasy i Evropská liga (ČT Sport, NOVA Sport 1, NOVA Sport 2), mj. Slavia Praha – FC Arsenal (ČT Sport, první utkání 1:1, 21.00 hodin).

PONDĚLÍ 12. DUBNA 2021

18.00: Fenerbahce Istanbul – Gaziantep (utkáni 34. kola turecké Süperligy) – Sport 2, Sport 1 záznam ve 23.30 hodin a v úterý v 9.00 hodin.

18.55 (výkop 19.00): FC West Bromwich Albion – FC Southampton (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 11.20 hodin.

20.00: TIKI-TAKA 27 (talk show po 26. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.25 (výkop 20.30): TSG 1899 Hoffenheim – Bayer 04 Leverkusen (utkáni 28. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2, Digi

Sport 1 záznam v úterý v 11.00 hodin.

20.40 (výkop 20.45): Benevento Calcio – US Sassuolo Calcio (utkáni 30. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Záznam v úterý ve 13.55 hodin.

20.40 (výkop 20.45): EA Guingamp – FC Toulouse (utkáni 32. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): Celta Vigo – FC Sevilla (utkáni 30. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v úterý ve 12.55 hodin.

21.10 (výkop 21.15): FC Brighton and Hove Albion – FC Everton (utkáni 31. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý ve 13.15 hodin.

21.45: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.45 hodin.

22.45: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

ÚTERÝ 13. DUBNA 2021

10.00: TIKI-TAKA 27 (talk show po 26. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal v 16.00 hodin.

10.55: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 26. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

14.20 (výkop 14.30): FK Pardubice – 1. FC Slovácko (dohrávané utkáni 24. kola české Fortuna:liga) – ČT Sport. Záznam ve 22.35 hodin a ve středu v 6.00 hodin.

19.55 (výkop 20.00): Švýcarsko – Česko (odvetné utkáni baráže ME žen 2022 v Thunu) – ČT Sport. Záznam ve 3.30 hodin.

20.20 (výkop 21.00): FC Paris Saint-Germain – Bayern Mnichov (odvetné čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal záznam ve 23.30 hodin. O2 TV Sport ve středu ve 12.30 hodin.

20.20 (výkop 21.00): FC Chelsea – FC Porto (odvetné čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Fotbal, O2 TV Sport záznam ve 23.30 hodina ve středu v 15.30 hodin, O2 TV Fotbal ve středu v 9.00 hodin.

23.00: Zpravodajství z úterních odvetných čtvrtfinálových utkání Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza v 5.10 hodin.

STŘEDA 14. DUBNA 2021

8.30: Zpravodajství z úterních odvetných čtvrtfinálových utkání Ligy mistrů – ČT Sport.

16.05 (výkop 16.15): Polsko – Česko (utkáni kvalifikace ME 2022 ve futsale v Opolei) – ČT Sport. Záznam v 0.05 hodin.

15.50 (výkop 16.00): Viktoria Plzeň – Fastav Zlín (dohrávané utkáni 24. kola české Fortuna:liga) – streaming O2 TV Fotbal.

17.40 (výkop 18.00): FK Jablonec – Sparta Praha (dohrávané utkáni 22. kola české Fortuna:liga) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam ve čtvrtek v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal záznam ve 13.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): VfL Osnabrück – SSV Jahn Regensburg/Řezno (dohrávané utkáni 24. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam ve čtvrtek v 10.45 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Holstein Kiel – Hannover 96 (dohrávané utkáni 26. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve čtvrtek v 10.45 hodin.

20.20 (výkop 21.00): FC Liverpool – Real Madrid (odvetné čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal záznam ve 23.30 hodin a ve čtvrtek v 16.30 hodin. O2 TV Sport ve čtvrtek v 16.30 hodin.

20.20 (výkop 21.00): Borussia Dortmund – Manchester City (odvetné čtvrtfinálové utkáni Ligy mistrů) – O2 TV Fotbal, O2 TV Sport záznam ve 23.30 hodina ve čtvrtek ve 14.30 hodin. O2 TV Fotbal ve čtvrtek v 18.30 hodin, 21.30: České fotbalové legendy (3/11) – Pavel Kuka (dokumentární cyklus jedenácti osobností úspěšného období českého fotbalu 1996 až 2004) – ČT 2.

23.00: Zpravodajství ze středečních odvetných čtvrtfinálových utkání Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza ve 4.40 hodin.

ČTVRTEK 15. DUBNA 2021

14.20 (výkop 14.30): 1. SK Prostějov – FC Vysočina Jihlava (utkáni 18. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam v 0.15 hodina v pátek v 6.00 hodin.

20.30 (výkop 21.00): Slavia Praha – FC Arsenal (odvetné čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy a zpravodajství z ostatních čtvrtečních odvetných čtvrtfinálových utkání Evropské ligy) – ČT Sport. Slovenská RTVS 2 (Dvojka) ve 20.45 hodin. ČT Sport záznam ve 3.55 hodin a v pátek ve 14.10 hodin.

20.40 (výkop 21.00): Manchester United – FC Graaada (odvetné čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy) – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 záznam v pátek v 9.00 hodin.

20.45 (výkop 21.00): AS Řím – Ajax Amsterdam (odvetné čtvrtfinálové utkáni Evropské ligy) – NOVA Sport 2. Záznam v pátek ve 13.00 hodin.

23.30: Zpravodajství ze čtvrtečních odvetných čtvrtfinálových utkání Evropské ligy – NOVA Sport 1.

23.45: Fotbal – Extra (pozvánka na 27. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

PÁTEK 16. DUBNA 2021

16.00: Fotbal – Extra (pozvánka na 27. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

16.50: Zpravodajství ze čtvrtečních odvetných čtvrtfinálových utkání Evropské ligy – NOVA Sport 1. NOVA Sport 2 v 19.30 hodin.

17.40 (výkop 18.00): Bohemians Praha 1905 – Baník Ostrava (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Záznam ve 22.40 hodin a v sobotu v 6.00 hodin.

18.00: Besiktas Istanbul – Ankaragücü (utkáni 35. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Záznam v neděli ve 20.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): SV Sandhausen – Hamburger 96 (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam v sobotu v 10.50 hodin a v pondělí v 8.55 hodin.

18.25 (výkop 18.30): SV Darmstadt 98 – SpVgg Greuther Fürth (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v sobotu v 8.55 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Eintracht Braunschweig – SC Paderborn 07 (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3. Záznam v sobotu v 7.00 hodin.

20.25 (výkop 20.30): RB Lipsko – TSG 1899 Hoffenheim (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v sobotu v 11.00 hodin.

20.55 (výkop 21.00): FC Everton – Tottenham Hotspur (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v sobotu v 9.55 hodin a v pondělí ve 13.40 hodin.

20.55 (výkop 21.00): OSC Lille – HSC Montpellier (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

SOBOTA 17. DUBNA 2021

12.55 (výkop 13.00): SCO Angers – FC Stade Rennes (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

12.55 (výkop 13.00): 1. FC Norimberk – Holstein Kiel (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 20.00 hodin, Digi Sport 2 v pondělí ve 14.40 hodin.

12.55 (výkop 13.00): Karlsruher SC – FC Erzgebirge Aue (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v 21.55 hodin.

12.55 (výkop 13.00): FC Sankt Pauli – FC Würzburger Kickers (utkáni 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v neděli v 7.30 hodin.

13.25 (výkop 13.30): FC Newcastle United – FC West Ham United (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 23.00 hodin a v pondělí v 11.35 hodin.

13.50 (výkop 14.00): FK Mladá Boleslav – Slezský FC Opava (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam v neděli ve 12.00 hodin a v pondělí v 9.00 hodin.

14.20 (výkop 14.30): MFK Chrudim – SK Líšeň 2019 (utkáni 19. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam ve 3.50 hodin.

14.55 (výkop 15.00): Sampdoria Janov – Hellas Verona (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam ve 23.20 hodin, Digi Sport 1 v neděli v 7.00 hodin.

15.15 (výkop 15.30): ŠK Slovan Bratislava – FC Spartak Trnava (utkáni 5. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka).

15.25 (výkop 15.30): VfL Wolfsburg – Bayern Mnichov (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve 21.25 hodin, Digi Sport 3 v pondělí v 11.10 hodin.

15.25 (výkop 15.30): Borussia Mönchengladbach – Eintracht Frankfurt nad Mohanem (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v pondělí ve 13.05 hodin.

15.50 (výkop 16.00): Sigma Olomouc – FK Teplice, MFK Karviná – Dynamo České Budějovice (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin a v pondělí v 11.00 a v 13.00 hodin.

15.55 (výkop 16.00): FC Wolverhampton Wanderers – FC Sheffield United (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v neděli v 7.00 hodin a v pondělí v 9.25 hodin.

16.00: FC Stoke City – FC Preston North End (utkáni 42. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 20.30 hodin, v neděli v 16.30 hodin.

16.55 (výkop 17.00): Olympique Marseille – FC Lorient (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

17.55 (výkop 18.00): US Sassuolo Calcio – ACF Fiorentina (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 1 záznam v 8.55 hodin.

18.00: Göztepe – Galatasaray Istanbul (utkáni 35. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam v neděli ve 14.00 hodin.

18.10 (výkop 18.30): Viktoria Plzeň – FK Jablonec (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal). O2 TV Sport záznam ve 22.30 hodin, v neděli a v pondělí v 11.30 hodin, O2 TV Fotbal v neděli v 9.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): FC Chelsea – Manchester City (první semifinálové utkáni Anglického poháru/FA Cup v londýnském Wembley) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v neděli ve 13.00 hodin a v pondělí ve 21.20 hodin.

18.25 (záznam, výkop v pátek v 19.00): FC Reading – FC Cardiff City (utkáni 42. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Repríza v neděli v 10.40 hodin a v pondělí v 15.35 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Bayer 04 Leverkusen – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam v neděli v 7.30 hodin, Digi Sport 2 ve 21.15 hodin.

20.40 (výkop 20.45): Cagliari Calcio – FC Parma (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam v neděli v 10.35 hodin.

20.55 (výkop 21.00): FC Norwich City – AFC Bournemouth (utkáni 42. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v pondělí v 18.00 hodin.

21.15 (výkop 21.00): SC Orlando City – FC Atalanta United (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2. Záznam v pondělí v 9.00 hodin.

21.30: Athletic Bilbao – FC Barcelona (finálové utkáni Španělského poháru/Copa del Rey 2021 v Seville) – Sport 1. Záznam v neděli ve 21.00 hodin, Sport 2 záznam v pondělí ve 21.00 hodin.

23.55 (výkop 24.00): FC Los Angeles – FC Austin (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.

NEDĚLE 18. DUBNA 2021

12.25 (výkop 12.30): AC Milán – FC Janov (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 23.00 hodin a v pondělí v 15.25 hodin.

12.55 (výkop 13.00): FC Paris Saint-Germain – AS Saint-Étienne (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

13.50 (výkop 14.00): Zbrojovka Brno – FK Pardubice (záznam v pondělí v 15.00 hodin), Fastav Zlín – 1. FK Příbram (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal.

13.55 (výkop 14.00): Real Sociedad San Sebastián – FC Sevilla (utkáni 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam v pondělí v 7.00 hodin.

14.25 (výkop 14.30): FC Arsenal – FC Fulham (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 20.25 hodin.

14.30: FC Red Bull Salcburk – LASK Linec (utkáni 25. kola skupiny o titul rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2. Záznam v pondělí ve 12.00 hodin.

14.55 (výkop 15.00): Atalanta Bergamo – Juventus Turín (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 7.00 hodin, Digi Sport 1 v pondělí ve 22.40 hodin.

14.55 (výkop 15.00): Lazio Řím – Benevento Calcio (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 8.55 hodin.

14.55 (výkop 15.00): Stade Brestois – RC Lens (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

15.25 (výkop 15.30): Borussia Dortmund – Werder Brémy (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve 22.30 hodin, Digi Sport 1 v pondělí v 8.55 hodin.

15.30 (výkop 16.00): Slovan Liberec – Slavia Praha (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 15.50 hodin). O2TV Fotbal záznam ve 21.00 hodin., O2 TV Sport v pondělí ve 14.00 hodin.

15.40 (výkop 16.00): FC ViOn Zlaté Moravce-Vráble – MŠK Žilina (utkáni 5. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská TV Orange Šport.

16.00: FC Basilej 1893 – FC Servette Ženeva (utkáni 29. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v pondělí ve 20.00 hodin.

16.10 (výkop 16.15): Atlético Madrid – SD Eibar (utkáni 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam ve 23.00 hodin, Digi Sport 1 v pondělí ve 13.55 hodin.

16.55 (výkop 17.00): Manchester United – FC Burnley (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 22.20 hodin a v pondělí v 7.00 hodin.
17.00 (výkop 17.05): Girondins Bordeaux – AS Monako (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
17.55 (výkop 18.00): 1. FSV 05 Mainz/Mohuč – Hertha BSC Berlín (utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1. Záznam v pondělí v 7.00 hodin.
17.55 (výkop 18.00): FC Turín – AS Řím (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam v pondělí ve 13.35 hodin.
18.00 (výkop 18.30): Sparta Praha – 1. FC Slovácko (utkáni 27. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2TV Fotbal záznam ve 23.00 hodin.
18.00 (relive, výkop 17.00): SK Rapid Vídeň – FC Red Bull Salcburk (utkáni 24. kola rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2. Záznam v pondělí ve 12.00 hodin.
18.00: Basaksehir Istanbul – Fenerbahce Istanbul (utkáni 35. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 14.30 hodin.
18.25 (výkop 18.30): Real Betis Sevilla – FC Valencie (utkáni 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 8.55 hodin.
19.25 (výkop 19.30): FC Leicester City – FC Southampton (druhé semifinálové utkáni Anglického poháru/FA Cup v londýnském Wembley) – Digi Sport 2. Záznam v pondělí ve 12.45 hodin. Digi Sport 3 v pondělí ve 23.15 hodin.
20.40 (výkop 20.45): SSC Neapol – Inter Milán (utkáni 31. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Záznam v pondělí v 11.00 hodin.
20.55 (výkop 21.00): FC Getafe – Real Madrid (utkáni 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 2 záznam v pondělí v 10.50 hodin.
20.55 (výkop 21.00): FC Nantes – Olympique Lyon (utkáni 33. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
21.25 (výkop 21.00): FC Inter Miami – Los Angeles Galaxy (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2. Záznam v pondělí v 9.00 hodin.
21.30: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.55 hodin.
23.50 (výkop 23.30): SC Columbus Crew – Philadelphia Union (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.

PONDĚLÍ 19. DUBNA 2021

8.30: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Záznam ve 4.05 hodin.
16.05: Fotbal – Extra (pozvánka na 28. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
20.00: TIKI-TAKA 28 (talk show po 27. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport repríza v úterý v 10.00 hodin, O2 TV Fotbal v úterý v 17.00 hodin.
20.55 (výkop 21.00): FC Leeds United – FC Liverpool (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam v úterý v 11.20 hodin.
22.35: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.45 hodin a v úterý v 8.40 hodin.
zdroj foto: SK Slavia Praha

Teritorialita exekutorů – hloupost, kterou se sníží vymahatelnost práva [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: advokatnidenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 10:10, Celková návštěvnost: 65 876, RU / měsíc: 36 945, RU / den: 1 231, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Kdykoliv se v poslední době hovořilo o novele exekučního řádu, vyplavala na povrch otázka zavedení teritoriality exekutorů jako až mystické řešení všech problémů vymahatelnosti práva. Nejčastějším argumentem pro její zavedení byla potřeba další ochrany dlužníků, kteří jsou již tak dlouho „biti“ a ostrakizováni. Ruku v ruce to rezonovalo s argumentem potřeby zastavit nekonečné přizívání se na utrpení dlužníků místně nepříslušnými lačnými exekutory. Zastánci dlužníků pro názornost potřeby změn vytahují křiklavé příklady z dávných let a za prosazování své agendy jsou připraveni obětovat téměř vše. Jakékoliv domýšlení důsledků případných normativních změn na erozi vymahatelnosti práva a společenských vztahů se jim nehodí do krámu či ho vůbec nejsou schopni. Co zjevně nechápou, že navrhované změny uškodí především těm, které tak bojovně „chrání“. Pár argumentů nehodících se do krámu přináším níže.

Dlužník v exekuci není překvapeným nevíňátkem

Co znamená teritorialita exekutorů? Jednoduše se jedná o to, že věřitel s platným exekučním titulem nebude moci svobodně zvolit „svého“ vymahatele práva – exekutora – k vymožení své judikované pohledávky za dlužníkem. Takový věřitel bude muset najít exekutora v místě bydliště dlužníka a obrátit na něj. Proč je takový přístup úplně špatně?

Než odpovím, pojďme si vydefinovat základní východiska, ze kterých budeme vycházet při argumentaci. Zaprvé je nutno si ujasnit, že dlužník v exekuci již dnes není nic netušící osobou, která by nějak měla být překvapena z návštěvy exekutora. Na to, aby mohla být exekuce zahájena, potřebuje mít v ruce exekutor platný exekuční titul – standardně je jím pravomocné rozhodnutí soudu (nebo notářský zápis o přímé vykonatelnosti, který je však častým spíše u sofistikovanějších sociálních interakcí a povinný z něj by neměl být vůbec překvapen dopady nezaplacení svého dluhu).

Pokud existuje platný exekuční titul, znamená to, že dlužník svůj dluh mohl (a měl) splatit poprvé v okamžiku, kdy mu dluh vznikl. Podruhé jej mohl (a měl) splatit v okamžiku, kdy mu byla doručena (předžalobní) výzva. Potřetí jej mohl (a měl) splatit v okamžiku, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí soudu o předvolání k jednání či doručení platební rozkaz či výzva soudu k vyjádření se. A počtvrté jej mohl (a měl) splatit v okamžiku, kdy ho osloví exekutor k úhradě dluhu.

Toto vše nastává před zahájením samotného jednání exekutora směřujícímu k vymožení pohledávky, a každý věřitel, který kdy cokoliv vymáhal, ví, že tento proces trvá pravidelně déle než jeden rok. Totéž ví i dlužníci. Jinými slovy, dluh dlužníka existuje déle než rok a dlužník je o své povinnosti dluh uhradit opakovaně informován a opakovaně vyzván k jeho uhrazení. V jakýkoliv den, v jakémkoliv okamžiku může dlužník svůj dluh uhradit nebo se na věřitele obrátit s žádostí o možnost splácet svůj dluh ve splátkách. To první učiní valná většina dlužníků, neboť si uvědomí, že jsou dlužníky (ostatně je jim to opakovaně připomenuto) a že pokud svůj dluh neuhradí, pravděpodobně je to bude stát ještě více (náklady soudního řízení, náklady exekuce, sociální náklady). To druhé učiní většina z těch, kteří na splacení svého dluhu z nějakého důvodu nemají, ale chtějí zůstat slušnými

lidmi a své dluhy uhradit. A zbývá třetí skupina dlužníků, kteří existenci svého dluhu ignorují (a nereagují na výzvy), anebo neuznávají rozhodnutí soudů. Vedle toho, že těmto dlužníkům teritorialita žádným způsobem nepomáhá, nemyslím si, že si zaslouží jakoukoliv ochranu před věřiteli – jen na okraj, když zde hovořím o věřitelích, myslím tím i řemeslníky, dopravní podniky nebo rodiče-samoživitele (v 90 % ženy) vymáhající alimony, nikoliv pouze lichváře.

Jak dlužníci (ne)komunikují

Častým argumentem pro teritorialitu je, že místní exekutor se spíše – než exekutor z jiného regionu – s dlužníkem domluví na plnění. Jak jsem zmínil, dlužníci, kteří mají zájem se domluvit na úhradě dluhu, se domluví již se svým věřitelem, nebo případně s exekutorem, a to i tím, který by exekuci administroval třeba z Marsu. Navíc, proč by místní exekutor měl mít větší motivaci domluvit se s místním dlužníkem, než tomu má exekutor z mimo-dlužníkovou bydliště? Zcela nepochybně budou existovat místní exekutoři, kteří se nebudou mít motivaci domluvit vůbec. S nikým. A budou možná ještě méně příznivou variantou pro dlužníka, než by to bylo u nelokálního exekutora.

Pro argument lepší komunikace s místním exekutorem není jakékoliv faktické ani logické opory, zejména navíc proto, že většina chronických dlužníků v exekuci má formální pobyt na obecních úřadech měst a obcí, na jejichž území buď nic nemají, nebo kde vůbec nebydlí.

Pokud tedy najdeme dlužníka, který chce svůj dluh uhradit, ale věřitel odmítl plnění ve splátkách (což není až tak jednoduché), takový dlužník se skutečně vyskytuje v místě svého bydliště a z nějakého zcela bizarního důvodu se není schopen dohodnout s žádným jiným než místním exekutorem a jen a pouze místní exekutor se s takovým dlužníkem umí dohodnout na plnění tak, aby nedošlo ke zhoršení vymahatelnosti práva, tak takovému dlužníkovi zavedení teritoriality pomůže. Kolik takových dlužníků, kteří splňují všechny uvedené podmínky, je? Myslíte si, že většina, nebo hovoříme o pár jednotlivcích spíše z pohádek, než z reálného světa?

Jak je to s navýšením nákladů exekuce

Častým argumentem pro teritorialitu také bývá, že exekutoři z daleka si navyšují částky vymáhané v rámci exekucí o nesmyslné cestovné a další paušální náklady. Tak se prý roztáčí dlužnická spirální past, ze které dlužníci nemají možnost žádným způsobem vypadnout. Nicméně, pokud vadí vysoké náklady, není tedy systémovější tyto omezit? Obdobně se to „povedlo“ u náhrad advokátů v malých (marginálních) sporech a nebylo třeba zavádět žádnou teritorialitu. Mimochodem, pořád zde hovoříme o dlužnících, kteří přistupují ke svým povinnostem dosti líně, u takových – tipnul bych si – skutečné cesty exekutorů přes celou republiku nejsou na denním pořádku.

Kde má princip teritoriality smysl?

Není moc oblastí fungování lidské společnosti, která by byla založena na principu teritoriality – kde by bylo potřeba vytvořit lokální monopol. Oblasti, kde teritorialita dává smysl, jsou definovány specifickou potřebou minimalizovat náklady oprávněných, kdy to lze efektivně docílit právě díky fixaci na nějaké místo. Takových případů není mnoho. Jedním je soudní teritorialita, kdy důvodem jejího zavedení je zaprvé zajistit lepší dostupnost žalovaného a případných svědků a zadruhé omezit zbytečné náklady žalovaného pro případ, že ho někdo bude pronásledovat smyšlenými nároky. Kdyby někdo chtěl kteroukoliv osobu „trestat“ soudními spory a nefungoval by princip teritoriality soudů, mohl by žalobní případy rozhodit po celé republice a udolat oběť nutností cestovat a bránit se na všech českých soudech. Takto všechny žaloby, které směřují na jednotlivce, ať již jsou smyšlené či nikoliv, míří na soud nejbližší k místu bydliště, kde lze i jednoduše sledovat, zdali se neopakují a případně je koncentrovat. Navíc, věřitelé nenesou pravidelně excesivní náklady – buď mají zřejmou pohledávku a cestovat téměř nemusejí, nebo mají pohledávku, která je sporná, a pokud vyhrají spor, jsou kompenzováni náhradou nákladů. Pokud nevyhrají, musejí nést náklady na své cestování – riziko je na nich. V rámci soudní teritoriality tedy šikanovat a „ucestovat“ dlužníka není jednoduché, náklady systému na zajišťování a předvolání dlužníka a nejčastějších svědků jsou minimalizovány. Můžeme tedy hovořit o pozitivních důsledcích teritoriality převyšujících negativa, a tedy o její efektivnosti.

Druhou oblastí jsou v omezené míře řízení před notářem, kdy příslušný místní notář je osobou pověřenou činností soudem (dědictví) a pravidelně k němu budou mířit lidé pro sepsání závěti či dříve dispozice s lokálním nemovitým majetkem. Historicky měl místní notář také větší představu o nemanželských (oficiálně nepřiznaných) dětech zůstavitele, přáních a náladě zůstavitele a všeobecně o sociální dynamice komunity, kterou teritoriálně obsluhoval. I zde tedy má (měla) smysl teritorialita z důvodu efektivnosti a ochrany slušných lidí, sic v 21. století elektronické komunikace a zvětšení komplexnosti společenských vztahů i ta v mnohém přestává mít smysl. Třetím je výkon místní policie – zde je teritorialita zavedena s ohledem na různé nároky kladené na místní policisty ze strany místních zastupitelstev (brněnské zastupitelstvo nebude mít zájem, aby právo v Brně bylo vymáháno pražskými městskými policisty), potřebou znalostí místních norem, které místní policisté pravděpodobně budou znát lépe, a vhodností znalostí lokálního prostředí. Navíc v případě místní policie je teritorialita zavedena s ohledem na jejího objednatel, místní policii platí místní zastupitelstva pro pořádek v místě zřízení, nikoliv pro pořádek v jiné obci. Zde je to stejné, jako si kdokoli platí službu nebo nakupuje v místě bydliště – jedná se o „teritorialitu“ zvolenou oprávněným.

Pro jiné oblasti lidského konání – alespoň pokud vím – není teritorialita ani efektivní, ani jakkoliv smysluplná.

Zhoršení situace dlužníků (a nás všech)

Zatím jsme zjistili, že slušným dlužníkům princip teritoriality nepomůže, ale proč by jim měl uškodit? Představme si situaci, kdy dosavadní neúspěšný, neschopný exekutor, který není efektivně schopen exekuce administrovat, nicméně sídlí v místě, kde se to neslušnými dlužníky hemží, dostane díky zavedení teritoriality obrovský nápad. Tak velký, že jej efektivně nebude schopen zvládat již vůbec. To není nereálný scénář. Převážná většina neúspěšných exekutorů obsluhuje malé množství exekucí a dělá to s malým týmem. Mnozí nemají dostatečné manažerské schopnosti, aby zvládli nejen větší nápad exekucí, ale především management většího počtu zaměstnanců, kteří budou při větším nápadu práce potřeba. Exekutoři nejsou vybíráni podle manažerských schopností. A kde je v takovém prostředí prostor pro zhoršení postavení dlužníků? Zaprvé, každý dlužník se každodenně stává něčím věřitelem. Při nákupu v místním obchodě se může stát, že si dlužník koupí zkažené jídlo a rázem je věřitelem obchodu. Při cestě do zaměstnání do něj souseď najede a zlomí mu ruku či zničí automobil. Nainstalovaná elektrina zkratuje, voda z nového vodovodu neteče vůbec nebo teče tam, kde by neměla. Zaměstnavatel dlužníka nevyplatí to, na co má dlužník nárok – například náhradu za dovolenou. A dlužník je věřitelem, který může dát vymoci pohledávku jen a pouze neefektivnímu exekutorovi, který svou práci nezvládá. Nikomu jinému. Jak se nyní dlužník domůže úhrady svých pohledávek? A to nehovořím o tom, že zvýšené náklady zhoršené vymahatelnosti pohledávek budou profesionální věřitelé zohledňovat do cen svých produktů a služeb. Pokud tedy telekomunikační operátor nebude schopen vymoci nově při zavedení teritoriality (jinými slovy zavedení neefektivního vymáhání práva) řekněme 20 procent svých pohledávek, kdo si myslíte, že onen výpadek v příjmech zaplatí? Myslíte si, že operátor nad tím mávne rukou, nebo spíše zvýší ceny (případně je nebude déle snižovat) a zhorší služby? I to spadne na slušné dlužníky, resp. na nás všechny.

Teritorialita
qui bono?

Komu tedy teritorialita exekutorů pomůže? Jediný, kdo bude efektivně profitovat z teritoriality, jsou neúspěšní či závistiví exekutoři, kteří nemohou přenést úspěch svých efektivnějších kolegů. Ono totiž lze „exekutořinu“ dělat tak, že úspěšní a schopní exekutoři, kteří si nastaví procesy v rámci svých kanceláří, sníží interní náklady na exekuce a díky svým kontaktům si zajistí klienty, kteří mají mnoho neplacících dlužníků, a vydělají v rámci své exekutorské praxe dost peněz. Jejich zisk je dán tím, že pomohou věřitelům domoci se svého práva – splacení dlužné částky. A úspěch se v Česku neopouští, naopak – je mnoho těch, kteří svedou boj proti úspěchu obětují vše. A navíc, pokud z toho něco kápne do vlastní kapsy.

Proto tvrdím: Nezávádějte teritorialitu. Pomůže pouze „špatným“ a neslušným dlužníkům, a neschopným závistivým exekutorům. Pramálo pomůže slušným dlužníkům, navíc zjevně potrestá schopné exekutory, kteří efektivně vymáhají právo, a pravděpodobně potrestá věřitele, jejichž práva budou méně kvalitně vymáhána. Navíc osobou, kterou neznají, nemohou si ji vybrat a pravděpodobně ji nebudou moci snadno vyměnit i přesto, že nebudou s vymáháním svých existujících pohledávek spokojeni. Vymahatelnost práva, na které je založen úspěch naší společnosti, dostane na frak. Doplatíme na to všichni.

Autor JUDr. Ing. Petr Koblovský, Ph.D., LL.M., je advokát a behaviorální ekonom, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a v Liberálním institutu. Autor není exekutorem ani se na činnosti exekutorů žádným způsobem nepodílí

Foto: Pixabay

Krátké čtení pro dlouhé chvíle [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: klubknihomolu.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 13:59, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Úvahy o víře a lidských emocích nebo pohled do zákulisí politiky očima člověka, který se v ní denně pohybuje. Dnešní trojici knih si užijete stejně dobře v klidu domova i na cestách, kde oceníte krátké svižné počtení.

Jako první dnes představíme knihu, která potěší všechny čtenáře se zájmem o politiku. S autorem Rozpojených států Martinem Řezníčkem se podíváte až za oceán a společně poodhalíte mnohá tajemství americké politické scény. Úspěšný český novinář, který za touto knihou stojí, byl většinou významných událostí osobně přítomen a může tak nabídnout autentický pohled na věc. Rozšířené, aktualizované vydání úspěšného titulu. Mnozí si myslí, že Ameriku znají, málokdo ale tuší, že ji za svůj život plně nepozná ani leckterý Američan. Experiment trvající už dvě a půl století zbytek světa fascinuje. Martin Řezníček se takřka každý večer po dobu pěti let pokoušel divákům přiblížit změny, jimiž země prochází a které jsou možná nejhlubší za několik posledních dekad. Na Manhattanu radil Henrymu Kissingerovi s výběrem kravaty před rozhovorem o Václavu Havlovi. V Texasu strávil během hurikánu týden v bahně a dešti s lidmi, kteří přišli o vše kromě naděje, že bude líp. Z kuloárů Kongresu informoval o testech pevnosti americké demokracie, ze Silicon Valley o bezprecedentní technologické dominanci. Z Baltimoru během rasových nepokojů referoval o tom, jak se společnost založená na pravidlech a zákonech dokáže během jednoho odpoledne přetavit v totální anarchii s násilnostmi a rabováním. Kniha přibližuje barvitě příběhy, které dohromady tvoří americkou výjimečnost. Místy vyvrací, jinde potvrzuje stereotypy, jež o USA máme – prostřednictvím lidí s českými kořeny, ale i těch, kteří o Česku nikdy neslyšeli. Vše v době klíčových tektonických posunů symbolizovaných prezidenty Obamou a Trumpem. Druhé vydání je rozšířené o kapitulu, jež přináší pohled na dramatický konec mandátu prezidenta Donalda Trumpa.

Rozpojené státy

Amerika nejen televizní kamerou

Autor: Martin Řezníček

Počet stran: 310

Vazba: brožovaná

Formát: 145×205 mm

ISBN: 978-80-257-3469-8

Doporučená cena: 348 Kč

Knihu Rozpojené státy vydalo nakladatelství Argo.

Ukázka z knihy

Stojím na kraji obrovského, honosného sálu, vůkol dámy a džentlmeni v perfektně střížených šatech i účesech. Palác Ministerstva zahraničí se v Londýně nachází naproti resortu financí, pod nímž zasedal Churchillův válečný kabinet. Zdi zažily a slyšely leccos.

Přistupuje ke mně dobře naladěný Vaz se sklenkou vína v ruce, obklopený suitou poradců a spolupracovníků: „Tak co jste potřeboval, jak vám můžu pomoci?“ „Chtěl jsem se vás zeptat, jestli byste se mnou strávil noc,“ říkám mu úplně vážně.

„Noc, hm, takovou nabídku jsem na recepci ještě nedostal,“ ušklíbá se on, jeho spolupracovníci a s nimi i část sálu, protože ti dobře ustrojení jen špatně předstírali, že nás neposlouchají.

„Můj bože, omlouvám se, samozřejmě že den. To je trapas. Chtěl bych s vámi strávit den natáčením o tom, jak se svými voliči mluvíte o Evropské unii.“

Tak jsme se zasmáli a ministr mi kupodivu dal svůj telefon. (str. 14)

Přečtěte si zbytek ukázky.

O autorovi

Martin Řezníček je moderátor hlavních zpravodajských relací České televize Události a Události, komentáře, bývalý zpravodaj ve Washingtonu (2012–2017) a autor stovek televizních reportáží a rozhovorů. Za svou dvacetiletou kariéru referoval z desítek zemí Evropy, Afriky i Asie. Jako redaktor a moderátor pracoval v české redakci BBC World Service v Praze a Londýně. Po 11. září 2001 přinášel pro BBC zpravodajství z pákistánско-afghánské hranice. Vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na **FSV UK**.

Zdroj informací: nakladatelství Argo

Od konkrétních problémů současné politiky přejdeme k něčemu abstraktnějšímu – ke starostem, se kterými se člověk potýká uvnitř vlastní hlavy. Originální prvotina nadějně české autorky vás postaví proti strachu a úzkosti v nejrůznějších podobách a formách, které vás natolik pohltní, že knihu přečtete jedním dechem.

Strach. Strach prostupuje všemi povídkami, rozevívá všechny dveře, prokluzuje štěrbinami a třepí svět hrdinů. Literární prvotina Jany Vitíkové Na kusy se značně vymyká dnešní mladé „ženské literatuře“, od které již předem očekáváme zavedená schémata. V autorčině literárním světě je vše možné, její fantazie nezná hranic, protože se jedná o knihu zaplněnou bizarními emocemi. Hrdinové povídek jsou totiž ve značném rozporu s racionálními a mechanickými modely příčin a následku a vši logiky věcí a jednání. Jana Vitíková nám nabízí střety vnitřních světů jednotlivých postav s okolnostmi vnějšího prostředí, který není nikterak idylický. Jednotlivé povídky by se daly nazvat analýzami úzkostí.

Autorka nezapře svou lásku k dílu Franze Kafky, jehož „popis jednoho zápasu“, dovede rozvinout pomocí technik současné fantasy literatury a přiblížit tak svou práci současnému, a zejména mladému, čtenáři.

Na kusy

Autorka: Jana Vitíková

Počet stran: 232

Vazba: brožovaná

Formát: 127×205 mm

ISBN: 978-80-7530-265-6

Doporučená cena: 220 Kč

Knihu Na kusy vydalo nakladatelství Malvern.

Čtenářské recenze

Velice čtivá kniha. Autorka si příjemně hraje se slovy. Pouští uzdu svojí fantazii, ale nechává prostor i pro tu čtenářovu! Těším se na další knihy! Rozhodně doporučuji!

– durinka

Skvělá prvotina, těším se na další díla.

– petr6589

Dnešní tipy zakončíme titulem, který mě osobně zaujal nejvíce. Pokud jste doteď neslyšeli o knihách Ladislava Heryána, pak jim určitě dejte šanci. Jeho nové dílo je sbírkou krátkých textů, v nichž pod každým písmenem abecedy najdeme jednu drobnou úvahu o světě. A vůbec se nemusíte bát, že by kniha z pera kněze byla nudná nebo moc odborná, naopak – texty jsou svěží a čtou se velmi dobře.

Krátká zamyšlení známého salesiánského autora Ládi Heryána vycházejí z nejrůznějších podnětů, často zcela banálních.

Dotýkají se přitom vždy důležitých témat víry a spirituality v současném světě. Svižné, trefné texty dávají hlouběji nahlédnout do Heryánova života a ještě více zprostředkovávají jeho autentický pohled na křesťanskou víru a radostnou zvěst evangelia.

Exotova abeceda

Autor: Ladislav Heryán

Počet stran: 175

Vazba: vázaná

Formát: 115×175 mm

ISBN: 978-80-262-1755-8

Doporučená cena: 199 Kč

Knihu Exotova abeceda vydalo nakladatelství Portál.

Ukázka z knihy

V srdci mi hlodá spousta pochybností o všem možném a myslím, že leckdo by byl docela překvapen, kdyby to věděl. Překvapen možná i příjemně, že v tom není sám a že to není blbě, nebo dokonce hřích (jak to známe ze zpovědních zrcadel „pochyboval jsem o pravdách víry“). Upřímně řečeno, jednu z takových – spíše milých – pochyb prožívám vždy začátkem listopadu. (str. 44, F jako Fungování)

Prolistujte si další ukázky.

O autorovi

Ladislav Heryán se narodil 24. února 1960 v Petřvaldu u Nového Jičína. Vystudoval Střední průmyslovou školu stavební v Ostravě, od sedmnácti let se účastnil tajného teologického studia. Od roku 1979 studoval stavební fakultu VUT v Brně a v létě 1981 se tajně stal salesiánem. Po absolvování vysoké školy a základní vojenské služby pracoval v brněnské panelárně a pokračoval ve studiu teologie. Od září 2002 působil v Praze jako ředitel a kaplan salesiánské komunity v Kobylicích. V září 2009 obhájil disertační práci a stal se doktorem teologie. Bývá označován za pastora undergroundu, kázal například při pohřbu Ivana Martina Jirouse 19. listopadu 2011 v Kostelním Vydří. Stal se přednášejícím na Vyšší odborné škole Jabok, Institutu ekumenických studií a Evangelické teologické fakultě UK v Praze, kde působí dodnes.

Je autorem i dalších úspěšných knih: Exotem na této zemi i, Sami na této zemi? a Stopařem na této zemi i, ze které si můžete přečíst ukázku.

Přečtěte si také naši reportáž z diskuze nad knihou U Božího mlýna a reportáž ze křtu knihy Země bez obzoru.

Zdroj informací: pametnaroda.cz

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Která z dnešních knih je vám nejbližší? Určitě nám o tom napište do komentářů.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Rozpojené státy

Amerika nejen televizní kamerou

Řezníček, Martin

Argo, 2021

OBJEDNAT

Na kusy

Vitíková, Jana

Malvern, 2020

OBJEDNAT

Exotova abeceda

Heryán, Ladislav

Portál, 2021

OBJEDNAT

Jsem rád, že Janek Ledecský podává žalobu na sluníčkářský fakticky Georgem Sorosem a Evropskou unii financovaný think-tank Evropské hodnoty [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: spd.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 15:07, RU / měsíc: 1 988, RU / den: 142, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Tomio Okamura: Jsem rád, že Janek Ledecský podává žalobu na sluníčkářský fakticky Georgem Sorosem a Evropskou unii financovaný think-tank Evropské hodnoty, který o něm tvrdí, že je dezinformátor.

Ano, je to „neziskovka“ bývalého gay-pornoherce Jakuba Jandy, který za hlavní dezinformátory označuje i přední politiky hnutí SPD. To je agenda všech sluníčkářů: pokud se jim nelíbí něčí názor, označí ho za dezinformátora nebo šířitele nenávisti a za extremistu. Tohle se platí z vašich veřejných peněz. Proti Evropským hodnotám se postavili i někteří čeští vědci, kteří působí na **Fakultě sociálních věd UK**, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzité Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky. A je příznačné, že tuto „neziskovou organizaci“ Evropské hodnoty využívá účelově a s oblibou jako svůj zdroj Česká televize, pro svoje manipulativní pořady...

„Jestli něco kdy bylo evropskou hodnotou, pak to byla otevřená a demokratická diskuse. Už od starověkého Řecka.

Pranýřování lidí tak, jak to provádí nejenom organizace Evropské hodnoty, financovaná převážně z veřejných prostředků, ale i některá média, je naopak hodnotou totalitní. Zašlapat do země, urazit a ponížit. Ve jménu jediného pravého názoru. Tak, jak si to pamatujeme z historie před rokem 1989. Důsledkem absence diskuse, nedostatečné kontroly dat a politizace covidové krize jsou tragická čísla vývoje pandemie v Česku,“ uvedl Ledecský a jeho slova jsou podle mě pravdivá.

„Nutno předeslat, že činnost Evropských hodnot považujeme za problematickou ne proto, že nesdílíme jejich názory. Jako badatelé máme různé hodnoty a pohledy na svět, které se do našeho výzkumu nějak promítají. Používáme často odlišné vědecké přístupy a metody, které, jak věříme, nás vedou k poznání společnosti (a mohou tak přispět ke kompetentnějším i citlivějším veřejným politikám). Sdílíme ale základní představu o tom, co je výzkum solidní: systematický, kritický, poctivý v zacházení s daty a transparentní. Takový výzkum je časově náročný, uznávaným odborníkem se člověk nestane přes noc a výsledky jeho práce jsou zpravidla potvrzovány ustáleným mechanismem kolektivního odborného přezkoumání (peer review). Evropské hodnoty jsou v mnohém přímou antitezí této sdílené představy,“ ohradili se proti činnosti Evropských hodnot vědci. „Evropské hodnoty jsou jen jedním, byť krajním příkladem, kam až může stírání hranic ideologie a odbornosti ve veřejné debatě dojít,“ uvedli vědci.

Dotace a dary mají Evropské hodnoty například od Evropské komise, Ministerstva zahraničí ČR, německá nadace Konrada Adenauera, Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky (spolupracuje s Open Society Fund George Sorose), National Endowment for Democracy (financovaná americkým Kongresem a podezřelá z rozvracení Ukrajiny), Evropského parlamentu či Open Society George Sorose...

To je agenda všech sluníčkářů: pokud se jim nelíbí něčí názor, označí ho za dezinformátora nebo šířitele nenávisti a extremistu...

Petříčkova prohra na sjezdu poskytla Hamáčkovu záminku k odvolání, míní politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 15:54, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Prohra Tomáše Petříčka (ČSSD) na stranickém sjezdu v boji o pozici předsedy strany poskytla vicepremiérovi a šéfovi ČSSD Janu Hamáčkovu záminku k jeho odvolání, k němuž měl i jiné důvody, včetně vstřícného gesta vůči prezidentu Miloši Zemanovi.

doporučujeme

Na dotaz ČTK to dnes uvedl politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle ředitele Asociace pro mezinárodní otázky Víta Dostála byl Petříček otevřený novým tématům, jeho přístup k zahraniční politice se ale v některých bodech rozcházel s názory Hradu a komunistů, kteří vládu tolerují.

Prezident Zeman dnes Petříčka odvolal a zároveň pověřil Hamáčka řízením resortu. Nabídku na post ministra zahraničí dostal současný ministr kultury Lubomír Zaorálek (ČSSD), který se rozhoduje. Pokud Zaorálek nabídku přijme, nahradí jej v čele ministerstva kultury poslanec ČSSD a náhodný starosta Jan Birke.

"To, že se Tomáš Petříček postavil jako vyzyvatel Janu Hamáčkovu a prohrál, je nesporně jedním z důvodů (odvolání). Jan Hamáček tak ale vlastně zabil dvě mouchy jednou ranou, zbavil se stranického oponenta a ještě se zalíbil na Hradě. Respektive mu Petříčkova porážka na sjezdu poskytla vhodnou záminku k odvolání, k němuž měl i jiné důvody včetně zmíněného vstřícného gesta vůči prezidentovi,“ poznamenal Mlejnek.

Jako politik byl podle něj Petříček trochu nevýrazný. Je otázkou, zda své straně přinášel body, neboť jeho prozápadní postoje oceňovali hlavně voliči středu a pravice, tedy lidé, kteří by kvůli ministru zahraničí ČSSD stejně nevolili, míní.

Podle Dostála se o Petříčkovi hovoří zejména ve smyslu, že držel prozápadní směr a prosazoval lidskoprávní rozměr zahraniční politiky. Zároveň si ale uvědomoval, že to je pro českou diplomacii důležitý základ, který sám o sobě nestačí.

"Zajímavé bylo, jak byl otevřený novým tématům: v rámci agendy zahraničních věcí se začaly více objevovat klimatické otázky, přemýšlel nad mimoevropskými vztahy se zeměmi Afriky nebo například Indií a záleželo mu na dobré přípravě českého předsednictví v Radě. Je zásadní, aby v těchto věcech pokračoval i jeho nástupce nebo nástupkyně,“ poznamenal Dostál.

V některých důležitých bodech se podle něj Petříčkův přístup k zahraniční politice rozcházel s názory Zemana a komunistů.

"Odvolání ale lze chápat i jako přání předsedy ČSSD mít kolem sebe straníky, kteří plně věří jeho kurzu,“ dodal.

Už skoro nikomu nevěříme

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 20, Vytlačeno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 17:13, Rubrika: Glosy, AVE: 742 127,88 Kč, Země: Česko

ESEJ: CO JE PROBLÉMEM NAŠÍ DOBY Osobnosti různých názorů z pravé i z levé části politického spektra, lidé, s nimiž ne každý nutně souhlasí – takoví jsou autoři seriálu esejí odpovídajících na otázku: Co je největším problémem naší doby a současné společnosti?

Pandemie plasticky ukázala, že spousta lidí nedůvěřuje institucím a naopak instituce nedůvěřují lidem, což blokuje jejich schopnost včas a účinně pomáhat. Tento tvrdý pohled na současnou českou realitu a míru nedůvěry v postkomunistické společnosti nabízí ve své esejí sociolog Daniel Prokop, který tím zároveň odpovídá na otázku, kterou magazín Reportér pravidelně nabízí originálně uvažujícím osobnostem: Co je podle vás největším problémem naší doby a současné společnosti? „Například fakt,“ píše mimo jiné Prokop, „že jsou dnešní české děti velmi často a velmi brzy rozdělovány do různých kvalitních škol.“ Až pandemie vyhasne, přijde čas na otázku, proč v ní selhalo nejen Česko, ale většina postkomunistické Evropy: v těchto zemích počty nadměrných úmrtí výrazně přesahují průměr Evropy západní nebo Skandinávie – současně tyto státy zaznamenávají i výrazné ekonomické ztráty.

Některá vysvětlení budou zdravotní (více komorbidit typu obezity), některá demografická – ve státech východní Evropy a Středozeří mladí lidé odcházejí z domovů rodičů takřka o deset let později než ve Skandinávii, což vytváří různé podmínky pro šíření viru mezi generacemi. Další budou souviset s ekonomickým prostředím – ve státech typu Česka, Polska nebo Slovenska pracuje okolo pětaticeti procent lidí v průmyslu, což je dvojnásobek oproti zemím, jež covid-19 úspěšně zkontrolovaly mimo jiné masivním navýšením home office (které se samozřejmě v průmyslu zavést ve velké míře nedají).

Jedno z klíčových vysvětlení se ale podle mě týká hodnot a důvěry.

Země postkomunistické Evropy se až na výjimky stále vyznačují nižší společenskou důvěrou (například více lidí ve výzkumech souhlasí s výroky typu „většina lidí by mne podvedla, pokud by mohla“), nižší důvěrou v instituce a jejich schopnost efektivně pomáhat.

Stejně tak platí, že se instituce v době pandemie nejen v Česku, ale i na Slovensku a dalších zemích vyznačovaly tím, že dlouho nebyly kromě restrikcí schopny zavést smysluplné motivace: jasnější kompenzace poškozeným, zvýšení náhrady mzdy v prvních čtrnácti dnech nemoci (aby hrozba propadu příjmů neodrazovala lidi od testování a sebeizolace), uvolnění PCR testů zdarma, podporu skutečně postižených typů domácností – zejména rodin s dětmi – snížením daní či zvýšením přídavků na děti nebo třeba motivace firem i zaměstnanců k práci z domova.

Když jsme s ekonomem Štěpánem Jurajdou tato a další opatření během loňského roku navrhovali, častokrát jsme si vyslechli v různých podobách se opakující protiargument: Podpor už se rozdalo dost, lidé budou podvádět, nesmíme ohrozit práci – už dnes jsou v covidu zlenivělí, na „dávkách“ se v Česku rozchazuje už tak moc. Pokud si budu z jednání NERV či tripartity něco pamatovat, tak to jsou právě tyto věty. Slyšeli jsme je, zatímco jsme sledovali, jak na druhé straně klesá důvěra ve schopnosti institucí bojovat s pandemií a naopak roste frustrace lidí reálně postižených zavřením škol a vybraných částí ekonomiky.

Ve výčtu největších problémů české společnosti bych mohl jmenovat desítky konkrétních sociálních problémů, jejich neřešení má ale jedno společné. O co jde? Právě o tuto nedůvěru mezi institucemi a lidmi, která prostupuje napříč generacemi, už nesouvisí se vzpomínkami na komunistický režim – a může oslabit naši schopnost reagovat na další a další krize.

Konstrukce nedůvěřující společnosti

Instituce a lidé (s jejich hodnotami a chováním) nejsou oddělené světy.

Peter Berger a Thomas Luckmann popsali v šedesátých letech v jedné ze sociologických knih, kterou doporučuji k přečtení nejen studentům oboru, proces tak zvané „sociální konstrukce reality“. Někteří následovníci tuhle myšlenku radikalizovali, ale původní teze je myslím stále nosná pro pochopení toho, co se v postkomunistické Evropě děje. Berger s Luckmannem totiž popisují, jak se naše každodenní chování a interakce přenášejí do zvyků a vzájemných očekávání a ty se pomalu institucionalizují. Jinými slovy – přenášejí se do pravidel a institucí (v širším slova smyslu), které už fungují jako objektivní realita a nová generace si nepamatují důvody jejich vzniku ani podoby. Aby si tyto instituce uhájily svou legitimitu a současnou podobu, musí kromě sankcí využívat a replikovat jazyk a hodnoty, které je činí smysluplnými a s nimiž vznikly. Tyto věci pak zpětně vtisknou lidem. Jak ironicky říká moje žena, když jí vysvětluji něco chytrého: „It's a circle...“ Je to kruh.

Data z českého roku s covidem přitom vypráví jiný příběh než ono zmíněné vyprávění o zlenivělých lidech na dávkách, které jsme se Štěpánem Jurajdou tak často slyšeli.

Přes padesát procent lidí nám loni ve výzkumu Život během pandemie deklarovalo, že chodí do práce, i pokud mají symptomy onemocnění (teplota a ztráta čichu nebo chuti), ale nejsou pozitivně testováni. Ztráta příjmu v karanténě a izolaci, která se často týká obou rodičů, byla od podzimu jedním z faktorů odrazujících zejména nízkopříjmové pracující od testování a izolace. Není ani pravda, že by náš stát byl už tak jaksi výrazně štědrý a pomoc ohroženým si již nemohl dovolit. Výdaje na sociální podporu měřeno v procentech HDP jsou v Česku a většině států východní Evropy výrazně pod průměrem Evropské unie. Řada zmiňovaných opatření přitom nemusí dlouhodobě stát peníze navíc. Nemocenská je jedním z důležitých prvků boje proti pandemií v západní Evropě a Skandinávii – analýzy v USA ukazují, že její zvýšení některým státům ušetřilo stovky nových nákaz denně. Zneužívání nelze plně zabránit, ale v době krize jej omezují rostoucí obavy ze ztráty práce.

My jsme se však uvěznili v debatách o nemakačencích a zneužívačích, což o měsíce zpozdilo zavedení klíčových opatření (a některá dodnes nefungují) a bohužel zásadně přispělo k obrovským ztrátám na životech v České republice, k protahování lockdownů – jehož jeden den stojí podle výpočtů ekonomů dvě miliardy korun – a zavření školství, které může vést k propadu kvality výuky a může nás v budoucnosti stát desítky až stovky miliard. Zároveň byla vidět klesající důvěra v instituce a oscilující podpora opatření – navázaná do jisté míry na to, jak silně člověka epidemie ekonomicky poškodila. Ale nechci být jen negativní. V době covidové krize mohly na chvíli některým spadnout klapky z očí – viděli jsme totiž, kolik lidí se dostalo do problémů nikoli vlastní vinou. I když zrovna není pandemie, člověk se propadne do chudoby právě tím, že onemocní; nebo se mu rozpadne rodina, ztratí bydlení či v jeho regionu zavřou továrnu, propadne se tam ekonomika. Tyto individuální příběhy však často nejsou za statistikou vidět.

V covidové krizi se ukázalo i to, že lépe fungovaly programy, u nichž jsme na mantru zneužívačů chvíli zapomněli (například programy Antivirus na podporu udržení zaměstnanosti nebo kompenzační bonus pro OSVČ). Právě tato zkušenost, okamžik prozívaní, kdy se činnost institucí oddělí od jazyka a stereotypů minulosti, ukázaly, že kromě represe a setrvačného přerozdělování musí instituce vtělit i více solidarity a mít schopnost fl exibilnější pomoci.

Právě to bychom si měli zapamatovat, zde podle mě spočívá příležitost, kterou nám koronavirová krize dává.

Na co myslet u voleb

Nedůvěra k institucím, k fungování demokracie i ta obyčejná nedůvěra mezilidská mají však hlubší kořeny, které jeden koronavirový šok nezmění. Analýzy z dat předloňského výzkumu Rozdělení svobodou, které v rozsáhlém projektu publikoval

Český rozhlas, ukazují, že všechny typy důvěry silně závisí na společenském postavení, čímž nemyslím pouze majetek či příjem. Velmi silně souvisí se sociálním kapitálem, tedy s rozsahem a kvalitou sociálních sítí a kontaktů, a lidským kapitálem – konkrétně s tím, zda má člověk znalosti informačních a komunikačních technologií a jestli ovládá cizí jazyk, respektive cizí jazyky. Všechny tyto faktory ovlivňují jistotu uplatnitelnosti a pocit bezpečí v měnícím se a informacemi přehlceném světě. Tyto tak zvané „měkké kapitály“ rovněž souvisí s otázkou vzestupné mezigenerační mobility – tedy důvěrou či naopak obavami, zda se moje děti budou mít lépe než já – a s pocíťovanou schopností respondentů vyjadřovat se k dnešní společnosti a ovlivňovat její běh.

Zde třeba leží odpověď na otázku, proč politické proudy slibující „návrat ke starým dobrým časům“ – viz trumpovské Make America Great Again (Udělejme Ameriku opět skvělou) nebo brexitovské Take back control (Převzmeš opět kontrolu) – volí i ti, kdo nejsou vysloveně chudí. Jde totiž o to, jak moc se v tomto měnícím se světě cítí nejistí a jak moc se obávají, že se jejich děti budou mít hůře.

Zde ovšem také leží jeden z problémů české společnosti – velmi nerovné vzdělání. Nejde mi o to, že by se všechny děti měly učit stejně. Problémem Česka je, že výsledky ve vzdělávání silně závisí na postavení rodičů. Ve výzkumech se to projevuje zaostáváním dětí z nižšího socioekonomického prostředí, projevuje se to velmi malou šancí, že dítě s rodiči bez maturity v Česku dosáhne vysokoškolského diplomu, jak to ukazují data Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Ve vlivu socioekonomického statusu na výsledky žáka či žákyně v deváté třídě pak podle stejných dat patříme mezi sedm nejhorších zemí z 37 členských států. Máme také jednu z nejvyšších nerovností ve výkonnosti a kvalitě škol.

Tyto nerovnosti v šancích nejsou nevyhnutelné. Zaostávání dětí z nižších sociálních skupin – a nejde zdaleka jen o Romy – je výrazně silnější než v dalších postkomunistických státech typu Polsko nebo Estonska, kde se výsledky vzdělávání v poslední dekádě zlepšily. Zároveň platí, že české děti z vyšších sociálních skupin dosahují v matematické a čtenářské gramotnosti výsledků sotva srovnatelných či horších než stejné děti v Polsku či Estonsku. Zaostávání dětí z nižších tříd tedy není vyváženo vynikajícími schopnostmi na druhé straně sociálního žebříčku.

Velmi pravděpodobně nejde ani o ekonomicky výhodnou strategii. Naše konzervativní odhady ukazují, že kvůli každému nedokončení střední školy, které se v Karlovarském a Ústeckém kraji týká přinejmenším šestiny žáků, přijde stát za život člověka o dva až tři miliony: takový jedinec totiž platí nižší daně a odvody, dostává více dávek, více hrozí, že se zaplete do trestné činnosti.

Velké nerovnosti v základním školství nevedou ani ke smysluplnému předvýběru pro další stupně vzdělávání. Na první pohled zní rozumně rozříditi děti v jedenácti letech na výběrové, standardní a zbytkové školy – a v nich zařadit různé stupně rychlosti. Problém ale je, že tak brzký výběr nesouvisí nutně se schopnostmi žáka, ale stále ještě odpovídá aspiracím rodičů a jejich odhodlání děti ve vzdělávání podporovat. Na datech z devátých tříd vidíme, že děti na „zbytkových školách“ s nižším sociálním statusem méně často přemýšlejí o vysokoškolském vzdělání, i když mají stejnou gramotnost jako děti na „lepších školách“. Některé z nich se přes odborné vzdělávání nakonec na vysokou stejně dostanou, ale mají tam výrazně menší úspěšnost. Vzdělávání by však po mém soudu mělo selektivitu a excelenci posilovat v čase – zejména až na univerzitě –, ne rozdělit děti příliš brzy, provést je naprosto rozdílnou přípravou a platit za to velkou neúspěšností a rezignací na kvalitu na univerzitě; tedy tím, že kdo už se na vysokou školu dostane, často také dostuduje bez ohledu na své výkony, protože tamní nároky už nejsou nikterak vysoké.

Čímž jsme ale odběhli k otázce ekonomické efektivity. To, že české vzdělávání hodně rozděluje děti různých sociálních skupin, že se v různých skupinách škol soustřeďují děti sociálně i výsledkově podobné a že se tyto skupiny škol velice liší, má i další společenské dopady. Výrazně to formuje právě sociální kapitál – tedy (s nadsázkou řečeno) to, zda v rané dospělosti znáte samé právníky a doktory, nebo jen nízkostatusové profese. Odborné školy v Česku navíc často zaostávají ve výuce obecnějších technologicko-komunikačních dovedností a jazyků. Je až překvapivé, nakořím se tento lidský a so -ciální kapitál liší v mladé generaci mezi pětadvaceti a pětacířiceti lety, která se vzdělávala po revoluci – a to právě v závislosti na tom, jakým proudem vzdělávání tyto lidé prošli.

Při vědomí těchto dat není příliš překvapivé, že vztah k demokracii a k institucím, stejně jako mezilidská důvěra jsou v Česku mnohem více podmíněné právě těmito kapitály než generačně. Ukazuje se to už ve výzkumech, které jsme dělali na středních školách: žáci učilišť totiž výrazně častěji říkají, že komunismus byl lepší či srovnatelně dobrý jako současnost. To, že v českém vzdělávání vydělujeme děti, které směřují k většině společenských kapitálů, od těch, které mají dopředu jen malou naději, je doplněno tím, že jedny ve svém okolí znají převážně pozitivní posttransformační příběhy a druhé spíš ty méně růžové.

Co to znamená? Že společenská polarizace, vzájemné nepochopení, obecná a institucionální nedůvěra a odmítání pozitivního příběhu globalizace a modernizace bohužel začínají dříve než při kliknutí na konspirační web a u hlasovací urny s lístkem prezidentského kandidáta.

V minulosti často artikulovaná naděje, že se těchto problémů zbavíme, až odroste generace vychovaná za komunismu, tak může být naivní.

Při současném nastavení českého vzdělávání a schopnosti institucí reprodukovat společenskou nedůvěru tak na tom můžeme být stejně i v době, kdy budou pamětníci devadesátých let šedivět. V tom tkví reálná podstata proroctví, že ústavu lze změnit za šest měsíců, ekonomiku za šest let, ale společnost se bude měnit šest desetiletí.

A aby tahle teze známého myslitele Ralfa Dahrendorfova nebyla nakonec ještě příliš optimistická, musíme něco dělat.

Když se zaměříme na řešení, podle mě se najít dají.

Například české základní vzdělávání vyžaduje mnohem jednodušší financování, které pošle ředitelům ze znevýhodněných oblastí peníze na doučování, školní psychology a další podpurné profese bez zahlcení administrativou. Potřebuje výrazné posílení předškolní přípravy znevýhodněných dětí. Potom taky odlehčení obsahu a inovace výuky, aby se učitelé mohli individuálně věnovat slabším i mimořádně talentovaným a omezil se tlak na jejich rozdělování do různých budov.

Zdravé školství potřebuje rovněž lepší, modernější metody při vzdělávání budoucích učitelů, kteří v některých oblastech a předmětech chybí – a kteří také v mezinárodních srovnáních zaostávají ve schopnosti aktivizovat žáky, předat smysl učení a pracovat s různorodými kolektivy.

Potřebuje současně lepší systém řízení, aby byl mezi budovou ministerstva v pražské Karmelitské ulici a dvěma tisíci zřizovateli základních škol skutečný střední článek, který pomůže s jejich metodickou podporou a hlídáním kvality.

Potřebuje taky lepší podporu a výběr ředitelů, bez nichž se na školách nic nemění...

Nejsou to řešení snadná a vyžadují finance (třeba právě z Národního plánu obnovy připravovaného kvůli následkům pandemie). Věřím ale, že už popis a plánování blízké budoucnosti trochu omezují úzkost a pocit neřešitelnosti systémových problémů, který dnes v Česku žene střední třídu například do šedé ekonomiky a k obecnému odporu k institucím.

Doufejme, že před říjnovými parlamentními volbami se bude právě o těchto problémech mluvit: jde totiž o naši budoucnost. •

* Koho považujete za svého životního učitele?

Hodně navazují na výzkum vzdělávacích nerovností, který v Česku rozjeli Petr Matějů či Jana Straková, nebo na sociologickou tradici Pierra Bourdieu, ale největší vliv na mě měli učitelé a obecně lidé, kteří mi otvírali obzory – můj táta, pár pedagogů na střední nebo Milan Petrušek na sociologii. Ale emotivně jsem bral jako učitele vždycky spíše spisovatele. Čtení esejí od Kundery či románů Johna Fowlese vás zamlada naučí více než řada seminářů.

* Existuje problém, na který jste postupem času výrazně změnil názor?

Ve studentských letech jsem žral Dawkinse a sociobiologii a v oslnění Bezděkovou zprávou psal o tom, jak by „opt-out“, tedy zjednodušeně řečeno možnost vyvázat se z průběžného státního důchodového spoření a spořit na penzi v soukromých fondech, pomohl českému důchodovému systému. Z toho jsem ale brzy vyrostl. Celkově jsem s větším pochopením dat o nerovnostech a chudobě prošel spíše opakem onoho churchillovského stárnutí, popisovaného jako posun zleva doprava. V detailech se mění i to, čemu se věnuju profesně – dnes už třeba více zdůrazňuju vliv sociálního kapitálu v nerovnostech nebo to, že intervence typu předškolní výchovy nemusí fungovat vždy a záleží na jejich kvalitě a podobě.

* Co ve zbývající části života potřebujete stihnout?

V sociologické výzkumné firmě PAQ Research mám asi šest výzkumníků, kteří jsou minimálně tak dobří jako já. A chci z toho udělat stabilní organizaci, která pomůže popisovat a řešit klíčové problémy ve vzdělávání a sociální oblasti. Ale důležitý plán je i věnovat se mé skvělé rodině a chci se vrátit k činnostem, které jsem dělal – třeba k hudbě a psaní.

DANIEL PROKOP (1984) Sociolog. Založil a vede výzkumnou organizaci PAQ Research, která se věnuje analytickým projektům zejména z oblasti vzdělávání, sociálních problémů a politiky a která se nyní podílí na projektu Život v pandemii, sledujícím chování Čechů v době koronaviru. Působí rovněž na **Fakultě sociálních věd UK**, je členem Národní ekonomické rady vlády. Za seriál článků o české společnosti Úvod do praktické sociologie získal v roce 2016 Novinářskou cenu. Loni vydal knihu Slepé skvrny s podtitulem O chudobě, vzdělávání, populismu a dalších výzvách české společnosti. NEDŮVĚRA V INSTITUCE MŮŽE VÁŽNĚ OMEZIT NAŠI SCHOPNOST REAGOVAT NA KRIZE. PETRUSEK I KUNDERA TŘI OTÁZKY PRO AUTORA

Foto autor: foto Profi media.cz

Umění není luxus, ale nezbytnost

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 51, Autor: ZUZANALIZCOVÁ, Vytlačeno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.04.2021 17:13, Rubrika: Report, AVE: 135 375,96 Kč, Země: Česko

Také na kulturu v sousedním Německu dopadla tvrdě pandemie koronaviru. Nyní umělci ve spolupráci s lékaři, hygieniky i fyziky zkoušejí koncepty, které mají zajistit co nejbezpečnější provoz. Německo

Kultura a umění jsou v Německu považovány za důležitou součást běžného života i ekonomiky. Spolkové ministerstvo hospodářství uvádí, že se kulturní sektor v roce 2019 podílel na celkovém HDP 3,1 procenta a přispěl tak k hospodářskému výkonu více než třeba chemický průmysl nebo finanční služby. V kulturním provozu pracuje za běžných okolností na hlavní úvazek více než 1,2 milionu lidí, pětina z nich na volné noze.

„Kultura zkrátka přináší spoustu peněz,“ říká spisovatel Jaroslav Rudiš, který žije v berlínském Kreuzbergu. Do metropole se jezdí za divadly, výstavami, ale i do klubů. Podobné je to v Drážďanech, kde vzniká inovativní výtvarné a scénické umění a město má živou nezávislou scénu. „Navenek jsou muzea, divadla nebo architektura magnetem pro turisty. Uvnitř je město s kulturou hluboce svázané,“ říká historik umění a projektový manažer Jonas Wietelmann, působící na zdejší technické univerzitě.

Právě nezávislá scéna je nyní zasažena nejvíce: „Všechno, co je živé, přestalo fungovat,“ říká Rudiš. Spisovatelé přicházejí o veřejná čtení, která jsou v Německu velmi populární a představují i slušný zdroj příjmů. Dramatikům neplynou tantiémy, výtvarníkům se ruší výstavy, o příjmy přicházejí tanečníci, hudebníci, performeři, herci... A nejhůře jsou na tom ti, kdo nemají pevné zaměstnání v některé ze zavedených státních a městských institucí. V Bavorsku podali někteří umělci stížnost proti zavření kulturních institucí k zemskému ústavnímu soudu.

Kultura spadá ve složitém německém federálním systému do kompetence jednotlivých zemí a v kabinetu Angely Merkelové nemá samostatné ministerstvo. Přesto se vládní pověřenkyni pro tuto oblast Monice Grüttersové podařilo získat pro kulturu dvě miliardy eur. Tyto peníze směřují do uměleckých institucí, jsou určeny na investice, speciální projekty a stipendia. Celostátní podporu doplňují nespočetné programy jednotlivých spolkových zemí a obcí, které usilují o udržení pestrosti své kulturní nabídky. Sociální demokracie (SPD) přišla v letošním roce s návrhem na zakotvení ochrany kultury jako důležitého státního cíle ve spolkové ústavě. Umění je podle SPD pro německou demokracii nepostradatelné. „Mnoha lidem došlo, že kultura není samozřejmost,“ říká již citovaný drážďanský kunsthistorik Jonas Wietelmann, jenž mezi příznivé dopady epidemie řadí rozvinutí digitálních formátů.

Debatu o významu kultury a umění provází i horečná praxe. Otevírají se galerie, jež umožňují návštěvníkům vstup v konkrétní hodinu. Ve spolupráci s lékaři, hygieniky i fyziky se zkoušejí koncepty, které mají zajistit co nejbezpečnější provoz. Tak například 20. března se odehrál pilotní koncert Berlínské filharmonie, na který směli jen diváci s negativním testem a respirátory, v hledišti byly rozestupy. Tisícovka vstupenek zmizela z předprodeje během pár minut. •

Kainovo znamení českých učilišť

TISK, Datum: 13.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: JITKA POLANSKÁ, Vytlačeno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 02:27, Čtenost: 152 666, Rubrika: Akademie, AVE: 267 122,19 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

S datovým analytikem Václavem Korbelem o úrovni českého učňovského školství a možných cestách k jejímu vylepšení

Učňovské obory v České republice mají velmi nízký status, říká studie CERGE-EI IDEA. Tvzení samo o sobě nepřekvapí, ale zaujme srovnání s jinými zeměmi. V České republice je na učilištích 44 procent žáků, kteří nemají ani minimální úroveň

gramotnosti, ve Švýcarsku je jich desetkrát méně. Čím to je? Právě tématem učňovského školství se v nedávno publikované studii s názvem Společenský status učňovského vzdělávání v České republice: vývoj posledních 15 let a srovnání se zahraničím zabýval její autor, datový analytik Václav Korbel.

* LN Proč jste si jako předmět studie zvolili učňovské školství? Byl pro to nějaký konkrétní důvod?

Na učňovské obory míří třetina všech žáků vycházejících ze základních škol, přesto je v české debatě o vzdělávání tenhle segment školství poněkud opomíjený, a řekl bych, že je i celkem málo probádaný. Chtěli jsme se na něj podívat víc datově a tím k tématu přitáhnout větší pozornost. Konkrétní inspirací byla přednáška švýcarské akademičky Ursuly Renoldové, která se výzkumem odborného a učňovského vzdělání dlouhodobě zabývá. Sama jím prošla. Před pár lety na návštěvě v Praze prezentovala metodiku, kterou jsme nakonec převzali i pro svou studii.

* LN Říkáte, že profesorka Renoldová nevystudovala gymnázium? Takového akademika bychom v Česku asi hledali těžko.

U nás je to opravdu nezvyklé, ale zaznamenal jsem, že mezi švýcarskými nebo třeba švédskými kolegy z univerzit to je celkem běžné. V zemích, jako Německo nebo Švýcarsko, není nic až tak divného, když se někdo nejdřív vyučí a pak vystuduje vysokou školu.

* LN V Německu je poměrně běžné jít po střední škole na rok do praxe a pak teprve pokračovat ve studiu. Kulturní a společenský kontext je tam jiný?

Německo a Švýcarsko jsou často uváděny jako vzorové země, od kterých by ostatní chtěli učňovské školství okopírovat. Ale vzdělávací systémy jsou jednoznačně kulturně determinované, a i kdyby někdo chtěl, nedají se jednoduše přesadit jnam. Výhoda školského systému těch dvou zemí je mimo jiné i v tom, že je pružnější a dostupnější než ten český: když žák dosahuje dobrých výsledků, může přestoupit na náročnější školu, je snadnější změnit obor, je daleko běžnější, že si schopní žáci nejdříve zvolí řemeslo a pak ve vzdělávání pokračují. U nás se většinou přestupuje spíše „dolů“, neboli z maturitního oboru na tříletý.

* LN Vaše studie srovnává různé země do žebříčků podle statusu, který v dané zemi učňovské vzdělávání má. Jak jste tento status definovali a měřili?

Švýcarská metodika, o kterou jsme se opřeli, vychází z výsledků patnáctiletých žáků v testech PISA. Ty prověřují funkční gramotnost v rodném jazyce a matematice. Čím nižší skóre učňů a čím větší rozdíl mezi jejich výsledky a výsledky žáků jiných středních škol, tím nižší status v dané zemi učiliště mají. Neboli pokud se na učňovské obory hlásí žáci s nejnižšími kompetencemi ve zkoumaných oblastech, dá se to interpretovat tak, že je to do velké míry volba z nouze, ne z přesvědčení. Mluvíme samozřejmě o průměru.

* LN Že české učňovské školy nemají vysoký status, nezni jako velký objev. Říká studie i něco překvapivého?

Zajímavé bylo porovnání rozdílů ve skóre žáků České republiky a zemí, kde má učňovské školství dobrou pověst, jako je právě Švýcarsko. Švýcarští žáci učňovských oborů dosáhli v testech z matematiky a rodného jazyka nadprůměrného výsledku, zatímco čeští žáci hluboce podprůměrného. Česká republika má v učilištích 44 procent žáků v nejnižší z šesti úrovní gramotnosti, která se již považuje za nedostatečnou, Švýcarsko desetkrát méně takových žáků. To dokazuje, že na učilištích ve Švýcarsku je jiná skladba dětí než u nás. Jinak řečeno: do prvních ročníků, kde se výsledky měřily, nastupují i děti, které by u nás šly na lyceum nebo gymnázium. I od toho se pak samozřejmě odvozuje atraktivita těchto škol pro rodiče a jejich pověst jako celku.

* LN Vzdělávací systémy jednotlivých zemí se ale od sebe v různých parametrech zásadně liší, což může srovnání dost zproblematizovat...

Ano, my dělíme střední školy na odborné a učňovské, ale anglický pojem VET – vocational education and training – zahrnuje v některých zemích veškerou odbornou profesionální přípravu, všechny školy kromě gymnázií. Švýcarsko je známé duálním systémem učňovského vzdělávání, zapojením firem do učňovské přípravy. Do „duálu“ jde 80 procent švýcarských žáků po základní škole. Určitě tedy všichni nepatří do kategorie „učeň“, jak si ji představujeme my. Duální systém pokrývá širší spektrum škol a profesí, účastní se ho například i farmaceutické firmy. Někdy se ale v mezinárodních analýzách jako „duální“ označuje pouze to, že část přípravy žáků probíhá ve škole a část je odborná praxe, nezávisle na tom, zda ve firmě, nebo ve školní dílně. České učňovské školství má podle těchto analýz prvky duálního systému.

* LN V čem je tedy rozdíl oproti čistému „duálu“, jak ho mají ve Švýcarsku nebo Německu?

Švýcarské a německé firmy a instituce, které se do duálního systému přihlásí, nesou za odbornou přípravu žáků přímou zodpovědnost. U nás nese výhradní odpovědnost škola, potažmo stát. I čeští žáci tráví část praxe v provozu, ve firmách, které jsou smluvními partnery školy. Otázka je, jak moc je tato práce odborná, pod jakým vedením probíhá a do jaké míry je koordinovaná se školní částí přípravy. Jsou i školy, kde je vazba velmi těsná, existují i firemní učiliště. Zásadní rozdíl je v nastavení celého systému spíš než v jeho specifických formách, ty u nás mohou být velmi různé. V Německu nebo Švýcarsku si k jednomu stolu sedá tripartita: zaměstnavatelé, stát a odbory. A pak společně vytvářejí kurikulum, profil profese, která se dobře uplatní na trhu práce. Firmy vědí, že se jim to vyplatí, ale přemýšlejí v dlouhodobějším horizontu. Jsou ochotné do učňů investovat nikoli jen jako budoucí zaměstnavatel, ale jako aktér vzdělávacího systému.

* LN Zavazují se nějak žáci, že musí pak u dané firmy nastoupit?

Ne. Ale kolem poloviny jich ve firmě nakonec zůstává.

* LN Dá se nějak jednoduše popsat, jak vypadá cesta vzdělávacím systémem v některé ze zemí, kde má učňovské vzdělávání dobré jméno? U nás jsou po základní škole zhruba tři možnosti: gymnázium, odborná škola nebo učiliště. Jak to je třeba v Německu?

Řekl bych, že v tom základním dělení na odbornou, všeobecnou a řekněme řemeslnou větev se Česká republika od ostatních neliší. Německá vzdělávací struktura není úplně přehledná, mají několik různých větví, polovětvi, možností kombinací a přechodů. Proto jsme Německo nakonec ani do studie nezahrnuli, bylo to metodologicky příliš komplikované. Nicméně německý systém je prostupnější než ten náš, a i když mají také obory definovány velmi konkrétně a mají jich hodně, asi 300, velká část přípravy učňů má obecnější charakter. V Dánsku je to zase tak, že si žáci nejdřív vybírají z asi 25 skupin kategorií a teprve později se začínají specializovat. O redukci oborů, jejich sjednocení, se mluví i u nás. Zatím je to tak, že patnáctileté nutíme do výběru velmi úzce vyprofilované profese s poměrně malou možností to změnit.

* LN Mám zkušenost s nízkokvalifikovanou prací v severní Itálii, a i když šlo o menší soukromé firmy, okamžitě mě registrovaly, měla jsem oficiální výplatní pásku s předepsanou hodinovou mzdou. Pracovní morálka byla pro mě překvapivě vysoká, stíhala jsem jen stěží. Status učňovských oborů zřejmě souvisí i s daným trhem práce, zejména s tím, jakou důstojnost a ochranu přisuzujeme jako společnost lidem na různých stupních pracovní hierarchie, nebo ne?

Bezpochyby, žáci určitě do rozhodování o výběru školy, ať už vědomého, nebo bezděčného, zahrnují to, co vidí a slyší kolem sebe. A je tu těsný vztah se strukturou ekonomiky, s nabídkou práce. Například ve srovnání s Německem máme v průmyslu hodně pozic s nižší přidanou hodnotou a vysokým podílem rutinních úkonů. Německý učeň má v průměru lepší vyhlídky na zajímavější a odbornější práci. Bylo by dobré se nad tím zamýšlet v tomto strukturálním kontextu. Vytyčit si, jakou chceme ekonomiku a co udělat pro to, abychom mohli učňům nabídnout zajímavou pracovní perspektivu. V ČR je ale spíš snaha nastavit vzdělávací systém tak, aby vyhověl konkrétním potřebám firem v dané chvíli.

* LN Jak byla studie přijata? Zaznamenali jste nějaké relevantní námítky?

Analýza samozřejmě není supersofistikovaná, má ukázat základní trendy a to se, myslím, podařilo. S obecným vyzněním neměl problém nikdo. Oponenti poukazovali na heterogenitu českého prostředí, rozdíly mezi obory, ty jsou v Česku velké a v průměrných číslech to zaniká. Stejně jako rozdíly mezi školami. Máme školy famózní a také školy hodně špatné. Bylo by určitě dobré se podívat dovnitř té struktury. Tam ovšem narážíme na nedostupnost dat, zároveň je to dost složitá oblast, aby se dala rozumně analyticky zpracovat.

* LN Setkala jsem se i s uční a mistry, kteří měli velkou profesní hrdost. Nevypadalo to, že by šli do učení z nouze...

Rozhodně jsme nechtěli posilovat nějaké stereotypy, negativní obraz učňovského školství nebo učňů. Česká debata o učilištích je hodně polarizovaná. Jedna strana říká „řemeslo má zlaté dno“ a musíme si za každou cenu udržet vysoké procento lidí v dělnických a řemeslných profesích. To se mi zdá poněkud umělé, protože to konzervuje status quo, místo abychom se snažili o proměnu kvality a více zohlednili perspektivu dnešních mladých lidí. Druhá strana jde zase radikálně proti tomuto narativu, což také není moc produktivní, protože tím popírá nějaké danosti a charakteristiky našeho systému. Ty se ovšem dají zlepšit.

* LN Studie testuje žáky v prvním ročníku střední školy, a výsledky tedy neříkají nic o kvalitě výuky na těchto školách, ale spíš o tom, jakými kompetencemi vybavila tyto děti základní škola. Je to tak?

Určitě, nízká úroveň gramotností dětí, které směřují do učňovských oborů, samozřejmě souvisí s tím, jak kvalitně je vzdělala základní škola. To jsem už zmínil, když jsme mluvili o výsledcích švýcarských žáků v porovnání v českými. Výrazně ukazují, že česká základní škola má v tomto ohledu velké rezervy. Střední škola pak řeší problémy, které se měly řešit dřív a už se třeba ani vyřešit nedají. Ve srovnání s jinými zeměmi máme velké rozdíly ve výkonnosti „nejlepších“ a „nejhorších“ žáků, což mimo jiné svědčí o malé schopnosti základních škol aktivizovat a motivovat žáky s horšími výsledky.

* LN Studie obsahovala i nějaká doporučení. Jak by se tedy podle vás měl český systém učňovského školství proměnit?

Jsou to samozřejmě tak trochu hraběcí rady, jedna věc je analýza, druhá věc je změna. Určitě není cesta implantovat cizí systém, byť někde skvěle funguje. U nás by nefungoval. Byly takové pokusy v některých jihoevropských zemích udělat to jako v Německu nebo Švýcarsku – výsledek byl samozřejmě úplně jiný než předobraz. Určitě by podle nás prospělo zaměřit se na zvýšení podpory učitelů učňovských oborů, zkvalitnění pedagogické práce na učilištích. Nejlepší učitelé teď odcházejí na školy, kde se jim učí nejsnadněji, nejsou moc státem motivováni přijmout výzvu a jít tam, kde je složitější skladba žáků, což jsou učiliště. Další žádoucí změna by bylo systémové zapojení firem do vzdělávání, propojení a společný postup všech aktérů: státu, zaměstnavatelů, odborů. Teď je to tak, že něco říká stát, firmy něco chtějí, odbory mají zase jiný názor...

* LN To je ale právě něco, co je asi mimo české možnosti, ne? Umíme možná udělat dobrou školu, takové příklady máme, ale neumíme vymyslet a dotáhnout složitější systémové projekty, něco, co vyžaduje komplexní koordinaci. Neměli bychom hlavně zviditelňovat to, co funguje, co se osvědčilo, s tím, že se další přidají?

Trefná poznámka. Vidíme to opravdu všude, aktuálně třeba v tom, jak nevládáme pandemii. Spolupráce na systémové úrovni, mezi ministerstvy, mezi státní správou a soukromou sférou opravdu není naší silnou stránkou. Ale rezignovat s tím, že jde o neměnné české specifikum, by byla chyba. Musíme se snažit také o systémový přístup, i s vědomím, že nemáme tak kohezní prostředí a takovou schopnost spolupráce jako Němci. Jen proto to ale nevzdáme. Desetkrát to nevyjde, ale jednou ano.

Václav Korbel * Spolupracovník think-tanku IDEA při Národohospodářském ústavu AV ČR a analytik PAQ Research. * Absolvoval doktorské studium na **Fakultě sociálních věd UK**. * V minulosti pracoval v oddělení Strategie a analýz na MŠMT. * Zabývá se výzkumy v oblasti ekonomie vzdělávání, dopadem vzdělávacích metod na žáky a vzdělávacími nerovnostmi.

Do prvních ročníků učilišť ve Švýcarsku, kde se výsledky měřily, nastupují i děti, které by u nás šly na lyceum nebo gymnázium

O autorovi: J I T K A P O L A N S K Á, Autorka je stálou spolupracovnicí LN

Foto autor: FOTO MAFRA – MICHAL TUREK

Dvanáct medailonků kandidátů do rady ČT [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.04.2021, Zdroj: blisty.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 02:27, Celková návštěvnost: 382 770, RU / měsíc: 109 967, RU / den: 9 704, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

12 MEDAILONKŮ KANDIDÁTŮ DO RADY ČT pro druhé kolo hlasování Poslanecké sněmovny ČR (duben 2021) Posouzení nominací dle zákonných požadavků U nominujících spolků předvybraných kandidátů pro hlasování v Poslanecké sněmovně nemá šest z nich zákonem požadovanou účetní uzávěrku v obchodním rejstříku, viz § 21a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Za tento přestupek je přitom možné uložit sankci ve výši 100 000 Kč a výmaz z obchodního rejstříku.

minimálně tři nominující organizace úzce spolupracují s vybranými politickými stranami a politiky, uzavírají s nimi dohody, udělují jim ocenění za podporu svojí agendy, přestože se samy deklarují jako apolitické a nadstranické, vzdor zákonu, který klade důraz na nezávislost kandidátů se zvláštním důrazem na nezávislost politickou, viz § 5 odst. 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi.

Většina nominujících spolků má jen několik členů a vyvíjí úzce vymezenou lokální činnost a jeden byl založen v roce 2020, přestože § 4 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi požaduje nominace "zastupující VÝZNAMNÉ regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy." (Uspěly ale nominanti lokální TJ, Pétanque klubu, muzejního či hasičského spolku s adresou v panelákovém bytě. Neuspěli naopak kandidáti z celostátních profesních akademických, novinářských, filmových, asociací a univerzít - včetně Univerzity Karlovy, Ekumenické rady církví, Českého klubu turistů, Akademie věd, Národního divadla, České rady dětí a mládeže, které sdružují stovky tisíc členů a podporovatelů)

U kandidátů:

Dva figurují v seznamu na seznamu spolupracovníků StB v režimu důvěrník, podle lustračního zákona se tato kategorie nepovažuje za vědomou spolupráci.

Jeden je pravděpodobně ve střetu zájmů definovaném § 5 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, podle kterého se radní "nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost jeho rozhodování v Radě."

Kandidáti do Rady ČT

Petr Brozda

Nominující organizace MUSICA TEMPLI, spolek pro studium duchovní hudby Počet hlasů Volebního výboru 9 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1973, je majitelem společnosti READY-TO-START, a. s., která se zabývá prodejem tzv. ready-made společností, spoluzakladatel lékárny Oáza v Trinci, která provozuje i stejnojmenný e-shop

v 90. letech vydával regionální týdeník, v roce 2006 byl volebním manažerem u SNK-ED

studoval žurnalistiku na FSV UK a regionální rozvoj na TU v Ostravě

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

není zřejmý vztah mezi kandidátem a navrhujícím spolkem, jeho působení v oblasti hudby či duchovní hudby nelze dohledat, spolek navíc několik let nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích Justice.cz

na základě návrhu současného předsedy Rady ČT Pavla Matochy se účastnil volby do Dozorčí komise ČT v listopadu 2020, ale neuspěl Mediář

Názory na ČT

rozpočet by měl být jasný a přehledný, aby bylo jasné, kolik pořadů se bude vyrábět. Vystoupení před volebním výborem současná podoba plánů v ČT není realistická ani srozumitelná, protože není jasné, kolik a čeho se bude v jednotlivých letech vyrábět Vystoupení před volebním výborem

prostor pro regionální vysílání je nedostatečný, mělo by představovat tradice, vzory pro mládež a místní politiku. Vystoupení před volebním výborem

televize by měla hledat úspory ve výrobě Vystoupení před volebním výborem

Názory na média, politiku, veřejné dění

v médiích nevystupuje, výjimkou je jeho článek z roku 2005, ve kterém kritizoval přílišné zdanění českých občanů a navrhoval zavedení tzv. "rovné daně" Hospodářské noviny

na Facebooku nesouhlasil s rozhodnutím Ústavního soudu, které zrušilo pětiprocentní hranici pro vstup do Poslanecké sněmovny, pravidla by se neměla podle něj měnit během voleb Facebook

váží si svobody, kterou přinesla Sametová revoluce Facebook

Pavel Černocký

Nominující organizace Šance na návrat, z.s. Počet hlasů Volebního výboru 10 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru

Základní údaje

* 1945, publicista; na začátku 90. let pracoval v Radiožurnálu; později publikoval komentáře v periodících Metropolitan, Fórum, Český deník, Telegraf; byl také hudebníkem a podnikatelem

aktuálně publikuje komentáře na serveru Neviditelný pes, na svém facebookovém profilu zveřejňuje své názory a rozhovory s pozvanými hosty

Problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

podle Federace židovských obcí v ČR jeho výrok: „Bojím se vlády 'židoliberalů', nikým nevolených, ale disponujících obrovským kapitálem" z rozhovoru pro Parlamentní listy "naplňuje znaky definice antisemitismu, přijaté Poslaneckou sněmovnou, a jen dokresluje obecnější názorové ukotvení Pavla Černockého, jak je prezentuje v různých médiích. FŽO, Parlamentní listy

spolek Šance na návrat, který Černockého nominoval, nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích; ve svých stanovách se prezentuje jako nepolitická instituce, přestože nedávno uzavřel memorandum o spolupráci s SPD justice.cz, Hlídací pes

na Facebooku šíří dezinformace, např. v nedávné době o tom, že covid19 vznikl v americké laboratoři Fort Derick Facebook či o odkoupení společností Seznam.cz a Czech Media invest Georgem Sorosem Facebook, vysvětlení zde

uráží na Facebooku veřejně známé osobnosti - Meghan Markle je podle něj podivná coura, Miroslava Němcová - neuvěřitelně

hloupá osoba ad Facebook, Facebook, Facebook

Mezi lety 1986 a 1987 byl veden v seznamech spolupracovníků StB jako důvěrník, podle lustračního zákona se tato kategorie nepovažuje za vědomou spolupráci. Jeho spis byl skartován. Archiv bezpečnostních složek (str. 15)

Názory na ČT

veřejně vulgárně napadá zaměstnance ČT: zahraniční zpravodaj Lukáš Mathé je podle něj odporný, manipulativní vepř Facebook; o moderátorce ČT Michaelé Jílkové napsal, že je to samožerka, která jenom mele Facebook, o Václavu Moravcovi, že je podvraták ParlamentníListy.cz

generálního ředitele Petra Dvořáka označil za komunistického šmejda Parlamentní listy; ČT se podle něj stala "rodinným, nepotickým podnikem", doufá, že "nové vedení televize vyrazí lidi jako Fridrichová, Šámal, Wollner a Rosí", váží si naopak Davida Borka Parlamentní listy

pořady Newsroom ČT24 nebo 168 hodin, nejsou zpravodajství, ale ideologická masírka a odporná manipulace, vedení zpravodajství ČT je viditelně spojené se stranami jako TOP 09, STAN a s tiskovinami jako třeba Respekt, Forum24 Parlamentní listy

za volební úspěch ODS podle něj může strana "jednoznačně poděkovat ČT, která Pata a Mata (Fialu a Stanjuru) usilovně tlačila před sebou. Dostávali na obrazovce naprosto neúměrný prostor (vzhledem k volebním preferencím) u Moravce i v dalších pořadech. ParlamentníListy.cz

ve veřejném slyšení před Volebním výborem naopak ČT pochválil za skladbu programů, jako radní by se věnoval politické vyváženosti v rámci televize, aby práce zpravodajství odpovídala výsledku voleb Lupa.cz

Názory na média, politiku, veřejné dění

V dubnu 2020 kritizoval premiéra Babiše za zvládání pandemie, naopak vyzdvihoval Tomia Okamura Parlamentní listy kritizuje Angelu Merkelovou za nezvládnutí imigrace, liberálové "mají pocit, že vlastní patent na univerzální pravdu" Neviditelný pes

vítězství Joe Bidena by "znamenalo příklon USA ke komunistickým myšlenkám a postojům a ohrozilo by mír a rovnováhu na celé naší zeměkouli," uvedl Černocký před volbami prezidenta USA loni na podzim Neviditelný pes

Další názory viz facebookový profil a Neviditelný pes

Pavel Černý

Nominující organizace LIGA LIBE, z. s. Počet hlasů Volebního výboru 9 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje *1967, bývalý policejní instruktor, nyní působí soukromě jako instruktor ve firmě SWTT/ TacticalTraining.cz, která trénuje příslušníky bezpečnostních složek v ČR i ve světě (např. Čína, Gruzie, Indie apod.).

prezident spolku LIGA LIBE, který bojuje za právo občanů držet zbraně a zakotvení tohoto práva do Ústavy, často na toto téma vystupuje v médiích

v roce 2014 kandidoval do Evropského parlamentu za Občanskou konzervativní stranu

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

v současnosti je v právním sporu s ČT, vadilo mu, že se video, ve kterém předvádí policejní zákrok objevilo s titulkem „Policejní technika, která zabíjela“ a ČT neshledala důvod k omluvě Lupa, Xtv

spolek LIGA LIBE, z. s., který Černého nominoval nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích Justice.cz.

Zveřejňuje naopak vtipy zesměšňující Romy jako násilníky a zloděje, Ježíše se samopalem a zesměšňuje demokraty a odpůrce jiných názorů. Za prosazování zbraňové agendy spolku uděluje politikům medaile a slibuje jim podporu svých příznivců

vzhledem k jeho lobbistické aktivitě ohledně zbraňové legislativy není jasná jeho motivace na působení v dozorčím orgánu ČT

Pavel Černý byl evidovaný jako spolupracovník Státní bezpečnosti v kategorii důvěrník. Spis zpracován vojenskou kontrarozvědkou v době, kdy byl pravděpodobně na vojně. Podle lustračního zákona se tato kategorie nepovažuje za vědomou spolupráci, viz vysvětlení zde. Archiv bezpečnostních složek (str. 31)

Názory na ČT

ČT by měla respektovat názorovou rozmanitost obyvatel, v radě by na to chtěl dohlížet Vystoupení před volebním výborem nestrannost a nezávislost podle jeho slov v České televizi pokulhává, což bylo vidět třeba při amerických volbách v roce 2016

Vystoupení před volebním výborem

veřejnoprávní televizi pochválil za dětský program a stanici ČT3 pro seniory Vystoupení před volebním výborem

v informování o koronavirové situaci viděl znaky bulvárnosti Vystoupení před volebním výborem

jak zmíněno výše, kritizoval ČT, že použila jeho video ve vysílání a na stížnosti neodpověděla

Názory na média, politiku, veřejné dění

dlouhodobě se svým spolkem LIGA LIBE bojuje za právo držet zbraně, loni v červenci například spolek předal vládě petici se 110 tisíci podpisy proti omezení vlastnictví zbraní iDnes.cz

kritizuje boj proti diskriminaci v západním světě na příkladu knih, které nemohly vyjít kvůli obvinění z rasismu Facebook, upozorňuje na "agresivní" vegany a vegetariány Facebook a údajný posun západní Evropy k socialismu Facebook, kritizuje politickou korektnost, která může zničit svobodu projevu Facebook, další názory zde

Jefim Fištejn

Nominující organizace Hospodářská komora České republiky Počet hlasů Volebního výboru 13 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1946, publicista

je dlouhodobým komentátorem Českého rozhlasu Plus, Reflexu i dalších médií

v minulosti pracoval v Rádiu Svobodná Evropa, byl signatářem Charty 77, v 90. letech šéfredaktorem Lidových novin

byl také poradcem někdejší předsedkyně Senátu Libuše Benešové (ODS) a bývalého premiéra Jana Fischera ČRo Plus, iHned

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

je členem komise Ceny Arnošta Lustiga společně s generálním ředitelem ČT Petrem Dvořákem Cena Arnošta Lustiga

je společníkem ve firmě Chronos film, spol. s r.o., která se podle obchodního rejstříku zabývá výrobou a distribucí audiovizuálních děl, nepodařilo se dohledat, že by firma vyvíjela nějakou činnost Obchodní rejstřík

Názory na ČT

poslancům sdělil, že se už neobjevuje ve vysílání: „Do ČT se nedostane člověk, který nesdílí skupinový názor. Anebo z toho prakticky vypadne jako já. Nebudou si zvat někoho, na jehož názory nebudou umět reagovat.“ Vystoupení před volebním výborem na Fištejnovu výtku, že se v poslední době neobjevuje ve vysílání, reagoval vedoucí zpravodajství František Lutonský

s tím, že Fištein byl v ČT 24 v posledních dvou letech 28x. Lupa.cz a Twitter veřejnoprávní televize má být nezaujatá a bojovat proti monopolu názoru Vystoupení před volebním výborem (2:47:50)
rada ČT je kontrolní nikoliv řídicí orgán Vystoupení před volebním výborem (2:47:50)
chce se zaměřit na programovou a obsahovou vyváženost tvorby ČT Vystoupení před volebním výborem (2:47:50)
"Je potřeba najít správné manažery, kteří budou chápat, že jejich názor není povinný pro všechny ostatní. To mi velice schází v dnešní době." Vystoupení před volebním výborem
"Ráno ze zvyku čtu monitor tisku, obzvláště bedlivě u amerického tisku. Víím předem, co dostanu na stůl ze zpravodajství ČT. Bude tam úvodník New York Times a bude tam i stejné výrazivo." Vystoupení před volebním výborem
Názory na média, politiku, veřejné dění
Je konzervativcem kritizujícím zaujatost médií u nás i v zahraničí Český rozhlas Plus
Kritizoval Bidena za jeho snahu o rovnost a zlikvidování "lepších čtvrtí" Český rozhlas Plus
"Čím se liší Sociální demokracie od Buržoazní demokracie, liší se zhruba tak jako normální židle od elektrické." Rádio Svobodné universum
"Trump snížil nezaměstnanost a zvýšil HDP USA a byl proto lepší než Biden, který za 40letou historii v Politice nic neudělal. Český rozhlas Plus
V rozhovoru z roku 2013 se stavěl proti přímé demokracii Parlamentní listy

Jiří Grund

Nominující organizaceAnglo-americká vysoká škola, z.ú..Počet hlasů Volebního výboru11 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1977, je výkonným ředitelem Asociace provozovatelů mobilních sítí, konzultantem ve vlastní společnosti Grucon a předsedou výboru Asociace obchodu ojetými automobily

v minulosti pracoval v marketingu, například pro společnost Microsoft a Ministerstvo obrany, na přelomu tisíciletí pracoval jako ekonomický zpravodaj v nakladatelství Economia

vystudoval strategický management na Nottingham Trent University a ekonomii na VŠE

v médiích vystupuje na téma mobilních služeb a ojetých automobilů

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidátaAsociace provozovatelů mobilních sítí, ve které je Grund ředitelem, zastupuje zájmy mobilních operátorů O2, Vodafone a T-Mobile. Tyto subjekty provozují internetové televizní vysílání, které je konkurencí iVysílání ČT i klasického vysílání

společnost O2 navíc provozuje sportovní kanál, který je přímým konkurentem ČT Sport. ČT a O2 si konkurují například v oblasti přenosů fotbalových zápasů a mají stejného majitele - skupinu PPF, která vlastní televizi Nova, dalšího přímého konkurenta ČT. Český rozhlas

Uvedené skutečnosti jsou v rozporu se zákonem o České televizi, který o členovi Rady ČT říká, že "se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost jeho rozhodování v Radě." viz § 5 Zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi

Názory na ČT

Česká televize se podle něj brání konstruktivní kritice, což je chyba Vystoupení před volebním výborem
dehonestující články o zvolených radních zakrývají debatu o kvalitě pořadů, financování atd. Vystoupení před volebním výborem

kritizoval Českou televizi za příliš negativní informování o koronaviru Vystoupení před volebním výborem

v radě by se chtěl zaměřit na hospodaření, přinášení kreativních nápadů a zklidnění debaty Vystoupení před volebním výborem

Názory na média, politiku, veřejné dění

nesouhlasil s regulacemi cen roamingu a volání do zahraničí ze strany Evropské unie, spekoval jestli téma zrušení roamingu v EU nebylo zavedeno, aby se odpoutala pozornost veřejnosti od Brexitu a migrační krize, evropský trh s telekomunikacemi je přeregulován Aktuálně.cz (2017)

zpochybňoval zprávu Evropské komise o cenách operátorů v Evropě, telekomunikační infrastruktura může umožnit přesun české ekonomiky ke špičkové ekonomice založené na vzdělání, proto je nutné ji zbytečně neomezovat administrativou a regulací ČT24 (2018)

Jiří Kratochvíl

Nominující organizace

1. Liberecká sportovní a tělovýchovná organizace z.s., 2. Sdružení pro obnovu hasičských tradic z.s.Počet hlasů Volebního výboru9 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru

*1944, v 80. a 90 letech pracoval v České a Československé televizi, jako režisér a vedoucí výroby posledních 12 let je také radním ČT

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

byl součástí rady i v roce 2000, kdy Rada odvolala generálního ředitele Dušana Chmelíčka a zvolila nového ředitele Jiřího Hodače, v reakci se vzbouřila část zaměstnanců, která považovala Hodače za osobu napojenou na politiky, tzv. televizní krize nakonec skončila odstoupením Rady i Hodače ČT, ČT, iRozhlas.cz

Jiří Kratochvíl byl mezi roky 1986 – 89 veden jako kandidát tajně spolupráce (KTS). STB si ho vytipovala pro spolupráci, ke které ale nedošlo. Neobvyklé je, jak dlouho KTS byl. Spis byl skartován. Archiv bezpečnostních složek (str. 23)

spolek Sdružení pro obnovu hasičských tradic, který Kratochvíla nominoval, už několik let nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích, sídlí v bytě panelákového domu Justice.cz

Názory na ČT

generální ředitel Petr Dvořák je podle něj nejhorší v historii, Kratochvíl mu vyčítá stav hospodaření i snahu o změnu skladby základního platu a nárokových odměn, dříve Dvořáka nekritizoval, jelikož by prý tehdejší Radě šel hlavou proti zdi, ostatní radní mu údajně hrozili, že dosáhnou jeho vyloučení z rady Vystoupení před volebním výborem

v srpnu 2020 inicioval odvolání dozorců komise kvůli „dlouhodobým ignorováním pokynů“ a „špatné a nekvalitní práci“, přestože před tím jí vždy podporoval a schvaloval její činnost Lupa.cz (komise nakonec byla odvolána v listopadu 2020)

vadí mu, že se točí pořady podle zahraničních licencí Vystoupení před volebním výborem

chtěl by nasměrovat kontrolní činnost Rady do koutků, kam málokdo vidí Vystoupení před volebním výborem

v Radě ČT se řadil ke kritikům kontroverzní epizody pořadu Reportéři ČT, která pojednávala o tom, že jedna z obyvatelek Lidic týden před vyhlazením vesnice udala svou židovskou podnájemnici, Kratochvílovi konkrétně vadilo, že reportáž vycházela jen z jednoho zdroje (a sice zjištění historika Kyncl) Mediář.cz, Parlamentní listy

domníval se, že na některé radní ČT je vyvíjen politický tlak Parlamentní listy z účtů ČT podle něj zmizely 3 miliardy, ředitel Dvořák se proti tomuto tvrzení ohradil, hospodaření ČT je podle Dvořáka transparentně zveřejněno ve výročních zprávách a Kratochvíl se vůči němu v minulosti nijak neohrozoval Lupa.cz velmi mu vadilo, že Radě ČT nebylo umožněno prozkoumat manažerské smlouvy Petra Dvořáka Parlamentní listy jako radní se v roce 2010 podílel na odvolání dozorčí rady, která podle něj "opakovaně porušovala dohodnutá pravidla, snažila se dostat dovnitř výběrových řízení, která právě probíhají a nebyla ještě uzavřena" Týden.cz v době kandidatury Petr Dvořáka roku 2011, Kratochvíl upozorňoval, že v době jeho vedení Novy nebyla tato televize v nejlepším stavu Lidové noviny jako radní se v roce 2013 zastal moderátora pořadu Všechnopárty Karla Šipa za vtip v němž Šíp navrhl na žádost diváků rozšířit v České televizi vysílání o Romech tím, že se prodlouží stopáž pořadu Na stopě, Kratochvíl by považoval takové omezování moderátorů za cenzuru Novinky.cz

Názory na média, politiku, veřejné dění lze dohledat z veřejných zdrojů Jaroslav Kravka

Nominující organizace

Pétanque club Brněňští Draci, z.s.. Počet hlasů Volebního výboru 11 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

* 1952, nyní pracuje jako pedagog na Střední škole uměleckomanažerské a příležitostně jako dramaturg

je vystudovaný právník, v letech 1987 až 2012 pracoval jako dramaturg ČT, v minulosti se několikrát hlásil do mediálních rad, v roce 2012 kandidoval v Jihomoravském kraji za Národní socialisty - LEV-21

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

podle Jana Rejčka podepsal v roce 1989 antipetici "Několik potřebných vět", která měla být odpovědí na "Několik vět", jakousi novou verzí Anticharty, totožnou informací lze najít v otevřeném dopise tvůrčích svazů a mediálních odborů představitelům vlády Lidové noviny, Mediář, Respekt

v lednu roku 2007 čelil jako zaměstnanec ČT Brno podezření ze střetu zájmů, protože byl členem správní rady firmy Bohemia JazzFest, která se kromě pořádání hudebních festivalů věnovala "TV produkci, filmové produkci a šíření audiovizuálních děl"; v březnu téhož roku správní radu této organizace opustil Justice.cz, Brněňský deník

spolek Pétanque club Brněňští Draci, který Kravku nominoval nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích Justice.cz

Názory na ČT

na Facebooku se připojil k dopisu profesora Jiřího Svobody, který kritizoval radní ČT Hanu Lipovskou, při kritice hospodaření ČT prý nevezala v potaz inflaci, přebírala data od předpojatých lidí, pokles sledovanosti, na který upozornila, je marginální Facebook

ve vystoupení před volebním výborem řekl, že o ČT se mluví jako o černé díře na peníze, chybí jí transparentnost, změnil by systém její kontroly veřejností, inspiroval by se chartou BBC Vystoupení před volebním výborem

Názory na média, politiku, veřejné dění

Je aktivním komentátorem na Facebooku, ironizoval zde například (podle něj patrně přehnaný) boj proti rasismu v západním světě (odkaz, odkaz, odkaz, odkaz), bojuje zde za dodržování opatření proti covid-19 (například zkritizoval poslance Lubomíra Volného za nedodržování opatření nebo snahu jednoho nočního klubu obcházet opatření) další názory kandidáta zde

V roce 2012 kritizoval za neoriginalitu myšlenek program ODS Parlamentní listy

Karel Novák

Nominující organizace Nadační fond Filantia Počet hlasů Volebního výboru 15 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru

Základní údaje

*1970, novinář a mediální manažer

od 90. let pracoval ve zpravodajství ČT, 2011 až 2014 šéfredaktor programu ČT24, 2014 až 2017 vedoucí dramaturg

Zpravodajství ČT, vedoucí dramaturg pořadu 168 hodin

mezi lety 2019-2021 byl ředitelem strategického rozvoje zpravodajství Active Radio (Evropa 2, Frekvence 1, Bonton, Dance, Zet a Youradio)

zúčastnil se na straně vzbouřenců televizní vzpoury v roce 2000 ČT, ČT

v roce 2017 neúspěšně kandidoval na pozici generálního ředitele ČT

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

Do Rady ČT byl nominován Nadačním fondem Filantia, který byl založen teprve v září 2020.

v roce 2017 byl protivníkem současného ředitele Petra Dvořáka ve výběrovém řízení na pozici generálního ředitele ČT Lupa.cz

Názory na ČT kritizuje aktivizaci médií, mainstreamoví novináři dle něj odsunuli příliš velkou část společnosti za okrajovou mez Vystoupení před volebním výborem

chce se zasadit o vytváření otevřeného prostoru pro svobodné sdílení informací, názorů a idejí a jejich konfrontaci Vystoupení před volebním výborem

názorovou aktuálnost publicistiky ČT vnímá jako problematickou. „Ani po televizní krizi jsme neudělali to, že bychom šli proti těm, kteří nás chtěli odvolat, protože jsme respektovali rozložení politických sil ve sněmovně. A já nechci nikoho ostrakizovat.“ Vystoupení před volebním výborem

celý problém je podle něj v tom, když si zaměstnanci České televize myslí, že zachraňují svět Vystoupení před volebním výborem

kritizoval facebookový příspěvek redaktora ČT "Národ tupců, který si jde pro papuče, nebo pro tričko.", s tím souvisí klesající důvěra v ČT Vystoupení před volebním výborem (08:03:30)

ČT vidí jako národního vysílatele, který bude normotvorný nejen v jazykové rovině, ale má uchovávat také kulturní odkaz a být součástí státnosti České republiky. Vystoupení před volebním výborem

koronavirové informování bylo z jeho pohledu "přepálené" Vystoupení před volebním výborem

Je důležité, aby existoval duální systém zpravodajského vysílání, souběh veřejnoprávních a komerčních médií, veřejnoprávní vysílání se může velmi rychle stát státní vysílání Rádío Zet (08.00)

oceňuje přijetí Desatera pro práci novinářů na sociálních sítích. Má za to, že novinářské "excesy na sociálních sítích mohou být jednou z příčin slábnoucí důvěry veřejnosti v média." SeznamZpravy.cz

ČT24 zaspala dobu (2017) - chybné nastavení, programové schéma a koncept Seznam zprávy

je třeba dělat zpravodajství místo zpráv Seznam zprávy

Petr Dvořák je úspěšným ředitelem, až na ČT24 vede ČT dobře (2017) Seznam zprávy

tlaky na ČT byly vždycky a je třeba se s nimi naučit pracovat (2017) Seznam zprávy

chce ČT financovanou pouze z koncesionářských poplatků a do jisté míry obchodní činnosti typu sponzoring, proti reklamě (2017) Dotyk.cz

je potřeba, aby ČT získala znovu respekt a pevné postavení (2017) Respekt

mělo by tu být jedno spojené médium veřejné služby, které by dávalo lidem možnost dozvědět se seriózní informace založené na faktech (2017) (čas 7.29) DVTV

kdyby byl generálním ředitelem ohradil by se vůči označení reportérů ČT Andrejem Babišem za zkorumpovanou pakáž (2017) (čas 16.20) DVTV

Názory na média, politiku, veřejné dění nelze dohledat z veřejných zdrojů

Zdeněk Pernes

Nominující organizace Rada seniorů ČR z.s.s. Počet hlasů Volebního výboru 10 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru
Základní údaje

*1950, je předsedou neziskové organizace Rady seniorů

vystupuje aktivně v médiích na téma seniorů, například v Parlamentních listech, ČT, Seznam Zprávy aj.

bývalý člen KSČ, držitel titulu RSDr. (doktor sociálně-politických věd), který za minulého režimu získávali absolventi politický škol

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

V roce 2018 jako předseda Rady seniorů opakovaně vyzýval seniory k volbě Miloše Zemana v prezidentských volbách (viz Rada seniorů, Parlamentní listy, Parlamentní listy), přestože se Rada seniorů deklaruje jako důsledně nadstranická a nepolitická organizace; kromě toho tento spolek uzavírá s ANO a dalšími stranami dohody o spolupráci, viz web RSCR.cz

nominující spolek Rada seniorů, kterému Zdeněk Pernes zároveň předsedá, nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích Justice.cz

Názory na ČT

chce prosazovat seniorská témata do programu ČT Lupa.cz

před členy volebního výboru se přiznal, že neví, jaké má Rada kompetence Vystoupení před volebním výborem

obraz seniora ve společnosti by měl odpovídat skutečnosti Vystoupení před volebním výborem

chce udržet ČT3 a nechce zvyšovat poplatky Vystoupení před volebním výborem

chce, aby se ČT znovu více zaměřila na problematiku tzv. šmejdu Vystoupení před volebním výborem

Názory na média, politiku, veřejné dění

v médiích se často vyjadřuje k tématu seniorů, v poslední době například jejich situaci za pandemie

v rozhovoru pro Parlamentní listy z června 2019 uvedl, že Babišova vláda má ze všech českých vlád nejodpovědnější přístup k seniorům, Rada seniorů za premiérem stojí a podporuje jeho aktivity Parlamentní listy

v tomtéž rozhovoru řekl, že nechápe proč jsou svolávány demonstrace Milionu chvilék, řeší prý podružné věci, demonstrace jsou podle něj: "nástrojem opozičních stran, které tyto volby výrazně prohrály a snaží se rozdělit populaci v tomto státě"

Parlamentní listy

média hodnotí podle toho, jak mají kvalitní a objektivní zpravodajství, což nemá přímou korelaci k vlastnictví Parlamentní listy (2018)

kritizoval opoziční poslance za to, že považují přidání peněz důchodcům v době covidu za korupci Parlamentní listy

v roce 2018 se stavěl proti přijetí eura Parlamentní listy

v rozhovoru z roku 2017 tvrdil, že předsedovi Rady seniorů nepřísluší hodnotit parlamentní volby Parlamentní listy

v roce 2017 se prezentoval jako příznivec přímé demokracie Parlamentní listy

v roce 2012 spoluorganizoval veřejný protest proti úsporným vládním opatřením, která měla zasáhnout důchodce Novinky.cz

Další názory zde

Milada Richterová

Nominující organizace Suverénní řád Maltézských rytířů - České velkopřevorství Počet hlasů Volebního výboru 9 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1956, v letech 2012 až 2018 byla členkou Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV) V období 1995 až 2012 byla redaktorkou a následně zástupkyní šéfredaktora Českého rozhlasu, zaměřovala se na zpravodajství z Parlamentu, po jejím zvolení do RRTV s ní Rozhlas rozvázal poměr Lidovky.cz

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta Do rady RRTV byla v roce 2012 nominována za TOP 09 Lupa.cz, v roce 2019 byla neúspěšně nominována do RRTV opět za TOP 09 Twitter

Názory na ČT

Chce zjistit v jakém stavu ČT je a zdali je zapotřebí vyměnit její vedení Vystoupení před volebním výborem (1:58:00)

Vnímá ČT jako místo, kde se dají vytvářet pořady s méně komerčními tématy, jako dokumentární či vzdělávací. Vystoupení před volebním výborem (1:58:00)

ČT musí být dovoleno plnit poslání veřejnoprávní televize v silném právním prostředí, které jí nebude zasahovat a ovlivňovat její práci Vystoupení před volebním výborem (1:58:00)

Chce více naslouchat podmětům veřejnosti, kterým by měla ČT primárně "sloužit" Vystoupení před volebním výborem (1:58:00)

Veřejnoprávní média mají dávat prostor méně komerčním projektům, kterým by komerční televize nedaly prostor. Vystoupení před volebním výborem (1:58:00)

Názory na média, politiku, veřejné dění nelze dohledat z veřejných zdrojů

Daniel Váňa

Nominující organizace Vysoká škola ekonomická v Praze Počet hlasů Volebního výboru 10 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1962, mediální poradce a historik, radní České televize, vyučující v Diplomatické akademii a na VŠE

v minulosti byl mediálním poradcem hnutí ANO i KDU-ČSL

v roce 2014 kandidoval do Rady ČT poprvé, ale nakonec odstoupil kvůli svému tehdejšímu angažmá u ANO

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

V roce 2014 byl ředitelem komunikace Hnutí ANO 2011 ceskatelevize.cz

měsíc po lhuře na připomínky k výroční zprávě ČT do ní "vsunul" poznámku, že ČT neposkytuje ve vysílání odpovídající prostor straně SPD; udělal tak na základě chybné interpretace grafů z analýzy ČT, kdy měl za to, že zastoupení SPD v pořadech Máte slovo a Otázky Václava Moravce popisují její zastoupení v celém zpravodajství. Respekt Zastoupení také poměřoval jen zastoupením v Poslanecké sněmovně a ne v dalších volených orgánech Deník N. "Vytykáací věta" byla přesto ve výroční zprávě šesti členy Rady ČT odhlasována.

na základě "vlastní analýzy" inicioval i hlasování o střetu zájmů generálního ředitele Petra Dvořáka kvůli jeho působení ve

správně radě Leica Gallery. Podle Váni ČT na svých webových stránkách o Leica Gallery v minulých deseti letech informovala asi sedmdesátkrát, což je hodně v porovnání se srovnatelnými galeriemi; podle odborníků je analýza pana Váni nekompetentní, postrádá metodiku a zastoupení ve vysílání se nedá poznat z počtu zmínek na webu irozhlas.cz, Respekt, Newsroom 33:33Názory na ČT

je odpůrcem novinářského aktivismu, nezajímá ho osobní názor nebo hodnocení informací moderátorem diskusního pořadu Vystoupení před volebním výborem

kritizuje stávající hospodaření ČT, je podle něj potřeba brzdit růst nákladů, aby nenásledoval pád do propasti. Vystoupení před volebním výborem

podílel se na odvolání dozorčí komise ČT v roce 2020, což bylo některými právníky označeno za protiprávní Aktuálně

V Radě ČT se řadil ke kritikům kontroverzní epizody pořadu Reportéři ČT, která pojednávala o tom, že jedna z obyvatelk Lidic týden před vyhlazením vesnice udala svou židovskou podnájemnici, nejvíce Váňovi vadila "absence dalších pohledů" v reportáži Mediář.cz

V roce 2019 kritizoval i další reportáž Reportérů ČT o kauze Čapí hnízdo, podle Váni v ní moderátorka skákala poslankyni Válkové z ANO až příliš často do řeči, také mu vadilo využití reportáže serveru Seznam Zprávy o Andreji Babišovi mladším - ten byl v době reportáže psychicky labilní a natáčen skrytou kamerou, takže byla reportáž podle Váni neetická Aktuálně

v rozhovoru z července 2020 řekl, že k ČT je možné mít výhrady, ale není to na revoluci, dal by jí dvojku nebo trojku (01.00) Rádio Z

komunikace rady ČT s vedením ČT byla v roce 2019 složitá, proto také snížila Rada vedení ČT bonusy (05.30) Rádio Z

V roce 2016 neměl ke zpravodajství zásadní výhrady, cenil si dramatických zpracování historických témat a nezdálo se mu, že by na něj byl vyvíjen politický tlak Parlamentní listy

Názory na média, politiku, veřejné dění

hlásí se ke konzervativním hodnotám, irituje ho povinné nařizování ekologických automobilů místo toho, aby se při nákupu zvýhodnily, zavádění genderových kvót a progresivismus. Vystoupení před volebním výborem

Česko považuje za součást Západu (07.30), dnešní Západ je typický kultem zábavy, je těžké studenty inspirovat k poznávání, musí je to hlavně bavit, dalším problémem dneška je komodifikace všeho (uvádění věcí na trh) (09.00) Rádio Z

omezování nevhodných knih v USA je módní vlna, které odejde; je ale kritický k "bezbržehému" občanskému aktivismu, který je nebezpečím pro společnost, vždy se ptejme, v čí je to prospěch (16.30) Rádio Z

nepřemýšlí při svých přednáškách o korektnosti, považuje to za módní vlnu (19.00) Rádio Z

Radek Žádník

Nominující organizace Muzejní spolek Dobříšska, z.s. Počet hlasů Volebního výboru 10 z 18 hlasů v předvýběru Volebního výboru Základní údaje

*1971, je výkonným ředitelem společnosti DA Corporation, která provozuje ubytování pro osoby s Alzheimerovou nemocí pracoval v České televizi v letech 2009-2011 nejprve jako externí ekonomický poradce a později šéf programových okruhů, v letech 2012-2013 krátce pracoval pro TV Barrandov jako výkonný ředitel, dříve také pracoval v průmyslu jako ekonom

Možné problémy v oblasti nezávislosti, objektivity, reputace kandidáta

v době volby generálního ředitele podporoval jako kandidáta svého kolegu Romana Bradáče, oba poté po zvolení současného ředitele Petra Dvořáka z ČT odešli Týden

na základě nominace současného člena Rady ČT Romana Bradáče kandidoval do dozorčí komise v listopadu 2020 Mediář

vyjádření Radka Žádníka jsou používána jako důkazy v soudním sporu mezi Českou televizí a Jaromírem Soukupem, majitelem TV Barrandov Dopis generálního ředitele ČT Radě ČT, Mediaguru

Muzejní spolek Dobříšska, z.s, který Žádník nominoval, nezveřejňuje účetní závěrku ani přehled o majetku a závazcích Justice.cz

v době svého působení byl spolu s dalšími manažery v kritizován částí zaměstnanců ČT, moderátor Václav Moravec pro Týden uvedl, že Žádník je spolu s dalšími manažery příčinou toho, že v České televizi panuje špatná atmosféra a veřejnoprávní médium ztrácí diváky Týden.cz, Týden.cz

Názory na ČT

v době jeho odchodu z ČT, se naprosto lišily názory na hospodaření ČT mezi ním a Petrem Dvořákem Vystoupení před volebním výborem v rozhovoru z roku 2011 řekl, že ve Dvořákově projektu postrádal finanční konzervativnost Lupa.cz podle svých slov byl jedním z prvních, který upozornil, že ČT hospodaří s deficitem a ubývají jí finanční prostředky Vystoupení před volebním výborem v roce 2017 skutečně vystoupil na konferenci Senátu (organizovanou senátorem Janem Velebou) s prezentací, podle které se hospodaření ČT dostává do deficitu Lupa.cz tato prezentace později vyvolala polemiku mezi Žádníkem a představiteli ČT, o tom zda je rozpočet vyrovnaný nebo ne Lupa.cz, Lupa.cz

Pokud bude hospodaření ČT pokračovat stejným způsobem, bude se v nejbližších letech řešit situace, jak dál, protože za rok nebo dva finanční prostředky dojdou Vystoupení před volebním výborem

nechce v době ekonomických dopadů pandemie zvyšovat koncesionářské poplatky Vystoupení před volebním výborem

v rozhovoru pro Praha TV (2018) řekl, že rád se zúčastní čehokoliv, v čem by mohl být ČT prospěšný, ČT má nezastupitelné místo na mediálním trhu, je ale třeba, aby fungovala zdravě a seriózně, objektivně, vyváženě, počet zaměstnanců i rozpočet je ohromný, může to být břemenem Praha TV (03.00-08.00)

Názory na média, politiku, veřejné dění práce v průmyslu ho bavila, ale chtěl udělat něco užitečného, co má přidanou hodnotu, a proto se rozhodl založit domy pro lidi s Alzheimerovou nemocí Praha TV (10.00) Pro NFNZ.cz zpracovali Vojtěch Andrš a Tomáš Urban

Půl roku do voleb: Bartoš je terčem, Babišovi zatápí Faltýnek, míní expert. Aco Klaus? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 05:19, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Volby do sněmovny, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Do voleb zbývá půl roku a za tu dobu se může změnit mnohé - podle aktuálních průzkumů se však na 1. příčce usadila koalice Piráti a STAN před hnutím ANO. Až třetí je pak další koalice Spolu (ODS, TOP 09 a lidovci). Politolog Josef Mlejnek míní, že těžké chvíle čekají i šéfa Pirátů Ivana Bartoše, který nyní bude pod tlakem. Šéfovi ANO Andreji Babišovi zase přitěžují i záležitosti kolem Jaroslava Faltýnka a jeho diáře. A taková KSČM je dle Mlejnka odsouzena k boji o bytí a nebytí ve Sněmovně, ať už volba nového předsedy (nebo předsedkyně) dopadne jakkoliv. Mlejnek se pozastavuje i nad novou porcí kritiky, kterou exprezident Václav Klaus nasměroval ke své někdejší domovské ODS.

Podle dubnového průzkumu Phoenix Research pro Blesk.cz, ale i podle dalších průzkumů aktuální rozložení sil vypadá tak, že se koalice Pirátů a STAN usadila na 1. příčce před ANO. Těsně, ale přece.

Podle politologa Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd UK** se pod částečně to podepisuje logická touha voličů po změně.

„Koalice Pirátů a STAN je na vzestupu a tento trend je daný tím, že lidé touží po změně a touhu po změně posiluje i pandemie.

Velmi snadno dochází ke spojení špatné nálady z pandemie a z toho, jak k tomu vláda přistupuje. Někdy to odpovídá realitě, někdy to může být trochu nespravedlivé, ale tak to funguje,“ řekl Blesk Zprávám Mlejnek.

„Hnutí ANO a ČSSD jsou společně u vlády osmým rokem

a i kdyby nebyla pandemie, tak čistě jen fakt, že je někdo osm let u vlády, vyvolává u části voličů touhu po změně,“ připomíná.

Zatímco se vláda v čele s

Andrejem Babišem

(ANO) snaží vypořádat s nástrahami koronakrizy a řeší, jak vést Česko po stavu nouze, v klidu nemůže být ani opoziční koalice číslo 1. Co může Pirátům a STAN uškodit?

„Příznivců Pirátů a STAN jsou často lidé, kteří volili opoziční strany i v minulosti, tahle koalice je ale přitažlivá i pro část voličů hnutí ANO. Je navíc i atraktivní pro část voličů koalice SPOLU,“ líčí Mlejnek. „Jsou teď lídry pelotonu, mají nakročeno k volebnímu vítězství. Všichni ostatní na ně budou útočit, budou se vůči nim vymezovat.

Ivan Bartoš

bude samozřejmě terčem kritiky

a kampaně například od hnutí ANO a Andreje Babiše, ale bude terčem i sílící kritiky od té druhé koalice,“ varuje Mlejnek v očekávání toho, co se následujícího půl roku bude dít.

Sněmovní volby mají být za půl roku - 8. a 9. října 2021.

Samozřejmě za předpokladu, že nedojde k volbám předčasným.

Šéf ANO Andrej

Babiš opět čelí narážkám v rámci svého sporu o to, zda spolupracoval s StB, či nikoli. Jako nový důkaz se zjevila karta agenta Bureše, která obsahuje Babišovy osobní údaje. Premiér opakuje, že nespolečně spolupracoval...

Vedle toho však řeší problém i další vlivný muž hnutí ANO -

Jaroslav Faltýnek, který již sice není 1. místopředsedou, ale coby šéf poslaneckého klubu si ponechal značnou část moci i po loňské kauze Vyšehrad.

Faltýnek se nyní snaží vysvětlit, co znamenají poznámky v jeho diáři z let 2015 až 2017, které unikly na veřejnost - zřejmě skrze expartnerku.

„Uškodit to může. Jaroslav Faltýnek hnutí ANO, pokud jde o získávání podpory voličů, už moc neprosperává,“

říká politolog Mlejnek a pokračuje: „Hnutí ANO uspělo v politice s argumentací, že je něco jiného a lepšího než tradiční strany a že tradiční strany mají sklon ke korupci, že si ze státního rozpočtu přiklání peníze atd.

Jaroslav Faltýnek už má za sebou několik afér, z nichž vyznívá jako starý partajní boss a zosobňuje to, co hnutí ANO kritizovalo, když vstupovalo do politiky. V jeho osobě se hnutí ANO jeví voličům jako tradiční strana

se straníky, kteří se snaží v zákulisí přesouvat peníze ze státního rozpočtu pro sebe a pro své kamarády.“

Faltýnek v rozhovoru pro Blesk Zprávy minulý týden uvedl:

„Po všech těchto sr*čkách, které prožívám, přemýšlím, že se na to vyprdu. Ale vážně.“

Vážně prý přemýšlí o tom, že by nekandidoval již v podzimních volbách. „Ano, ano. Uvažuji o tom, že už bych nekandidoval. Protože když je člověk pořád dehonestovaný za to, že mluví s lidmi, kteří se k němu nahlásí, že je přijme a snaží řešit jejich problémy, tak za to 'su dehonestovanej'? Fakt už jsem z toho unavený. Příští rok mi bude 60, jsem po unavený, po operaci srdce, žaludečních vředů, je mi blbě,“ dodal.

„Pokud Jaroslav Faltýnek uvažuje o tom, že by vůbec nekandidoval, tak si myslím, že z hlediska volebního výsledku hnutí ANO je to správná úvaha,“

reaguje Mlejnek.

Koalice SPOLU - tedy ODS, TOP 09 a KDU-ČSL - hlásí, že koaliční smlouva je podepsána.

Inkoust na ní je ještě čerstvý, dle průzkumu Phoenix Research přitom koalice nadále okupuje 3. příčku průzkumů. Její aktéři věří, že míří výše. Jenže nejde o přehnaná očekávání?

„Koalici SPOLU se asi nedaří tolik ve srovnání s tím, co si zakladatelé koalice představovali,“

miní Mlejnek a k sebevědomým prohlášením poznamenává: „Jim ani nic jiného nezbyvá. Oni se před voliči musí prezentovat jako síla, která chce vládnout, vyměnit Andreje Babiše a má tu ambici být vítězem voleb. S tím to celé bylo dáváno dohromady. Nemohou v kampani říct: my jsme sice mysleli, že

Petr Fiala

bude premiérem, ale ono těch preferencí tak moc nemáme, tak nám dejte nějaký hlas, ať v parlamentu také budeme.

I kdyby oni sami třeba už moc nevěřili, že se jim může podařit v procentech dotáhnout někam na 30 procent, tak se musí v kampani tvářit, že k tomu mají nakročeno, jinak spadnou ještě níž.“

Do koalice SPOLU a zejména do šéfa ODS Petra Fialy dál ryje exprezident

Václav Klaus

, který tak své někdejší domovské straně dál okopává kotníky - Petr Fiala politiku dle něj dělat neumí a nová koalice vede pravici do záhuby, nechal se slyšet Klaus v rozhovoru pro MF Dnes.

„Václav Klaus starší je v tom konzistentní, není to první kritický výrok na adresu Petra Fialy.

ODS více či méně kritizuje od dob, kdy odešel, ta nejnovější vlna ale počíná od situace, kdy Václav Klaus mladší odešel z ODS,“ říká Mlejnek. Klaus mladší založil Trikolóru, její tvůrci Trikolóry věřili, že přeberou část voličů ODS, miní Mlejnek.

„To se jim příliš nepodařilo,“

poznává politolog.

Trikolóra v dubnovém průzkumu získala 3,5 procenta. A výrazně zaostává i za SPD, které chtěla odlákat patrně část voličů také . Okamurovo SPD si dle Phoenix Research připsalo 11,2 procenta.

Nyní Klaus ml. oznámil, že Trikolóru z osobních důvodů do říjnových voleb nepovede. Podle politologa

Klaus starší i svou další kritikou naznačuje, že hodlá nějakým způsobem promluvit do parlamentních voleb.

A někoho podpořit. „Určitě ne ODS. Pořád to ale svědčí o tom, že Václav Klaus hodlá buď sám založit, a nebo zaštitit nějaký subjekt. Tyto ambice projevoval poměrně silně i v posledních týdnech a měsících,“ podotkl Mlejnek.

Po svém prvním online sjezdu má ČSSD,

Jan Hamáček

upevnil své postavení - a vyzyvatele

Tomáše Petříčka

vypudil z vlády. Prezident

Miloš Zeman

neváhal a v pondělí svého neoblíbence Petříčka promptně odvolal z postu ministra.

„Tomáš Petříček se vymezil vůči Janu Hamáčkovi jako soupeř o vedení ČSSD, může tam být i motiv osobní, v souboji o předsednické křeslo padly i nějaké výroky. Ale je tam i rovina politická. Zkouší nějakým způsobem vybojovat si zpět část tradičního elektorátu a probouzet se do parlamentu,“

říká politolog Mlejnek.

ČSSD se snaží zaměřit na tradiční voliče. A to i ty zemanovské.

„ČSSD nic jiného nezbyvá, než se snažit oslovit tradiční voliče.

Jsou to lidé spíše starší, žijící v menších městech, na venkově. Snaha oslovit mladší městské voliče moc úspěšná nebyla, ti mají teď co volit, jejich sympatie se váží spíše ke koalici Pirátů a STAN.

Těžko může sociální demokracie spoléhat na to, že by dokázala nyní, v tuto chvíli městské liberální voliče oslovit,“ pokračuje Mlejnek.

Petříčkovi za jeho prozápadní postoje tleskali i někteří lidé, kteří nejsou voliči ČSSD - a zároveň by jí kvůli němu nevolili ,

upozorňuje politolog. Jan Hamáček v pondělí v Lidovém domě mluvil o tom, že Petříček před delegáty sjezdu neuspěl se svou kritikou vládní spolupráce s ANO a že se má strana pod jeho vedením vyjadřovat během posledního půl roku před volbami srozumitelněji.

Odejit tak byl ministr i z tohoto důvodu.

„Z hlediska volebního výsledku a snahy dostat se do parlamentu či rovnou do bezpečnější hladiny nad pět procent to má logiku. Já vnímá, že je dobře, když má ministr zahraničí prozápadní postoje. Ale když mluvíme o volbách, nemůžu nevidět, že není lákadlem pro přísun voličů,“ míní Mlejnek a zmiňuje i vyhovění vůli Hradu.

„Zabili tím dě mouchy jednou ranou i co se týče přízně na Hradě. Když se pak prezident Zeman začne pozitivněji vyjadřovat o sociální demokracii, mohou doufat, že část voličů, která jim utekla, se jim může vrátit,

když o nich prezident bude mluvit vstřícně. ČSSD je navíc v situaci, kdy potřebuje ber kde ber sehnat voliče, aby se nepropadla pod 5 procent,“ dodává politolog.

KSČM čeká v sobotu 17. dubna sjezd v Nymburku.

Vojtěcha Filipa

chce nahradit v křesle předsedy mj. europoslankyně

Kateřina Konečná . Filip přitom vládne komunistům již od roku 2005.

Ať už změna v čele přijde, nebo ne, podle Mlejnků mají komunisté, kteří i v průzkumu Phoenix Research skončili jen těsně nad pětiprocentní hranicí se ziskem 5,1 % hlasů, problém.

„KSČM je v zásadě odsouzena k boji o pět procent.

Komunisté mívali po listopadu dlouhou dobu i nad 10 procent, v posledních volbách ale už pod 10 procent a bylo to nejhorším výsledkem v dějinách KSČM. Zdroj volební podpory komunistů po listopadu byli lidé, kteří byli členy KSČ a jejich rodiny a nechtěli po listopadu převléknout kabát, zůstali mentálně v komunistickém prostředí. Spíš to byli řadoví členové či funkcionáři okresního formátu.

Tento elektorát dával té straně hlasy, které jim bezpečně a dlouho stačili na parlamentní existenci. Ale ti lidé vymírají,“ poukazuje politolog na tvrdou realitu.

KSČM trápí nejstarší členská základna i nejstarší elektorát. „Probíhají tam nezvratné demografické procesy. Ti lidé odcházejí z tohoto světa a jim se nedaří získat hlasy mladší generace. Určitě ne v tom počtu, aby je nahradili,“ upozorňuje Mlejnek.

A u současné KSČM vidí i jiné úskalí: „Někteří lidé je volili jako protestní stranu, ale pokud chtějí tyto hlasy získat, tak nemohou být stranou, která je de facto vnímána jako součást vládní koalice. Proto řeší rozchod s Andrejem Babišem a vypovězení smlouvy o toleranci.“

Po vládních rošádách a vlastním sjezdu však není vyloučeno, že KSČM v podpoře současné menšinové koalice bude pokračovat dál. Svými hlasy podrželi komunisté ANO a ČSSD opakovaně.

Nebyl moc vidět, ale nemá se za co stydět, říká o končícím ministru zahraničí reportérka Šafaříková [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lenka Kabrhelová, Lukáš Matoška, Zuzana Kubišová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 06:14, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Ministerstvo zahraničí po odchodu Tomáše Petříčka (ČSSD) dočasně povede vicepremiér a předseda ČSSD Jan Hamáček. Co všechno hrálo při odvolání proevropsky a prozápadně orientovaného politika roli?

Jiří Skuhrovec

Nebyl moc vidět, ale nemá se za co stydět, říká o končícím ministru zahraničí reportérka Šafaříková

Lenka Kabrhelová mluví s Kateřinou Šafaříkovou, zpravodajkou Hospodářských novin, serveru Aktuálně.cz a týdeníku Respekt.

00:00 / 00:00

PŘEPIS ROZHOVORU ~

/

Tomáš Petříček (ČSSD) opouští post ministra zahraničí po týdnech spekulací o možném odvolání, o které premiéra Andreje Babiše (ANO) veřejně požádal prezident Miloš Zeman. Petříček platil v české diplomacii za jasně proevropsky a prozápadně

orientovaného politika. Jakou stopu po sobě v zahraniční politice zanechává? Co všechno hrálo roli při jeho odvolání? A jakou zprávou pro Česko jeho odchod z funkce je?

Hudba: Martin Hůla Editace, rešerše, sound design: Lukáš Matoška, Zuzana Kubišová, Marie Čtveráčková

Zpravodajský podcast Vinohradská 12 sledujte každý všední den od 6.00 na adrese irozhlas.cz/vinohradska12.

Máte nějaký tip? Psát nám můžete na adresu vinohradska12@rozhlas.cz.

„Dámy a pánové, já odcházím vztyčenou hlavou. Za své kroky v posledních dvou a půl letech se nestydím. Vždy jsem prosazoval proevropskou prozápadní orientaci ČR.“

„Luboš Zaorálek je pro mě záruka toho, že se na české zahraniční politice nezmění vůbec nic. Je to člověk, který už v Černínském paláci působil. Do doby, než se rozhodne, jsem požádal pana, aby požádal pana prezidenta, aby řízením rezortu zahraničí pověřil mě. Ve chvíli, kdy se pan ministr Zaorálek rozhodl, tak má svůj prostor na ministerstvu zahraničí.“

Kateřino, ty sleduješ zahraniční politiku dlouhá, dlouhá léta. O jak výraznou osobu přichází česká zahraniční politika s odchodem ministra Petříčka? Pravděpodobně všichni, kdo někdy přišli s Tomášem Petříčkem buď přímo osobně do styku, nebo ti, kteří ho nějakým způsobem poslouchali, se shodnou, že to není nějak výrazný, hlučný, průrazný muž. Kateřina Šafaříková je zpravodajka HN, Aktuálně a týdeníku Respekt v Bruselu, dlouhodobě se zabývá českou zahraniční politikou. V tomto smyslu nepatří mezi výrazné tváře této vlády. Například jeho stranická kolegyně Jana Maláčová, ministryně práce a sociálních věcí, je v tom klasická slova smyslu výraznější, tedy průraznější. Nicméně s Tomášem Petříčkem vlada přišla o člověka, který byl velmi jasně hodnotově a ideově zakotvený, což se v případě nynější vlády o většině lidí říci nedá. U řady ministrů vlastně nevíte, jestli by si na první dobrou mezi Západem a Ruskem nebo Západem a Čínou vybrali třeba zrovna Západ. Tomáš Petříček byl případ ministra, u kterého bylo jasné, co prosazuje, jaké hodnoty ho formovaly. Pojďme zpátky do roku 2018, kdy se Tomáš Petříček stal ministrem zahraničí. I jeho příchod do vlády paradoxně byl spjatý s nároky prezidenta Miloše Zemana, který předtím odmítl jmenovat ministrem původního kandidáta sociálních demokratů, europoslance Miroslava Pocheho. Proč, Kateřino, padla volba právě na Tomáše Petříčka? Tehdy si ČSSD nárokovala tento post celkem přirozeně v rámci koaličních formací. Česká politika většinově dává post ministra zahraničí druhé koaliční straně, což v tomto případě byla ČSSD. Miroslav Poche z různých důvodů o tento post stál. Nicméně Miloš Zeman se proti němu postavil. Prezident Zeman argumentoval tím, že nebude nominovat stranického šíbra. To jsou slova prezidenta Zemana, člověka, který v minulosti čelil vyšetřování, podezření kvůli nějakým machinacím. Těžko říct, do jaké míry to byly upřímné motivy.

„Já nevidím důvod, proč bych to rozváděl, řekl jsem své důvody panu předsedovi Hamáčkovi.“

„Pan Poche výrazným způsobem podpořil migrační kvóty, a proto by jeho zaměření bylo v rozporu se zahraničněpolitickou orientací nové vlády. Stanovisko pana prezidenta je setrvalé.“

„Pan doktor Petříček má odpovídající vzdělání, je jazykově vybaven. Já jsem přesvědčen, že funkci ministra zahraničí zvládne.“

V každém případě výsledkem té mnohaměsíční tahanice o Miroslava Pocheho bylo, že ministrem zahraničí se stal v té době dlouholetý spolupracovník, asistent Miroslava Pocheho z Evropského parlamentu, Tomáš Petříček. Zkrátka a dobře, byl jeho pravá ruka, v podstatě by se dalo říci i jakýsi politický učitel. Sám Tomáš Petříček byl velmi formován pobytem v zahraničí i svým studiem, tedy jakožto člověk, který má celkem autenticky a přirozeně jakýsi přesah a zájem o dění za hranicemi. Ze strany Miroslava Pocheho i Jana Hamáčka tak došlo k rozhodnutí, že místo kováře budou jmenovat na post ministra zahraničí kovářička. To se taky nakonec stalo. Co všechno měl Tomáš Petříček v tu chvíli za sebou, co se týče zahraniční politiky, diplomacie, působení nebo směřování Česka ven? Můžeme to shrnout? Můžeme. Tomáš Petříček řadu let strávil v zahraničí, ať už na studiích nebo pracovně, byť jeho alma mater je **pražská Fakulta sociálních věd**. Byl na několika stážích studijních jak v Bruselu, tak třeba například ve Spojeném království. Poprvé na studijní stáž vyjel v období, kdy Česko vstoupilo do EU. Krátce poté se stala Petříčkova žena Iva asistentkou tehdejšího europoslance za ČSSD Richarda Falbra v Bruselu. Celá rodina tam tehdy přesídlila. Tomáš Petříček v Bruselu studoval a postupně strávil několik stáží v Bruselu i ve zmíněné Británii. Následně se stal plnohodnotným asistentem europoslance Libora Roučka, poté asistentem Miroslava Pocheho. V zásadě po celou dobu své kariéry před vstupem do Černínského paláce se zajímal o zahraniční politiku, ať už pracovně nebo řekněme intelektuálně. I když třeba potom působil na pražském magistrátu, dělal diplomovou práci na téma energetická bezpečnost EU. Čili je to člověk, který skutečně srostl s evropským zahraničím.

Takže se dá říct, že pobyt v EU zformoval jeho pohled na to, kam by se ČR měla pozičně ubírat nejen v Evropě, ale možná v nějakém širším globálním ukotvení? Určitě. On i sám hovořil o tom, že možnost sedět v Evropském parlamentu jakožto asistent a pozorovat debaty jednotlivých evropských politiků ho velmi formovala v náhledu na svět. X-krát zmínil klíčové zástupce evropské sociální demokracie, ať už to byli třeba Němci nebo další, kteří mluvili způsobem, který Tomáše Petříčka přesvědčil. Takže i v rámci českého kontextu zastupoval nebo vlastně stále zastupuje člověka, který je skutečně autentický evropský sociální demokrat. A tady bych asi měla upřesnit, co tím přesně myslím. Evropská sociální demokracie, tedy ta mainstreamová, kromě toho, že je samozřejmě sociálně citlivá, tak je zároveň zelená a taky progresivní v lidských právech. Je to tedy politický proud, který se velmi zajímá o to, aby politika nedrancovala životní prostředí. To je něco, co vlastně česká sociální demokracie ještě plně neobjala. V řadě ohledů je, řekněme, konzervativnější, dokonce bych řekla, že i nacionalističtější. A Tomáš Petříček chtěl i v rámci té své letošní kandidatury na post šéfa ČSSD českou sociální demokracii více posunout do toho evropského mainstreamu, tedy ozelenit ji, a celkově z ní udělat stranu, která je citlivější, progresivnější vůči třeba právům sexuálních menšin apod. To už se dostáváme k vnitropolitickému rozměru celé té věci, ke kterému se ještě vrátíme. Ale možná tě prvně poprosím, Kateřino, když se ohlédneme za těmi necelými třemi roky, které Tomáš Petříček strávil v pozici ministra, dá se najít nějaký případ, na čem by se dalo demonstrovat to jeho hodnotové směřování? Tedy že hájil prozápadní, proevropské postoje? Určitě. Těch případů je celá řada, ačkoliv třeba nebyly na veřejnosti tolik vidět, nebyly tolik známé. Protože zahraniční politika a diplomacie jsou disciplíny z povahy věci poměrně diskrétní. Není to nic, co by plnilo titulky, lámalo sledovanost v médiích anebo o čem by se lidé běžně bavili v hospodě. Nicméně Tomáš Petříček při nástupu do funkce řekl, že chce rehabilitovat lidskoprávní osu české zahraniční politiky, tradici, která tady byla založená Václavem Havlem a později byla destruovaná. Nebo minimálně

pokus o to byl, ať už z rukou bývalého náměstka bývalého ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka nebo později přechodné vlády Miloše Zemana. Tomáš Petříček řekl, že tuto politiku - to jsou jeho slova - chce vrátit na piedestal.

„Budu chtít pracovat na našem ukotvení v EU a v širším transatlantickém prostoru, protože toto je základ naší bezpečnosti a také našeho místa v měnícím se globálním uspořádání.“

A skutečně se mu to podařilo. A nikoliv jen v tom smyslu, že by deklaratorně mluvil o tom, že je potřeba lidská práva podporovat, že to je něco, co určuje charakter české společnosti po roce 89. Ale dělal i konkrétní věci. Myslím, že veřejnosti asi nejvíce rezonovalo, když se Tomáš Petříček postavil za trojici pražských politiků - Ondřeje Koláře, starostu Prahy 6, Pavla Novotného, starostu Řeporyjí a pražského primátora, pana Hříba. Ti byli kritizováni Ruskem za svoje údajné protiruské kroky, ať už to byla nějaká rétorická obrana Pavla Novotného lidskoprávní politiky ČR, anebo v případě Ondřeje Koláře, který se postavil za to, aby z území Prahy 6 byla odstraněna kontroverzní socha generála Koněva. Kvůli těmto jednotlivostem Rusko označilo všechny mnou zmíněné politiky za nebezpečí pro Rusko.

„Jednoznačně jsme odmítli jakékoliv snahy Ruska zasahovat do našich vnitřních záležitostí, což hrozba stíhání demokraticky zvolených politiků je. A je v rozporu s naší Smlouvou o přátelských vztazích, kterou jsme podepsali v roce 1993.“

A veřejně se dostal do konfliktu jak s premiérem, tak zejména s prezidentem Milošem Zemanem. Miloš Zeman spíše hájil tu ruskou interpretaci, že Ondřej Kolář se v případě odstranění sochy generála Koněva v podstatě snaží přepsat druhoválečné dějiny. Tomáš Petříček byl první a vlastně jediný z vlády, kdo dlouhodobě držel tuto linii, kdo se postavil za tyto tři politiky.

„Maršál Koněv, který osvobodil ne jenom Prahu - on také osvobodil Osvětim. Tak ten má své místo, jako mnoho lidí, v Praze, zatímco ti, kdo tu sochu odstraňují, vlastně v životě nic pořádného nedokázali.“

A těch případů podobného typu je víc. Mohla bych zmínit, když se potkal se zástupcem běloruské opozice velmi záhy poté, co Lukašenko zmanipuloval poslední prezidentské volby. Došlo k násilnostem, demonstracím, které byly krvavě potlačeny. Tomáš Petříček se zase nezdráhal a pozval si na oficiální jednání do Černínského paláce zástupce oficiální běloruské opozice. Ta jeho lidskoprávní stopa je rozhodně hmatatelná, i když možná nebyla na veřejnost tolik vidět. A v tomto smyslu se skutečně nemá za co stydět. Zformuloval někdy konkrétně ministr Petříček to, jak by měla vypadat pozice Česka - relativně malé země, i když v Evropě ne úplně nejmenší - vůči velkým zemím, jako je Čína nebo Rusko, které aktivně prosazují v EU a právě hlavně v těch menších zemích svůj vliv? On ji samozřejmě formoval v rámci nějakých projevů nebo obecných zahraničněpolitických tezí. Ale snad možná ještě důležitější bylo, že ji v podstatě, jak se říká, nějakým způsobem vykonával „nohama“. V případě Ruska vždy tvrdil, že Rusko je partner, ale zároveň i systémový protivník ČR. Protože ČR je součástí EU i Severoatlantické aliance a obě tyto entity Rusko ve své oficiální zahraničněpolitické doktríně označilo za protivníka, vůči kterému je dobré se vymezovat. „Nohama“ to dokázal například tak, že velmi záhy po svém zvolení do funkce odjel na Ukrajinu do Kyjeva. Setkal se tam se svým protějškem, ukrajinským ministrem zahraničí, podpořil svébytnou nezávislou Ukrajinu, podpořil ji proti Rusku, kritizoval Donbas atd.

„Moje cesta do Mariupolu má samozřejmě symbolický význam. Zároveň se chci seznámit s momentální situací na místě. Chci si také udělat lepší obraz o tom, jaký má omezení průplavu Kerčskou úžinou ekonomický dopad na jeden ze strategických ukrajinských přístavů.“

To stejné bychom mohli říci na adresu Číny, kde zase v rámci toho sociálnědemokratického mainstreamu říkal, že je dobré nebo dokonce nutné s Čínou komunikovat, spolupracovat. Nejen kvůli její ekonomické síle, která je nepřehlédnutelná v tom smyslu, že jsme na několika dodavatelských řetězcích z Číny jako Evropa závislí. Ale také, že je nutné snažit se zlepšit život lidí v Číně. V tomto smyslu nechtěl Čínu odříznout. Ale opět, relativně krátce po nominaci do funkce se rozhodl podpořit Kanadu jakožto našeho spojence a pomohl spolu s dalšími kanadské vládě dosáhnout propuštění zadržovaných kanadských občanů v Číně. Přesto, že v té době čínský velvyslanec v Praze už opakovaně asertivně bušil na dveře Černínu a vyhrožoval různými odvetnými opatřeními. Tomáš Petříček se toho nezalekl a diplomaticky se jasně postavil na stranu Kanady. Tyto drobné kroky ukazují, že skutečně patřil hodnotově, co se týče to geopolitického směřování, na Západ. A přistupoval tak i k Číně a Rusku, k těm velkým velmocím. Takže byl opravdu politicky i diplomaticky tak obratný, že dokázal své ideové ukotvení překlápět nebo prosazovat do konkrétních kroků v praxi? Nevím, jestli bych použila slovo obratný. Dokonce si nejsem jistá, že mně přísluší, abych to tak říkajíc od novinářského stolu hodnotila. Faktem je, že Tomáš Petříček měl ten svůj úkol velmi komplikovaný. Zase můžeme říci: kdo nakonec ze členů vlády nemá. Nicméně on byl v tom svém boji opravdu sám. Mnohdy dělal věci, které byly i v rozporu s přáním, s politikou, s kroky svého stranického šéfa. Uvedu příklad. Tomáš Petříček byl velkým zastáncem toho, aby se celý západní Balkán přibližoval západu Evropy, aby se stal součástí EU. A Kosovo usilovalo o to, aby mohlo získat alespoň pozorovatelský status v Interpolu, mezinárodní policejní organizaci, což by bylo nějakým způsobem významné pro vytažení Kosova na vyšší stupeň v mezinárodních vztazích. Tak ačkoliv to Černínský palác podporoval, šéf vnitra Jan Hamáček byl proti. A došlo mezi nimi ke sporu, který v zásadě skončil takovou poloremízou. Nicméně i tento spor Tomáš Petříček dlouhodobě táhnul. A kdybych se vrátila o krok nazpátek, tak nejen prezident a premiér, ale i jeho stranický šéf se vůči němu v různých chvílích a tématech stavěl do opozice. Neměl to jednoduché. Musel našlapovat mezi vejci.

Čínská diplomacie ve středu uvedla, že se rada Prahy i primátor v „jistou dobu zachovali velice špatně“ v otázkách čínské národní suverenity a klíčových zájmů, které se týkaly Tibetu nebo Tchaj-wanu.

U řady sporů bych si myslela, že je vzdal příliš lehce nebo možná bez boje. Abych zase dala příklad: před rokem a něco musel skončit náš tehdejší velvyslanec v Bruselu Jakub Dürr. Jakožto velmi zkušený diplomat měl zůstat v Bruselu až přes další české předsednictví v příštím roce. Z důvodů, které nejsou úplně zřejmé, se znelíbil premiéru Babišovi, a nakonec i prezidentu Zemanovi. Tomáš Petříček s velvyslancem Dürrm velmi dobře spolupracovali, jak nám, novinářům, bylo opakovaně řečeno a bylo to i vidět. Tomáš Petříček ho opakovaně označil za velmi schopného diplomata, u kterého je důležité, aby zůstal v Bruselu i přes to druhé předsednictví. Ale i tak nakonec souhlasil s jeho výměnou a vlastně tuto věc nějakým způsobem nevysvětloval. Ani veřejnosti, což u diplomatů bývá častější, ale v zásadě ani dovnitř diplomatického sboru. U podobných věcí si člověk říká,

do jaké míry skutečně udělal maximum. Ale myslím si, že celkově se mu dařilo balancovat mezi různými pražskými paláci a najít tu svoji cestu tak, že se za tu svoji dvouapůlletou bilanci skutečně nemusí stydět. Tomáš Petříček mluví o svém odvolání v tom smyslu, že jde o politický krok. Víme, že jeho působení vadilo prezidentu Miloši Zemanovi. Před pár týdny dokonce otevřeně požádal premiéra Andreje Babiše o Petříčkovu odvolání. Víme proč? Víme pravděpodobně proč. Prezident nám už dlouhodobě neposkytuje vhled do své mysli v nějaké celistvosti. Miloš Zeman řekl, že Tomáš Petříček svoji roli nezvládá, že je špatný ministr. Nicméně v tom slavném rozhovoru pro Parlamentní listy Miloš Zeman neuvedl žádné konkrétní příklady. Jen řekl, že další člověk, který není dobrý ministr a měl by být vyměněn, je Tomáš Petříček. Skutečně k tomu došlo. Jak se zdá, podle informací, které zatím máme, konkrétní odvolání souviselo daleko více s domácí politikou než s politikou zahraniční. Jakkoliv jeden z těch klíčových tvůrců české zahraniční politiky, Miloš Zeman, z toho bude nakonec velmi profitovat.

„Náš sjezd řekl, že je blízko do voleb, neměňme lídry, poškodilo by nás to, pojďme pokračovat tak, jako doposud,“ podivuje se nad odvoláním Petříčka Kateřina Valachová.

Podle lidí, kteří dlouhodobě sledují nějaké vnitřní meandry ČSSD, se mělo stát to, že Jan Hamáček, který obhájil post předsedy ČSSD, se v zásadě chtěl pomstít, vyrovnat s bojem nebo úkladem, který byl proti němu veden před tou volbou. Protože už několikrát zmíněný Miroslav Poche s Tomášem Petříčkem samozřejmě nepřestal spolupracovat. Naopak, zůstali si i po dobu Petříčkova ministrování velmi blízko. Tomáš Petříček s ním úzce konzultoval řadu svých kroků, ačkoliv Miroslav Poche neseděl fyzicky v Černínu. Tedy zpočátku ano, později ne. Ale zkrátka a dobře, ti dva pořád zůstali velmi úzce spojení. A Miroslav Poche vyjednával podporu pro Tomáše Petříčka, pro to, aby byl zvolen předsedou ČSSD. Což je normální. Údajně to měl ale dělat relativně nevybíravým, ostrým způsobem. V tom smyslu, že některé důležité lidi v regionální ČSSD neměl dát na kandidátku do voleb do poslanecké sněmovny. Nebo jim měl naznačit, že na té kandidátce nebudou, právě proto, že teď to mají být „petříčkovci“, kteří zase budou na chvíli ČSSD organizovat. Vycházím z informací, které už nějakým způsobem zazněly. Jan Hamáček se měl pomstít té „pocheovské“ ČSSD tím, že jejího nejvyššího postaveného zástupce uvnitř ČSSD odvolá z funkce. Pro českou zahraniční politiku nebo ČR obecně je velmi špatná zpráva, že odchází kritik dostavby Dukovan, servilní politiky vůči Rusku nebo Číně. Kritik toho, aby se v ČR očkovalo v Evropě neschválenými vakcínami. Nakonec z toho bude nejvíce profitovat Miloš Zeman, ale zdá se, že to nebyl ten prvotní motiv. Takže se tu skutečně propletly dvě věci? Jednak situace v samotné ČSSD a jednak dlouhodobý tlak prezidenta Zemana, který se nějakým způsobem snaží formovat politiku podle svého pohledu. Přesně tak. Někteří znalci ČSSD tvrdí, že jedna z mála věcí, které Miloš Zeman z Lán skutečně dlouhodobě sleduje a velmi pečlivě ji dělá, je destrukce ČSSD. Což se mu pravděpodobně daří, když se podíváme jak na ty personální otřesy, tak na preference strany v průzkumech do příštích voleb. Vnitropolitické drama můžeme nechat ČSSD, ale z hlediska ČR je špatně, že odchází člověk, který nějakým způsobem držel kurz a oponoval krokům, které jsem předtím zmínila. Ty jsou z hlediska zájmu českého státu nebo občanů špatně, jako například dostavba Jaderné elektrárny Dukovany bez zohlednění bezpečnostních rizik a kritérií. Že z toho profituje zastávce v tomto smyslu „všeho špatného“, tedy Miloš Zeman, je prostě fakt.

Piráti to nepřipustí... [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Milan Špás, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 07:55, RU / den: 150 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,67

V pořadu paní Jílkové, kde se hovořilo, nebo spíše přelo, o dostavbě Jaderné elektrárny Dukovany a vlastně vůbec o spolupráci s Ruskem, jsme od

čtyřiatřicetiletého poslance Jana Lipavského uslyšeli slova, že oni nepřipustí, aby dodavatelem byla nejzkušenější firma v oblasti jaderné energetiky - ruský Rosatom. Pochopil jsem, že vlastně nám sdělil, že ona diskuse, která ve studiu probíhala, je vlastně k ničemu, protože oni, Piráti, jsou rozhodnutí. Expert Lipavský nám v těchto slovech naznačil, co je a co není demokracie. Už předem totiž vyloučil obchodního partnera z politických důvodů, a protože v témže pořadu zaznělo, že pouze dvě firmy jsou schopny postavit další blok, a to ruský Rosatom a americký Westinghouse, bylo jasné, za koho »kope«. Do pořadu byl vyslán jako expert strany Pirátů. Nevím, ale pro mě expertem je někdo, kdo věci opravdu rozumí, ale že by absolvent bakalářského studia na beze sporu především politické **Fakultě sociálních věd UK** byl odborníkem na energetiku, jaderné energetice a jejím problémům rozuměl, se mi nezdá. O jeho zkušenostech mi spíše napovědělo roční studium, spíš však stáž, na univerzitě ve waleském Kentu a pak zaměstnání ve čtyřech či kolika zahraničních firmách, majících své zájmy v ČR. Ve všech byl údajně nějaký čas zaměstnán. Jestliže ovšem započítáme do jeho životopisu skoro čtyřleté působení v Poslanecké sněmovně, pak zkušeností moc nenabral. Je však prý expertem na obchodování na burze a učili ho i o marketingu. Vzdělání tedy nic moc, zkušenosti naprosto minimální, a navíc jednostranné. Přesto si o něm Piráti myslí, že může mluvit i do dostavby jaderné elektrárny.

Pokud všichni pirátské odborníci mají takové zkušenosti v oborech, do nichž mluví, a chtěli by je řídit od podzimu letošního roku, pak nás »potěš bůh«.

Nejsem věřící, ale staletí se tak říká, když neuměl se stane řídícím čehokoli. Vystoupení poslance Lipavského, zaměstnávajícího ve svém týmu i svou rodinu, je varováním. Pokud se takoví jako on dostanou k moci, pak se nebude rozhodovat odborně, ale politicky. Tak, jak chtějí ti, co si je vychovali pro podobné příležitosti, a mnohdy je zřejmě stále i ve svůj prospěch ovlivňují, a možná dokonce i řídí. Tak jako je tomu ve Spojených státech, kde manažeři a »experti« všeho druhu jsou vysíláni do státních funkcí, aby tu rozhodovali ve prospěch svých firem, a pak se zase vraceli do svých mateřských podniků.

Milan ŠPÁS

Připojování výroben v roce 2021

TISK, Datum: 12.04.2021, Zdroj: Energetika, Strana: 15, Autor: Radim Černý, Jan Kořán, Vytlačeno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 14:40, Rubrika: LEGISLATIVA – PŘIPOJOVÁNÍ VÝROBEN, AVE: 181 675,42 Kč, Země: Česko

Nové obnovitelné zdroje díky Modernizačnímu fondu a dalším dotacím

1. 2021: kumulace různých forem podpory výroby elektřiny z OZE

Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu, který byl připraven na základě požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, předpokládá nárůst podílu obnovitelných zdrojů v České republice s tím, že k dosažení podílu obnovitelných zdrojů energie (OZE) na hrubé konečné spotřebě na úrovni 22 % má dojít do roku 2030. Jedná se o nárůst o 9 procentních bodů v porovnání s vnitrostátním cílem na úrovni 13,0 % pro rok 2020. Podle tohoto tzv. klimaplánu se mělo jednat o postupný nárůst: 14,62 % v roce 2022, 16,87 % do roku 2025 a 18,85 % do roku 2027.

Nárůstu podílu OZE mají napomoci různé programy organizované Státním fondem životního prostředí (SFŽP), tedy jejich investiční podpora, například Nová zelená úsporám, Operační program podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK) či Operační program Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK), a podpory provozního charakteru poskytované podle zákona o POZE (zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve znění pozdějších předpisů). Aktuálně je Poslaneckou sněmovnou PČR projednávána novela zákona o POZE, jež má zavést podporu OZE prostřednictvím aukcí. V roce 2021 však budou spuštěny další mechanismy podpory OZE, zejména tzv. Modernizační fond (MDF), zřízený podle čl. 10d směrnice 2003/87/ES (a konkrétně jeho program Nové obnovitelné zdroje v energetice (RES+)), jejichž robustnost povede k významnému nárůstu budování výroben elektřiny z OZE, a to v rozsahu, který může významně překonat původní plány a očekávání.

To přináší náročné výzvy v oblasti připojování nových výroben k elektrizační soustavě, ať již v rovině faktické, anebo v rovině právní. Právě směrem k některým těmto výzvám chceme napřít naši pozornost v rámci této statě. Platí přitom, že proces připojování výroben je standardním procesem, který průběžně probíhal v minulosti a samozřejmě probíhá i nyní. Očekávaná masivní výstavba nových zdrojů představuje dobrý důvod pro to, abychom na něj soustředili naši pozornost. Lze předeslat, že pro připojování výroben elektřiny z OZE i z tzv. klasických zdrojů platí obdobné zákonitosti a pravidla. Zdroje OZE jsou pak navíc obdařeny přednostním právem na připojení na základě § 7 odst. 1 zákona o POZE.

2. Připojování výroben z OZE k soustavám (zejména distribučním) v následujících letech

Analýzy z let 2016–2018 vycházející ze SEK a závěrů NAP SG počítaly do konce roku 2030 s maximálním nárůstem instalovaného výkonu maximálně na trojnásobek současných hodnot. Tedy ze dvou tisíc megawattů na šest tisíc megawattů, a to zejména u fotovoltaických elektráren. Nové fondy přináší nové možnosti v rozvoji a růstu instalovaného výkonu obnovitelných zdrojů. Z doposud známých podkladů jednotlivých fondů vyplývá, že bude výrazným způsobem podpořena oblast OZE. Rozvíjeny budou i pozemní fotovoltaické instalace s velkými jednotkovými výkony.

Z analýz, které jsme zpracovali společně s kolegy z ČEPS, a.s., EGD, a.s., a PREDistribuce, a.s., vyplývá, že by se mohlo jednat o investiční podporu, díky které by se dalo dosáhnout až na hodnoty atakující hranici deseti tisíc megawattů. Již nyní eviduje provozovatel distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., na dvě stovky požadavků na nová připojení výroben s celkovým požadovaným výkonem přesahujícím hodnotu osmnácti set megawattů.

3. Zprovoznění výroby představuje několik paralelních procesů

Výstavba a uvedení výroby do provozu zahrnuje několik paralelních procesů a připojení k přenosové nebo distribuční soustavě představuje pouze jeden z nich. Prvním z těchto procesů je obvykle územní a stavební řízení podle stavebního zákona (č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů), někdy doprovázené i posuzováním vlivů na životní prostředí. Úspěšné absolvování tohoto procesu je nejenom podmínkou legální výstavby výroby, ale také podmínkou pro získání licence na výrobu elektřiny od Energetického regulačního úřadu (ERÚ).

Pro to, aby mohl výrobce elektřiny začít podnikat a vyrábět elektřinu za účelem její dodávky, potřebuje získat podnikatelské oprávnění, kterým je licence na výrobu elektřiny, vydávaná ERÚ podle § 3 a násl. energetického zákona (č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle platné úpravy musí výrobce licenci získat i tehdy, pokud hodlá veškerou vyrobenou elektřinu spotřebovat sám (i v případě OZE), ledaže by se jednalo o výrobu elektřiny ve výrobně s instalovaným výkonem do 10 kW určené pro vlastní spotřebu zákazníka, za podmínek upravených v § 3 odst. 3 energetického zákona. Pro samotné připojení výroby k přenosové nebo distribuční soustavě není licence nezbytná; připojení tudíž není podmíněno tím, že pro výrobu již byla udělena licence, a ani naopak připojení nepředstavuje podmínku pro získání licence. Každopádně ale získání licence přichází do úvahy teprve v okamžiku, kdy je výroba dokončena alespoň do té míry, že může být provozována ve zkušebním provozu a že pro to získala i příslušné oprávnění.

Energetický zákon umožňuje také provozování výroby elektřiny bez licence, pouze na základě předchozího oznámení ERÚ, v tzv. provozu pro ověření technologie podle § 5 odst. 9 energetického zákona. Zde naopak podmínkou legálního provozu pro ověření technologie představuje připojení výroby elektřiny v souladu se smlouvou o připojení (ač přitom připojení výroby není podmínkou získání licence) a sjednání smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny vyrobené v průběhu provozu pro ověření technologie jinému účastníkovi trhu s elektřinou (bez této smlouvy by se jednalo o neoprávněnou dodávku ve smyslu § 52 energetického zákona). Pro výrobce elektřiny z OZE se ale nemusí jednat o vhodnou variantu zprovoznění. Cenová rozhodnutí ERÚ, právní předpisy a podmínky jednotlivých dotačních titulů totiž obvykle spojují okamžik získání nároku na podporu s okamžikem tzv. uvedení výroby do provozu; jednou z podmínek uvedení do provozu je pak skutečnost, že rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny nabylo právní moci (§ 8 odst. 1 vyhlášky č. 145/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Výrobce, který řádně uvede výrobu do provozu pro ověření technologie, nemusí tímto krokem dosáhnout jejího uvedení do provozu ve smyslu příslušných pravidel upravujících nárok na podporu. Na tento aspekt musí dbát i výrobci, kteří hodlají využít podpory z Modernizačního fondu.

Jak již bylo uvedeno výše, Modernizační fond z pohledu ES ČR „vrací do hry“ i velké výroby z OZE, jejichž výstavba byla v posledních letech značně utlumena, neboť se existující dotační tituly koncentrovaly spíše na malé zdroje. Pak je ovšem nutné mít na zřeteli, že výstavba výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více je podle § 30a a násl. energetického zákona možná pouze na základě udělené státní autorizace na výstavbu výroby elektřiny. Za celkový instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny se považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy. O žádostech o udělení autorizace rozhoduje Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Pro samotný provoz výroby – nejedná-li se o výrobu provozovanou v ostrovním provozu – je pak klíčové její připojení k distribuční nebo přenosové soustavě, díky němuž může vyrobenou elektřinu dodávat ostatním účastníkům trhu. Provozovatele soustav tíží tzv. připojovací povinnost [§ 24 odst. 10 písm. a), § 25 odst. 10 písm. a) energetického zákona], s výjimkou zákonem taxativně vymezených případů, kterými jsou prokazatelný nedostatek kapacity zařízení pro přenos či distribuci a ohrožení spolehlivého a bezpečného provozu distribuční soustavy nebo přenosové soustavy. V současné situaci, kdy se očekává připojování velkého množství výroben, je nutné reálně počítat s tím, že i přes snahu jednotlivých provozovatelů

distribučních soustav a provozovatele přenosové soustavy vyjít vstříc může dojít v některých případech k tomu, že nebudou připojeni všichni žadatelé, například proto, že v některých oblastech nebude existovat dostatek kapacity pro připojování dalších výroben, anebo proto, že bude dosaženo limitu připojitelného výkonu do elektrizační soustavy stanoveného provozovatelem přenosové soustavy. Vzhledem k očekávané velikosti požadovaného výkonu u nově podporovaných výroben se bude zpravidla jednat o připojování do napěťové úrovně vysokého a velmi vysokého napětí. 4. Připojování výroben a jeho fáze

Samotné připojení výroby se z právního hlediska uskutečňuje na základě smlouvy o připojení (§ 50 odst. 3 energetického zákona), jejímž předmětem jsou závazek provozovatele přenosové nebo distribuční soustavy připojit k přenosové soustavě nebo k distribuční soustavě zařízení žadatele pro výrobu elektřiny a zajistit dohodnutý rezervovaný výkon a výkon a závazek žadatele o připojení uhradit podíl na oprávněných nákladech na připojení. Smlouva o připojení upravuje technické podmínky připojení, včetně toho, jaké úpravy přenosové nebo distribuční soustavy nezbytné pro uskutečnění připojení musí provést provozovatel soustavy a jaké podmínky pro připojení musí splnit žadatel o připojení.

Smlouva o připojení tak přináší závazky nejenom provozovateli soustavy, ale i žadateli (výrobci). V souvislosti s tzv. předregistrační výzvou RES+ se ukazuje, že zájem o podporu projevují i žadatelé, jejichž projekty se zatím nacházejí jen ve velmi počáteční fázi přípravy, anebo se jedná dokonce pouze o zvažované záměry. Tito žadatelé musí zvláště zvažovat podání žádosti o připojení a následné uzavření smlouvy s provozovatelem soustavy. Kromě rezervace výkonu, který mohou mít zájem si „zablokovat“ pro potřeby své výroby (což se může např. v některých oblastech s nedostatkem kapacity pro připojování jevit jako logický krok), jim totiž smlouva také založí závazky uhradit podíl na oprávněných nákladech na připojení, stanovený vyhláškou o připojení (č. 16/2016 Sb.), a uhradit případné marně vynaložené náklady provozovatele soustavy na úpravy přenosové či distribuční soustavy, pakliže k připojení výroby z důvodu na straně žadatele nedojde (tyto náklady se ponížují o uhrazený podíl). K podání žádosti o připojení by tedy žadatelé měli přistupovat až v okamžiku, kdy s vysokou mírou pravděpodobnosti budou moci spoléhat na to, že výrobu budou moci fakticky vybudovat a zprovoznit.

U připojovacího procesu můžeme rozlišovat tři fáze: fázi podání žádosti o připojení a jejího vyřízení, fázi „realizační“, kdy žadatel hradí podíl na oprávněných nákladech na připojení a buduje výrobu a provozovatel soustavy provádí úpravy soustavy nezbytné pro připojení, a fázi samotného připojení výroby k přenosové soustavě či distribuční soustavě a jejího uvedení do paralelního provozu s touto soustavou.

5. Žádost o připojení a její posuzování

Proces připojení je zahájen podáním písemné žádosti o připojení, jejíž náležitosti upravuje ust. § 4 a jednotlivé přílohy vyhlášky o připojení. Provozovatel přenosové či distribuční soustavy, který žádost obdržel, posuzuje žádost zejména s ohledem na hlediska obsažená v § 8 odst. 1 vyhlášky o připojení a na toto posouzení má vyhláškou stanovenou základní lhůtu 30 (na napěťové úrovni NN), resp. 60 (VN, VVN) dní od obdržení úplné žádosti. Tyto lhůty se však prodlužují v případech, kdy je nutné provádět měření nebo ověření chodu sítě výpočtem, anebo tehdy, pokud si provozovatel soustavy vyžádá po žadateli zpracování studie připojitelnosti, s čímž je nutné zejména u větších výroben připojovaných do napěťové úrovně VN a VVN dopředu počítat. Jedná se o fázi, kdy dominantní podíl povinností tíží provozovatele soustavy, jenž musí dostát své připojovací povinnosti, řádně a ve lhůtách stanovených vyhláškou o připojení posoudit žádost o připojení a zpracovat a předložit žadateli buď návrh smlouvy o připojení, anebo návrh smlouvy o smlouvě budoucí o připojení. Záleží na provozovateli soustavy, který z těchto dvou smluvních typů zvolí, přičemž smlouva o smlouvě budoucí přichází do úvahy zejména tam, kde budou pro umožnění připojení výroby prováděny úpravy přenosové nebo distribuční soustavy.

Každá nová žádost nebo změna stávající hodnoty rezervace výkonu podléhá technickému posouzení připojitelnosti. Jedná se zejména o posouzení úrovně požadavku vůči celkovému bilančnímu limitu pro nepredikovatelné zdroje, dále pak posouzení vůči maximální zatížitelnosti zařízení sloužícího k vyvedení výkonu a následně hodnocení výsledné změny napětí v místě připojení pomocí výpočtu.

Řadu povinností má však i žadatel o připojení. Jejich nesplnění ve lhůtě přitom vede k tomu, že jeho žádost nadále není posuzována, a v případě, že má o připojení i nadále zájem, musí podat žádost novou. Zmírně například povinnost doplnit údaje nezbytné pro náležité posouzení žádosti o připojení v přiměřené lhůtě stanovené provozovatelem soustavy (ať již je důvodem pro uplatnění požadavku na doplnění neúplnost žádosti, anebo potřeba získat dodatečné informace nezbytné pro posouzení), povinnost zpracovat studii připojitelnosti, povinnost požádat provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele distribuční soustavy o podklady pro zpracování studie připojitelnosti do 30 dnů po obdržení žádosti o její zpracování či povinnost přijmout návrh smlouvy o připojení či smlouvy o smlouvě budoucí o připojení ve lhůtě podle § 9 odst. 3 vyhlášky o připojení (u výroben připojovaných na napěťové úrovni VN a VVN se jedná o lhůtu 60 dnů). Tato první fáze procesu připojení je ukončena uzavřením smlouvy o připojení nebo smlouvy o smlouvě budoucí o připojení mezi žadatelem o připojení a provozovatelem soustavy. Toliko v případech, kdy je dán zákonný důvod pro odmítnutí žádosti o připojení, musí provozovatel soustavy žadateli ve lhůtě pro předložení návrhu smlouvy sdělit, že výrobu nelze připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem. Typicky pokud dojde k nashromáždění více požadavků v jednom území nebo uzlové transformovně, může dojít i k zamítnutí požadavku na připojení. Sdělení provozovatele soustavy, že výrobu nelze ze zákonného důvodu připojit, však bude vždy řádně odůvodněné.

Je-li však možné zařízení žadatele připojit za jiných podmínek, popř. lze-li žádosti vyhovět pouze částečně, provozovatel soustavy takovou skutečnost žadateli sdělí včetně důvodů, pro které nelze zařízení za požadovaných podmínek připojit, a předloží žadateli návrh smlouvy o připojení nebo smlouvy o smlouvě budoucí.

6. Realizační fáze procesu připojení

Následná realizační fáze bude probíhat různým způsobem a různě dlouho podle konkrétních okolností každého případu, zejména s ohledem na charakter výroby a způsob jejího připojení, určené smlouvou o připojení. V případě významnějšího náporu žádostí o připojení, jež avizují shora zmíněné skutečnosti, lze očekávat prodloužení tohoto procesu s ohledem na přirozené limity externích a interních odborných kapacit provozovatelů soustav. Provozovatel přenosové soustavy, resp. provozovatel distribuční soustavy, totiž musí zajistit provedení úprav soustavy nezbytných pro připojení výroby, což obvykle realizují prostřednictvím externích subjektů, ať již se jedná o projekční kanceláře, stavební firmy, nebo dodavatele materiálu a technologií.

Pokud jsme zmínili provádění úprav soustavy umožňujících připojení, na úrovni distribuční soustavy se bude jednat zejména o následující typická technická řešení předávacích bodů:

Připojení na napěťové úrovni VVN:

» Vybudování nové rozvodny (R) 110 kV (zjednodušené H – bez vývodu na transformátory) včetně vedení VVN bez distribuce »
Rozšíření stávající R 110 kV typu H –
přípojnice VVN s odpojovači » Rozšíření stávající R 110 kV –
1x pole VVN – bez vypínače u OZE » Rozšíření stávající R 110 kV –
1x pole VVN – s vypínačem u OZE

Připojení na napěťové úrovni VN:

» Instalace DÚS (dálkový úsekový spínač) na vedení VN » Rozšíření stávající R 22 kV nebo 35 kV o vývodové pole » Vyzbrojení pole VN ve stávající distribuční trafostanici (TS) / výměna rozvaděče VN » Nová TS včetně kabelové smyčky VN » Doplnění rozvaděče VN do TS v majetku OZE/AKU + vedení VN (smyčka) Jak u žadatele, tak u provozovatele soustavy mohou vést k neplánovanému prodloužení realizační fáze různé povolovací procesy (zejména územní a stavební řízení), resp. zdržení v těchto procesech. Další komplikace může v některých případech přinést nutnost průchodu přes nemovitosti třetích osob a potřeba získat příslušná soukromoprávní oprávnění k těmto nemovitostem (typicky služebnosti – věcná břemena).

7. První paralelní připojení výroby a zkoušky a simulace podle RfG

Teprve v okamžiku, kdy jsou dokončeny úpravy přenosové nebo distribuční soustavy a jsou splněny všechny podmínky i na straně výrobce, může dojít k samotnému připojení výroby. Až doposud tento proces sestával z tzv. prvního paralelního připojení výroby, doloženého příslušným protokolem.

Pro výroby podpořené z Modernizačního fondu (i pro všechny ostatní) ale již platí jedna podstatná novinka, kterou je nutnost absolvovat ověřovací (certifikační) postup podle nařízení RfG (nařízení Evropské komise (EU) 2016/631 ze dne 14. dubna 2016, kterým se stanoví kodex sítě pro požadavky na připojení výroben k elektrizační soustavě). Od roku 2019 totiž musí nové zdroje splňovat požadavky podle nařízení RfG. Splnění těchto požadavků se ověřuje v závěrečné fázi uvedení do provozu formou doložení souladu s požadavky RfG. Zejména výroby s větším instalovaným výkonem budou muset absolvovat zkoušky a simulace požadované tímto nařízením, z nichž některé lze uskutečnit jen za podmínky, že je výroba fakticky připojena k příslušné soustavě. Jen ve vybraných případech lze ověření parametrů doložit certifikačním protokolem.

Mgr. et Mgr. Jan Kořán – Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a společníkem v Advokátní kanceláři KF Legal, s.r.o. Při výkonu advokacie se dlouhodobě specializuje na oblast energetického práva a oblast práva životního prostředí a poskytuje právní služby klientům z této oblasti, věnuje se rovněž přednáškové činnosti. V rámci své praxe se zabývá nejrůznějšími otázkami souvisejícími s energetikou, zejména elektroenergetikou a teplárenstvím a podporou obnovitelných zdrojů energie. Je členem rozkladové komise Energetického regulačního úřadu. V oblasti životního prostředí se zabývá mj. problematikou odpadů, územním a stavebním řízením, posuzováním vlivů na životní prostředí (EIA), nakládáním s radioaktivními odpady, nakládáním s vodami atd., podílí se i na legislativních pracích.

Ing. Radim Černý – je absolventem Západočeské univerzity v Plzni, fakulty elektrotechnické. Svou profesní kariéru zahájil v roce 1995, kdy nastoupil do Skupiny ČEZ. V té době zastával pozici technika rozvoje sítí vysokého napětí v tehdejší společnosti Severočeská energetika, a. s. Od roku 2005 působí ve společnosti ČEZ Distribuce, a. s., kde získal mnoholeté zkušenosti na vedoucích pozicích v oblasti strategie a řízení sítí i řízení distribučních aktiv. Na starosti měl mimo jiné projekt Asset management a sjednocení dispečerského řídicího systému. Momentálně zastává roli ředitele úseku Provoz a řízení distribuční soustavy. Od roku 2012 byl členem představenstva ČEZ Distribuce, a. s., a v únoru 2019 se stal jeho místopředsedou.

Tabulka

Tab. 1: Výkonové kategorie výroben (výrobních modulů) podle RfG

Kategorie výrobního modulu

A
B
C
D

Limit

800 W
1 MW
50 MW
75 MW

Podkat.

A1
A2
B1
B2
C
D

Hranice PDS

? 800 W;
? 11 kW

X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X

O autorovi: Radim Černý, ČEZ Distribuce, a. s. Jan Kořán Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o.

Foto popis: Obr. 1: Scénáře vývoje FVE podle Modernizačního fondu a podle ČEPS

Foto popis: V tab. 2 je uveden souhrnný přehled požadavků na výroby z Přílohy 4 PPDS, které plynou z RfG.

Vinohradská 12 - Tomáš Petříček z ČSSD opouští post ministra zahraničí

RÁDIO, Datum: 13.04.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 14:58, Poslechovost pořadu: 38 776, Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 232 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,43

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Dámy a pánové, já odcházím se vztyčenou hlavou, za své kroky v posledních dvou a půl letech se nestydím, vždy jsem prosazoval proevropskou, prozápadní orientaci České republiky.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Během jednoho týdne dostal vyhozov z vlády už druhý ministr. Tomáš Petříček z ČSSD opouští post ministra zahraničí po týdnech spekulací o možném odvolání, o které premiéra a předsedu hnutí ANO Andreje Babiše veřejně požádal prezident Miloš Zeman. Petříček platil v české diplomacii za jasně proevropsky a prozápadně orientovaného politika. Jakou stopu po sobě v zahraniční politice zanechává? Co všechno hrálo roli při jeho odvolání? A jakou zprávou pro Česko jeho odchod z funkce je? Je úterý 13. dubna, tady je Lenka Kabrhelová a Vinohradská 12, zpravodajský podcast Českého rozhlasu.

redaktorka

Vicepremiér Jan Hamáček z ČSSD vede nejen Ministerstvo vnitra, ale dočasně taky zahraničí. Pověřil ho tím prezident Miloš Zeman. Dosavadní šéf diplomacie Tomáš Petříček z ČSSD ve vládě nedobrovolně skončil.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Není tajemstvím, že jsem dlouhodobě Pražskému hradu a prezidentovi trnem v oku, v poslední době zejména z některých konkrétních důvodů, jako jsou Dukovany, kdy já jednoznačně říkám, že bezpečnost je na prvním místě.

redaktorka

Tomáš Petříček uvedl, že byl z funkce ministra zahraničí odvolán z politických důvodů. To ale odmítá předseda ČSSD Jan Hamáček. Podle něj musí strana před volbami působit srozumitelně a to Petříček narušoval tím, že veřejně kritizoval působení ČSSD ve vládní koalici s ANO. Post šéfa diplomacie by měl zaujmout Lubomír Zaorálek, vysvětluje Hamáček.

Jan HAMÁČEK, předseda strany, ministr vnitra, vicepremiér /ČSSD/

Luboš Zaorálek je pro mě záruka toho, že se na české zahraniční police nezmění vůbec nic, je to člověk, který už v Černínském paláci působil, do doby, než se rozhodne, tak jsem požádal pana premiéra o to, aby požádal pana prezidenta, aby řízením resortu zahraničí pověřil mě, ve chvíli, kdy se pan ministr Zaorálek rozhodne, tak má svůj prostor na Ministerstvu zahraničí.

redaktorka

Pokud Zaorálek nabídku přijme, má ho v čele kultury vystřídat poslanec ČSSD a starosta Náchoda Jan Birke.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Kateřino, ty sleduje zahraniční politiku dlouhá, dlouhá léta. Můžeme říct v tuhle chvíli, o jak výraznou osobu zahraniční politika česká přichází s odchodem ministra Petříčka?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Pravděpodobně se asi všichni shodnou, kdo přišli s Tomášem Petříčkem někdy buď přímo osobně do styku, nebo kteří ho nějakým způsobem poslouchali, že to není nějaký výrazný, hlučný, průrazný muž.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Kateřina Šafaříková je zpravodajkou Hospodářských novin, Aktuálně.cz a týdeníku Respekt v Bruselu a dlouhodobě se zabývá českou zahraniční politikou.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

V tomto smyslu tedy nepatřil mezi, řekněme, výrazné tváře této vlády, například jeho stranická kolegyně Jana Maláčová, ministryně práce a sociálních věcí, je v tom klasickém slova smyslu výraznější, tedy průraznější, nicméně s Tomášem Petříčkem vláda přišla o člověka, který byl velmi jasně hodnotově a ideově zakotvený, což v případě tedy nynější vlády se o většině lidí říci nedá. U řady ministrů, vy vlastně nevíte, jestli by si takhle na první dobrou mezi Západem a Ruskem nebo Západem a

Činou vybrali třeba zrovna Západ, Tomáš Petříček byl případ ministra, u kterého bylo jasné, co prosazuje a jaké hodnoty ho formovaly.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Pojďme poskočit zpátky o 2,5 roku do roku 2018, kdy tedy Tomáš Petříček se stal ministrem zahraničí. I ten jeho příchod do vlády paradoxně byl spjatý s nároky prezidenta Miloše Zemana, který odmítl předtím jmenovat ministrem původního kandidáta sociálních demokratů, europoslance Miroslava Pocheho, proč tedy, Kateřino, padla volba právě na Tomáše Petříčka?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Tehdy ČSSD si tedy nárokovala tento post celkem přirozeně, v rámci těch koaličních formací česká politika většinou dává post ministra zahraničí druhé koaliční straně, což tedy v tomto případě byla ČSSD, Miroslav Poche z různých důvodů o tento post stál, nicméně tedy Miloš Zeman se proti němu postavil, do jaké míry ten jeho argument tehdejší, že nebude nominovat jaksi stranického šíbra, což jsou slova prezidenta Zemana, člověka, který v minulosti čelil vyšetřování, jaksi podezření kvůli nějakým machinacím, tak tedy že ho nebude jmenovat ministrem, do jaké míry to skutečně byly upřímné motivy.

redaktor

Možného kandidáta na post ministra zahraničí, europoslance Miroslava Pocheho Zeman rázně odmítl. Řekl to při své návštěvě Moravskoslezského kraje.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Stručně odpověděl prezident Zeman na dotaz novinářů ohledně Miroslava Pocheho. Později své vyjádření doplnil.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Já nevidím důvod, proč bych to rozváděl, řekl jsem své důvody panu předsedovi Hamáčkovi.

redaktorka

Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček říká, proč je prezident proti.

Jiří OVČÁČEK, mluvčí prezidenta republiky

Pan Poche výrazným způsobem podpořil migrační kvóty, a proto by jeho zaměření bylo v rozporu se zahraničněpolitickou orientací nové vlády. Stanovisko pana prezidenta je setrvalé.

redaktorka

Prezident doporučil Miroslavu Pochemu z ČSSD, aby se neucházel o post ministra zahraničí ve vládě hnutí ANO a sociální demokracie. Rezort by mohl dočasně vést předseda ČSSD Jan Hamáček.

redaktor

Sociální demokracie navrhuje na post ministra zahraničí dosavadního náměstka rezortu Tomáše Petříčka. Řekl to předseda strany Jan Hamáček, který teď kromě vnitra řídí i Ministerstvo zahraničí.

Jan HAMÁČEK, předseda strany, ministr vnitra, vicepremiér /ČSSD/

Pan dr. Petříček má odpovídající vzdělání, je jazykově vybaven, já jsem přesvědčen, že funkci ministra zahraničí zvládne.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

V každém případě výsledkem té mnohaměsíční tahanice o Miroslava Pocheho bylo, že tedy ministrem zahraničí se stal v té době dlouholetý spolupracovník, asistent Miroslava Pocheho v době, kdy tedy pan Poche byl europoslancem, tak /nesrozumitelné/ v Evropském parlamentu Tomáš Petříček. Zkrátka a dobře, byla to jeho tedy pravá ruka, v podstatě by se dalo říci i jakýsi politický učitel, no a protože sám Tomáš Petříček byl velmi formován pobytem v zahraničí i svým studiem, tedy jakožto člověk, který má celkem autenticky a přirozeně jakýsi přesah a zájem o dění za hranicemi, tak zjevně tedy došlo k tomu rozhodnutí jak ze strany Miroslava Pocheho, tak Jana Hamáčka, že tedy místo kováře budou jmenovat na post ministra zahraničí kovářička, což se tedy nakonec stalo.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

No, já jsem se tě právě chtěla ptát na to, co všechno měl Tomáš Petříček v tu chvíli za sebou, co se týče zahraniční politiky, diplomacie, působení nebo nějakého směřování Česka ven. Můžeme to shrnout?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Můžeme. Tomáš Petříček je člověk, který řadu let strávil v zahraničí, ať už na studiích, nebo pracovně, byť tedy jeho alma mater je **Fakulta sociálních věd pražská**, tak byl na několika stážích studijních jak v Bruselu, tak třeba například ve Spojeném království, a poprvé na nějakou studijní stáž vyjel v období tedy, kdy Česko vstoupilo do Evropské unie, krátce poté se vlastně stala Petříčkova žena Iva asistentkou tehdejšího europoslance za ČSSD Richarda Falbra v Bruselu. Celá rodina tam tehdy přesídlila, Tomáš Petříček v Bruselu studoval a postupně strávil několik stáží v Bruselu, ve zmíněné Británii, následně se stal přímo plnohodnotným asistentem europoslance Libora Roučka a poté už asistent Miroslava Pocheho a v zásadě po celou dobu té své kariéry před vstupem do Černínského paláce se o zahraniční politiku, ať už pracovně, nebo řekněme, intelektuálně zajímal, i když třeba potom působil na pražském magistrátu a dělal i diplomovou práci na téma energetická bezpečnost Evropské unie. Čili je to člověk, který skutečně jaksi srostl s tím zahraničním evropským.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Takže se dá říct, že opravdu ten pobyt v Evropské unii zformoval nějak jeho pohled na to, kam by se Česká republika měla pozici ubírat nejenom v Evropě ale možná na nějakém širším globálním ukotvení.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Určitě. On o tom i sám hovořil, že možnost, kdy mohl sedět v Evropském parlamentu jakožto tedy asistent, pozorovat třeba debaty jednotlivých evropských politiků, tak ho velmi formovaly v tom náhledu na svět, kkrát zmínil klíčové zástupce evropské sociální demokracie, ať už to byli třeba Němci, nebo další, kteří tedy jaksi mluvili způsobem, který Tomáše Petříčka přesvědčil,

takže on i v rámci toho českého kontextu zastupoval nebo vlastně zastupuje stále člověka, který je skutečně autentický evropský sociální demokrat, a tady bych to asi měla upřesnit, co tím přesně myslím, a to je totiž to, že evropská sociální demokracie, tedy ta mainstreamová, je kromě toho, že je samozřejmě sociálně citlivá, tak je taky, řekněme, progresivní v různých právech lidí a je zelená. To znamená, je to tedy politický proud, který se velmi zajímá o to, aby politika nedrancovala životní prostředí. To je něco, co vlastně česká sociální demokracie ještě plně neobjala, v řadě ohledů je, řekněme, konzervativnější, dokonce bych řekla, že i nacionalističtější, a Tomáš Petříček chtěl i v rámci tedy té své letošní kandidatury na post šéfa ČSSD českou sociální demokracii posunout více do toho evropského mainstreamu, tedy ozelenit ji, kdybych to tak měla říci, a celkově z ní udělat stranu, která je citlivější, progresivnější vůči nějakým třeba právům sexuálních menšin a podobně.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

No, to už se dostáváme k vnitropolitickému rozměru celé té věci, ke kterému my se ještě vrátíme, ale možná tě prvně poprosím, Kateřino, když se ohlédneme za těmi necelými třemi roky, které tedy Tomáš Petříček strávil v pozici ministra, dá se najít nějaký případ toho, na čem by se dalo demonstrovat to jeho hodnotové směřování? To, že tedy on hájil prozápadní, proevropské postoje?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Určitě. Těch případů je vlastně celá řada, ačkoliv třeba nebyly na veřejnost tolik vidět, nebyly tolik známé, protože zahraniční politika, diplomacie je disciplína, která z povahy věci je poměrně diskrétní a není to nic, co by lámalo titulky sledovanosti v médiích anebo o čem by se lidé běžně bavili v hospodě. Nicméně Tomáš Petříček při nástupu do funkce řekl, že chce rehabilitovat tu lidskoprávní osu české zahraniční politiky, tradici, která tady byla založená Václavem Havlem a později byla destruována nebo minimálně pokus o to byl, ať už rukou bývalého náměstka bývalého ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka, nebo později tedy té přechodné vlády Miloše Zemana, tak Tomáš Petříček řekl, že tuto politiku, to jsou jeho slova, chce vrátit na piedestal.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Já budu chtít pracovat na našem ukotvení v Evropské unii a v širším transatlantickém prostoru, protože toto je základ naší bezpečnosti a také našeho místa v měnícím se globálním uspořádání.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

A skutečně se mu to podařilo a nikoliv jenom v tom smyslu, že by deklaratorně jenom mluvil o tom, že je potřeba tedy lidská práva podporovat, že to je něco, co určuje charakter české společnosti po roce 89, ale dělal i konkrétní věci. Myslím, že na veřejnost asi nejvíc rezonovalo to, kdy se Tomáš Petříček postavil za trojici pražských politiků Ondřeje Koláře, starostu Prahy 6, Pavla Novotného, starostu Řeporyjí, a pražského primátora, pana Hříba, kdy oni byli kritizováni Ruskem za svoje tedy údajné protiruské kroky, ať už to byla nějaká obrana rétorická Pavla Novotného právě lidskoprávní politiky České republiky, anebo v případě Ondřeje Koláře z Prahy 6, který se postavil za to, aby z území Prahy 6 byla odstraněna tehdy kontroverzní socha gen. Koněva, tak kvůli těmto jednotlivostem Rusko označilo všechny mnou zmíněné politiky za nebezpečí pro Rusko.

redaktorka

Podle mluvčí ruské diplomacie Mariji Zacharovové se jedná o zvláště nehorázný akt politického vandalizmu, a to i vzhledem k tomu, že pomník maršálu Koněvovi nechala Praha 6 odstranit v roce, kdy si připomíná sedmdesáté páté výročí od konce druhé světové války.

redaktor

Ruský ministr obrany Sergej Šojgu požaduje trestní stíhání lidí zodpovědných za odstranění sochy sovětského maršála Ivana Koněva v Praze. Obrátil se kvůli tomu na šéfa ruské národní kriminální ústředny.

redaktor

Česká diplomacie odmítla trestní stíhání zahájené Ruskem kvůli odstranění pomníku maršála Koněva v Praze. Považuje to za zásah do vnitřních záležitostí státu. Případné další konfrontační kroky bude brát jako signál, že Moskva ztratila zájem o rozvoj vzájemných vztahů.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

A Tomáš Petříček se za všechny 3 lokální české politiky od začátku velmi jasně postavil. Postavil se tedy jak ruskému velvyslanci opakovaně, později ruskému ministrovi zahraničních věcí.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Jednoznačně jsme odmítli jakékoli snahy Ruska zasahovat do našich vnitřních záležitostí, což hrozba stíhání demokraticky zvolených politiků je, a je v rozporu s naší snad smlouvou o přátelských vztazích, kterou jsme podepsali v roce 1993.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

A i v tomto smyslu veřejně se dostal do konfliktu jak tedy s premiérem, tak zejména s prezidentem Milošem Zemanem.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Maršál Koněv, který osvobodil nejenom Prahu, on také osvobodil Osvětim, tak ten má své místo jako mnoho jiných v Praze, zatímco ti, kdo tu sochu odstraňují, vlastně v životě nic pořádného nedokázali.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Miloš Zeman spíše hájil tedy tu ruskou interpretaci věci, že Ondřej Kolář v případě odstranění sochy gen. Koněva v podstatě se snaží přepsat druhoválečné dějiny. Tak Tomáš Petříček byl první a vlastně jediný, kdo dlouhodobě držel tuhle linii, myslím z vlády, kdo se tedy postavil za tyto tři politiky. A těch případů podobného typu je víc, mohla bych zmínit například to, kdy se velmi záhy potkal se zástupcem běloruské opozice poté, co tedy Lukašenko zmanipuloval poslední prezidentské volby, došlo tam k těm násilnostem, demonstracím, které byly krvavě potlačeny, zase Tomáš Petříček prostě se nezdráhal a pozval si na oficiální jednání do Černínského paláce zástupce oficiální běloruské opozice vůči Lukašenkovi. Čili rozhodně ta jeho lidskoprávní stopa, jak jsem řekla, ať už možná nebyla na veřejnost tolik vidět, tak je hmatatelná a v tomto smyslu se skutečně

nemá za co stydět.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Dá se nějak zformulovat, respektive zformuloval někdy konkrétně ministr Petříček to, jak by měla vypadat pozice Česka, relativně tedy malé země, i když v Evropě ne úplně nejmenší, vůči velkým zemím, jako je Čína nebo Rusko, které aktivně prosazují v Evropské unii a právě hlavně v těch menších zemích svůj vliv?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

On ji formuloval samozřejmě v rámci nějakých projevů nebo obecných zahraničněpolitických tezí, ale snad možná ještě důležitější bylo, že ji v podstatě, jak se říká, nohama nějakým způsobem vykonával, což tedy v případě Ruska vždycky tvrdil, že prostě Rusko je partner, ale zároveň je to ten systémový protivník České republiky, protože Česká republika je součástí Evropské unie, je součástí Severoatlantické aliance a obě dvě tyto entity Rusko ve své oficiální zahraničněpolitické doktríně označilo tedy za toho nepřítele nebo protivníka, vůči kterému je dobré se vymezovat, nohama to dokázal například tak, že velmi záhy po svém zvolení do funkce odjel na Ukrajinu do Kyjeva, setkal se tam se svým protějškem, ukrajinským ministrem zahraničí, podpořil svébytnou, nezávislou Ukrajinu, podpořil ji oproti Rusku, kritizoval Donbas.

redaktor

Českou podporu jede ministr zahraničí Petříček ukázat přímo do ohniska konfliktu. S dánským kolegou a doprovázený ukrajinským ministrem Klimkinem podniká cestu do přístavu Mariupol sužovaného ruskou blokadou Kerčského průlivu u Krymu.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Moje cesta do Mariupolu má samozřejmě symbolický význam, zároveň já chci se seznámit s humanitární situací na místě, chci také si udělat lepší obraz o tom, jaký má omezení průplavu Kerčskou úžinou ekonomický dopad na jeden ze strategických ukrajinských přístavů.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

To stejné bychom mohli říci na adresu Číny, kde zase v zásadě v rámci toho sociálně demokratického mainstreamu říkal, že tedy je dobré, nebo nutné dokonce s Čínou komunikovat, spolupracovat, nejenom kvůli té její ekonomické síle, která je nepřehlédnutelná v tom smyslu, že jsme na několika dodavatelských řetězcích jako Evropa z Číny závislí, ale také že je nutné snažit se o to, zlepšit život lidí v Číně, čili v tomto smyslu nechtěl Čínu odrážet, ale zase opět relativně krátce po nominaci do funkce se rozhodl podpořit Kanadu jakožto našeho spojence a pomohl spolu s dalšími kanadské vládě dosáhnout toho, že byli propuštěni zadržovaní kanadští občané v Číně. A stalo se to přesto, že v té době samozřejmě čínský velvyslanec v Praze už opakovaně asertivně bušil na dveře Černínu a vyhrožoval různými odvetnými opatřeními, Tomáš Petříček se toho nezalekl a diplomaticky se jasně postavil na stranu Kanady. Čili tyto drobné kroky ukazují, že on skutečně patřil hodnotově a co se týče toho geopolitického směřování na Západ, a tak i přistupoval k Číně a k Rusku, k těm velkým velmocím.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Takže se opravdu dá říct, že byl politicky i diplomaticky obratný, že dokázal to své ideové ukotvení nějak překlápat nebo prosazovat do konkrétních kroků tedy v praxi.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Nevím, jestli bych použila slovo obratný, dokonce si nejsem jista, že mně přísluší, abych to, tak říkajíc, od novinářského stolu hodnotila, protože tam nejsem, faktem je, že Tomáš Petříček měl ten svůj úkol velmi komplikovaný, zase můžeme říci, kdo ho nakonec nemá ze členů vlády, nicméně on byl v tom svém boji opravdu sám. To znamená, mnohdy dělal věci, které byly i v rozporu s přáním, s politikou, s kroky svého stranického šéfa. Uvedu příklad, Tomáš Petříček byl velkým zastáncem toho, aby celý západní Balkán se přibližoval na západ Evropy, to znamená, aby se stal součástí Evropské unie, tak když Kosovo usilovalo o to, aby mohlo získat alespoň pozorovatelský statut v Interpolu, mezinárodní policejní organizaci, což by bylo nějakým způsobem významné pro vytažení Kosova na vyšší stupeň v mezinárodních vztazích, tak ačkoliv tedy Černínský palác, ministr zahraničí Petříček to podporoval, tak šéf vnitra Jan Hamáček byl proti a vlastně mezi nimi došlo ke sporu vůči tomuto, který potom nějak skončil v zásadě takovou poloremízou, nicméně i tento spor Tomáš Petříček dlouhodobě táhnul. A když bych tedy se vrátila o krok nazpátek, tak právě neměl jenom svého stranického šéfa nebo, řekněme, neměl jenom prezidenta a premiéra, ale i právě svého stranického šéfa, kteří se vůči němu v různých chvílích a v různých tématech stavěli do opozice. Takže on to neměl jednoduché. Musel prostě našlapovat mezi vejci. U řady sporů bych já si myslela, že třeba je vzdal příliš lehce nebo možná příliš bez boje, že třeba kolem toho udělal malý humbuk, tak teď zase abych dala příklad, před rokem a něco musel skončit náš velvyslanec v Bruselu tehdejší Jakub Dürr jakožto velmi zkušený diplomat, který měl zůstat v Bruselu až tedy přes to další české předsednictví, což bude v příštím roce, no a z důvodů, které vlastně nejsou úplně zřejmé, se znelíbil premiéru Babišovi a nakonec i prezidentu Zemanovi a Tomáš Petříček, ačkoliv s velvyslancem Dürrem velmi dobře spolupracovali, jak nám bylo novinářům opakovaně řečeno a bylo to i vidět, Tomáš Petříček jej opakovaně označil za velmi schopného diplomata, u kterého je důležité, aby zůstal v Bruselu i přes to druhé předsednictví, tak nakonec tedy souhlasil s jeho výměnou a vlastně tuhle věc nějakým způsobem nevysvětloval, jednak tedy do veřejnosti, což u diplomatů, řekněme, bývá častější, ale v zásadě ani dovnitř zahraniční politiky, dovnitř diplomatického sboru. Tak u podobných věcí si člověk říká, do jaké míry skutečně udělal maximum, co udělat mohl, ale myslím si, že celkově skutečně se mu dařilo vybalancovat nějakým způsobem mezi těmi různými pražskými paláci, najít tu svoji cestu tak, že jak jsem řekla, skutečně se za tu svoji bilanci dvouapůlletou nemusí stydět.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Tomáš Petříček teď mluví o tom svém odvolání v tom smyslu, že jde o politický krok. My víme, že prezidentu Miloši Zemanovi vadilo jeho působení na postu, a dokonce požádal otevřeně premiéra Andreje Babiše před pár týdny o odvolání Tomáše Petříčka, víme, proč?

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Víme pravděpodobně proč, protože prezident nám už dlouhodobě neposkytuje vhled do své mysli v nějaké celistvosti, Miloš Zeman řekl, že Tomáš Petříček svoji roli nezvládá, že to je špatný ministr, nicméně Miloš Zeman neuvedl nějaké konkrétní příklady tehdy v tom slavném rozhovoru pro Parlamentní listy, jenom řekl, že prostě další člověk, který je špatný a není dobrý ministr a měl by být vyměněn, je tedy Tomáš Petříček, skutečně k tomu došlo, jak se zdá, podle těch informací, které zatím máme, to konkrétní odvolání souviselo daleko více s domácí politikou než s politikou zahraniční, jakkoliv tedy jeden z těch

klíčových tvůrců české zahraniční politiky Miloš Zeman nakonec z toho bude velmi profitovat.

redaktorka

Na 300 delegátů sjezdu sociální demokracie dnes zvolil nové vedení. Post předsedy obhájí vicepremiér a ministr vnitra Jan Hamáček. Delegáty chce získat programem na obnovu země po epidemii koronaviru. Kandidaturu do čela strany oznámili taky ministr zahraničí Tomáš Petříček a poslankyně Kateřina Valachová. Oba mluví o nutnosti změny. Preference ČSSD se totiž dlouhodobě pohybují kolem hranice pěti procent.

redaktor

Vicepremiér Jan Hamáček bude dál šéfem ČSSD. Svůj post obhájil na online sjezdu strany. V prvním kole volby porazil 2 protikandidáty, ministra zahraničí Tomáše Petříčka a poslankyni Kateřinu Valachovou.

Jan HAMÁČEK, předseda strany, ministr vnitra, vicepremiér /ČSSD/

Sjezd rozhodl a /nesrozumitelné/ Tomáš Petříček podporu nezískal, a pokud má sociální demokracie uspět na podzim, tak musí být srozumitelná a nemůže mluvit vícehlasně. To znamená, já věřím, že pan ministr to pochopil, a já mu děkuji za to, co odvedl pro českou zahraniční politiku.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Tedy mělo se stát to podle lidí, kteří dlouhodobě sledují nějaké vnitřní meandry ČSSD, že Jan Hamáček, který obhájil post předsedy ČSSD, tak chtěl pomstít nebo vyrovnat se s nějakým možným bojem nebo úkladem, který byl proti němu veden před tou volbou, protože tedy už několikrát zmíněný Miroslav Poche samozřejmě s Tomášem Petříčkem nepřestal spolupracovat, naopak zůstali si i podobou Petříčkova ministrování velmi nablízko, Tomáš Petříček s ním velmi úzce konzultoval řadu svých kroků, ačkoliv tedy Miroslav Poche nesešel fyzicky v Černínu, zpočátku ano, později ne, ale zkrátka a dobře, pořád zůstali tito dva velmi úzce spojení a Miroslav Poche vyjednával, což je ale normální, vyjednával podporu pro Tomáše Petříčka, pro to, aby byl zvolen předsedou ČSSD, údajně to měl dělat způsobem relativně tedy nevybíravým, jaksi ostrým v tom smyslu, že některé důležité lidi v regionech, v regionální ČSSD neměl dát na kandidátku do voleb do Poslanecké sněmovny nebo jim měl naznačit, že na té kandidátce nebudou právě proto, že tedy teď to mají být ti petříčkovci, kteří zase budou na chvíli ČSSD organizovat. Vycházím z informací už, které nějakým způsobem zazněly, no a Jan Hamáček se měl v tomto smyslu pomstít celé té klíče, jak se říká, Miroslava Pocheho, on je tedy šéfem té pražské ČSSD, Jan Hamáček byl šéfem, pokud jde o regiony, středočeské ČSSD, tak Jan Hamáček se měl v tomto smyslu pomstít té pocheovské ČSSD tím, že vlastně toho nejvýše postaveného zástupce pocheovské kliky, chcete-li, uvnitř ČSSD, že ho tedy odvolá z té funkce. Nakonec z toho bude tedy nejvíce profitovat Miloš Zeman, a že v zásadě pro českou zahraniční politiku nebo Českou republiku obecně je velmi špatná zpráva, že odchází kritik jak dostavby Dukovan, kritik nějaké servilní politiky vůči Rusku nebo vůči Číně, kritik toho, aby se v České republice očkovalo v Evropě neschválenými vakcínami, velmi z toho bude profitovat Miloš Zeman, ale zdá se, že tedy ten prvotní motiv to nebyl.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Takže se tu skutečně propletly dvě věci, jednak situace v samotné ČSSD a jednak třeba dlouhodobý tlak prezidenta Zemana, který se nějakým způsobem snaží formovat politiku podle svého pohledu.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Přesně tak. Jsou znalci ČSSD, kteří tvrdí, že jedna z mála věcí, které Miloš Zeman z Lán skutečně dlouhodobě sleduje a vlastně velmi pečlivě ji dělá, je destrukce ČSSD, což se mu pravděpodobně daří, když se tedy podíváme jak na ty personální ořezy, tak na preference strany do těch příštích voleb. Když se podíváme na ty různé průzkumy. Ale jak jsem říkala, z hlediska České republiky, ať už byly tedy ty motivy skutečně vnitropolitické, nebo zahraničněpolitické, tak vnitropolitické drama můžeme nechat ČSSD, ale z hlediska České republiky je špatně, že člověk, který nějakým způsobem držel kurz a oponoval krokům, které jsem předtím zmínila, které zkrátka a dobře jsou z hlediska zájmů českého státu nebo českých občanů špatně jako třeba například dostavba jaderné elektrárny Dukovan, aniž by byla zohledněna ta bezpečnostní rizika, ta bezpečnostní kritéria, tak že tento člověk odchází a že z toho profituje zastávce v tomto smyslu všeho špatného, tedy Miloš Zeman, je prostě fakt.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Kateřina Šafaříková, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz a Respektu v Bruselu. Kateřino, děkujeme za rozhovor.

Kateřina ŠAFAŘÍKOVÁ, zpravodajka Hospodářských novin, Aktuálně.cz, Respektu v Bruselu

Děkuji, na slyšenou.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

A to je z úterní Vinohradské 12 vše. Vratte se k nám kdykoliv na stránky irozhlasu, našeho zpravodajského serveru, naše epizody najdete i v podcastových aplikacích a samozřejmě v aplikaci mujRozhlas. Psát nám můžete na adresu vinohradska12@rozhlas.cz. To byla Lenka Kabrhelová, těším se zítra.

Zaorálek ustoupí, protahování by bylo vraždou Hamáčka, míní politolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.04.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: knn, brz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.04.2021 16:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Hra o čas, která nejvíce ublíží staronovému předsedovi sociální demokracie Janu Hamáčkovi. Tak vidí politologové váhání ministra kultury Lubomíra Zaorálka, zda nakonec přejde na post šéfa české diplomacie. A soudí, že místo nakonec přijme, jen si chce vyjednat podmínky jak pro ministerstvo kultury, tak pro ministerstvo zahraničních věcí.

„Na konferenci jsme viděli starého dobrého Lubomíra Zaorálka, který se nebojí ozvat. Ukázal, že nechce být loutka a nechce být Zemanův nebo Babišův člověk. Na to lidé z ‚kulturní obce‘ slyší. Je to poměrně chytrý tah. Na resortu kultury získal

sympatizanty, které by mohl přenést i na ministerstvo zahraničí a nakonec i k volbám," říká politolog Jan Kubáček.

Lubomír Zaorálek před novináři opakoval, že je pro něj nedokončená práce na ministerstvu kultury důležitá a chce ji dodělat. Resortu se jen tak vzdát nechce, protože „se nikam necpe a pokládá za přirozené, aby na v práci na ministerstvu kultury dál pokračoval“. Přesto by podle Kubáčka post šéfa české diplomacie nakonec mohl vzít.

Zaorálek odmítá vést ministerstvo zahraničí. Bylo podle něj „vykucháno“

„Neumím si představit, že by Janu Hamáčkovi nevyhověl. Před sjezdem ho velmi podporoval, dlouhé vyjednávání by bylo vraždou předsedy v přímém přenosu. Podřezával by mu tím větev,“ vysvětlil Kubáček.

Souhlasí s tím také politolog Lukáš Novotný z Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, podle kterého nakonec zřejmě vyjde Zaorálek Hamáčkovi v této rošádě vstříc. „Jde o stranický úkol a jako takový jej současný ministr kultury patrně splní,“ doplnil.

Jako nereálnou ale nevidí Kubáček ani možnost, že by Zaorálek vedl obě ministerstva. „Není to ideální, ale ani nemožné. Například ve Francii spolu oba ministři tak úzce spolupracují, že ministerstvo kultury a zahraničí vypadá skoro jako jedno,“ dodal.

V Česku to není nic výjimečného, ministerstvo zahraničí nyní dočasně vede Jan Hamáček, který je i ministr vnitra, přes rok vede ministerstvo průmyslu a obchodu společně s resortem dopravy Karel Havlíček. Podle Tomáše Weisse z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** to ale není správná cesta.

„Ministerstvo potřebuje plnohodnotného ministra, který se mu bude věnovat na 100 procent, je to práce na plný úvazek. Vést dvě ministerstva je tak poškozující pro oba resorty už z definice. Ale to je dlouhodobý problém této vlády potažmo premiéra, že není schopný sehnat vedoucí úřadu,“ řekl iDNES.cz Weiss, podle kterého může ministerstvo zahraničí bez šéfa fungovat jen omezenou dobu.

„Česko samozřejmě potřebuje k zahraničním jednáním plnohodnotného ministra. Jestliže nemáte ministra zahraničí, tak už jen tím vysíláte signál, co si myslíte o své zahraniční politice a jak ji považujete za důležitou. Pokud svého ministra odvoláte, aniž byste za něj měl náhradu, je to poměrně jasné, co si o ní myslíte. Ale že nynější vláda svou zahraniční politiku nepovažuje za důležitou, víme už řadu let. Speciálně z pozic současného premiéra Babiše i pana Hamáčka,“ doplnil Weiss. „Teatrální vystoupení“

Možným nástupcem na postu šéfa kultury by jinak mohl být Jan Birke, nabídnout pozici od Jana Hamáčka přijal. Podle Zaorálka na to ale Birke nemá. Jako reálnější tak politolog Kubáček vidí možnost, že do jednání s premiérem půjde ministr kultury s konkrétními jmény, kdo by ho mohl nahradit.

„Aby to byla taková jeho prodloužená ruka, která bude plnit připravené plány, které Zaorálek rozpracoval. Současná situace však ukazuje i to, že sociální demokracie je poněkud rozhádaná,“ doplnil.

Novotný poukázal na to, že Zaorálek je velmi zkušený politik. A jako takový dobře ví, že kulturní obec úplně nerozumí faktu, že na ministerstvo kultury má přijít politik, který s ní nemá nic do činění.

„Ministr musí mít kontakty i povědomí o kulturní sféře. Jan Birke není člověk, který by vyrostl pro kulturu. Nechci se ho dotknout, ale sám musí vědět, že jeho portfolio leží jinde. Hamáček Zaorálkovi tímto odchod neusnadnil a proto to muselo být spojeno s tímto, z mého pohledu teatrálním, vystoupením v televizi,“ dodal.

Celá věc však podle něj měla být dohodnutá předem a současná situace škodí ČSSD jako politické straně. „Chápu rozhořčení kulturní obce, která nyní vidí, že jejich ministerstvo se stává předmětem určitého handlu. Ministr Zaorálek z toho nyní musí vybruslit. Srdceryvné vystoupení v televizi i jako celek to působí velmi nedůvěryhodně,“ soudí.

Kvůli konci Zaorálka na kultuře bombardují profesní spolky vládu dopisy

„Zaorálek si chce vykolíkovat své pole,“ míní Novotný. Poukazuje tak na fakt, že Zaorálek chce o celé věci nejprve jednat s premiérem Andrejem Babišem i se zástupci Hradu.

Ministerstvo zahraničních věcí muselo nakonec podle Novotného v poslední době strpět „leccjaké šrámy“. „Zejména v důsledku toho, že se diplomacie nijak zásadně nepodílela na obstarávání vakcín,“ poukázal. Současný ministr kultury si tak podle něj chce zajistit, že nestane v čele resortu, které bude stranou klíčové agendy.

Zaorálek by měl převzít řízení ministerstva zahraničních věcí. Zatím tuto nabídku ale nepřijal. Nyní tak resort dočasně vede předseda sociálních demokratů a ministr vnitra Jan Hamáček poté, co v pondělí požádal o odvolání bývalého šéfa české diplomacie Tomáše Petříčka.

Foto:

Ministr kultury Lubomír Zaorálek vystoupil na tiskové konferenci. (13. dubna 2021)
Ladislav Křivan, MAFRA

Biden chce skoncovat s daňovými ráji. Česko se obává o svou suverenitu

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 1, Autor: Ondřej Houska, Vytlačeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 01:56, Čtenost: 148 177, Rubrika: Titulní strana, AVE: 124 036,78 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Zdanění korporací

Ministerstvo financí je proti americkému návrhu na zavedení minimální daně, která by skoncovala s byznysem daňových rájů. Naopak podporuje další Bidenův návrh, zdanění Googlu či Facebooku.

Americký prezident Joe Biden navrhuje největší změny v danění velkých nadnárodních firem za mnoho desítek let. Pokud by začaly platit, nejspíš by ukončily existenci daňových rájů. Díky první části návrhů by Česko mohlo vybrat víc od obřích digitálních firem, jako jsou Google nebo Facebook, které v tuzemsku stejně jako téměř ve všech dalších státech platí jen minimální daně. S tím Česko souhlasí. Druhý zásadní pilíř Bidenových plánů, stanovení minimální globální firemní daně, ovšem odmítá.

„Považujeme za klíčové, aby systém mezinárodního zdaňování příjmů zvýšil podíl na dani pro ty státy, ve kterých digitální společnosti přímo působí a vytvářejí v nich zisky,“ sdělilo HN české ministerstvo financí. To by americký návrh zajistil – zhruba 100 největších globálních firem by skutečně mělo platit daně zvlášť v každé jednotlivé zemi podle toho, jak vysoké v ní mají příjmy. To se dnes neděje – firmy odvádějí daně tam, kde jsou fyzicky přítomny. To ale digitální společnosti z podstaty svého podnikání nepotřebují zdaleka v každé zemi, v níž jsou aktivní. Google tak v Česku v roce 2019 zaplatil na dani z příjmů 9,6 milionu korun, jeho tuzemský konkurent Seznam přitom odvedl 251 milionů. A to přesto, že obě firmy mají zhruba stejný podíl na trhu.

Pokud by návrh začal platit, podle zdrojů HN by to Česku přineslo do rozpočtu při neoptimističtějších odhadu jednotky miliard korun ročně navíc. Jde tedy o stejnou částku, jakou měla vynést zvláštní daň, kterou chtělo na digitální giganty Česko uvalit samo. Američané mu kvůli tomu loni pohrozili zavedením odvetných cel na české výrobky vyvážené do USA. Česko opakovaně prohlásilo, že v případě mezinárodní dohody na zdanění internetových firem žádnou vlastní digitální daň nezavede.

O zdanění digitálních firem podle toho, kde vytvářejí příjmy, se na mezinárodní scéně mluví už dlouho. Nynější americký návrh je nový v tom, že se má týkat nejen velkých internetových společností, ale všech nadnárodních firem, jejichž roční výnosy převyšují 20 miliard dolarů, tedy přibližně 430 miliard korun. Jedná se zhruba o stovku společností – vedle těch digitálních jde například o Volkswagen, Shell či LVMH, největšího prodejce luxusního zboží na světě.

Americké návrhy však mají ještě druhou část – stanovení minimální globální firemní daně, a to ve výši 21 procent. Nejde o to, že by měly mít všechny státy alespoň takovou sazbu korporátní daně. Návrh spočívá v tom, že pokud by například dceřiná společnost americké firmy sídlící v jiném státě ze svých zisků odváděla menší procenta než domluvené minimum, doplácela by tento rozdíl americké vládě. To by zabránilo praxi, kdy nadnárodní firmy své příjmy uměle přelévají z jedné země do druhé, často do daňového ráje, kde se běžně daní jen zcela minimálními sazbami.

Podle zdroje HN blízkého jednáním je návrh na sazbu ve výši 21 procent z americké strany záměrně „přestřelený“. Reálně je, že by se státy mohly domluvit zhruba na 15 procent. V Česku firmy platí daň ve výši 19 procent. Kromě různých daňových rájů, jako jsou třeba Kajmanské ostrovy, by návrh v EU zasáhl Irsko či Maďarsko, které mají sazby kolem 10 procent.

Minimální daň ve výši 15 procent by mohla Česku přinést do rozpočtu přes šest miliard korun ročně, což je skoro pět procent ročního výnosu korporátní daně. Tedy pokud by výsledná pravidla fungovala stejně jako starší návrhy vypracované v rámci Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), jež jsou podobné těm americkým. Data o tom zveřejnil docent Petr Janský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

České ministerstvo financí ale žádnou minimální sazbu nechce. „Znamená to riziko omezení suverenity zemí v oblasti zdaňování příjmů,“ uvedl úřad ministryně Aleny Schillerové (za ANO) pro HN. Česko většinu návrhů na úpravu mezinárodního daňového systému tradičně posuzuje právě z hlediska jejich dopadů na suverenitu.

Podle Janského je však iluzorní si myslet, že Česko si může v oblasti, kterou americký návrh řeší, suverenitu udržet. „Když se svět na nějaké reformě domluví, Česko s tím nic neudělá,“ řekl Janský HN. Česko by v praxi nemělo možnost nabízet nadnárodním firmám výhodnější podmínky, než jaké by stanovovala mezinárodní dohoda, protože domovský stát takové společnosti by její transakce jdoucí přes Česko mohl tak jako tak dodanit minimální globální sazbou.

Menší země, jako je Česko, často argumentují tím, že musí zahraničním investorům nabídnout co nejnížší daně, protože je nemohou nalákat na jiné výhody, například na velikost svého trhu. Podle Janského ale nejsou daně při rozhodování firem o tom, kde budou investovat, zdaleka tím nejdůležitějším kritériem. „Větší roli pro ně má, jestli je daná země členem jednotného trhu EU nebo jak kvalitní je její pracovní síla,“ tvrdí Janský.

To potvrzuje výzkum společnosti Deloitte z roku 2019, který za jednu z hlavních slabín Česka označil zanedbané školství.

„Pokud zahraniční investor hledá výsoce kvalifikovanou pracovní sílu, tak si nevybere Česko, protože tu vhodnou pracovní sílu bude hledat velmi těžko,“ řekl David Marek, hlavní ekonom společnosti Deloitte.

O amerických návrzích státy začínají jednat v rámci OECD. Cílem je, aby se dohodly do konce června.

Pohádka o tom, jak nadnárodní společnosti také platily daně

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 11, Autor: Petr Janský, Vytiskeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 01:56, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názozy, AVE: 127 322,76 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Daňové sazby

Americký prezident Joe Biden zveřejnil minulý týden plán na podporu infrastruktury, který by rád financoval reformou korporátních daní. Podle návrhu americké ministryně financí Janet Yellenové by ideálně všechny státy na světě měly zavést reformuzahrnující globální minimální efektivní daňovou sazbu 21 procent na zisky nadnárodních společností. Podle takového návrhu by si jednotlivé státy stejně jako dnes mohly suverénně zvolit sazbu podle své volby (Česká republika má dnes sazbu 19 procent), ale nadnárodní společnosti by doplácely rozdíl mezi skutečnou a minimální sazbou. Jak přesně a kterému státu (kde společnosti sídlí, anebo kde mají aktivity?) by tento rozdíl nadnárodní společnosti doplácely, jsou samozřejmě spolu s vyšší minimální sazbou (kromě amerického návrhu jsou skloňované také výše 12,5 procenta a 25 procent) zásadní otázky. Na společných odpovědích se snaží domluvit posledních několik let více než 130 zemí koordinovaných OECD a návrh nové americké vlády je důležitým pokračováním těchto vyjednávání.

Nadnárodní společnosti v řadě zemí světa platí nižší daně než ostatní firmy a toto vyhýbání se placení daní je jednou ze zásadních motivací, která přivedla k jednacímu stolu o globální reformě zdanění různorodé země. V minulém měsíci zveřejněném výzkumu pod hlavičkou International Centre for Tax and Development s kolegou Javierem Garcia-Bernardem odhadujeme, že nadnárodní společnosti převádí každý rok jeden trilion amerických dolarů, a tedy téměř polovinu svých zisků, do daňových rájů. Největším daňovým rájem jsou Kajmanské ostrovy. Státy po celém světě trátí na svých daňových příjmech každý rok zhruba 200 až 300 miliard dolarů a, proporcčně k celkovým daňovým příjmům, jsou chudší země těmito daňovými úniky zasaženy více. Na daních trátí také, samozřejmě, Česká republika, a to v řádu miliard až desítek miliard ročně (v posledních letech býval celkový výběr daně z příjmů právnických osob 150 až 190 miliard Kč).

Kdo vydělává?

Ve výzkumném článku v rámci projektu CORPTAX na Univerzitě Karlově poddhalujeme, proč je domluva na jakékoliv globální nebo i jen evropské reformě náročná: mezi hlavními politickými a ekonomickými hráči jsou často země, které ze současného stavu a velkých daňových úniků přímo či nepřímo profitují. Odhadujeme například, že americké firmy patří k těm nejagresivnějším v přesunu svých zisků do daňových rájů a mezi

největšími daňovými ráji je kromě Spojených království i propojených Kajmanských ostrovů také Nizozemsko, jeden ze středně velkých členů Evropské unie. Navzdory těmto překážkám se koordinovaná domluva na reformě mezi co největším množstvím zemí jeví – především z pohledu středně velkých zemí, jako je Česká republika – slibněji než jednostranné kroky.

Česká vláda v návaznosti na jiné evropské (Francie) i ostatní (Indie) státy zvažuje zavedení tzv. digitální daně, ale nejspíše ji v tom brzdí i, podle všeho vážně míněná, hrozba odvetných opatření od země, ve které sídlí většina společností (včetně Facebooku), na niž by tato daň nejspíše dopadla: Spojené státy americké. Na druhou stranu pravděpodobně ani tyto digitální daně či jen hrozba jejich zavedení nebyly bez důsledku a přispěly k ráznému zapojení nové americké vlády do vyjednávání o systematické reformě. I díky podpoře americké vlády se minimální zdanění zdá jako pravděpodobný výsledek mezinárodních vyjednávání, která by měla vyvrcholit letos v létě.

Zavedení globální minimální sazby by zvýšilo daňové příjmy naprosté většiny zemí na světě. Samozřejmě s výjimkou daňových rájů. Podle odhadů pro více než 130 jednotlivých zemí (které jsme spolu s pěti zahraničními kolegy před pár dny zveřejnili ve výzkumném článku na webu Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**) jsou daňové příjmy tím vyšší, čím vyšší je globální minimální daňová sazba. Například pro Českou republiku odhadujeme, že by se příjmy z daně z příjmů právnických osob zvýšily zhruba o 10 procent při zavedení globální minimální sazby 25 procent. Navzdory těmto odhadům pozitivních daňových příjmů není první reakce českého ministerstva financí podle HN na tento tzv. druhý pilíř pozitivní (na rozdíl od prvního pilíře, který se globálním minimálním zdaněním nezabývá).

Podle sídla, nebo obchodování?

Každopádně je příznivé, že Česká republika se těchto vyjednávání účastní, a čím konstruktivněji k nim přispěje, tím lépe pro ni i ostatní státy, které chtějí omezit parazitické chování daňových rájů a nerovnosti ve zdanění nadnárodních společností a ostatních firem. Podobná reforma by výrazně omezila dnes téměř bezbřehou daňovou konkurenci, a Česká republika by si tak bez tlaku této konkurence mohla určit, jak moc chce opravdu danit firmy, včetně těch nadnárodních. Pro Českou republiku bude také důležitá odpověď na otázku zmíněnou v úvodu: komu a jakým způsobem by nadnárodní společnosti vyplácely rozdíl mezi skutečnou a minimální sazbou. Většina existujících návrhů ve vyplácení rozdílů prioritizuje státy, ve kterých společnosti sídlí, což ale poškozuje Českou republiku a většinu ostatních zemí na světě, kde také příliš mnoho nadnárodních společností nesídlí.

Naopak návrh na tzv. METR (minimum effective tax rate, který představujeme v evyše zmíněném článku jako alternativu k druhému pilíři) stát sídla firmy nijak nezvýhodňuje a rozděluje rozdíl mezi skutečnou a minimální sazbou mezi země podle toho, kde mají své reálné ekonomické aktivity, jako například zaměstnance nebo zákazníky. Tento způsob je smysluplnější a má i pozitivní dopady na daňové příjmy většiny států světa.

Ať budou konkrétní parametry reformy jakékoliv, případná shoda na ní by byla z historického pohledu jedinečná. Globální efektivní daňová sazba by znamenala největší změnu v systému zdanění nadnárodních společností za několik posledních desítek let. Americké vládě by měla pomoci zaplatit infrastrukturální výdaje a česká vláda i ostatní by přivítaly, nejen v návaznosti na covid a změnu klimatu, vyšší daňové příjmy. Odůvodněný pocit, že nejen my jako fyzické osoby a malé firmy, ale i velké nadnárodní společnosti přispíváme svými daněmi, by mohl být ještě důležitější pozitivní skutečností. Možná již v létě uvidíme, zda bude mít pohádka o tom, jak nadnárodní společnosti také platily daně, dobrý konec.

Zavedení globální minimální sazby by zvýšilo daňové příjmy naprosté většiny zemí na světě.

Premiér Andrej Babiš nemá problém s kandidátem ČSSD na ministra zahraničí Jakubem Kulhánkem. Řekl to dnes Rádiu Z. Spolupráce by podle předsedy vlády mohla být ještě lepší než s jeho předchůdcem v čele české diplomacie Tomášem Petříčkem.

O tom, že sociální demokracie navrhne náměstka ministra vnitra Kulhánka na pozici ministra, rozhodlo v úterý večer grémium strany. Lubomír Zaorálek, který dostal nabídku jako první, zůstane ministrem kultury.

„Pana Kulhánka znám, protože často zastupuje pana ministra vnitra (Jana Hamáčka) na vládě. Myslím, že je to slušný kluk. Já s ním problém nemám,“ řekl Babiš. Předseda ČSSD Hamáček, který je dočasně pověřen řízením resortu zahraničí, mu návrh sdělil v úterý. Zahraniční politika České republiky je podle premiéra jasná. „Jsme zakotveni v NATO, v Evropské unii, to je hlavně moje agenda, Evropská rada,“ řekl. „Myslím, že se nic zásadního nezmění. Myslím, že spolupráce bude ještě lepší mezi mnou a panem novým ministrem, než s předcházejícím,“ dodal.

Kulhánek je dlouhodobým Hamáčkovým spolupracovníkem. Zastával také pozici náměstka pro řízení sekce bezpečnostní a multilaterální na ministerstvu zahraničí v době, kdy úřadu šéfoval Zaorálek. Náměstkem byl také na ministerstvu obrany. Kulhánek studoval mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově v Praze, magisterský titul má z washingtonské Georgetown University.

Po Kulhánkově nástupu na ministerstvo vnitra média upozornila na jeho angažmá v čínské společnosti CEFC Europe, kam nastoupil po odchodu z ministerstva zahraničí. Experti oslovení Hospodářskými novinami to vnímali jako bezpečnostní riziko. „V minulosti jsem působil ve firmě jako externí konzultant a mimo jiné jsem se věnoval analýze investičních projektů a regulačnímu prostředí v EU,“ řekl k tomu tehdy Kulhánek.

Po Kulhánkově nástupu na ministerstvo vnitra média upozornila na jeho angažmá v čínské společnosti CEFC Europe. ODS kvůli tomu na napsala, že Kulhánek není pro ČR dobrou volbou. „Také budí pochybnosti jeho zkouška z ruštiny v Kyjevě, když působil na ministerstvu jako náměstek,“ uvedla strana.

Opozice: Rychlé změny svědčí o rozkladu vlády a ČSSD

Rychlá změna nominace nového ministra zahraničí i výběr náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhánka svědčí podle opozice o rozkladu vlády a ČSSD, ale také o personální vyprázdněnosti sociální demokracie. Lídři opozičních stran to uvedli na dotaz ČTK. Dění kolem MZV je podle opozičních politiků nedůstojné a snižuje důvěryhodnost celého ministerstva.

Předseda ČSSD Jan Hamáček před pondělním odvoláním Tomáše Petříčka z funkce šéfa diplomacie oznámil, že úřad povede dočasně sám a poté se do jeho čela vrátí Lubomír Zaorálek (všichni ČSSD). Poté, co Zaorálek dal přednost setrvání na ministerstvu kultury a k fungování diplomacie měl výhrady, navrhla sociální demokracie do čela diplomacie Kulhánka.

Předseda ODS Petr Fiala uvedl, že změna nominace do 24 hodin svědčí o rozkladu vlády a současném stavu ČSSD. „Je to ale také neuvěřitelný hazard s českou zahraniční politikou. Prosazování zájmů ČR takovéto tahání kandidátů na ministra z klobouku určitě neslouží,“ konstatoval. Doplnil, že Kulhánka nezná, ale zaznamenal některé otázky kolem jeho osoby v médiích.

Podle předsedkyně TOP 09 Markéty Pekarové Adamové nynější „nedůstojná rošáda“ přispívá pouze ke snížení důvěryhodnosti MZV. „Hájení zájmů Číny, komunistické totalitní země, je zřejmě hlavní kvalifikace, na niž dnešní sociální demokracie pod vedením Jana Hamáčka slyší,“ uvedla. Připomněla Hamáčkovu vysvětlení pro odvolání Petříčka, že ČSSD musí mluvit jedním hlasem. „Asi abychom jí rozuměli, musíme se naučit čínsky,“ uvedla. Přichylnost k nedemokratickým východním zemím podle ní nabírá na obrátkách a příští vláda to bude muset okamžitě napravit.

Předseda STAN Vít Rakušan míní, že nejen ANO, ale i ČSSD je personálně vyprázdněná. „Odvolat dobrého ministra a nominovat úředníka bez zkušeností jen dokazuje, že tato vláda je u konce s dechem,“ uvedl. MZV je přitom klíčovým resortem, který by měl být obsazen ne jen lidmi se zkušenostmi, ale především výraznou osobností s autoritou, dodal. „Musí umět odolat tlakům ze všech stran a udržet naši důstojnou zahraniční pozici bez poklonkovaní k autoritářským mocnostem,“ vysvětlil.

Výběr nového ministra jde na ruku Hradu?

Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se domnívá, že výběr náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhánka do čela resortu zahraničí odpovídá zadání, že nový ministr má jít Hradu víc na ruku. Také podle Ladislava Mrklase z ČEVRO Institutu v Praze se v posledních dnech zdá, že se vše děje podle přání Hradu. Politologové to dnes uvedli na dotaz ČTK.

Ministrem zahraničí by podle Mlejnkna měl být zkušený politik, nikoli náměstek, o němž „do včerejška vědělo jen pár zasvěcenců.“ Kulhánek je dlouhodobým Hamáčkovým spolupracovníkem. Zastával také pozici náměstka pro řízení sekce bezpečnostní a multilaterální na ministerstvu zahraničí v době, kdy úřadu šéfoval Zaorálek. Náměstkem byl také na ministerstvu obrany.

To, že Zaorálek do Černínského paláce nechtěl, nepřímě svědčí o tom, že se nehodlal propůjčit k prosazování hradních, to znamená čínských a ruských zájmů, míní Mlejnek.

„Prezident (Miloš) Zeman se na jedné straně snaží maximálně využít čas, který zbývá do voleb, k tomu, aby prosadil co nejvíce ze svých priorit. Na straně druhé se maximálně snaží ovlivnit výsledky voleb, aby po nich neztratil vliv,“ poznamenal Mrklas.

Především Hamáček to podle něj Zemanovi velmi usnadňuje, a to na úkor vlastní politické strany. „Jakub Kulhánek je dle slov Jana Hamáčka jeden z jeho nejbližších spolupracovníků. Jeho jmenování jde tedy v logice toho počínání. Že byl konzultantem čínské viíkové společnosti, je už jen taková pověstná rudá třešnička na dortu,“ dodal.

Kulhánek jako ministr zahraničí? Výběr jde na ruku Hradu, míní politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 13:06, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** se domnívá, že výběr náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhána do čela resortu zahraničí odpovídá zadání, že nový ministr má jít Hradu víc na ruku. Také podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze se v posledních dnech zdá, že se vše děje podle přání Hradu. Politologové to dnes uvedli na dotaz ČTK.

"O tom, že sociální demokracie navrhne náměstka ministra vnitra Kulhána na pozici ministra, rozhodlo v úterý večer grémium strany. Lubomír Zaorálek (ČSSD), který dostal nabídku jako první, zůstane ministrem kultury.

Ministrem zahraničí by podle Mlejnika měl být zkušený politik, nikoli náměstek, o němž "do včerejška vědělo jen pár zasvěcenců." Kulhánek je dlouhodobým Hamáčkovým spolupracovníkem. Zastával také pozici náměstka pro řízení sekce bezpečnostní a multilaterální na ministerstvu zahraničí v době, kdy úřadu šéfoval Zaorálek. Náměstkem byl také na ministerstvu obrany.

To, že Zaorálek do Černínského paláce nechtěl, nepřímě svědčí o tom, že se nehodlal propůjčit k prosazování hradních, to znamená čínských a ruských zájmů, míní Mlejnek.

"Prezident (Miloš) Zeman se na jedné straně snaží maximálně využít čas, který zbývá do voleb, k tomu, aby prosadil co nejvíce ze svých priorit. Na straně druhé se maximálně snaží ovlivnit výsledky voleb, aby po nich neztratil vliv," poznamenal Mrklas. Třešnička na dortu

Především Hamáček to podle něj Zemanovi velmi usnadňuje, a to na úkor vlastní politické strany. "Jakub Kulhánek je dle slov Jana Hamáčka jeden z jeho nejbližších spolupracovníků. Jeho jmenování jde tedy v logice toho počínání. Že byl konzultantem čínské vládní společnosti, je už jen taková pověstná rudá třešnička na dortu," dodal.

Po Kulháňkově nástupu na ministerstvo vnitra média upozornila na jeho angažmá v čínské společnosti CEFC Europe, kam nastoupil po odchodu z ministerstva zahraničí. Experti oslovení Hospodářskými novinami to vnímali jako bezpečnostní riziko. "V minulosti jsem působil ve firmě jako externí konzultant a mimo jiné jsem se věnoval analýze investičních projektů a regulačnímu prostředí v EU," řekl k tomu tehdy Kulhánek.

Babiš: S kandidátem na ministra Kulháňkem nemám problém
Premiér Andrej Babiš (ANO) nemá problém s kandidátem ČSSD na ministra zahraničí Jakubem Kulháňkem (ČSSD). Řekl to dnes Rádiu Z. Spolupráce by podle předsedy vlády mohla být ještě lepší než s jeho předchůdcem v čele české diplomacie Tomášem Petříčkem (ČSSD). O tom, že sociální demokracie navrhne náměstka ministra vnitra Kulhána na pozici ministra, rozhodlo v úterý večer grémium strany. Lubomír Zaorálek (ČSSD), který dostal nabídku jako první, zůstane ministrem kultury. "Pana Kulhána znám, protože často zastupuje pana ministra vnitra (Jana Hamáčka) na vládě. Myslím, že je to slušný kluk. Já s ním problém nemám," řekl Babiš. Předseda ČSSD Hamáček, který je dočasně pověřen řízením resortu zahraničí, mu návrh sdělil v úterý. Zahraniční politika České republiky je podle premiéra jasná. "Jme zakotvení v NATO, v Evropské unii, to je hlavně moje agenda, Evropská rada," řekl. "Myslím, že se nic zásadního nezmění. Myslím, že spolupráce bude ještě lepší mezi mnou a panem novým ministrem, než s předcházejícím," dodal. Kulhánek je dlouhodobým Hamáčkovým spolupracovníkem. Zastával také pozici náměstka pro řízení sekce bezpečnostní a multilaterální na ministerstvu zahraničí v době, kdy úřadu šéfoval Zaorálek. Náměstkem byl také na ministerstvu obrany. Kulhánek studoval mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově v Praze, magisterský titul má z washingtonské Georgetown University. Po Kulháňkově nástupu na ministerstvo vnitra média upozornila na jeho angažmá v čínské společnosti CEFC Europe, kam nastoupil po odchodu z ministerstva zahraničí. Experti oslovení Hospodářskými novinami to vnímali jako bezpečnostní riziko. "V minulosti jsem působil ve firmě jako externí konzultant a mimo jiné jsem se věnoval analýze investičních projektů a regulačnímu prostředí v EU," řekl k tomu tehdy Kulhánek.

Speciál - Boje mezi proruskými separatisty na Ukrajině a ukrajinskou armádou, možnost vstupu Ukrajiny do NATO

RÁDIO, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 15:00, Poslechovost pořadu: 28 488, Pořad: 12:10 Speciál, AVE: 368 790,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,32

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Proč sílí boje mezi proruskými separatisty na Ukrajině a ukrajinskou armádou?

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jak reálné je, že by Ukrajina vstoupila do Severoatlantické aliance?

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Má aliance včetně jejich členů, jako je Česko, možnost přispět ke zmírnění konfliktu?

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

O tom budeme mluvit v následujících minutách ranního Speciálu Českého rozhlasu Plus, dobrý poslech přeji Renata Kropáčková...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

... a Martina Mašková. /znělka/

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jako o hrozbě opakování gruzínského scénáře z roku 2008 mluví ukrajinský ministr obrany Andrej Taran o narůstajícím napětí mezi Kyjevem a Moskvou. Ta u ukrajinských hranic pořádá rozsáhlé vojenské manévry a v posledních týdnech se vyostřily taky boje ukrajinských sil s proruskými separatisty. Podrobně o tom teď budeme mluvit se zpravodajkou Českého rozhlasu v Ruské federaci Ivanou Milenkovičovou. Dobré ráno, vítejte.

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Dobré ráno.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Na základě čeho tvrdí ukrajinský ministr obrany, že Ukrajině hrozí ten gruzínský scénář? Co ho k takovému závěru vede?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

On poukazoval na několik věcí, za prvé na celkové zhoršení situace na východě země a za druhé pak taky na masivní posilování přítomnosti ruských sil u hranic s Ukrajinou. A za třetí pak i na to, že ruské občanství získalo přes 400 000 obyvatel Donbasu. Namítal, že tak prý může dojít k určitým provokacím, kdy budou ukrajinské síly obviněné z útoku na civilní obyvatelstvo. Připomenu v té souvislosti, že z Ruska už výslovně zaznělo, že by v případě potřeby mohlo vystoupit na obranu ruských občanů na východní Ukrajině, minulý týden to prohlásil poradce ruského prezidenta Dmitrij Kozak, ten má na starost právě vztahy s Ukrajinou, a naposledy včera se v tomto duchu vyjádřil i třeba náměstek ministerstva zahraničí Sergej Rjabkov. Jenom pro úplnost ještě dodám, že získat ruské občanství ve zrychleném režimu před dvěma lety obyvatelům Donbasu umožnil svým výnosem prezident Vladimir Putin.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jsou známé i počty vojáků, které Rusko zapojilo do manévrů?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Rusko konkrétní čísla nezveřejnilo. Když minulý týden ruský ministr obrany Sergej Šojgu ohlásil tu rozsáhlou prověrku bojové připravenosti, tak jenom informoval, že se dotkne všech složek a všech vojenských okruhů Ruska. Den nato pak Moskva oznámila, že do těch manévrů zapojila i strategické raketové síly, tedy i mezikontinentální raketové systémy, určité odhady ale znějí z Kyjeva, mluvčí ukrajinského prezidenta Julija Mendělová, ta zkraje týdne uvedla, že Rusko už mělo přesunout asi 40 000 vojáků ke svým západním hranicím s Ukrajinou a dalších 40 000 na anektovaný Krym, nicméně třeba ruský deník Novaja Gazeta, ten uvádí, že pokud by se v potaz vzaly opravdu všechny síly, které Rusové zaktivovali v rámci té prověrky připravenosti, tedy i třeba severní loďstvo, síly na Dálném východě nebo severu, tak může být řeč až o půl milionu vojáků.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

To je přece jenom velká síla, čím Rusko takové rozsáhlé manévry zdůvodňuje?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov opakovaně prohlásil, že prý nejsou namířené vůči nikomu konkrétnímu a že Rusko má právo přemísťovat svoje síly na svém území, jak uzná za vhodné, na druhou stranu ministr obrany Sergej Šojgu se včera odvolával na hrozby ze strany NATO a mluvil o reakci na ně. Konkrétně mluvil například o dvou amerických torpédoborcích vybavených střelami Tomahawk, které mají v těchto dnech vplout do Černého moře, a Moskva už dřív poukazovala i třeba na přelety aliančních dopravních letounů na Ukrajinu. Skutečně mluvčí Pentagonu John Kirby minulý týden potvrdil, že Spojené státy Ukrajině takto dodaly bojové i nebojové prostředky k obraně. Nicméně je potřeba říct, že už předtím, než Rusko vůbec ohlásilo tu prověrku bojové připravenosti, tak se začaly objevovat informace, různá neověřená videa o přesunech ruské techniky směrem k ukrajinským hranicím, reagovalo na to americké velení sil v Evropě, protože separatisté podle Kyjeva taky už zhruba od začátku roku začali posilovat svoje pozice, vyzbrojovat se novými zbraněmi, a navíc vůbec poprvé třeba povstalci ohlásili i odvod branců.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Mimo jiné, i právě o Ukrajině spolu včera jednali prezident Ruska a Spojených států Vladimir Putin a Joe Biden. Je to možný první krok, že se nakonec celá situace vyřeší diplomatickou cestou?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

V nějaké konkrétní podobě zatím nic takového nezaznělo, nic tomu nenasvědčuje, Joe Biden sice Kremlu navrhl, aby se s Vladimírem Putinem osobně setkali na území nějaké třetí země, řeč je ale o schůzce v nejbližších měsících, ne dnech nebo týdnech, navíc se nemá týkat jenom výhradně Ukrajiny a taky nehledě na tento telefonát Spojené státy chystají nové protiruské sankce, což Kreml vnímá jako nepřátelské gesto. Připomenu, že doteď se do Washingtonu stále nevrátil ani ruský velvyslanec, kterého minulý měsíc povolali do Moskvy, takže ani navzdory tomu telefonátu se nedá mluvit o nějakém uvolnění napětí, a pokud jde o přímá jednání mezi Moskvou a Kyjevem, tak ani tady se nic bližšího, dá se říct, nerýsuje. Mluvčí ukrajinského prezidenta Julia Mendělová, ta sice tento týden uvedla, že Ukrajina usilovala o jednání s Ruskem, nedostala prý ale žádnou odpověď a mluvčí ruského prezidenta Dmitrij Peskov naposledy včera znovu namítal, že diplomatickými kanály do Kremlu nic takového ještě nedorazilo, žádná taková žádost.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Shrnutí celé situace od naší zpravodajky v Rusku Ivany Milenkovičové, děkujeme za to.

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Na slyšenou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A naším hostem ve Speciálu Plusu je Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. Dobrý den.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane řediteli, česká diplomacie v pondělí jednoznačně podpořila územní celistvost Ukrajiny, vyzvala k deeskalaci napětí, to platí, i když se mění ministr?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

No, samozřejmě a bude to platit a na této pozici se nic měnit nebude, protože jak známo, Česká republika je součástí mezinárodních uskupení, jako je NATO a Evropská unie, takže já si nedokážu představit, že by v tomto došlo k jakékoliv změně.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Co to znamená v praxi, v těch konkrétních diplomatických krocích?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Znamená to to, že Česká republika jako teda součást tohoto mezinárodního společenství samozřejmě má zájem na tom, aby se tento konflikt, já už tomu říkám konflikt, protože opravdu, jak o tom mluvila paní Milenkovičová, ta koncentrace těch vojenských sil a prostředků, které se blíží k ukrajinským ze strany Ruské federace, je značná, takže v zájmu České republiky je samozřejmě, aby ta situace byla deeskalovaná, aby tam nedošlo k nějakému vojenskému konfliktu nebo aby prostě se ta situace dál nezhoršovala, aby byly využity ty formáty, jako je ten /nesrozumitelné/ formát nebo minská skupina, k tomu, aby se hledalo, nebo i bilaterální aktivity, teď teda mám na mysli právě třeba ten telefonát Joea Bidena s Vladimírem Putinem, aby se našla prostě nějaká cesta, aby k nějakému vyostření té situace dalšímu nedocházelo.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Je podle vás v českém zájmu vstup Ukrajiny do Severoatlantické aliance?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

To je dlouhodobá diskuze, samozřejmě diskutuje se o tom už, můžeme říct, několik desítek let a vy jste zmiňovali Gruzii, to je podobný problém, já jsem sloužil dlouhá léta jako velvyslanec v Německu, takže jsem sledoval i tu diskuzi tam, která nebyla nikdy jednoznačná, já myslím, že v současné době nemáme v Severoatlantické alianci konsenzus o tom, že by Ukrajina prostě měla získat nějaký větší status, než který má dneska z hlediska spolupráce s NATO.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Co jiného tedy můžou NATO, a tedy i Česko v něm udělat pro zmírnění napětí na rusko-ukrajinské hranici?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Snažit se vyjednat. Ono těch možností moc není, protože samozřejmě asi si troufám říct, že není opravdu v zájmu ani České republiky, ani jiné země, aby prostě vypukl nějaký, nebo vypukl, on ten konflikt tam prostě latentně od roku 2015 na té rusko-ukrajinské hranici samozřejmě je, aby tam se ta situace dále zhoršovala. Takže my můžeme být součástí nějakých těch politických jednání, diplomatických jednání a snažit se prostě opravdu zabránit tomu, aby ta eskalace toho napětí tam nějakým způsobem neustále... Samozřejmě jsou tady ti velcí hráči, byla zmiňovaná Amerika, já jsem zmiňoval Německo, Francie samozřejmě, docházelo i k nějakým kontaktům právě na úrovni kancléřky Merkelové, prezidenta Macrona a prezidenta Putina v minulých dobách, také Ukrajina byla jedním z těch témat, takže já si myslím, že to mezinárodní společenství by se ve vlastním zájmu mělo nějakým způsobem mobilizovat a podnikat nějaké kroky právě k té deeskalaci.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Kdo z těch zmíněných má případně nejbližší k Rusku, s kým si Rusko případně nejlépe rozumí, kdo by mohl být prostředníkem?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

To je dobrá otázka a teďko samozřejmě je otázka, vždycky ti velcí se bavili jako rádi mezi sebou. Teď mám na mysli teda Spojené státy a Sovětský svaz, řekněme, v těch minulých dobách, dneska samozřejmě je situace jiná, je zaplatpánbůh jiná, ale také je potřeba vidět to, že vlastně máme ve Spojených státech 3 měsíce novou administrativu a že samozřejmě obě dvě strany si, jak se říká, trochu i kolikují prostor. Já si myslím, že se to netýká jenom vztahů Spojené státy - Rusko, ale třeba i vztahů Spojené státy - Čína nebo Spojené státy - Evropská unie v tom pozitivním smyslu slova, teď to myslím, s Evropskou unií. Takže si myslím, že v tomto kontextu z toho mezinárodního hlediska samozřejmě Spojené státy, ale v Evropě, a to je možná i po té trošku nešťastné návštěvě pana Borrella v Moskvě zase trošku možná snaha prostě Ruské federace navazovat ty kontakty přímo, kvůli tomu prostě samozřejmě tleskají tomu formátu s Německem, Francií, já si právě myslím, že Německo a Francie by v těch bilaterálních vztazích směrem k Rusku mohly být ty nejlivnější, tak bych to asi řekl.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. Děkuju vám.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Já děkuji za pozvání, na shledanou.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jak jsme řekli úvodem, Tomáš Petříček ještě v roli ministra zahraničí v pondělí ohlásil, že česká diplomacie jednoznačně podporuje územní celistvost Ukrajiny a vyzývá k deeskalaci napětí, a teď i Tomáš Petříček dostane i slovo v ranním Plusu, dobrý den, vítejte.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Dobré ráno.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Co může dělat Severoatlantická aliance pro zmírnění konfliktu na Ukrajině a co konkrétně Česko?

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Tadyto asi není pouze role Severoatlantické aliance, ale celého mezinárodního společenství, především tím, že se bude jednat s Ruskou federací o deeskalaci napětí, o stažení těch vojsk, která se přesouvaly k blízkosti ukrajinské hranice, skutečně ten počet ruských vojáků dnes tam je tak vysoký, že to vyvolává zejména obavu z možného třeba i náhodného incidentu, který by mohl přerůst v něco víc, v nějaký větší konflikt. A to rozhodně není v zájmu ani České republiky, ani Evropské unie, ani Ukrajiny, ani Ruska nakonec. Ale je potřeba sledovat, jak se budou blížit parlamentní volby v Rusku a tak dále, bude možná to napětí růst, nebylo by to poprvé, co ruský režim v situaci, kdy se blíží volby, kdy klesá možná popularita Vladimíra Putina, tak se pustil do nějakého zahraničního dobrodružství.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jakou reálnou pomoc nebo podporu nyní Západ Ukrajině poskytuje?

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Tak posunuje se i spolupráce se Severoatlantickou aliancí zejména při /nesrozumitelné/ bezpečnostních kapacit Ukrajině, ale dnes to asi není na to, že by NATO mělo nějaký velký manévrovací prostor. Skutečně ten prostor je v oblasti mezinárodního jednání, využití formátů, jako je Minská skupina a případně taky OBSE, která hraje roli právě při monitorování situace na Donbasu, na té linii kontaktů, tak, aby to napětí tam, pokud možno, bylo co nejnižší, v loňském roce se to dařilo, bohužel od počátku letošního roku znamenáváme, že i ten počet střetů včetně obětí v této oblasti roste, a to rozhodně není v našem zájmu.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta, před vámi říkal, že v Severoatlantické alianci z jeho pohledu není větší konsensus na přijetí Ukrajiny do této organizace, jak se díváte vy na možnost vstupu Ukrajiny do NATO? Byla, nebo nebyla by to reálná možnost?

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

V tuto chvíli to asi není skutečně na pořadu dne, v rámci Severoatlantické aliance není shoda na tom, jestli Ukrajina by měla být a je připravena se stát plnohodnotným členem Aliance, ale je možné dále prohlubovat ten dialog s Ukrajinou, pomáhat při posilování kapacit Ukrajiny v oblasti, jako je obrana, jako je odolnost proti hybridním hrozbám, proti kybernetickým útokům, a na tom se již delší dobu spolupracuje.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

NATO vyhlásilo, že Rusko má přestat shromažďovat jednotky u ukrajinských hranic, zase ruský ministr Šojgu se včera odvolával právě na hrozby ze strany NATO, má takový výrok, tedy výzva ke stažení ruských jednotek z ukrajinských hranic ze strany NATO, reálně váhu?

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Myslím, že má vlastně tak, jako má i společný postup Evropské unie a využití dalších mezinárodních organizací, jako je OBSE, v OBSE je členskou stranou i Rusko a v rámci tamního bezpečnostního dialogu by se především měl zajistit monitoring toho, co se vlastně dnes na východě Ukrajiny a v oblasti ukrajinsko-ruských hranic děje, tak, aby se skutečně předešlo nějakému náhodnému konfliktu, něčemu, co vlastně možná ani jedna z těch stran si nepřeje, ale i v minulosti se ukázalo, že někdy stačí málo a ta tenká linie se překročí a potom je z toho skutečně mnohem větší konflikt, který ohrožuje bezpečnost nejenom /nesrozumitelné/ aktérů, ale i dalších zemí a dalších členů mezinárodního společenství.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Co by podle vás mohlo zvýšit vzájemnou důvěru obou stran? Je tady skutečně už jenom možnost nějakého mezinárodního zprostředkovatele?

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

V tomhle směru asi mohou hrát roli jednání například mezi americkou administrativou a ruskou vládou, zejména s tím, že americká administrativa jasně řekla, že tady je nutné, aby Rusko se nepouštělo do nějakých dobrodružství, a také /nesrozumitelné/ mezinárodního společenství, které to má k dispozici. Ať už je jednání v rámci Minské skupiny, /nesrozumitelné/ normandského formátu, například ale také bezpečnostní dimenze OBSE, jak jsem již říkal.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Bývalý ministr zahraničí Tomáš Petříček z ČSSD byl hostem ranního Plusu, děkuji za váš čas. Na slyšenou.

Tomáš PETŘÍČEK, končící ministr zahraničních věcí /ČSSD/

Děkuji, hezký den, na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A náš Speciál uzavře Michael Romancov, politický geograf a publicista z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den i vám.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Je ta obava z náhodného incidentu i podle vás vážná?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak vzhledem k tomu, jak obrovská je koncentrace sil podél rusko-ukrajinské hranice, co všechno tam Rusové v posledních dnech přepravili, tak bohužel ano.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Je ale v zájmu Moskvy ještě ve větší míře válčit s Ukrajinou? Může si to dovolit prezident Putin i vůči veřejnému mínění ve své zemi?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Upřímně řečeno, já nechápu, odkud se bere ta posedlost veřejným míněním ve vztahu k Rusku. Veřejné mínění pro Vladimira Putina evidentně nic neznamená. Ten člověk není schopen realizovat ani jeden vlastně ze svých politických cílů, které směrem k ruskému veřejnému mínění deklaruje ne týdnů, měsíce roky, ale desetiletí. Většina Rusů prostě pořád zažívá ty samé problémy, které zažívala před 5, 10, 15 lety. To znamená, pokud by veřejné mínění v Rusku hrálo nějakou roli, pak by se Vladimír Putin musel chovat dávno úplně jinak. V Rusku veřejné mínění vlastně nevíme vůbec, co si ti lidé myslí, protože informace, které máme, jsou evidentně nějakým způsobem zkrácené, výzkumné agentury, které jaksi mají na starosti výzkum

veřejného mínění, tak více či méně jaksi dodávají informace, které Kreml potřebuje, takže pokud jde o veřejném mínění, to pro Putina rozhodně není fenomén, který by ho jakýmkoliv způsobem korigoval.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Mluvili jsme o různých možnostech, jak zmírnit napětí na rusko-ukrajinské hranici, americký analytik Simon Blanc z think-tanku /nesrozumitelné/ uvedl, že Ukrajina potřebuje zmodernizovat své letectvo s využitím amerických strojů F-15, což by bylo pro Moskvu citelné. Je větší vyzbrojování Ukrajiny na pořadu dne?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Myslím si, že jednoznačně ano. Pokud na vás někdo zaútočí, což Rusové udělali, pokud vám někdo sebere část státního území a podporuje na vašem území jaksi skupiny, a teď je jedno, jestli je nazveme opoziční, nebo teroristické, a vyzbrojuje je, je zapotřebí si uvědomit, že na Donbasu se válčí jaksi řadu let a ty vojenské síly těch takzvaných lidových republik stále mají dostatečné množství zbraní, které kdyby je měly vyrábět ze svých vlastních zdrojů, tak už by dávno jaksi musely skončit, tak pak je pochopitelně nezbytně nutné, aby ten, kdo se brání, což v tomto případě je nepochybně Ukrajina, tak aby se měl čím bránit. A poskytnout tedy Ukrajincům zbraně, což mimochodem americká administrativa, ta minulá, dělala a zdá se, že v tom bude pokračovat i ta současná, je jeden ze způsobů, jak dát Moskvě najevo, že ten způsob chování, který si vybrala, bude mít následky.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Rusko se odmítlo účastnit sobotního jednání Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě o soustředování ruských jednotek u Ukrajiny. To mělo být jednání, které iniciovala ukrajinská strana. Bude nebo může být OBSE opravdu platformou, na které by se mohlo nějaké to jednání uskutečnit?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak samozřejmě pouze na předpokladu, že s tím Rusko bude souhlasit. A evidentně jsme viděli, jak k tomu Moskva přistoupila. A tohleto je věc, kterou je zapotřebí jaksi vzít ale zase v tom širším kontextu, protože to, jak se Rusko chová vůči OBSE, je klasickou ukázkou, jakým způsobem se Rusové chovají vůči jednomu každému jaksi institucionalizovanému mechanismu, který pro otázky bezpečnostní nebo ekonomické v Evropě, případně ve světě máme. To jedno jediné fórum, kde vlastně Rusko se tímhle tím způsobem nechová, je Rada bezpečnosti OSN, kde má Rusko právo veta. Což je mimochodem cíl ruských aktivit, dlouhodobý cíl ruských aktivit vůči Evropě. Rusko chce samo sebe vidět v pozici, kdy bez ohledu na to, jestli se ho něco přímo nebo nepřímo týká, jestli tam má nebo nemá zájem, tak aby všechno probíhalo pouze s jeho explicitním souhlasem. To je něco, čemu bychom měli jednoznačným způsobem čelit.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Spojené státy, zejména teď aktuálně ministr zahraničí Antony Blinken, kritizovaly ruské vojenské akce velmi ostře, prezident Biden zároveň ale nabízí Rusku summit na neutrální půdě. Je to dobrá strategie?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Myslím si, že to je v zásadě dobrá zpráva, protože nějaký typ komunikace mezi Ruskem a Spojenými státy z mnoha důvodů je užitečný a potřebný. Pokud k tomu setkání dojde, tak pochopitelně asi není možné očekávat od toho nějaké rychlé dramatické změny, ale mohlo by to vést k jaksi uklidnění toho bezprostředního napětí, což by, upřímně řečeno, rozhodně bylo užitečné.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Takže podle vás, poprosím už jen velmi stručně, jsou klíčem ta rusko-americká jednání.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Samozřejmě. Rusko se vždycky chce bavit jenom s těmi silnými, které považuje za sobě rovné, což jsou Spojené státy a Čína, nikdo jiný.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Michael Romancov, politický geograf z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#), děkuji.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Rádo se stalo, na shledanou.

V sevření nerovnosti

TISK, Datum: 14.04.2021, Zdroj: A2, Strana: 29, Autor: magdalena mouralová, Vytiskeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 15:27, Rubrika: Společnost, AVE: 26 553,87 Kč, Země: Česko

Hlavní úskalí českého školství

Vzdělávací dráhy i výsledky českých dětí jsou velmi silně ovlivněny tím, z jakého prostředí pocházejí. Současný stav školství v oblasti povinné docházky místo toho, aby stávající nerovnosti oslaboval, nahrává jejich reprodukci a posilování.

Rodinný původ hraje podstatnou roli ve všech společnostech. Je přirozené, že se rodiče snaží zajistit svým dětem co nejlepší budoucnost a využívají k tomu vše, co mají k dispozici - peníze, kontakty, informace i dovednosti. V Česku však nejsou jen velké rozdíly mezi žáky, ale zejména mezi školami, a to nejen ve výsledcích žáků, ale také v jejich průměrném socioekonomickém statusu. Děti z různě situovaných rodin totiž navštěvují různé školy, a to již na úrovni základního vzdělávání, které je povinné, nárokové a státem garantované. Výrazné diference mezi českými školami při srovnání s jinými vyspělými zeměmi možná překvapí - asociují se nám spíš s obrazy britské internátní školy nebo francouzského předměstí než s naší relativně homogenní a nivelizovanou společností, kde většina škol vypadá na první pohled velmi podobně. Vzdělávací systémy mnoha zemí aktivně pracují na snižování nerovností z rodin, ten náš je naopak zvyšuje. Přestože se o problému ví a jeho řešení patří už mnoho let mezi priority české vzdělávací politiky, k reálnému posunu nedochází.

České základní školství je extrémně roztržštěné. Máme ohromné množství malých škol - konkrétně asi 4 200 základních škol na slabý milion žáků. Malá škola není sama o sobě nic špatného, rodiči i žáci je vesměs vnímána pozitivně a pro „rodinnou atmosféru“ je vyhledávána. Na malé škole je méně tříd a učitelů, menší možnost profilace žáků a také méně podpůrného personálu, ať už pedagogického (psycholog, speciální pedagog a asistenti) nebo nepedagogického. Učitelé mají méně možností se od sebe učit a sdílet zkušenosti a nápady. A malé školy jsou rovněž dražší.

Zejména ale každá škola potřebuje ředitele, jehož role je v Česku velmi silná. Rozhoduje o provozu, pedagogickém sboru i metodách a obsahu výuky. Autonomie škol je v Česku extrémní: dobrý ředitel dokáže školu výrazně posunout, špatný bohužel také. Ten dobrý učitel vede a pomáhá jim se rozvíjet a dělat jejich práci dobře. Jenže českým ředitelům na to kvůli provozním, administrativním a ekonomickým činnostem zpravidla nezbyvá moc času. Objem povinností se přitom příliš neliší mezi velkou a malou školou, jen v té malé je na to ředitel většinou sám.

Hlavním partnerem školy a tím, komu se ředitel zodpovídá, je její zřizovatel. A zde přichází další kámen úrazu. Základní školy jsou totiž v Česku zřizovány převážně obcemi, kterých máme také mnoho a jež jsou často velmi malé - průměrná česká obec má asi 1 700 obyvatel. Aparát typického zřizovatele základní školy tak čítá starostku a sekretáře a je jen mizivá šance, že některý z nich řediteli pomůže s administrativou, o odborné pomoci s rozvojem školy ani nemluvě.

Autonomie škol

Školy v Česku také mají ohromnou volnost z hlediska podoby výuky: obsahu a rozložení kurikula, volby metod a pomůcek. Před sedmnácti lety byl přijat nový školský zákon, který přinesl řadu změn. Tou klíčovou bylo nahrazení jednotných osnov rámcovými vzdělávacími programy. Ty už neurčují, co, jak a kdy se má učit, ale pouze stanovují, k jakým výsledkům se má v určitých bodech vzdělávací cesty dojet. Je předepsáno, co by měly děti umět na konci třetí, páté a deváté třídy, ale je již na každé škole, jak toho docílí. Tato tzv. kurikulární reforma měla pomoci modernizaci škol, legalizovat postupy progresivních škol a umožnit diverzifikaci vzdělávacích cest. Školy si tak mohou zvolit, v které třídě budou učit které předměty, které učebnice budou používat (pokud se učebnic vůbec budou držet), podle jakého klíče budou žáci rozděleni do tříd, jak budou hodnoceni, kdy bude začínat výuka i jak dlouhé budou vyučovací hodiny. Reforma dala školám velkou svobodu, již některé využily a jiné ne. Na první pohled vypadá zajímavě - svoboda přinesla různorodost, z bohatosti nabídky přece těží „zákazník“, tedy rodič a žák, který si může vybrat školu dle svého gusta. Jenže ve skutečnosti záleží na tom, kde žijete a jestli máte v docházkové vzdálenosti od domova škol několik, anebo jste rádi, že vás jediný autobus doveze aspoň k nějaké. Záleží rovněž na tom, jaká je vaše spádová škola, což nemusí být vždy ta nejbližší, neboť spádové okrsky určuje obec a někde se jejich hranice překreslují podobně kreativně jako americké volební obvody, zvláště jsou -li v obci vyloučené lokality. A roli hraje i to, kolik informací o školách jste si schopni sehnat, zda vás to vůbec napadne, jestli se dokážete zorientovat v nabídce a pochopit, co která škola nabízí a co to pro vaše dítě znamená, či zda jste ochotni „jít šťestí naproti“, ať už cestami, které jsou férové (přestěhování, výběr správné mateřské školy), nebo trochu pochybné (přehlášení trvalého bydliště, sponzorský dar škole). V kontextu toho všeho už proklamace svobodné volby vzdělávací dráhy na úrovni garantovaného vzdělávání nezní zdaleka tak neproblematicky.

Selektivita

Aby toho nebylo málo, jsou v našem vzdělávacím systému zabudovány mechanismy, které nerovnosti zvyšují zcela otevřeně a cíleně. Jedná se o výběrové vzdělávací dráhy na úrovni povinného vzdělávání, tedy zejména víceletá gymnázia a třídy a školy s rozšířenou výukou. Čím dříve takový výběr probíhá, tím více odráží rodinný původ, a nikoli talent. Jednotné a státem garantované testy jen snížily náhodnost úspěchu. Nicméně ani tak neodráží nadání, ale spíš množství přípravy, ať už za pomoci motivovaných rodičů nebo placených kursů, tedy prvek, který podporuje existující společenské nerovnosti, což škodí vzdělávacímu systému i společnosti jako celku.

Ač změnu opakovaně a mnoho let doporučují čeští i zahraniční experti, žádná vláda si netroufne navrhnout zrušení víceletých gymnázií, protože by to byla politická sebevražda. Nanejvýš se opatrně mluví o „redukci“ kapacit víceletých gymnázií, což je i současná dílce ministerstva školství. Zřizovateli středních škol včetně gymnázií jsou zpravidla kraje. Některé z nich se do „redukce“ skutečně pustily, ale většinou narazily na hlasitý odpor veřejnosti - rodičů, žáků, absolventů. Lidé, kteří jsou vidět a slyšet, mají informace, zdroje, čas a přístup do médií, jsou totiž často sami absolventy výběrových škol nebo mají jejich žáky či budoucí žáky ve svých rodinách. Patří mezi ně i učitelé, úředníci, politici, já i vy.

Volba vzdělávací cesty je na úrovni základního školství volbou rodičovskou a jen málokterý rodič nechce pro své dítě to nejlepší, ať už to v jeho očích znamená cokoli. A tak i když věříte na veřejný zájem a jste ochotni sami sebe v lecčems omezit, v souvislosti se školou svých dětí zažíváte dříve netušená dilemata: Mám nechat dítě chodit do spádové školy, i když vidím, že mu tam není dobře? Neublížím svému dítěti, když mu nepomůžu s přípravou na víceleté gymnázium, jehož existence mě sice štve, ale potomka to tam asi bude bavit? Můžu psát o roli veřejného školství, když moje dítě chodí do komunitní školky? Vedle skupinových zájmů se tak do diskusí o vzdělávání promítají i zátěže plynoucí z osobní zkušenosti a těžko odstinitelných emocí spojených s vlastními volbami.

Co s tím?

Řešení problému vzdělanostních nerovností neleží v individualizaci odpovědnosti, ale v úpravách systému. A ty nejsou jednoduché ani populární. Radikálním krokem by mohlo být omezení výběru mezi veřejnými školami na úrovni povinného vzdělávání, zrušení výběrových škol nebo možnosti navštěvovat jinou školu než spádovou. Zní to divoce, ale v mnoha vyspělých zemích tak veřejné vzdělávání funguje, včetně superlativy ověřeného Finska. Pokud by k tomu došlo bez dalších změn, nadělalo by to ovšem víc škody než užítku. Poptávku po jiných vzdělávacích cestách by začaly uspokojovat školy soukromé, což by posílilo ekonomickou základnu nerovnosti. Pokračoval by rovněž trend „útěku“ ze systému v podobě individuálního vzdělávání a jeho komunitní varianty, který by se stal strategií vzdělané liberální vrstvy. V „alternativních“ školách by sice bylo méně dětí, ale hranice by byly neprostupnější. A mohlo by to rovněž vést k růstu cen nemovitostí v některých spádových okrscích.

Cesta ke snížení vzdělanostních nerovností leží spíše v podpoře těch slabších na úrovni žáků, učitelů i škol. K tomu potřebujeme mít dobré informace, tedy systematicky zjišťovat, jak na tom žáci, učitelé, školy a regiony jsou, a využívat je citlivě - za špatné výsledky netrestat, ale snažit se je zlepšit. Znamená to pomáhat jednotlivým žákům, kteří to potřebují, ale také to vyžaduje nadstandardní podporu vzdělávání ve strukturálně znevýhodněných regionech, vyloučených lokalitách, vnitřních

periferiích. Nejen finanční, ale i lidskou. Je potřeba tam lákat dobré učitele a ředitele, ale zejména pomoci všem učitelům a ředitelům v tom, aby se dobrými stali. Ale také to znamená srozumitelně vysvětlit všechna zaváděná opatření a přesvědčit ty úspěšnější, že nejsou trestáni za dobře odváděnou práci, ale že je i v jejich zájmu, aby se co nejlépe vzdělání dostalo všem.

Foto autor: Foto ajari

Foto popis: Řešení nerovností ve vzdělávání vyžaduje radikální kroky.

Nedůvěra vládě před volbami a při pandemii není dobrý krok, shodují se politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Jan Menšík Novinky, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:02, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

Úterní vypovězení toleranční dohody vládě ze strany KSČM nezpůsobí současnému kabinetu větší problémy, míní Novinkami oslovení politologové. Opoziční strany nyní polemizují nad tím, zda vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. Podle odborníků to ale není krátce před volbami a během pandemie příliš rozumné. Mimo jiné pro to, že by tím ještě posílil vliv prezidenta Miloše Zemana.

Komunisté se v úterý rozhodli, že po třech letech spolupráce a jen pár měsíců před podzimními parlamentními volbami přestanou tolerovat vládu hnutí ANO premiéra Andreje Babiše a ČSSD. Krok vysvětlují tím, že ANO neplní toleranční závazky a do konce funkčního období to už ani nestihne.

Kabinet tak bude vládnout jako menšinový bez předem jasné podpory a při každém hlasování ve sněmovně bude muset hledat podporu u ostatních stran. Jinak se však podle politologů nic podstatně nezmění.

„Myslím, že se nemění takřka nic, protože ty důležité zákony jako rozpočet už prošly a před námi jsou pouze běžné zákony, které lze přijímat a vyjednat si pro ně podporu napříč Poslaneckou sněmovnou. Pokud to budou návrhy, které jsou levicové, tak určitě i pro komunisty nebude problém je podpořit,“ odhadl další vývoj politolog Pavel Šaradín z Univerzity Palackého v Olomouci.

Podobný názor mají jeho kolegové Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně a Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Všichni tři se navíc shodují na tom, že vyslovení nedůvěry vládě není v současnosti racionální a opozici by příliš nezískala.

Vyslovení nedůvěry není v zájmu opozice

„Vzhledem k tomu, že jsou na podzim volby a kabinet bojuje s pandemií, tak by se opozice, kromě toho, že třeba ještě víc vtáhne prezidenta Miloše Zemana do hry, mohla obávat toho, že bude obviněna z toho, že vnáší do dění nestabilitu.

Znamenalo by to oslabování schopnosti České republiky vést boj s pandemií. Myslím tedy, že nedlouho před volbami to proto ani opozice nebude chtít,“ míní Mlejnek z UK.

Šaradín k tomu dodává, že vyvoláním hlasování o nedůvěře dané strany přijímají politickou odpovědnost za to, co se stane. V době, kdy společnost bojuje s pandemií koronaviru a neustále hrozí, že její šíření zase začne zrychlovat, je přejímání takové odpovědnosti pro opozici velice obtížné. „Manévrovací prostor opozice je tedy podle mě spíše rétorický,“ doplnil.

Vyvolání vládní nestability necelých šest měsíců před volbami není v zájmu většiny opozice ani podle Kopečka. „Důvod je jednoduchý, do voleb je blízko. Řešit nyní poměrně pracně, jak bude vypadat nová vláda, a současně rozmlžit odpovědnost současně vlády za pandemii podle mě není v zájmu většiny opozice v parlamentu,“ řekl Novinkám politolog.

Nevyloučil ale, že některé opoziční strany, například SPD, by mohly zkusit na hlasování proti vládě získat nějaké politické body. „Může to být i někdo jiný. Mohou tam hrát roli motivy spojené se zviditelněním bez ohledu na to, co to může v praxi potom vyvolat,“ doplnil Kopeček.

Narušená důvěra v Babiše

„Jeden z hlavních důvodů, proč komunisté vypověděli toleranční patent s ANO, bylo neplnění dohod. Nejsem si jistý, jestli Andreji Babišovi teď před volbami někdo bude věřit, že splní to, co slíbil. Další věc je, že ono je opravdu před volbami a rozdělovat trafik, když to tak nazvu, tři či čtyři měsíce před koncem funkčního období v přímém přenosu, je politicky velmi škodlivé pro toho, kdo by to dělal, i pro toho, kdo by to přijímal,“ vysvětlil Kopeček.

Kromě ztráty důvěry, komunisty k vypovězení patentu vedly podle Šaradína ještě další důvody. „Potřebují se co nejvíce distancovat od vlády tak, aby si vytvořili co nejlepší pozici před volbami. Tato situace je pro ně docela komfortní, protože se nyní dokáží považovat za nějakou alternativu vůči vládě a nepřijímají odpovědnost za to, co se děje. Vyzváli se tak z toho smluvního vztahu.“

Petříček v Blesku o vyhazovu, „vykuchaném ministerstvu“ i nástupci: Čínská CEFC mu nepomáhá [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:02, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Epicentrum, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Na rozdíl od ministerstva zahraničních věcí se personální změny ve vládě nedotknou resortu kultury, v jehož čele zůstává Lubomír Zaorálek (ČSSD). Namísto něj sociální demokracie do čela diplomacie navrhla dosavadního náměstka ministra vnitra Jakuba Kulhánka. Jak dění ve vládě i v jeho straně vnímá odvolaný ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD)? A co říká na kritiku svého předchůdce v resortu, který v úterý emotivně hovořil o „vykuchaném ministerstvu“? O svých dalších plánech a ambicích mluvil Petříček v Epicentru Blesku.

„Zatím si ještě douspořádávám některé věci, myslím, že to bylo poměrně náročné.“

Popravdě se mi skoro netrhl telefon, děkuju všem,

co mi psali vyjádření podpory, hlavně rodině,“ řekl v Epicentru Blesku ke svým prvním dnům v pozici exšéfa české diplomacie

Petříček .

Právě rodině má v plánu se nyní více věnovat.

„Dneska ráno jsem odvedl děti do školky a do školy. Chci jim trošku vynahradiť ty dva a půl roku, kdy jsem s nimi moc nebyl a kdy tátu moc neviděly,“

přiznal Petříček, jehož odvolání přišlo bezprostředně po víkendovém sjezdu ČSSD. Ve volbě předsedy strany neuspěl proti jejímu dosavadnímu šéfovi a vicepremiérovi

Janu Hamáčkovi .

Touha pomoci straně k lepším volebním výsledkům u Petříčka i přes prohru a následné odvolání trvá.

V plánu má nadále na podzim kandidovat do Poslanecké sněmovny z čela pražské kandidátky. Je přesvědčen, že se ČSSD podaří pětiprocentní hranici pokořit:

„Já současnému vedení fandím. Rozhodlo se vsadit na jistotu - a já to chápu. Případná změna možná pro některé delegáty znamenala před volbami risk,“ komentuje příčinu svého neúspěchu.

O rezignaci jsme se bavili i doma, přiznal Petříček

„Samozřejmě jsem šel do toho sjezdu i s tím, že by to takto mohlo dopadnout.

Nebylo to pro mě překvapení,“

uvedl bývalý ministr. Uvažoval ale někdy i sám o rezignaci?

„I v minulosti jsem přemýšlel, jestli to ještě dává smysl.

Když právě prezident

Zeman

dělá kroky, se kterými jsem úplně nesouhlasil.

Bavili jsme se o tom i doma, jestli jsem schopen dělat tu práci tak, abych mohl se vztyčenou hlavou odejít.

Já jsem přesvědčen, že se mi to povedlo a že jsem držel polistopadový kurz české zahraniční politiky,“ míní Petříček. S poděkováním ale nezapomněl ani na kolegy na ministerstvu.

Nabídky k dalšímu angažmá podle svých slov má. Zmínil například akademické prostředí, ze kterého pochází.

„Já jsem v minulosti působil na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, ale i v soukromém sektoru,“

připomněl a dodal:

„Nějaké nápady máme i s kamarády,

rád jezdím na kole, takže bych chtěl využít volného času, ale také

se možná pustím do některých nových projektů.“

Kulhánek? Česká diplomacie ví, kam směřuje

Klíčovým tématem české zahraniční politiky ale pro něj i po odchodu z Černínského paláce zůstává čitelnost a srozumitelnost. Uvidí to stejně ale i Petříčkův možný nástupce ve funkci Jakub Kulhánek?

„(Kulhánek) působil

na několika ministerstvech, myslím, že zkušenost ze státní správy má,“ odpověděl Petříček. „Působil

i na ministerstvu zahraničních věcí, takže se nebude muset dlouho rozkoukávat. Samozřejmě pochybnosti ohledně jeho bývalého angažmá v čínské společnosti CEFC mu nijak nepomáhají,

ale já jsem přesvědčen, že česká diplomacie ví, kam směřuje,“ dodal.

Petříček:

Zaorálek

by našel stejné ministerstvo

Bývalého ministra zahraničí překvapilo, že jej na postu nenahradí šéf kultury Lubomír Zaorálek, jak původně chtělo i vedení ČSSD. „Ale

rozumím tomu, že (Zaorálek) chce dokončit svoji práci na ministerstvu kultury.

Myslím, že z jeho strany je to zodpovědné," uvedl Petříček v Epicentru.

Jak se mu ale líbí slova o „vykuchaném ministerstvu“, kterými Zaorálek označil právě stav diplomatického resortu, ke kterému mělo dojít pod Petříčkovým vedením?

„Myslím, že kdyby Lubomír Zaorálek nastoupil na pozici ministra zahraničních věcí, tak by viděl stejné ministerstvo, jaké řídil v letech 2013 až 2017.

Trochu se změnila politická situace, to má pravdu, ale na tom, jak funguje ministerstvo, se nic nezměnilo," tvrdí Petříček.

Do Černínského paláce mříří neznámá tvář. Kritici upozorňují na Kulhánkovy vazby na Čínu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zemand, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:12, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Do čela české diplomacie by se měl na půl roku postavit Jakub Kulháněk, kterého na toto prestižní místo nominoval šéf ČSSD a vícepremiér Jan Hamáček. Právě pro něho Kulháněk - i mnoha politikům poměrně neznámý - v posledních osmi letech pracoval.

Kulháněk patří k dlouholetým spolupracovníkům špiček sociálních demokracie, radil bývalému premiérovi Bohuslavu Sobotkovi a nyní patří k nejbližším spolupracovníkům současného šéfa ČSSD Jana Hamáčka. Od poloviny července 2018 působí jako Hamáčekův náměstek na ministerstvu vnitra, dříve byl jeho parlamentním poradcem, když Hamáček předsedal Poslanecké sněmovně (listopadu 2013 až říjen 2017).

Sama sociální demokracie zdůrazňuje, že její nominant působil v minulosti například jako náměstek ministra obrany nebo ministra zahraničních věcí. „Zaručí dosavadní proevropský a proalianční kurs české zahraniční politiky," věří a zdůrazňuje, že Kulháněk je držitel bezpečnostní prověrky na stupeň přísně tajné a NATO TOP Secret.

Právě zmínka o této prověrce by měla působit jako štít proti pochybnostem opozice či některých odborníků. Po svém odchodu z ministerstva zahraničí totiž Kulháněk pracoval v čínské společnosti CEFC Europe, což mu opoziční reprezentanti zaznívají nejhlásitěji.

Prudký vzestup a prudký pád CEFC Europe

CEFC v České republice - kterou si vybrala jako hlavní sídlo svých evropských aktivit - zaštiťovala většinu čínských obchodních aktivit a v minulých letech zažila prudkou expanzi. Nakupovala podíly v různých firmách (od pivovarů přes média až třeba k fotbalovému klubu). V době svého rozkvětu zaměstnávala přes čtyři tisíce lidí. CEFC Group (Europe) Company působila v oblastech financí, letectví, cestovního ruchu, průmyslu, nemovitostí či sportu.

Později však následoval stejně prudký pád, když se firma vysoce zadlužila a dostala do finančních trablů i do sporů s čínskými úřady. Předseda představenstva CEFC Jie Tien-ming, který byl jednu dobu také honorárním poradcem českého prezidenta Miloše Zemana, dokonce skončil ve vězení. Vyšetřování byli v Číně také další představitelé firmy.

Samotnou CEFC pak pohltil, i v Česku, čínský státní gigant CITIC Group.

Opozice kritizuje práci Kulhánka pro čínskou firmu

Kulhánkovo působení v čínské firmě vyvolalo negativní odezvu opozičních stran. „Skrze jeho minulost, která zahrnuje spolupráci s čínskou CEFC či spekulace o důvěryhodnosti jazykové zkoušky z ruského jazyka ho nepovažují za vhodného kandidátu," uvedl pro agenturu ČTK například pirátský poslanec Jan Lipavský

Předseda ODS Petr Fiala uvedl, že Kulhánka nezná, ale zaznamenal některé otazníky kolem jeho osoby v médiích. K těm patřilo právě jeho angažmá v čínské společnosti CEFC Europe.

Bezpečnostní experti ve svých soudech tak obávají nejsou. „Nepřečeňoval bych to, samozřejmě něco jiného by bylo, kdyby měl před sebou čtyři roky, ale má před sebou půl roku. Za tu dobu ani nic nevylepší, ani nepokazí. Je to strašně krátká doba," uvedl pro Hospodářské noviny bezpečnostní expert Andor Šándor.

Podobně to vidí i bývalý šéf civilní rozvědky Karel Randák. „Pana Kulhánka vůbec neznám, ale samozřejmě že záleží nakolik je s Číňany propletený, pokud ale má bezpečnostní prověrku, neměl by to být problém," uvedl Randák také pro Hospodářské noviny.

Získal vzdělání v USA, pracoval i jako analytik

Nyní osmatřicetiletý Kulháněk studoval mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově, získal magisterský titul na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu. Mezi roky 2008 a 2011 byl analytikem nevládní neziskové organizace Asociace pro mezinárodní otázky (AMO), od června 2013 do března 2015 seděl v její správní radě. Jako analytik se věnoval postsovětskému regionu, věnoval se například vztahu Ruska s NATO a EU nebo vztahům Moskvy k jednotlivým postsovětským státům.

Předtím, než nastoupil na ministerstvo vnitra, pracoval Kulhánek za Sobotkovy vlády na obdobné pozici na ministerstvech obrany a zahraničí. Nejprve byl od února do listopadu 2014 náměstkem Martina Stropnického (ANO), poté přešel do Černínského paláce, vedeného tehdy Lubomírem Zaorálkem (ČSSD).

Na ministerstvu zahraničí často jednal se spojenci o bezpečnostních otázkách

V pozici náměstka pro řízení bezpečnostní a multilaterální sekce působil Kulhánek na ministerstvu zahraničních věcí do května 2016. Mimo jiné byl členem delegace, která v létě 2015 jednala v Libanonu o osudu pěti Čechů, unesených tam v souvislosti s kauzou obchodníka se zbraněmi Alího Fajáda.

Samotné ministerstvo informovalo v roce 2015 o četných jednáních náměstka Kulhána. V prosinci tohoto roku například zastupoval Česko na jednání Rady Evropské unie pro zahraniční věci v Bruselu. Mezi hlavní diskusní témata ministrů zahraničí zemí EU tehdy patřily Východní partnerství, boj proti terorismu, situace v Sýrii, Iráku a Libyi.

V listopadu přivítal v Černínském paláci ředitele Kanceláře OBSE pro demokratické instituce a lidská práva. V říjnu uskutečnil pracovní návštěvu Austrálie a Nového Zélandu, v červenci jednal o bezpečnostních otázkách s delegací Kongresu USA. V dubnu vedl českou delegaci na 9. hodnotící konferenci Smlouvy o nešíření jaderných zbraní v New Yorku, v Paříži se účastnil mezinárodní bezpečnostní konference Transatlantic Security and the Future of NATO.

Neznámé jméno má jít na ruku Hradu, tvrdí politologové

Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** nicméně soudí, že v čele Černínského paláce by měl být zkušený politik, nikoli náměstek, o němž „do včerejška vědělo jen pár zasvěcenců.“ Výběr považuje za snahu o to, aby šel nový ministr radu víc na ruku. Také podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze se v posledních dnech zdá, že se vše děje podle přání prezidentské kanceláře.

Makroekonomka Ilona Švihlíková z pražské Vysoké školy ekonomické pro Český rozhlas upozornila, že zahraniční politiku v současné době dělá nejen ministerstvo zahraničních věcí, ale i premiér Andrej Babiš, předseda Senátu Miloš Vystrčil a Pražský hrad.

Podle podle původního kandidáta na šéfa Černínského paláce, Luboše Zaorálka (rovněž ČSSD), bylo ministerstvo zahraničí „vykucháno“. Tedy že silné kompetence přešly jinam, řekl k evropské politice či vytvoření zmocněnce pro Rusko.

„Nedovedu si představit ministerstvo zahraničí, které tak důležitou relaci (zmocněnce pro Rusko) si nechá vzít a přestane o ni samo pečovat. Je to mimořádně důležitá relace, nevíme, co se stane zítra na Ukrajině...“, řekl. Vládním zmocněncem pro česko-ruské konzultace se stal v červenci 2020 šéf zahraničního odboru prezidentské kanceláře Rudolf Jindrák.

Habilitační řízení není sportovní zápas [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Václav Štětka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.04.2021 17:39, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 2325, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Děkanka **Fakulty sociálních věd UK** Alice Němcová Tejkalová nás ve své reakci na naše pochybnosti o její čerstvé habilitaci v oboru kinantropologie na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK obviňuje z šíření nepravd a namísto věcné argumentace se uchyluje k osobním útokům. Její odpověď však navzdory lamentování nad „postfaktickou dobou“ nepřináší žádná fakta, která by naše podezření o nestandardním průběhu habilitačního řízení vyvracela.

Abychom se vypořádali s nařčením, že za výzvou rektorovi, jež zpochybňovala některé aspekty habilitačního řízení Alice Němcové Tejkalové, byla osobní zášť vůči současné děkance **FSV**, kterou velká část ze 40 signatářů osobně nezná, uvádíme nejpodstatnější fakta, na jejichž základě jsme vedení univerzity žádali o přezkum před Vědeckou radou UK.

Alice Němcová Tejkalová se vyhýbá přímé konfrontaci s jedním z hlavních argumentů naší výzvy, totiž že její habilitační práce obsahuje pouze dva (!) odborné články (a jednu esej), které se nějakým způsobem dotýkají sportovní problematiky. Člověk nemusí být odborníkem na kinantropologii, aby poznal, že zbylé tři články s názvy jako Vztah mezi studiem žurnalistiky a mediálními pracovníky v České republice či Čeští novináři v 21. století: kdo jsou? (volný překlad) nereprezentují žádné z témat, které by bylo možné k tomuto oboru být jen vzdáleně přiřadit.

Píše-li paní děkanka, že její výzkum je interdisciplinární a že „měla na výběr“, když habilitační práci z dosud publikované tvorby sestavovala, nelze se vyhnout otázce, proč tedy nesáhla k jiným textům, které by příslušnost k habilitačnímu oboru naplňovaly lépe.

Dojem, že habilitační práce Alice Němcové Tejkalové spadá primárně do zcela jiného oboru než do toho, ve kterém se habilitovala, podporuje ostatně i (nezvykle strohý) posudek prof. Wasko končící výrokem, podle nějž habilitační práce představuje „unikátní přínos k oblasti mediálních a žurnalistických studií“. To je jistě lichotivé, nicméně pro docenturu na Fakultě tělesné výchovy a sportu nepřilíš vhodné doporučení.

Kvalita posudků je dalším klíčovým argumentem naší výzvy, který děkanka **FSV** ponechává stranou. Komplexní, kritickou reflexi, která je pro posouzení kvality habilitační práce nezbytná, není možné vtěsnat do rozsahu odpovídajícího jedné normostraně bez ohledu na to, jaká osobnost posudek píše. Posudek emeritní profesorky Lindy Fuller se k obsahu většiny předložených článků navíc vůbec nevyjadřuje. Konečně třetí posudek od prof. Sekota balancuje kvůli vysokému množství překlepů a gramatických i stylistických chyb na samé hraně srozumitelnosti.

Úroveň práce habilitační komise, která měla tyto nedostatky odhalit a nekvalitní posudky odmítnout, dále zpochybňuje to, že mezi jejími členy nebyl žádný odborník kompetentní v oblasti sportovní žurnalistiky či mediální reprezentace sportu. Navzdory tomu, že právě o toto téma je habilitace nominálně opřena.

Tyto a další problematické okolnosti habilitačního řízení, na které jsme v naší výzvě upozornili — včetně prokazatelně nedostatečné publikační aktivity Alice Němcové Tejkalové v oblasti související s oborem kinantropologie — nelze překrýt okázalým vychvalováním vlastních vědeckých a pedagogických zásluh, ani je odbýt poukazem na jednoznačný poměr hlasování na jednotlivých stupních procesu, jak děkanka **FSV** ve své reakci činí.

Habilitační řízení není sportovní zápas. Není v něm podstatně výsledné „skóre“, ale především to, zda proběhlo v souladu s univerzitními standardy a podle pravidel nastavených vnitřními předpisy UK i vysokoškolským zákonem. Pro kandidátku, která je zároveň děkankou a jejíž vědecká pověst je pošramocena předchozím podezřením z neetického chování, to platí dvojnásob.

Standardy habilitačního řízení jsou přitom něco, co může nejen většina autorů tohoto textu, ale i většina signatářů naší výzvy kompetentně posoudit na základě vlastních zkušeností a v řadě případů i díky působení v odpovídajících fakultních a univerzitních funkcích. Mezi signatáři je kromě mnoha členů vědeckých rad i několik bývalých děkanů a bývalých proděkanů pro vědu, což Alice Němcová Tejkalová ve své snaze zpochybnit legitimitu výzvy a její vznik připsat na vrub osobních pohnutek jednoho z autorů zcela pomíjí.

Rádi bychom na závěr připomněli, že výzva nepožadovala odmítnutí jmenování ani zrušení habilitačního řízení. Nikdo ze signatářů si nečiní nárok na to, aby v této věci rozhodoval, to přísluší orgánu poslední instance, kterým je v habilitačních řízeních Vědecká rada UK. Ta například v lednu minulého roku rozhodovala o habilitaci jiného kandidáta, který byl navržen ke jmenování stejnou fakultou a ve stejném oboru jako Alice Němcová Tejkalová.

Proto jsme v naší výzvě nežádali nic víc a nic míň než to, aby rektor, do jehož pravomoci to spadá, nechal prošetřit i její habilitační řízení. Prof. Zima se však rozhodl Alici Němcovou Tejkalovou jmenovat docentkou i přesto, že byl seznámen s našimi výhradami a podezřeními (mj. i s těmi, které zde uvádíme).

Toto rozhodnutí umíme interpretovat pouze dvojím způsobem: pan rektor i přes naše upozornění buď na řízení neshledal nic podezřelého, co by stálo za přezkum před Vědeckou radou UK, nebo kauzu Vědecké radě nepostoupil přesto, že si těchto pochybností vědom byl. Vzhledem k tomu, že signatáři dopisu dosud nedostali žádnou oficiální odpověď, můžeme se o tom pouze dohadovat. Dobré světlo to bohužel na univerzitu nevrhá ani v jednom případě.

Václav Cvrček, Tomáš Herben, Václav Štětka a Jan Trlifaj

POLITIKA: Petříčkova tragická (ne)politika [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Jan Bartoň, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 00:38, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

Tomáš Petříček předvedl neuvěřitelný kotrmelec před sjezdem ČSSD. Pod heslem „Již nikdy s ANO“ se mu podařilo ČSSD jen více rozklížit a byl posléze po právu odvolán z vlády.

Ministr zahraničí, dnes již odvolaný Tomáš Petříček, byl do vlády jmenován poté, co Jan Hamáček, předseda ČSSD, neprosadil u prezidenta Miloše Zemana svého kandidáta Miroslava Poche. Je popravdě šokující, když u Petříčka uvádí wikipedie: Vystudoval magisterský a doktorandský program oboru mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Obhájil zde disertační práci na téma „Perspektivy energetické bezpečnosti Evropské unie“. V průběhu studia absolvoval také pobyt na Université Libre de Bruxelles. S touto „kvalifikací“ je snadno pochopitelné, že Petříček nemá problém s plynovodem Nord Stream 2 do Německa, ale má problém s tím, aby Rosatom postavil Dukovany. Je to holt „odborník na energetickou bezpečnost“, že ano.

Pokud člen vlády a ministr zahraničí navíc svou kampaň za zvolení novým předsedou ČSSD vykopne tím, že s ANO již nikdy více, je to pozoruhodný politologický výkon. Petříček se projevil jako úplný politický amatér a dokázal vlastně jenom jedinou věc – podpořil hlubokou politickou krizi, v níž se ČSSD nachází. Není to jen ojedinělý výsledek nějakého průzkumu volebních preferencí jako před rokem. Nyní prakticky všechny agentury, které vydávají své výsledky šetření, referují o tom, že ČSSD je trvale pod hranicí volitelnosti, tj. pod 5 %.

Důvodem poklesu preferencí ČSSD je podobně jako u poklesu ANO virová pandemie. Trvá už příliš dlouho, voliči jsou doslova unaveni neustálým přílivem negativních zpráv a cesta k normálu se zdá být téměř nemožná. Ještě na podzim 2020 bylo vystupování Jana Hamáčka solidní, i jemu se však podařilo vyrobít pár kiksů a i on už dává příliš najevo ochotu naslouchat některým epidemiologům, zejména těm, kteří volají po co největších omezeních.

Prezident Miloš Zeman odvolal ministra zahraničí Tomáše Petříčka. „Potřebuji tým, který bude mluvit jedním hlasem,“ obhajuje to šéf ČSSD Jan Hamáček, který o Petříčkovo odvolání požádal a zatím povede vnitro i zahraničí. Než se Lubomír Zaorálek rozhodne, zda přejde z ministerstva kultury do čela ministerstva zahraničí. K tomu sám Petříček tvrdí, že jde o „politické rozhodnutí“ – jaký že to objev, že ano! Pokud si snad Petříček myslel, že úplně v klidu doklepe svou ministerskou anabázi poté, co na vládu naplival to nejhorší, další důkaz amatérismu.

Problém všech zavedených politických stran je úplně stejný. V jejich čele stojí lidé s nízkým nebo žádným charismatem, a nemají žádnou potuchu o tom, jak zlepšit postavení svých partají. Proto jsou ochotni uzavírat „široké koalice“ za cenu značných programových ústupků. Věřící, že se tím problém „vyřeší“ a na ně nebude tolik vidět. Až budou Petr Fiala, Markéta Pekarová Adamová a Marian Jurečka v říjnu letošního roku vysvětlovat, proč nevyhráli, něco „vymyslí“. Udrží se ale v poslanecké sněmovně, což by samostatně v případě TOP 09 a KDU-ČSL jistě zdaleka nebylo. ČSSD má stejný problém, nemá ale s kým koalici uzavřít. Zamýšlená spolupráce se zelenými po porážce Petříčka padla a ČSSD zůstává sama, doslova jako „kůl v plotě“.

Nakonec se tedy požadavek prezidenta Miloše Zemana na odvolání Jana Blatného a Tomáše Petříčka z vlády realizoval. U Blatného to považují za hrubou chybu Andreje Babiše, u Petříčka za správný krok. Zda to ČSSD pomůže přeskočit uzavírací kvorum pro vstup do sněmovny, je však nejisté.

Převzato se svolením autora z JanBarton.blog.idnes.cz

Nominace Kulhánka na ministra zahraničí

TV, Datum: 14.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 04:03, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 2 076 354,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A teď ministr zdravotnictví Petr Arenberger poprvé ve své funkci vystoupil před poslanci a hájil své kroky v čele resortu, a také vysvětloval opatření proti koronaviru. Více informací teď už přidá Izabela Niepřejová z Poslanecké sněmovny, tak prosím, pověz Izabelo, co konkrétně dnes na plénu dolní parlamentní komory zaznělo.

Izabela NIEPŘEJOVÁ, redaktorka

Pěkný večer i ode mě. Petr Arenberger hájil před poslanci hlavně zachování omezení na setkávání se v maximálně dvou lidech. Připomínám, že jeho předchůdce Jan Blatný totiž počítal s tím, že po konci nouzového stavu by se tato hranice zvýšila na 10 lidí uvnitř a 20 lidí venku. Nicméně ministerstvo zdravotnictví se poté vrátilo právě k tomu omezenému režimu, tedy setkávání maximálně dvou lidech. Má Petr Arenberger dnes poslancům říct, že to je jedno z těch velmi důležitých opatření, protože se týká omezení kontaktů, a podle něj to hlavní protiepidemický prvek. On také říkal, že nejprve uvažovali o tom, že by se to uvolnilo, posléze se ale rozhodl dát rady epidemiologů, a právě zachovat toto omezení. Když ho budu citovat, tak říkal, že považoval za vhodné problém napravit a vrátit se k původnímu omezení setkávání. No a poslanci, hlavně tedy opoziční, dnes upozorňovali na, řekněme, právní rámec tohoto rozhodnutí protože, jak už víme, tak od pondělí už se v České republice, řekněme, nejede podle nouzového stavu, ale podle pandemického zákona. No a právě poslanci upozorňovali například na to, že není možné postihnout lidi, pokud se setkají na rodinné sešlosti, doma není to, jak kontrolovat, není to jak vymáhat, anebo například také mluvil o tom, že není jasné, jak to bude, když se náhodně potkají přátelé či známí v parku, zdali tedy je možné také vymáhat to omezení, že musí být maximálně ve dvou. Také k tomu ještě přikládali vyjádření Policie České republiky, která včera uvedla, že oni skutečně nemají, jak kontrolovat, zda se někdo setká tedy uvnitř v bytě na rodinné slavnosti ve více lidech, a že to ani nemají v úmyslu, no, a k tomu ministra zdravotnictví Petr Arenberger dodal, že v podstatě Ministerstvo zdravotnictví souzní s tím výkladem, jak to zmínila policie, no, a že podle něj by zkrátka se lidé měli vyhýbat setkávání se se známými a s kamarády, říkal, že situace není dobrá, a teď znovu budu doslova citovat, a jen ti největší furianty by si doma udělali mejdan. No, a zároveň řekl, že například piknik kamarádů v parku už by mohl být považovaný za hromadnou akci, a také už by tedy podle této logiky mohl být nedovolený. Co se týká dalšího uvolňování opatření, tak k tomu Petr Arenberger řekl, že systém se vymýšlí ve spolupráci s epidemiology, a také vyzval opozici, že uvítá konzultaci i s nimi. Na druhou stranu právě opoziční

poslanci říkali, že to podle nich svědčí o tom, že vláda zkrátka žádný plán uvolňování nemá, a je to věc, která se zkrátka stále řeší za běhu. To tedy shledalo v podstatě poměrně velkou kritiku od poslanců. A ještě zmíním jedno téma, které tady dnes zaznělo, protože část opozice vyzvala ministra zdravotnictví, aby se ve školách začalo testovat neinvazivními PCR testy ze slin. Říkala to například Jana Černochová z ODS. Ta mluvila o tom, že nejenže je to pro děti méně traumatické, že ale hlavně PCR testy jsou přesnější, a a tím pádem by se mohlo testovat ve školách pouze jednou týdně. Ona říkala, že například navrhuje, aby se obětovalo pondělí, kdyby se zkrátka všechny děti otestovaly, víme totiž na výsledky PCR testů se čeká déle než na antigenní, no a následně by děti mohly chodit do škol a podle ní by tam mohly chodit hlavně také všechny děti, protože PCR testy mají zkrátka větší přesnost, a jak už jsem řekla, tak by se testovalo pouze jednou týdně. Petr Arenberger říkal, že počítá s tím, že ještě minimálně do konce května se bude testovat antigenními testy ve školách, podle něj ale použití PCR testů je podle něj cíl, kterého chce dosáhnout. Každopádně jednání Poslanecké sněmovny už zhruba před půlhodinou skončilo. Byl tam ještě jeden bod, o kterém poslanci měli diskutovat nebo respektive ke kterému se měli vrátit, a to bylo očkování, nicméně se tak nestalo, protože v Poslanecké sněmovně nebyl dostatek poslanců, a to i přestože jednají v polovičním počtu, následně proto byla schůze ukončena.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Izabelo, díky moc. Petr Arenberger, nový ministr zdravotnictví, má tedy své první vystoupení před poslanci už za sebou. Jakub Kulhánek, dost možná ministr zahraničí příští, tak toho čeká zítra premiéra před prezidentem republiky, no, a premiér Andrej Babiš, tak ten hovoří o tom, že by právě s Jakubem Kulhánkem mohla být podle něj lepší spolupráce než s odvolaným ministrem zahraničí Tomášem Petříčkem. Pojďme si poslechnout vyjádření předsedy vlády v celém obsahu.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Tak to je nominace ČSSD, pana Hamáčka, tak to máme v koaliční smlouvě, a já pana Kulhánka znám. Zítra ráno mě navštíví a budeme diskutovat o zahraniční politice. Je to pracovní úředník, který zastával vícero postů, a my s ním máme dobrou zkušenost. Považujeme ho za slušného člověka, pracovitého i moji kolegové jsou s ním spokojeni.

redaktorka

Nevadí vám vůbec ta jeho práce pro CEFC a třeba to, že nebyl vhodný pro tu pozici náměstka na ministerstvu zahraničí v minulosti?

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Já nevím jako, jestli byl, nebo nebyl, já jsem to jako nezkoumal. My s ním máme častý pracovní kontakt a je to nominace ČSSD, takže já v podstatě, my máme dohodu, že se vzájemně nějakým způsobem, to neřešíme. A mně se zdá jako vhodný kandidát.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Z toho, jak ho znáte, bude podle vás, nebo zvládne tedy práci na tom ministerstvu zahraničí?

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Ale tak samozřejmě, ministerstvo zahraničí má svoje úředníky, svoje náměstky. Je tam určitě obrovská zastupitelská síť velvyslanců, takže já samozřejmě jako premiér hlavně řeším evropskou agendu na úrovni Evropské rady, to je nejdůležitější pro nás, a já myslím, že ta spolupráce po jeho nástupu bude ještě lepší než předtím.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Tak, jak říkal včera pan Zaorálek, neměl by ministr zahraničí řešit víc té agendy?

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Ne, určitě ne, tak pan Zaorálek byl ministr přece 4 roky, takže tam se nic zásadního nezměnilo, agenda Evropy byla vždycky na Úřadě vlády, je tady státní tajemník pro Evropskou unii a samozřejmě je to nejvyšší zastoupení na úrovni premiérů, a to je Evropská rada. A tam se řeší ty nejdůležitější věci a vždycky, když jdu na radu, tak mám mandát vlády, vláda vždycky projednává můj mandát a samozřejmě jednotliví ministři mají svoje rady, takže v tomhle směru to funguje a není důvod na tom nic měnit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Sociální demokraté ale nemají na změnu na postu šéfa české diplomacie jednotný názor, proč vlastně? Nabídneme vám odpověď v následujícím příspěvku.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Léto 2015, Jakub Kulhánek jako náměstek vedle tehdejšího ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Teď může stanout na jeho místě, a jen díky tomu, že právě Lubomír Zaorálek odmítl opustit svůj současný resort kultury.

Petr VAŠEK, redaktor/citace: Jakub Kulhánek; kandidát na ministra zahraničí /ČSSD/

Vážím si důvěry kolegů z ČSSD, ale svou nominaci do funkce ministra zahraničních věcí nebudu komentovat do schůzky s panem prezidentem.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Nejdřív by se ale měl potkat s předsedou vlády, sejít by se tady ve Strakově akademii měli zítra. Premiér ale už uvedl, že Jakub Kulhánek je vhodný kandidát.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Je to pracovitý úředník, který zastával vícero postů, a my s ním máme dobrou zkušenost, považujeme ho za slušného člověka.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Mezi politiky se o něm mluví jako o jednom z blízkých spolupracovníků předsedy ČSSD Jana Hamáčka a část opozice jeho výběr kritizuje. Podle ní by totiž mohl prosazovat některé zájmy Ruska nebo Číny.

Jan LIPAŇSKÝ, místopředseda sněmovního zahraničního výboru /Piráti/

Tím nejzásadnějším je jednoznačně spolupráce s čínskou společností CEFC, která má vazby na čínskou vojenskou rozvědku.

Marian JUREČKA, poslanec, předseda strany /KDU-ČSL/

Když byl náměstkem na Ministerstvu zahraničních věcí, tak neprošel v rámci výběrového řízení v rámci tehdy zaváděného zákona o státní službě, a musel z toho ministerstva odejít.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Předseda sociální demokracie, který resort prozatím vede, ale kritiku odmítá, zdůrazňuje působení Jakuba Kulhánka na několika rezortech. Doteď dělal náměstka právě Hamáčkově.

Pavel SCHRÖTTER, redaktor/citace: Jan Hamáček; předseda strany, vicepremiér /ČSSD/

Studoval na prestižní americké univerzitě, působil jako náměstek ministra zahraničí, obrany i vnitra a je držitelem prověrky Národního bezpečnostního úřadu na stupeň přísně tajné. Na rozdíl od celé řady těch, kteří do něj teď kopou.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Jednání vlády a Strakova akademie není pro Jakuba Kulhánka úplně neznámé prostředí. Vedle toho, že jako náměstek občas zastupoval šéfa resortu na jednání kabinetu, tak podle archivních dokumentů byl také poradcem někdejšího premiéra Sobotky. A současný premiér Babiš tvrdí, že by s Jakubem Kulhánkem mohla být lepší spolupráce než s odvolaným Tomášem Petříčkem. Sociální demokraté ale na to nemají jednotný názor.

Petr DOLÍNEK, poslanec /ČSSD/

Pan Petříček samozřejmě byl kvalitnější ministr zahraničí a má znalost a mohl tu znalost využít až do voleb.

Roman SKLENÁK, poslanec /ČSSD/

Je to odborník v té oblasti, do které je směřován.

Martin ŠNAJDR, redaktor ČT

Dosavadní šéf resortu Jan Hamáček mezitím na ministerstvu zahraničí jmenoval náměstkem sociálního demokrata Pavla Jaroše. Ten tam už působil jako tajemník za éry Jana Kavana. Milan Brunclík a Martin Šnajdr, Česká televize.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Novinky ve vládě teď nadstranicky se dvěma politology, Josef Mlejnek z **fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy** je s námi, dobrý večer pane doktore.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Dobry večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A Tomáš Lebeda z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, pane docente, dobrý večer také vám.

Tomáš LEBEDA, politolog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

Pěkný večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak máme tady menšinovou vládu bez smluvně zajištěné podpory v Poslanecké sněmovně s několika novými ministry. Pane doc. Lebedo, je podle vás namístě ptát se teď po legitimitě tohoto kabinetu, nebo ne?

Tomáš LEBEDA, politolog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

Tak technicky vzato složení vlády se změnilo, je to trošku jiná situace, než kdyby z vlády odešla jedna strana, to by asi bylo téměř nezbytné, v tomto případě v podstatě vláda zůstává stejná, pouze ji vypověděla podporu strana, která jí vlastně pomohla k tomu tu důvěru získal a držela ji u moci, a na druhou stranu je pro opozici teďka docela překerní situaci postavit se k tomu tak, že nebudou vyvolávat hlasování o nedůvěře, protože přesně o to celé volební období stáli, takže já si úplně neumím představit, že opozice teďka vlastně tomu bude mlčky přihlížet a nechá vládu vládnout bez toho, aniž by se pokusila jí vyslovit nedůvěru, byť chápu ty důvody, které má k tomu, že se jí do toho nechce.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jak to vidí Josef Mlejnek, ono to, pane doktore, skutečně zní zjednodušeně tak, ty opoziční argumenty, jako že vládě nedůvěřuje, ale teď zkrátka to časově nevychází, aby jí tu nedůvěru vyslovila?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já souhlasím s tím, že opozice není v lehké situaci. Měla by na tuto změnu postoje komunistické strany nějak reagovat, ale do voleb je blízko, plus navíc Česká republika čelí pořád pandemii, čili mohla by opozice být snadno obviněna z toho, že vyvolává nějakou politickou nestabilitu v době, kdy sem musíme všichni semknout a bojovat s pandemií, byť tak, jak jsem to teďka řekl, tak to může být nějaká jenom vládní rétorika, takže situace lehká není. Navíc ještě, pokud by byla vládě vyslovena nedůvěra, tak potenciálně ještě se vtáhne do hry více prezident Miloš Zeman a mohl by na to reagovat tak, že by jmenoval premiérem úplně někoho jiného, nějakou svoji prezidentskou vládu. A ta by už, i kdyby získala důvěru, tak by dokázal pan prezident jistě ji udržet dlouho u moci bez důvěry. A jelikož u nás stačí bohužel k tomu, aby vláda se plně ujímala svých pravomocí to jmenování, nemusí vláda čekat až do zisku té důvěry, takže tu už koneckonců prezident Zeman jednou předvedl s Rusnokovou vládou, že dovede udržovat v sedle nebo za volantem státního vozu vládu, která vlastně nemá to finální razítko na tom řídičském průkazu, a mohlo by se to opakovat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Souhlasil by Tomáš Lebeda, je tedy s těmito důvody lépe mít vládu, která hledá ad hoc podporu pro ten, který zákon, má to nějaký historický precedent, snad možná kromě, nevím, Paroubkovy vlády, která se vyvíjela tehdy z koalicičních okovů a sháněla taktéž podporu leckde jinde?

Tomáš LEBEDA, politolog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

A tak v tomhle směru, to zas tak odlišné není, oproti té předcházející situaci, ale já bych se na to podíval tak, že podle mě ten odchod nebo ne odchod komunistů, ale to vypovězení té podpory ze strany komunistů bylo koordinováno s Hradem a samozřejmě je to do jisté míry hra, kterou asi tady rozehrávají komunisté, protože se jim společně s prezidentem, protože se mu může hodit. A samozřejmě je to obrovská příležitost pro Miloše Zemana, jak znovu vlastně uplatnit svůj vliv a jak se pokusit buďto vládu obměnit částečně, nebo zcela a jak vlastně se třeba půl roku, možná dokonce i na dýl, protože pak může následovat docela dlouhé období sestavování vlády, které on ještě nějakým způsobem bojkotovat nebo, řekněme, znepřijemňovat, tak v podstatě by to Zemanovi umožnilo na poměrně dlouhou dobu vlastně mít vliv na vládní politiku. Takže já nepochybuji o tom, že je to pro Miloše Zemana obrovská příležitost, nepochybuji o tom, že opozice se bude snažit mu to příležitostně nedat, nebo mu ji co nejvíce zmenšit. Ale musí si teďka položit otázku, co je vlastně ten nesprávnější krok, kterým se neznevěrohodní před voliči, a to bude docela těžké.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vy oba dva argumentujete i silným prezidentem republiky, který má jasnou agendu, je schopen využívat své pravomoci na maximum, ale obsahově, pane doktore Mlejnků, byla by hypotetická úřednická vláda, kterou by skládal prezident republiky, natolik jiná než ta stávající, když tu máme ministra zdravotnictví, který vzápětí po svém jmenování začal ověřovat to, jestli třeba vakcína Sputnik je v pořádku, nebo není v pořádku? Zkrátka, zdá se, že prezident Zeman zkrátka má už vliv poměrně značný na tuto vládu, nebo to vidíte jinak?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Má vliv značný na tuto vládu, to je pravda.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak teď zdá se, že jsme ztratili spojení s Josefem Mlejnek, zdá se že ten tekoucí data nám nepřejou, ale analogická otázka na vás, pane docente Lebedo, tedy tím pádem, než se spojení s doktorem Mlejnkem obnoví. Vliv prezidenta na tuto vládu je tolik jiný, než by byl na tu úřednickou? Samozřejmě instrumentálně asi ano, ale obsahově?

Tomáš LEBEDA, politolog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

Tak v současné době prezident má vliv na vládu, ale vlivu není nikdy dost. Já myslím, že Miloš Zeman by chtěl ještě větší vliv. On je člověk, který by nejraději samotnou pomoci, ale to mu ústava nedává, takže se to snaží dělat aspoň takto zprostředkovaně a chce mít na tu moc vliv, a čím větší vliv, tím lépe. A on vlastně se tím ani nějak netají, celá jeho politika, oba jeho mandáty jsou vlastně protknuté tím, že se snaží co nejvíce ovlivňovat politiku, v níž nemá své přímé pravomoci. A já se domnívám, že on si umí velmi dobře představit vládu, která bude ještě lépe vyhovovat jeho záměrům a cílům, a to může být vláda skutečně, které se bude říkat úřednická, nebo jak Tomio Okamura, v podstatě spojenec Miloše Zemana do jisté míry, říká, vláda odborníků, to je taky taková hezká nálepka, ale může to být stejně tak vláda, která znovu bude sestavovaná Andrejem Babišem, jenom v ní třeba nebude ČSSD, bude v ní mnohem více ministrů, které doporučí Miloš Zeman, a bude to v podstatě vláda Miloše Zemana, které bude formálně předsedat Andrej Babiš, to znamená, těch variant je celá řada, ale vlastně všechny teďka nahrávají Miloši Zemanovi. Tu hru má v podstatě rozehranou velmi slušně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak teď už zdá se, že se s Josefem Mlejnkem slyšíme, tak prosím, pane doktore, dokončete myšlenku, jestli skutečně by se ty dvě vlády lišily o tolik?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

No samozřejmě nemusely by se lišit, ale mohly, přece jenom Andrej Babiš je spojenec Miloše Zemana a naopak, ale je to pragmatické spojení. Předseda Andrej Babiš má, může mít jako nějaké jiné zájmy, čili na tu Babišovu vládu má Miloš Zeman velký vliv a velmi ji ovlivňuje, ale pořád hypoteticky a potenciálně nějaká vláda Miloše Zemana, nová, Milošem Zemanem jmenovaná, byť ať už s premiérem Babišem, ale s nějakými novými ministry nebo vůbec nějakým novým premiérem, by mohla být ještě jaksí těsněji napojena na Hrad a na jeho zájmy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane docente Lebedo, zajímá mě ještě jedna věc. Hodně se argumentuje tím, že tu zkrátka stále nemáme platný účinný volební zákon, ještě ho čeká schvalovací kolo v Senátu. Je to podle vás relevantní argument? A do jaké míry je možná v tomto případě nebezpečné, že se teď v Senátu debatuje o tom, jestli ten zákon ještě trochu nepozměnit, nepřidat do něj třeba korespondenční volbu, není to ještě nějaká skrytá mina, nějaká skrytá hrozba pro ten průběh?

Tomáš LEBEDA, politolog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

Tak upřímně, on ten zákon moc dobrý není, jo, to znamená, ty úvahy Senátu o tom, jestli ho podpořit tak, jak je, nebo ještě se pokusit udělat nějaké změny, jsou docela namístě, ale na druhou stranu pro to vyhlášení, nebo pro rozpuštění sněmovny, které by vedlo k předčasným volbám, tak se mi zdá, že tady opravdu není ta potřebná třípětinová většina, to znamená, já si myslím, že tady se bavíme o něčem, co není relevantní, a ty zájmy těch stran jsou jasné a myslím, že jsou poměrně jasně deklarované, takže spíše si myslím, že ta debata je o tom, jestli poběží proces vyslovení nedůvěry vládě, anebo nikoliv.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak teď zdá se, že nikoliv vláda, pokud to skutečně půjde tak, jak i opozice říká, bude vládnout ve stávajícím složení. Tam teď, zdá se, přibude nový ministr Jakub Kulhánek, který má za sebou spíše úřednickou než politickou dráhu. Pane doktore Mlejnků, nějaký komentář k tomuto jménu? Většinou se říká, odpůrci tohoto jmenování říkají, že ministr zahraničí měl být silná politická persona, musí to platit sto procentně podle vás?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

No mělo by to tak být, když to tak není, tak je to problém, ale vlastně ten skončivší ministr Tomáš Petříček a ten nastupující, oni jsou vlastně velmi podobní, věkem, vzděláním, tím, že předtím než nastoupili do té politické funkce, tak prošli jako těmi funkcemi na té úrovni vysokého státního úředníka, oba dva nehledě na mládí mají, měli před nástupem do funkce zkušenosti s politikou, byť z té pozice spíše zákulisní. A jediný rozdíl, nebo tedy s tím nastupujícím ministrem, jeho jménem spojuje obava, zda nebude

příliš jako prohraní, zmiňuje se ta jeho vazba na tu pročínskou firmu, tak samozřejmě je otázkou, jak on se, lidově řečeno, vybarví, vlastně mohou být oba dva velmi podobní až stejní v řadě těch parametrů, abych tak řekl, ale ten rozhodující, to, co vlastně bude i rozhodovat o tom, jaký vztah třeba zaujme veřejnost opozice k novému ministru, budou ty jeho kroky, jestli se bude profilovat tak silně prozápadně, jak to činil Tomáš Petříček, anebo jestli naopak bude jakoby pootáčet kormidlem české zahraniční politiky, spíše tím východním směrem. To se teprve uvidí, ale samozřejmě existují obavy, že to bude to druhé, kvůli tomu, že ony blízkým spolupracovníkem ministra vnitra Hamáčka. A ten v zásadě, třeba pokud jde o tu vakcínu Sputnik V, tak oznámil, že pojedou do Moskvy o tom vyjednávat a tak dál, a myslím si, že i to odvolání Tomáše Petříka bylo i motivováno ze strany předsedy ČSSD tím, že si uvědomil, že jaksi ta jasně prozápadní linie není pro ČSSD výhodná nebo on ji nechce. A aby stranu zachránil, tak se musí více přimknout k Hradu, takže ty obavy, že v ten důležitý parametr, jestli víc západ, nebo víc východ vlastně je jediná odlišnost mezi odcházejícím a přicházejícím ministrem zahraničí, že ten parametr tady skutečně bude jako.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A co Tomáš Lebeda, troufnul by se na prognózu, co čeká českou vládu s novým ministrem zahraničí?

Tomáš LEBEDA, politilog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

Prognózu určitě nikoliv, ale řekl bych k tomu následující, oni si mohou být podobní, ale máme tady víc jak tříletý posun a to je významný rozdíl. Ministr Petříček měl celé volební období na to, aby se stihl politicky vyprofilovat, aby získal, řekněme, nějaký mediální obraz svůj, aby prostě vzal úředníka nebo řekněme z člověka v zákulisí se stal skutečně politik. To se mu do nějaké míry podařilo a nový ministr v podstatě na to má pár měsíců. A jestliže původním smyslem vlastně toho snažení předsedy Hamáčka bylo, aby do té vládní politiky stáhl nějakého významného člena ČSSD, měl na mysli pana Birkeho, a závěrem toho je, že vlastně na post ministra zahraničních věcí dostane státního úředníka, tak si myslím, že je to v podstatě debakl. A z hlediska ČSSD, tak si myslím, že to vlastně je docela prohra. A myslím si, že už v tuto chvíli předseda Hamáček lituje toho, že vlastně tuto hru rozehrál.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Nyní Tomáš Lebeda a Josef Mlejnek byl také s námi, díky moc, pánové, na shledanou, hezký večer.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Tomáš LEBEDA, politilog, FF Univerzity Palackého v Olomouci

/nesrozumitelné/

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, a teď osobnost Jakuba Kulhána v datech. Pan Kulhánec studoval mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově, magisterský titul ale získal na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu, potom působil v neziskové organizaci Asociace pro mezinárodní otázky, věnoval se tam například vztahům Ruska s Evropskou unií a NATO. Coby ministerský náměstek pracoval před sedmi lety rezortu obrany pro Martina Stropnického, potom přešel k Lubomíru Zaorálkovi na ministerstvo zahraničí a mimo jiné byl také součástí delegace, která jednala v Libanonu o osudu pěti Čechů unesených v kauze obchodníka se zbraněmi Alího Fajáda. Potom působil v čínské společnosti CEFC Europe, která v Česku převzala několik firem, a kvůli vysokému zadlužení se pak dostala do problémů. Ke špičkám sociální demokracie má relativně blízko, radil například bývalému premiéru Sobotkovi, a když současný šéf strany Hamáček vedl sněmovnu, tak Jakub Kulhánec působil jako jeho poradce, teď pro něj pracuje třetím rokem coby náměstek na Ministerstvu vnitra a v minulosti mluvil například o nutnosti vyhošťovat odmítnuté migranty z Evropské unie. Přidáme teď další pohled na nového možného ministra zahraničí, bývalý velvyslanec ve Spojených státech nebo v Rusku Petr Kolář je s námi, dobrý večer přejdu, pane Koláři.

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ten životopis, jak na vás působí? Jako životopis ministr zahraničí?

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Působí na mě jako velmi dobrý životopis náměstka ministra zahraničí nebo náměstka nějakého jiného ministra.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ministra ne?

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Víte, já nechci být nespravedlivý, není to tak dávno, kdy jsem tady u vás v televizi obhajoval nástup ministra Petříčka, kdy jsem se ho zastával, kdy všichni kritizovali, nezkušený, mladý. Já jsem připomínal příběh Sebastiana Kurze, který se stal ministrem zahraničí Rakouska v 27 letech a dotáhl to na premiéra. Je to úspěšný politik. Říkal jsem, že nechme Tomáše Petříčka, ať se předvede, pak ho hodnoťme. On vyrostl v té své funkci, měl dost času na to, aby se etabloval, aby si vytvořil nějakou reputaci ve světě u svých kolegů, a musím říct, že mně vlastně těšilo, když jsem viděl, jak se mu víceméně daří, nelze to říct bez výhrad, ale zdálo se mi, že vlastně máme zde před očima se vyvíjejícího a rostoucího politika, který se navíc dokáže poměrně odvážně postavit za určité priority a ideje a umí je bránit. V případě Jakuba Kulhána, kterého znám dlouho, a musím říct, že...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Zeptal bych se na to, kdybyste to nenadnesl.

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Ano, a myslím říct, že jsem ho vždycky vnímal jako odborníka spíše analytického typu, který je velmi asi užitečný pro sociální demokracii jako expert na zahraniční a bezpečnostní otázky. A potkával jsem ho na řadě různých konferencí, býval pravidelným hostem Globsecu na Slovensku a tak dále, takže já jsem Jakuba Kulhána vnímal jako člověka kompetentního v oboru

mezinárodních vztahů. Ale neměl jsem pocit, že ještě dozrál do té pozice, ve které se teď bude muset realizovat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, ale na nějaký půlrok zase na druhou stranu, nebo půlrok plus období po volbách.

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

A tady právě dostáváme se k jádru pudla. Ten Tomáš Petříček měl nějakou dobu na to, aby se etabloval a aby ukázal, jaký doopravdy je, jaký má potenciál. Jakub Kulhánek nebude mít ten čas, navíc se v té oblasti zahraniční politiky je to hodně o osobních vztazích, o nějaké známosti s těmi svými kolegy, musíte mít tu možnost jim zavolat kdykoliv, mluvit s nimi neformálně, a to bude chvíli trvat, než se to stane. Tím já nechci shazovat nějak jakoby kvalitu odbornou Jakuba Kulhánka, má mimochodem výbornou angličtinu, bylo zmíněno, že studoval na Georgetown University ve Spojených státech, v té době já jsem tam byl velvyslanec, tam jsme se myslím potkali poprvé. Ale tady je prostě oproti Tomáši Petříčkovi jedna výrazná odlišnost, Jakub Kulhánek prostě odešel ze státní služby, i když on tam byl jako politický náměstek, jemu se ten přechod do té státní správy tím výběrovým řízením nepovedeným nepovedl. Ale odešel a odešel do čínské společnosti.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No a teď povězte, ale, pane Koláři, máte za to, že je to handicap, bezpečnostní handicap? Já ho budu citovat, pana Kulhánka, on říká, že tam působil jako externí konzultant analýzy investičních projektů a regulačního prostředí Evropské unie. To znamená bezpečnostní riziko podle vás? I třeba osobní znalostí, kterou s panem Kulhánkem máte.

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Víte, já velmi respektuji naše bezpečnostní složky a naše služby. Pokud by to skutečně mělo být bezpečnostní riziko jako takové, tak předpokládám, že NBÚ by konal, Národní bezpečnostní úřad, a prověrku, kterou pan Kulhánek má, na přísně tajné, což je velmi vysoký stupeň, tak by mu odebral. Stejně tak předpokládám, že BIS, naše kontrarozvědka, by asi upozornila, pokud by tedy tady to riziko bylo, takže já nemůžu zpochybňovat kompetenci Národního bezpečnostního úřadu ani BIS, já je nepokládám za čučkaře mimochodem a velmi je respektuji, naše služby, takže v tomto pohledu já si netroufám hodnotit, do jaké míry je, nebo není bezpečnostní riziko. Pro mě je to trošku jako osobní zklamání, protože já jsem Jakuba Kulhánka pokládal a vnímal jsem ho dlouho jako experta sociální demokracie na zahraniční politiku, takového evropského střihu, jasně západně orientovaného, myslel jsem si, že to je ten reprezentant té nové sociální demokracie, která má ty své partnery na západě především.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale tímto vás zklamal?

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Tím mě zaskočil, já jsem byl překvapen, nechápal jsem moc dobře, co se vlastně stalo, jestli to bylo existenciálního důvodu, když jako potřeboval práci, ale já prostě pokládám jako jednu z důležitých věcí pro výkon takhle odpovědné funkce i osobní integritu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Máme před sebou přibližně už jen minutu, tak se jenom omlouvám, přeřadíme velmi rychle na jiné téma. Podívejme se na to, co dnes tweetoval ten prozatímní ministr zahraničí, ministr vnitra zároveň v jedné osobě, pan Hamáček, který řekl, že je ochoten koupit AstraZenecu z Dánska a kromě toho že odlétá do Moskvy, kde chce dojednat případné dodávky Sputniku V po jeho schválení Evropskou lékovou agenturou, možná váš komentář. Po schválení Evropskou lékovou agenturou. Je to v pořádku? Jako zastupující ministr zahraničí je toto pravý krok v pravý čas podle vás od ministra vnitra?

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Já tomu moc nerozumím, přiznám se, pro mě to je dost nepochopitelný krok. Nevím, proč musí kvůli tomu letět do Moskvy, navíc v doprovodu, jak jsem pochopil, předsedy Slovenské národní strany Andreje Danka, to tedy nevím, co je tímto sledováno a co tím má být demonstrováno. Já to přijímám s velikými rozpaky, prostě tomu nerozumím, nevím, co tím pan Hamáček vlastně sleduje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak možná se to; dozvíme. Petr Kolář byl s námi, díky moc za návštěvu, mějte se hezky, na shledanou.

Petr KOLÁŘ, bývalý diplomat

Děkuji, na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a možná se to dozvíme v dalších pořadech ČT24, teď Horizont, potom Události, komentáře. Já přeju hezký večer.

Konec nekonečné války. Tálibán po odchodu Američanů ovládne Afghánistán do tří let [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 06:29, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Historici možná budou jednou pro konflikt v Afghánistánu používat termín dvacetiletá válka. Prezident USA Joe Biden v úterý oznámil, že všech zbývajících 3500 amerických vojáků stáhne ze země 11. září 2021, spolu s nimi odejdou i spojenecké síly NATO. Odchod nastane na den přesně dvacet let poté, co teroristé z Al-Káidy zaútočili unesenými letadly na New York a Washington.

Biden se rozhodl, že v afghánském případě naváže na svého předchůdce Donalda Trumpa. Ten se loni dohodl s hnutím Tálibán na příměří a postupném obchodu amerických vojsk výměnou za slib, že Tálibánci nebudou poskytovat útočiště žádným teroristickým skupinám, jako jsou al-Káida nebo Islámský stát.

V tuto chvíli je zřejmé, že se Tálibán vojensky porazit nepodařilo. Co se stane, až centrální afghánskou vládu s jejími ozbrojenými silami přestanou podporovat Američané a další vojáci z členských zemí NATO, není jisté.

Pesimistický pohled nabízí zpráva vypracovaná experty amerických zpravodajských služeb, kterou zveřejnil deník New York Times. Dokument předpokládá, že afghánská armáda nebude schopna čelit ofenzívám Tálibánu a ten tak dobude velkou část Afghánistánu, podobně jako v druhé polovině devadesátých let.

"Zpravodajci uvádějí, že afghánská centrální vláda a armáda nebude schopna zabránit rozpínavosti Tálibánu. Na druhou stranu nepředpokládají, že Afghánistán by se v blízké budoucnosti stal zemí, z níž by plynula pro Spojené státy teroristická hrozba," cituje z tajné zprávy New York Times. Podle listu se Biden rozhodl pro stažení právě na základě předpokladu, že Afghánistán už nepředstavuje pro USA bezprostřední hrozbu. "Vláda v Kábulu na bojích ustoupí a Tálibánci věří tomu, že mohou dosáhnout vítězství silou," uvádí se v dokumentu s tím, že toto islamistické hnutí ovládne většinu Afghánistánu během dvou až tří let.

Zákazy hudby a diskriminace žen

Útoky z 11. září 2001 naplánovala teroristická organizace al-Káida, které v Afghánistánu poskytoval útočiště a místo pro výcvik právě Tálibán.

Český expert na Střední Asii Slavomír Horák, který vyučuje na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, Afghánistán mnohokrát navštívil, o úspěchu Tálibánu nepochybuje. "Není to tak, že Tálibán teprve dobude velké části Afghánistánu. On už dost velkou část ovládá. Někteří Afghánci mu dávají přednost, protože není tak zkorumpovaný jako vláda. Těžko ale říci, jestli se jim například znovu podaří obsadit Kábul. Pokud ho vůbec budou chtít obsadit," vysvětluje Horák.

Tálibán vyznává radikální islamistickou ideologii a používá sebevražedné atentátníky. Například pokud jde o práva žen, vedení hnutí oficiálně zmírnilo svůj dřívější zarputile odmítavý postoj ke vzdělávání dívek. Už připouští, že do školy mají chodit. V minulosti tálibánci zakazovali i hudbu, filmy, jakékoliv projevy takzvané "západní kultury" a prosazovali přísnou segregaci mužů a žen, kteří nejsou v příbuzenském svazku. V mnoha venkovských oblastech Afghánistánu takové poměry panovaly už dříve, ale pro Kábul a jiná velká města by obnova těchto drakonických zákonů znamenala pohromu.

Odborník Slavomír Horák nicméně říká, že oproti devadesátým letům je Tálibán jiný a už není organizací úplných náboženských zaslepenců jako dříve. "Posunuli se například v tom smyslu, že uznávají dívčí školy, roli fanatiků převzaly jiné skupiny. Navíc je Tálibán dost široké hnutí. Já třeba vím z vlastní zkušenosti, že k Tálibánu se hlásí různí polní velitelé a ozbrojené skupiny, protože to pro ně je momentálně výhodné. Třeba kvůli dostatku zbraní nebo z jiných důvodů. Tálibán má vedení, ale je to dost amorfni struktura," popisuje expert na Afghánistán.

Tálibán nejde vojensky porazit

V devadesátých letech se podařilo Tálibánu ovládnout Afghánistán díky podpoře sousedního Pákistánu a rozvědky ISI, která chtěla mít v zemi spřátelený, Pákistánu nakloněný režim. "Tohle spojení pokračuje. Když bude Tálibán potřebovat, podporu z Pákistánu ji vždy dostane," míní Horák.

Polský novinář Wojciech Jagielski, který jako jeden z mála západních žurnalistů hovořil i s tálibánci, se nedávno v rozhovoru pro Aktuálně.cz o budoucnosti Afghánistánu vyjádřil skepticky.

"Dnes je opravdu velmi obtížné stanovit dobré řešení pro Afghánistán, což je důvod, proč válka trvá tak dlouho. Když přestaneme pomáhat afghánské vládě, všechno zkolabuje a vrátí se chaotická občanská válka z devadesátých let. Znovu se usadí v Afghánistánu džihádisté. Už dnes mnoho Afghánců, uprchlíků z Afghánistánu, utíká na Západ. Ani ne tak proto, že je ohrožuje přímo válka, na to jsou zvyklí, ale proto, že nevidí doma žádnou budoucnost," uvedl Jagielski, který ale zároveň připouští, že Tálibán není možné porazit vojensky.

Americká média si všimají, že Joe Biden vyslovil pevné datum bez ohledu na to, jaká bude v zemi situace. "Prezident stanovil závazné konkrétní datum odchodu, protože dospěl názoru, že čekat na splnění určitých podmínek by znamenalo čekat donekonečna," cituje deník Wall Street Journal zdroj z Bílého domu.

Od roku 2001 zahynulo v Afghánistánu 2400 amerických vojáků a válka stála USA přibližně dva biliony dolarů. Českých vojáků zemřelo v Afghánistánu čtrnáct. Loni Češi ukončili ostrahu letecké základny Bagrám, v zemi ale ještě zůstávají čeští lékaři a výcvikové týmy.

Video: Zeman kritizuje Trumpa za vyjednávání s Tálibánem

Chybějící hlasy, ale i obavy z prezidenta. Čtyři varianty vývoje poté, co KSČM přestala tolerovat vládu [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vít Kubant, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 11:15, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Komunisté v úterý večer rozhodli, že již nebudou podporovat menšinovou vládu premiéra Andreje Babiše. KSČM tak vypověděla dohodu o toleranci, která dosud koalici hnutí ANO a ČSSD zajišťovala podporu v Poslanecké sněmovně. Ve hře jsou nyní předčasné volby, úřednická vláda i vládnutí v demisi. Server iROZHLAS.cz přináší čtyři možné varianty, které by nyní mohly nastat.

Vláda hnutí ANO a sociálních demokratů stála po dobu tří let na podpoře komunistů. S jejich pomocí schvalovala například zákony o státním rozpočtu či v době pandemie o prodloužení nouzového stavu.

Půl roku před parlamentními volbami ale předseda KSČM Vojtěch Filip oznámil, že komunistům došla trpělivost a nechávají Babišův kabinet napospas.

„Případné hlasování o vyslovení nedůvěry, pokud bude z pravicových stran předloženo, bude pro nás také způsob, jak vyjádřit současný stav nedohody o pokračování smlouvy o toleranci. Klub KSČM by potom hlasoval pro vyslovení nedůvěry,“ prohlásil Filip.

Vyvolání hlasování o vyslovení nedůvěry je sice jednou z možností, podle politologů, které oslovil server iROZHLAS.cz, k tomu ale nejspíš nedojde. Co dalšího může nastat? Pokračování současné vlády Rozpuštění Poslanecké sněmovny Vyslovení nedůvěry – vláda v demisi Vyslovení nedůvěry – úřednická vláda

Pokračování současné vlády

„Nejpravděpodobnější je, že vláda ve stejném stranickém složení dokončí volební období a dovede zemi k řádným volbám,“ nastínil pro iROZHLAS.cz politolog Petr Just z Metropolitní univerzity v Praze.

Kabinet předsedy hnutí ANO Andreje Babiše by tak nadále vládl, i když by v Poslanecké sněmovně ndržel většinu hlasů. V praxi by to sice znamenalo, že by si koalice musela pro schválení jakéhokoliv zákona předjednat podporu napříč politickým spektrem, vše by ale zůstalo v nezměněné podobě až do říjnových voleb.

Právě řádné volby do sněmovny, které Česko čekají 8. a 9. října, jsou podle politologů v posledních dnech hybatelem politického dění.

Karel Páral z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci míní, že obavy o volební výsledek, který se podle průzkumů pohybuje kolem hranice pěti procent, byly jedním z důvodů pro vypovězení dohody o toleranci.

„Komunisté nepochybně udělali tento krok jako zatáhnutí za záchranou brzdu. Jejich tolerance vlády nepochybně přispěla k tomu, že ztratili část svých voličů, kteří byli tradičně protestně naladěni,“ přiblížil.

Rozpuštění Poslanecké sněmovny

Koalice Spolu, tedy uskupení ODS, KDU-ČSL a TOP 09, by se zřejmě přikláníla k rozpuštění Poslanecké sněmovny.

„Jsem přesvědčena, že nejlepší volbou by byly předčasné volby, což znamená rozpuštění sněmovny,“ řekla serveru iROZHLAS.cz předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. Dodala ale, že na přesném postupu se nejprve musí dohodnout s koaličními partnery.

Pokud by na takové hlasování ve sněmovně došlo, Piráti a STAN avizovali, že by zvedli ruku pro. „Za mě, pokud bychom stáli před syrovým rozhodnutím, tak je mnohem poctivější rozpustit Poslaneckou sněmovnu a vyhlásit volby předčasné,“ prohlásil na tiskové konferenci předseda Starostů a nezávislých Vít Rakušan.

Jedním ze zádrhelů je, že nový volební zákon ještě neprošel schvalovacím procesem v Senátu.

Podle politologa Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** by tak rozpuštění sněmovny vyvolalo totální ústavní krizi. „Předčasné volby v tuto chvíli nelze udělat,“ řekl.

Dalším by bylo, že Spolu a Piráti se STAN nemají dostatek mandátů na to, aby mohly rozpuštění sněmovny odhlasovat. „Vyslovují se pro to kvůli tomu, že vědí, že je to pro voliče hezké, a zároveň dobře vědí, že je to nereálná varianta. Nemyslím si, že to myslí vážně,“ pokračoval Mlejnek.

Počty jsou jednoduché: ke schválení by oběma koalicím scházelo 52 hlasů. Musely by tak spoléhat na to, že by se pro rozpuštění vyslovili i poslanci KSČM, SPD, všech šest nezařazených zákonodárců a dalších nejméně 12 poslanců z ANO či ČSSD.

Zejména zapojení komunistů a sociálních demokratů považují politologové za velmi nepravděpodobné. Komunistická strana se podle nich bude snažit, aby se před volbami na její spolupráci s vládou zapomnělo.

„U KSČM sehraje roli právě vypovězení tolerance vlády – snaží se zbavit spoluzodpovědnosti. Profil strany by v předčasných volbách mohl být zatížen tím, že podporovali Babišovu vládu. Čím dál volby budou, tím víc se budou moci od vlády odstříhnout,“ myslí si Just z Metropolitní univerzity v Praze.

Ještě méně by se poté mohla opozice spolehnout na vládní stranu ČSSD. „Sociální demokraté budou chtít využít posun v očkování před volbami. V tuto chvíli by se navíc do sněmovny ani nemuseli dostat,“ uvedl Just.

Jeho slova potvrdil i Josef Mlejnek: „ČSSD je pod pěti procentní laťkou, nemůže chtít předčasné volby, to by pro ně byla sebevražda. Pokud je už politika nebaví a chtějí skončit, tak budou hlasovat pro rozpuštění sněmovny.“

Sociální demokraté navíc nedávno na svém sjezdu potvrdili v křesle předsedy Jana Hamáčka, který se jednoznačně vyjadřoval pro setrvání ve vládě. Na rozdíl od Tomáše Petříčka, kterého staronový předseda několik dní po sjezdu odvolal z funkce ministra zahraničí.

Další variantou, po které již v minulosti volali poslanci hnutí SPD, je hlasování o nedůvěře vládě.

K takové variantě se v úterý přiklonil i předseda komunistů Vojtěch Filip. Prohlásil, že jím vedená strana hlasování vyvolávat nebude, ale pokud by na něj došlo, vyjádřili by se poslanci proti vládě.

Vyslovení nedůvěry by se nebránila zřejmě ani předsedkyně TOP 09 Pekarová Adamová. „Pokud by před rozpuštěním sněmovny došlo na hlasování o nedůvěře, tak snad ani nemusím připomínat, že Babišova vláda důvěru TOP 09 nikdy za svou existenci neměla a nemá ji samozřejmě ani teď,“ uvedla.

Podobně se už v neděli pro CNN Prima News vyjádřil místopředseda ODS Zbyněk Stanjura.

Takové vyústění situace by však podle oslovených politologů dalo velkou moc do rukou prezidenta Miloše Zemana. Na to ve svém vyjádření pro ČTK upozornil i šéf Pirátů Ivan Bartoš.

Pokud by sněmovna vyslovila vládě nedůvěru, musel by premiér předat prezidentovi demisi celého kabinetu. Ten by ho však mohl pověřit, aby vládl do doby, než jmenuje nového premiéra. Vládla by tedy v demisi, bez důvěry Poslanecké sněmovny.

Pro tuto variantu se ostatně v neděli v rozhovoru pro Blesk vyjádřil i prezident Miloš Zeman. Pokud by poslanci vládě vyslovili nedůvěru, byl by prý pro to, aby vládl v demisi až do podzimních voleb.

Sám premiér se o této možnosti vyjádřil s tím, že na ni opozice nemá odvalu. „Myslím, že by to nic dobrého nepřineslo, ale je to na nich. Myslím, že na to opozice nemá odvalu,“ sdělil Babiš pro Radiožurnál.

„Miloš Zeman by mohl dosáhnout svého, protože by měl vládu v hrsti. Kdykoliv by mohl novou vládu skutečně najmenovat, i třeba po nějaké době. Miloš Zeman by po vládě něco chtěl, vláda by se vzepřela a prezident by mohl jmenovat nového premiéra. Opoziční strany by rozhodně měly přemýšlet i o těchto případných krocích,“ upozornil Just.

Pekarová Adamová ale pro server iROZHLAS.cz uvedla, že z toho strach nemá. „Prezidenta jsem se nikdy neobávala a neobávám ani nyní. Tato vláda je už dávno jeho a zobou mu z ruky všichni klíčoví ministři,“ prohlásila. Vyslovení nedůvěry – úřednická vláda

Poslední varianta je do určité fáze stejná jako předchozí – Poslanecká sněmovna by vládě vyslovila nedůvěru. Prezident Miloš Zeman by ale ustoupil od svého plánu nechat vládu u moci do říjnových voleb a nahradil by ji jinými osobnostmi. Vytvořil by tedy takzvanou úřednickou vládu.

Taková situace nastala už v roce 2013, kdy po demisi vlády Petra Nečase z ODS jmenoval prezident novým premiérem Jiřího Rusnoka. Jeho kabinet složený ze 14 nestraníků a jednoho člena KDU-ČSL byl reálně u moci šest měsíců, většinu času ovšem vládl bez důvěry Poslanecké sněmovny.

„Miloš Zeman by mohl využít situace – jmenovat vládu novou a ta by se ujala pravomocí ještě předtím, než by získala důvěru. Klidně by si tak mohla nakoupit například Sputnik V. Právě tato varianta vyvolává obavy v opozičních stranách, takže si myslím, že nebudou chtít svrhávat Babišovu vládu. Vtáhli by Miloše Zemana ještě více do hry, než je již vtažen,“ řekl politolog Mlejnek.

Jeho slova potvrdil i Petr Just, podle něhož by tak prezident mohl snáze prosazovat své zájmy. „Lépe by mohl ovlivňovat rozhodování například při dostavbě jaderné elektrárny Dukovany nebo při odvolání ředitele Bezpečnostní informační služby (BIS) Michala Koudelky. Jediní, komu by tato situace mohla vyhovovat, by byli komunisté a SPD, jsou totiž na stejné lodi s Milošem Zemanem,“ uzavřel.

Obavy o nezávislost České televize / Zprávy / Tiscali.cz URL Automatický překlad

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: tiscali.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 11:53, Celková návštěvnost: 5 530 000, RU / měsíc: 2 008 019, RU / den: 279 577, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,11

Poslanci se chystají k volbě čtyř nových členů Rady České televize. Některé z kandidátů ale nominovaly organizace, které porušují zákon. V rozporu se zákonem jsou i někteří radní. Mezinárodní mediální platformy se kvůli napojení nominovaných na politiky obávají o nezávislost českých veřejnoprávních médií.

Volba nových členů do Rady České televize byla na programu poslanecké sněmovny už v úterý. Jenže poslanci se nakonec k hlasování nedostali, protože o tématu začali jednat až o půl osmé večer. Následně předseda poslanců KDU-ČSL Jan Bartošek požádal o dvouhodinovou přestávku, vyhrazenou na poradu jeho klubu - jednací den sněmovny končí ve 21 hodin. Není tedy ještě jasné, kdy se k volbě členů Rady sněmovna dostane. Podle serveru Lupa.cz by to mohlo být 20. dubna.

Volební výbor Poslanecké sněmovny v polovině března vybíral z 56 uchazečů 12 kandidátů do Rady České televize. Z těch se teď bude hlasovat o 4 nových členech, ti nahradí radní, kterým končí mandát. Volební výbor se skládá z poslanců ANO (7), ODS (3), SPD (2), Pirátů (2) a ČSSD, STAN, KDU-ČSL, KSČM (1).

Senát a část opozice navrhuje volbu odložit. Místopředseda senátní mediální komise David Smoljak (STAN) si totiž nechal vypracovat právní analýzu, která ukazuje, že některé organizace navrhuující kandidáty do Rady ČT neplní své povinnosti dané zákonem. Také proto poslanec Tomáš Martínek (Piráti) navrhnul, aby sněmovna přerušila jednání do doby, než se sejde volební výbor a nejasnosti projedná, návrh ale neprošel.

„Ze závěrů naší právní analýzy je zřetelné, že ne všichni kandidáti a navrhuující organizace jsou způsobilí zákonem, a proto při rozhodování, prosím, zvažte riziko případného sporu u Ústavního soudu. Chtěl bych Vás před rozhodnutím na takto klíčovou záležitost upozornit a žádám Vás, odložte volbu nových členů Rady ČT až do doby, než se vyjasní způsobilost kandidátů i navrhuujících organizací. V současnosti je kontrola a fungování veřejnoprávních záležitostí citlivou věcí, proto věřím, že není čas nikam spěchat a rozhodnout zodpovědně,“ popsal závěr právní analýzy Smoljak (STAN).

Právní nesrovnalosti

Právní analýza a nesrovnalosti shrnuje web Medialnirady.cz, který připravuje Nadační fond nezávislé žurnalistiky. Píše se tu, že šest z vybraných kandidátů nemá zákonem požadovanou účetní závěrku v obchodním rejstříku. Také minimálně tři nominující organizace úzce spolupracují s vybranými politickými stranami a politiky, uzavírají s nimi dohody a udělují jim ocenění za podporu své agendy, i když se označují za apolitické. To je proti Zákonu o České televizi, který klade důraz právě na nezávislost kandidátů.

Jeden z kandidátů je pak ve střetu zájmů. Radní se totiž nesmí ze zákona podílet na „podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost jeho rozhodování v Radě.“

Když se podíváme na spolky, které nominovaly své kandidáty do Rady ČT, většina z nich má jen několik členů a zaměřuje se na dost specificky vymezené a často lokální aktivity. Jeden ze spolků byl založen minulý rok (a s nadačním kapitálem 10 tisíc korun). Jenže Zákon o České televizi požaduje nominace „zastupující významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy“. Ve volbě ale uspěli kandidáti navržení třeba Pétanque klubem nebo muzejním či hasičským spolkem s adresou v panelákovém bytě. Neobstáli kandidáti z celostátních profesních akademických, novinářských nebo filmových asociací a univerzit (včetně Akademie věd, Univerzity Karlovy, Národního divadla nebo České rady dětí a mládeže).

Rada České televize má 15 členů. Ty volí a odvolává Poslanecká sněmovna. Má je volit tak, aby v ní byly zastoupené významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy. Rada mimo jiné volí také generálního ředitele ČT.

V rozporu se Zákonem o České televizi jsou i někteří současní radní. Ten totiž stanovuje, že člen Rady „nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích, ani nesmí při výkonu své funkce v Radě jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů.“ Hana Lipovská je aktivní v zapsaném ústavu Jany Bobošíkové - vystupuje za Institut svobody a demokracie. Předseda Pavel Matocha pak předsedal svému spolku Pražská šachová společnost. Může se to zdát jako banalita, takový přístup lze ale vnímat jako pokrytecký v případě, že zmínění kritizují tvorbu a činnost televize jako zaujatou a dohlávající se dodržování zákona, který sami porušují.

Jiná měřítko než je profesionalita

Poslanec Tomáš Martínek na jednání sněmovny zdůraznil, že většina kandidátů, které Volební výbor zvolil do zúženého výběru, je i podle veřejně dostupných informací problematická.

„Měli bychom protestovat proti tomu, že jsou veřejné instituce ničeny příchodem barbarů. V prvních Radách ČT seděli lidé typu doktora Jiřího Grygara. Byly to všeobecně vážené osobnosti, které za sebou něco měly,“ řekl v září minulého roku Václav Moravec v rozhovoru pro Médiář. To je něco, co si lze připomenout v situaci, kdy se do Rady nedostali kandidáti z mediální praxe, ale lidé z oblastí zcela nemediálních.

Místo relevantních kandidátů, kteří znají mediální prostor, se poslanci rozhodli jinak. Děkan **FSV UK** Jakub Končelík nominovaný Univerzitou Karlovou nebyl vnímán jako vhodný pro užší výběr, místo toho vybrali například publicistu často extrémních názorů Pavla Černockého, který získal důvěru spolku Šance na návrat. Má blízko k SPD a minulý rok nominoval jeho spolek do Rady ČT asistenta poslance Jiřího Kobzy za SPD Tomáše Doležala. Navíc podle Federace židovských obcí v ČR jeho výrok z rozhovoru pro Parlamentní listy naplňuje znaky definice antisemitismu: „Bojím se vlády 'židoliberalů', nikým nevolených, ale disponujících obrovským kapitálem.“ Na Facebooku Černocký šíří dezinformace, třeba o tom, že covid-19 má pocházet z americké laboratoře.

Redaktorka Svobodné Evropy Ludmila (Lída) Rakušanová byla nominovaná Syndikátem novinářů ČR. Před rokem 1989 pracovala pro rádio Svobodná Evropa v Mnichově. Poslanci se ale raději rozhodli pro RSDr. Zdeňka Pernese, kterého nominovala jím vedená Rada seniorů ČR. Pernes ve sněmovně přiznal, že nezná kompetence Rady. Roku 2018 navíc jako předseda Rady seniorů opakovaně vyzýval seniory, ať volí Miloše Zemana v prezidentských volbách - přestože tato organizace prohlašuje, že je důsledně nepolitická. Tento spolek navíc uzavírá s ANO i dalšími stranami dohody o spolupráci.

Další příklady uvádí přehledně server HlídacíPes.org a je z nich jasné, že měřítkem tu nebyla znalost mediálního prostředí, profesní zkušenosti či kompetence, ale spíše ochota kandidátů podřídit se požadavku politiků.

Při poslední volbě se do Rady ČT dostala ekonomka blízko Hradu Hana Lipovská, Zemanovi blízký moderátor Lubomír Xaver Veselý, kritik ČT Pavel Matocha. Všichni měli podporu vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM a všichni jsou silně kritičtí k vedení České televize.

Podle webu Info.cz existují v zákulisí sněmovny seznamy se jmény kandidátů, které chce sněmovní většina (hnutí ANO, KSČM a SPD) podporovaná Hradem zvolit do kontrolního orgánu veřejnoprávní televize. Půjde o volbu tajnou, nebudeme tedy vědět, který poslanec volil kterého radního, ale podle Infa mají ke zvolení nejbližší kandidáti Daniel Váňa, Jaroslav Kravka, Radek Žádník a Pavel Černý.

Poslanci budou vybírat z kandidátů, kteří zřejmě posílí stávající většinu radních kritickou vůči generálnímu řediteli České televize Petru Dvořákoví. Objevuje se čím dál více názorů, že Rada si zcela zjevně připravuje půdu pro to, aby mohlo dojít k hlasování o jeho odvolání.

SPD ve výroční zprávě ČT

Jedním z těch, kdo mají údajně blízko ke zvolení, je i Daniel Váňa, který svůj post v Radě ČT obhájí. Právě on navrhl do hotové výroční zprávy ČT vsunout větu o tom, že se ve zpravodajství České televize dostává málo prostoru SPD. Návrh o doplnění o tuto větu poslal 10. března, týden předtím, než měl na veřejném slyšení obhajovat své budoucí působení v Radě. Ujistil poslance z SPD i ANO, že hlídá vyváženost. S některými z nich si tyká, jak informuje Deník N.

Váňa byl v minulosti mediálním expertem hnutí ANO. Když do rady kandidoval poprvé v roce 2014, nakonec z volby odstoupil, protože zrovna začal působit jako mediální poradce Andreje Babiše. O rok později byl do Rady zvolen.

Podle ředitele Petra Dvořáka šlo v případě dodatečně přidané věty o SPD o útok na redakční nezávislost televize, který navíc vychází ze zkreslených dojmů (a nikoliv z mediálního výzkumu). „Věta o SPD totiž naprosto popírá odstavce, které jí předcházejí a které výslovně říkají, že z hlediska férového prostoru pro politické strany ve zpravodajství a diskusních pořadech bylo všechno v naprostém pořádku.“

Filip Rožánek pro Deník N popisuje, že Váňa svůj závěr opřel o chybnou interpretaci dvou grafů — četl u grafů jen titulky a nikoliv doprovodný text. „Striktní závěr o SPD je tedy čistá dojmologie, přání otcem myšlenky,“ píše Rožánek. Proti ponechání věty ve výroční zprávě byla většina radních, podpořili ho 4 z nich — Hana Lipovská, Jiří Kratochvíl, Pavel Matocha a Daniel Váňa.

„Všichni ti hyperkorektní lidé, kteří se zaklínali tím, že budou ČT hodnotit podle suchých faktů, ji ve skutečnosti nakonec posuzují podle dojmů. A ještě ty dojmy ohýbají tak, aby se líbily politikům. Zasedání rady jsou čím dál delší a procedury čím dál komplikovanější, aniž to má přínosný výsledek. Jednání se potácí mezi neschopností a zlým úmyslem. Vidíme v plné kráse, jak to dopadá, když politici chtějí, aby bylo po jejich,“ myslí si Filip Rožánek.

Znepokojení mediálních organizací

Vyhrocené situace okolo České televize si všímají také mediální organizace. Už před říjnovými parlamentními volbami několik

evropských mediálních platform a skupin varovalo, že nezávislost českého veřejnoprávního vysílání je pod stále větším tlakem. Česká televize zůstává podle Financial Times jedním z mála nezávislých veřejnoprávních médií v prostoru (střední a východní Evropy), kde vlády jako je ta polská a maďarská veřejnoprávní média ovlivňují a omezují. Volba nových radních by mohla vést k narušení autonomie České televize.

Celá situace přiměla Evropskou vysílací unii (European Broadcasting Union, zkráceně EBU), která reprezentuje veřejnoprávní média, aby vydala důrazné varování před snahou různých politických snažení o „umlčení hlasů opozice omezením svobody tisku“. Generální ředitel EBU Noel Curran a prezidentka EBU Delphine Ernotte (která je také v čele France Télévisions) napsali českým poslancům, aby chránili nezávislost národního vysílatele.

„V posledních měsících je až znepokojivě jasné, že vláda České republiky se snaží vyvíjet tlak (na nezávislost ČT), a to přímo i nepřímo,“ uvádí ve svém prohlášení EBU. „Je možné, že pouze tlak zvenčí zachová těžce vydobytou nezávislost veřejnoprávního televizního vysílání, která je zásadní (...) k zachování demokratické budoucnosti národa, který je často považován za pevnost stojící proti autoritářství ve střední a východní Evropě,“ píše se v prohlášení EBU.

S ohledem na nadcházející říjnové volby se EBU domnívá, že snaha naklonit Radu ČT ve prospěch vlády je konečným úsilím o zbavení funkce generálního ředitele a o vytvoření televize loajální, a to včas před začátkem předvolební kampaně.

Podobné obavy vyjádřil i vídeňský International Press Institute. „Je pro nás těžké vyhnout se závěru, že skutečným cílem je naplnit Radu dostatečným počtem osob, které jsou vůči Dvořákově kritické, aby se zajistilo, že bude splněna většina, která bude hlasovat pro jeho odvolání, jakmile bude příležitost,“ uvedla organizace něco, co je jasné všem, kdo sledují třeba aktivitu Hany Lipovské.

Také Global Task Force, platforma, která hájí hodnoty veřejnoprávních médií, si všimla dění okolo ČT a vydala prohlášení, že je současným vývojem okolo volby radních znepokojená — mohla by ohrozit nezávislost České televize a její roli pro demokracii. „Teď více než kdy jindy je tu potřeba silného, nezávislého vysílatele, kterému mohou občané věřit. Toto je v české republice ohroženo. Risk přichází v době, kdy země směřuje k parlamentním volbám a jako všechny státy čelí pandemii covidu-19,“ píše se v prohlášení.

„Vystupujeme jako skupina čelních představitelů médií, abychom ukázali podporu pro hodnoty, které stojí v samém jádru veřejnoprávních médií — přístupnost, přesnost, odpovědnost, kreativita, nestrannost, nezávislost a vysoké standardy žurnalistiky. To vše je základem informované a zdravé demokracie,“ zdůrazňuje organizace a připomíná prohlášení Media Freedom Coalition z prosince 2020: „Svobodná média jsou základním kamenem demokracie. Lidé potřebují svobodná a nezávislá média, aby jim poskytovala přesné informace, ustavovala informovanou veřejnou debatu, činila vlády odpovědnými a sloužila jako hlídací pes veřejného zájmu.“

Členy zmíněné Global Task Force jsou třeba výkonný ředitel ABC David Anderson (Austrálie), generální ředitel ZDF Thomas Bellus (Německo), generální ředitel BBC Tim Davie (Spojené království) nebo Delphine Ernotte Cunci, prezidentka a generální ředitelka France Télévisions (Francie).

Nezávislost televize v kontextu

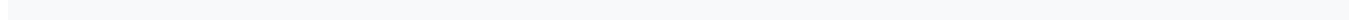
Volba radních je důležitým momentem i v období nadcházejících říjnových voleb. Hnutí ANO premiéra Andreje Babiše čelí výzvě opozičních stran. Průzkumy také několikrát umístily ANO na druhé místo za Pirátskou stranu.

Ale jde i o zásadní moment v rámci evropského kontextu. Veřejnoprávní média čelí v Evropě, a hlavně pak v té východní a střední, ohrožení své nezávislosti ze strany politiků, kteří se snaží ovlivnit jejich práci. Adam Černý ze Syndikátu novinářů říká, že tu existuje rostoucí riziko, že by se ČR v tomto ohledu mohla vydat podobným směrem jako právě Maďarsko či Polsko. To jsou právě dva příklady situace, kdy se z provozovatele veřejnoprávního vysílání stala skrze různé personální změny platforma bojující za agendu vládnoucí strany.

The Ethical Journalism Network prošetřila situaci okolo ČT a ve svém reportu prohlásila, že „vlastnictví nejlivnějších zpravodajských kanálů hrstkou miliardářských magnátů a politiků, včetně předsedy vlády, má děsivý dopad na žurnalistiku v této zemi.“ Data od Reuters Institute for the study of Journalism v Oxfordu ukazují, že ČT je nejvyužívanějším zpravodajským kanálem, 60 % lidí v zemi službu využívá alespoň jednou týdně. České televizi také důvěřuje více Čechů než jakékoliv jiné zpravodajské platformě. Tato důvěra je dokladem nezávislosti, kterou ČT prokázala ve svém přístupu ke zpravodajství i publicistice, popisuje The Ethical Journalism Network.

Nezávislá veřejnoprávní média jsou zásadní pro fungování demokratického státu. Vznikala často podle vzoru britské BBC a dávala si za cíl upevňovat demokracii tak, že budou občanům poskytovat objektivní zpravodajství.

V souvislosti se současným chaotickým děním v české politice, s klesající důvěrou ve vládu a s neustále se proměňující a upadající politickou kulturou v České republice lze vnímat Českou televizi jako důležitého zprostředkovatele ověřených zpráv a jako zdroj, na který se dá spoléhat v prostředí, které nás zavaluje téměř nekonečným množstvím informací. Právě veřejnoprávní média svou snahou o nadhled a o popsání širšího kontextu záležitostí, o kterých informují, nám pomáhají se zorientovat. Neznamená to, že nemáme být k veřejnoprávním médiím kritičtí, znamená to ale, že tato média musí být za každou cenu oddělená od veškerých politických vlivů.

Expert na insolvenční právo Tomáš Richter nastupuje do JŠK [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: epravo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 12:26, Celková návštěvnost: 468 730, RU / měsíc: 240 741, RU / den: 12 895, Rubrika: Aktuálně, tiskové zprávy, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,14, Návštěvy za měsíc: 293 952

Docent Tomáš Richter, přední odborník na insolvenční a restructuralizační právo, přichází do pražské advokátní kanceláře JŠK. Zaměřil se především na poskytování právního poradenství při řešení úpadku a hrozícího úpadku korporací v insolvenčních řízeních i mimo ně a při soudních sporech z nich vyplývajících.

Jednou z prvních kauz v novém působišti bude zastupování skupiny věřitelů společnosti Arca Investments sdružených ve spolku AVEA, jejichž pohledávky činí téměř 3 mld korun.

Vedle advokátní praxe působí Tomáš Richter jako rozhodce a věnuje se také akademické činnosti. Podílel se na rekodifikaci českého insolvenčního práva, reformě evropského insolvenčního nařízení, vzniku evropské směrnice o preventivních restructuralizacích, a je autorem řady odborných publikací v tuzemsku i zahraničí. Advokátem je od roku 1998 a do JŠK přichází z Clifford Chance, a to od 15. dubna.

„Po dvaceti pěti letech ve velkých mezinárodních kancelářích se velmi těším na práci v nezávislé lokální praxi. Chci se také z akademické sféry přesunout mnohem blíže ke klientům. JŠK je česká butiková kancelář s výbornou reputací, pokud jde o kvalitu i o integritu, a s jejími zakládajícími partnery se velmi dobře známe jako někdejší kolegové již déle, než dvacet let. Mám trochu pocit, jako bych se vracel domů,“ komentuje změnu Tomáš Richter.

Richter je od roku 2004 rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře a Agrární komoře, od roku 2012 je také rozhodcem u Burzovního rozhodčího soudu při Burze cenných papírů Praha. Jako poradce místopředsedy vlády a člen expertní skupiny Ministerstva spravedlnosti pro insolvenční právo významně ovlivnil podobu českého insolvenčního práva.

„S Tomášem Richterem se známe dvacet let a máme k sobě obrovský respekt. Spolu s dalšími kolegy se na spolupráci velmi těšíme. Jeho jméno je garancí nejvyšší profesionality,“ dodává partnerka JŠK Eva Nováková.

Tomáš Richter je předsedou Akademického fóra INSOL Europe a členem správní rady International Insolvency Institute. V části svých akademických aktivit bude nadále pokračovat, a to včetně výuky na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a členství ve vědecké radě Centra restructuralizace a insolvence Harryho Pollaka na pražské VŠE.

Tomáš Richter

Jeden z největších expertů na insolvenční právo a někdejší „revoluční“ kandidát na děkana pražské právnické fakulty Tomáš Richter odešel z jedné z nejprestižnějších světových právních firem Clifford Chance a ode dneška pracuje pro kancelář JŠK, která patří se 30 právníky a 5 partnery k těm středně velkým. „Jednou z prvních kauz v novém působišti bude zastupování skupiny věřitelů společnosti Arca Investments sdružených ve spolku AVEA, jejichž pohledávky činí téměř tři miliardy korun,“ uvedla za JŠK Jitka Kvartková.

„Po dvaceti pěti letech ve velkých mezinárodních kancelářích se velmi těším na práci v nezávislé lokální praxi. Chci se také z akademické sféry přesunout mnohem blíže ke klientům. JŠK je česká butiková kancelář s výbornou reputací, pokud jde o kvalitu i o integritu, a s jejími zakládajícími partnery se velmi dobře známe jako někdejší kolegové již déle, než dvacet let. Mám trochu pocit, jako bych se vracel domů,“ uvedl ke svému posunu Tomáš Richter.

„Vedle advokátní praxe působí Tomáš Richter jako rozhodce a věnuje se také akademické činnosti. Podílel se na rekodifikaci českého insolvenčního práva, reformě evropského insolvenčního nařízení, vzniku evropské směrnice o preventivních restrukturalizacích, a je autorem řady odborných publikací v tuzemsku i zahraničí. Advokátem je od roku 1998 a do JŠK přichází z Clifford Chance, a to od 15. dubna,“ uvedla dále Kvartková

„Richter je od roku 2004 rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře a Agrární komoře, od roku 2012 je také rozhodcem u Burzovního rozhodčího soudu při Burze cenných papírů Praha. Jako poradce místopředsedy vlády a člen expertní skupiny Ministerstva spravedlnosti pro insolvenční právo významně ovlivnil podobu českého insolvenčního práva. Tomáš Richter je předsedou Akademického fóra INSOL Europe a členem správní rady International Insolvency Institute. V části svých akademických aktivit bude nadále pokračovat, a to včetně výuky na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a členství ve vědecké radě Centra restrukturalizace a insolvence Harryho Pollaka na pražské VŠE,“ dodala.

„Ve spolku AVEA (Aktivní Věřitelé Arca) se sdružilo více než 300 členů, kteří disponují směnečnými pohledávkami za bezmála 3 miliardy Kč, a toto číslo určitě nebude konečné. I dle vyjádření Tomáše Richtera nemá spojení tolika věřitelů pro účely koordinované účasti v insolvenčním řízení v novodobé insolvenční historii ČR obdoby,“ uvedla dále Kvartková.

„Bylo nám jasné, že jednotliví věřitelé by sami blížící se insolvenční bitvu nezvládli. Proto jsme si po důkladném zvážení vybrali renomované advokátní kanceláře a experty na insolvenční právo. Dveře naší iniciativy jsou nadále otevřeny i dalším směnečným věřitelům Arcy. Předpokládáme, že část z nich stále vyčkává a zvažuje cestu, jakou se při vymáhání svých práv vydat,“ říká zakladatelka spolku Martina Šafářová:

„Každý z nás, včetně vedení spolku, je věřitelem. Jsme na jedné lodi a náš cíl je totožný. Chceme získat zpět maximum svých prostředků, které jsme do směnek vydávaných společnostmi Arca Investments vložili. Najali jsme si prvotřídní právní zastoupení a budeme se aktivně účastnit insolvenčního řízení bez ohledu na to, ve kterém státu bude probíhat.“

Foto: JŠK

Opozice by svržením vlády posílila Zemana. Na předčasných volbách může vydělat SPD, říká politolog URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 15.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.04.2021 16:10, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Politolog Ladislav Mrklas rozumí opozici, proč váhá s vyslovením nedůvěry vlády poté, co jí komunisté vypověděli toleranci. Podle experta se jedná o dilema, které není jednoduché vyřešit. „Pokud opozice shodí kabinet, riskuje, že posílí pravomoci prezidenta Miloše Zemana, který může jmenovat úřednickou vládu. V případě, že nic neudělá, mohou jí voliči vytknout, že nebyla dostatečně odvážná. A případné předčasné volby jsou pro všechny kromě SPD velkým riskem,“ říká pro EuroZprávy.cz Ladislav Mrklas.

doporučujeme

Už nechťejí opakovat rok 2013, kdy po pádu Nečasova kabinetu jmenoval Miloš Zeman úřednickou vládu vedenou Jiřím Rusnokem. Opozice je proto opatrná s tím, aby ve Sněmovně došlo k vyslovení nedůvěry poté, co souboru ze Strakovy akademie vypověděli toleranci komunisté. Premiér Babiš tak oficiálně velí menšinové vládě. „Demokratické strany si uvědomují, že svržením vlády posílí pozici Miloše Zemana. Nemusi třeba každopádně jmenovat úřednickou vládu, ale může postupovat dalšími nestandardními postupy, což u hlavy státu není nic neobvyklého,“ tvrdí pro EuroZprávy.cz politolog Ladislav Mrklas, podle něhož se nabízí i varianta, že by po vyslovení nedůvěry nechal Babišův kabinet dovládnout. „I s tím je nutné počítat.“ Odborný asistent na katedře politologie i mezinárodních vztahů vysoké školy CEVRO Institut, na níž byl prorektorem, připouští, že potopení vlády by částečně mohlo prospět premiérovi Andreji Babišovi. „Mohl by se pasovat do role otloukánka či mučedníka. S takovou situací už má zkušenosti, když musel odejít ze Sobotkovy vlády z postu ministra financí a místopředsedy vlády. Tehdy rezignace využil k dokonalé přípravě na volby, které vyhrál.“ Mrklas si je ale vědom, že nynější stav není tak úplně shodný s rokem 2017. „Je nutné si uvědomit, že Babiš by nerad odcházel od rozdělané práce. Potřebuje dát dohromady a dokončit očkovací strategii. Pokud se mu jeho záměr povede, má pro voliče silný argument. Na náhlém odchodu by opravdu nemusel tolik vydělat. Řada lidí by jej považovala jako neschopného, který nesplnil úkol.“ Rozpuštění Poslanecké sněmovny není podle specialisty na volební systém ideálním řešením. „Předčasné volby by mohly uškodit opozici, neboť veřejnost by jí mohla vytknout, že v době koronavirové pandemie vyvolala ještě větší chaos a takový postoj by jí mohl uškodit. Pak se ale mohou najít jiní voliči, kteří opozici budou vytýkat, že se o nic nepokusila. Tedy nesvrhla vládu, anebo nevyvolala předčasné volby. Je v obtížné situaci.“ Představou jít předčasně k urnám není podle Mrklase nadšen ani ministerský předseda a šéf hnutí ANO Andrej Babiš. „Těžko může počítat, že by v nich vyhrál. Předvolební modely ukazují, že aliance Pirátů s hnutím Starostů a Nezávislých mu utíká. Určitě se do nich lidově řečeno nepohne. Pro něj je primární vyřešit očkování,“ opakuje.

Ve hře není jen politika, ale i zdravotnictví a ekonomika

Politický analytik upozorňuje, že i když je společnost na předčasné volby zvyklá například z let 1998 či 2013, nyní by je lidé vnímali jako komplikaci. „V minulosti se jednalo čistě jen o politické krize. Nyní je díky koronavirové pandemii ve hře i zdravotnictví a ekonomika země. V sázce je tedy opravdu mnoho a předčasné volby by nemusely být u lidí přijaty s nadšením. Národ vnímá citlivost dnešní doby.“ Komentátor rovněž tvrdí, že eventuální předčasné volby by se konaly o prázdninách. „A pokud zafunguje očkování a lidé budou moci vyrazit na zahraniční dovolenou, která jim byla díky viru dlouho zapovězena, nebudou řešit politiku a hrozí tak nízká volební účast,“ varuje.

Politolog, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**, míní, že svržením vlády či předčasnými volbami by jediné pomohly hnutí Svobody a přímé demokracie (SPD). „V průzkumech raketově rostou a sílí. Navíc nyní cítí jedinečnou šanci zcela zničit svoji konkurenci, kterou pro ni představuje Trikolóra, Svobodní a Soukromníci. Spolek se totiž stále nevzpamatoval z náhlé rezignace Václava Klause mladšího.“ Nikdo jiný by ze současné situace těžit nemohl. „Mám pocit, že vládní koalice i opozice se takzvaně v současném stavu budou plácát a neustále zvažovat, co bude pro ně výhodnější. Možná by bylo nejlepší, kdyby nedošlo k vyslovení nedůvěry vládě, ani k předčasným volbám a kabinet Andreje Babiše volební období dokončil,“ uvažuje.

Současnou situaci pozorně sleduje i prezident Miloš Zeman. „A jistě ji detailně analyzuje. I jemu spojení s Babišem, který z něj není ale úplně nadšený, dává smysl. Hlava státu si moc dobře uvědomuje, že pokud by v předčasných volbách vyhrála jedna z koalic, ztratil by manévrovací prostor. Sice by měl stále moc, ale už by vládl s problémy. Aliance by mu kladly odpor.“ Mrklas je přesvědčený, že Zeman bude nadále Babišovi vytvářet podporu, za kterou hodlá žádat od premiéra poslušnost. „Na Zemanově chování se nic nezmění. Vždyť od začátku Babišovy vlády se ke kabinetu chová jako k jeho koaličnímu partnerovi,“ všímá si. Nejvyšší ústavní činitel už avizoval, že pro vyjednávání nové vlády bude jmenovat vítězné samostatné hnutí či stranu, nikoli složenou koalici či alianci. „Jedná se o nehoráznost, protože zákon hovoří jinak. Ale i kdyby Zeman pověřil sestavováním vlády Babiše, nynější premiér by neuspěl a musel by stejně skončit,“ říká pro EuroZprávy.cz uznávaný politolog Ladislav Mrklas.

Američané se stáhnou z Afghánistánu do 11.9.2021

TV, Datum: 15.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:04, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 201 585,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka ČT

11.9, klíčové datum pro nejen americkou historii a teď i definitivní a nový termín pro tečku za americkým vojenským angažmá v Afghánistánu. Šéf diplomacie USA Anthony Blinken představil v Afghánistánu plán Spojených států stáhnout ze země své zbývající vojáky. Prezident Joe Biden včera oznámil, že Američané ze země odejdou právě do 11. září. Společně s nimi by měly zemi opustit také jednotky dalších zemí NATO.

Anthony BLINKEN, americký ministr zahraničí

Nikdy jsme nehodlali mít tady trvale jednotky. Hrozba od al-Káidy se výrazně zmenšila. Usáma bin Ládín byl převeden před spravedlnost. Po tolika letech, kdy jsme říkali, že odejdeme, tento čas nastal. I když ale budou naše jednotky doma, naše partnerství s Afghánistánem bude pokračovat.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka ČT

My to rozebereme podrobněji, je s námi Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Univerzity Karlovy. Bylo to víc než dvacetileté angažmá, vůbec nejdelší v americké historii. Jakou zemi Američané toho 11. září opustí? Mělo to smysl?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak jestli to mělo smysl, to bychom tady byly asi poměrně dlouho. Pokud mám odpověď na tu první otázku, tak opustit zemi, kterou do určité míry změnili, aspoň v některých částech společnosti, změnili určitým způsobem jednání o globalizaci, respektive integraci Afghánistánu do celosvětového dění. A změnili určitým způsobem náhled spousty lidí v Afghánistánu na to, jakým způsobem by měla společnost vypadat. Na druhou stranu změnili především městskou společnost, která zase byla více integrovaná do té globální společnosti. Na druhou stranu nezměnili to, že některé hrozby v Afghánistánu fungují dále a fragmentace Afghánistánu nebyla vyřešena a určité radikální islámské jednotky rovněž nepřestaly na afghánském území působit.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka ČT

Ano, Afghánci mají strach právě ze zintenzivnění bojů mezi vládními jednotkami a povstalci z hnutí Taliban. Například univerzitní studentka Bajra popsala své pocity Guardianu. "S Talibanem máme před sebou hroznou dobu. Bojím se, že nás nenechají opouštět dům, natož pak dělat to, co dělám teď." Nastávají, tedy s odchodem NATO nebo jednotek NATO pravděpodobně a s odchodem Američanů pro tamní lidi temné časy?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Asi bych to nepřirovnával úplně k tomu, když Taliban v roce 1996 poprvé dobyl Kábul a začal se rozšiřovat v zemi, ale na druhou stranu ta studentka, která byla v tomto citátu jmenována, tak to je přesně typická cílová skupina, pro kterou se leccos změnilo a pro kterou Taliban představuje hrozbu.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka ČT

Je tedy na místě jednoznačně strach z posílení islamistických extrémistů a těchto tendencí? Mají se zkrátka Afghánci bát?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Zase je otázka, jak kteří, protože pro některé to bude spíše pozitivum, protože skončí tam, kde tedy bude vládnout Taliban, tak pravděpodobně možná se zmenší nebo aspoň skončí nějaká taková korupce a podobné záležitosti, které provázejí ten Afghánistán od pádu Talibanu přinejmenším. Řada lidí se bude těšit na to, že zavede se pořádek, že už nebudou nějaké spory a války, na druhou stranu zase znovu opakují, ta společnost, která se přivykla k určitému standartu, otevřenosti a řekněme tolerantně, relativně tolerantní společnosti, tak se opravdu má čeho bát, takže ono v Afghánistánu máte 32 000 000 lidí. Je to země, která je nesmírně pestrá, nesmírně bohatá ve smyslu společnosti, různorodosti společnosti, etnicky velmi rozříštěná, takže jaksí těžko mluvit generalizačně jenom za jednu skupinu lidí.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

To je tedy dění uvnitř. Zajímá mě ještě, jestli by se mohlo Afghánistán stát globální hrozbou podobně jako na počátku tisíciletí právě i ven?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Mohl, na druhou stranu ono je hnutí Taliban, dneska je poněkud jiná, než bylo před 20-25 lety. Hnutí Taliban je zase mnohem více zasažené nebo zatažené do globálních různých sítí, což nese i svá pozitiviva i svá negativiva, v jednom smyslu máme Taliban jakožto tedy člověk nebo hnutí, které spolupracuje s celou řadou dalších radikálních skupin, na druhou stranu s celou řadou skupin nespolečuje jako je třeba Islámský stát, tam naopak probíhá velké nepřátelství, takže už to není jenom taková ta, jak se zjednodušeně říkalo, skupina studentů někde z afghánských vesnic, z jihoafghánských vesnic, ale je to celkem globální a pokud jde o jejich vůdce, tak poměrně v zovozkách moderní z hlediska technologie hnutí.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

Ano, oni používají sociální sítě, a právě i tvrdí vzhledem k tomu, co jsem říkala, nebo jsem citovala ten příběh té studentky, že budou v otázce vzdělávání žen flexibilnější, tak nakolik se jim dá věřit?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

To ano, Taliban pochopil, že zcela zavírání žen, žen, jaksí řešení, to není řešení ženské otázky a není to řešení společnosti. Ostatně zase za těch 20 let vyrostla v podstatě celá 1 generace lidí, která už do té školy chodila. Dneska, když si srovnám Afghánistán, jeho negramotnost s tím, co bylo před 20 lety, tak jsme někde poměrně jinde. Samozřejmě nedá se to srovnávat s Evropou, nedá se to srovnávat s jinými vyspělými státy, ale na druhou stranu ta, ten posun je tady poměrně vidět, posun v používání informačních technologií, používání mobilních telefonů, výpočetní techniky, to všechno samozřejmě dneska v Afghánistánu je mnohem a mnohem ve větší a jiné míře, než bylo před těmi 20 lety.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

Když se podíváte na to rozložení sil v aktuální afghánské politice, je tam nějaká naděje, je tam někdo, kdo by jednoznačně směřoval kupředu, byl pozitivní změnou?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak zase je otázka, co nazveme pozitivní změnou. Je tady, je tady, řekněme, vláda nebo je tady prezidenta Ašraf Ghání, který má nějakou vizi. Proti němu stojí celá řada, řekněme, opozičních skupin, ať už tedy etnických nebo politicky nebo jiných a pak je tady tedy Taliban, který má zase nějakou svoji vizi, vizi, která je velice konzervativní, která se řadí lidí nelíbí, ale která taky má v Afghánistánu se místo a Afghánci vzhledem k tomu, kolik zbraní v Afghánistánu je, no, tak to se dá předpokládat, že tyto zbraně promluví, respektive promlouvají a budou promlouvat stále intenzivněji až do nějakého vítězství. Momentálně však je to tak, že ta situace je spíš patová.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

Ještě poslední věc, poprosím vás krátce, jak moc se změnili naopak Američané po dobu toho angažmá v Afghánistánu? Změnilo se třeba to, jak nahlíží na své nepřátele, že to nemusí být jenom izolace a konflikt, ale že, když se otevře prostor pro vyjednávání, že to může být nakonec dobrá věc?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

To je otázka, protože ono vyjednávat se skupinami jako je Taliban, je poměrně obtížné.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

Jistě.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Ale na druhou stranu, myslím si, že Američané za těch 20 let a i my teda jsme se Afghánistán naučili mnohem více a mnohem lépe vnímat. Naučili jsme se vnímat jemné rozdíly, detaily, které v afghánské společnosti hraje velkou roli, zatímco my jsme je vnímali jako, řekněme, určitý jednotný, jednoduší celek.

Linda BARTOŠOVÁ, moderátorka

Pane Horáku, moc děkuju, že jste přišel. Pěkný večer.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Pěkný večer.

Proč nedokážeme odolat seriálům

TISK, Datum: 15.04.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 14, Autor: Anna Zunová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:22, Rubrika: Téma čísla, AVE: 844 224,49 Kč, Země: Česko

Od dob, kdy na televizních obrazovkách běžely dnes už legendární seriály Nemocnice na kraji města nebo Arabela, se mnohé změnilo. Internetové online placené platformy jako Netflix, Apple TV+, HBO GO nebo Amazon Prime Video nás svojí zdánlivě nekonečnou škálou seriálů a minisérií zásobují tak důkladně, že mladá generace často ani nemá doma televizi. Vystačí si pouze s laptopem a WiFi připojením. Na jednu stranu je to nikdy nekončící zábava na dosah ruky. Na stranu druhou – doby, kdy celá rodina večer pravidelně usedala společně před obrazovku a kdy sledování seriálů bylo de facto kulturní událostí týdne, měly také něco do sebe.

Pokud vám jeden díl unikl, byli jste ztraceni. A to nejen v dějové ose. Právě vysílaný seriál byl totiž vždy oblíbeným tématem k hovoru. Největší scenáristickou legendou naší historie je bezesporu Jaroslav Dietl – muž, který nové scény chrlil jako na běžícím páse. Nic na tom nemění ani fakt, že vznikaly v 70. a 80. letech minulého století a byly mnohdy plné komunistické propagandy. Byly totiž tak dobře propracované, že nad ní diváci často dokázali přivřít oči.

Dietlovy klasiky

Dobře vystavěné postavy jsou klíčové dodnes, říká herečka Daniela Šinkorová, kterou diváci znají zejména z Ordinance v růžové zahradě nebo ze seriálu Sestřičky Modrý kód. „Je to tak trochu alchymie a nemyslím si, že na to existuje nějaký mistr. Postava může být napsaná krásně, ale herec se s ní nemusí takzvaně potkat. Velikou roli pak hraje také správné načasování seriálu, zajímavé téma a samozřejmě oblíbená postava musí mít kolem sebe zdatný tým dalších výborných herců i skvělý štáb.“ A právě to všechno velká část Dietlových seriálů splňovala. Vedle silněji ideově zabarvených děl jako Žena za pultem nebo Inženýrská odysea je jeho asi nejlepším seriálem Nemocnice na kraji města. Od její premiéry uplynulo už přes 40 let, jedno se ale nezměnilo – čeští diváci série o lékařích milují dodnes. „U lékařského prostředí je to určitě věčná snaha pochopit, jak funguje člověk, lidské tělo a mysl. Většinou v takovém seriálu nachází divák katarzi a happy end, když lékaři zachrání život a vy se dozvíte, jak těžká cesta to byla. Navíc vás to znovu vrátí k uvědomění, že lidský život je ta nejvyšší hodnota. Lékaři jsou proto pro nás často hrdinové, v civilu ale možná někdy překvapivě osobnosti. Je to zkrátka skvělé prostředí plné kontrastů,“ vysvětluje Daniela Šinkorová.

Seriálové evergreeny

Českou slabost pro nemocniční prostředí potvrzuje i herec ze seriálu Slunečná Jan Plouhar, nyní je podle něj ale zároveň problematická: „V této těžké době, kdy na člověka z každé strany útočí tiskovky o stavu nemocnic, zájem o lékařské seriály klesá. Naopak žánr, na kterém Češi stále ulétávají, je detektivka. Bylo tomu tak už v době Majora Kalaše a platí to dodnes.“ Důsledně vzato ale nejde jen o české publikum. Rozličné řady kriminálek, Chirurgové, Doktor House a desítky dalších sérií z americké produkce ukazují, že tato témata jsou jakousi pohodlnou sázkou na jistotu. Co je tedy skutečně typické pro českou tvorbu? „Osobně vnímám nekonečné opakování tématu komunismu, fetišistní postupnou mumifikaci snad všech postav z naší historie nebo přehnanou posedlost Sudety. Bylo by fajn, kdyby se tvůrci trochu vymanili z úmorné tematické sentimentality,“ tvrdí Adam Ernest, kterého diváci aktuálně znají ze seriálu Kukačky.

Program na míru

Kroužkování v programu je pro většinu mladých lidí v současnosti už nepředstavitelné. Netflix zcela změnil způsob, jakým nejen oni sledují televizi. Tato asi nejhlasnější internetová platforma dnes nabízí za měsíční poplatek přístup k několika tisícům snímků. Je jen těžké uvěřitelné, že hypermoderní společnost začala fungovat už v roce 1997 – i když její podnikatelský záměr tehdy vypadal, pravda, o poznání jinak.

Zcela původně šlo totiž o poštovní půjčovnu filmů. Ve Spojených státech, kde mnoho lidí žije na samotě a cesta do nejbližší videopůjčovny by zabrala hodiny, měla služba veliký úspěch. Kdyby tehdy zakladatelům firmy Reedu Hastingsovi a Marcu Randolphovi někdo řekl, že o čtvrt století později budou pořady zásobovat téměř 190 zemí, zřejmě by nevěřili. Pokud jde pak konkrétně o Česko, odhaduje se, že od roku 2016, kdy se Netflix rozšířil téměř do celého světa, si službu předplatilo na 300 tisíc tuzemských odběratelů.

Existují samozřejmě i další platformy – Amazon Prime Video, Apple TV+, HBO GO, Hulu a mnohé jiné. Právě Netflix se však stal jakýmsi zástupným pojmem nejen pro všechny streamovací služby, ale do značné míry i pro sledování televize jako takové. Pryč jsou časy, kdy lidé pospíchali domů, aby stihli epizodu oblíbeného seriálu. Časy, kdy si rodiny nahrávaly televizní pořady na kazety VHS. Dnešní generace může sledovat cokoli, kdykoli a kdekoli. Taková konvergence s sebou samozřejmě přináší

nové trendy. Jen těžko ale soudit, zda jde vždy nutně o posun k lepšímu: „Je pravda, že seriálů je v dnešní době velmi mnoho, na druhou stranu si opravdu každý může najít ten svůj, jak žánrem, tak kvalitou,“ míní Jan Plouhar.

Méně je někdy více

Klasický seriál tak, jak ho známe z hollywoodské produkce, má okolo dvaceti epizod a každá série se postupně odvíjí během jednoho roku.

Komedialní trvají okolo půl hodiny, dramata pak mají k dispozici dvakrát tolik času. Zajímavé je, že ačkoli streamovací platformy změnily způsob, jakým seriály sledujeme, jejich vysílací formáty se příliš neliší od těch klasických. Trend tzv. Bingewatchingu neboli souvislého sledování mnoha seriálových epizod najednou by mohl naznačovat, že online filmové portály začnou namísto krátkých seriálových dílů produkovat delší kusy o délce celovečerních filmů. Proč se tedy drží klasického formátování?

Odpověď je mnohem méně poetická, než by se dalo čekat – kvůli soutěžím, které mají často kategorie vymezené právě standardní délkou epizod. Současně také filmaři potřebují udržet pozornost diváků, kteří čím dál častěji u sledování seriálů surfují na internetu, prohlížejí sociální sítě, cvičí nebo třeba vaří. A kratší uzavřené příběhy jsou pro takové sledování ideální. Seriálovým nadšencům, kteří se vydrží dívat i půl dne v kuse, jdou ale přesto některé platformy alespoň částečně naproti tím, že vydávají celé sezóny najednou. Zatímco dříve by tak diváci se svými hrdiny žili minimálně několik týdnů, dnes jsou lidé schopni celý příběh zkonsumovat během víkendu.

Navíc si čím dál větší popularitu získávají minisérie, které zpravidla čítají ne více než deset dílů. Podle Adama Ernesta mají něco do sebe: „James Cole v rozhovoru pro Real Talk řekl, že seriály jsou jako heroin času, a proto se na ně moc nedívá. S tím souhlasím a dávám rozhodně přednost uzavřené minisérii.“

Nový úhel pohledu

Diváci vždy hltali seriály, v době pandemie to ale platí dvojnásob. Většina lidí přišla o své dřívější koníčky a jediné rozptýlení, které zbylo, je televize. Vysoká poptávka tvůrcům na jednu stranu nahrává do karet, na stranu druhou jde ale o extrémně konkurenční prostředí. A přijít s něčím novým a neotřelým je čím dál těžší: „Nemyslím si, že by se dnešní doba lišila od dob minulých tím, že by přestal být zásadní nápad.

To je podle mě stále alfa a omega. Ať už jde o vizuální přístup, zajímavý příběh anebo třeba rytmus vyprávění,“ míní Adam Ernest. Podle Jana Plouhara je navíc důležité, aby se divák zvládl alespoň částečně s některými postavami ztotožnit a vžil se do jejich problémů: „Myslím, že úspěšný seriál musí vykreslovat vztahy a situace, které prožívá každý obyčejný člověk. Důležité je ale i napětí.“

Příkladem seriálu, kterému se povedlo splnit všechny tyto předpoklady, je osmidílná série #martyisdead. Český příběh o kyberšikaně vysílaný na internetové televizi MALL. TV dokonce zabodoval i ve světové konkurenci a v listopadu 2020 vyhrál mezinárodní cenu Emmy v kategorii krátkometrážních filmů. Je tak důkazem, že i když se seriálová tvorba 21. století může jevit jako zboží k rychlé spotřebě, stále vznikají díla, která mají potenciál oslovit i následující generace: „Myslím, že jednou z těchto kultovek budou například Stranger Things, které jsou vlastně celé postaveny právě na principu už osvědčeného kultu 80. let,“ říká Adam Ernest.

Sci-fiseriál z produkce Netflixu vystavěný na dětských hrdinech má už tři série. Tu poslední si jen během prvních čtyř dní od zveřejnění v červenci 2019 pustili diváci ve více než 40 milionech domácností. Tak vysoká čísla představovala pro online platformu bezprecedentní úspěch a také důkaz, že i v této přesaturované době lze stále přijít s neotřelými náměty. Koneckonců – zajímavé téma může často dřímát i v nečekaných vodách: „Myslím, že vyzývavý byl před lety i námět gynekologické ambulance. Tím se otevřela spousta do té doby tabuizovaných témat. A postupně – přestože jsme tomu ze začátku nikdo nevěřili – se z toho stal seriál pro celou rodinu. Spousta mužů se díky Ordinaci v růžové zahradě dozvěděla hodně o svých ženách. Zčásti se tedy poutavou formou povedlo diváky i vzdělávat, za což nám byla spousta gynekologů vděčná,“ říká Daniela Šinkorová o zrodu seriálu.

Hříšné potěšení

Přestože většina sérií si klade za cíl dosáhnout úspěchu jak u diváků, tak u kritiků, existují formáty, které vyloženě sázejí na nejnižší divácké pudy. Zatímco v dřívějších dobách jsme hltali nekonečné jihoamerické telenovely a strachovali se, zda se Esmeraldě někdy vrátí zrak nebo zda Ošklivka Betty nakonec zkrásní, hříšným potěšením dnešní seriálové tvorby jsou bezpochyby reality show. Všichni víme, že skupinka krásných opálených lidí asi jen těžko najde životního partnera na pláži v Karibiku. Skutečnost, že stále vznikají nové díly, ale napovídá, že i takovéto seriály mají svoji cílovou skupinu.

Důvodů je hned několik. Některí lidé mají při sledování pocit, že účinkující důvěrně znají. Příkladem může být jeden z nejvšlapanějších amerických pořadů tohoto typu Držte krok s Kardashians. Ten už od roku 2007 nabízí lidem pravidelný pohled do života bohaté a často kontroverzní americké rodiny. Jiní lidé zase děním na obrazovce ospravedlňují své vlastní nedostatky – po hodině s 300kilovým člověkem, který se snaží zhubnout, se jedna snědená čokoláda zdá jako nic. Veliká část českého publika ale ráda ostatní soudí. Socioložka Irena Reifová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** dokonce díky svému výzkumu zjistila, že se s reality show poji časté zostuzování protagonistů – ať už jde o Výměnu manželek nebo soutěž ve vaření Prostřeno! Těžko říct, zda nás některé pořady vyloženě nebaví – společnost je jednoduše tak fragmentovaná, ať už názorově nebo generačně, že většina pořadů má potenciál najít si své publikum.

Soumrak televize?

Je otázkou, zda streamovací platformy v budoucnu zcela nahradí klasické sledování televize. Pokud jde o seriály, mají tyto online placené služby proti tradičnímu soupeři zásadní výhodu – disponují veškerými daty od všech uživatelů. Těm pak podle vkusu mohou nabízet další potenciálně zajímavé programy a pojistit si, že si stávající klienti předplatí i další měsíc neomezeného sledování.

Ani předpovědi analytiků nejsou pro osud tradičních televizních programů příliš příznivé – společnost eMarketer přišla s prognózou, že v roce 2023 se asi 35 milionů amerických domácností, tedy více než čtvrtina, definitivně zbaví kabelové nebo satelitní televize.

Naštěstí pro tradiční televizní kanály nejsou seriály stále tím jediným, co diváky zajímá.

Sportovní utkání, zpravodajství a další originální tvorba udržuje klasickou televizi ve hře. Už teď je ale jasné, že se tradiční hráči budou muset alespoň částečně přizpůsobit novým standardům, které seriály vytvořené pro online platformy nastavily:

„Rozhodně změnilo kvalitu. Když se podíváte na seriály točené před deseti lety, tak je ten posun znát,“ všimá si Jan Plouhar. Ve

finále tak stejně, jako tomu bylo po tisíciletí, rozhodne evoluce, kdy přežijí jen ti nejuspěšnější. Do té doby si však můžeme užívat luxusu volby. Jak dodává Daniela Šinkorová: „Obojí má své výhody i nevýhody. Televizi i streamovacím službám jde samozřejmě opět o sledovanost. A je, myslím, jedno, jestli ji získají postupným uvolňováním epizod nebo okamžitým zhlédnutím celého seriálu.

Za možnost výběru jsem každopádně moc ráda.“

Foto autor: Foto: Shutterstock

Foto popis: Ulice. Foto: TV Nova.

Foto popis: Ulice. Foto: TV Nova.

Foto popis: #martyisdead. Foto: Mall.tv.

Foto popis: Zločiny Velké Prahy. © Česká televize / Foto: Pavla Černá

Foto popis: Hlava Medúzy. © Česká televize / Foto: Stanislav Honzík

Foto popis: Kukačky. © Česká televize / Foto: Miroslav Kučera

Foto popis: Strážmistr Topinka. © Česká televize / Foto: Martin Popelář

Foto popis: Strážmistr Topinka. © Česká televize / Foto: David Raub

V krizi jako doma

TISK, Datum: 15.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 02:22, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 330 844,90 Kč, Země: Česko

Při letmém pohledu na naše moderní dějiny to vypadá, že jdeme z krize do krize, že se k nim až labužnický vracíme. Když se pak ve skutečné šlamastyce ale ocitneme, jako bychom si najednou nevěděli rady. Přitom bychom měli být v krizi jako doma.

Sedm kulí v Sarajevu začalo jednu z největších krizí, které předkové poznali. Velká válka přinesla statisíce mrtvých, samostatné Československo, ale také hned několik krizí – hospodářskou s hladem a kolabujícím zásobováním, zdravotní s pandemií španělské chřipky, ale i posttraumatický šok a frustraci vojáků vracejících se z fronty. V novém státě pak také tito muži vychovávali své děti a vedli své rodiny, „obohaceni“ o prožitek bojiště, kde lidský život váží méně než nic a hodnota se zahazuje snadno. Ostatně byl to první prezident státu, kdo napsal dílo Naše nynější krize – tedy krize morální, etická, stavějící před moderní stát otázku, kdo vlastně jsme a co světu přinášíme.

Už první roky státu byly vleklou krizí, dlouho nebylo jasno, zda se radikálové nechopí tak jako jinde v Evropě zbraní a nepřevzou moc. Po deseti letech, když už bylo jakž tak nejhorší zažehnáno a mnozí vědomě do státu investovali svůj um a dovednosti, přišla Velká hospodářská krize. A s ní další proměna životní perspektivy – statisíce nezaměstnaných, to je trauma, které si společnost bude dlouho pamatovat.

Krizi hospodářskou rychle střídá krize politická, která vrcholí na konci třicátých let krizí všech krizí, tedy mnichovským traumatem. První republika skončila mentální krizí Mnichova, ze které si společnost odnese nedůvěru ke státu a jeho budoucnosti. Měla být přece tak velká a světlá. A teď obětujeme svobodu vlastně lehce.

A poválečný svět, to už je krize na krizi. Květen 1945 a vedle radosti z osvobození také překvapení z české msty. Volby roku 1946 a údiv demokratů, jak snadno je ti prvorepublikoví demokraté opustili a šli volit komunisty. Únor 1948 – těch pět dní vládní krize, to je každý den několik malých i velkých krizí ústavních. Tiskárny politických stran obsazené milicemi a policií, akční výbory, které bez opory v zákonech řídí zemi, paralyzovaný parlament. Ale ústava už není v hlavní roli, rozhoduje se jinde, hlavně honem říct, že je po krizi a bude konečně klid.

Mohli bychom pokračovat dále. Krize uvnitř KSČ v 50. letech, krize hospodářství a kolaps pětiletky počátkem 60. let, krize a okupace 1968...

A po roce 1989 nakonec dojdeme znovu do Sarajeva jako místa našich krizí, když v roce 1997 padá Klausova vláda. Tuto „banální historiku“, řečeno s Václavem Havlem, promění předseda ODS v tragédii antických rozměrů – zrazený otec v zahraničí, zrádní političtí synové mu vrážejí kudlu do zad, věrní vlastní synové vyjadřující tátovi podporu na náměstí... Až v tom zanikne skutečný důvod krize v podobě neprůhledných darů na kontě nejsilnější vládní strany. A „jede se dál“, až na Hrad. Naše nynější krize, ta morální, etická, trvá, odložíme hodnoty snadno, jen když nepadneme.

Je v tom jakýsi náš rituál, krizovou situaci místo řešení přetavíme v mýtus, většinou na půdorysu zlí oni a hodní my, v mýtu se pak uhnízíme s pocitem oběti a čekáme na další krizi. Ale nikde není psáno, že to tak být musí a že i v krizi nemůžeme jednat. V MS č. 8/2021 bylo na str. 40 uvedeno, že je poslanec Lubomír Volný z SPD. Za tuto stranu byl do sněmovny sice původně zvolen, není ale jejím členem a není ani členem jejího poslaneckého klubu. Za chybu se omlouváme.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Mnichovská krize 1938 zůstává v paměti společnosti dodnes.

Foto popis: Únor 1948 přinesl nejen politickou krizi, ale především diktaturu.

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana rozhovor Přepište dějiny.

www.prepistedejiny.cz

Foto popis: Normalizační KSČ se s rokem 1968 teoreticky vyrovnala „poučením“.

Čím víc toho o nás Google a Facebook vědí, tím víc rostou. Je to nekonečná spirála, kde regulátor tahá za kratší konec, říká Hanych [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: info.cz, Autor: Vojtěch Kristen, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 06:17, Celková návštěvnost: 2 400 000, RU / měsíc: 1 147 903, RU / den: 94 738, Rubrika: Trendy, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,05

Sociální sítě by za obsah uživatelů měly nést větší míru odpovědnosti. Je zřejmé, že nejsou pouze nezávislým přenositelům informací, nezávislou platformou, jelikož obsah samy ovlivňují, říká právnička Monika Hanych. Rozhovor vyšel v posledním čísle magazínu I.

Čím to, že se z řady firem Big Techu staly — navzdory všem antimonopolním legislativám — firmy, které na trhu nemají konkurenci?

Podle mne hraje roli zaměření těchto firem. Facebook, Google, Twitter, takzvaný Big Tech, má podstatnou část svého byznysu založenou na síťových službách, na shromažďování stále většího množství dat, díky nimž produkty a algoritmy stále vylepšuje. Proto tyto firmy přirozeně tíhnou k tomu stát se monopolem — čím více mají dat, tím více rostou. Je to taková nekonečná spirála.

Snaha být největší a prodávat co nejvíc je ale vlastní i tradičním byznysům. Která automobilka by nechtěla, aby po silnicích jezdila jenom její auta.

Pochopitelně, to je přirozená tendence byznysu jako takového — vyrůst a prodat více zboží, více služeb... Protipól takových úvah tvoří stát a jeho regulátoři, kteří jsou na straně společnosti proto, aby si pravidla hry nenastavovaly právě samy firmy. Jenže v případě Big Techu stát tuto oblast zanedbal — a to je druhý důvod, proč tento sektor tak vyrostl. Stát nechtěl nebo neuměl nastavovat patřičné regulace, tak si je Big Tech „musel“ nastavit sám.

Tyto firmy tedy vyrostly v právním regulatorním vakuu, na Divokém západě digitálního škálování.

Tady bych byla opatrná. Řada lidí si myslí, že právní pravidla na internetu neplatí a že tomu tak bylo i v době nástupu těchto společností. To ale není pravda. Problém byl spíše s implementací těchto pravidel, nikoliv s jejich (ne)existencí. A ty firmy toho využívaly. Zkoušely, co jim systém dovolí. Když se nikdo kriticky neozval, když regulace a trh nezafungovaly, tak to příště zkusily o kus dál.

Takto jsme v minulosti byli svědky třeba ovlivňování voleb, velkých zásahů do svobody projevu, zásahů do soukromí, využívání osobních údajů... Až ve chvíli, kdy to zašlo dost daleko, státům došlo, jak velkému průšvihů čelí. Že regulace je buď nedostatečná, nebo je třeba existující pravidla více vymáhat. Proto se nyní snaží bílá místa zaplnit buď interpretací stávající legislativy, tedy aplikací existujících pravidel na digitální prostor, anebo vytvářejí pravidla nová, která jsou na digitální trh specificky zaměřená.

Proč to státům trvalo tak dlouho? Podcenil potenciál Big Techu?

Těžko říct. Z obecného pohledu regulace z podstaty věci realitu dobíhá s určitým zpožděním. Často až ve chvíli, kdy se objeví zloděj a něco si odnese, nás napadne regulovat jeho chování. To je první věc. Zadruhé Big Techu poměrně dlouho trvalo, než se vyvinul ve skutečně velké firmy současných proporcí. Ještě před patnácti lety šlo dnešní optikou o poměrně malé společnosti a státy měly v té době řadu jiných problémů, kterým věnovaly pozornost.

Paradoxně když jsem před několika lety hovořila s lidmi z Facebooku, tak si sami stěžovali, že jim regulatorní vakuum a nejasné právní nastavení příliš nevyhovují. Že státy tento problém přehodily na jejich bedra a oni ať vytvořili jakákoliv pravidla, pro určitou část společnosti to bylo vždy špatně. Buď byli se seberegulací příliš přísní, nebo zase moc mírní.

Foto: Milan Bureš Do jaké míry je podle vás to, že Facebook či Google nabobtnaly do monopolních rozměrů, problematické? Určitě to není zdravé nastavení, monopolizace přispívá k vychýlení chování trhu. To vidíme už nyní, kvůli působení algoritmů na sociálních sítích dochází k parcelování veřejného prostoru a k uzavírání názorových bublin. Problémem přitom není jenom technologie samotná — ale také to, jak se k ní naše společnost postavila. Musíme o problémech spojených se sociálními sítěmi a technologiemi veřejně mluvit. Jako společnost jsme se už naučili být kritičtí k mainstreamovému, veřejnoprávnímu i bulvárnímu médiu, ale k Big Techu a sociálním sítím jsme se to ještě dostatečně nenaučili.

Potřebujeme k tomu nějaký impulz?

Ten už přišel. V poslední době nastává zhmotnění některých nebezpečných myšlenek v jednotlivých názorových bublinách v konkrétní činy — a to je nové. To byl například útok Trumpových stoupenců na Kapitol v lednu letošního roku. My jako společnost jsme měli velmi dlouhou dobu pocit, že co se děje na sociálních sítích, je velmi vzdálené realitě. Poslední roky ukazují, že tato úvaha už neplatí.

Myslím, že právě útok na Kapitol byl bodem zlomu, který otevřel oči společnosti i regulátorům. Jednalo se totiž o dostatečně hmatatelný projev síly sociálních sítí, který materializoval a zpřítomnil ty často neuchopitelné a nepochopené algoritmy. Společnost se díky tomu probudila, už je nám jasnější, jaký je vliv technologických gigantů. Nyní se musíme zastavit a ve velké diskusi si říct, jak s těmi technologiemi chceme dále nakládat. Technologie tu zůstanou, teď je na nás, abychom si řekli, jak je využijeme — a případně zkrátíme.

Hovoříte o potřebě diskuse. Probíhá něco takového ve veřejném sektoru? Když si vybavím slyšení Big Techu v americkém Senátu, řada politiků vůbec netušila, jak tyto firmy a jejich produkty fungují.

Máte pravdu v tom, že ta diskuse je zatím spíše marginální i že ta slyšení v Kongresu byla naprosto odstrašující případ, kdy jsme viděli, že lidé, kteří vytvářejí pravidla a rozhodují, často nemají nejmenší ponětí, jak technologií giganti fungují. Jejich nepřipravenost byla donebevolojící a nedělám si iluze, že v jiném parlamentu by takové slyšení vypadalo výrazně jinak.

Ale tím spíše je potřeba, aby taková diskuse skutečně přišla. I kdybychom začali od obecných a jednoduchých témat, po malých krůčcích. Je třeba tuto agendu vykopnout do celospolečenského éteru. Zatím je síla Big Techu jen doménou mediálních odborníků, vědců, novinářů a dalších zainteresovaných. Ale mezi širší veřejnost se debata tolik nedostává — a právě tam je velmi potřeba.

Současná společnost je i kvůli sociálním sítím extrémně polarizovaná. Máme v takovém prostředí naději, že se ona diskuse dobere k nějakému smysluplnému závěru?

Pochopitelně to nebude jednoduché. Není ale tolik důležité soustředit se na výsledek, podstatný je i samotný proces diskuse. Když se podíváme do období, kdy se zaváděla legislativa GDPR, proběhla také velká diskuse. Až díky ní si spousta lidí uvědomila, že řada subjektů sbírá a uchovává jejich osobní informace, což běžný uživatel do té doby příliš netušil. Tím spíše, co firmy s těmito informacemi dělají a že díky nim na uživatele cílí konkrétní reklamy. Byla to právě ona diskuse, která ten stav pomohla změnit.

Dobrá, diskusi potřebujeme. Jaký je ale nyní reálný stav. Daří se podle vás evropským regulátorům vliv Big Techu krotit?

Už jsem to částečně zmínila — regulátoři vždy tahají za kratší konec a platí to i o těch evropských. Je to taková nekonečná spirála akcí a reakcí, která probíhá zhruba tak, že ve chvíli, kdy regulátor přijde s nějakým pravidlem, trh se tomu automaticky přizpůsobí a stejně si najde své cesty, jak pravidla obejít nebo využít ve svůj prospěch. Regulátor vždy zaostává o krok... dva, tři za trhem. Je to taková nekonečná mocenská hra.

Obávám se, že v tomto případě je regulace mnohem více než krok dva za trhem.

Je pravda, že Evropská komise zaspala. Nedokázala dohlédnout moc technologických společností, související rizika. Tu velikost, do které Big Tech vyrostl. Ale kdo z nás má křišťálovou kouli? Na druhé straně se nyní snaží přicházet s velmi smysluplnými návrhy. Například současné návrhy Digital Services Act a Digital Markets Act, které Evropská komise představila v závěru loňského roku, míří podle mého správným směrem. Jde o propracované návrhy, kde je vidět, že si na tom Komise dala opravdu záležet, a to bych jí přičítala k dobru.

Je dobré dodat, že byt' má možná Komise občas v některých oblastech rezervy, stále dokáže připravit mnohem propracovanější

opatření a dohody, než které bychom byli schopni vytvořit my jako Česká republika. Naše vyjednávací síla vůči Big Techu, pokud by toto jednání bylo jen na nás, by byla nicotná. Evropské unii bychom tak za každý takový návrh měli být docela vděční, sami bychom nevyjednali ani tisícinu z toho, co se daří na evropské úrovni.

Měly by sociální sítě, Big Tech, nést více odpovědnosti za obsah na svých platformách?

Ukazuje se, že současná situace není adekvátní, takže ano, sociální sítě by za obsah uživatelů měly nést větší míru odpovědnosti. Je už totiž jasné, že nejsou pouze nezávislým přenositelem informací, nezávislou platformou, jelikož obsah samy ovlivňují. Odpovědnost by podle mě měla být nastavena přísněji — i vzhledem k dopadu, jaký Big Tech na společnost má. V digitálním světě trávíme stále více času. Neměli bychom přemýšlet o nějaké komplexnější ochraně lidských práv specificky pro digitální prostředí?

Národní, ale i mezinárodní instrumenty, jako je třeba Evropská úmluva o lidských právech či Listina základních práv a svobod, jsou natolik široké, že ačkoli tam digitální práva nejsou napsaná výslovně, tak je de facto chrání. V Evropské úmluvě o lidských právech sice žádnou „digitální“ pasáž nenajdete, ale například článek osm chrání soukromý a rodinný život. A pod tuto pasáž — jak se ukazuje i v rozsudcích Evropského soudu pro lidská práva — různé digitální prohřešky spadají: od neoprávněného šíření fotografií, osobních údajů až po nekonsenzuální šíření intimních snímků či šíření jiného protiprávního obsahu na síti. Právní rámec, byť s nějakými mezerami, tedy máme. Paragrafy proti hanobení rasy a národa, urážkám, popírání holocaustu již existují například i ve vnitrostátním trestním právu. Co zaostává, je spíš vymáhání. Když si totiž představíme množství komentářů, které na sociálních sítích každou minutu vznikají, je jasné, že se právo nedaří vymáhat všude, kde by to bylo zapotřebí. Když vezmu jeden příklad, pod velmi známým komentářem Radka Bangy bylo asi osm tisíc reakcí, řada z nich nenávistných a protiprávních včetně velice drsných výhrůžek smrti. Podařilo se jich ale odstíhat zhruba dvanáct.

Co tedy s tím?

Bojím se, že tradiční právní mechanismy, jak jsou nyní nastavené, do určité míry selhávají. Nepočítají totiž s rychlostí digitálního prostředí, které funguje mnohem rychleji než například tradiční média, deníky, týdeníky... Co mi tu chybí, je diskuse o úplně nových nástrojích, jak regulaci, kterou máme k dispozici, efektivně vymáhat. Bylo by tak třeba vhodné mluvit o nových nebo inovativních modelech rozhodování sporů. Například v doménových sporech existují rozhodčí soudy, které si lze představit jako takové alternativní soudní řízení, kde o sporech rozhoduje rozhodce. Jejich rozhodnutí jsou velmi rychlá, často v řádu kratších týdnů.

Je tedy třeba se nad problémem zamyslet trochu out of the box. Je třeba, abychom v tomto případě zapomněli na tradiční soudní řízení, protože se ukazuje, že jsou v případě ochrany digitálních práv neefektivní. Pro řešení online sporů například ze sociálních sítí jsou často pomalá, dlouhá a administrativně náročná. Nestíhají. Proto jsem přesvědčena, že je v této oblasti potřeba inovativní řešení.

Monika Hanych je právničkou Kanceláře vládního zmocněnce pro zastupování ČR před Evropským soudem pro lidská práva. Doktorát získala na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, na **Fakultě sociálních věd** stejné školy absolvovala žurnalistiku a sociologii. Studovala také v Nizozemsku. Zaměřuje se na lidská práva, mediální právo a nové technologie, je členkou pracovní skupiny pro lidská práva a nové technologie Rady vlády pro lidská práva a účastní se i pracovní skupiny k umělé inteligenci a lidským právům Rady Evropy.

Předplatné magazínu IRozhovor, který jste právě dočetli, vyšel v posledním čísle magazínu I. Předplatit si ho můžete v našem e-shopu.

Podcast Přepište dějiny míří nově i na Aktuálně.cz. Rovnáme historii, tvrdí autoři URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Domáci, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 09:06, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domáci, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Historici Michal Stehlík a Martin Groman zahajují spolupráci s on-line deníkem Aktuálně.cz. Jednou měsíčně na něm budou publikovat nový díl podcastu, který opouští "vyjeté koleje a stereotypy" ve vnímání českých dějin.

"Aktuálně.cz dává jako jedno z nemnoha českých médií pravidelně prostor poučenému psaní o moderních dějinách, takže se mi naše spojení zdá velmi logické," říká jeden z autorů projektu Martin Groman, který učí historii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** i na Metropolitní univerzitě Praha a vede také Společnost Ferdinanda Peroutky. "Kolem nás je stále dost překrucovačů dějin, kteří si nějaké ty husity, Masaryky, protektoráty, odbojáře, komunisty nebo Havly rádi ohnou pro potřeby své aktuální argumentace. Tak my jim to zase rádi narovnáme," směje se.

"Aktuálně.cz nejede na vlně povrchních informací. Přináší formáty, které jdou mnohem hlouběji a přitahuje inspirativní osobnosti typu Miloše Doležala nebo Petra Viziny," komentuje pak novou spolupráci Michal Stehlík, historik, bývalý děkan Filozofické fakulty UK a v současnosti náměstek generálního ředitele Národního muzea. "Náš podcast se snaží o něco podobného: opouští vyjeté koleje, schémata a mýty ve vnímání dějin, jež ovlivňují i dnešek," dodává.

Podcast "Přepište dějiny" odstartoval 15. listopadu 2020. Jeho autoři zatím natočili 21 dílů. Projekt je soukromý a nemá žádné veřejnoprávní zázemí, přesto se pravidelně objevuje v první pětce nejposlouchanějších historických pořadů na Apple podcasts v České republice.

"Oba pánové působí opravdu, jako by si sedli a sypali to ze sebe, s humorem a neokázale. Zíráte na to množství souvislostí a bavíte se. Ta práce je parádní, profesionální, opět použiju slovo promyšlená a úplně se jako bývalý rozhlasák tetelím, jak zmáknuté to je a že to vypadá jako dělané levou zadní," napsal o podcastu dokumentarista a dramaturg Dan Moravec ve svém letošním hodnocení nejzajímavějších českých podcastů na DOK revue.

"Projekt Martina Gromana a Michala Stehlíka výborně doplňuje mozaiku našich autorských podcastů. Jsem rád, že získáváme další kvalitní obsah s přidanou hodnotou," říká šéfredaktor on-line deníku Aktuálně.cz Josef Pazderka. Premiérově se oba autoři představí čtenářům a posluchačům na Aktuálně.cz již tuto neděli.

VIDEO: Michal Stehlík o překrucování historie.

ČÍTÁRNA UNIJAZZ ZA ČASŮ KORONY

„Dívej se vždy pozorně kolem sebe,“ napsala mi do památníku už na základní škole moje učitelka výtvarné výchovy Anna Šťastná. Netušila, že přesně o tento proces dívání se kolem sebe budeme o několik let později ochuzeni na všech frontách, výrazně pak na poli živé literatury a kulturního života obecně. Ten se za poslední rok proměnil skoro k nepoznání.

Pomaloučku se učíme existovat bez denních sociálních kontaktů, interakcí a zážitků na mnoha rovinách, včetně té kulturní. Zatímco si někteří na takovou situaci začínají zvykat, jiní namítají, že se tento postoj může stát do budoucna nebezpečným. Koneckonců náš svět je založen na lidském kontaktu, osobní zkušenosti a komunikaci s vnějšími podněty. Umění samotné pak vychází i komunikuje s lidskou existencí a pnutím, které rezonuje v lidech okolo nás i v nás samotných.

Jak to začalo...

Loni na jaře, během první vlny koronaviru, jsme se v Čítárně Unijazz (stejně jako naši kolegové z ostatních literárních scén) nadšeně pustili do nejrůznějších literárních a hudebních streamů s předpokladem, že tato krize nebude mít dlouhé trvání. Nikdo tehdy nepočítal s tím, že o rok později budeme stále všichni zavření mezi čtyřmi stěnami, sedět na těch samých místech, jen o poznání vyčerpanější než před rokem.

Břežnové a dubnové dny loňského roku se tak nesly ve znamení nevěřícího a zmateného rozhlížení se po světě, který se s rychlostí blesku transformoval do netušených forem. V tu dobu byla tato metamorfóza zároveň jistou energetickou dávkou, kdy jsme přijali nečekané výzvy a snažili se jim na „malou chvíli“ přizpůsobit a přenést život do virtuálního prostoru.

Už během května loňského roku se pak situace zdánlivě zlepšila, opatření se rozvolnila a my jsme se natěšeně vrhli do pořádání literárních a hudebních pořadů, které jsme opět mohli realizovat naším oblíbeným způsobem: s diváky, sluncem nad hlavou a mikrofony v ruce.

V tom duchu jsme pokračovali i během letních měsíců, z nichž mi v paměti nejvíce utkvělo červencové scénické čtení z Hrabalova

Něžného barbara a dalších s ním souvisejících děl, které bylo doplněno přednáškou o Hrabalově blízkém příteli a výtvarníkovi Vladimíru Boudníkově, již připravila Kateřina Pencová. Akce se konala v našem spřáteleném kulturním prostoru Punctum – Krásovka. Tu noc se zdálo, jako by celá pandemie byla jen jedna velká noční múra.

Největší kulturní euforii jsme nicméně prožívali v září, když jsme v rámci projektu Open House na jeden den pootevřeli prostory nové Čítárny Unijazz, které se v současnosti rekonstruuje na Husitské 22. Naše sídlo se poprvé a zatím naposledy otřásl v základech pod náporom slam poetry, výstav, promítání a zvuku kapel jako Kill the Dandies, Old Folks House a Purplefox Town. Byl to křest ohněm, který jsme zdárně ustáli.

Záříjové akce jsme pak uzavřeli kulturním večerem Tábor Meets Unijazz, kdy se na jeden den přenesla umělecká scéna z Tábora do našeho oblíbeného Punctum – Krásovka.

... a zase to skončilo aneb Poločas rozpadu

Léto, i to babí, odplulo a s ním i akce naživo. Epidemiologická situace se zhoršila a s ní se zpřísnila i veškerá opatření, kultura byla opět zahrnuta do on-line prostoru. V něm se od té doby až dodnes snažíme přicházet s alternativními způsoby, jak literaturu i hudbu přenášet do veřejného prostoru, a to především již osvědčenou formou streamů. S nižší mírou frekvencí, ale o to výraznější promyšleností se snažíme o jasně uchopený koncept, který bude v literárním nebo hudebním světě sloužit nejen jako náhrada, ale jako samostatně vypovídající formát.

Největší aspirací jsou pro nás v současnosti dlouhodobé projekty, které nevyžadují osobní geografickou blízkost, ale přesto mají potenciál co nejvíce podnitit mezilidskou spolupráci a kontakt. Zářným příkladem takového přístupu je literární výzva Poločas rozpadu, kterou realizujeme ve spolupráci s festivalem Žižkovská noc.

Poločas rozpadu je naším celoročním projektem, který vyvrcholí na konci roku vydáním antologie vybraných literárních děl od autorů, kteří se nám ozývají, a ještě zajisté ozvou v rámci aktuálně běžící výzvy.

Vídina, která nás i v těchto dnech udržuje nad vodou, je plán pokřtít antologii v nových prostorech Čítárny Unijazz. Doufáme a věříme,

že se v jejím novém sídle za několik měsíců již v bezpečí a ve zdraví shledáme.

Mezitím nepolevujeme v práci na krátkodobějších projektech. Dále se držíme našich osvědčených streamů – ať už hudební, nebo literární produkce. Zrealizovali jsme tak přenos koncertu Muzikanta Králíčka s kapelou Květy a aktuálně připravujeme velký literární stream s názvem Z lesa.

Současně se těšíme na spolupráci se Studentským Majálem. Ruku v ruce s ním chystáme kombinovaný pořad Cirkus Svoboda, Lyrika, Šílenství.

V neposlední řadě pracujeme na podcastu Čítárny Unijazz, jehož první díl již brzy spatří světlo světa.

Příběhy přetrvávající v každém z nás

Všichni se teď ptáme, co bude s literární scénou dál. Co bude dál s literaturou a literáty. Neviděla bych naši budoucnost přehnaně

skepticky. Historie je krásným důkazem toho, že lidé „dělají literaturu“ za všech podmínek a za každé situace. Už dávno se prokázalo, že nemůžeme jinak. Literatura, slova a příběhy přetrvávají v každém z nás. Vytrvávali tedy my, nakonec se „tam venku“ spolu opět potkáme – v našich oblíbených kavárnách, knihkupectvích, putykách, čítárnách, na nádražích, na cestách i v lesích. A na konci tohoto roku snad i v naší Čítárně Unijazz.

Už se nemůžu dočkat. Téměř obouvám boty a stepuji v předsíni. Takže brzy... na shledanou.

Anna Kotvalová (1994) vystudovala mezinárodní vztahy na **FSV UK v Praze** a v současnosti zde už druhým rokem působí jako interní doktorandka. Od roku 2017 se podílí na literární dramaturgii Čítárny Unijazz a od roku 2020 je v Čítárně šéfdramaturgyně. Sama píše a časopisecky publikuje ve Tvaru, Hostu nebo na Nedělní chvílce poezie.

Foto autor: foto Kateřina Fialová

Foto popis: Open House pootevření Čítárny Unijazz
Foto popis: Slam na Open House pootevření Čítárny Unijazz

Máme se bát krevních sraženin po očkování? Spíš do člověka udeří blesk, ukazují data [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.04.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.04.2021 21:24, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Očkování AstraZenecou budí pochybnosti. (Ilustrační foto) Zdroj: AP Zavřít Očkování AstraZenecou budí pochybnosti. (Ilustrační foto)

Zdroj: AP

Vakcíny proti covidu od společností AstraZeneca a Johnson & Johnson vyvolávají značné pochybnosti. Po očkování těmito látkami se objevilo několik případů vzácných krevních sraženin, což vedlo k jejich pozastavení v některých zemích. Jiné státy však z těchto vakcín obavy nemají. Upozorňují, že pravděpodobnost krevní sraženiny po očkování je nižší než například vyhlídka, že do člověka udeří blesk.

reklama

Do obhajování diskutovaných vakcín se pustilo například slovenské ministerstvo zahraničí. „Případy vzácných krevních sraženin, které zkoumá evropská léková agentura v souvislosti s vakcínou AstraZeneca, jsou závažné, ale extrémně vzácné,“ napsalo ministerstvo na Facebooku.

„AstraZeneca je nadále vakcína s výbornými výsledky, kterou byli naočkovaní desítky miliony lidí na celém světě. Případy vzácných krevních sraženin bude EMA nadále zkoumat a otevřeně o tom informovat, protože je to její úlohou. Může nám to přinést nové poznatky o tom, jak předcházet raritním případům,“ doplnilo slovenské ministerstvo.

Zároveň v kampani upozornilo, že pouze u 0,00065 procenta naočkovaných lidí se po očkování AstraZenecou objevil vzácný typ krevní sraženiny. Lidé by se tak měli více bát třeba zásahu blesku, který hrozí 0,00072 procentům lidem.

Na druhou stranu ministerstvo upozorňuje, že 7,2 procenta lidí nakažených nemocí COVID-19 skončí v nemocnici a 1,6 procenta na nemoc zemře. Proto je očkování také látkami od společností AstraZeneca a Johnson & Johnson mnohem bezpečnější než riskovat samotné onemocnění covidem.

Smrtnost covidu je úplně někde jinde

Kromě už déle probírané látky od AstraZenecy se případy vzácných krevních sraženin objevily také po očkování vakcínou společnosti Johnson & Johnson. Také u této společnosti se však jedná o jednotky případů po naočkování desítek milionů lidí.

Přesto například USA pozastavily očkování touto látkou.

Český amerikanista z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jiří Pondělíček však na konkrétních číslech ukázal, že riziko je minimální. „V USA dočasně zastavují očkování vakcínou od firmy Johnson & Johnson, protože se vyskytlo šest případů krevních sraženin u 6,8 milionu očkovaných lidí. To je incidence 0,00088 promile,“ napsal na Facebook.

„Pro srovnání, smrtnost covidu v ČR ve (věkové) kategorii 0–14 je 0,014 promile, v kategorii 15–24 pak 0,023 promile, v kategorii 25–34 0,21 promile a u lidí ve věku od 35 do 44 let stoupá na 0,49 promile,“ doplnil.

Z vakcín od AstraZenecy nemají obavu ani čeští praktičtí lékaři. „My samozřejmě nejsme hodnotitelé vakcín, nicméně pokud je schválená, domníváme se, že jde o bezpečnou vakcínu, která se dá bez problémů použít. Celou dobu ji pacientům také doporučujeme,“ řekl dříve CNN Prima NEWS Jakub Uher za Sdružení praktických lékařů.

Upozornil zároveň na skutečnost, že také ostatní vakcíny mají u nepatrného počtu lidí vedlejší účinky. „Měli jsme možnost vidět prezentace o nežádoucích účincích u všech používaných vakcín. Že se v nějakém promile z promile očkovaných objeví nějaká obtíž, je celkem běžné a není to něco, co by se týkalo jenom AstraZenecy,“ řekl Uher.

Před 30 lety začala malá privatizace

TV, Datum: 16.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.04.2021 00:50, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 302 604,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

redaktorka

První soukromá drogerie byla dnes otevřena v Praze v Moskevské ulici. Její majitel ji nekoupil v aukci, neboť jako původní majitel na ni měl přednostní právo. Za 1 100 000 Kč ji získal od podniku Drobné zboží Praha. Zaměstnává 6 pracovníků a zboží, které tu prodává, se zatím nebude příliš cenově lišit od zboží prodávaného ve státních drogeriích. Do budoucna však chce navázat přímé kontakty u výrobců drogistického, kosmetického a fotozboží u nás i v zahraničí tak, aby zákazníci měli možnost širokého výběru a za ceny nižší o velkoobchodní rabat. Ten v současné době dělá 11-19 % ceny výrobku. Obchod je bezbariérový a invalidní zákazníci tu budou mít přednost.

Michal KUBAL, moderátor

Malá privatizace, která začala před 30 lety pomohla po pádu komunismu v Československu nastartovat drobné podnikání. Samoobsluhy, drogerie, ale třeba i benzínky se dražily do roku 1994. Za víc než 30 000 provozoven lidé zaplatili přes 30 miliard korun. Malá privatizace teď jako téma pro jednatel Bedřicha Dandu, bývalého náměstka ministra průmyslu a obchodu a účastníka malé privatizace, dobrý večer.

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

Dobrý večer.

Michal KUBAL, moderátor

A Evžena Kočendu, ekonomu z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, dobrý večer i vám.

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Dobrý večer.

Michal KUBAL, moderátor

Pane Kočendo, malá privatizace. Byl to úspěch?

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Já myslím, že docela hodně, docela to byl úspěch.

Michal KUBAL, moderátor

V čem byl hlavní přínos?

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Poměrně velice rychle se podařilo reálné provozovny prodat reálným lidem za reálné peníze. Což je rozdíl od například části velké privatizace, kdy k takovému převodu za reálné peníze nedocházelo.

Michal KUBAL, moderátor

To znamená, byla to taková jako reklama na kapitalismus, že opravdu si Československo po 40 letech socialismu mohlo sáhnout na to, jak kapitalismus může vypadat v praxi?

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Myslím, že malá privatizace byla spíš vlastně takový jako začátek procesu a ukázka toho, že lidé, kteří měli odvahu a chuť stát se vlastními pány, tak toho mohli docílit.

Michal KUBAL, moderátor

Pane Dando, odvahu a chuť, zvažoval jste tedy dlouho, jestli do toho půjdete?

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

To má několik pohledů. První pohled je, že do toho soukromého podnikání mohl jít někdo, kdo měl tu odvahu. Ano. Ta odvaha je na prvním místě, no a potom samozřejmě nějaké peníze. Ale abych zůstal u toho tématu, takže část lidí měla odvahu, někteří z nás jsme byli na volné noze, takže ten přechod z toho komunismu do toho v uvozovkách kapitalismu nebyl tak náročný, protože jsme žili v tržním prostředí, na volné noze teda. Ale ty ostatní, kteří jako prostě do toho šli, no, tak ti šli s určitým optimismem. A můžu říct, že v té době to byl velký zlatý věk podnikání, protože když to porovnáš s dnešním dnem, tak těch všelijakých problémů, těch vyhlášek, zákonů, omezení, který jsou tady na pořadu dne, tak to se nedá vůbec srovnat.

Michal KUBAL, moderátor

Hlavní motivace pro vás - byla to snaha vydělat peníze, anebo prostě svoboda zkusit něco jiného, co tady ještě nebylo?

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

Pokud budu mluvit za sebe, tak samozřejmě byla to svoboda o podnikání nebo vůbec o životě, protože to jsem jako dost ocenil, a v roce 89 16. prosince jsme založili Sdružení podnikatelů a živnostníků a můžu vás upozornit, že to byly stovky lidí, který žádali informace, protože nikdo nevěděl nic, jak to bude, že jo. Tak jsme jako to hodnotili, že to byl velký zájem o to, zaplatit pámbůh za to. Myslím si, jak to říkal kolega, že to byla do jisté míry úspěšná privatizace.

Michal KUBAL, moderátor

Jak složitě to tedy bylo všechno kolem? Jednak získat peníze, ne všichni měli našetřeno, ne všichni měli peníze, spousta lidí musela dostat úvěr od banky, sehnat všechny potřebné doklady, další a další věci, potom to vlastní fungování.

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

No, s téma penězma je to zajímavý. Tady byly 2 okruhy peněz, když nebudu počítat drobné střádaly. Byli lidi, kteří měli takzvaně nasušený peníze za komunismu, a neříkám, z jaké činnosti, no a pak tady byli další, jako jsem byl třeba i já, kteří ty peníze až tak neměli, ale udělali jsme si úvěr. A to byla opravdu zlatá éra, protože si představte, že jsem dostal 4 úvěry, jednou 1 000 000, 4 000 000, 11 000 000, a to bylo obdivuhodné, že ty banky nám to poskytovaly. Bylo tam riziko, teda v mém případě ne, protože já jsem bohužel všechno zaplatil, ale jako bylo tam riziko, že někteří nezaplatili ty úvěry, to je pravda.

Michal KUBAL, moderátor

Pane Kočendo, proč to trvalo tak dlouho? To bylo skoro rok a půl po revoluci, bylo zapotřebí nejdřív vyřešit jiné věci? Měli na starosti jiné záležitosti lidé, kteří se snažili nastartovat ekonomiku? Já si pamatuju prezidenta Havla, který si stěžoval na to, že stále chodí do stejných potravin, do stejné pekárny, která stále je ve státních rukou.

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Já si teda nemyslím vůbec, že to trvalo dlouho, protože rok 1990 byl vlastně rokem příprav, rokem analýzy, co se vlastně má dělat. A jestliže malá privatizace začala už v lednu roku 91, tak si myslím, že to je velice rychle, protože s malou privatizací byla provázána do jisté míry také část vlastně navrácení majetku ve formě restitucí, protože většina těch malých provozoven, které se privatizovaly v rámci malé privatizace, tak u naprosté většiny z nich se vlastně neprivatizovaly fyzicky ty provozy, ale privatizoval se vlastně nájem toho provozu, protože majetkové právo k těm budovám patřilo někomu jinému a v mnoha případech vlastně tady docházelo ke kolizi v rámci restitucí, takže bohužel i v některých případech ty provozovny, které byly zprivatizovány v malé privatizaci formou toho nájmu, tak pak docházelo i k neshodám buď s restituenty, nebo s majiteli těch nemovitostí, a to jsou poměrně složité i právní otázky, takže já se na to dívám takhle optimisticky, že rok 1990 byl skutečně takový ten analyzující rok a že vše začalo v roce 91, byl úspěch. Bohužel trochu ten úspěch byl zakalen tím, jak vlastně v roce 91 začala skutečně ekonomická transformace z toho makroekonomického pohledu.

Michal KUBAL, moderátor

Velká privatizace.

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Nene, teď jsem myslel spíš makroekonomické podmínky, protože vlastně v roce 91, uvědomte si, jak tady právě říkal pan kolega, že vlastně spousta těch privatizací byla provedená na úvěr, protože lidi neměli peníze. A v roce 1991 v rámci vlastně programu nějaké makroekonomické stabilizace došlo k tomu, že bylo potřeba narovnat cenové vztahy tak, aby ceny vlastně

byly skutečně informací. Aby měly informační hodnotu. Což za plánovaného hospodářství nebylo. A v roce 91 došlo na počátku roku k liberalizaci cen, k uvolnění cen. Takže tomu odpovídala zvýšená cenová hladina a tomu odpovídaly i zvýšené úrokové sazby. Takže vlastně lidé, kteří šli do malé privatizace, tak si museli půjčovat u bank na poměrně vysoký úrok, který právě odpovídal tomu počátku makroekonomické stabilizace a cenové liberalizaci. Proto jsem zmínil tu odvahu hned na začátku, protože půjčovat si za dvouciferný úrok, to už chce skutečně chuť udělat něco sám.

Michal KUBAL, moderátor

Pane Dando, jaké to bylo? Vy jste zmiňoval částky 4 000 000, 11 000 000, samozřejmě tehdy to byly úplně jiné peníze, navíc úplně jiné úroky, jak jsme teď slyšeli.

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

No, já se směju jiné věci. Pan kolega, co teď říkal, to je svatá pravda, protože my jsme dostávali ty úvěry za 18 %. To když někomu dneska řeknu, tak se směje, že to není možné. Ale bylo to možné, ale když se dobře hospodařilo a měl jste dobrý obchod, tak to prostě se dalo splácet. Já jsem zaplatil všechny úvěry včetně těch úroků a tak dále, ale byla to teda tvrdá řehole a nebyly to žádné podmínky, jako si někdo myslel, že podnikatel, živnostník prostě sedí někde na Bahamách nebo někde na jachtě, no, to prostě tak nebylo. Ono to není ani dneska, ale jako tenkrát to nebylo. Tenkrát to byla velká honička a myslím si, že ty lidi, kteří v tom zůstali a kteří to splatili, ty úvěry, tak že si to zasloužili. No, bohužel mezi námi jsou i tací, kteří vydražili jednotku za velkých peněz, za miliony a dostali papír, že jsou vlastníci, a s červeným razítkem od privatizační komise a představte si, že byli ze státního majetku vyhnáni po 10 let, že to už neplatí. Tak takový to bylo ošklivé. Ale to už je život, s tím už se musí počítat.

Michal KUBAL, moderátor

To jsou právě ty složité právní otázky, o kterých jsme se bavili, pane Kočendo, byla ta malá privatizace, vy jste mluvil o těch změnách, řekněme, makroekonomických, ale řekněme, z psychologického hlediska klíčová pro změny ve společnosti? Najednou začaly fungovat služby, začaly fungovat obchody, jinak se chodilo do pekárny, fungovala i o víkendech, vytvořil se tlak na konkurenci, bylo tohle to klíčové? To je to, o čem jsem vlastně mluvil, o té reklamě na ten kapitalismus.

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Upřímně řečeno, já si myslím, že ano, protože to byl skutečně počátek. Ale abych to dokázal zhodnotit z vlastní zkušenosti, tak to vám nedokážu říct, protože já jsem v roce 91 měl to štěstí, že po mnoha letech se mi podařilo dostat se na univerzitu a odjel jsem studovat do Spojených států, takže vlastně jsem tadyto období toho nějakého nadšeného privatizování nezažil.

Michal KUBAL, moderátor

Byla to doba, kdy se otevíral svět, jednak podnikatelský svět a jednak svět, opravdu fyzický svět. Pánové, děkuji za ty vzpomínky, hezký večer přeju.

Bedřich DANDA, místopředseda představenstva Sdružení podnikatelů a živnostníků

Prima večer.

Evžen KOČENDA, ekonom, Institut ekonomických studií UK

Na shledanou.

Sledování virtuální reality prostřednictvím videobrýlí, které nabízíte v domovech seniorů. Jak tento nápad vznikl?

S Kaleidem, jak naši technologii nazýváme, přinášíme svět až do pokoje těch, kteří sami do světa vyrazit nemohou. Chtěli jsme vyřešit problém nedostatku výemů z venku v životech klientů pečovatelských zařízení. Díky takovým zážitkům, které tvoříme od začátku na míru přesně pro ně, mají i lidé upoutaní na lůžko nebo křeslo zase nějaký nový impuls v životě, zábavnou motivaci se hýbat a pořádně si popovídat s lidmi, kteří se o ně starají nebo kteří s nimi sdílí domov.

Na jakém principu VR brýle pracují?

Používáme již existující VR brýle, celosvětově asi nejrozšířenější model. Ty fungují tak, že do nich můžete nahrát program, který člověka po nasazení přenesou na jiné místo – říká se tomu efekt pohlcení, nebo efekt přesunu. Vtip je v tom, že když s takovými brýlemi otáčíte hlavu kolem dokola a nahoru nebo dolů, obraz se otáčí s námi. Když se rozhlédnu dokola, zdá se mi, že se opravdu rozhlížím v jiném prostoru, než v jakém jsem si brýle nasadil. Tenhle efekt je navíc umocněný prostorovým zvukem, který se line přímo z brýlí. Ovšem pozor, samotné VR brýle našim uživatelům kýženou přidanou hodnotu nepřinesou. Většina obsahu (filmů a programů), ke kterému se v nich běžně dostanete, je tvořena hlavně pro mladé. My jsme se proto rozhodli tvořit veškeré naše zážitky - krátké filmy s vypravěčem - od píky sami, aby byli opravdu perfektně vhodné i pro seniory s různými kognitivními deficity nebo omezenou pohyblivostí. Teprve pak jim mohou VR brýle opravdu pomoci.

Co je k takové videoprojekci zapotřebí a komu je toto zařízení přednostně určeno?

Kaleido je aktivizační nástroj pro pečovatelská zařízení, ale dá se krásně použít například i ve vzdálené sociální péči, seniorských klubech, knihovnách atd. Zatím ho ale nedoručujeme jednotlivcům. Nicméně až bude technologie VR brýlí ještě trochu pokročilejší, rozšířenější a hlavně levnější, rádi bychom takové zážitkování z pohodlí domova dopřáli i seniorům, kteří žijí třeba sami doma nebo s rodinou. V praxi s Kaleidem operuje aktivizační tým. Vezmou VR brýle s naším programem, obcházejí postupně jednotlivé klienty zařízení na pokojích, s každým zvlášť vyberou zážitek, na který se nejvíce těší, a po zážitku s nimi nové výemy pořádně proberou.

Kolik programů v současné době nabízíte a o které je největší zájem?

Teď máme v aplikaci v brýlích asi 21 zážitků. Některé zahrnují cestování po Česku (Karlštejn, Český Krumlov, Malá Strana,...), další různé kouty Evropy (Londýn, Benátky, Řím, Berlín, Amsterdam,...). Ale nabízíme i relaxaci a procházky v přírodě, nebo třeba nejruznější kulturní zážitky, kterých chceme točit víc a víc, jakmile to epidemiologická situace v Česku umožní. Preference našich výletníků se velmi různí, je to individuální – někdo se chce hlavně podívat na stará známá místa, dobrodružné povahy zase chtějí vyrazit někam, kam se v mládí neměli šanci podívat osobně. A obecně se lidem velmi zamlouvá pobyt v přírodě, který je s VR brýlemi krásně uklidňující a sugestivní – při procházce u moře se často lidé cítí natolik „tam“, že vnímají i slaný vzduch!

Kdo tyto programy vytváří a na základě jaké poptávky?

Veškeré zážitky tvoříme sami. Obrážíme nejruznější lokace se speciální 360stupňovou kamerou, která umí natočit filmový materiál aplikovatelný ve VR brýlích. V týmu máme střihače, scénáristu i herce, aby byly naše krátké filmy opravdu kvalitní. V současnosti spolupracujeme s asi 30 domovy seniorů, ale prošli jsme už minimálně 65 zařízeními. Všude sbíráme zpětnou vazbu a podněty a nápady pro další obsah, který by mohl pány a dámy v domovech potěšit. A moc se těšíme, že nám letní měsíce umožní velkou část z těchto nápadů realizovat.

Kde se může zájemce o vaše zařízení dozvědět více podrobností a má například šanci si je někde vyzkoušet?

Jednotlivci si budou muset ještě chvíli počkat, Kaleido teď funguje jako nástroj s předplatným pro poskytovatele péče. Určitě ale všechny srdečně zveme na náš web, kde si mohou přečíst všechny podrobnosti a také nás kontaktovat. Zařízením se zájmem o Kaleido vždy nabízíme dva týdny na zkoušku, aby se aktivizační tým mohl ujistit, že u nich bude náš nástroj dobře fungovat.

Kromě VR brýlí se věnujete ještě dalším aktivitám, mimo jiné chystáte speciální výzkum. O co konkrétně jde?

Chystám se propojit zapálené dobrovolníky se seniory, na které doléhá osamělost, a to skrze digitální komunikaci. V rámci svého doktorského studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** spustím ve druhém týdnu května zhruba měsíční výzkumnou studii. Sociálně izolovaní senioři dostanou zapůjčený tablet s Internetem a zároveň nového „online“ kamaráda z řad dobrovolníků. Všechny zájemce srdečně zvu na web www.hravespolu.cz, kde se dozví další informace a mohou předběžně nahlásit svůj zájem zúčastnit se studie – ať už jako člověk, který se cítí být sám, nebo jako dobrovolník či dobrovolnice s chutí takovým lidem pomoci vlastním přátelstvím.

O promoce přišly tisíce vysokoškoláků. Diplomy vyzvedávají na studijním oddělení nebo na poště [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.04.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vendula Vrbová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.04.2021 13:40, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Společnost, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Tisíce absolventů českých vysokých škol kvůli pandemii koronaviru přišly o své promoce. Místo slavnostního ceremoniálu si vysokoškoláci diplomy vyzvedli na studijním oddělení fakulty nebo třeba na poště. Některé školy jim chtějí nabídnout náhradní termíny. Jenže zatím ani neví, kdy a za jakých podmínek budou smět akademické obřady obnovit.

Většina veřejných vysokých škol doufá, že studentskou hymnu a slavnostní projevy absolventi v aulách uslyší ještě letos. To, jestli budou smět být promoce už po letních termínech státnic, bude záležet na aktuálních protiepidemických opatřeních. O promoci přišla i Sára Beránková, která v září získala magisterský titul na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**.

„Měli jsme mít promoci v prosinci, což se nám zrušilo. Pak se zrušil i náhradní termín na jaře. Takže diplom u sebe zatím nemám a mrzí mě, že o promoci přicházím. Těšili se na to rodiče i babička s dědou,“ říká.

Diplom ve schránce

Některí absolventi diplomy potřebují kvůli zaměstnání nebo pro další studium. Fakulty jim je proto vydávají na studijních odděleních. Třeba z Univerzity Hradec Králové nebo Vysoké školy ekonomické chodí diplomy lidem i poštou.

„Byla to nejčastější forma předání diplomu v loňském roce. Vyčkávání na náhradní termín promoci loni nemělo příliš smysl, protože státní zkoušky byly v mnoha případech posunuty na letní prázdniny a po jejich skončení již nebylo možné promoce konat,“ říká Karla Mráčková, mluvčí České zemědělské univerzity, jež diplomy poštou posílala také.

Část škol přesto s náhradními termíny i pro loňské absolventy počítá. Promoci by školy chtěly dopřát alespoň těm, kteří dokončili magisterské programy. Na rozdíl od bakalářů už totiž většinou ve studiu nepokračují. Třeba Univerzita Karlova plánuje na ceremoniál pozvat i ty, kteří už mají diplomy doma.

„Pokládáme to za důležitý rituál pro rozloučení se s naší univerzitou. Počítáme i s tím, že pokud bude omezen počet rodinných příslušníků, nabídneme jim možnost ceremoniál sledovat živě pomocí živého streamu z velké auly Karolina,“ říká prorektorka pro studijní záležitosti Milena Králíčková.

Zájem o promoce

Mluvčí brněnského Vysokého učení technického Radana Koudelová ale připomíná, že i před pandemií někteří absolventi promoce z různých důvodů vynechávali.

„Ne všichni absolventi mají obecně o promoce zájem a to bez ohledu na současnou situaci s koronavirem. Například na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií projevili zájem zpravidla 65 procent absolventů, na Ústavu soudního inženýrství VUT to loni bylo asi 45 procent absolventů,“ říká Koudelová.

Jednou z mála veřejných vysokých škol, která zatím žádné promoce rušit nemusela, je Veterinární univerzita Brno. Podle mluvčí Soni Šmahelové absolventi stihli odpromovat v září. Některé fakulty Technické univerzity v Ostravě nebo brněnské Masarykovy univerzity se zase rozhodly minulé promoce uspořádat alespoň v online formě. Na začátku března promoce do online prostoru přenesla taky Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská Českého vysokého učení technického. Před kamerou tehdy k promováním mluvil i rektor Vojtěch Petráček.

„Hodně se změnilo od doby, kdy jsme se mohli scházet v Betlémské kapli, ale je potřeba říci, že i tahle těžká doba přinesla svá pozitiva. V tom, že jsme schopni se takto sejit, že jsme schopni učit distančně, že jsme schopni pomáhat druhým,“ připomněl.

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně zase loni některé promoce přesunula do venkovních prostor. A podle mluvčí Petry Svěrákové některé fakulty zvažují, že diplomy absolventům předají venku i letos.

Zpackaná tiskovka, příběh se pořádně neprodal v zahraničí, kritizuje vládu expertka [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jaroslav Gavenda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.04.2021 19:18, Celková návštevnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Politika, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Tisková konference neměla být v sobotu večer a měla být daleko lépe připravená. V rozhovoru pro Seznam Zprávy to řekla expertka na komunikaci Denisa Hejlová, která vede Katedru marketingové komunikace na **FSV UK**.

Premiér Andrej Babiš (ANO) a ministr vnitra a zahraničí Jan Hamáček (ČSSD) v sobotu večer narychlo svolali tiskovou konferenci na Ministerstvu zahraničí, aby oznámili, že české bezpečnostní složky mají důvodné podezření, že do výbuchu ve Vrbětčích na Zlínsku v roce 2014 byli zapojeni příslušníci ruské tajné služby.

Podle šéfky Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je načasování takto významné tiskové konference špatné. Podle expertky se měla uskutečnit ve všední den po víkendu, protože mnoho lidí během víkendu nesleduje média. Navíc se podle Hejlové nepodařilo téma dostatečně prodat u zahraničních médií.

Jak hodnotíte komunikaci prezidenta Miloše Zemana, který se chce ke kauze Vrbětice vyjádřit až příští týden v neděli? Komunikace prezidenta Zemana je dlouhodobě konzistentní a odráží jeho kladný vztah a podporu Ruska bez ohledu na bezpečnost a mezinárodní vztahy České republiky. Vyjádření prezidenta veřejnost slyšela jen prostřednictvím premiéra a tiskového mluvčího. Určitě je prezidentu Zemanovi nepřijemné, že po tom, co byl odvolán ministr Petříček, který měl na Rusko opačný názor, a ministr Hamáček byl už skoro na cestě do Moskvy, se situace takto obrátila.

Premiér a ministr vnitra v sobotu večer narychlo svolali tiskovou konferenci. Jak to na vás působilo?

Komunikačně byla tato událost připravená narychlo a dost neprofesionálně. Řada politiků v médiích vyjadřovala rozhořčení o tom, že nevěděli, že se tisková konference vůbec bude konat, že jim premiér dopředu neposlal ani zprávu, což samozřejmě mohl a měl.

Je vhodné obecně dělat tiskovou konferenci v sobotu? Z jakého důvodu ji nejspíš udělali?

Načasování konference bylo zcela nevhodné, protože neodpovídá mediální logice ani chování lidí. O víkendu každý chce mít klid, lidé politické zprávy nesledují, ani novinářů není v práci tolik, co ve všední dny. V mezinárodním prostředí to navíc kolidovalo s pohřbem prince Philipa, který byl plánovanou mediální událostí tohoto víkendu. Do pondělního rána ta zpráva zapadne a nebude mít takový dosah, jako kdyby byla pořádně připravená a komunikovaná v pondělí ráno.

Povedlo se za vás tyto mimořádné informace komunikovat do zahraničí? Vyvolalo to dostatečný zájem?

O události sice napsala významná mezinárodní média, jako Reuters, BBC apod., ale českým politikům se nepodařilo prosadit jednoznačnou verzi příběhu a snížili tak význam v mezinárodní politice – například Angličané informovali v podstatě jen o tom, že „jejich“ teroristé ze Salisbury působili i v Česku, Rusové to samozřejmě hned popřeli. Z pohledu strategické komunikace směrem k zahraničním médiím je to zpackaná práce a promarněná příležitost.

Jak toto mimořádné sdělení podle vás působí na české občany?

České občany ta zpráva buď minula, protože o víkendu „vypnou“, takže se ji dozvěděli třeba od známých už s nějakou jejich interpretací, anebo je pořádně šokovala. Řada našich rodičů a starších spoluobčanů si ještě pamatuje invazi v osmašedesátém, kterou mimochodem Rusko stále pokládá za bratrskou pomoc, a skutečně se vydělili. Bohužel v tiskové konferenci premiér s ministrem neměli pořádně dostatečně připravený příběh, který by dostatečně dával smysl a vysvětlil, co to znamená pro běžný život občanů, jak se podle toho mají zařídit. Teď proto bude v informačním prostoru, jak u nás, tak v zahraničí, probíhat lítá bitva o to, kdo v tomto příběhu zvítězí – a víme, že ruské tajné služby mají tyto informační operace na rozdíl od nás velmi dobře připravené.

Jak by se podle vás zpráva mezinárodního charakteru měla komunikovat?

Tak zaprvé ne v sobotu večer nejasně vyprávět něco o tom, co se stalo před sedmi lety. Komunikační tým měl mít dopředu připravené informace i narativ (příběh) a kontaktované klíčové zahraniční i domácí novináře. Je evidentní, že politici to komunikovali pod tlakem a neměli to komunikačně dostatečně promyšlené. V takové situaci musíte mít předem jasný plán, připravené podklady a sdělení tak, abyste komunikovali všem důležitým skupinám, včetně zahraničních politiků, tajných služeb a všem českým občanům.

Jak mnozí politici říkali, česká odvěta vyhoštěním diplomatů teprve začíná, strategická komunikace v ní bude hrát klíčovou roli a politici na ni musejí klást důraz, jinak v tomto sporu nezískají potřebnou podporu spojenců i českých občanů a nedosáhnou svých cílů.

Obětní beránek?

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Tachovský deník, Strana: 12, Vytlačeno: 750, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 00:56, Čtenost: 5 740, Rubrika: Téma, Malý a velký sport, AVE: 39 532,66 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Kúdela spojil fotbalový národ

Zvláštní až výjimečná situace. Jedna kauza zastínila fotbalové dění v Česku – pobouřila politiky, přebila svátek s Arsenallem a spojila rivaly. Ano, Ondřej Kúdela má u zdejších fanoušků podporu. Mluví se o něm v nejvyšších soutěžích, debatuje o tom i parta z „palesa“. Po vyřazení Slavie z evropských pohárů bude zákonitě klidněji. Ovšem ne pro českého reprezentanta, který nechce svůj boj vzdát. Podívejte se na mimořádné shrnutí Deníku.

Reakce z českého prostředí Deník v uplynulých dnech oslovil desítky hráčů, trenérů i funkcionářů ze všech koutů země. V drtivé většině případů hovoří fotbalová veřejnost o nespravedlnosti. Zaznělo však i to, že Kúdela udělal velkou chybu, která by měla ostatní poučit – soupeři se i v případě do nebe volající křivdy prostě nenadává.

Kdo je Ondřej Kúdela (34)? Střední obránce, člen stříbrné party z MS hráčů do 20 let v roce 2007. Vyrostl ve Slovácku, pak oblékal dres Sparty, prošel Kladnem, dlouho působil v Mladé Boleslavi a vyhrál se v Liberci pod koučem Jindřichem Trpišovským, s nímž nakonec odešel do Slavie. Reprezentační dres oblékl až ve 32 letech. Přesně na své narozeniny. Debut zažil v utkání proti Brazílii.

Za co trest? Český fotbalista dostal od UEFA stopku na deset zápasů. Rasisticky měl urazit Glenu Kamaru při vyhocené odvěti osmifinále Evropské ligy. Sám však přiznal jen vulgarismus, nikoliv narážku na tmavou pleť soupeře.

Hon na čaroděje? Vnímání kauzy tady a na ostrovech se liší diametrálním způsobem. Zatímco v Česku panuje u mnohých obava, že jde o hon na čarodějnic (respektive spíš čaroděje), za Lamanšským průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady dochází, jak významné téma je to v Británii, o co víc jsou k němu senzitivnější a jak často ho automaticky předpokládají, když se něco podobného odehraje, protože rasismu historicky i v současnosti řada lidí s jinou barvou pleti reálně každodenně čelí. A jsem přesvědčená, že kdyby Ondřej Kúdela hrál v Británii, nikdy by ho ani nenapadlo takto přijít k hráči jiné barvy pleti a zakrýt si rukou ústa, kdyby mu opravdu nechtěl říct něco rasistického. V tomhle se máme stále ještě kam posunovat a víc naši společnost vzdělávat,“ vysvětlila mediální analytička.

Tresty za rasismus ve fotbale S rasismem se potýká fotbalový svět takřka odnepaměti. Obvykle nejvíc jsou trestány kluby za nenávislné projevy fanoušků (pokutou, zavřeným stadionem). Ale objevily se i případy, kdy výrazně pykají i hráči, třeba ve Francii za urážku o „špinavé opici“ skončil amatérský fotbalista u soudu, jenž mu vyměřil podmínku.

TŘI KŘIKLAVÉ PŘÍPADY

2006: Nikola Mijailović (Wisla Krakov) Pět zápasů stop za slovní útok na Benniho McCarthyho. Šlo o vůbec první trest za rasismus, který udělila UEFA.

2012: John Terry (Chelsea) Anglie má máslo na hlavě. I legendární kapitán Chelsea a reprezentace nesměl hrát čtyři zápasy za rasistickou urážku.

2019: Peter Beardsley (Newcastle U23) Někdejší reprezentant jakožto kouč přišel za soupeřem afrického původu a nadával mu. Distanc na osm měsíců!

Největší hříšník minulosti Joey Barton: Rváč a závislák na sázkách Raubiř, rváč, gambler, magnet na problémy. Joey Barton oblékal dres hned několika věhlasných značek – hrál za Manchester City, Newcastle, Olympique Marseille či Queens Park Rangers. Jenže fotbalové umění hráče, který prubí i zápas za anglickou reprezentaci, zásadně překryly kauzy a aféry. Známý bouřlivák si například odseděl 77 dní ve vězení za pouliční bitku. Spoluhráči neváhal títout cigaretu o oko. Také dostal zákaz fotbalu na 18 měsíců. Důvod? Sázení. Barton nebyl troškařem, za 10 let provedl více než 1250 sázek.

Největší hříšník současnosti Luis Suárez: Zákaz, trest a zase zákaz Ajax, Liverpool, Barcelona, Atlético Madrid. Navrch šestnáct triumfů napříč mnoha soutěžemi. Skvělý životopis. Jenže kromě toho Suárez zapříčinil spoustu průšvihů. V listopadu 2010 v Nizozemsku pokousal protihráče a odseděl si sedmizápasový trest. Poučení? Žádné. Hřešil i v Premier League, což odnesl desetizápasovým distancem. Jenže ani to takzvaného fotbalového kanibala nezastavilo. O rok později na mistrovství světa v Brazílii pokousal italského stopera Chielliniho. Byl z toho trest na čtyři měsíce. Ovšem pozor: uruguayský kanonýr pykal rovněž za rasismus. Během angažmá na ostrovech urazil Patrice Evru. Musel zaplatit pokutu a přišel o osm zápasů Premier League.

Radovan Kroulík, trenér Svitav „„Jsme malý stát na východě. Ptám se, jak by kauza asi dopadla, kdyby místo Slavie stály ve stejné situaci Bayern, Real nebo Juventus.“ Štěpán Zahálka, kanonýr Admiry Praha „Trest mi přijde jako z jiného světa. Vezměte si, že italský fotbalista Paolo Di Canio dostal za hajlování stop na jeden zápas.“ Stanislav Purkart, trenér Přestic „Podle mého názoru naprosto neadekvátní a obrácený verdikt. Kamara udělal velké divadlo a všichni mu to sežrali.“ Petr Stromecký, fotbalista Nového Boru „Kde to jsme? Kam se tohle až dostane? Ať už řekl cokoli, tak dostane větší trest než za fyzické napadení, které je podloženo?“ Adam Hruška, brankář Polep „Zruší mu nejlepší sezonu kariéry. Nejde tolik o Slavii, ale hlavně o reprezentaci. Kde jsou důkazy? Co polehčující okolnosti?“

Hlas z rodného Pitína Pavel Berčík, předseda Pitína „Ondru znám. Je to slušný, hodný kluk. Finančně i materiálně podporuje turnaj pro děti. Vůbec mi na něj tohle nepasuje.“ „Tady se to hodně řeší. Myslím, že je jasně vidět, že tlak z Británie byl dost veliký. Nás naopak považují za nějaký pól.“ „Názor veřejnosti Čtenáři v uplynulých dnech hlasovali ve dvou anketách. Jejich pohled hovoří za vše: Ondřej Kúdela neměl být potrestán takovým způsobem, naopak Kemar Roofe měl za brutální atak na brankáře pykat mnohem víc (nesmí hrát čtyři zápasy).

Neměl být vůbec potrestán 67 % (5315 hlasů)

Jaký názor máte na stopku pro Ondřeje Kúdelu?

Měl dostat nižší trest 27 % (2166 hlasů)

Je to správné 6 % (451 hlasů)

Měl dostat Kemar Roofe vyšší trest?

Ano 99 % (4465 hlasů)

Ne 1 % (33 hlasů)

Pozn.: stav ankety k 18. dubnu 18.00.

Foto autor: FOTO: DENÍK/SHUTTERSTOCK/ČTK

Foto autor: ILUSTRACE: JAKUB RUSEK

Obětní beránek?

Kúdela spojil fotbalový národ

Zvláštní až výjimečná situace. Jedna kauza zastínila fotbalové dění v Česku – pobouřila politiky, přebila svátek s Arsenalem a spojila rivaly. Ano, Ondřej Kúdela má u zdejších fanoušků podporu. Mluví se o něm v nejvyšších soutěžích, debatuje o tom i parta z „pralesa“. Po vyřazení Slavie z evropských pohárů bude zákonitě klidněji. Ovšem ne pro českého reprezentanta, který nechce svůj boj vzdát. Podívejte se na mimořádné shrnutí Deníku.

Hon na čaroděje?

Vnímání kauzy tady a na ostrovech se liší diametrálním způsobem. Zatímco v Česku panuje u mnohých obava, že jde o hon na čarodějnic (respektive spíš čaroděje), za Lamanšským průlivem to vidí jinak.

A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady dochází, jak významné téma je to v Británii, o co víc jsou k němu senzitivnější a jak často ho automaticky předpokládají, když se něco podobného odehraje, protože rasismu historicky i v současnosti řada lidí s jinou barvou pleti reálně každodenně čelí. A jsem přesvědčená, že kdyby Ondřej Kúdela hrál v Británii, nikdy by ho ani nenapadlo takto přijít k hráči jiné barvy pleti a zakrýt si rukou ústa, kdyby mu opravdu nechtěl říct něco rasistického. V tomhle se máme stále ještě kam posunovat a víc naši společnost vzdělávat,“ vysvětlila mediální analytička.

Reakce z českého prostředí

Deník v uplynulých dnech oslovil desítky hráčů, trenérů i funkcionářů ze všech koutů země. V drtivé většině případů hovoří fotbalová veřejnost o nespravedlnosti. Zaznělo však i to, že Kúdela udělal velkou chybu, která by měla ostatní poučit – soupeři se i v případě do nebe volající křivdy prostě nenadává.

Kdo je Ondřej Kúdela (34)?

Střední obránce, člen stříbrné party z MS hráčů do 20 let v roce 2007. Vyrostl ve Slovácku, pak oblékal dres Sparty, prošel Kladnem, dlouho působil v Mladé Boleslavi a vyhrál se v Liberci pod koučem Jindřichem Trpišovským, s nímž nakonec odešel do Slavie. Reprezentační dres oblékl až ve 32 letech. Přesně na své narozeniny. Debut zažil v utkání proti Brazílii.

Za co trest?

Český fotbalista dostal od UEFA stopku na deset zápasů. Rasisticky měl urazit Glenu Kamaru při vyhocené odvetě osmifinále Evropské ligy. Sám však přiznal jen vulgarismus, nikoliv narážku na tmavou pleť soupeře.

Tresty za rasismus ve fotbale

S rasismem se potýká fotbalový svět takřka odnepaměti. Obvykle nejvíc jsou trestány kluby za nenávislné projevy fanoušků (pokutou, zavřeným stadionem). Ale objevily se i případy, kdy výrazně pykají i hráči, třeba ve Francii za urážku o „špinavé opici“ skončil amatérský fotbalista u soudu, jenž mu vyměřil podmínku.

TŘI KŘÍKLAVÉ PŘÍPADY

2006: Nikola Mijailovič (Wisla Krakov)

Pět zápasů stop za slovní útok na Benniho McCarthyho. Šlo o vůbec první trest za rasismus, který udělila UEFA. 2012: John Terry (Chelsea) Anglie má máslo na hlavě. I legendární kapitán Chelsea a reprezentace nesměl hrát čtyři zápasy za rasistickou urážku. 2019: Peter Beardsley (Newcastle U23) Někdejší reprezentant jakožto kouč přišel za soupeřem afrického původu a nadával mu. Distanc na osm měsíců!

Největší hříšník minulosti Joey Barton: Rváč a závislák na sázkách Raubíř, rváč, gambler, magnet na problémy. Joey Barton oblékal dres hned několika věhlasných značek – hrál za Manchester City, Newcastle, Olympique Marseille či Queens Park Rangers. Jenže fotbalové umění hráče, který prubí i zápas za anglickou reprezentaci, zásadně překryly kauzy a aféry. Známy bouřlivák si například odseděl 77 dní ve vězení za pouliční bitku.

Spoluhráči neváhal tónovat cigaretu o oko. Také dostal zákaz fotbalu na 18 měsíců. Důvod? Sázení. Barton nebyl troškařem, za 10 let provedl více než 1250 sázek.

Největší hříšník současnosti Luis Suárez: Zákaz, trest a zase zákaz Ajax, Liverpool, Barcelona, Atlético Madrid. Navrch šestnáct triumfů napříč mnoha soutěžemi. Skvělý životopis. Jenže kromě toho Suárez zapříčinil spoustu průšvihů. V listopadu 2010 v Nizozemsku pokousal protivhráče a odseděl si sedmizápasový trest. Poučení? Žádné. Hřešil i v Premier League, což odnesl desetizápasovým distancem. Jenže ani to takzvaného fotbalového kanibala nezastavilo. O rok později na mistrovství světa v Brazílii pokousal italského stopera Chielliniho. Byl z toho trest na čtyři měsíce. Ovšem pozor: uruguayský kanonýr pykal rovněž za rasismus. Během angažmá na ostrovech urazil Patrice Evru. Musel zaplatit pokutu a přišel o osm zápasů Premier League.

Radovan Kroulík, trenér Svitav „Jsme malý stát na východě. Ptám se, jak by kauza asi dopadla, kdyby místo Slavie stály ve stejné situaci Bayern, Real nebo Juventus.“

Štěpán Zahálka, kanonýr Admiry Praha „Trest mi přijde jako z jiného světa. Vezměte si, že italský fotbalista Paolo Di Canio dostal za hajlování stop na jeden zápas.“

Stanislav Purkart, trenér Přeštic „Podle mého názoru naprosto neadekvátní a obrácený verdikt. Kamara udělal velké divadlo a všichni mu to sežrali.“

Petr Stromecký, fotbalista Nového Boru „Kde to jsme? Kam se tohle až dostane? Ať už řekl cokoliv, tak dostane větší trest než za fyzické napadení, které je podložené?“

Adam Hruška, brankář Polep „Zruší mu nejlepší sezonu kariéry. Nejde tolik o Slavii, ale hlavně o reprezentaci. Kde jsou důkazy? Co polehčující okolnosti?“

Hlas z rodného Pitína Pavel Berčík, předseda Pitína „Ondru znám. Je to slušný, hodný kluk. Finančně i materiálně podporuje turnaj pro děti. Vůbec mi na něj tohle nepasuje.“ „Tady se to hodně řeší. Myslím, že je jasně vidět, že tlak z Británie byl dost veliký. Nás naopak považují za nějaký pövl.“

Názor veřejnosti Čtenáři v uplynulých dnech hlasovali ve dvou anketách. Jejich pohled hovoří za vše: Ondřej Kúdela neměl být potrestán takovým způsobem, naopak Kemar Roofe měl za brutální atak na brankáře pykat mnohem víc (nesmí hrát čtyři zápasy).

Jaký názor máte na stopku pro Ondřeje Kúdelu?

Neměl být vůbec potrestán 67 % (5315 hlasů)

Je to správné 6 % (451 hlasů)

Měl dostat nižší trest 27 % (2166 hlasů)

Měl dostat Kemar Roofe vyšší trest?

Ano 99 % (4465 hlasů)

Ne 1 % (33 hlasů)

Pozn.: stav ankety k 18. dubnu 18.00.

Region vydání: Střední Morava

Foto autor: FOTO: DENÍK/SHUTTERSTOCK/ČTK ILUSTRACE: JAKUB RUSEK

Česko-ruská krize

TV, Datum: 18.04.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:04, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 5 749 042,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Petr SUCHOŇ, moderátor

Za explozí muničních skladů ve Vrběticích stojí agenti ruské vojenské tajné služby.

Iveta VÍTOVÁ, moderátorka

Zpráva, kterou včera večer oznámili na mimořádné tiskové konferenci premiér Babiš a ministr vnitra a momentálně i šéf diplomacie Hamáček, vzbudila ostré reakce doma i ve světě.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Čeští politici mluví o největším útoku proti České republice po roce 1968, ruském státním terorismu a dalším potvrzení agresivní ruské zahraniční politiky.

Iveta VÍTOVÁ, moderátorka

Policie a tajné služby jsou přesvědčeny, že za výbuchem v roce 2014 stojí dva agenti ruské tajné služby GRU, kteří jsou zapleteni i do otravy dvojitého agenta Sergeje Skripala ve Velké Británii o 4 roky později.

Petr SUCHOŇ, moderátor

V Česku používali několik cestovních pasů na různá jména. Spekuluje se o tom, že měli zabránit tomu, aby se munice a zbraně z Česka dostaly na Ukrajinu nebo do Sýrie.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Mimořádná tisková konference premiéra a prvního místopředsedy vlády. O čem budou hovořit, napovídala jen přítomnost ruského velvyslance v Černínském paláci.

Andrej BABIŠ, premiér ČR /ANO/

Musím konstatovat, že existuje důvodné podezření o zapojení důstojníků ruské vojenské zpravodajské služby GRU jednotky 29155 do výbuchu muničních skladů areálu Vrbětice v roce 2014.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Při explozích munice ve skladu ve Vrběticích v roce 2014 zemřeli dva lidé. Evakuováno muselo být několik obcí. Oznámení čelních představitelů vlády vyvolává okamžitě reakce. Opozice mluví o teroristickém útoku.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/

To, co jsme se včera dozvěděli, jsou šokující informace. My jsme dnes vlastně probudili do nové bezpečnostní situace.

Michal KOUDELKA, ředitel BIS

Chtěl bych poděkovat kolegům z NCOZ za skvělou spolupráci a ocenit razantní reakci premiéra a ministra zahraničních věcí. Takhle se chová sebevědomá a hrdá země.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Do 48 hodin musí Česko opustit 18 ruských agentů s diplomatickým krytím. Ruské ministerstvo zahraničí uvedlo, že za vyhoštěním diplomatů vidí americký vliv a označuje to za provokaci stejně jako otravu dvojitého agenta Sergeje Skripala a jeho dcery Julie novičokem v roce 2018 v anglickém Salisbury. Tento případ a výbuchy ve Vrběticích mají i stejné podezřelé.

Jan HAMÁČEK, ministr vnitra /ČSSD/

Jsme v podobné situaci jako například Velká Británie v případě pokusu o otravu v Salisbury v roce 2018.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Prakticky ve stejnou chvíli policie zveřejnila, že pátrá po těchto dvou mužích, kteří se měli v Praze a Moravskoslezském a Zlínském kraji pohybovat jen několik dní před prvním výbuchem. Média spekulují o dvou možných motivech pro instalaci časovaných bomb ve skladech. Ve Vrběticích měl mít zbraně jeden z bulharských obchodníků, který je dodával na Ukrajinu, která byla právě ve válce s Ruskem. Podle Hamáčka měla munice explodovat až v Bulharsku. V druhé verzi se spekuluje o sabotáži, která měla zabránit, aby z Vrbětic munice putovala do válkou zničené Sýrie.

Jan HAMÁČEK, ministr vnitra /ČSSD/

Společně s panem premiérem průběžně informujeme naše spojence a partnery v Evropské unii a v NATO a žádáme je o podporu.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Podle Hamáčka se dají čekat reciproční kroky. Z Ruska zřejmě budou vyhoštěni čeští diplomaté. Jejich počet ale ještě není znám. Česko-ruské vztahy se otřásají. Ministr průmyslu Karel Havlíček už oznámil, že si po tomto zjištění nedovede představit, že by ruský Rosatom měl být přizván do tendru na dostavbu Dukovan.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK

Já očekávám zásadní přehodnocení celkového nastavení, celkového rámce česko-ruských vztahů, včetně přehodnocení smluvní základny, včetně přehodnocení některých diskutovaných projektů.

Bára DIVIŠOVÁ, redaktorka

Premiér Andrej Babiš chce zprávu BIS projednat na zítřejší vládě a poté odtajnit. Redakce a Bára Divišová, televize Nova.

Iveta VÍTOVÁ, moderátorka

Informace o tom, že za explozemi ve Vrběticích stálo zřejmě Rusko, vyvolala vlnu bouřlivých reakcí. Zatímco z Pražského hradu zaznělo, že prezident má veškeré informace k dispozici a k situaci se vyjádří až příští víkend, druhý nejvyšší ústavní činitel, šéf Senátu Miloš Vystrčil, a další nejen opoziční politici mluví o tom, že jde o akt agrese, nepřátelství a státem podporovaný terorismus.

Miloš VYSTRČIL, předseda Senátu /ODS/

Musíme považovat počínání ruských tajných služeb za velmi závažný projev agrese a nepřátelství, které lze označit i jako akt státního terorismu, a je nutné na to jasně a sebevědomě a tvrdě reagovat. Musíme se zbavit prorůstání ruského vlivu do českých politických, společenských a ekonomických struktur.

Marian JUREČKA, předseda strany, poslanec /KDU-ČSL/

Je potřeba, aby tady premiér i prezident požádali ruské představitele v čele s prezidentem Putinem, aby se za takovýto krok omluvili, aby ho vysvětlili a aby také ruská strana kompenzovala ty újmy, které byly způsobené.

Markéta PEKAROVÁ ADAMOVÁ, předsedkyně strany /TOP 09/

Ta reakce, kdy vyhošťujeme 18 takzvaných diplomatů, ve skutečnosti agentů, je slabá. Mělo by dojít k vyhoštění mnohem většího počtu.

Vojtěch FILIP, předseda strany, poslanec /KSČM/

Mně připadá, že se všichni snaží udělat z Ruské federace jakéhosi bubáka. Po sedmi letech to budí tak velké pochybnosti, jestli to není nějaká nekalá zpravodajská hra. Diplomaté se střídají po čtyřech letech, tak pochybuji, že se to týká těch samých diplomatů, kteří tady byli v té době.

Eliška KOPÁNKOVÁ, redaktorka

K útoku ve Vrběticích se dnes vyjádřili snad všichni napříč politickým spektrem, tedy až na prezidenta Zemana. Členy BIS, která v posledních letech opakovaně varovala před aktivitami Ruska a Číny, označuje Zeman dlouhodobě za čučkaře. Hlava státu a vrchní velitel ozbrojených sil České republiky se podle jeho mluvčího Ovčáčka vyjádří k situaci až příští neděli.

Vít RAKUŠAN, poslanec, předseda hnutí /STAN/

Já bych předpokládal, že v této chvíli prostě k lidem promluví, že zasáhne do toho dění, bude tu situaci komentovat. Na mě to skutečně už dělá jenom ten dojem, že pan prezident žije v nějakém paralelním světě. Nevím, na co bude týden čekat, protože ty zásadní věci se odehrávají právě v těchto dnech.

Jiří OVČÁČEK, mluvčí prezidenta republiky

Koordinace a spolupráce nejvyšších ústavních činitelů při ochraně suverenity, bezpečnosti a zájmů České republiky je více než příkladná. Opozice by v zájmu celku měla spolupracovat, ne nevhodně rozrušovat situaci, když potřebujeme jednotu.

Eliška KOPÁNKOVÁ, redaktorka

Jako teroristický útok označil výbuch ve Vrběticích v roce 2014 i tehdejší premiér Bohuslav Sobotka. Pro Seznam zprávy také řekl, že podle něj chtěli Rusové nejspíš destabilizovat bezpečnostní i politickou situaci v České republice.

Bohuslav SOBOTKA, bývalý premiér /ČSSD/

Vláda by si měla dávat pozor, jaká přání přicházejí z Hradu, protože taková přání již není možné plnit. Nepřipadá v úvahu, aby teď kdokoliv v české vládě nebo na Hradě přemýšlel být na minutu o tom, že Rusové mohou být osloveni v otázce dostavby jaderné elektrárny.

Eliška KOPÁNKOVÁ, redaktorka

Podle něj by vláda neměla vycházet vstříc zájmům proruského prezidenta Zemana. Že by se Rusko nemělo podílet na dostavbě Dukovan, dnes připustil i vicepremiér Hamáček. Eliška Kopánková a redakce, televize Nova.

Česko-ruská krize: Napjaté vztahy v posledních letech

TV, Datum: 18.04.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 9, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:04, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 961 583,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Petr SUCHOŇ, moderátor

Česko-ruské vztahy jsou v posledních letech poměrně napjaté.

Iveta VÍTOVÁ, moderátorka

Odstranění sochy maršála Koněva z náměstí v pražské Bubenci, vydání ruského hackera Nikulina do USA, pomník vlasovcům, ruský diplomat, který nelegálně pronajímal byty, nebo nelegální nákupy střeliva jedním z pracovníků ambasády. To vše je za ochlazením vztahů s Moskvou.

Petr SUCHOŇ, moderátor

Zmařené lidské životy a terorismus je ale něco, co po odchodu ruských vojsk z Československa nemá obdoby.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Před ruskou ambasádou v pražské Bubenci protestovalo odpoledne několik desítek lidí. S sebou měli transparenty s nápisy jako Zeman je zrádce!, Putin je vrah!, Nic se nemění! nebo Za ohňostroj se platí. Od čtrnácté hodiny se u velvyslanectví Ruské federace začali scházet lidé. Dorazili jak odpůrci Putinova režimu, tak i jeho příznivci. Mezi nimi rostlo napětí a museli zasahovat i těžkoooděnci.

Jan DANĚK, mluvčí PČR hlavního města Prahy

Před ruskou ambasádu v Praze jsme dohlíželi na neoznamované shromáždění. Na místě bylo několik desítek osob s protichůdnými názory. Proto jsme dávali pozor na to, aby mezi nimi nedošlo ke konfliktu. Jedna osoba byla zajištěná pro přestupkové jednání.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Už v noci se zdi velvyslanectví staly cílem několika aktivistů, kteří zeď polili kečupem. Rudá barva měla symbolizovat krev a připomenout 2 oběti výbuchu v muničním areálu ve Vrběticích.

Jan DANĚK, mluvčí PČR hlavního města Prahy

Na místě policisté ztotožnili 5 osob, které jsou nyní podezřelé z přestupku proti majetku.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Už za pár hodin bude seznam pracovníků ruského velvyslanectví o něco štihlejší. Česko musí opustit celkem 18 agentů, kteří prý na ambasádě pracovali pod diplomatickým krytím. Pro Rusko, které má v Praze nejvyšší počet diplomatů, to nebude nic zásadního. Celkem tu má asi 140 lidí. Pro představu třeba Čína okolo třicítky. Na diplomatické listině Ruské federace je podle Ministerstva vnitra zhruba osmdesátka jmen. Část tvoří diplomaté a zbytek jsou jejich rodinní příslušníci, kteří taktéž vlastní diplomatické pasy. Zhruba stejný počet je administrativně-technického personálu.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

V obdobných případech, jako byl případ použití chemických zbraní na území Spojeného království proti Sergeji Skripalovi a Julii Skripalové, následovala koordinovaná reakce v podobě vyhošťování ruských diplomatů ze řady zemí.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Loni v létě byly po kauze ricin z Česka vyhoštěni 2 diplomaté. Poté Česko opustil i další z vojenské sekce. Toho česká policie v červnu zadržela, když u Prahy nelegálně kupoval náboje do odstřelovacích pušek a další munici. Karolína Pavlínová, televize Nova.

Obětní beránek? Kúdela spojil fotbalový národ

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Tábořský deník, Strana: 12, Autor: Martin Jůzek, Jan Pechánek a reportéři Deníku, Vytlačeno: 1 310, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:43, Čtenost: 5 332, Rubrika: Téma/Malý a velký sport, AVE: 39 610,01 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Zvláštní až výjimečná situace. Jedna kauza zastínila fotbalové dění v Česku – pobouřila politiky, přebila svátek s Arsenalem a spojila rivaly. Ano, Ondřej Kúdela má u zdejších fanoušků podporu. Mluví se o něm v nejvyšších soutěžích, debatuje o tom i parta z „pralesa“. Po vyřazení Slavie z evropských pohárů bude zákonitě klidněji. Ovšem ne pro českého reprezentanta, který nechce svůj boj vzdát. Podívejte se na mimořádné shrnutí Deníku.

Reakce z českého prostředí Deník v uplynulých dnech oslovil desítky hráčů, trenérů i funkcionářů ze všech koutů země. V drtivé většině případů hovoří fotbalová veřejnost o nespravedlnosti. Zaznělo však i to, že Kúdela udělal velkou chybu, která by měla ostatní poučit – soupeři se i v případě do nebe volající křivdy prostě nenadává.

Kdo je Ondřej Kúdela (34)? Střední obránce, člen stříbrné party z MS hráčů do 20 let v roce 2007. Vyrostl ve Slovácku, pak oblékal dres Sparty, prošel Kladnem, dlouho působil v Mladé Boleslavi a vyhrál se v Liberci pod koučem Jindřichem Trpišovským, s nímž nakonec odešel do Slavie. Reprezentační dres oblékl až ve 32 letech. Přesně na své narozeniny. Debut zažil v utkání proti Brazílii.

Za co trest? Český fotbalista dostal od UEFA stopku na deset zápasů. Rasisticky měl urazit Glenu Kamaru při vyhocené odvetě osmifinále Evropské ligy. Sám však přiznal jen vulgarismus, nikoliv narážku na tmavou pleť soupeře.

Hon na čaroděje? Vnímání kauzy tady a na ostrovech se liší diametrálním způsobem. Zatímco v Česku panuje u mnohých obava, že jde o hon na čarodějnic (respektive spíš čaroděje), za Lamanšským průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady dochází, jak významné téma je to v Británii, o co víc jsou k němu senzitivnější a jak často ho automaticky předpokládají, když se něco podobného odehraje, protože rasismu historicky i v současnosti řada lidí s jinou barvou pleti reálně každodenně čelí. A jsem přesvědčená, že kdyby Ondřej Kúdela hrál v Británii, nikdy by ho ani nenapadlo takto přijít k hráči jiné barvy pleti a zakrýt si rukou ústa, kdyby mu opravdu nechtěl říct něco rasistického. V tomhle se máme stále ještě kam posunovat a víc naši společnost vzdělávat,“ vysvětlila mediální analytička.

Tresty za rasismus ve fotbale S rasismem se potýká fotbalový svět takřka odnepaměti. Obvykle nejvíc jsou trestány kluby za nenávislné projevy fanoušků (pokutou, zavřeným stadionem). Ale objevily se i případy, kdy výrazně pykají i hráči, třeba ve Francii za urážku o „špinavé opici“ skončil amatérský fotbalista u soudu, jenž mu vyměřil podmínku.

TŘI KŘIKLAVÉ PŘÍPADY

2006: Nikola Mijailović (Wisla Krakov) Pět zápasů stop za slovní útok na Benniho McCarthyho. Šlo o vůbec první trest za rasismus, který udělila UEFA.

2012: John Terry (Chelsea) Anglie má máslo na hlavě. I legendární kapitán Chelsea a reprezentace nesměl hrát čtyři zápasy za rasistickou urážku.

2019: Peter Beardsley (Newcastle U23) Někdejší reprezentant jakožto kouč přišel za soupeřem afrického původu a nadával mu. Distanc na osm měsíců!

Největší hříšník minulosti Joey Barton: Rváč a závislák na sázkách Raubíř, rváč, gambler, magnet na problémy. Joey Barton oblékal dres hned několika věhlasných značek – hrál za Manchester City, Newcastle, Olympique Marseille či Queens Park Rangers. Jenže fotbalové umění hráče, který prubí i zápas za anglickou reprezentaci, zásadně překryly kauzy a aféry. Známý bouřlivák si například odseděl 77 dní ve vězení za pouliční bitku. Spoluhráči neváhal tícipnout cigaretu o oko. Také dostal zákaz fotbalu na 18 měsíců. Důvod? Sázení. Barton nebyl troškařem, za 10 let provedl více než 1250 sázek.

Největší hříšník současnosti Luis Suárez: Zákaz, trest a zase zákaz Ajax, Liverpool, Barcelona, Atlético Madrid. Navrch šestnáct triumfů napříč mnoha soutěžemi. Skvělý životopis. Jenže kromě toho Suárez zapříčinil spoustu průšvihů. V listopadu 2010 v Nizozemsku pokousal protihráče a odseděl si sedmizápasový trest. Poučení? Žádné. Hřešil i v Premier League, což odnesl desetizápasovým distancem. Jenže ani to takzvaného fotbalového kanibala nezastavilo. O rok později na mistrovství světa v Brazílii pokousal italského stopera Chielliniho. Byl z toho trest na čtyři měsíce. Ovšem pozor: uruguayský kanonýr pykal rovněž za rasismus. Během angažmá na ostrovech urazil Patrice Evru. Musel zaplatit pokutu a přišel o osm zápasů Premier League.

Obětní beránek?

TISK, Datum: 19.04.2021, Zdroj: Žatecký a lounský deník, Strana: 12, Vytlačeno: 510, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 01:43, Čtenost: 5 947, Rubrika: Téma / Malý a velký sport, AVE: 29 331,97 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

Kúdela spojil fotbalový národ

Zvláštní až výjimečná situace. Jedna kauza zastínila fotbalové dění v Česku – pobouřila politiky, přebila svátek s Arsenalem a spojila rivaly. Ano, Ondřej Kúdela má u zdejších fanoušků podporu. Mluví se o něm v nejvyšších soutěžích, debatuje o tom i parta z „pralesa“. Po vyřazení Slavie z evropských pohárů bude zákonitě klidněji. Ovšem ne pro českého reprezentanta, který nechce svůj boj vzdát. Podívejte se na mimořádné shrnutí Deníku.

Reakce z českého prostředí

Deník v uplynulých dnech oslovil desítky hráčů, trenérů i funkcionářů ze všech koutů země. V drtivé většině případů hovoří fotbalová veřejnost o nespravedlnosti. Zaznělo však i to, že Kúdela udělal velkou chybu, která by měla ostatní poučit – soupeři

se i v případě do nebe volající křivdy prostě nenadává.

Radovan Kroulík, trenér Svitav „Jsme malý stát na východě. Ptám se, jak by kauza asi dopadla, kdyby místo Slavie stály ve stejné situaci Bayern, Real nebo Juventus.“ Štěpán Zahálka, kanonýr Admiry Praha „Trest mi přijde jako z jiného světa. Vezměte si, že italský fotbalista Paolo Di Canio dostal za hajlování stop na jeden zápas.“ Stanislav Purkart, trenér Přeštic „Podle mého názoru naprosto neadekvátní a obrácený verdikt. Kamara udělal velké divadlo a všichni mu to sežrali.“ Petr Stromecký, fotbalista Nového Boru „Kde to jsme? Kam se tohle až dostane? Ať už řekl cokoliv, tak dostane větší trest než za fyzické napadení, které je podloženo?“ Adam Hruška, brankář Polep „Zruší mu nejlepší sezonu kariéry. Nejde tolik o Slavii, ale hlavně o reprezentaci. Kde jsou důkazy? Co polehčující okolnosti?“

Hlas z rodného Pitína

Pavel Berčík, předseda Pitína „Ondru znám. Je to slušný, hodný kluk. Finančně i materiálně podporuje turnaj pro děti. Vůbec mi na něj tohle nepasuje.“ „Tady se to hodně řeší. Myslím, že je jasné vidět, že tlak z Británie byl dost veliký. Nás naopak považují za nějaký pól.“

Názor veřejnosti

Čtenáři v uplynulých dnech hlasovali ve dvou anketách. Jejich pohled hovoří za vše: Ondřej Kúdela neměl být potrestán takovým způsobem, naopak Kemar Roofe měl za brutální atak na brankáře pykat mnohem víc (nesmí hrát čtyři zápasy). Jaký názor máte na stopku pro Ondřeje Kúdelu?

Neměl být vůbec potrestán

67 %

(5315 hlasů) Měl dostat nižší trest

27 %

(2166 hlasů) Je to správné

6 %

(451 hlasů) Měl dostat Kemar Roofe vyšší trest? Ano

99 %

(4465 hlasů) Ne

1 %

(33 hlasů) Pozn.: stav ankety k 18. dubnu 18.00.

FOTO: DENÍK/SHUTTERSTOCK/ČTK ILUSTRACE: JAKUB RUSEK

Kdo je Ondřej Kúdela (34)?

Střední obránce, člen stříbrné party z MS hráčů do 20 let v roce 2007. Vyrostl ve Slovácku, pak oblékal dres Sparty, prošel Kladnem, dlouho působil v Mladé

Boleslavi a vyhrál se v Liberci pod koučem Jindřichem Trpišovským, s nímž nakonec odešel do Slavie. Reprezentační dres oblékl až ve 32 letech. Přesně na své narozeniny. Debut zažil v utkání proti Brazílii.

Za co trest?

Český fotbalista dostal od UEFA stopku na deset zápasů. Rasisticky měl urazit Glenu Kamaru při vyhocené odvetě osmifififinále Evropské ligy. Sám však přiznal jen vulgarismus, nikoliv narážku na tmavou pleť soupeře.

Hon na čaroděje?

Vnímání kauzy tady a na ostrovech se liší diametrálním způsobem. Zatímco v Česku panuje u mnohých obava, že jde o hon na čarodějnic (respektive spíš čaroděje), za Lamanšským průlivem to vidí jinak.

A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady dochází, jak významné téma je to v Británii, o co víc jsou k němu senzitivnější a jak často ho automaticky předpokládají, když se něco podobného odehraje, protože rasismu historicky i v současnosti řada lidí s jinou barvou pleti reálně každodenně čelí. A jsem přesvědčená, že kdyby Ondřej Kúdela hrál v Británii, nikdy by ho ani nenapadlo takto přijít k hráči jiné barvy pleti a zakrýt si rukou ústa, kdyby mu opravdu nechtěl říct něco rasistického. V tomhle se máme stále ještě kam posunovat a víc naši společnost vzdělávat,“ vysvětlila mediální analytička.

Tresty za rasismus ve fotbale

S rasismem se potýká fotbalový svět takřka odnepaměti. Obvykle nejvíc jsou trestány kluby za nenávislné projevy fanoušků (pokutou, zavřeným stadionem). Ale objevily se i případy, kdy výrazně pykají i hráči, třeba ve Francii za urážku o „špinavé opici“ skončil amatérský fotbalista u soudu, jenž mu vyměřil podmínku.

TŘI KŘIKLAVÉ PŘÍPADY

2006: Nikola Mijailovič (Wisla Krakov)

Pět zápasů stop za slovní útok na Benniho McCarthyho. Šlo o vůbec první trest za rasismus, který udělila UEFA. 2012: John Terry (Chelsea) Anglie má máslo na hlavě. I legendární kapitán Chelsea a reprezentace nesměl hrát čtyři zápasy za rasistickou urážku. 2019: Peter Beardsley (Newcastle U23) Někdejší reprezentant jakožto kouč přišel za soupeřem afrického původu a nadával mu. Distanc na osm měsíců!

Největší hříšník minulosti Joey Barton: Rváč a závislák na sázkách Raubíř, rváč, gambler, magnet na problémy. Joey Barton oblékal dres hned několika věhlasných značek – hrál za Manchester City, Newcastle, Olympique Marseille či Queens Park Rangers. Jenže fotbalové umění hráče, který prubí i zápas za anglickou reprezentaci, zásadně překryly kauzy a aféry. Známý bouřlivák si například odseděl 77 dní ve vězení za pouliční bitku.

Spoluhráči neváhal tónout cigaretu o oko. Také dostal zákaz fotbalu na 18 měsíců. Důvod?

Sázení. Barton nebyl troškařem, za 10 let provedl více než 1250 sázek.

Největší hříšník současnosti Luis Suárez: Zákaz, trest a zase zákaz Ajax, Liverpool, Barcelona, Atlético Madrid. Navrch šestnáct triumfů napříč mnoha soutěžemi. Skvělý životopis. Jenže kromě toho Suárez zapříčinil spoustu průšvihů. V listopadu 2010 v Nizozemsku pokoušel protihráče a odseděl si sedmzápasový trest. Poučení? Žádné. Hřešil i v Premier League, což odnesl desetizápasovým distancem. Jenže ani to takzvaného fotbalového kanibala nezastavilo. O rok později na mistrovství světa v Brazílii pokoušel italského stopera Chielliniho. Byl z toho trest na čtyři měsíce. Ovšem pozor: uruguayský kanonýr pykal rovněž za rasismus. Během angažmá na ostrovech urazil Patrice Evru. Musel zaplatit pokutu a přišel o osm zápasů Premier League.

Babiši, Hamáčeku, já vám, natož Koudelkovi BIS naprosto nevěřím a předkládám věcné důvody. [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: skrytapravda.cz, Autor: Petr Pokorný, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 07:32, Celková návštěvnost: 167 290, RU / měsíc: 10 548, RU / den: 879, AVE: 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

A že prezident Zeman řekl, to co řekl? Do hlavy mu nevidím. Třeba je pod tlakem, třeba americká ambasáda se mstí za Schapira a jeho vyhození.

Ale jako občan vidím tolik absurdit, že to přijmout nedokážu. Takže:

Co kdyby se zjistilo, že Koudelka vyrobil šílenou kauzu na zakázku USA, protože s přibývajícím časem se zjevují neuvěřitelné fantasmagorie, nebo je snad členům vlády vyhrožováno smrtí?

Možná nutné připomenout důkazy:

Co tedy víme

Jdou si takhle dva kyborgové robocopové Evropou a tu utrousí novičok, tu utrousí ricin, pak si cvičně zamailují do továrny výbušnin a pak ji vyhodí do vzduchu. A za čásek se vrátí a vyhodí ji znova, protože jsou ruští neohrožení gerojové kyborgové robocopové a pak po sedmi letech je policie začne intenzivně hledat na našem území, protože robocop se nebojí. Zůstává a škodí. Vážně ta fantasmagorie není spíše pro Bohnice? I lidé z Vrbětic včetně starosty žasnou.

Pak se dozvíme, že to Babiš a Hamáček vědí už od 7. dubna, ale 17. dubna pláčou dojetím, jak jsou v šoku. Bláznec? Divadlo? Hamáček má odletět do Moskvy, je objednané letadlo, ale prý to byl zastírací manévř a Babiš je opět v šoku, co je to za blábol.

A další

Jen tři dny staré. ...

Hamáček tou dobou buď věděl, a přesto nabídl summit. ... pak to nemá v hlavě v pořádku nebo ty Vrběťce chtěl ututlat.

Nebo nevěděl, a pak je páté kolo u vozu.

Tercium non datur.

Tak co tedy ještě (ne)víme

Zbraně z Vrbětic měly být pro teroristy v Sýrii. S posvěcením vlády. Platí? Neplatí?

Zbraně z Vrbětic měly být pro teroristy na Ukrajině. S posvěcením vlády. Platí? Neplatí?

Pak se dozvíme, že zbraně měly jít přes Bulharsko na zabíjení v Ukrajině. Platí? Neplatí?

Pak se dovíme, že kyborgové robocopové jsou vlastně packalové Pat a Mat, protože bouchali dřív, než se to dostalo do Bulharska.

Takže ti dva kyborgové v roce 2014 vesele bouchali v Čechách, pak si odskočili v roce 2018 do Británie, tam párkrát rozhodí novičoky do parfémů, popelnic a potírají kliky, na které skáčí morčata a umírají, aby je následně v roce 2021 na pokyn BIS s dramatickým odhalením začala hledat policie v České republice. A mezitím se zde objevují další agenti s kuffíkem ricinu.

Samozřejmě jak jinak, z Ruska.

To nemá chybu!

Pak se ale tímto odhalením logicky dozvíme, že by vlastně ti dva kyborgové robocopové měli dostat Nobelovu cenu míru, protože svým packalstvím možná zabránili terorismu, kdy se zbraně mohly dostat do rukou bojujících na Ukrajině, kde zbytečně umírají civilisté včetně dětí.

V televizi vystoupí duo komiků Babiš s Hamáčkem a s dojetím a pláčem sdělují národu, že akce "odhalení diverzantů" se zdařila, BIS má možná, asi "jisté důkazy", tudíž Temelín je pro Rosatom ztracen.

A po vyhoštění pracovníků ruské ambasády dostane BIS Koudelka řád génia, neb zachránil Českou republiku od ruské jaderné elektrárny a mohou ji postavit Američané.

Kolářové a Řeporyjci do toho kvílí, že ruská ambasáda čítá 120 zaměstnanců, když má Rusko skoro 150 milionů obyvatel, zatímco my máme v Rusku JENOM 60, což je na tak obrovský stát s 10 miliony lidí ukrutně málo. A mělo by to být stejně, či dokonce naopak..

Hrdinná opozice ústy Jurečky, Fialy a Drahoše zvedá pěstičky a ujetá Pekarová hrozí, že Rusko rozdrtí až k pláči. To vše za hradbami policistů.

A Čeští elfové jsou slavní, neb odhalili obrovskou diverzní skupinu: po vystoupení dua Babiš - Hamáček prý proruší odbojáři a placení trollové přestali kritizovat opatření proti covidu a po nadměrném duševním výkonu odhalili, že se prý věnují Vrběťcům a dvěma robocopům, tudíž je to prý opět znamení, jak silně ruský zločin prorostl Českou republikou. A toto "inteligentní" úžasné odhalení publikuje např. Seznam zprávy.

Finito

Účast Ruska v tendru na výstavbu nového jaderného bloku v Dukovanech je podle politiků i energetických expertů vyloučená.

Tendr na Dukovany končí, říká expert na energetiku Šnobl. Havlíček následně s vážnou tváří v televizi říká, že nyní už se může vše uklidnit a vášně utichnout. Akce je ukončena a co se v tom matlat dál.

James Bond by byl čučkař, pokud by žil: dva agenti Ruska rozvrátili celou Evropu a zahájili světovou válku!

A poslední perlička na závěr

Podle šéfky Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je načasování takto významné tiskové konference špatně. Podle expertky se měla uskutečnit ve všední den po víkend, protože mnoho lidí během víkendu nesleduje média. Navíc se podle Hejlové nepodařilo téma dostatečně prodat u zahraničních médií. A o to přece šlo...

kyborgové Alexander Miškin a Anatolij Čepiga Rusáky donutíme k pláči

Slavia se Zlínem a na Bohemce, Sparta s Pardubicemi a s Opavou, finále Ligového poháru: City-Tottenham! [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 10:30, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Tento týden pokračuje česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal, ČT Sport) hned dvěma koly (úterý a středa a sobota a neděle, Slavia hraje se Zlínem a na Bohemce, Sparta v Ďolíčku s Pardubicemi a na Letné s Opavou).

Anglická Premier League (Premier Sport) má na programu dohrávky 32. kola a 33. kolo (mj. West Ham United – Chelsea, sobota, 18.30 hodin). A také finále Anglického ligového poháru mezi Manchester City a Tottenhamem Hotspur (NOVA Sport 1, neděle, 17.30 hodin).

Pokračují i italská Serie A (dvě kola, Digi Sport), francouzská Ligue 1 (NOVA Sport), německá první a druhá bundesliga (dvě kola) a španělská La Liga (rovněž dvě kola, vše Digi Sport) či druhá anglická liga (dvě kola, Premier Sport a Arena Sport). Dále se hraje rovněž turecká Süperliga (dvě kola, Sport 1 a 2), švýcarská Superliga a rakouská Tipico bundesliga (dvě kola, vše Arena Sport) a slovenská Fortuna liga (RTVS 2 a Orange Sport).

PONDĚLÍ 19. DUBNA 2021

16.05: Fotbal – Extra (pozvánka na 28. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

20.00: TIKI-TAKA 28 (talk show po 27. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.55 (výkop 21.00): FC Leeds United – FC Liverpool (utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).

22.35: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

ÚTERÝ 20. DUBNA 2021

8.40: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 27. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

10.00: TIKI-TAKA 28 (talk show po 27. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal v 17.00 hodin.

14.50 (výkop 15.00): Baník Ostrava – FK Mladá Boleslav, Dynamo České Budějovice – Sigma Olomouc (utkáni 28. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam v 19.30 hodin (O2 TV Sport ve 22.30 hodin) a ve 21.30 hodin.

15.00: Karagümrük – Göztepe (utkáni 36. kola turecké Süperligy) – Sport 1.

16.40 (výkop 17.00): FK Jablonec – MFK Karviná (utkáni 28. kola české Fortuna:liga) – ČT Sport. Záznam ve 23.05 hodin.

18.25 (výkop 18.30): 1. FC Kolín nad Rýnem – RB Lipsko (utkáni 30. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1.

18.25 (výkop 18.30): SpVgg Greuther Fürth – Eintracht Braunschweig (utkáni 30. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2.

18.25 (výkop 18.30): FC Erzgebirge Aue – 1. FC Norimberk (utkáni 30. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.

19.00: FC Norwich City – FC Watford (utkáni 43. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 2.

19.55 (výkop 20.00): Chamois Niortais – ES Troyes (utkáni 34. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.

20.25 (výkop 20.30): Bayer 04 Leverkusen – Bayern Mnichov (utkáni 30. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1.

20.25 (výkop 20.30): Eintracht Frankfurt nad Mohanem – FC Augsburg (utkáni 30. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2.

20.40 (výkop 20.45): Hellas Verona – AFC Fiorentina (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): FC Chelsea – FC Brighton and Hove Albion (dohrávané utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).

21.00 (záznam, výkop 18.00): Sivasspor – Besiktas Istanbul (utkáni 36. kola turecké Süperligy) – Sport 2..

STŘEDA 21. DUBNA 2021

14.50 (výkop 15.00): FK Teplice – Viktoria Plzeň, 1. FC Slovácko – Zbrojovka Brno, Slezský FC Opava – Slovan Liberec, 1. FK Příbram – Bohemians Praha 1905 (utkáni 28. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal.

16.30 (výkop 17.00): FK Pardubice – Sparta Praha (utkáni 28. kola české Fortuna:liga) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 16.50 hodin).

18.00: Galatasaray Istanbul – Trabzonspor (utkáni 36. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Záznam ve 3.15 hodin, Sport 1 ve 23.00 hodin.

18.25 (výkop 18.30): AC Milán – Sassuolo Calcio (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.

18.25 (výkop 18.30): 1. FC Heidenheim – VfL Bochum (utkáni 30. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2.

18.30: WSG Swarovski Tirol – FC Red Bull Salzburg (utkáni 26. kola rakouské bundesligy) – Sport 2.

18.55 (výkop 19.30): Slavia Praha – Fastav Zlín (utkáni 28. kola české Fortuna:liga) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 19.00 hodin).

18.55 (výkop 19.00): Tottenham Hotspur – FC Southampton (dohrávané utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).

18.55 (výkop 19.00): UD Levante – FC Sevilla (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3.

20.30: FC Lugano – FC St. Gallen 1879 (utkáni 30. švýcarské Superligy) – Arena Sport 2.

20.40 (výkop 20.45): Spezia Calcio – Inter Milán (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.

20.40 (výkop 20.45): Juventus Turín – FC Parma (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.

21.10 (výkop 21.15): FC Aston Villa – Manchester City (dohrávané utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).

21.30: České fotbalové legendy (4/11) – Tomáš Ujfaluši (dokumentární cyklus jedenácti osobností úspěšného období českého fotbalu 1996 až 2004) – ČT 2.

21.55 (výkop 22.00): FC Cádiz – Real Madrid (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3.

22.00: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 28. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

ČTVRTEK 22. DUBNA 2021

12.55: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 28. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

15.00: Alanyaspor – Gaziantepspor (utkáni 36. kola turecké Süperligy) – Sport 2.

16.30: Fotbal – Extra (pozvánka na 29. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza 5.20 hodin.

18.25 (výkop 18.30): AS Řím – Atalanta Bergamo (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 3.

18.45: Ajax Amsterdam – FC Utrecht (dohrávané utkáni 21. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 2.

18.55 (výkop 19.00): Atlético Madrid – SD Huesca (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.

20.40 (výkop 20.30): FC Curych – BSC Young Boys Bern (utkáni 30. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 2.

20.40 (výkop 20.45): SSC Neapol – Lazio Řím (utkáni 32. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): FC Leicester City – FC West Nromwich Albion (dohrávané utkáni 32. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).

20.55 (výkop 21.00): Real Sociedad San Sebastián – Celta Vigo (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.

21.55 (výkop 22.00): FC Barcelona – FC Getafe (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3.

PÁTEK 23. DUBNA 2021

11.45: Fotbal – Extra (pozvánka na 29. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
14.20 (výkop 14.30): SK Líšeň 2019 – Viktoria Žižkov (utkáni 20. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam ve 22.05 hodin.
18.00: Besiktas Istanbul – Kayserispor (utkáni 37. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): Karlsruher SC – FC Würzburger Kickers (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): Eintracht Braunschweig – FC Erzgebirge Aue (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2.
20.25 (výkop 20.30): FC Augsburg – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Arsenal – FC Everton (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): Stade Remeš – Olympique Marseille (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

SOBOTA 24. DUBNA 2021

12.55 (výkop 13.00): AS Saint-Étienne – Satde Brestois (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
12.55 (výkop 13.00): SC Paderborn 05 – Fortuna Düsseldorf (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 21.35 hodin.
12.55 (výkop 13.00): VfL Osnabrück – Holstein Kiel (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve 23.25 hodin.
12.55 (výkop 13.00): 1. FC Norimberk – 1. FC Heidenheim (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.
13.25 (výkop 13.30): FC Liverpool – FC Newcastle United (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 23.00 hodin.
13.30: AFC Bournemouth – FC Brentford (utkáni 44. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1.
13.50 (výkop 14.00): Dynamo České Budějovice – FK Jablonec, Sigma Olomouc – Baník Ostrava (utkáni 29. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznamy ve 21.00 hodin a ve 23.00 hodin.
14.15 (výkop 14.30): FC ViON Zlaté Moravce-Vráble – FC DAC 1904 Dunajská Streda (utkáni 6. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka).
14.55 (výkop 15.00): FC Janov – Spezia Calcio (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.
15.00: Trabzonspor – Karagümrük (utkáni 37. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 21.00 hodin, Sport 2 ve 2.00 hodin.
15.25 (výkop 15.30): 1. FSV Mainz/Mohuč 05 – Bayern Mnichov (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 3 záznam ve 23.30 hodin.
15.25 (výkop 15.30): VfL Wolfsburg – Borussia Dortmund (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 3.
15.40 (výkop 16.00): FK Mladá Boleslav – Slovan Liberec (utkáni 29. kola české Fortuna:liga) – ČT Sport. Záznam ve 2.00 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Watford – FC Millwall (utkáni 44. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
16.55 (výkop 17.00): FC Méty – FC Paris Saint-Germain (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
17.55 (výkop 18.00): FC Parma – FC Crotone (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
18.00: Antalyaspor – Galatasaray Istanbul (utkáni 37. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 23.00 hodin, Sport 2 ve 4.00 hodin.
18.00 (výkop 18.30): Viktoria Plzeň – 1. FC Slovácko (utkáni 29. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 18.10 hodin).
18.25 (výkop 18.30): FC West Ham United – FC Chelsea (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
18.25 (výkop 18.30): Bayer 04 Leverkusen – Eintracht Frankfurt nad Mohanem (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 1.
18.45: PSV Eindhoven – FC Groningen (utkáni 30. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1.
20.30: FC Laussane-Sport – FC Basilej 1893 (utkáni 31. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 2.
20.40 (výkop 20.45): Sassuolo Calcio – Sampdoria Janov (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Sheffield United – FC Brighton and Hove Albion (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – Real Betis Sevilla (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
21.45 (výkop 21.30): San Jose Earthquakes – FC Dallas (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.
00.05 (výkop 24.00): FC Los Angeles – FC Seattle Sounders (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.

NEDĚLE 25. DUBNA 2021

12.25 (výkop 12.30): Benevento Calcio – Udinese Clacio (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.
12.55 (výkop 13.00): FC Wolverhampton Wanderers – FC Burnley (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 22.25 hodin.
12.55 (výkop 13.00): OGC Nice – HSC Montpellier (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
13.50 (výkop 14.00): MFK Karviná – 1. FK Příbram, Zbrojovka Brno – FK Teplice, Fastav Zlín – FK Pardubice (utkáni 29. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal.
13.55 (výkop 14.00): SD Huesca – FC Getafe (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3.
14.30: Ajax Amsterdam – AZ Alkmaar (utkáni 30. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena 2 záznam v 18.30 hodin.
14.30: RZ Pellets WAC – FC Red Bull Salcburk (utkáni 27. kola skupiny o titul rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2.
14.55 (výkop 15.00): FC Leeds United – Manchester United (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
14.55 (výkop 15.00): Inter Milán – Hellas Verona (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
14.55 (výkop 15.00): ACF Fiorentina – Juventus Turín (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
14.55 (výkop 15.00): RC Lens – Olympique Nimes (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
15.30 (výkop 16.00): Sparta Praha – Slezský FC Opava (utkáni 29. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 15.50 hodin). O2 TV Fotbal záznam ve 21.00 hodin.
15.40 (výkop 16.00): MŠK Žilina – ŠK Slovan Bratislava (utkáni 6. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská TV Orange Šport.

16.10 (výkop 16.15): FC Villarreal – FC Barcelona (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3. Digi Sport 1 záznam ve 23.00 hodin.
16.45: Feyenoord Rotterdam – Vitesse Arnhem (utkáni 30. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
17.00 (výkop 17.05): SCO Angers – AS Monako (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
17.00 (výkop 17.30): Manchester City – Tottenham Hotspur (finálové utkání Anglického ligového poháru/Carabao Cup v londýnském Wembley) – NOVA Sport 1.
17.55 (výkop 18.00): Cagliari Calcio – AS Řím (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
17.55 (výkop 18.00): Borussia Mönchengladbach – Arminia Bielefeld (utkáni 31. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2.
18.00 (výkop 18.30): Bohemians Praha 1905 – Slavia Praha (utkáni 29. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam ve 23.00 hodin.
18.00 (relive, výkop 17.00): SK Rapid Vídeň – FC Red Bull Salcburk (utkáni 24. kola rakouské Tipico bundesligy) – Arena Sport 2. Záznam v pondělí ve 12.00 hodin.
18.00: Fenerbahce Istanbul – Kasimpasa (utkáni 37. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Záznam v 1.30 hodin.
18.25 (výkop 18.30): FC Sevilla – FC Granada (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 3.
19.55 (výkop 20.00): FC Aston Villa – FC West Bromwich Albion (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.05 (výkop 20.00): Sparta Praha – Slavia Praha (třetí čtvrtfinálové utkání play off české futsalové ligy) – ČT Sport.
20.40 (výkop 20.45): Atalanta Bergamo – FC Boloňa (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): Athletic Bilbao – Atlético Madrid (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
20.55 (výkop 21.00): Olympique Lyon – OSC Lille (utkáni 34. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
22.10: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 29. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.55 hodin.
23.50 (výkop 23.30): Los Angeles Galaxy – New York Red Bulls (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 1.

PONDĚLÍ 26. DUBNA 2021

8.25: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 29. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
17.55 (výkop 18.00): Karlsruher SC – FC Erzgebirge Aue (dohrávané utkání 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.
18.25 (výkop 18.30): FC Turín – SSC Neapol (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
20.00: TIKI-TAKA 29 (talk show po 29. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.25 (výkop 20.30): SV Darmstadt 98 – VfL Bochum (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.
20.40 (výkop 20.45): Lazio Řím – AC Milán (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
20.40 (výkop 20.45): Clermont Foot – LB Chateauroux (utkáni 35. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Leicester City – FC Crystal Palace (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): SD Eibar – Real Sociedad San Sebastián (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
22.15: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 29. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

Obětní beránek? Kúdela pyká víc než kdo jiný, analytička vidí jeden problém URL Automatický překlad

WEB, Datum: 19.04.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Martin Jůzek, Jan Pechánek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.04.2021 14:29, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Zajímavosti z fotbalu, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Zvláštní až výjimečná situace. Jedna kauza zastínila fotbalové dění v Česku – pobouřila politiky, přebila svátek s Arsenalem a spojila rivaly. Ano, Ondřej Kúdela má u zdejších fanoušků podporu. Mluví se o něm v nejvyšších soutěžích, debatuje o tom i parta z „pralesa“. Po vyřazení Slavie z evropských pohárů bude zákonitě klidněji. Ovšem ne pro českého reprezentanta, který nechce svůj boj vzdát. Podívejte se na mimořádné shrnutí Deníku.

"Český fotbalista dostal od UEFA stopku na deset zápasů. Rasisticky měl urazit Glenu Kamaru při vyhocené odvetě osmifinále Evropské ligy. Sám 34letý reprezentant však přiznal jen vulgarismus, nikoliv narážku na tmavou pleť soupeře.

Reakce z českého prostředí

Deník v uplynulých dnech oslovil desítky hráčů, trenérů i funkcionářů ze všech koutů země. V drtivé většině případů hovoří fotbalová veřejnost o nespravedlnosti. Zaznělo však i to, že Kúdela udělal velkou chybu, která by měla ostatní poučit – soupeři se i v případě do nebe volající křivdy prostě nenadává.

Radovan Kroulík, trenér Svitav „Jsme malý stát na východě. Ptám se, jak by kauza asi dopadla, kdyby místo Slavie stály ve stejné situaci Bayern, Real nebo Juventus.“

Štěpán Zahálka, kanonýr Admiry Praha „Trest mi přijde jako z jiného světa. Vezměte si, že italský fotbalista Paolo Di Canio dostal za hajlování stop na jeden zápas.“

Stanislav Purkart, trenér Přeštice „Podle mého názoru naprosto neadekvátní a obrácený verdikt. Kamara udělal velké divadlo a všichni mu to sežrali.“

Petr Stromecký, fotbalista Nového Boru „Kde to jsme? Kam se tohle až dostane? Ať už řekl cokoliv, tak dostane větší trest než za fyzické napadení, které je podloženo?“

Adam Hruška, brankář Polep „Zruší mu nejlepší sezonu kariéry. Nejde tolik o Slavii, ale hlavně o reprezentaci. Kde jsou důkazy? Co polehčující okolnosti?“

Pavel Berčík, předseda Pitína (zde Kúdela vyrostl) „Ondru znám. Je to slušný, hodný kluk. Finančně i materiálně podporuje turnaj pro děti. Vůbec mi na něj tohle nepasuje.“ „Tady se to hodně řeší. Myslím, že je jasné vidět, že tlak z Británie byl dost veliký. Nás naopak považují za nějaký pól.“

Hon na "čaroděje"?

Vnímání kauzy tady a na ostrovech se liší diametrálním způsobem. Zatímco v Česku panuje u mnohých obava, že jde o hon na čarodějnic (respektive spíš čaroděje), za Lamanšským průlivem to vidí jinak. A tamní média referují o Kúdelovi jako o rasistovi. Deník proto o názor požádal Alici Němcovou Tejkalovou, děkanku **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Kde je podle ní problém? „Vždy rozhoduje kulturní kontext, a ten náš je naprosto odlišný od britského. Myslím, že především proto ne všem tady dochází, jak významné téma je to v Británii, o co víc jsou k němu senzitivnější a jak často ho automaticky předpokládají, když se něco podobného odehraje, protože rasismu historicky i v současnosti řada lidí s jinou barvou pleti reálně každodenně čelí. A jsem přesvědčená, že kdyby Ondřej Kúdela hrál v Británii, nikdy by ho ani nenapadlo takto přijít k hráči jiné barvy pleti a zakrýt si rukou ústa, kdyby mu opravdu nechtěl říct něco rasistického. V tomhle se máme stále ještě kam posunovat a víc naši společnost vzdělávat,“ vysvětlila mediální analytička.

Tresty za rasismus ve fotbale

S rasismem se potýká fotbalový svět takřka odnepaměti. Obvykle nejvíc jsou trestány kluby za nenávislné projevy fanoušků (pokutou, zavřeným stadionem). Ale objevily se i případy, kdy výrazně pykají i hráči, třeba ve Francii za urážku o „špinavé opici“ skončil amatérský fotbalista u soudu, jenž mu vyměřil podmínku.

Tři křiklavé případy 2006: Nikola Mijailović (Wisla Krakov) Pět zápasů stop za slovní útok na Benniho McCarthyho. Šlo o vůbec první trest za rasismus, který udělila UEFA. 2012: John Terry (Chelsea) Anglie má máslo na hlavě. I legendární kapitán Chelsea a reprezentace nesměl hrát čtyři zápasy za rasistickou urážku. 2019: Peter Beardsley (Newcastle U23) Někdejší reprezentant jakožto kouč přišel za soupeřem afrického původu a?nadával mu. Distanc na osm měsíců!

Pro zvětšení infografiky klikněte na obrázek

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s **Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy** a Ministerstvem vnitra oslovilo starosty a

starostky obcí s žádostí o spolupráci na plošném dotazníkovém šetření o možnostech podpory obcí v oblasti školství.

Akademická obec i státní správa vnímají problém přetížení a nedostatečné podpory obcí (a jejich škol) jako zásadní. Dotazník je určen pro zjištění potřeb obcí, zmapování aktivit obcí vůči školám a pro zjištění názoru na uvažovaná opatření pro jejich podporu. Cílem je od začátku provádět uvážené změny v úzké spolupráci s obcemi.

Znění dopisu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy:

č. j.: MSMT-9719/2021-1

Vážené starostky, vážení starostové, jedním ze zásadních opatření Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2030+, kterou se dalších 10 let bude řídit rozvoj vzdělávací soustavy v naší republice (a kterou naleznete na portálu EDU.cz), je účinná podpora a pomoc školám i vám, jejich zřizovatelům.

Ředitelé škol by se měli soustředit především na vzdělávání a být pedagogickými lídry pro své učitele, ale vedle pedagogické práce musí řešit řadu administrativních a provozních záležitostí. Města a obce často nemají časové či expertní kapacity, aby školám ve všem pomáhaly. Nová Strategie 2030+ proto plánuje systémové změny, které pomohou vedení škol uvolnit ruce od zátěží a břemen, např. v oblasti řízení škol, legislativy, financování, ale také v oblasti strategického rozvoje škol, zavádění inovativních metod do vzdělávání a dalších. MŠMT v rámci implementační karty „Podpora a řízení škol“ realizuje soubor aktivit, mezi které patří také nalezení modelu efektivní podpory.

Znat potřebu, ale i možnosti Vás z praxe, je důležité! Proto je jednou z aktivit i plošné dotazníkové šetření, které MŠMT realizuje s **Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy**, Ministerstvem vnitra a zástupci samospráv. Obsahuje důležité otázky, o jejichž vyplnění bych Vás rád požádal!

Ve zlepšení kvality a řízení vzdělávací soustavy vidíme příležitost ke snížení krajových nerovností. Navrhovaná opatření musí respektovat podobu a strukturu vzdělávací soustavy, přičemž je třeba stavět na tom, co funguje, a měnit jen to, co opravdu přímo prospěje k lepšímu vzdělávání.

Za Vaši spolupráci předem děkuji!

S pozdravem

Mgr. Jaromír Beran

Dopis **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**:

Vážená paní starostko, vážený pane starosto, akademická obec i státní správa vnímají problém přetížení a nedostatečné podpory obcí a jejich škol jako zásadní. Vážně se tedy hovoří o možných způsobech podpory.

V rámci projektu řešeného na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a ve spolupráci se zástupci obcí, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvem vnitra byl připraven dotazník, o jehož vyplnění bych Vás rád požádal:

<https://www.click4survey.cz/XXX>

(Dotazník je určen k vyplnění nejvyšším politickým představitelem obce.)

Dotazník je určen pro zjištění potřeb obcí a jejich kapacit, zmapování aktivit obcí vůči školám a pro zjištění názoru na uvažovaná podpůrná opatření. Cílem je od začátku provádět uvážené kroky v úzké spolupráci s obcemi a získat pro budoucí kroky důkladný informační podklad.

Výzkum, realizovaný v této fázi skrze dotazníkové šetření, představuje jediný způsob, jak získat potřebné informace o realitě v obcích a o názorech jejich představitelů.

Prosím, najděte si půl hodiny a dotazník vyplňte. Pomůžete tím k informované tvorbě politik.

Děkuji Vám za věnovaný čas i energii

Jakub Černý

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

24688431@fsv.cuni.cz/

604 513 158

1 Díky meziresortní spolupráci se povedlo mnohé informace získat z databází státní správy, část informací ale ze zdrojů státní správy získat nejde a v případě postojů a konkrétních činností ani nikdy nepůjde. Pro jejich zjištění byl proto vytvořen tento dotazník.

Pondělní glosy Miroslava Macka.

Premiér Andrej Babiš (ANO) oznámil, že existuje důvodné podezření ze zapojení důstojníků ruské tajné služby GRU do výbuchů muničních skladů ve Vrbětících. Sklad číslo 16 ve Vrbětících explodoval 16. října 2014, druhý sklad číslo 12 pak 3. prosince téhož roku. Česká policie hledá v této souvislosti dva muže s ruskými pasy. Dvojice se měla na podzim 2014, kdy k neštěstí došlo, pohybovat v ČR, zejména na Moravě. Policie zveřejnila jejich fotografie a jsou na nich stejní muži, které ve Velké Británii podezírají z otravy dvojitého agenta Sergeje Skripala novičokem v roce 2018. Ministr zahraničí Jan Hamáček vyhostil všechny diplomaty, kteří byli identifikováni jako příslušníci ruských tajných služeb GRU a SVR. Jde o 18 osob. Na opuštění ČR mají 48 hodin. Tolik zpráva. Vsjó jásno. Chybí již jen drobná informace, kdo přesně zaúkoloval ty naše vládnoucí debily, aby se ihned zapojili do protiruského tažení, protože si to strýček Sam přeje. U opozičních stran úkolovat netřeba, ty to mají přímo v popisu práce. A protože jsme v Česku, tak tu americkou báhorku ještě naši vládní činitelé řádně zvojtí. Škoda jen, že do toho nezamontovali alespoň to otrávení ryb v Bečvě, ta je přece také na Moravě, a bylo by to vyřešeno. A korunu tomu všemu nasadil expremiér Sobotka, který se domnívá, že Rusové tehdy nebyli spokojeni s tím, že se po divokých povolebních událostech (lánský puč) v roce 2013 dostala k moci Sobotkova vláda ČSSD, hnutí ANO a lidovců a chtěli tuto vládu destabilizovat. A čím více nám toho budou politici vysvětlovat a zaplétat se do toho, tím větší to bude sranda. Viz Hamáček, který tvrdí, že jeho (zrušená) cesta do Moskvy byla jen zastíracím manévrem, aby Rusové nevěděli, že my víme! Joj, to bude švanda!

Tisková konference neměla být v sobotu večer a měla být daleko lépe připravená. V rozhovoru pro Seznam Zprávy to řekla expertka na komunikaci Denisa Hejlová, která vede Katedru marketingové komunikace na [FSV](#) [UK](#).

Jasně, důležitá je forma. Jen zapoměla dodat: Kdybyste si najali mě, tak bych ty bláboly prodala vševěřícím blbcům mnohem lépe.

Ideální by bylo, kdyby soud vládní protiprávní rozhodnutí nejen zrušil, ale na ty, kteří protiprávně rozhodli, uvalil soudní opatření - např. zákaz činnosti ve státní správě a finanční postih. V okamžiku, kdy se protiprávní jednání v nejvyšších státních funkcích netrestá, nelze přece mluvit o právním státě a vládě zákona.

Univerzita v anglickém Hullu se rozhodla, že chtějí po studentech, aby jejich psané texty byly gramaticky v pořádku, je „homogenně severoevropské, bílé, mužské a elitářské“ a pro studenty zahraničního původu diskriminující. Nyní se tedy bude hodnotit jen „autentický akademický hlas, kterým student komunikuje komplexní myšlenky“.

Také máte pocit, že pokud se zavčas neubráníme, jsme komplexně v pr...?

Skok z trampolíny až do kancléřského křesla? Merkelovou se chystá vystřídat ambiciózní šéfka Zelených [URL](#)

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: iHNed.cz Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 00:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Půl roku před parlamentními volbami jsou s 21 procenty preferencí němečtí Zelení druhou nejsilnější stranou v zemi, hned za křesťanskými demokraty odcházející kancléřky Angely Merkelové. A od pondělí mají jasno, kdo je v září do voleb povede. Jedničkou kandidátky a uchazečkou o kancléřský post bude čtyřicetiletá Annalena Baerbocková, dosavadní spolupředsedkyně strany. Vedení partaje jí tak dalo přednost před kolegou, jednapadesátiletým spolupředsedou Robertem Habeckem.

„Tři roky jsem ve vedení strany, k tomu pracuji jako poslankyně a mám dvě malé děti. Je to opravdu těžké, ale zvládnout se to dá,“ citoval Baerbockovou německý list Handelsblatt. Matka dvou dcer předškolního a školního věku je poslankyně Spolkového sněmu od roku 2013 a nové výzvy se nebojí. Naopak. Energická politička, u níž straničtí kolegové oceňují široký rozhled a schopnost inteligentně se vyjadřovat k různým tématům, o křeslo spolkové kancléřky velice stojí.

Kritikům, kteří o jejích možnostech pochybují, doporučuje podívat se na jiné země. „Ve Finsku či na Novém Zélandu jsou šéfky vlád současně také matkami malých dětí,“ říká potenciální nástupkyně Angely Merkelové. Odkazuje například na finskou premiérku Sannu Marinovou, která do čela země nastoupila ve svých 34 letech, a ve vládě má navíc hned několik mladých ministryň s dětmi.

Baerbocková vyrůstala spolu se sourozenci na selském dvoře v Pattensenu nedaleko dolnosaského Hannoveru. V dětství dlouho sportovala, věnovala se skokům na trampolíně. Po maturitě studovala v letech 2000 až 2004 na Hamburské univerzitě politické a právní vědy. Potom strávila dva roky studiem mezinárodního práva a ekonomie na britské London School of Economics.

V politice začínala od nejnižších pater. V mládí si vyzkoušela práci asistentky poslanců za stranu Zelených ve Štrasburku i v Bruselu. Později se věnovala zahraniční a bezpečnostní politice.

Zkušenosti s faktickým vládnutím ale Baerbocková nemá. V tom ji převyšuje stranický kolega Winfried Kretschmann, dvaasedmdesátiletý politik, který je už od roku 2011 předsedou zemské vlády v Bádensku-Württembersku. To je jediná spolková země, kde mají Zelení premiéra. V letošních březnových volbách tam výrazně posílili, když pro ně hlasoval skoro každý třetí volič, a Kretschmann bude už potřetí sestavovat zemskou vládu.

„Kretschmann je veliký pragmatik, což Baerbocková úplně není. Rozhodně ale nepatří k zeleným fundamentalistům, naopak patří mezi realisty, takže nějaké pohromy pro Evropu a pro Česko po jejím případném nástupu do funkce se obávat nemusíme,“ podotkl Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Zelení se budou podle něj snažit německou hospodářskou a zahraniční politiku změnit. „Posunout ji tak, aby se více řídila jejich principy a hodnotami, což se týká například představ o modernizaci hospodářství,“ dodal. Upozornil také, že pokud se budou Zelení podílet na příští vládě, budou usilovat o posílení evropských nadnárodních institucí. „To by byla poněkud jiná cesta, než kterou šli Merkelová a před ní ještě Gerhard Schröder, kladoucí větší důraz na národní státy a v rámci toho i na posílení role samotného Německa,“ doplnil Handl.

Zelení v Německu v poslední době poněkud slevili ze svých dříve radikálních představ o opatřeních, která chtějí co nejdříve přijmout na ochranu klimatu. Umírněné křídlo, k němuž patří i Baerbocková, uznává, že kromě kritérií ekologických existují i kritéria ekonomická.

Základní požadavky zakotvené ve stranickém programu, jehož konečnou podobu schválí červnový sjezd, ale platí. Týkají se v prvé řadě energetiky. „Výstavba obnovitelných zdrojů vážně, rozhodnutí o útlumu uhlí přichází příliš pozdě a pokrok není znát ani v dopravě a stavebnictví,“ uvádějí Zelení.

Prosazují rovněž zpřísnění cílů v ochraně ovzduší. Objem emisí, které se do něj vypouštějí, má podle stávajícího vládního záměru v roce 2030 ve srovnání s rokem 1990 klesnout o 55 procent, Zelení požadují omezení o 70 procent. Peníze na plnění cíle by se měly získat i citelným zdražením emisních povolenek.

Spolková vláda plánuje postupně utlumit uhelnou energetiku do roku 2038. Zeleným se to zdá příliš pozdě. Spalování uhlí v elektrárnách a teplárnách by podle nich mělo skončit už v roce 2030. Běžnou součástí obytných domů podle nich musí být střešní solární panely.

Zelení také chtějí snižovat státní zadlužení a z tohoto důvodu nepovažují snahu některých stran zmírňovat daňovou zátěž za správnou cestu. Ale podle nich existují i jiné dluhy, které se v žádných účetních knihách nevedou. „Investujeme velice málo do budoucnosti naší země. Německo je v zavádění vysokorychlostního internetu na chvostu Evropské unie,“ uvádí Baerbocková, která dělá dobrý dojem i na německé průmyslníky a další podnikatele.

„Dovede bleskově a chytře reagovat, působí svěžeji než její strana jako celek,“ vyjádřil se v listu Handelsblatt jeden z firemních šéfů, který si nepřál být jmenován. Další dotázaný jde ještě dál. „Po zářijových volbách nás čekají čtyři roky černo-zelené koalice, tedy CDU/CSU a Zelených. Potom bude následovat koalice zeleno-černá s Baerbockovou jako spolkovou kancléřkou,“ předpovídá vysoce postavený německý manažer.

Špioni v Karlových Varech umetali cestičku bolševikům, okupantům a kupovali nemovitosti

TISK, Datum: 20.04.2021, Zdroj: Karlovarský deník, Strana: 3, Autor: KAMILA MINAŘÍKOVÁ, Vytiskeno: 880, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 01:04, Čtenost: 5 134, Rubrika: Region, AVE: 20 809,92 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Karlovy Vary – Počinání ruské špiónážní sítě ve Vrbětících bylo šokem. Její aktivní a rozmáchlé působení na českém území ale není žádnou novinkou. Rozvědčící promixovaní s diplomaty nesídlí jen na ambasádě v Praze, jejich aktivity byly v minulosti zaznamenány i v Karlových Varech. Podle badatelů se ale nejedná o žádnou novinku. Začátek působení GRU dokládají záznamy z roku 1925.

Karlovy Vary začaly být u Rusů oblíbené už v dobách imperiálních. Nepřekvapivě, jako oblíbené lázeňské letovisko. Na počátku 18. století město navštívil car Petr I.

Veliký. Ruská šlechta sem od té doby pravidelně jezdila a zapouštěla kořeny. I výstavbou a mecenášskými aktivitami. „Roku 1898 tam byl podle vzoru kostela poblíž Moskvy postaven pravoslavný chrám sv. Petra a Pavla, jehož stavba byla zčásti sponzorována zámožnými karlovarskými pacienty ruského původu,“ připomíná Václav Čepelák z **Fakulty sociálních věd UK Praha** v článku odborného časopisu Lidé města.

Po pádu carského režimu a Říjnové revoluci se měly stát Karlovy Vary nejen turistickým cílem, ale také politickým.

„V Karlových Varech měla expozituru nejen domácí československá, ale také ruská, německá, bulharská i japonská tajná služba,“ říká karlovarský badatel Jaroslav Fikar. Své poznatky o špiónážní síti shrnuje v knize Karlovarská tabu, pro kterou čerpal dokumenty i z archivů KGB. Ruská vojenská rozvědka GRU, které se připisují útoky ve Vrbětících, tam měla verbovat agenty už ve 20. letech. „Jak uvedl ve svých pamětech generál KGB Vitalij Pavlov, měli zde Rusové rezidenturu již od roku 1925,“ vypočítává Fikar. „Jejím cílem bylo mapovat terén a verbovat agenty nejen z české a početné ruské komunity, ale také z německé a polské,“ popisuje badatel.

Nejcennější úlovek se jí podařil v listopadu 1929, kdy naverbovala jako agenta Richarda Sorgeho. Legendární špión, později vyznamenaný jako Hrdina Sovětského svazu, okouzlil rozvedku doktorským vzděláním, osvojením si cizích jazyků i politickým smýšlením. Byl členem německé komunistické strany. Naverboval ho sám náčelník 4. oddělení GRU Jean Karlovič Berzin.

Rozpínavosti špiónážních sítí nahrávalo v Karlových Varech i umístění letiště. Už ve 20. letech se odsud létalo do Berlína, Londýna, Paříže i Vídně. „Richard Sorge ale nebyl zdaleka jediným agentem naverbovaným v Karlových Varech. V říjnu 1948 zde kontaktovala GRU Williama Fischera, který žil v New Yorku pod jménem Emil Robert Goldfus a získával strategické informace o vývoji vodíkové bomby,“ doplňuje Jaroslav Fikar.

Velkou roli sehráli špioni Sovětského svazu i před invazí vojsk Varšavské smlouvy do Československa. „KGB v Československu začátkem roku 1968 takzvanou operaci Progress,“ vysvětluje Jan Nedvěd z karlovarského muzea. Šéf KGB Jurij Andropov vytvářel falešné důkazy o kontrarevoluci, které předával Moskvě. Tím se měla připravit v politbyru půda ke schválení vojenského zásahu. KGB využívala agenty, kteří se v Československu vydávali za západní Němce či Rakušany, Brity a další národnosti.

„V ČSSR měli za úkol navázat kontakty s širokým spektrem opozičních 'kontrarevolučních' sil, kontrolovat jejich činnost a shromažďovat informace,“ vysvětluje Nedvěd.

Skupina takových agentů přijela přibližně měsíc před invazí do Karlových Varů.

Členové KGB se vydávali za lázeňské hosty. „Agenti cestovali mezi Karlovými Vary a Prahou, kryti sportovními zájmy, s tenisovými raketami. Měli kontakty na náčelníka SNB Bohumíra Molnára, jednoho z těch, kteří od počátku invaze ochotně spolupracovali s okupační mocí,“ doplňuje Jan Nedvěd. Ospravedlnit invazi do Československa měly i nálezy amerických zbraní. „V polovině července otiskla moskevská Pravda anonymní informaci z Prahy, že v oblasti Karlových Varů byl objeven tajný sklad zbraní, dodaných údajně z USA pro sudetské revanšisty a stoupence restaurace starých pořádků. I v dalších socialistických zemích tisk informoval o chystaném kontrarevolučním vystoupení,“ uvádí historik. Veřejná bezpečnost skutečně na Sokolovsku zbraně našla, soustředěné byly do batohů či beden s anglickými nápisy. Další zbraně se našly i u hranic s NDR. Jednalo se ale o řízenou akci KGB, kterou po čase prozradilo stáří zbraní, výroba beden v SSSR a látka batohů, která pocházela z NDR. A také ruské nápisy. V roce 1968 ale akce splnila účel a sovětské politbyro invazi do Československa odsouhlasilo. Co nezvládly při upevňování sovětského vlivu do roku 1989 zbraně, zvládly po pádu Sovětského svazu peníze. Nemovitosti v Karlových Varech začali skupovat ruští investoři, podnikatelé. Mimo jiné i mafie a možná trochu překvapivě tajné služby. Často ruku v ruce. Na počátku 90. let tehdejší ředitel Bezpečnostní informační služby Oldřich Černý poznamenal, že hranice mezi legitimním obchodem, špiónáží a jednáním mafie se v Karlových Varech smazává. „V roce 1997 BIS uvedla, že ruské zpravodajské služby koupily značné množství realit v Karlových Varech,“ uvádí autor Tony Wesolowsky v odborném periodiku Bulletin of the atomic scientists. V roce 2000 uveřejnil německý Der Spiegel článek, ve kterém odhadoval majetek ruských tajných služeb v Karlových Varech na hodnotu třiceti milionů amerických dolarů. Důvodů, proč si tam rozvědky vytvářely zázemí, bylo několik. Blízkost k německým hranicím i umístění České Evropy, tak i v NATO. Závěry německého média tehdejší primátor města Josef Pavel prostřednictvím svého tiskového odboru odmítl.

Foto autor: Foto: sbírka Jaroslava Fikara

Foto popis: JAN KARLOVIČ BERZIN, náčelník sovětské vojenské rozvědky v letech 1924–1935.

Foto popis: RICHARD SORGE. Životní pouť špiona skončila v japonském zajetí popravou.

Foto popis: NOVINÁŘSKÝ PRŮKAZ Richarda Sorgeho. Informace získával pro zahraniční tisk i pro sovětskou GRU.

Akt mezinárodní agrese, nebo útok na zboží? Dezinformační boj prohráváme, říká expertka na PR Hejlová [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Rostislav Taud, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 10:50, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Od sobotního večera jedou dezinformační weby na plné obrátky. Dokonce i premiér Andrej Babiš nečekaně změnil rétoriku k útoku ruských špiónů ve Vrbětících. A Pražský hrad mlčí. Jak hodnotit komunikační strategii jednotlivých stran?

Proti obvinění ze zapojení ruských tajných služeb do výbuchů ve Vrbětících v roce 2014 se Rusko brání zdánlivě jednoduchou metodou: všechno popřít a označit za výmysl. „Není tam ale pouze tato metoda,“ varuje v pořadu Jak to vidí... Denisa Hejlová, expertka na PR a strategickou komunikaci z Univerzity Karlovy.

Komu věřit?

„Je tam další spousta nástrojů, taktik a technik, které jsou propracovanější. A především je za tím mnohem větší lidská síla a nasazení. A taky využití technologií. Včetně komunikace v on-line prostoru, kdy se i vkládají různé názory do diskuzních fór na on-line médiích, na sociálních sítích apod.“

„Jde o to nabídnout různé další příběhy, různá další vysvětlení. Tak, aby si lidé potom mohli říct: Čert ví, co za tím vězí. My nemáme jednoznačné informace. Nevíme, komu máme věřit. Tak si o tom budeme myslet své,“ vysvětluje Hejlová.

Proč se snadno věří lžím?

Proč je společnost náchylná věřit dezinformacím? „Dezinformace jsou do značné míry důvěryhodné. Minimálně z 90 % se musí opírat o fakta. O to, čemu lidé věří. A musí nabízet nějakou interpretaci překvapivých souvislostí, které lidé uvěří.“

„Lidé mají psychologickou potřebu dávat věcem smysl. Zároveň u nás v České republice je rekordně nízká důvěra vládě. Když se tyto dvě věci spojí, potom lidé hledají jakékoli jiné vysvětlení než to, co jim nabízí vláda.“

„Strategie Ruska je sofistikovanější. Je to zacílené na různé typy lidí. Každému konvenuje jiný způsob vysvětlení,“ míní vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Situaci podle ní neprospívá ani to, jak byla a je celá záležitost komunikována českou vládou.

Babišův obrat

„Ten příběh by měl být především jednoznačný. Vláda si musí být jistá, co chce říct a jaké kroky chce podnikat. Jestliže zastává pozici, že to byl akt mezinárodní agrese, pak se podle toho musí chovat. Nejde jeden den vyhostit diplomaty a druhý den říct, že to byl jen útok na zboží,“ připomíná nenadálý komunikační obrat premiéra Andreje Babiše.

„Můžeme spekulovat, zda Babišovo změkčování konfliktu není proto, aby konvenovalo jeho voličům. Názor na tuto kauzu bude velmi odlišný mezi voliči jednotlivých stran. Naprosto jiný názor na Vrbětice budou mít voliči SPD, ANO a KSČM než voliči ostatních stran.“

Mlčení Pražského hradu

Z Pražského hradu zatím zaznívá jen ticho. „I mlčení je velmi významný komunikační akt,“ připomíná Hejlová. „Už jenom tím, že prezident řekl, že bude týden mlčet, tak to mlčení si lidé různým způsobem vykládají.“

„Tady není důvod pro to, aby za týden byla situace jiná. Ta situace může být jiná za den, za dva, za měsíc nebo za půl roku. Ale to, že řekne, že se vyjádří za týden, v sobě nese nějaký význam,“ myslí si. „Každopádně tu vidím nepříliš dobře rozjetou bitvu pro českou stranu,“ shrnuje.

Další témata rozhovoru: co je PR; strategická komunikace v současném konfliktu s Ruskem kvůli účasti ruských špiónů ve Vrbětících; důvěra lidí v dezinformace; mezinárodní slogan České republiky.

Regulace zbraní v USA naráží

TISK, Datum: 20.04.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 12:12, Rubrika: Názory, AVE: 20 873,06 Kč, Země: Česko

Prezident USA Joe Biden připravil několik opatření, která mají lépe regulovat prodej střelných zbraní. Jeho cíle ovšem bude těžké naplnit, přestože přísnější pravidla podporuje většina Američanů.

KOMENTÁŘ Jiřího Pondělíčka

Spojené státy vedou statistiku v počtu střelných zbraní, v rukou civilistů jich je dokonce víc, než má USA obyvatel. Na druhém místě obyvatelé Falklandských ostrovů jich mají zhruba polovinu. Jediné, co by to mohlo změnit, by byla iniciativa na zpětný odkup zbraní, což je věc naprosto neprůchodná. Biden si také dal záležet, aby všechny majitele ujistil, že jeho regulace nejsou útokem na druhý dodatek americké ústavy, který zaručuje právo vlastnit zbraně, což patří k tamějšímu pojetí osobní svobody. Navzdory tomu, co se občas píše, jsou plně automatické zbraně v USA dosti silně regulovány. V roce 1968 byl zakázán jejich dovoz a roku 1986 de facto jejich výroba. Potíž je však v tom, že zbraně samonabíjecí dokážou střílet vysokou kadencí, a to i díky příslušenství. Právě na ně míří jedno z prezidentových exekutivních nařízení. Ministerstvo spravedlnosti má prověřit, zda zbraně vybavené speciální stabilizační pažbou nespádají pod stejné regulace jako plně automatické zbraně.

Soucit příliš nefunguje

Prezident Biden apeloval především na lidský soucit s oběťmi masových střelců, nicméně tahle taktika dlouhodobě moc nefunguje. Po případech střelby na různých typech škol se vždy krátkodobě zvedla vlna rozhořčení, která ovšem nikdy dlouho nevydržela a nevedla ke smysluplným změnám. Někteří komentátoři na televizní stanici Fox News například přezřívají útok na střední škole na Floridě přímo zesměšňovali za to, že volali po větší regulaci zbraní.

Co je však docela nové, byla Bidenova věta, že vysoký počet úmrtí způsobených střelnými zbraněmi se stal pro Spojené státy mezinárodní ostudou. Doposud totiž politici problém rámovali především jako domácí záležitost. Američané jsou ale na poučování ze zahraničí dost citliví, takže je otázka, zda tento postup přinese ovoce.

Prezident má jistě také pravdu, že vysoký počet střelných zbraní představuje problém veřejného zdraví. Vysoký počet sebevražd je v zemi spáchán právě jimi, a ač je míra sebevražd celkově nižší než třeba ve Švédsku, kulturně bližší Spojené království jich vykazuje bezmála o polovinu méně. Ani to však nejspíš nebude argument, jenž by Američany mobilizoval. Potíž je především v tom, že jakékoli přísnější regulace blokují republikáni a voliči je za to zjevně netrestají. Je to zvláštní, neboť podle průzkumů většina Američanů podporuje přísnější normy, a to především zrušení výjimek na prověrky. Tu musíte mít, chcete-li si koupit zbraň třeba v obchodě od licencovaného prodejce. Ale už ji nepotřebujete, když nakupujete od soukromníka nebo na výstavě.

Mluvil o tom i bývalý prezident Donald Trump, který jinak své voliče s oblibou strašil, že jim demokraté chtějí zbraně vzít. Přitom to byl on, kdo prohlásil, že by dal přednost postupu, kdy by zbraně byly rizikovým lidem zabaveny i bez soudního příkazu. Jenže nakonec se nestalo nic.

Dá se očekávat, že i teď budou republikáni jakékoli přísnější regulace blokovat. To platí jak na federální úrovni, tak v jednotlivých státech. Ty, kde místní sněmovny ovládá Republikánská strana, totiž momentálně zavádějí benevolentnější zákony a nařízení. Příkladem mohou být Tennessee a Iowa, kde by ke koupi a nošení zbraně nově nebylo třeba mít povolení.

Rozdíly v přístupu mezi demokratickými a republikánskými státy jsou dalším dokladem, nakolik politicky polarizovaný spor to je. Zkrátka dokud nebudou mít republikáni pocit, že je jejich politika v této otázce u voličů toxická, nic se v této věci nezmění.

Vrbětice jako součást zpravodajské války? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Daniel Kaiser, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 12:53, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Rubrika: Týdeník, Domov, Homepage, Krátké zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,15

Předložené rozuzlení víc než šest let starého výbuchu v muničním skladu ve Vrbětících způsobilo i výbuch v domácí politice a vyvolalo mnoho otázek. O věrohodnosti policejní konstrukce a o bezpečnostně-politickém trojúhelníku USA–ČR–Rusko debatují bývalý náměstek ministerstva zahraničí a velvyslanec ve Francii Petr Drulák, vedoucí katedry východoevropských studií **FSV UK v Praze** Daniela Kolenovská, dlouholetý náměstek ředitele rozvědky (ÚZSI), dnes výzkumný pracovník CEVRO Jan Paďourek a konečně spolupracovník prezidenta Václava Havla a posléze zástupce ředitele rozvědky v letech 1993–1998 Rudolf Růžička.

Dámo a pánové, dává vám úřední verze výbuchu ve Vrbětících smysl?

Paďourek: Mně to plně zapadá do kontextu toho, co zpravodajské služby dlouhodobě říkají. Ony to jak známo říkají v několika vrstvách. Pro mě je to jakési vyústění, i když tento případ má skutečně jaksí výbušnější charakter, a to nejen kvůli tomu výbuchu, ale i proto, že to je naprosto bezprecedentní útok.

Růžička: Mně se naopak celý případ zdá bizarní, respektive jsem z něj dost v šoku. Začneme skutkovou podstatou: přijde mi maličko divné, a vyplývá to i z vystoupení IMEX Group, která ten sklad měla pronajatý, že zničehonic dva ruští občané, z nichž jeden byl údajně identifikován našimi službami už od ledna 2014, kdy prý byl v Praze, vstupují do areálu. Já vždycky zkoumám důvod, proč se něco stalo. Nejčastěji uváděný motiv v tomto případě je zabránit dodávkám střeliva a zbraní ukrajinské armádě, která bojovala se separatisty. A to si tedy nejsem jist, že ty zbraně z Vrbětíc Ukrajinci opravdu potřebovali, pokud to tedy opravdu byly lehké pěchotní zbraně. Každopádně vím, že když tajná služba připravuje takovouto akci, je povinností každého řídicího důstojníka, jeho nadřízených a případně státních činitelů zkoumat rizika operace, porovnávat výnosy a možné náklady. Tady se fatálně narušily vztahy České republiky s Ruskou federací, podle mě na dlouhou dobu. To ta GRU i další, kteří o tom nad ní rozhodovali, museli zakalkulovat. Nevím, jestli by náhodou Rusové takové zásilce lehkých zbraní nemohli zabránit jiným způsobem. Takže tu mám lehké pochybnosti, nota bene když se pak řekne, že to způsobili dva ruští špioni, kteří se potulují Evropou a tu vyhodí sklad ve Vrbětících, tam se neúspěšně pokusí zavraždit bulharského obchodníka se zbraněmi, nakonec se znovu neúspěšně snaží zabít svého bývalého kolegu Skripala v Salisbury. A částečně pod stejnou identitou. To mi tedy připadá, že v takovém případě jsou to normální paka a diletanti, nechápu, proč by pak měli následně od Putina dostat vysoké vyznamenání.

Paďourek: Já jsem v Rusku dlouhodobě pracoval a přicházel jsem zcela oficiálně do styku s představiteli ruských služeb, i když nikoli konkrétně s GRU, ale s FSB a SVR (civilní kontrarozvědka a rozvědka – pozn. red.). Typově a metodologicky jsou si ovšem ty organizace dost podobné. To, co říká Rudolf, že by měli předem udělat důkladnou rozvahu, tak oni přesně takhle nepracují. Místo aby metodicky zvažovali všechny možné důsledky své akce, mnohdy spíš pracují ve stylu ruských mafií. To znamená naprostý nezájem o to, jestli v akci zabiju pět nebo deset lidí. Což se přesně ukázalo ve Vrbětících. Položí nálož a nejsou ani schopni zajistit, aby ta nálož nebouchla v přítomnosti lidí. Z tohoto pohledu je celá věc daleko jednodušší. Oni prostě neberou ohledy.

Růžička: Honzo, ty tvrdíš, že v tom skladu byli Rusové, navíc že svou nálož špatně načasovali. Z vyjádření zaměstnanců IMEX Group tohle tedy moc nevyplývá. Já pochybuji, že tam vůbec byli. Ale i pokud tam přišli, tak tam museli uložit bomby dvě. To je tak jednoduchá operace? ptám se.

Celý Salon si můžete přečíst již nyní na EchoPrime. Nebo od čtvrtka v tištěném vydání Týdeníku Echo.

Upravte termíny přijímaček, apelují středoškoláci na rektory URL Automatický překlad

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Filip Šára Novinky ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 15:59, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

Zástupci středoškoláků dali dohromady otevřený dopis adresovaný rektorům vysokých škol, ve kterém upozorňují na problém překrývání termínů maturitních a přijímacích zkoušek na vysoké školy. Nemají podle svých slov dostatek času na přípravu a současné uspořádání termínů prý může zvýhodňovat uchazeče ze zahraničí. Podle předsedy České konference rektorů Petra Skleničky VŠ slíbily, že vyjdou studentům s termíny vstříc.

„Apelujeme na vás, abyste zvážili posunutí termínů, popřípadě jejich přidání s větší časovou mezerou mezi jednotlivými termíny,“ stojí v textu žáků sdružených ve spolcích Středoškolský sněm hl. m. Prahy a Česká středoškolská unie (ČSU). Evidují případy, kdy přijímací zkoušky, a to oba termíny, kolidují s maturitou na jednotlivých středních školách – příkladem je podle středoškoláků Fakulta mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické (VŠE) v Praze s maturitou na pražském Gymnáziu Karla Sladkovského.

„Opět tím pádem podobně jako loni hrozí, že budou středoškoláci jeden den skládat ve škole ústní část maturity a druhý den, třeba na druhé straně republiky, budou skládat přijímací zkoušku na VŠ,“ shrnul předseda ČSU Viktor René Schilke.

Na Slovensku mají úřední maturitu – více času na přijímačky

„Současná podoba přijímaček nám středoškolákům zároveň nedává dostatek času na řádnou přípravu, a to hlavně z důvodu posunutí školního roku, čímž přijímací řízení na vysoké školy mj. zvýhodňuje zahraniční studenty,“ tvrdí.

Jde podle nich konkrétně o to, že čeští uchazeči jsou znevýhodněni např. oproti slovenským vrstevníkům, kterým byla maturita udělena úředně. „Mají tak mnohem více času a klidu na přípravu,“ dodal Schilke.

„Navrhujeme proto posunutí termínů přijímaček na přelom června a července a vytvoření alespoň dvou možných termínů, které budou mít mezi sebou co největší časovou mezeru,“ uvedl předseda Středoškolského sněmu hl. m. Prahy Tobiáš Tiele s tím, že termíny maturit a přijímacích řízení mezi sebou letos často mají pouze několik dní, nebo se dokonce překrývají.

Čas maturit a přijímaček je podle zástupců studentů SŠ vždy značně nabitým a stresujícím obdobím, nicméně kvůli pandemii koronaviru se obavy zvýšily.

„A to i proto, že žáci stále neví, v jaké podobě bude samotná maturita probíhat,“ kritizuje Schilke a doplňuje, že středoškoláci také přišli o podstatnou část výuky minulého roku, kterou si podle něj většinou musejí doplnit samostudiem.

Některé univerzity už své termíny upravily, kupříkladu obor Politologie a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (UK) v **Praze** zrušil druhé kolo zkoušek a bere v potaz jen distanční Scio testy.

„Dále třeba Univerzita Palackého v Olomouci, tam jsme osobně jednali s rektorem. Přislíbil nám, že budou termíny ještě upravovat, zatím mají obecně alespoň větší časové mezery mezi zkouškami, ale velmi se to liší fakulta od fakulty,“ řekl Novinkám Schilke.

Rektor: VŠ s tím počítají

Státní maturitní testy se každopádně kvůli epidemii posouvají ze začátku května na 24. až 26. květen. Mimořádný termín pro maturanty, kteří budou při řádném termínu testů v karanténě, bude 7. až 9. července.

Období školních maturit nezačne 16. května, jak se předpokládalo, ale bude od 1. června do 23. července. Od 19. dubna se už mohou konat praktické maturitní zkoušky, jejichž období kvůli covidu potrvá i přes léto – školy mohly jejich termíny posunout do 27. srpna.

Přijímací zkoušky na VŠ se v minulosti konaly často v první polovině června. Podle Skleničky, který stojí v čele České zemědělské univerzity (ČZU) v Praze, se již rektori vysokých škol domluvili, že zopakují postup z loňska, kdy se kvůli epidemii termíny maturit rovněž posunuly.

„Pokud na některé škole dojde v určitém oboru ke střetu (termínů maturit s přijímacími zkouškami), tak rektori slíbili, že na ten obor vyhlásí další termín,“ prohlásil. Přijímačky se tak podle něj budou konat minimálně ve dvou termínech, z nichž jeden bude např. standardně v červnu a druhý až v létě.

Univerzity podle něj také počítají s tím, že někteří studenti mohou dělat maturity až po přijímacích zkouškách.

O překrývání termínů maturit a přijímaček se mluvilo i loni. Sklenička tehdy řekl, že některým studentům se překrývají termíny zkoušek i proto, že se hlásí na více škol. Upozornil, že se to stávalo i v minulosti, protože o termínech přijímacích zkoušek rozhoduje každá škola zvlášť. Uchazeč si pak musí vybrat, která je pro něj přednější.

„Obecně se dá říct, že stejně jako minulý rok je nejmenší ochota termíny upravovat u lékařských fakult. Ty mají největší převis uchazečů, a to i ze zahraničí – zároveň jsou to jedny z nejnáročnějších zkoušek, a tak je tlak na studenta ještě znásoben,“ dodal ještě pro Novinky Schilke.

Politolog: Racionalita rozpuštění Sněmovny mi uniká. Kdyby Zeman jmenoval úřednickou vládu, mohlo by to ovlivnit tender Dukovan [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.04.2021, Zdroj: refresher.cz, Autor: Vojtěch Vanda Vojtěch Vanda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.04.2021 20:43, Celková návštěvnost: 2 431 516, RU / měsíc: 1 762 151, RU / den: 785 361, AVE: 67 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,73

O plánu opozice vyhlásit nedůvěru vládě Andreje Babiše jsme se pobavili s politologem Milošem Brunclíkem.

Trojkoalice SPOLU se chystá vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. Tato informace rezonovala éterem minulý týden. Zástupci ODS TOP a KDU ČSL vyzvali premiéra Andreje Babiše (ANO), aby do jednoho týdne požádal Sněmovnu o vyslovení důvěry, a pokud to neudělá, strany začnou sbírat podpisy k tomu, aby se mohla vyvolat mimořádná schůze. Zde by koalice chtěla hlasovat o nedůvěře nynější vládě

Zástupci SPOLU hovoří o jednání a chování nynější vlády jako o chaosu, který musí skončit. Mluví o potáčení se v agónii a neefektivním řízení státu. Co konkrétně by ale takové vyslovení nedůvěry vládě znamenalo? Co by se dělo dál? Politolog Miloš Brunclík, docent Katedry politologie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, odpovídal REFRESHERu na všechny základní otázky.

Co všechno vyslovení nedůvěry vlády obnáší? Myslím tím, co je k tomu potřeba a co všechno by to znamenalo?

Ústava, respektive článek 72, říká, že vyslovení nedůvěry musí navrhnout nejméně 50 poslanců. To by byl pro opozici jistě snadný úkol. Nicméně k vyslovení nedůvěry je nutných nejméně 101 poslanců, což už je náročnější požadavek. Při současné situaci však nikoli nespílitelný.

V případě vyslovení nedůvěry vláda podá demisi. Nicméně prezident může vládu, jejíž demisi přijal, pověřit výkonem funkce až do jmenování vlády nové (podle článku 62). V praxi se tak nemusí vlastně vůbec nic změnit: bude tu stále vláda Andreje Babiše. Sice v demisi, ale pro běžného občana a pro chod státu to nic neznamená.

Ostatně Miloš Zeman již dal najevo, že by nechal dovládnout vládu Andreje Babiše do řádných voleb. Něco jiného by nastalo v případě, kdy by se prezident Zeman rozhodl jmenovat vládu novou. V každém případě povede úspěšné hlasování o nedůvěře vládě k posílení pozice prezidenta, který bude moci určovat to, co se bude dít dále.

Jak scénáře by mohly nastat, pokud by Sněmovna byla skutečně rozpuštěna?

Článek pro předplatitele REFRESHER+

nebo

Odemkni 1 článek přes SMS

Sdílet článek

Dostávej nejlepší obsah mailem

Nestíháš všechno sledovat? Pošleme ti do schránky nejčtenější a nejlepší obsah.

Etická rozcestí diplomatů a diplomacie: Když chřadne demokracie, onemocní i diplomacie [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Kurfürst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 05:39, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Nová Orientace, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

V mediálním prostoru mají diplomaté jasně vymezené místo. Většinou nejsou součástí zábavných příběhů. Reprezentují své země a vystupují jejich jménem na veřejnosti, je jim prokazována úcta patřící státu, který zastupují, nebo jsou naopak předvoláváni na kobereček a povoláváni na konzultace. V extrémním případě jsou i vyhoštěni – často v reakci na vyhoštění zpravodajců autokratických států, jako je Rusko. Jeden ze zcela výjimečných případů vyhoštění sledujeme v těchto dnech v přímém přenosu.

Objevují se i další, ještě výjimečnější případy, kdy velvyslanec dá přednost svému svědomí před poslušným plněním protiústavního zadání. Může vystoupit proti momentální moci ve vlastním státě v mezinárodním prostoru, jako v těchto dnech myanmarský velvyslanec v Londýně nebo kdysi Ján Papánek po komunistickém puči v Československu roku 1948. Výjimečně může vystoupit i vůči veřejnosti vlastního státu a rozsvítit tak červenou kontrolku nad konáním svých politiků. Nedávno k tomuto kroku přistoupila skupina ctihodných slovenských diplomatů, kteří se postavili na obranu zahraniční služby a svého ministra a proti zpochybnování nezávislých odborných institucí vlastního státu.

Důvod takto vykročit mimo rámec profesionální role musí být vždy velmi závažný. Kroky politiků, které mění politický proces ve frašku, jsou nepřijemné, ale teprve když poškozují vlastní zemi, její ústavnost a národní zájmy, nazrává čas svědomí a osobní volby. Jak velké přešlapy politiků mají diplomaté ještě pokládat za výkon jejich demokratického mandátu, který jim samotným chybí? Kdy (pokud vůbec) mají uvažovat o gestu zatažení za ruční brzdu?

Od svých počátků se diplomacie dotýkala politiky více než jiné profese. I proto bylo například v dávných poselstvech řeckých městských států přítomno vždy více vyslanců. Autokratičtější Spartě stačili zpravidla tři, demokratičtější Athény jich vysílaly až deset, aby tak reprezentovali různé frakce a zájmové skupiny a navzájem se hlídali. Situace občas dospěla k absurdním výjevům, kdy například při klíčové misi rozsáhlého poselstva Athénanů na makedonský dvůr odmítnul Démostenés jíst s ostatními členy poselstva z jednoho stolu a spát pod jednou střechou. Neúspěch jednání takovéto rozhádané delegace, hájící často zájmy athénské frakce více než zájmy celé polis, bylo možno předpovědět i bez křišťálové koule. Zoufalý Démostenés poté sepsal jednu z filosofických filipik o slabinách demokracie a makedonský král Filip II. nakročil k ovládnutí Athén, které dokončil jeho syn Alexandr Veliký.

Diplomacie se však vyvíjela. Měnila svou podobu i metody. Dnes by se v demokratických zemích mělo jednat o službu profesionálů, kteří nejsou spojeni s žádnou politickou stranou a jsou schopni naplňovat program demokraticky zvolené vlády. Toto uspořádání v některých zemích docela dobře funguje. V zemích se slabší demokratickou tradicí se však může proměnit z nástroje na prosazování národních zájmů v nástroj na prosazování zájmů toho, kdo je zrovna u moci, a to včetně jeho zájmů osobních.

Diplomacii lze samozřejmě brát jako neutrální řemeslo a dobré diplomaty mají zcela nepochybně i autokratické země jako je

Rusko nebo Írán. Musí se však smířit s tím, že často nehájí zájmy své země, ale politickou linii autokrata. V takovémto systému je za páteř diplomacie považován nanejvýš spisový řád, nikoli však „vyšší princip mravní“. Ale mají mít vůbec diplomacie a diplomaté morální páteř? Nevytvívá řada etických otázek v situaci, kdy se zájmy osob u mocenského kormidla začínají rozcházet se zájmy státu? Někde mezi etikou a řemeslným konáním se jistě nachází složité klubko problémů, v němž se mísí lidské charaktery s politickými preferencemi, etickými východiský i profesionálními pravidly a návyky.

Diplomat jako člověk i úřad blízky politice

V dnešním světě evropských demokracií by mělo platit, že mezi diplomatem a politikem je tlustá červená čára. Zároveň je zřejmé, že tato čára musí být nutně přerušovaná. Stejně jako politik má být nástrojem svých voličů, má být diplomat nástrojem demokraticky zvolených politiků. Zahraniční partneři příliš nezajímá, co si myslí on jako osoba, nýbrž to, jaké postoje zastává jeho vláda – tedy zvolení politici, které v danou chvíli zastupuje.

Diplomat by proto měl rozumět svému politickému zadání do všech podrobností. Měl by vědět, kde končí prostor pro vyjednávání, manévry či ústupky a kudy vedou konečné a nepřekročitelné červené čáry jednání. Musí být schopen myslet v nelineárním trojrozměrném prostoru a propojovat domácí východiska s mezinárodní realitou, rozlišovat strategickou, taktickou i operační úroveň a mít přítom na zřeteli rozdíl mezi krátkodobým a dlouhodobým dosahováním cílů. Pomáhá mu v tom i tak neuchopitelná a zkušenostmi kultivovaná vlastnost, jakou je intuice, ale také znalost procesů, partnerů, jejich karet i motivací, nebo předvídatost. Měl by však také umět dávat politikovi zpětnou vazbu o možnostech i důsledcích jeho rozhodnutí. Aby toto všechno mohl diplomat obsáhnout, potřebuje si vybudovat s politikem obousměrnou vzájemnou důvěru.

Témata důvěry a loajality jsou alfou a omegou celé diplomacie. Věděl to už vládce Olympu, který si proto za svého posla i vyslance vybral vlastního syna Herma. Věděla to i řada vládců starověkých blízkovýchodních říší a po nich i evropských dvorů, kteří za své vyslance jmenovali buď rodinné příslušníky, nebo důvěrné přátele z řad aristokracie. S tím, jak se po Vestfálském míru (1648) odpojoval zájem státu od dynastických záležitostí a rostl nárok na strategickou expertízu, profilovaly se i moderní diplomatické služby.

Potřeba důvěry však zůstala. Profesionální diplomaté ve fungujících diplomacích s dostatkem důvěry proto přísně dodržují etický kodex. Od diplomatické akademie jsou školeni k tomu, aby byli vlastenci hrdými na svoji zemi a aby jim na srdci ležel především dlouhodobý zájem státu, čemuž se také říká „národní zájmy“. Ty se musí naučit rozeznávat z hlediska dlouhodobé bezpečnosti a prosperity. Promýšlí je stále – po celá léta své kariérní služby. Součástí jejich práce je proto schopnost pomáhat členům vlády, přicházejícím často ze světa komunální politiky nebo byznysu, pochopit možnosti státu na mezinárodní šachovnici, pravidla hry i její bezpečnostní rozměr a mnoho dalšího.

Význam osobní roviny

Přestože diplomat je tady od toho, aby zastupoval svoji zemi a její zvolené představitele (a nikoli sebe), je také jeho vlastní osobnost velice důležitá. Na osobnost diplomatů naráží v lehkém tónu spousta vtipně ironických poznámek nebo anekdot. Jedna z nich nabízí tezi, že „diplomat je člověk, kterého si stát vybere na základě jeho vysokých morálních a intelektuálních kvalit, a vysílá jej pak do zahraničí, aby tam lhal, jako když tiskne“. Samozřejmě, že si diplomatická služba takto nestojí. I v diplomacii má lež krátké nohy a partneři jsou zpravidla vynikajícími, trénovanými a informovanými analytiky.

Je však povoleno používat mnoho strategií komunikace, které by ve výsledku měly posílit národní zájmy i postavení diplomata. Diplomat není ani zdaleka pouhým pošťákem, který čte pozice obdržené z ústředí. Je spíše vyjednavatelem, deklarovaným zpravodajcem i reprezentantem v jedné osobě. Musí působit přesvědčivě. Musí umět vysvětlit, přesvědčit, ovlivnit, pobavit, okouzlit, poučit, nadchnout, ohromit nebo varovat či zastrašit – vše autenticky. Důvody skryté za touto komunikací jsou však příliš reálné, než aby to mohlo být přirovnáno k divadlu. Proto je důležitá i vyvážená osobnost diplomata, který je sžitý se zájmy státu. Osobní rovina práce diplomata je násobena tím, že do této práce je nějakým způsobem vtažena celá jeho rodina, která musí kočovnický život diplomata přijmout a následovat jej a často se zapojovat i do samotné reprezentace.

Je však pravdou, že ve společenství každé diplomacie se najdou různé charaktery, míra schopností i motivací. Někdo věří v poslání práce pro svůj stát, jiný hledá dobrodružství ve světě, další to dělají pro peníze, nebo z lásky k moci. Jiná ze zmíněných průpovědek proto říká, že diplomaté jsou srdcem buď skauti, nebo bezpáteří padouši. I když to není takto černobíle jednoduché, v zásadě právě tento bonmot odkazuje k různým motivacím i světovým názorům.

Mezi diplomaty jsou idealisté, kteří věří, že mohou zlepšit svět. Realisté, kteří vědí, že svět bude vždy místem, kde dobro i zlo budou svádět nerozhodný souboj v prostředí odstínů šedé, a proto se soustředí na prosaditelné zájmy své země. Najdou se však i cynici bez etiky, kterým jsou ukradené hodnoty a vlastně i zájem státu. Počítá se kariéra a ta je spojena s přízní kohokoli, kdo je zrovna u moci. Pro ty je vše dovoleno včetně přejíždění zmíněné červené, ale přerušované čáry z politiky do diplomacie a zpět, podle osobní výhody.

Podíl jednotlivých přísad tohoto koktejlu lidských povah a motivací však může do značné míry ovlivnit vnitřní integrita a síla kultury instituce zahraniční služby a zejména demokratická tradice státu.

Kultura demokratické instituce

Zavedená diplomacie demokratické země se opírá o etický standard a institucionální kulturu budovanou desítky (někdy i stovky) let. Stabilní, tradiční a silná služba je schopna lépe vyloučit korupci, klientelismus, nahrávání obchodním nebo jiným zájmem jednotlivých politiků i na ně napojených ekonomických skupin, nebo zneužití diplomacie pro vnitropolitické šarvátky.

Naopak diplomacie autoritářských zemí jsou ochranným nátěrem poskytujícím mezinárodní mimikry mocensko-oligarchické pyramidě, na jejímž vrcholu sedí nejvyšší kmotr (ať už v pozici prezidenta, premiéra nebo jejich loutkaře). Nevyměnitelný autokrat nemůže mít jako svého vyslance někoho, o jehož loajalitě není přesvědčen a mezi prvními kroky, které udělá, jsou proto změny v diplomacii. Může pak dojít k situaci, že aniž by byl velvyslanec procedurálně správně odvolán, nedostane se na svoji ambasádu, jako Kyaw Zwar Minn, výše zmíněný velvyslanec Myanmaru (Barmy) v Londýně.

Pro příklad, jak se politické drama může promítnout do diplomacie, nemusíme chodit daleko. Dny na přelomu února a března roku 1948 na „zamini“ v Praze byly nejen přehlídkou efektivit stalinistických soudruhů, ale i lidských charakterů v jinak většinou prozápadním úřadě, který platil za baštu demokratů. I v Černínském paláci se uskutečnila hodinová generální stávka za účasti 600 úředníků shromážděných ve Velkém sále. Již během ní zaznívaly požadavky na „očistu“ ministerstva. Komunisty ovládaný Akční výbor navrhnul zbavit se 55 osobností z vyšších pozic v ústředí a dalších několika desítek z ambasád. Během několika dní po převratu byla zbavena funkcí přibližně čtvrtina vedoucích pracovníků MZV.

Proces pokračoval na ambasádách, kde se odehrávaly někdy doslova dobrodružné příběhy. Celá smutná epizoda vyvrcholila podivnou smrtí samotného ministra, který tomu všemu do té doby s nechutí přihlížel či dokonce asistoval. Po rychlých změnách následovala sovětizace. Československo se stalo satelitem řízeným z Moskvy a jeho diplomacie regionální pobočkou.

Mezi zdravou demokratickou a čistě totalitní polohou je mnoho zemí, kde dochází k erozi nebo naopak k rekonstrukci narušeného právního státu. Platí, že cesta dolů je rychlá, rekonstrukce naopak nákladná a pomalá. Jakmile začne právní stát a skutečná demokracie chřadnout, jednou z prvních institucí, která vážně onemocní, je diplomacie. Místo ministerstva zahraničních věcí se pak úřad stává ministerstvem politické podlézavosti, oportunismu a křivd.

Čtyři podmínky silné a fungující diplomacie demokratického státu

Ve fungující demokracii panuje shoda o geopolitickém ukotvení země, tedy o koncepčním základu zahraniční politiky. V praxi to znamená, že i při výměně politických sil ve vedení státu se zpravidla jen mírně upraví kurz a akcenty. Směr, často zakotvený ústavně, zůstává stejný. Široký politický konsensus o zahraniční politice je první podmínkou existence silné, stabilní, respektované a fungující diplomacie.

Jsou však země a společnosti, které přestaly vědět, kam směřují. Ztratily svůj kompas a různé frakce na palubě již jen houpou loďkou. Silný a nebezpečný náklon na východ se snaží zbytek posádky kompenzovat viditelnou odpovědí, která zase vyvolává protireakci. Takové země v mezinárodním prostředí v lepším případě rychle ztrácí respekt, v horším se stávají obětí autokratických predátorů, jejichž kurz je vždy neochvějně pevný. Doprovodným jevem „houpání loďky“ je nefunkční diplomacie, v níž se ztrácí institucionální kultura a postupně převažuje jen cynismus a osobní zájmy.

Druhou zásadní podmínkou fungující demokratické diplomacie je to, že politici lídři nadřazují zájem státu a jeho demokratického hodnotového základu nad úzký zájem stranický, a především nad svůj osobní zájem či prospěch. V historii je bezpočet příkladů, kdy byli do nejvyšších pozic zvoleni psychopati, diktátoři či naopak neschopné loutky oligarchických struktur nebo chaotů. Ve zpětném zrcátku dějin vidíme, že v těchto případech je diplomacie jednou z prvních obětí i když nedojde na rychlé personální čistky.

Když se Německo snažilo vypořádat s nejtemnější kapitolou své minulosti, zaměřilo se i na studium kontinuity ve své diplomacii během 30. let 20. století. Výzkum sice ukázal postupné odstraňování středních kádrů a jejich nahrazování lidmi z NSDAP, ale také relativně silnou kontinuitu na seniorních, stejně jako obslužných pozicích. Přes tuto personální kontinuitu se diplomacie proměnila. Stala se z ní nemocná instituce plná nedůvěry, strachu a vnitřních zlomů, v níž si skupiny profesionálních diplomatů například vytvářely vlastní tajný systém důvěrné komunikace.

Klíčoví diplomaté se vyrovnávali se skutečností, že se stávají součástí odporného systému prostřednictvím několika narativů od obrany „národních zájmů“ až po snahu „využít svého postavení k bránění ještě většímu zlu“. Nezabránili skoro ničemu. Pokud si rozhodování jednotlivců promítneme na časovou osu, vidíme, že hranici pro rozhodnutí, jak se již dále na systému nepodílet, si každý stanovil jinak a pro mnoho diplomatů vůbec žádná hranice nebyla. Vydrželi až do hořkého konce. Stali se spolupachateli.

Je však pravdou, že pokud diplomacii vezmeme čistě jako řemeslo zcela oddělené od zahraniční politiky a povahy státu, může být (po „očistění“ od jedinců, kteří se neztotožňují s nastoleným kurzem) efektivní. Diplomacie Sovětského svazu efektivní v mnoha ohledech byla, ale stálo to život nebo svobodu velké množství profesionálů zahraniční služby. Nejprve byla téměř zlikvidována při příchodu bolševiků, a když se začala stabilizovat, došlo v letech 1936–1938 ke dvěma vlnám čistek se spoustou lidských obětí, včetně popravy zastřelením šesti vlastních velvyslanců.

Třetí nevyhnutelná podmínka klade nároky na diplomaty. Jako zaměstnanci státu musí být srozuměni se svojí rolí a etickými pravidly. Nesmí porušovat vzájemnou důvěru budovanou s politiky, včetně ochrany informací, k nimž se dostávají. Nejde však o to, že by diplomaté neměli vůbec veřejně komunikovat. V tomto se mnohé změnilo. V minulosti byla veřejná působnost diplomatů v zahraničí omezena jen na styk s úřady hostitelského státu. Toto pravidlo dokonce mnoho amerických států kodifikovalo prostřednictvím Havanské konvence z roku 1928, která byla významnou inspirací pro dosud platnou Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích.

Dnes se však naopak předpokládá, že diplomat bude schopen vhodně vstupovat do veřejného prostoru i doma, ale zejména v zemi své působnosti. Od poloviny 60. let se dokonce rozvíjí celý pilíř proaktivní veřejné diplomacie a dnes je běžné, že diplomaté aktivně využívají Twitter, Facebook a mnoho dalších komunikačních platform. Jasná omezení však platí pro aktivní vstupování do politického procesu doma i v zahraničí na vlastní pěst. Neloajalita je nejen neprofesionální, ale i netaktická a v dobách ohrožení nebezpečná. Odhaluje nepřátelům slabá místa a trhliny v jednotě klíčového úřadu. Komunikace diplomata v situaci, kdy má pocit, že je realizována špatná politika, má v prvé řadě směřovat dovnitř úřadu, směrem k ministrovi.

Čtvrtou podmínkou stabilizované demokratické diplomacie je to, že na místa profesionálních diplomatů nejsou dosazovány minulé ani budoucí politické kádry. Politizace diplomacie je začátkem její eroze. Přesto jsou diplomacie v mělkých demokraciích vystaveny silným tlakům na jejich politizaci. Děje se tak v zásadě dvěma způsoby.

Prvním je příliv politiků, jejichž hvězda zahájila sestup po kariérní dráze. Výjimečně je to reálnou součástí diplomatického života i v „lepší společnosti“ zavedených služeb; důležitá je však míra. Druhým případem je naopak invaze juniorních, ale o to ambicióznějších stranických kádrů, které se zde připravují na nové výzvy, získávají ostruhy a bleskurychle, bez řeči a obtěžujících diskusí plní politické zadání. Pokud se diplomacie proměňuje ve stranicko-politickou přípravku, je to vážné a těžko

léčitelné onemocnění vedoucí k dlouhodobé devastaci její vnitřní kultury. Prvním přikázáním diplomata totiž má být loajalita vůči ústavnímu pořádku státu a jeho zájmům, nikoli k jednotlivým politikům, politickým stranám a jejich zájmům.

Těžká rozhodování, profesionalita a osobní odvaha

Je zřejmé, že pokud je některá z výše uvedených podmínek chronicky narušována, vytváří tlak na ostatní podmínky a systém se postupně hroutí. Diplomata není a nemá být veřejným hlídacím psem demokracie. K tomu existují ve státě jiní. Pokud nesouhlasí s politickým zadáním, má komunikovat dovnitř. Pokud neuspěje a nadále se nechce podílet na mnohdy složité interakci s politickou mocí, může odejít a zapojit se sám do politické diskuse.

Zároveň však může být svědkem skutečných nepravostí, nezákonného či neetického jednání nebo flagrantního poškozování zájmů státu. V takovém případě musí, v souladu se svým svědomím, na věc upozornit. Vždy se však jedná o osobní rozhodnutí a dějiny již přinesly podobných situací bezpočet. Případy Myanmaru a Slovenska nejsou ojedinělé. Podnětů k přemýšlení nabízí dost i jiné země, včetně té naší.

Mgr. Jaroslav Kurfürst, Ph.D., je politický geograf a diplomat, věnuje se tématům transatlantické bezpečnosti i evropské a ruské zahraniční politice. Od roku 1997 je zaměstnancem Ministerstva zahraničních věcí ČR, působil na českých zastupitelských úřadech v Moskvě, Washingtonu a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na **FSV UK** a FF UK.

Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva zahraničních věcí ČR.

Medici PRO Očkování – ambiciózní projekt studentů Univerzity Karlovy, který si dává za cíl informovat veřejnost o důležitosti očkování nejen proti covid-19. O tom, proč je podstatné bojovat s klesající proočkovanosí a jak se lze bránit dezinformacím obklopujícím očkování, se dočtete v tomto článku.

Iniciativa Medici PRO Očkování byla založena v roce 2019 studenty medicíny z Univerzity Karlovy v Praze. Z původní malé skupinky nadšených mediků se tým rozrostl na nynější organizaci o solidních dvaceti pěti členech, převážně z 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a katedry Marketingové komunikace a public relations (MKPR) z **Fakulty sociálních věd UK**. Dali si za cíl zvýšit povědomí o významu očkování a sloužit jako prostředníci mezi odbornou a laickou veřejností v poskytování kvalitních a vědecky podložených informací.

Proočkovanosť klesá – proč by nás to mělo zajímat

Ačkoliv by se hned na první pohled mohlo zdát, že hlavním podnětem pro vznik spolku byla současná pandemická situace, pravda je jiná. Projekt byl zahájen primárně v reakci na znepokojující pokles proočkovanosť a hrozící návrat epidemií spalniček a dalších infekčních onemocnění.

Neblahého trendu si všimli studenti z řad mediků, kteří se následně spojili se studenty marketingu a PR za účelem, dostat kvalitní a vědecky ověřené informace o očkování do rukou veřejnosti. Nejedná se totiž jen o vzdálený úkaz, který se nás osobně netýká. "Začal se objevovat rostoucí problém, kdy stále více lidí odmítá očkovat své děti, například v Praze je proočkovanosť proti spalničkám už opravdu kritická. Tohle pozorování sloužilo jako prvotní impuls k založení našeho projektu," říká Karolína Hájková, studentka MKPR a členka spolku Medici PRO Očkování.

"Zjistili jsme, že téma očkování je relevantní nejen pro dospívající a mladé dospělé, kteří si svůj názor na očkování sebe a případně svých dětí teprve utvářejí, ale obecně pro široké publikum. To se nám i teď během covidu potvrdilo, jelikož nám zasílají své dotazy různí lidé ze všech věkových skupin."

Osvětových aktivit, na kterých se skupina podílí, je opravdu uctihodné množství – od přednášek pro středoškoláky, přes přehledné infografiky a články na svých sociálních sítích a webových stránkách, až po vystupování v řadě specializovaných i mainstreamových médií. Ve své sérii videí "Nemoci nejsou vidět, ale nezmizely" názorně ukazují, jak se projevují některá zákeřná onemocnění, která se sice díky očkování podařilo omezit, ale i tak jsou tu pořád s námi. Výjimku tvoří právě neštovice, které se díky zavedení očkování podařilo zcela vymýtit.

Jak říká Karolína, s rostoucím dosahem osvětových aktivit začala růst i podpora projektu ze strany odborné veřejnosti. "Máme podporovatele z řad odborníků, jako jsou lékaři, virologové a infektologové, kteří sami vidí, že si tady tzv. zaděláváme na problém do budoucna." Právě pro české lékaře je určen i jeden z jejich nejnovějších projektů – připravovaná brožurka pro pediatry, která by jim mohla pomoci s efektivní komunikací ohledně očkování.

Očkování proti covid-19: #KONEČNĚ kampaň

S nečekaným nástupem světové pandemie covid-19 v roce 2020 se záběr Mediků PRO Očkování výrazně rozšířil. Na svých webových stránkách a sociálních sítích se pustili do informování o covidových vakcínách, jak probíhá testování potenciálních očkovacích látek a co vše stojí za výzkumem nových vakcín. "Snažíme se vybírat ty nejdůležitější zprávy a vědecké objevy, jelikož v médiích těch informací proběhne skutečně hodně."

Kromě toho se Medici pustili do výzvy, kterou představila soutěž o kampaň na podporu očkování, vyhlášená dobrovolnickou iniciativou "Cesta ven". Tzv. hackathonu se zúčastnilo celkem 28 firem a organizací a jednou z nich byl právě tým sestávající ze studentů katedry MKPR a některých členů Mediků PRO Očkování. Jeho založení Karolína iniciovala spolu s vedoucí katedry, doc. Denisou Hejlovou.

V rámci soutěže studenti vypracovali sadu elektronických bannerů, plakátů a návrh informačního webu – vše dobrovolně a bez nároku na jakoukoli odměnu. Heslo provázající celý projekt: #KONEČNĚ! Kampaň ukazuje, že jedině očkování může pomoci k tomu, že konečně nebudou přeplněné nemocnice, konečně se zase budeme moci setkávat s rodinou a přáteli a konečně se budeme moci věnovat věcem, které nás baví.

Ačkoliv studenti soutěž nevyhráli, sklidili v hodnocení pozitivní ohlasy. "Pro všechny zúčastněné to byla velmi zajímavá zkušenost. Situace okolo očkování se vyvíjela rychle, takže jsme museli neustále sledovat vývoj výzkumu, průzkumů veřejného mínění a dalších faktorů, které s kampaní souvisejí. A obzvláště pro mladší bakalářské studenty to byla skvělá praxe."

Informování veřejnosti a boj s dezinformacemi nejen v dobách covidu

Studenti si uvědomují že v současné době je ještě důležitější, než kdy dřív, informovat širokou veřejnost o významu očkování a kvalitním vědeckém výzkumu.

"V dnešní době v mnoha ohledech klesá důvěra v odborníky, ale zato díky sociálním sítím roste důvěra v lidi smýšlející a žijící podobně jako my. Navíc díky internetu si kdokoli může najít jakoukoli informaci, aby si potvrdil svůj již zatvrzelý názor – přestože třeba není vědecky, argumentačně ani fakticky správně. Ne všichni mají také energii a čas na to, dohledávat si zdroje informací, které někde zahlédnou."

Podle Karolíny by se mělo proaktivně předcházet šíření mýtů a dezinformací a efektivně na ně reagovat. Jejich síla je založena především na vyvolávání strachu a silných negativních emocí a jejich následném sdílení mezi lidmi, proti čemuž bychom měli bojovat. "I když je boj s dezinformacemi skutečně těžký, měli bychom se snažit lidi co nejvíce vzdělávat a ne je hned odsuzovat či sankcionovat. Měli bychom jim poskytnout přístup k informacím, které třeba na svých sociálních sítích nemají šanci vidět, protože jim je prostě algoritmus nenabídne. Čím více budeme mít k dispozici vědeckých poznatků zpracovaných kvalitně a srozumitelně, tím lépe."

Práce spolku již nese ovoce. Studenti v roce 2020 získali Cenu Miroslava Petruska za reprezentaci univerzity, v rámci akce "Nakopni Prahu" se se svým projektem věnovaným dětským lékařům dostali až do finále soutěže. Jak ale Karolína dodává, největší odměnou je pro ni důvěra, kterou v Mediky lidé projeví, když jim vnesou své dotazy a požádají je o radu. "I když se to na první pohled může zdát jako nedůležité, to, že někomu můžeme pomoci udělat informované rozhodnutí, je ve výsledku obrovský úspěch."

Zdroje informací a použitých obrazových a videomateriálů:

Zdroj úvodní fotografie CDC Unsplash Štítky: VĚDA SCIENCE OČKOVÁNÍ VACCINE MEDICÍNA MEDICINE ČESKÁ REPUBLIKA CZECH REPUBLIC UNIVERZITA KARLOVA MEDICI PRO OČKOVÁNÍ

Hostem byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová.

Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu Jak to vidí je dnes Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, přeji dobrý den. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Dobré ráno. Vladimír KROC, moderátor V čem spočívá strategická komunikace, jak funguje diplomatická řeč, může zafungovat mlčení a staneme se někdy skutečně zemí pro budoucnost, anebo zůstaneme jen u zbožného přání? Tak o tom všem bychom si rádi dnes povídali. Příjemný poslech vám přeje Vladimír Kroc. Paní docentko, jste garantkou oboru strategická komunikace. Připomeňte, co vlastně znamená. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Strategická komunikace, je komunikace, která vlastně pomáhá organizacím dosahovat svých cílů. Což je taková poměrně vágní definice. Ale v zásadě se jedná o komunikaci, jak prokomerční tak i nekomerční anebo třeba státní subjekty, která jim pomáhá udržovat vztahy s různými typy veřejností tak, aby zvýraznila jejich dopad. Není to jenom nějaká marketingová komunikace, která vlastně dává nějaký obal na to, co už máte. Ale pomáhá vlastně spoluvytvářet ten obsah tak, aby vlastně bylo co nejvýhodnější pro tu danou organizaci, firmu nebo instituci. Vladimír KROC, moderátor Řekla byste, že je strategická komunikace silnou stránkou této vlády? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Tak strategická komunikace je věc, kterou nemá v podstatě ani tato vláda, ani ty vlády předchozí. V podstatě ta oblast té vládní komunikace u nás je zatím podceňována a odehrává se vlastně pouze v těch tiskových odborech jednotlivých ministerstev nebo úřadu vlády. Měla by vycházet minimálně z toho programového prohlášení vlády, ale v zásadě na to nenavazuje žádný strategický dokument. Vladimír KROC, moderátor Opozice teď aktuálně kritizuje komunikaci vlády ohledně protiepidemických opatření jako zmatečnou. Změnilo se podle vás něco po příchodu nového ministra zdravotnictví Petra Arenbergera? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Nezměnilo se v té strategii vůbec nic. Samozřejmě vyměnili se lidé. To je obvyklé, obvykle se vymění ten tiskový odbor nebo alespoň tiskový mluvčí. To není nic zvláštního, ale skutečné. To o čem mluvil již na podzim ministr Prymula, že tedy komunikace má být jedním ze třech pilířů, na kterých se ministerstvo zdravotnictví zaměří, tak to jsme zatím neviděli. Vladimír KROC, moderátor A v čem je to podle vás tak obtížné, proč se to zřejmě nedaří? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Má to několik důvodů a jedním z nich je také to, že vlastně v těch uplynulých 30 letech skutečně této oblasti se vůbec nevěnovala pozornost. Nebylo to považováno za něco, co bylo důležité. A dokonce v těch devadesátých letech to bylo považováno v podstatě za kontraproduktivní. Musíme to vidět v těch širších souvislostech. My jsme tady do roku 89 byli naprosto pod vlivem sovětské a komunistické propagandy, která nám byla vlastně diktována především ze Sovětského svazu a v těch devadesátých letech se v té vládní a státní úrovni odehrál proces, který se od to snažil opravdu co nejdůrazněji odstránit. Problém je trošku v tom, že jaksí jsme přejali ten systém komunikační, který nám z té doby zůstal. To je ten systém, který vlastně jde odshora dolů a považuje tu komunikaci pouze za jednosměrnou, za nějaké sdělování informací směrem k veřejnosti. A už tam chybí ty ostatní prvky té demokratické debaty. Vladimír KROC, moderátor Nevidíte v tom paradox, na jednu stranu mluvíme o nedokonalé komunikaci vlády na druhou stranu premiér je pověstný právě tím, že má dokonale zpracovaný politický marketing. Je v tom nějaký protimluv? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Je v tom velký rozdíl určitě. Ten politický marketing se zaměřuje na ty lidi, které vy potřebujete oslovit. A to jsou vaši voliči nebo potenciální voliči. Ale ta vládní komunikace musí mluvit ke všem. A ti lidé jsou velmi různí, když se podíváte na jakýkoliv výzkum veřejného mínění, tak té společnosti a obzvláště dnes, v dnešní době je celá řada lidí, kteří mají prostě nejrůznější názory a vy pokud reprezentujete vládu, která prostě je zda pro všechny občany, tak musíte mluvit ke všem, nejenom k těm svým. Vladimír KROC, moderátor Jak se díváte na načasování tiskové konference premiéra a vicepremiéra k vrbětické kauze na sobotní večer? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Je právě vidět to, že vlastně ti komunikační poradci se možná orientují v nějaké komerční komunikaci, v reklamě, v marketingu, ale rozhodně tedy podcenili tu komunikaci nějakou mezinárodní, diplomatickou, politickou. To je naprosto diletantství, plánovat cokoli na sobotu večer, ještě navíc toto je prostě událost s mezinárodním přesahem a prostě v ten den se odehrával dlouho plánovaný pohřeb prince Philipa, který na post jako zastínil mediálně všechny ostatní mezinárodní. Vladimír KROC, moderátor No, zjevně šlo o nouzové řešení. Pravděpodobně byla ta tiskovka svolána z nějakých důvodů na poslední chvíli a narychlo. Na druhou stranu nejvyšší představitel státu měli informace o sabotáži ruských agentů podle tedy posledních informací asi 3 týdny. Umíte si vysvětlit, proč se s jejich zveřejněním tak dlouho otáleli a je to správné? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Pravděpodobně to bylo něco, do čeho se jim úplně nechťelo. Ty důvody samozřejmě neznám. Ty zná, ty znají jenom ti lidé, kterých se to týká. Ale rozhodně to naplánování a provedení té tiskové konference tady opravdu jako nesvědčí o tom, že by ta vláda té strategické komunikaci rozuměla a že by vlastně rozuměla tomu světu, té současné informační a hybridní války, jak se o tom někdy hovoří. Vladimír KROC, moderátor Ve světle dnes známých událostí, jak hodnotíte výměnu na postu ministra zahraničí a plánovanou cestu vicepremiéra Jana Hamáčka do Moskvy? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Já bych tuto otázku raději přenechala politologům, ale opět z toho komunikačního hlediska, z těch událostí, které dnes již víme, tak samozřejmě je jako velmi nešťastné chtít nějakým způsobem manipulovat s tou veřejností, protože ty informace později vyjdou najevo, a ty zmatené informace, která se nyní objevují, právě přispívají k tomu, že ta veřejnost ve je ve velké nejistotě. A že vlastně neví, jak se v tom vyznat, což je přesně prostor pro různé dezinformační kampaně. Vladimír KROC, moderátor Já jsem směřoval k tomu právě jestli třeba je uvěřitelné, že co se týče té cesty, která byla naplánovaná na včerejšek, vicepremiéra Jana Hamáčka do Moskvy, že se mohlo jednat o krycí manévr, jak to bylo vysvětleno. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Prostě z hlediska mezinárodní politiky a diplomacie takováto vysvětlení a vůbec tyto myšlenky jsou jako naprosto. Už jsem tady jednou řekla to slovo diletantské, tak ho nechci opakovat, ale není to prostě vhodné. Vladimír KROC, moderátor Jak vám zní ticho, které zatím přichází z Pražského hradu. Prezident Miloš Zeman vzkázal, že se vyjádří v neděli. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Prezident Miloš Zeman vyjádřil předběžnou podporu ústy premiéra a svého mluvčího. Nicméně přirozeně jeho role je symbolická. A stejně tak ji vnímají čeští občané a očekávají, že se jich zastane. Očekává, že vyjádří lítost nad smrtí dvou českých občanů, že podpoří Čechy v této těžké situaci. Musíme si uvědomit i dopad té komunikační situace. To, že ta tisková konference skutečně byla jako blesk z čistého nebe v sobotu večer. Tak velmi špatně zapůsobilo na některé naše spoluobčany, zejména staršího věku, kteří si pamatují třeba ještě osmašedesátý. Já jsem to viděla i ve svém vlastním okolí, kdy ti lidé, kteří třeba skutečně prožili doslova ten osmašedesátý na Václavském náměstí, kde nebyli z nějakých politických důvodů, ale prostě z čistě osobních důvodů. Žili tam běžný život, prostě kupovali si tam jídlo a najednou začali jako létat sklo, rozbily se výlohy. Oni byli vyděšení. Tak tato komunikační událost na ně, na ně způsobila skutečně šokově. Vladimír KROC, moderátor Pro Seznam Zprávy jste řekla, že vláda nedokázala dostatečně prodat příběh do zahraničí.

Můžete to, prosím, vysvětlit, jak by měl podle vás takovým narativem vypadat? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak jak už jste říkal, je evidentní, že vláda o této situaci věděla minimálně týdnů dopředu. To znamená měla se na ni důkladně připravit. Měla se připravit strategie komunikace a získat si spojence pro to, aby se, aby se zastali té naší pozice, aby nás v této těžké situaci podpořili. Proto je potřeba komunikovat se zahraničím, především s našimi spojenci v Evropské unii a v NATO, ale také dát vědět i domácím politikům a být i jenom třeba s krátkým časovým předstihem, že se taková důležitá tisková konference bude konat a v neposlední řadě jsou to novináři nejenom ti čeští, ale i mezinárodní, kteří se potřebují nějakým způsobem připravit na tu událost a je možné dát jim avízo o tom, že mají očekávat důležitou informaci dopředu, aby s tím počítali a rezervovali se na to třeba svůj čas. Nejenom čeští novináři říkali, že třeba ani neměli čas dojet na tu tiskovou konferenci. Vladimír KROC, moderátor Rozumím tomu, co říkáte, ale já jsem spíš tou otázkou mířil k tomu jádru. To znamená, jak ten příběh vyprávět, v čem vlastně by ta story pardon, měla spočívat? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano ta, ten příběh by měl být především jednoznačný. Ta vláda si musí být jako jistá, co chce říct a jaké kroky chce podnikat, jestliže tady zastává pozici, že to byl nějakým způsobem akt mezinárodní agrese, pak se podle toho musí chovat a ten příběh musí být důvěryhodný a jednoznačný. Nejde prostě jeden den vyhostit diplomaty a druhý den říci, že to byl jenom útok na zboží. Vladimír KROC, moderátor Právě na to jsem chtěl teď se zeptat, protože jenom připomenou, že opozice tvrdí, že ve Vrbětících šlo o akt státního terorismu. Tak jak vy už jste řekla, premiér se nechal slyšet, že se jednalo o útok na zboží bulharského podnikatele. A ta otázka samozřejmě směřuje k tomu, jestli v tom reálně je nějaký rozdíl, je omluvou záškodníků, že údajně chtěli vyhodit municí do vzduchu až mimo naše území? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Je v tom samozřejmě velký rozdíl a ten kdo se domnívá, že slova v této situaci nemají žádnou vážnost, že je potřeba opírat se pouze o nějaké činy, tak to není vůbec pravda. Já bych jenom tady připomněla slova významného pruského generála von Klausovice, který říkal, že válka je pouze diplomacie jinými prostředky. Ta slova skutečně tady v tom hrají obrovskou roli a jsou součástí, i když dneska říkáme, že žijeme v míru, tak prostě jsou součástí mezinárodního boje o moc, postavení a vliv. Vladimír KROC, moderátor Není to ale poněkud cynická argumentace, jakoby se zapomínalo na to, že při výbuchu municiho skladu zemřeli dva nevinní lidé, Luděk Petřík, Vratislav Havránek. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Je to samozřejmě velmi nešťastné a jsou to dva čeští občané a stejně tak jako se prostě věnuje pozornost lidem, kteří zahynou v jiných podobných situacích prostě třeba na zahraničních misích a tak dále toto navíc byl prostě civilista, tak já považuju tu pietu za nedostatečnou. Vladimír KROC, moderátor V pořadu Jak to vidí je dnes hostem Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a Public relations z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Když se podíváme na postup protistrany, jak to že si možná to zjednodušuju, ale vystačí se zdánlivě primitivní metodou, všechno popře a označí za výmysl tečka. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK No, ta metoda není pouze tato. Tam je spousta dalších nástrojů taktik a technik, která jsou propracovanější a především je zatím mnohem větší lidská síla a nasazení a také využití technologií, včetně komunikace v on-line prostoru. Takže to není pouze jenom tato jedna taktika. Těch taktik je víc. Jde také o to vlastně nabídnout různé další příběhy, různá další vysvětlení tak, aby lidé si potom mohli říct, ale vlastně čert ví, co zatím vězí. My nemáme jednoznačné informace. Nevíme komu máme věřit, tak si o tom budeme myslet své. Vladimír KROC, moderátor Máte pravdu, že ještě v sobotu večer se na plné obrátky rozjely dezinformační weby. Jsou tak pohotoví, anebo byly připraveny, až se informace zveřejní? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK To bych spekulovala, ale každopádně v zásadě pokud máte už ty prostředky, máte ty lidi, tak je jako velmi jednoduché, dát jim z minuty na minutu prostě jenom jiný pracovní úkol a oni na tom začnou pracovat jenom trochu jinak. Vladimír KROC, moderátor Když se vrátím k té myšlence, že se vše popře a dál se to nekomunikuje, ke komu takto třeba Moskva promlouvá k těm, kteří chtějí uvěřit? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Samozřejmě ta strategie je sofistikovanější. Je to zacílené na různé typy lidí. Každému konvenuje nějaký jiný způsob vysvětlení. A tady bych asi jako to nerada nějak specifikovala. Vladimír KROC, moderátor Dobrá a mluvili jste o tom, že vlastně existuje arzenál nejrůznějších metod. Můžete jenom naznačit, jaké jsou ty další? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak především v té České republice se hodně projevuje jednak ten vliv mocenský, politický, napojený na určité politiky. Samozřejmě prostřednictvím poradců, lidí z nejbližšího okolí, politiků, pana prezidenta a tak podobně. Dále se tady projevuje nějaká ta diplomatická nebo vlastně operace komunikace nebo prostě operace zahraničních služeb Intelligence. Samozřejmě tu teď nyní vidíme na těch půtkách o vyhošťování diplomatů a dalších osob. A potom je to komunikace především on-line, kdy vlastně se vkládají různé názory do diskuzních fór, na on-line médiích, na sociálních sítích a tak podobně. Dneska je to poměrně jednoduché to vytvořit, pokud na to máte ty lidi. Navíc čeština je ruštině poměrně blízká a samozřejmě to nemusí být pouze ze strany Ruska, jo tyto operace mohou mít i jiné státy. Vladimír KROC, moderátor Jak fungují diplomatické symboly? Vy nám 18 my vám 20 včetně zástupce velvyslance. Co tím ruské ministerstvo zahraničí vzkazuje? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Vždycky i v této situaci chce mít samozřejmě symbolicky navrch. Jo chce ukázat, že má větší sílu, byť by to bylo takhle o ty, o ty, o ty dva lidi, tak vždycky prostě tam je ta touha jako být navrch. Vladimír KROC, moderátor A funguje komunikace v diplomacii jinak než v běžném životě? Třeba i mlčení může mnohé znamenat. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Samozřejmě přesně tak, i to mlčení je velmi významný komunikační akt a my to nyní právě vidíme třeba na tom příkladu prezidenta Zemana, který řekl, že se vyjádří za vlastně 8 dní, za více než týden. Tak vidíte, že už jenom tím, že řekl, že bude mlčet, tak to mlčení si lidé různým způsobem vykládají. Tady není jako důvod proto, proč by zrovna za týden ta situace měla být jiná. Ta situace může být jiná za den, za dva, za měsíc nebo za půl roku jo. Ale to, že řekne, že prostě za týden se vyjádří, tak v sobě nese nějaký význam. Vladimír KROC, moderátor Je podle vás v současné situaci přednější snaha udržet za každou cenu komunikaci se státem, který se chová nadřazeně anebo dát najevo, že jsme, byť malá ale suverénní země? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK No, jednoznačně je potřeba zapracovat na naší, to je, to se týká skutečně jako obrany státu. Tady už se pohybují trochu jako mimo moji sféru expertizy, to bych asi nechala spíše odborníkům na obranu. Ale jednoznačně prostě ta strategická komunikace státu je naprosto klíčová obzvlášť v těchto dobách. Vladimír KROC, moderátor Ono se to dá vlastně zase vrátit k té komunikaci v tom smyslu, že na jednu stranu je tu názor, že je lepší s tím partnerem nebo protivníkem nějak mluvit, nějak komunikovat než se uzavřít, ale nevést žádnou komunikaci. Takhle jsem to myslel. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ta komunikace vždycky bude probíhat. My žijeme ve světě, kdy nemůžeme jednoduše postavit nějakého opony. Já bych spíš plédovala za to, aby vláda kladla prostě mnohem větší důraz na propracování strategické komunikace. U nás v současnosti se tím zabývá pouze vlastně jako jedno poměrně malé centrum proti terorismu a hybridním hrozbám. A není vlastně nějaká větší iniciativa nebo zastřešující akce na úrovni vlády. Která by na to kladla důraz. Včera vláda na svém zasedání schválila program strategické komunikace, který by měl upozorňovat na hybridní hrozby a vysvětlovat vlastně informačně, co to je. Ovšem je to, zatím si nedokážu přestat úplně, v jakém to bude rozsahu, rozhodně ne v nějakém masivním a je to prostě příliš pozdě. Vladimír KROC, moderátor No, navíc je to asi velmi složité, proč je podle vás veřejnost do značné míry náchylná věřit spíš dezinformacím než podloženým informacím? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak ty dezinformace jsou samozřejmě do značné míry důvěryhodné. Dezinformace se minimálně z 90 % musí opírat o fakta. O to čemu lidé věří a musí nabízet nějakou interpretaci třeba překvapivých souvislostí, které ty lidi uvěří a lidé prostě

mají potřebu, psychologickou potřebu dávat věcem smysl. Zároveň u nás v České republice je rekordně nízká důvěra vládě. Když se tyto dvě věci spojí potom lidé hledají jakékoliv jiné vysvětlení než to, které jim nabízí vláda. Vladimír KROC, moderátor Co bylo myslíte skutečným cílem těch bouřlivých debat o účasti Rosatomu v tendru na dostavbu Dukovan, který včera vláda tedy vyloučila, jak víme nebo použití neschválené ruské vakcíny. Nešlo v první řadě jen o to rozkolísat to veřejné mínění? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Nejde jenom o to rozkolísat veřejné mínění. Ale jde o to prosadit své geopolitické zájmy. Toto jsou zájmy i komerční a samozřejmě tady vlivové. A jsou to prostě minimálně dvě důležité věci. Jak jsem nedávno četla i Dana Drábová řekla, že prostě nelze oddělit tendr na Dukovany od politiky. Je to v zásadě vždy politická záležitost. Vladimír KROC, moderátor Co myslíte, zůstane vrbětická kauza nebo bude jedním z hlavních témat volební kampaně v parlamentních volbách? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Bude určitě tématem všech těch, ovšem těch témat bude více. Už nyní můžeme spekulovat o tom, zda vlastně nějaký ten odklon od toho prvotního vyjádření premiéra Babiše, nějaké změkčování vlastně toho konfliktu není prostě proto, aby konvenovalo jeho voličům. Protože ten názor na tuto kauzu bude velmi rozdílný mezi voliči jednotlivých stran. Naprosto jiný názor na Vrbětice budou mít voliči SPD, ANO a KSČM než voliči ostatních stran. Vladimír KROC, moderátor Kde je podle vás PR vítězem této kauzy na domácí půdě. Může to být Jaroslav Faltýnek a jeho diář, na který si kvůli tomu mezinárodním skandálu jakoby zapomnělo? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano tato interpretace se také objevila. Ovšem já na této straně nevidím vítěze spíše jakousi menší prohru zatím. Nepřilíš dobře rozjetou bitvu pro českou stranu. Vladimír KROC, moderátor V pořadu Jak to vidí je dnes hostem Denisa Hejlová z Univerzity Karlovy. Jak se vám líbí slogan, kterým se v posledních letech pyšní Česká republika Country for The Future? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak ten slogan stal spíše takovým domácím vtípem. Celá řada lidí, odborníků nejenom lingvistů ale odborníků na marketing se mu vysmívá, protože je takový komplikovaný a nezní příliš dobře. Jsou tam ta dvě The a hlavně, co je jeho posledním problémem není v souladu úplně s realitou. Jestliže my se chceme prezentovat jako země, která je v souladu s těmi nejnovějšími trendy a predikuje to, co se bude dít v budoucnosti, pak proto musíme mít nějaké dobré důkazy a právě mimochodem tato naše vlastně třeba neschopnost reagovat na hybridní hrozby nebo vůbec si uvědomit, co to jsou současné informační války a jak tedy nějakým způsobem se v této situaci obhájit, tak je důkazem toho, že tedy příliš tou zemí pro budoucnost v tom současném světě úplně nejsme. Vladimír KROC, moderátor Co udělat proto, abychom jednou mohli bez uzardění sami o sobě mluvit jako o zemi budoucnosti? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak ta strategie kdybych jí měla vidět v pozitivním světle, tak by mohla odrážet to, co se tady odehrává ve spoustě šikovných firem a inovativních podniků. A bohužel jaksi ta strategie byla naplánovaná marketingově a já přestože tady reprezentuju katedru marketingové komunikace a public relations strategickou a komunikaci. Tak musím říci, že to nebylo asi úplně šťastné, že to prostě nějakým způsobem jako neodráží ty, ty naše úplně silné stránky. Ale kdyby vláda se dokázala spojit více s těmito šikovnými lidmi, s inovativními firmami a podniky, které u nás jsou, tak pak by to samozřejmě dávalo mnohem větší smysl. Vladimír KROC, moderátor Jak se tedy střizlivě sebezprezentovat? Teď to je asi trochu záluďná otázka, chtít po vás, abyste od boku vystřelila nějaké lepší heslo. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak jak jsem říkala, především musí to být prostě založené na nějaké, nějaké silné, silné stránce. Doposud v České republice hodně se zdůrazňovala spíše taková ta role kulturní. Že jsme země, kde vládne kultura, kde jsou milí lidé, kde máme různé příběhy. Je u nás prostě všechno tak nějak v pohodě. Tomu odpovídaly i ty slogany třeba, které používal Czech Tourism na propagaci do zahraničí. Kdybychom najednou chtěli tyto příběhy zapomenout a zcela je převrátit a vlastně prezentovat se jako nějaká země typu Izrael, tak by to byl poměrně jako velký obrát a muselo by prostě to být doprovázené realitou. Vladimír KROC, moderátor Nevím, jestli budete souhlasit, ale myslím, že co je pro nás typické, je humor. Dá se nějakým způsobem zapojit do strategické komunikace? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Určitě se dá zapojit. Je to vidět třeba i v tom, že když se podíváme na různá současná sofistikovaná analýzy konverzací, tak pouze některé z nich jsou schopná si poradit s tím českým sarkasmem. Takže to je pro Čechy naprosto typické. Navíc, když to zkombinujeme s tou češtinou, tak vlastně pouze některé firmy to dokáží ale dokáží jako výborně analyzovat. Vladimír KROC, moderátor Ve druhé půli příštího roku by měla Česká republika předsedat Evropské unii. Máte nápad, jak to komunikovat směrem k domácímu publiku a také navenek? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Jsem ráda, že jste to připomněl bude to poměrně oříšek. Češi v rámci Evropské unie nepatří úplně k jejím fanouškům. V České republice ta Evropská unie jako instituce se netěší příliš dobré pověsti a opět domnívám se, že tady spíš bude snaha tuto, jako to nabourat nějakým způsobem. Zatím podle mých informací se opět tomuto nevěnuje nějaká příliš velká pozornost a nevím, že by třeba i český stát alokoval nějak větší množství lidí, kteří by se na této komunikaci měli podílet. Vladimír KROC, moderátor No, tak snad bude příležitost to rozebrat třeba právě v tomto pořadu zase příště. Dnes v pořadu Jak to vidí byla Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Děkuji za rozhovor, mějte se hezky, na shledanou. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Děkuji, pěkný den, na shledanou. Vladimír KROC, moderátor Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beeye www.beeye.io. Texty neprocházejí korekturou.

Česká reakce na ruský státní vojenský útok na území České republiky musí být razantní [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: europeanvalues.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 08:47, RU / měsíc: 14 499, RU / den: 893, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Ruská federace spáchala na českém území vojenský útok. Dle informací českých bezpečnostních institucí se příslušníci ruské vojenské rozvědky (GRU) podíleli

na výbuchu v muničním skladu ve Vrbětích v roce 2014. V důsledku toho zemřeli dva čeští občané, stovky lidí musely být evakuovány a škody lze vyčíslit na miliardy korun.

Vláda v pondělí 19. 4. 2021 vyhostila 18 ruských zpravodajců z ruské civilní (SVR) a vojenské rozvědky (GRU), kteří působí na českém území pod diplomatickým krytím. Představitelé ruské kontrarozvědky (FSB) dle veřejných informací vyhoštění nebyli. Rusko reagovalo vyhoštěním 20 českých diplomatických pracovníků (16 diplomatů a 4 technické pracovníci). Neexistuje žádná parita, Rusko má nyní v České republice třikrát větší diplomatické a zpravodajské zastoupení, než by podle Vídeňské úmluvy mělo mít: poměr mezi souhrnným počtem diplomatů a technických pracovníků s diplomatickou imunitou je nyní 111 ku 38 ve prospěch Ruska, pokud počítáme i zaměstnance konzulátů s diplomatickou imunitou (kteří dle českých zpravodajských služeb také páchají ruskou špionáž).

Vicepremiér Jan Hamáček přirovnal tuto situaci k ruskému chemickému útoku v Salisbury v roce 2018, nicméně reakce na něj byla výrazně razantnější. Po koordinované reakci spojenců došlo k vyhoštění celkem 153 ruských zpravodajců ze západních

zemí a uzavření ruského konzulátu v Seattlu, který sloužil ruské špionáži.

Adekvátní reakci českého státu by bylo:

- 1) Co nejefektivněji a nejdůrazněji využít členství ČR v NATO a EU a požádat naše spojence a partnery o podporu a spolupráci. V NATO požádat o svolání mimořádného jednání Severoatlantické rady, podrobně na něm informovat spojence o vrbětickém případu a vyzvat je ke společnému postupu v reakci na tento agresivní čin Ruska. Ideálním výsledkem by bylo synchronizované vyhošťování ruských zpravodajců ze spojeneckých zemí, podobně jako tomu bylo v roce 2018 po útoku v Salisbury. Informovat také naše partnery v EU a vyzvat je k razantní koordinované reakci.
- 2) Na úrovni EU otevřít jednání o dalším, ideálně periodickém zesilování sankcí proti RF, které v současné podobě zjevně nedostačují k tomu, aby odradily Kreml od agresivních kroků.
- 3) V koordinaci se spojenci by česká vláda měla vyhostit všechny ruský diplomatický personál z českého území kromě ruského velvyslance. Ruská federace by reagovala obdobně a následně by bylo vzájemné diplomatické zastoupení budováno paritně, tedy ve stejném poměru. Vyhoštění celé ruské diplomatické mise z ČR kromě velvyslance by rozbilo většinu existujících ruských zpravodajských sítí a bylo by tedy výhodné pro bezpečnost českého státu. Alespoň jeden z ruských konzulátů (sloužících pro ruské zpravodajské operace) by měl být na českém území uzavřen, stejně jako to udělaly Spojené státy v Seattlu v roce 2018. Když Velká Británie v roce 1971 vyhostila 105 sovětských zpravodajců, ochromila tím sovětské zpravodajské aktivity na desetiletí.
- 4) Ukončit vládní pokusy o přizvání ruské státní agentury Rosatom či jakékoliv jiné entity reprezentující současný režim do tendru (včetně subdodávek) na stavbu nového jaderného bloku v Dukovanech, a to v jakékoliv podobě včetně konsorcia a převodů licenci na trojské koně. Aby toto rozhodnutí nemohla příští vláda po říjnových volbách po nátlaku prezidenta Zemana jednoduše změnit, dávalo by smysl vyloučit ruskou nebo čínskou účast uzákoněním.
- 5) Vláda by měla jako výraz důvěry rozhodnout o prodloužení pětiletého mandátu ředitele BIS Michala Koudelky.
- 6) Ukončit nefunkční česko-ruské konzultace, které jsou pouze Potěmkinovou vesnicí bez reálného obsahu a zájmu ruské strany konstruktivně komunikovat s Českou republikou.
- 7) Český bezpečnostní aparát by měl do třech měsíců přednést vládě a sněmovnímu bezpečnostnímu výboru zprávu o činnosti všech ruských a pro-kremelských uskupení na českém území s cílem snížit potenciál pro ruské vlivové a dezinformační operace na českém území a zveřejňovat co nejvíce informací. Specifický důraz by měl být kladen na fungování ČR jako pračky ruských špinavých peněz.
- 8) Poslanecká sněmovna by měla odhlasovat zřízení vyšetřovací komise na téma ruského vlivu v České republice, která by ve zbývajících měsících současné Poslanecké sněmovny připravila agendu a plán pro příští Sněmovnu s předpokladem, že toto vyšetřování se naplno rozeběhne po říjnových volbách.
- 9) Vláda by měla zažalovat jménem pozůstalých po dvou českých obětech ruského vojenského útoku a osob s přímou materiální újmou (vyčíslenou celkově na více než miliardu korun) Ruskou federaci u Evropského soudu pro lidská práva tak, aby byly na Ruské federaci vymáhány kompenzace.
- 10) Ukončit manipulativní pokusy o využití neschválené ruské vakcíny Sputnik V.
- 11) Po schválení vládní strategie proti hybridním hrozbám by měl následovat akční plán, do něhož by měl být do června formulován roční plán aktivit, které česká státní správa vykoná s cílem snížit závislost zejména na Ruské federaci a Čínské lidové republice.

SIGNATÁŘI:

Markéta Pekarová Adamová, místopředsedkyně výboru pro sociální politiku PSP PČR, předsedkyně TOP 09

Jan Lipavský, místopředseda Výboru pro obranu a Zahraničního výboru PSPČR (Česká pirátská strana)

Pavel Žáček, místopředseda Výboru pro bezpečnost, PSPČR (ODS)

Helena Langšádlová, členka Stálé Komise pro hybridní hrozby, PSPČR, místopředsedkyně TOP 09

Václav Chaloupek, senátor, Senát PČR, hnutí Občané patrioti (OPAT)

Petr Kolář, bývalý velvyslanec České republiky v USA, Švédsku, Irsku a Ruské federaci

František Vrabel, ředitel, Semantic Visions

Jakub Janda, ředitel, Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty

Tomáš Bouška, ředitel, Novinářský inkubátor, Spolek Političtí vězni.cz

Veronika Vichová, zástupkyně ředitele pro analytickou činnost a vedoucí programu Kremlin Watch, Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty

Monika Richter, analytička, Semantic Visions, externí analytička, Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty

David Stulík, vedoucí Východoevropského programu, Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty

Jan Šír, výzkumný pracovník, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**

Jakub Kalenský, seniorní analytik, Atlantic Council

Vít Kučík, publicista, mluvčí Českých elfů

Roman Máca, analytik, Institut pro politiku a společnost

Pavel Havlíček, analytik, Asociace pro mezinárodní otázky

Alexandra Alvarová, autorka knihy Průmysl lži

Pokud chcete připojit svůj podpis, můžete tak učinit zde:

Nakladatelství Dokořán slaví dvacetiny, chce vydávat velká jména vědy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 14:09, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Literatura, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Nakladatelství Dokořán, které letos na jaře slaví 20 let existence, chce nadále vydávat knihy velkých jmen světové vědy a pokračovat v populárně-naučných titulech z přírodních i společenských věd. Jeho zakladatelé, matematik Zdeněk Kárník a historik i bohemista Marek Pečenka, se výběrově zaměřují také na beletrii a poezii.

"Dosud jsme vydali víc než tisíc titulů v nákladu 1,7 milionu výtisků," říkají Kárník s Pečenkou. Za hranici bestselleru bývá v Česku považováno 10 tisíc výtisků. Bestsellerem nakladatelství Dokořán se tak stala například kniha Mariusze Szczygiela Gottland, které prodali už téměř 50 tisíc výtisků a vydávají ji stále znovu.

Zhruba třetinu produkce Dokořán tvoří překlady z 15 jazyků včetně bengálštiny, staroegyptštiny či provensálštiny. Díky nim v Česku zdomácněli nejen novinář Szczygiel, ale také beletristé Italo Calvino a hudebnice Patti Smith, biolog Robert M. Sapolský, historik Simon Scham nebo popularizátoři vědy John D. Barrow či Keith Devlin.

Českou hvězdou Dokořánu je geolog Václav Cílek, jehož díla nakladatelství prodalo v celkovém nákladu více než 200 tisíc výtisků. "Cílkovy Krajiny vnitřní a vnější už 19 let stále dotiskujeme," podotýká šestapadesátiletý Marek Pečenka.

Vystudoval češtinu a dějepis, s historikem Petrem Luňákem napsal humoristický román Hrdinové. Od 90. let minulého století přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Ve stejné době začal pracovat v nakladatelství Libri, kde se potkal s absolventem matematicko-fyzikální fakulty téže školy a překladatelem z angličtiny i polštiny Zdeňkem Kárníkem.

V roce 2001 společně opustili Libri, zaměřené na české autory s převahou encyklopedických titulů, a založili Dokořán. "Tušili jsme, že budoucnost knižních encyklopedií ohrozí internet. Zajímala nás naučná literatura zejména z oblasti přírodních věd, překladová i tuzemská," vzpomíná Kárník.

Prvním titulem Dokořán byla Nová civilizace amerických badatelů Alvina a Heidi Tofflerových. Na knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě prodali dva kusy. "Přesto jsme nepochybovali, že se to rozjede," doplňuje Pečenka.

Za titul "trochu mimo záběr" považuje vydání románové podoby Dietlova seriálu Nemocnice na kraji města po dvaceti letech. "Ale prodalo se 40 tisíc výtisků, což nebylo finančně nezajímavé," podotýká.

Řadu náročných překladových děl připravuje Dokořán s Argem, které si v lednu připomnělo 30. výročí vzniku. Nakladatelství společně založila populárně-naučné edice Aliter a ZIP zabývající se texty zejména z fyziky a matematiky, v menší míře biologie, ekonomie a dalších společenských věd.

"Pokud jde o Aliter, značný ohlas měly vždy tituly Stephena Hawkinga a další díla o kosmologii a kvantové fyzice. Mezi čtenáři je také velký zájem o matematiku, některé z našich knih o matematice se staly skutečnými bestsellery. Pozoruhodná je obliba díla Keitha Devlina Jazyk matematiky, jež vydáváme a dotiskujeme víc než 15 let a prodali jsme skoro 20 tisíc výtisků," vypočítává Kárník. "Z edice ZIP mohu uvést například letošní novinku českého popularizátora Jaroslava Petra Desatero smyslů," dodává.

School of Foreign Service, Washington, DC, Magisterský obor mezinárodních vztahů

Univerzita Karlova

Fakulta sociálních věd, Bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia

University of Kent, Department of Politics, Canterbury, VB

Roční výměnný pobyt zakončený získáním diplomu v sociálních vědách

Praxe:

2018-2021

Ministerstvo vnitra ČR

Náměstek člena vlády

2016 – 2018

Externí poradenská činnost

2014 - 2016

Ministrstvo zahraničnych věcí ČR

Náměstek ministra zahraničí

2014

Ministerstvo obrany ČR

Náměstek ministra pro legislativu, parlament a veřejnou diplomacii

2013 - 2014

Ministrstvo zahraničnych věcí ČR

Poradce ministra pro zahraniční a bezpečnostní otázky

2011 - 2013

Parlament České republiky (Praha)

Poradce stínového ministra obrany a místopředsedy Poslanecké sněmovny

2012

Parlamentní shromáždění NATO (Brusel)

Výzkumný pracovník

2007 – 2012

Asociace pro mezinárodní otázky - AMO (Praha)

Vedoucí Východoevropského programu & analytik

2011

Evropská komise (Brusel)

Kabinet komisaře pro rozšíření a sousedskou politiku

2009 – 2010

Euroasian Strategy Project, (Washington, DC)

Analytik

2009

Center for European Policy Analysis – CEPA (Washington, DC)

Výzkumný pracovník

2004 – 2005

Informační centrum NATO (Praha)

Analytik

Držitel bezpečnostní prověrky na stupeň Přísně tajné a NATO TOP SECRET

Absolvoval řadu vzdělávacích kurzů k zahraniční a bezpečnostní politice

Žije s partnerkou v Praze a vychovávají 2letou dceru

ŽIVĚ: Zeman na vozíku jmenoval Kulhánek ministrem. Co řekne šéf diplomacie k Vrběticím? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 14:55, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Prezident Miloš Zeman odpoledne jmenoval Jakuba Kulhánek (ČSSD) ministrem zahraničí. Poprvé z vozíku. Prezident na něj předsedl kvůli neuropatii dolních končetin a pokračující bolesti nohou, v kolečkovém křesle již Kulhánek přijímal coby adepta na ministra. Jmenování proběhlo ve 14 hodin a hned v 18 hodin se nový ministr setká s ruským velvyslancem Alexandrem Zmejevským, aby mu sdělil protest Česka v kauze Vrbětice. Ambasadora si předvolal původně vicepremiér Jan Hamáček (ČSSD) a ve hře je i české přitvrzení vůči Rusku. Zeman ani tentokrát neřekl nic přímo ke kauze Vrbětice. Sledujte první tiskovou konferenci nového ministra zahraničí.

Jakub Kulhánek

patří k dlouholetým spolupracovníkům špiček sociální demokracie, radil bývalému premiérovi

Bohuslavu Sobotkovi

a nyní patří do nejbližšího okolí Hamáčka.

Od poloviny července 2018 pracoval jako Hamáčkův náměstek na ministerstvu vnitra, dříve byl jeho parlamentním poradcem, když Hamáček předsedal Sněmovně. Jako náměstek působil také na ministerstvech obrany a zahraničí. Působil i v čínské společnosti CEFC Europe. Kvůli tomu jeho nominaci kritizovala opozice.

Zeman na novém ministři ocenil prověrku na stupeň Přísně tajné a při jmenování zmínil odkaz Tomáše Guarriga Masaryka.

Čeká prý od Kulhánka, že bude hájit národní zájmy.

Na Petříčkově místě

Na post ministra zahraničí byl Kulhánek nominován poté, co funkci odmítl ministr kultury

Lubomír Zaorálek

(ČSSD).

Odvolání

Petříčka

navrhl Hamáček poté, co nad ním zvítězil ve volbě stranického předsedy. Zdůvodnil to tím, že ČSSD musí působit jednotně. Jeho konec v Černínském paláci dlouhodobě požadoval

Zeman . Právě Petříček se nyní kriticky postavil k vyjádření premiéra

Andreje Babiše

(ANO) ohledně toho, že útok ve Vrbětčích, za kterým stojí dle vyšetřování ruští agenti GRU, byl útokem na zboží a nikoli aktem státního terorismu.

Kulhánek ve funkci nahradil odvolaného Tomáše Petříčka (ČSSD).

Premiér Andrej Babiš (ANO) neměl proti nominaci výhrady, Kulhánka označil jako slušného kluka.

Útok na zboží- Odpálení skladu na našem území
Bratrská pomoc - Okupace Československa

Vojáci na dovolené - Anexe Krymu

Také mi ten rusko - český slovníček podsouvali, ale držel jsem se radši češtiny.

— Tomáš Petříček (@TPetricek)

20. dubna 2021

Kdo je Jakub Kulhánek

Datum a místo narození: 30. června 1984, Mělník

Vzdělání: vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze** (2008),

získal magisterský titul na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu v USA

Dosavadní funkce: náměstek ministra vnitra (od června 2018)

Kariéra: mezi roky 2008 a 2011 byl analytikem nevládní neziskové organizace Asociace pro mezinárodní otázky (AMO), od června 2013 do března 2015 byl členem správní rady AMO; v letech 2013 až 2017 působil jako poradce tehdejšího předsedy Poslanecké sněmovny PČR Jana Hamáčka (ČSSD);

od února do listopadu 2014 byl náměstkem ministra obrany ČR za ANO

Martina Stropnického , od listopadu 2014 do května 2016 byl náměstkem ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka (ČSSD).

Po odchodu z MZV

působil jako externí konzultant v čínské firmě CEFC Europe.

Experti oslovení Hospodářskými novinami (HN) to vnímali jako bezpečnostní riziko. „V minulosti jsem působil ve firmě jako externí konzultant a mimo jiné jsem se věnoval analýze investičních projektů a regulačnímu prostředí v EU,“ řekl k tomu Kulhánek. „Má bezpečnostní prověrku na přísně tajné,“ řekl pak HN Hamáček.

Kulhánek patří k dlouholetým spolupracovníkům špiček sociální demokracie,

radil bývalému premiérovi Bohuslavu Sobotkovi

a nyní patří k nejbližším spolupracovníkům současného šéfa ČSSD Jana Hamáčka.

HN také po Kulhánkově nominaci do čela MZV citovaly předsedu pražské ČSSD Petra Pavlíka, podle kterého Jakub Kulhánek z tohoto ministerstva musel před lety odejít, „protože neudělal zkoušku z jazyků“.

Kulhánek sice umí perfektně anglicky, problém ale měl se zkouškou z ruštiny na druhý nejtěžší stupeň.

Podle týdeníku Respekt si zaletěl pro zkoušku do Kyjeva, byť ji mohl udělat v ČR, i proto se tehdy spekulovalo, že si zkoušku v Kyjevě koupil. Ministerstvo mu pak zkoušku ale neuznalo a musel z úřadu odejít. Nyní podle HN sociální demokraté připomínají, že důvodem byla i

nechuť Zaorálka mít na ministerstvu Hamáčkovu člověka, který měl na tehdejšího ministra „dohlížet“.

„Jakub Kulhánek je člověk, který je odborníkem v oblasti jak zahraniční politiky, tak bezpečnosti. V České republice zná celou bezpečnostní komunitu a v Evropě všechny důležité,“ řekl o něm Hamáček. V rámci Kulhánkových kompetencí a prověrek s ním záležitost konzultoval.

„Je zasvěcen a připraven úřad převzít víceméně okamžitě,“

dodal šéf ČSSD v pondělí 19. dubna v reakci na otázky, jak to bude s Kulhánkovým jmenováním v souvislosti s nejnovějším vývojem česko-ruských vztahů.

Jako analytik se věnoval postsovětskému regionu, věnoval se například vztahu Ruska s NATO a EU nebo vztahům Moskvy k jednotlivým postsovětským státům.

V pozici náměstka pro řízení bezpečnostní a multilaterální sekce na ministerstvu zahraničí byl mimo jiné členem delegace, která v létě 2015 jednala v Libanonu o osudu pětice Čechů, unesených tam v souvislosti s kauzou obchodníka se zbraněmi Alího Fajáda. A po odchodu z MZV se například v roce 2017 podílel na přípravě návštěvy premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) v USA, připravoval návrhy k článku pro The Wall Street Journal nebo pro projev ve Washingtonu.

Má za sebou i neúspěšné kandidatury ve volbách, předloni byl devítkou kandidátky ČSSD ve volbách do Evropského parlamentu,

ve kterých ale sociální demokraté propadli a nezískali jediný mandát. Loni pak za ČSSD kandidoval v krajských volbách ve Středočeském kraji.

Zeman na vozíku jmenoval Kulhánka ministrem. Šéf diplomacie hned promluvil o agentech [URL](#) [Automatický překlad](#)
WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 16:56, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Prezident Miloš Zeman odpoledne jmenoval Jakuba Kulhánka (ČSSD) ministrem zahraničí. Poprvé z vozíku. Prezident na něj předsedl kvůli neuropatii dolních končetin a pokračující bolesti nohou, v kolečkovém křesle již Kulhánka přijímal coby adepta na ministra. Jmenování proběhlo ve 14 hodin a hned v 18 hodin se nový ministr setká s ruským velvyslancem Alexandrem Zmejevským, aby mu sdělil protest Česka v kauze Vrbětice. Ambasadora si předvolal původně vicepremiér Jan Hamáček (ČSSD) a ve hře je i české přitvrzení vůči Rusku. Zeman ani tentokrát neřekl nic přímo ke kauze Vrbětice. Nový ministr zahraničí následně vystoupil na své první tiskové konferenci.

Jakub Kulhánek

patří k dlouholetým spolupracovníkům špiček sociální demokracie , radil bývalému premiérovi

Bohuslavu Sobotkovi

a nyní patří do nejbližšího okolí Hamáčka.

Od poloviny července 2018 pracoval jako Hamáčkův náměstek na ministerstvu vnitra, dříve byl jeho parlamentním poradcem, když Hamáček předsedal Sněmovně. Jako náměstek působil také na ministerstvech obrany a zahraničí. Působil i v čínské společnosti CEFC Europe. Kvůli tomu jeho nominaci kritizovala opozice.

Zeman na novém ministrovi ocenil prověrku na stupeň Přísně tajné a při jmenování zmínil odkaz Tomáše Guarriga Masaryka.

Čeká prý od Kulhánka, že bude hájit národní zájmy, konkrétní náplní je podle hlavy státu ekonomická diplomacie.

O Vrběticích Zeman stále mlčí

Zeman se ani dnes nevyjádřil ke kauze kolem zapojení ruských tajných služeb do výbuchu muničního skladu ve Vrběticích.

Mluvíci hlavy státu Jiří Ovčáček dříve oznámil prezidentovo vystoupení na tuto neděli.

Kulhánka poté uvedl do úřadu premiér Andrej Babiš (ANO). Ve funkci ho ihned čeká ostrý start, bude muset řešit právě kauzu výbuchu ve Vrbětících.

Hamáček na dnešek předvolal ruského velvyslance Alexandra Zmejevského. Tlumočení nespokojenosti Česka s ruským postupem při odvolávání zaměstnanců české ambasády i případné oznámení dalších kroků bude už právě na Kulhánkovi. Poslanci v úterý vyzvali vládu, aby počet pracovníků ruské ambasády zásadně omezila.

Kulhánek si ruského velvyslance předvolal na dnešních 18:00, má také na dnešek naplánovaný videohovor se šéfem NATO Jensem Stoltenbergem. „Toto vůbec není snadná doba pro českou zahraniční politiku. Přistupuji k funkci ministra zahraničí s pokorou,“

řekl nový šéf diplomacie.

Česko-ruské vztahy vstoupily podle Kulhánka do mimořádně složité etapy, není to však vina České republiky.

„Rozhodli jsme se jako suverénní země a jednali jsme rázně. Rozprášili jsme síť agentů ruských tajných služeb,

ruský Rosatom nebude osloven v souvislosti s dostavbou Dukovan a v příštích dnech budeme řešit další postup směrem k Rusku, a to i ve spolupráci se zahraničními partnery,“ řekl.

Za první ze svých priorit označil kontinuitu zahraniční politiky.

„Chci prosazovat české národní zájmy včetně aktivní ekonomické diplomacie v úzké spolupráci s podnikatelskými svazy,“

uvedl Kulhánek. Chce také řešit témata spojená s covidem-19 a cestováním a plnit české závazky v EU a NATO, kde chce sebevědomé vystupování ČR.

„Tyto organizace jsou klíčové pro naši bezpečnost a prosperitu,“ uvedl.

Za důležité považuje také to, aby česká zahraniční politika

„mluvila jedním hlasem“.

Chce se snažit hledat cesty k dohodám nejen v zahraničí, ale i mezi aktéry na domácí scéně, byť se to může někdy zdát složité.

Babiš uvedl, že se Kulhánek stává šéfem diplomacie ve velmi těžké době a situaci.

„Těším se na spolupráci jednak při oslovování spojenců na podporu našich kroků, ale také v evropské agendě a při přípravě českého předsednictví v EU,“

řekl Babiš.

Připravoval na kritiku

„Je před vámi jako před každým ministrem zahraničí těžký úkol, jehož podstatou je hájení národních zájmů České republiky. Tento pojem je někdy znevažován a někdy se říká, že ti, kdo hájí národní zájmy,

jsou populisté nebo dokonce xenofobové. Neznám ovšem suverénní zemi, která by ve světě nehájila své národní zájmy a věřím, že pod vaším vedením ministerstvo zahraničí bude činit totéž,“ řekl Zeman.

Hájení národních zájmů podle něj musí mít konkrétní náplň, nikoli podobu „dutých, patetických deklamací“.

Vídí ji v ekonomické diplomacii. Uvítal Kulhánkův příslib, že na zahraničních cestách ministra budou doprovázet podnikatelé.

Kulhánkovi Zeman řekl, že jako vrcholný politik bude vystaven nejrůznějším kritikám.

Doporučil mu řídit se vlastním rozumem a radami skutečných odborníků.

„Povšiml jsem si, že první, kdo Vás kritizoval byl Miroslav Kalousek. To je z mého hlediska pozitivní reference,“ podotkl Zeman, který narážel na Kalouskovo vyjádření na twitteru. „To je srozumitelná volba. Pan Jakub Kulhánek pracoval v minulosti pro zájmy CEFC v České republice až do okamžiku, kdy CEFC zkrachovala a pan Jie zmizel v čínských temnicích. A teď povede českou diplomacii...Ještě tu někdo nechce vyslovit vládě nedůvěru?,“ napsal bývalý poslanec na svém účtě.

Zeman: Pozor na Matěje

Zeman novému ministrovi doporučil i jednu ze svých oblíbených knih na dobu „až mu bude smutno“. „Doporučuji Zákony profesora Parkinsona. V této knize mj. vystupuje vrátný Matěj a každý kdo chce posoudit projekt se na Matěje odvolává. Tím způsobem, že pokud vrátný něco podporuje, tak je takový projekt automaticky zamítnut a když je vrátný Matěj proti projektu, je tento projekt téměř automaticky schválen.“

Jako ministr budete obklopen mnoha vrátnými Matěji, nenechte se jimi otrávit,“

řekla hlava státu.

Na Petříčkově místě

Na post ministra zahraničí byl Kulhánek nominován poté, co funkci odmítl ministr kultury

Lubomír Zaorálek

(ČSSD).

Odvolání

Petříčka

navrhl Hamáček poté, co nad ním zvítězil ve volbě stranického předsedy. Zdůvodnil to tím, že ČSSD musí působit jednotně. Jeho konec v Černínském paláci dlouhodobě požadoval

Zeman . Právě Petříček se nyní kriticky postavil k vyjádření premiéra

Andreje Babiše

(ANO) ohledně toho, že útok ve Vrběticích, za kterým stojí dle vyšetřování ruští agenti GRU, byl útokem na zboží a nikoli aktem státního terorismu.

Kulhánek ve funkci nahradil odvolaného Tomáše Petříčka (ČSSD).

Premiér Andrej Babiš (ANO) neměl proti nominaci výhrady, Kulhánka označil jako slušného kluka.

Útok na zboží- Odpálení skladu na našem území
Bratrská pomoc - Okupace Československa

Vojáci na dovolené - Anexe Krymu

Také mi ten rusko - český slovníček podsouvali, ale držel jsem se radši češtiny.

— Tomáš Petříček (@TPetricek)

20. dubna 2021

Kdo je Jakub Kulhánek

Datum a místo narození: 30. června 1984, Mělník

Vzdělání: vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze** (2008),

získal magisterský titul na Georgetownské univerzitě ve Washingtonu v USA

Dosavadní funkce: náměstek ministra vnitra (od června 2018)

Kariéra: mezi roky 2008 a 2011 byl analytikem nevládní neziskové organizace Asociace pro mezinárodní otázky (AMO), od června 2013 do března 2015 byl členem správní rady AMO; v letech 2013 až 2017 působil jako poradce tehdejšího předsedy Poslanecké sněmovny PČR Jana Hamáčka (ČSSD);

od února do listopadu 2014 byl náměstkem ministra obrany ČR za ANO

Martina Stropnického , od listopadu 2014 do května 2016 byl náměstkem ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka (ČSSD).

Po odchodu z MZV

působil jako externí konzultant v čínské firmě CEFC Europe.

Experti oslovení Hospodářskými novinami (HN) to vnímali jako bezpečnostní riziko. „V minulosti jsem působil ve firmě jako externí konzultant a mimo jiné jsem se věnoval analýze investičních projektů a regulačnímu prostředí v EU,“ řekl k tomu Kulhánek. „Má bezpečnostní prověrku na přísně tajné,“ řekl pak HN Hamáček.

Kulhánek patří k dlouholetým spolupracovníkům špiček sociální demokracie,

radil bývalému premiérovi Bohuslavu Sobotkovi

a nyní patří k nejbližším spolupracovníkům současného šéfa ČSSD Jana Hamáčka.

HN také po Kulhánkově nominaci do čela MZV citovaly předsedu pražské ČSSD Petra Pavlíka, podle kterého Jakub Kulhánek z tohoto ministerstva musel před lety odejít, „protože neudělal zkoušku z jazyků“.

Kulhánek sice umí perfektně anglicky, problém ale měl se zkouškou z ruštiny na druhý nejtěžší stupeň.

Podle týdeníku Respekt si zaletěl pro zkoušku do Kyjeva, byt jí mohl udělat v ČR, i proto se tehdy spekulovalo, že si zkoušku v Kyjevě koupil. Ministerstvo mu pak zkoušku ale neuznalo a musel z úřadu odejít. Nyní podle HN sociální demokraté připomínají, že důvodem byla i

nechuť Zaorálka mít na ministerstvu Hamáčkova člověka, který měl na tehdejšího ministra „dohlížet“.

„Jakub Kulhánek je člověk, který je odborníkem v oblasti jak zahraniční politiky, tak bezpečnosti. V České republice zná celou bezpečnostní komunitu a v Evropě všechny důležité,“ řekl o něm Hamáček. V rámci Kulháňkových kompetencí a prověrek s ním záležitost konzultoval.

„Je zasvěcen a připraven úřad převzít víceméně okamžitě,“

dodal šéf ČSSD v pondělí 19. dubna v reakci na otázky, jak to bude s Kulháňkovým jmenováním v souvislosti s nejnovějším vývojem česko-ruských vztahů.

Jako analytik se věnoval postsovětskému regionu, věnoval se například vztahu Ruska s NATO a EU nebo vztahům Moskvy k jednotlivým postsovětským státům.

V pozici náměstka pro řízení bezpečnostní a multilaterální sekce na ministerstvu zahraničí byl mimo jiné členem delegace, která v létě 2015 jednala v Libanonu o osudu pětice Čechů, unesených tam v souvislosti s kauzou obchodníka se zbraněmi Aliho Fajáda. A po odchodu z MZV se například v roce 2017 podílel na přípravě návštěvy premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) v USA, připravoval návrhy k článku pro The Wall Street Journal nebo pro projevy ve Washingtonu.

Má za sebou i neúspěšné kandidatury ve volbách, předloni byl devítkou kandidátky ČSSD ve volbách do Evropského parlamentu,

ve kterých ale sociální demokraté propadli a nezískali jediný mandát. Loni pak za ČSSD kandidoval v krajských volbách ve Středočeském kraji.

Studio N: Co teď můžeme čekat od Kremle a jeho propagandy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Filip Tiltbach, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 17:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Rusko na obvinění, že jeho agenti způsobili výbuchy municiho skladu ve Vrběticích, reagovalo pobouřeně – i proto, že podobnou akci nemůže nikdy přiznat. Kdykoliv se Moskva ocitne pod tlakem, nasazují Kreml a jeho média léty prověřenou taktiku popírání a odvádění pozornosti. Část z ní už je teď v pohybu.

Ve Studiu N o tom mluví historička Daniela Kolenovská z Institutu mezinárodních studií na **FSV UK** a novinář Deníku N Jan Wirnitzer.

Nové epizody Studia N najdete každý všední den odpoledne na našem webu a v podcastových aplikacích Spotify, Apple Podcasts, Google Podcasts. Sledovat nás můžete také na Instagramu.

Architektura v betonu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:24, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Téma tří webinářů je zaměřeno na použití pohledových betonů v architektuře. Prezentována bude filozofie přístupu architektů k jejich použití včetně

příkladů úspěšných realizací z České republiky i ze zahraničí. Posлуhači budou seznámeni s novými předpisy a nástroji pro navrhování nejen pohledových betonů. Součástí webinářů budou rovněž přednášky na téma provádění a ošetřování betonu včetně příkladů z praxe.

Organizátorem projektu Beton University je skupina Českomoravský beton. Níže vypsané webináře jsou zařazeny do akreditovaných vzdělávacích programů v projektech celoživotního vzdělávání ČKAIT i ČKA.

Odborní garanti tématu:

Ing. Vladimír Veselý Svaz výrobců betonu ČR a Česká betonářská společnost ČSSI

Ing. Michal Števíla, Ph.D. BETOTECH a FSv ČVUT

Ing. Robert Coufal, Ph.D. TBG METROSTAV a Česká betonářská společnost ČSSI

ODS slaví 30. narozeniny v nejisté době, Fialovi půjde ve volbách o přežití [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Jiří Vachtl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:24, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

ODS si připomíná 30 let od svého založení. Na žádné velké oslavy však nemá čas, straně hrozí, že i po osmi letech v opozici

skončí po říjnových volbách opět mimo vládu. Předseda Petr Fiala sice říká, že koalice SPOLU bude usilovat o vítězství, průzkumy ji však zatím staví až na třetí místo. Podle politologů se ve volbách spíše zpečetí konec Fialy v čele strany.

Občanská demokratická strana vznikla rozštěpením Občanského fóra na ustavujícím kongresu 20. dubna 1991 v Olomouci. Do čela strany byl zvolen Václav Klaus, který ji provedl divokými 90. lety až do roku 2002, kdy oznámil svou kandidaturu na prezidenta.

„ODS byla v 90. letech hlavní politickou silou na pravici a stranou, která prováděla zásadní ekonomické i společenské reformy. Nyní je to strana, která individuálně překračuje hranici 10 procent, ale k těm 25 až 30, které měla dříve, je daleko. Její současné postavení odráží proměny českého stranického spektra i doby, ve které žijeme,“ řekl iDNES.cz politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **FSV Univerzity Karlovy**.

Podle několika posledních průzkumů se podpora koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) mezi voliči pohybuje okolo 17 až 19 procent. Na první Piráty se Starosty má však propastnou ztrátu, jejich podpora se pohybuje kolem 30 procent. Druhé hnutí ANO zase stagnuje okolo 23 až 25 procent.

Předseda strany Petr Fiala však stále pomýšlí na volební vítězství. „Netajím se tím, že máme ambice volby vyhrát. Chci, aby po volbách byla koalice SPOLU nejsilnější a uskutečnilo se maximum z našeho programu. Na tom jsem připraven pracovat a přesvědčovat voliče, že je to to nejlepší nejen pro ně, ale i pro jejich děti a budoucnost celé země,“ napsal iDNES.cz Fiala.

Volební model ČT provedený agenturou Kantar CZ (11. dubna 2021) Klidná síla bez emocí

Politologové, které redakce iDNES.cz oslovila, si však nejsou jistí, zda se to Fialovi může povést. „ODS v současnosti nemá to, co s ní bývalo dříve spojené. Chybí výrazný lídr. Strana dříve uměla nabídnout alternativní témata a udávat atmosféru v zemi. Současná ODS nikomu nevdává ani nikoho nedráždí. Voliči už tak nějak čekají, že nové nápady budou přicházet spíše od Pirátů či SPD. Přijde mi, že hrají strašně na jistotu,“ řekl iDNES.cz politolog Jan Kubáček.

ANO v politickém poločase. Podpora klesá, volby ovšem stále může vyhrát

Do současného předsedy ODS se před týdnem v rozhovoru pro MF DNES pustil také bývalý prezident Václav Klaus. Fiala podle něj postrádá schopnosti a letité zkušenosti z politiky. „Člověk si zkrátka musí stranickou politikou projít. Neříkám, že od pěšáka po admirála, ale Petr Fiala se stranické politiky vůbec nedotkl,“ připomněl Klaus nástup Fialy do čela ODS z akademické sféry.

„Důsledkem je tragický výsledek v současnosti. On tu politiku prostě dělat neumí. Já mu to nevytýkám. Někdo holt umí být profesorem, vedoucím katedry politologie, děkanem fakulty a rektorem univerzity. To jsou strašlivé hodnoty. Ale předseda politické strany je trošku něco jiného. No, a teď to naráží. Pro mě strašlivé,“ konstatoval bývalý prezident.

Kauza Vrbětice nemění plán SPOLU. Ultimátum má Babišova vláda do pátku

Podle Kubáčka však současné neuspokojivé volební preference strany nejsou pouze chybou předsedy. „V podstatě je to chyba celé strany, která je nevýrazná. Jediný, kdo byl za poslední rok výrazněji vidět, je Martin Kuba (hejtman Jihočeského kraje a šéf Asociace krajů, pozn. red.). ODS má řadu skvělých starostů, ať už v Praze nebo po celé republice, ale nedokáže s nimi pracovat tak dobře, jak by mohla. ODS je taková klidná síla bez emocí, ale bohužel také bez přitažlivosti,“ komentoval Kubáček.

Fiala si naopak počínání ODS v posledních měsících pochvaluje. „Podařilo se nám snížit daně všem zaměstnancům. Zrušení superhrubé mzdy jsme předložili jako jeden z vůbec prvních návrhů. Chtěli jsme také zrušit EET a ukázalo se, že jsem měli pravdu. V podstatě můžeme říct, že jsme splnili podstatnou část ekonomického programu pro volby v roce 2017. A pandemická krize potvrdila, že naše návrhy jsou kompetentní a fungují,“ tvrdí předseda strany. Fiala hraje ve volbách o přežití

Říjnové volby podle politologů rozhodnou, kromě rozložení sil ve Sněmovně, také o politickém osudu Petra Fialy. „Myslím si, že pokud ODS nezaboduje a volby nevyhraje, tak skončí jako předseda. Fiala do koalice s TOP 09 a KDU-ČSL vložil svůj politický kredit i energii a spojil s tím svůj osud. Pokud bude koalice neúspěšná, v čele strany skončí,“ tvrdí Mlejnek.

ČSSD čeká klíčový sjezd o přežití, tentokrát bez Zemana a poprvé online

Podobný názor zastává také Kubáček, který přilíší šanci ODS na volební vítězství nedává. „Pokud nedojde k zásadnímu otřesu důvěry v Piráty se Starosty nebo Andreje Babiše, tak se obávám, že na koalici SPOLU zbude třetí místo. Nedaří se jim oslovit všechny živnostníky, kteří by je mohli volit, ani středně velké podnikatele. Přijde mi, že zatím sází na to, že se ostatním nezadaří a voliči přejdou ke SPOLU. Ale to je málo.“

Politologové se shodují také v otázce, kdo by případně po volbách mohl Fialu v čele ODS nahradit. „Hovoří se o Martinu Kubovi, který se díky tomu, že má během pandemie exekutivní funkci, mohl předvést. Například při srovnání s Fialou, který seděl v opozici ve Sněmovně, Kuba v jižních Čechách budoval očkovací centra a veřejně vystupoval jako šéf Asociace krajů,“

konstatoval Mlejnek.

Foto:

Lídr ODS Petr Fiala při podpisu koaliční smlouvy uskupení Spolu (11. dubna 2021).
Jakub Stadler, MAFRA

FotoGallery:

Předseda ODS Petr Fiala promluvil na tiskové konferenci před jednáním Sněmovny. (3. března 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídr TOP 09, ODS a KDU-ČSL Markéta Pekarová Adamová, Petr Fiala a Marian Jurečka při podpisu koaliční smlouvy uskupení Spolu (11. dubna 2021).
Jakub Stadler, MAFRA

Václav Klaus (9.dubna 2021)
Michal Růžička, MAFRA

Brífink SPOLU před jednáním sněmovny. Petr Fiala (20. dubna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hejtman Jihočeského kraje Martin Kuba
Petr Lundák, MAFRA

Předseda Senátu za ODS Miloš Vystrčil oznámil, že senátoři dají ústavní stížnost na vyhlášení nouzového stavu vládou, a hejtman Martin Kuba s předsedou ODS Petrem Fialou vysvětlovali, proč poslanci ODS a hejtmani postupovali rozdílně.
Petr Topič, MAFRA

Předseda Senátu za ODS Miloš Vystrčil oznámil, že senátoři dají ústavní stížnost na vyhlášení nouzového stavu vládou, a hejtman Martin Kuba s předsedou ODS Petrem Fialou vysvětlovali, proč poslanci ODS a hejtmani postupovali rozdílně.
Petr Topič, MAFRA

Vedení ODS spolu s hejtmany za občanské demokraty vysvětlují rozdílné postoje politiků této stany k nouzovému stavu.
Petr Topič, MAFRA

Zastupitelé zvolili na úterním ustavujícím zasedání novým hejtmanem Jihočeského kraje Martina Kubu (ODS).
Petr Lundák, MF DNES

Místopředseda ODS Zbyněk Stanjura hovoří na jednání Poslanecké sněmovny. (15. září 2020)
Petr Topič, MAFRA

Na tiskové konferenci koalice Spolu vystoupili poslanec za KDU-ČSL Marek Výborný, šéf poslanců ODS Zbyněk Stanjura a místopředseda TOP 09 Lukáš Otys.
Petr Topič, MAFRA

Nekonečný seriál kvality vědy – normalizace špatné praxe [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Jiřka Wirthová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:42, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 2307, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Alice Němcová Tejkalová, doktorka věd, děkanka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a nově i docentka čelí opětovné kritice své vědecké práce. Ve vědě jde stále o to samé, tj. o vědeckou poctivost a kvalitu. Proto i ve všech těchto a příštích kauzách také půjde stále o to samé – o neslučitelnost dvou pojetí dostačující kvalifikace pro akademickou manažerskou funkci (vědecká práce, nebo schopnost být zvolen).

Nová kauza, ale stále stejný problém

Alice Němcová Tejkalová čelila kritice své vědecké práce nejprve v roce 2015 kvůli publikacím v tzv. predátorských časopisech, pak v roce 2017, kdy byla zvolena děkankou, a nyní kvůli její habilitační práci. O co šlo v původních sporech se již v roce 2018 ze sociologického hlediska snažila uchopit socioložka Yuliya Moskvina. Popsala spor jako „konflikt mezi dvěma systémy ospravedlnění (citě de l'opinion a citě civique)“, nekompatibilních přístupů, které mají odlišné pojetí dostačující kvalifikace pro akademickou manažerskou funkci. Je jí buď vědecká reputace, nebo schopnost být zvolen.

I v novém sporu jde o nekompatibilitu – rozdíl mezi vědeckou kvalitou a vědeckým titulem, který by měl být stvrzením oné kvality. Čerstvé docentce je vytýkána především ona nedostatečná kvalita vědecké práce, což vyústilo i ve veřejnou výzvu adresovanou rektoru Karlovy univerzity, aby předložil návrh jmenování docentkou k projednání Vědecké radě Univerzity Karlovy. Výzva se týkala těchto problematických bodů (ve stručnosti): místo habilitace je jiné (Fakulta tělesné výchovy a sportu), než domovská **Fakulta sociálních věd**, obor habilitace je jiný, než ve kterém protagonistka pracuje, práce je kompilací článků, které se jen okrajově týkají tématu a posudky jsou nekvalitní po obsahové i formální stránce.
odpověď paní děkanky
odpověď autorů výzvy

V současném světovém a českém kontextu stále platí, že akademický manažer má být především vědcem. Manažerské pozice však lákají i ty, kterým jde více o ty pozice než o vědu. Tito lidé mnohdy nejsou dobrými vědci a nejspíš jimi ani neměli v úmyslu být, neboť už od počátku své kariéry si vědeckou práci eticky sporně "usnadňovali", např. zmíněnými publikacemi v nekvalitních časopisech s fiktivním recenzním řízením. Nicméně protože je vědecká kvalita stále, i v těchto mocenských pozicích, oficiálně vyžadována, místo "dělání vědy" se hledají různé zkratky, jak dosáhnout na potřebné vědecké tituly. Titul se stává prostředkem k mocenským pozicím namísto stvrzením kvality vědecké práce.

Lidé už nebudou zodpovědní, už budou jenom efektivní

Zmíněné problémy se netýkají pouze **FSV**, ale celého vědeckého prostředí. Společenský fenomén oddělení etiky a efektivity k jakémukoliv cíli popsali mnozí badatelé a spisovatelé přede mnou. Například Patrik Ouředník ve své knize Europeana, kde říká: „Ale čím dál tím více lidí mělo za to, že odpovědnost je překonaná a že ve skutečnosti ji už vytlačila výkonnost a účelnost. A nový člověk, že nebude odpovědný, ale výkonný“ (str 26.). Sociologie zas hovoří o pronikání tržní logiky do netržních domén. Jak tomu rozumět? Vrací schizofrenie normalizační zkušenosti, kdy nezáleželo na kvalitě věci, ale na správných sítích? V současných problémech s kvalitou vědy se zdá, že tato praxe spíše nikdy nezmizela. Ve výsledku se pak vše poměřuje směřitelností a účelovostí, přičemž účely – tedy cíle efektivity – stanovuje úzká skupinka, které nejde o původní cíle (vědu), ale o profit (ať je jím cokoliv).

Věda se vlivu této logiky stále ještě brání. Její logika není účelová pro cokoliv. Jde jí o systematické a kontrolované poznání na základě etické a kvalitní práce. Proto se neustále objevují nové kauzy, které jsou stále o „tom samém“. Neustále jde totiž o neslučitelnost získat mocenskou pozici efektivně (jakkoliv) a dělat kvalitní vědu.

Příklady táhnou – Normalizace špatné praxe

Problémem však není jen absence vědecké kvality osob ve vedoucích pozicích sama o sobě. Jestliže vědeckí manažeři mají být také dobrými vědci, jaký signál vysílá oceňování nekvalitních vědců pro ty ostatní, zejména pro ty na začátku vědecké kariéry? Co si nyní (vlastně už od roku 2015) myslí studenti na **FSV** ale i jinde o důležitosti své vědecké práce, kterou vykonávali poctivě a kterou obhájili před tvrdou kritikou, před posudky, které do detailu rozbíraly silné a slabé stránky jejich článků, či kvalifikačních prací? Jak je to bude motivovat k poctivé a kvalitní vědecké práci, po které všichni tolik volají? A v neposlední řadě, co to vypovídá o stavu akademické sféry, ve které je takové oddělení vědecké práce a efektivity získat pozici u vysoce postavené akademické aktérky normalizováno?

Fužball: Werder mit Füllkrug gegen Mainz: FSV ohne da Costa [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: czpravycy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 20:47, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

Fužball: Werder mit Füllkrug gegen Mainz: **FSV** ohne da Costa related

Notes: Šer Chán v Kremlu, běluhy na Čukotce a delegace v kožených bundách [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Barbora Němcová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 21:29, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Nezařazené, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Dnešní událostmi nabitý den v Notesu shrnuje Barbora Němcová.

Uprostřed diplomatických šarvátek mezi Českem a Ruskem nasazuje domácí tým nového ministra zahraničí. Úřadu se dnes ujal Jakub Kulhánek a dnes také poprvé řekl, co si o vztazích s Kremlem myslí. „Rozprávějí jsme si agentů ruských tajných služeb, ruský Rosatom nebude osloven v dostavbě Dukovan a budeme řešit další kroky,“ prohlásil po svém uvedení do úřadu s tím, že se funkce ujímá s pokorou a zodpovědností. Odpoledne ho čekal rozhovor s generálním tajemníkem NATO Jensem Stoltenbergem a zkuška ohněm – schůzka s ruským velvyslancem Zmejevským.

To prezident Zeman při jmenování Kulhánka o pokoře ani rozprašování nemluvil. Zato vytáhl osvědčená hesla jako xenofobové, populisté, vrátný Matěj a Kalousek!

A jakých reakcí na vyhocené diplomatické vztahy se můžeme dočkat od Kremle? Nejspíše popírání a odvádění pozornosti. To jsou totiž léty prověřené taktiky, které Rusko vytáhne vždy, když se ocitne pod tlakem. A část z toho už je v plném proudu. Ve Studiu N o tom mluví historička Daniela Kolenovská z Institutu mezinárodních studií na **FSV UK** a novinář Deníku N Jan Wirtner.

Prezident Vladimir Putin dnes ve svém každoročně ostře sledovaném projevu nezmínil ani jednou jméno opozičníka Navalného, ani Českou republiku. Přesto bylo jasné, že právě o naší zemi místy mluvil. „Budou litovat tak jako ještě nikdy,“ vzkázal „provokátérům“ z některých zemí. Pak přišly na řadu metafory se šakaly, tygrem Šer Chánem (kterým je Putin) a knihou džunglí.

Petra Procházková zároveň vyzpovídala docenta Kirilla Koktyše, který přednáší na katedře politické teorie ruské Moskevské státní univerzity mezinárodních vztahů, a zjišťovala, co si nejen on, ale i Rusové myslí o Česku. „Česká verze posledních událostí nemůže být Ruskem brána vážně,“ míní o kauze Vrbětice. „Vždyť je úplně směšná. Připomíná to vaši klasickou literaturu. Však jsme si všichni hned vzpomněli na dobrého vojáka Švejka.“

18 vyhoštěných ruských diplomatů je v ČR zprávou číslo jedna už od soboty. Kdo jsou a jaká mají jména? Eliška Hradilková Bártová přináší kompletní seznam vyhoštěnců.

A nový šéf diplomacie Kulhánek už dal Rusům ultimátum: do zítřejšího poledne Rusko zajistí návrat všech vyhoštěných českých diplomatů na ambasádu v Moskvě, nebo Česko vyhostí tolik diplomatů, aby počty lidí na ambasádách byly srovnané.

Uprostřed vyhocených česko-ruských vztahů přijede do Česka příští týden ruská „delegace“ v kožených bundách a na motorkách. Noční vlci. Konvoj ruských nacionalistů se podle harmonogramu zastaví v Ostravě a na Olšanských hřbitovech v Praze. Tam se s nimi má setkat i poslanec SPD Jaroslav Foldyna. „Já osobně se určitě zúčastním. Jestli mi přijde od někoho echo, kde to je a v kolik hodin, určitě bych na ty Olšany s kamarády motorkáři jel,“ řekl Foldyna, který proslul tím, že na minulých oslavách s Nočními vlky dával jazyk. Více o oslavách druhé světové války s motorkářským gangem píše Jan Moláček.

Jaký je vztah Česka a Slovenska k Rusku? A jak Slováci vnímají vyostřené vztahy Prahy a Kremle? To v komentáři přibližuje náš kolega z Deníku N Martin M. Šimečka. „Česká a slovenská servilita vůči Moskvě mají odlišnou povahu: česká je cynická, slovenská je vroucná. Češi si svůj romantický vztah k Rusku odbyli po druhé světové válce, a jelikož okupaci a normalizaci, která po ní následovala, snášeli psychicky mnohem hůř než Slováci, už se k lásce k Rusku nemohou vrátit,“ píše.

A k česko-ruským vztahům se vyjádřila i zástupkyně amerického velvyslanectví Jennifer Bachusová, která popřela, že s odhalením výbuchu ve Vrběticích mají něco společného Spojené státy. (Což tvrdí například docent Koktyš). „Je třeba, abyste se postavili Rusku čelem a ukázali mu, že tak závažné porušení mezinárodních úmluv mu neprojde bez následků,“ doporučuje Čechům v rozhovoru s Janou Ciglerovou.

Česká policie při nočních razířích zadržela pěti bojovníků, která podle vyšetřovatelů jezdila na východ Ukrajiny bojovat po boku proruských separatistů, případně vzbouřence jinak podporovala. Policie zadržené podezřívá ze spáchání trestných činů teroristického útoku, financování terorismu a podpory a propagace terorismu. Mezi zadržnými je i duchovní pravoslavné církve.

Že covid-19 znamená stopku pro večírky a party? No jak kde. Ve Varšavě a dalších větších polských městech se pravidelně „paří“ ve sklepních klubech a velkých vilách. Oficiálně se večírky nazývají „taneční kurzy“ nebo „skupinové terapie“. Na party musíte mít pozvánku, znát správné lidi a odejít z večírku nejdřív v pět ráno – po zákazu vycházení. Jak taková polská party za časů koronaviru probíhá, v reportáži deníku Gazeta Wyborcza popisuje Aleksandra Pakielová. P. S. Otevírání oken a focení zakázáno.

Mladí piráti se nedávno přejmenovali na Mladé pirátstvo, aby zdůraznili, že jsou tady nejen pro piráty (muže), ale i pro pirátky a pirátčata. Pirátstvo tak ale poukázalo i na svoji transgender šéfkou Georgii Hejdkovou. Ta na internetu sklídila „lavinstvo“ útoků. „Začaly se objevovat memy, kde byl oběšený transčlověk, a u toho autor napsal: ‚Když se Jiří přidá ke 41 procentům.‘ Jiří je moje původní jméno a 41 procent mělo odkazovat na procento transgender lidí, kteří spáchají sebevraždu,“ říká v rozhovoru s Evou Mošpanovou.

„Nebudu ustupovat kvůli tomu, že lidi, kteří mě v politice nechtějí, mě kritizují za to, kdo jsem. Politika je pro všechny, bez ohledu na to, jestli jste žena, muž, mladý, starý.“ Foto: Gabriel Kuchta, Deník N
Zatímco prezident Jair Bolsonaro předpovídá brzký návrat k normálu, Brazílie co do počtu nakažených obsazuje přední příčky covidového závodu, v němž nikdo nechce zvládnout. A lékaři bez hranic, kteří v jihoamerické zemi působí, varují, že postup brazilských úřadů dohnal zemi na pokraj „humanitární katastrofy“.

Co se dočtete v zítřejším tištěném vydání Deníku N?

Zatýkáni v ČR kvůli bojům na Ukrajině
Terorismem bych to nenazval, projít to nesmí, říká expert o Vrběticích
Dosáhne ČR reakce jako po Salisbury?

Němci mohou mít kancléřku i po Merkelové
Podnikání v Číně donutilo skupinu PPF vyjít z pozadí
Komentář: Přitažlivost ruského obra pro malého Slováka
Česko nabízí azyl běloruským umělcům. Vláda jim jde po krku
Proč Češi nechtějí pokleknout? Nikdo je netlačí

Krátké zprávy z domova i ze světa

Asi dvacítku běluh uvízlá v ledu u ruské Čukotky. Vydrží pod vodou totiž jen 25 minut, a to nestačí k podplutí 40 kilometrů ledu, který je obklopuje. Nyní ruští záchranáři řeší, jak běluhy dostat na otevřené moře.

Vláda už pošesté navrhne ředitele BIS Michala Koudelku na povýšení do generálské hodnosti. Premiér to řekl po uvedení Jakuba Kulhánka do funkce ministra zahraničí. Prezident Zeman už ale v minulosti jeho jmenování několikrát zamítl.

Zástupci evropských států a Evropského parlamentu se shodli na omezení emisí skleníkových plynů do roku 2030 o 55 procent v porovnání s rokem 1990. Jednalo se přitom také o přísnější verzi, která by omezila emise až o 60 procent.

Připravujeme tři nové knihy Edice N. Podpořte jejich vydání a získejte kromě nich třeba i zvýhodněné předplatné Deníku N. Za vaši podporu moc děkujeme!

Ruská vakcína Sputnik V se má začít vyrábět v Číně. Dohodu s Rusy uzavřel čínský výrobce Hualan Biological Engineering, který očekává objednávku nejméně 100 milionů dávek.

GIBS obvinila jihočeského policistu ze zabití muže při zásahu na Jindřichohradecku. Tragická událost se stala loni v srpnu v chatové oblasti.

Policisté a hasiči v Brně dnes prohledávali koryto řeky Svratky v rámci pátrání po patnáctiletém Tomáši Pospíšilovi. Chlapec je nezvěstný skoro týden. Do pátrání se zapojují i dobrovolníci.

To Indonéské námořnictvo čeká hledání na rozsáhlejší ploše, tamní armáda totiž pohřešuje ponorku. Námořnictvo s ní dnes ráno ztratilo kontakt. Na palubě plavidla KRI Nanggala-402 je 53 lidí, účastnilo se cvičné střelby ve vodách poblíž ostrova Bali.

Tak nezbývá než doufat, že obě pátrání dopadnou dobře.

Chauvin je vinen z vraždy George Floyd

TV, Datum: 21.04.2021, Zdroj: Seznam.cz TV, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 22:02, Sledovanost pořadu: 5 739, Pořad: 19:25 Večerní zprávy, AVE: 102 850,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Barbora HLAVÁČKOVÁ, moderátorka

Vinen, vinen a vinen. Nejsledovanější soudní proces současnosti je u konce. Porota rozhodla, že bývalý policista Derek Chauvin při nepřiměřeném zákroku zavraždil Afroameričana George Floyd. Vinným ho uznala ve všech třech bodech obžaloby. Část Američanů proces vnímá jako zlomový v boji s policejním násilím nejen vůči menšinám. /ukázka/

Martin ZÍTA, redaktor

Verdikt, který má změnit Spojené státy. Expolicista Derek Chauvin zavraždil George Floyd. Ten zemřel loni poté, co mu Chauvin při zatýkání přes 9 minut klečel na krku. /ukázka/

Martin ZÍTA, redaktor

Porota uznala Chauvina vinným ve všech třech bodech obžaloby - z vraždy druhého a třetího stupně a ze zabití. Minneapolis i další americká města se před vynesením rozsudku připravovala na možné nepokoje. Místo nich ale v ulicích propukly oslavy. /ukázka/

Kryštof KOZÁK, amerikanista, IMS **FSV UK**

Co se stalo včera, tak to je vnímané jako znak toho, že americká justice ještě aspoň rámcově funguje, a je to brané jako důležitý krok směrem k té větší rasové spravedlnosti v policii a v justici celkem.

Martin ZÍTA, redaktor

Zůstává poslední otázka. Na jak dlouho půjde Chauvin do vězení? Prokuratura žádá 40 let. Chauvin ovšem nebyl nikdy trestán a experti odhadují výrazně nižší sazbu. Prezident Joe Biden před verdiktem řekl, že doufá ve spravedlivý rozsudek a že důkazy jsou podle něj drtivé. Krátce po verdiktu se spojil s Floydovou rodinou.

Joe BIDEN, americký prezident

Nic jim jejich bratra a otce nevrátí. Může to ale být ohromný krok kupředu v boji za spravedlnost v Americe.

Martin ZÍTA, redaktor

Kromě Chauvina před soudem v srpnu stanou i další 3 policisté, kteří byli u Floydova zatčení. Čelí obžalobě z napomáhání vraždě. Kristýna Jelínková a Martin Zíta, televize Seznam.

Udržitelnost je často jen nálepka pro firmy i spotřebitele, říká Denisa Hejlová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.04.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Veronika Němcová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.04.2021 23:50, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...což někdy vede k paradoxům," říká vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK** Denisa Hejlová.

Co pro vás osobně udržitelnost znamená?

Já ji vnímám jako šetrný přístup k... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Jako terorismus bych to neviděl, projít to nesmí

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: KIRILL ŠČEBLYKIN, Vydáno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 00:27, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 50 262,92 Kč, Země: Česko

Odhalení viníků výbuchu ve Vrběticích se sedmiletým odstupem ztíží snahy o mobilizaci spojenců, myslí si Jakub Eberle z Ústavu mezinárodních vztahů.

Sabotáž jsme odhalili po letech a hlavní viníci jsou už dávno pryč. Politicky se ale jedná o věc, která Rusku nemůže projít, konstatuje expert na mezinárodní vztahy Jakub Eberle v rozhovoru o aktuálním napětí mezi Českem a Ruskem i o problematice vývozu zbraní.

* V posledních dnech jsme byli svědky velké debaty, jak útok ruské rozvědky pojmenovat. Šlo podle vás o státní terorismus?

Nejsem právník, pokud ale vím, termín terorismus není mezinárodně právně sjednocen. Politologicky bych to jako terorismus spíše neviděl, protože jedním z definičních znaků bývá, že teroristé chtějí, aby jejich útok byl vidět. Říká se, že teroristé chtějí nějaký počet lidí zabít a také, aby se na to ještě více lidí dívalo. To útok ve Vrběticích nenaplnuje. Terorismus akademicky chápou jako způsob politické komunikace. Teroristický akt spíše je, když teroristé zaútočí uprostřed města, aby se lidé báli. Jeho pachatelé chtějí šířit strach. Tento útok byl naopak vymyšlený tak, aby strach příliš nešířil. Šlo spíše o dosažení nějakého konkrétního vojenského cíle. V tomto případě to ale není tak důležité. Termín terorismus se používá, protože se jedná o významnou událost a toto pojmenování přitáhne pozornost. Já bych to nepoužil, ale neuráží mě, když to někdo říká.

* Kdybychom tento útok zasadili do mezinárodního kontextu, jak často k nim dochází?

Těžko říci. Cílem těchto akcí právě je, aby nebyly snadno identifikovatelné. Odborník na Rusko Mark Galeotti ve svém podcastu mluví o tom, že právě okolo roku 2014 zbrojní sklady s údajnými dodávkami na Ukrajinu vybuchovaly poměrně běžně. Útoky států na jiné území jsou třeba na Blízkém východě poměrně běžné. Dělal je to státy jako například Írán pomocí svých spojenců mezi teroristickými a dalšími skupinami. Útoky na územích jiných států dělají běžně i Spojené státy. A samozřejmě také Rusko. Můžeme si vzpomenout na pokus o vraždu Skripala v Salisbury nebo na vraždu bývalého čečenského polního velitele v Berlíně. Násilný útok na území jiného státu rozvědkou je bohužel poměrně standardní věcí. U Vrbětic je určitý rozdíl, že je to takto spektakulární akce, kde létaly zbytky munice kilometr daleko, a zejména že se jedná o takový útok na území NATO.

OBROVSKÁ ASYMETRIE

* Pokud mluvíme o útoku na území NATO, je namístě uvažovat o aktivování článku 5 Severoatlantické smlouvy o společné obraně, jak se objevuje v české debatě?

Pro mě je důležité, že k výbuchu došlo před sedmi lety. Kdyby se to stalo minulý týden, nějakou závažnou reakci bych očekával. Když vám začnou najednou vybuchovat sklady, je to opravdu významné. Jenže tím, že k odhalení došlo s takovýmto odstupem, bude těžké naše spojence mobilizovat. Sabotáž jsme odhalili po letech a hlavní viníci jsou už dávno pryč. Bez tohoto časového odstupu bych si jako možnost dokázal představit, že by došlo minimálně ke konzultacím o článku 5.

* Jaká by tedy měla být reakce Česka na útok, když došlo k tomuto odstupu?

Politicky se jedná o věc, která Rusku nemůže projít. Stát má monopol k užití násilí na svém území a jiný stát do něj nemá co zasahovat. Jedná se o zásadní otázku státní suverenity, která si zaslouží významnou reakci. Vyhoštění osmnácti diplomatů mi přišlo jako adekvátní odpověď, která je razantní. Je několik možností, jak odpovědět na ruskou reakci, která je o něco silnější než naše. Za nejdůležitější považuji, aby česká diplomacie zvládla prosadit silnou odpověď na úrovni Evropské unie a NATO. Český stát má nevýhodu při jednání se zemí jako Rusko kvůli obrovské asymetrii ve zdrojích a možnostech. Na úrovni EU a NATO naopak můžeme jednat ze silnější pozice, což je důležité. Velmi dobře to u vás popisoval Jiří Schneider, když říkal, že nejde jen o naše vztahy s Ruskem, ale o bezpečnost v celé východní Evropě. Náš problém je třeba pokud možno řešit zároveň s eskalací u hranice s Ukrajinou. Jako nástroj k vyvinutí tlaku na Rusko pak může být použit dokončovaný plynovod Nord Stream 2. Chceme také sledovat situaci v Bělorusku.

KDYŽ CÍLE PŘEVYŠUJÍ RIZIKA

* Zatím nevíme, kam zbraně z napadeného skladu měly směřovat – zda na Ukrajinu, nebo do Sýrie. O jaké jde destinace z hlediska exportu zbraní? Jsou nějakým způsobem problematické?

To je složité. Česko by nic neporušovalo vývozem na Ukrajinu. Ve výročních zprávách ministerstva průmyslu a obchodu stojí, že jsme v té době v malé míře vyváželi zbraně na Ukrajinu, i když politika vlády byla, že nechtěla zbraně bojujícím stranám v tomto konfliktu dodávat.

* Co se týče Sýrie, víme, že česká vláda dodávala zbraně Kurdům. Při dodávkách zbraní rebelům se střetávají dvě věci – leckdo od nás přes Němce po Američany dodával protiasadovským skupinám zbraně. Je třeba říct, že obchod se zbraněmi není

obyčejný byznys. Státy nedodávají zbraně rebelům, aby vydělaly peníze, podnikají tím politické kroky.

Při obchodu se zbraněmi se řeší více ohledů. Mezi nimi i to, že chcete v konfliktu přispět k nějakému výsledku, který pro vás převyšuje rizika těchto dodávek. Typickým příkladem jsou právě Kurdové, kteří ustupovali Islámskému státu, dostali se do defenzivy a byli posledními, kdo s Islámským státem o severosyrské město Kobani bojoval.

Riziko, že nevíte, kde vaše zbraně skončí, si můžete v tu chvíli politicky vyhodnotit jako méně závažné, než že budete přihlížet, jak Kurdové Islámský stát masakruje.

* Stalo se, že by se české zbraně nakonec ocitly v rukou Islámského státu?

To se stalo. Jednalo se o starší zbraně. Britská organizace Conflict Armament Research tehdy dělala výzkum a zjistila, že se jim do rukou dostaly zbraně z 80. a 90. let. To ale odráží základní problém, že u lehčích ručních zbraní ztrácíte kontrolu, jakmile je dodáte. Jednoduše nevíte, kde skončí. Starší technika má obrovské uplatnění ve všech konfliktech na světě – na Blízkém východě, v subsaharské Africe. U Vrbetic mi přijde znepokojující, že se ukazuje, že tam ty zbraně v době druhého výbuchu už být neměly. Nebo se dozvídáme, že areál nebyl řádně zajištěn – na místě byl vrátný a v plotě bylo mnoho děr. Česko je známé tím, že kromě high-end špičkového obranného průmyslu se společností jako Česká zbrojovka nebo Aero Vodochody se v něm rozprodává výzbroj z dob Varšavské smlouvy. To už se dohledává špatně. Zprávy NCOZ a tajných služeb běžně říkají, že se v Česku někdo pokouší prodávat zbraně či jejich součástky, které by neměl, například do subsaharské Afriky či Severní Koreje.

LIDSKÁ PRÁVA JSOU ZÁSADNÍ, ALE...

* Česká republika je v mezinárodním kontextu významným vývozcem zbraní. Jak to ovlivňuje naše postavení ve světě? Jak si to uvědomujeme?

Česká exekutiva si velmi dobře uvědomuje, že naše země je v tomto ohledu velký hráč. Jsme zhruba kolem dvacátého místa největších exportérů na světě. Je vidět, že ve vztahu k určitým zemím, které jsou velkými příjemci, jako Egypt a Saúdská Arábie, se otázky lidských práv vytrácejí. Říkáme, že lidská práva jsou pro nás zásadní, ale z nějakého nepochopitelného důvodu toto téma nezní ve vztahu ke zbrojním exportům. Je pozoruhodné, že to nezajímá tu část české politické scény, která se lidskými právy zaštiťuje. U nás je vývoz zbraní naprosto minoritní téma. Jedná se o téma, které zajímá několik málo neziskových organizací – největší aktér je Nesehnutí. Občas k tomu vystupuje také Amnesty International. Média se mu také příliš nevěnují – investigace v této oblasti jsou velmi složité. A nevěnují se mu politici, protože to není téma, které by vás dostalo na první strany. Když řeknete něco tvrdého ve vztahu k Rusku nebo ve vztahu k Číně, jedná se o způsob, jak se instantně dostat do pozornosti a získat lajky a retweety. U vývozu zbraní to tak není.

* Jaké jsou důvody této politické podpory?

Zbrojní exporty mají na politické scéně poměrně velké zastání. Abychom ale byli féroví, je třeba říci, že se jedná spíše o high-tech exporty než dodávky malých zbraní na Blízký východ. Je tu pak část politiků, kterým přijde, že je dobře, že vyvážíme spoustu zbraní, a měli bychom vyvážet ještě víc. Jeden z důvodů je, že obranný průmysl má silnou lobbistickou politiku a přístup k politikům – pan Jaroslav Strnad byl například jedním z největších sponzorů kampaně Miloše Zemana. Druhým důvodem, a to je legitimní, je, že tu máme skupinu politiků, podle kterých tu máme konkurenceschopný průmysl, na který můžeme být hrdí. Tak jako bychom měli být hrdí na to, když vyvážíme Škodu Superb, můžeme být hrdí na vývoz stíhačky z Aero Vodochody, které jako jedna z mála firem na světě dokáže něco takového vyrobit. Ministerstvo obrany dělalo na podzim velkou kampaň na podporu ekonomické diplomacie a tam jednotlivé zbraně předvádělo pod hashtagem #VímeCoMáme, kde náměstek ministra obrany Kopečný de facto dělá reklamu konkrétním zbrojním firmám. Problém ale je, že jelikož tu to téma neexistuje, nejsme schopni vést debatu o opravdu důležitých otázkách.

* Jaké otázky by si Česko mělo klást?

Problém je, že si nejsme schopni říct: „Dobře, nejde tady o střet dobra a zla, ale máme různé motivace, které musíme řešit.“ Například: Je to ekonomicky přínosné? Kde tyto společnosti platí daně? Kolik lidí zaměstnávají? Zadruhé tu máme argument, že potřebujeme mít zbrojní průmysl, abychom zásobovali svou vlastní armádu. To je legitimní tvrzení, které ale musí vycházet z nějaké podložené analýzy, co vyrábět potřebujeme, a co ne. Zatřetí je tu otázka dopadů. Chceme například v Sýrii zasáhnout do konfliktu a někomu pomoci. Dobře, ale jaká jsou rizika? Hrozí destabilizace regionu? Nepomáhá to terorismu a organizovanému zločinu? Víme, kde ty zbraně skončí nebo jestli náhodou nepodporujeme režimy, které se chovají úplně v rozporu s našimi hodnotami? Například mučí své oponenty, chovají se příšerně k ženám nebo menšinám? Bylo by dobré, kdybychom dokázali všechny tyto argumenty nějak dohromady informovaně posoudit. To se ale neděje. Namísto toho se vytvářejí kouřové clony.

* Co tím myslíte?

Například stavění ekonomického pragmatismu na jednu stranu a lidská práva na druhou. To je podle mě falešná dichotomie bránící rozumné debatě o zahraniční politice v Česku. Pokud ji redukuje až už na lidská práva, nebo na ekonomický pragmatismus, nakonec zjistíme, že ekonomičtí pragmatici nemají domyšleno, o čí benefit se jedná – zda státu, nebo konkrétního podnikatele. Někteří lidé z opačného tábora jsou zase radši viděni jako zastánci lidských práv, než aby řešili dopad na místě. Takto u nás probíhá debata o Rusku a Číně. Máme debatu velkých gest spíše než o dopadu na konkrétní lidi. Více přitom řešíme přejmenování náměstí a stavění soch než situaci konkrétních lidí v Rusku a Číně a to, jak jim můžeme prakticky pomoci. Zbrojní exporty jsou klasický případ – můžeme jednoduše, a už jsme to dříve dělali, zastavit dodávky zbraní do problematických zemí. Pokud nechceme dodávat do zemí, jako je třeba Egypt nebo Saúdská Arábie, můžeme to politickým rozhodnutím zastavit a nemusíme se vůbec na nikoho ohlížet.

Termín terorismus se používá, protože se jedná o významnou událost a toto pojmenování přitáhne pozornost. Já bych to nepoužil, ale neuráží mě, když to někdo říká.

Jakub Eberle

Vystudoval Mezinárodní teritoriální studia na **FSV UK** a Mezinárodní bezpečnostní studia na Univerzitě v St. Andrews. Absolvoval doktorské studium na Warwické univerzitě. Věnuje se kritické teorii mezinárodních vztahů, české a německé zahraniční politice. Působí na Ústavu mezinárodních vztahů zřizovaném MZV ČR. Máme debatu velkých gest spíše než o dopadu na konkrétní lidi. Více přítom řešíme přejmenovávání náměstí a stavění soch než situaci konkrétních lidí v Rusku a Číně a to, jak jim můžeme prakticky pomoci.

O autorovi: KIRILL ŠČEBLYKIN, redaktor

Foto autor: FOTO: ÚSTAV MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ

Foto popis: „Teroristé chtějí nějaký počet lidí zabít a také, aby se na to ještě více lidí dívalo.

Foto autor: FOTO: ČTK

Foto popis: První sklad vybuchl už

Foto autor: FOTO: POLICIE ČR

Foto popis: To útok ve Vrběticích nenaplňuje.“

Foto popis: v říjnu 2014.

POLITIKA: Návrat do žumpy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Lubomír Stejskal, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 00:58, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

aneb O agresivních příšerách, zvířecosti a národní katastrofě

Přiznávám úchylku. Často navštěvuji Twitter mluvčího prezidenta ČR. Nyní, v čase Vrbětic, o to víc. A nepřestávám žasnout. Jak hluboko lze klesnout! Nejhorší je ta bezmoc. Zoufalá bezmoc.

Václav Klaus ke kauze Vrbětica napsal:

Nevěřil jsem, že budu ještě někdy bezmocně bouchat do stolu při poslouchání režimového rozhlasu a výroků našich vrcholných politických představitelů.

Moje verze: Nevěřil jsem, že se dožiju toho, že to, co píše na Twitteru Jiří Ověčáček, budou současně věty mluvčího prezidenta České republiky.

Do kauzy Vrbětica byly Ověčáčkovy tweety stravitelné stejně jako v pohádce o Krtečkovi kameny hozené do útrob masožravé rostliny (rostlinou vzápětí vyvržené). Ovšem pro to, co mluvčí předvádí nyní hodný přírůstek nenacházím.

Existuje bonmot. Člověk si mnohdy myslí, že už bylo dosaženo dna – dokud v žumpě neuslyší ťukání ozývající se ze spodní strany podlahy.

Po zveřejnění kauzy Vrbětica byl Ověčáček chvíli v podezřelém útlumu: v první reakci dokonce „zapomněl“ tu děsivou věc pojmenovat, psal pouze o „případu“. Pak si vzal na pomoc Bibli a papeže – a když mu otrnulo, pomalu roztočil kolo nestydatých útoků. Na opozici, na jednotlivce. Začal poučovat, mistrovat: Podporujeme vlastenectví.

Po pár hodinách jsme se vrátili do starého známého septiku:

Lžou ráno, lžou dopoledne, lžou odpoledne, lžou večer. Opozice a její média. (To říká mluvčí usvědčeného lháře.)

Anebo:

Masarykův odkaz nás učí býti při obraně národních zájmů tvrdými, zásadovými a odvážnými. Nikoliv však zvířecími. (???)

A opět útok. Na opozici z klávesnice mluvčího toho prezidenta, který kdysi sliboval, že bude nadstranický (byť třeba jinými slovy):

To, co v těchto dnech předvádí někteří představitelé koalice ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, je ostudnou skvrnou české politiky. Opozice politicky i morálně selhala v čase pandemie. Opozice politicky i morálně selhala v kauze Vrbětica. Svěřit opozici správu vlasti by byla národní katastrofa.

Toto je role tiskového mluvčího hlavy státu? Kádrovat?

Novinář Alexandr Mitrofanov trefně glosoval Babišovo vyjádření, že „výbuch ve Vrběticích nebyl aktem státního terorismu, ale útokem na zboží pro obchodníka“ slovy:

Kdyby někdo sejmul Babiše, nebyl by to útok na premiéra ČR, ale na kostelecké uzeniny.

Jiří Ověčáček to samozřejmě nepochopil (nechtěl pochopit) a okamžitě přispěchal na Twitter s větičkou:

Kanalizace české společnosti.

Zde už „zloděj“ zcela bezostyšně volá: chytte „zloděje“.

Píšu tento blog po částech. V úterý ráno 20. dubna jsem si znovu přečetl všechna Ovčáčkova vyjádření (nikoli to co retweetnul, aby se za to alibisticky schoval jako bojácné dítě za mamčinu sukni). Víte kolikrát ruský útok ve Vrběticích označil jako ruský útok ve Vrběticích? Výslovně sám za sebe ani jednou. Vynikající tuzemský novinář Jindřich Šídlo trefil do černého, když mu na jeden z jeho postů odpovídal:

Jiří, prosím, řekněte to: teroristický útok ruských tajných služeb na českém území.

Toho jsme se (zatím?) nedočkali. Místo toho obecné floskule o „závažném dění“ a také že „kritické situace jsou vždy zkouškou demokracie“, že je zapotřebí „rozvažovat své kroky ve zjitřeném čase“ a rovněž varování: „opozice chce z ČR udělat banánovou republiku“. Zoufalá snaha zoufalými frázemi zamaskovat pravý stav věcí. Proč tolik lidí u nás věří tomu, že banánovou republiku se z ČR snaží udělat část Hradu (těmito lidmi označovaného v lepším případě termínem „neoficiální ambasáda RF“)?

Přival moudr z hradního Twitteru ovšem nekončí. V úterý ráno jsme se dozvěděli:

V krizi se vždy vyrojí politici, kteří by za normálních časů trávili čas v suterénu. Po Mnichovu, po únoru 1948, po srpnu 1968 se tyhle agresivní příšery politického podsvětí draly k moci. Vyhrožovaly a soudily. Nepřipustíme, aby podobní ovládli znovu tuto zemi.

Pro člověka snažícího se řídit elementárními principy slušnosti je něco takového nekomentovatelné. Míč je daleko za autovou čarou, pomyslný rozhodčí by měl signalizovat přerušení hry a její návrat na hřiště. V kopané to takto funguje, v politice nikoli.

DODATEK I

Andrej Babiš v minulosti nejednou otočil. Například při hodnocení útoku USA, UK a Francie proti syrskému režimu v roce 2018:

V sobotu 14. dubna 2018 řekl: Útok byl nevyhnutelný.

A v neděli 15. dubna 2018: Ozbrojený zásah nic neřeší.

Podvědomě jsem čekal, kdy si něco podobného poslechneme v současné kauze. Dlouho to netrvalo: To, co se ve Vrběticích stalo, nebyl akt státního terorismu, pravil premiér.

Mýlí se. Stejně jako se mýlil v přesvědčení, že zprávu tajných služeb týkající se závěrů vyšetřování kauzy Vrbětice 2014/2021 bude možné odtajnit. Něco takového by byla vzhledem k okolnostem do nebe volající pošetilost. Že byl ochoten dát tomu zelenou předseda vlády, je na pováženou.

Ruská „vrbětická“ agrese vůči ČR je vážná a obludná záležitost. Sama o sobě. Politické švejkování, které tuto děsivou záležitost provází, by si tentokrát měli naši představitelé odpustit.

Měli, ale nejspíš nemohou: nedokáží překročit svůj stín.

Anebo snad máme věřit tomu, že se Jiří Ovčáček dokáže ze dne na den proměnit a stane se důstojným a respektovaným mluvčím českého prezidenta a ne zoufalou karikaturou tohoto postu?

DODATEK II

Také jsme se dozvěděli od Denisy Hejlové, expertky na komunikaci a PR, že sobotní (17/4) tisková konference duha Babiš – Hamáček byla vlastně zpackaná, protože – se konala právě v sobotu. Tady jsou slova Denisy Hejlové převzatá z rozhovoru pro server Seznam Zprávy:

O víkendu každý chce mít klid, lidé politické zprávy nesledují, ani novinářů není v práci tolik, co ve všední dny. V mezinárodním prostředí to navíc kolidovalo s pohřbem prince Philipa, který byl plánovanou mediální událostí tohoto víkendu. Do pondělního rána ta zpráva zapadne a nebude mít takový dosah, jako kdyby byla pořádně připravená a komunikovaná v pondělí ráno.

Z toho až mrazí. Je sice pravda, že zpráva o ruském gangsterství kolidovala s pohřbem princem Philipa, ještě víc ale kolidovala realita života s teoretickým modelem, jak by realita života měla vypadat podle představ expertů na komunikaci. Je to jako v amerických krimiseriálech: nejde ani tak o to, co člověk spáchal nebo nespáchal, ale jakého má právníka. Zde podobně: závažnou událost posuneme v čase v souladu s tím, co se učí na katedře marketingové komunikace a PR na **FSV UK**. Nejde tedy ani tak o to, co se stalo, ale klíčové je mediální obraz celé věci. Názor, že se mělo počkat s oznámením o ruské agresi proti ČR do pondělka jenom proto, že je víkend a lidé chtějí mít klid zní jako špatný vtip někoho, jehož myšlení až příliš ovlivnila bublina, v níž se profesně nachází.

Pikantní je, že ve společnosti rezonují otázky, jak dlouho politici o celé věci věděli, než s ní seznámili (v sobotu) veřejnost a odbornice na komunikaci (tou paní Hejlová bezesporu je) říká, že měli čekat až do pondělí. Jak by to pak obhájili? Tím, že to odpovídá „mediální logice“ (termín DH)?

Ostatně důkaz, že se Denisa Hejlová mýlí přineslo samo pondělí (19/4). V žádném případě nedošlo k tomu, co předpovídala, že „do pondělí ta zpráva zapadne“. Nezapadla a z logiky věci ani zapadnout nemohla.

Je to další poučná lekce z kauzy Vrbětice: lekce o rozdílu mezi praktickým reálným světem a jeho účelově vykalkulovaným

mediálními obrazy. (Představa, že by nacistické Německo nenapadlo Polsko v pátek ráno 1. září 1939, ale v sobotu a polská vláda o tom informovala národ až v pondělí, protože „je víkend a lidé jdou v neděli do kostela“ je naprosto absurdní.)

Převzato z blogu autora s jeho svolením.

Sonduji i možnosti reparací

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: MARTIN SHABU, Vyištěno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 01:54, Čtenost: 152 666, Rubrika: Domov, AVE: 166 683,07 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Nejprve ho včera čekal rozhovor s generálním tajemníkem NATO, následně pak jednání s ruským ambasadorem v ČR. Vše kvůli explozím muničního skladu ve Vrbětících, k nimž došlo v roce 2014 v důsledku operace ruské vojenské tajné služby GRU. LN přináší rozhovor s Jakubem Kulhánkem (ČSSD), novým ministrem zahraničních věcí.

* LN Co znamená ultimátum vůči Rusku v podobě podmínky pro návrat všech dvaceti vyhoštěných českých diplomatů do Moskvy v řech čísel? Kolik ruských zaměstnanců ambasády v Praze by muselo odejít, aby se „srovnaly“ účty?

Šlo by o zhruba šedesát lidí. Cílem je, aby to odpovídalo stavu, jaký je v tuto chvíli na naší ambasádě v Moskvě.

* LN Jak reagoval ruský velvyslanec, když jste mu včera vpoledvečer sdělil tyto podmínky?

Bez komentáře. Jsou to informace určené pro velvyslance. Přijal to a musí se nyní spojit s ústředím a sdělit jim náš požadavek. On také dostane instrukci.

* LN Existuje šance, že Rusko vezme zpět české diplomaty?

My jsme Moskvě řekli možný postup. A samozřejmě platí, že na to mohou zareagovat pozitivně.

* LN Jakou solidaritu očekáváte od našich spojenců a kdo už signalizoval, že hodlá učinit rázné kroky? Přijme NATO odsuzující společné prohlášení?

Vicepremiér Jan Hamáček požádal spojence v EU o vyhoštění agentů ruských tajných služeb a o verbální podporu. Já jsem včera odpoledne hovořil se šéfem NATO Jenssem Stoltenbergem a zítra budu mluvit s velvyslanci členských zemí NATO a vysvětlovat jim detaily kauzy Vrbětice.

* LN Co budete od NATO chtít?

Staly se dvě věci. Chceme podporu ohledně Vrbětic. Za další chceme podporu v tom smyslu, že Rusové zareagovali tak, že ve skutečnosti paralyzovali naši ambasádu v Moskvě. My chceme podporu i v tomto. Zítra budu informovat severoatlantickou radu.

* LN Jednali jste i o možném vyhošťování v rámci solidarity s ČR?

To bude apel směrem na jednotlivé členské státy Aliance. Detaily nyní nemohu komentovat. Je to předmětem jednání.

* LN Už jsme si s EU vyříkali otázku koordinovaného vyhošťování v reakci na kauzu Vrbětice?

Případné vyhošťování je razantní krok a já rozhodně nečekám, že pokud k němu spojenci přistoupí, že se odehraje ze dne na den. Ostatně i my jsme se připravovali velmi intenzivně několik dnů.

* LN S ohledem na to, co o kauze víte z nejrůznějších jednání, šlo dle vás o akt státního terorismu?

Čistě právnicky a zejména z pohledu mezinárodního práva to je diskutabilní termín. Nicméně se jedná o bezprecedentní zásah do české suverenity. Výbuch, miliardová škoda a dva mrtví! To si Česko nenechalo a nenechá líbit.

* LN Jaký postoj k tomu má prezident Miloš Zeman? Během včerejšího aktu vašeho jmenování do ministerské funkce se ke kauze veřejně nijak nevyjádřil. Řekl vám, proč tak hodlá učinit až v neděli, jak avizoval?

Pan prezident podporuje kroky vlády. Respektuji jeho rozhodnutí ohledně termínu, kdy se k celé záležitosti vyjádří.

* LN Vidíte naději, že se osoby zapojené do explozí ve Vrbětících povede dohnat k odpovědnosti a k úhradě miliardové škody?

Platí, že pokud se kterýkoli stát dopustí mezinárodně protiprávního jednání a způsobí tím jinému státu škodu, může se poškozený stát domáhat její reparace. Ta může mít povahu buď navrácení záležitosti do původního stavu, finanční kompenzace, či satisfakce formou například uznání či omluvy. O možnostech jednáme. Ministerstvo rovněž konzultuje svůj postup se svými spojenci z Nizozemska a Spojeného království, a to v souvislosti s tím, jak tyto státy postupovaly v případě sestřelení letu MH17 nad Ukrajinou nebo otravy někdejšího ruského agenta Sergeje Skripala v britském Salisburu.

* LN Proč ministr průmyslu Karel Havlíček chtěl ještě v minulém týdnu přizvat společnost Rosatom do předkola tendru na stavbu jaderného bloku v Dukovanech, když někteří členové vlády už od počátku dubna věděli o ruské akci ve Vrbětících? Je to definitivní tečka účasti ruské společnosti na dostavbě Dukovan?

Výsledek je jednoznačný, Rosatom Dukovany stavět nebude.

* LN Bylo od vicepremiéra Hamáčka, jemuž jste do včerejška dělal politického náměstka na ministerstvu vnitra, rozumné, aby říkal, že příprava jeho cesty do Moskvy byl krycí manévr, když zjevně nebyl na této verzi domluven s premiérem Andrejem

Babišem, který naopak říkal, že o žádném krycím manévru nic neví?

O tom nemám detailní informace, ale dle mého šlo jen o nedorozumění, které vyjasnilo vyjádření našich zpravodajských služeb.

* LN Proč však Česko nezareagovalo na šokující informace o působení ruských agentů na našem území dříve, když měli někteří ministři patřičné informace prokazatelně už 7. dubna?

Česko reagovalo okamžitě, celý rozsah zjištění o Vrběticích byl znám až minulý pátek. Naopak únik informací do médií mohl celou operaci fatálně ohrozit.

* LN Coby nový ministr máte před sebou v úřadu už jen šest měsíců do řádného termínu sněmovních voleb. Co chcete stihnout? Už jste avizoval, že za prioritu považujete například tzv. covidpasy, v současnosti je v epicentru dění vše okolo česko-ruských vztahů, ale bude se také měnit obsazení několika desítek míst velvyslanců včetně toho při OSN. Stačili jste si k tomu už něco říci s prezidentem Zemanem?

Půl roku není krátká doba. Mým hlavním úkolem je teď situace kolem Ruska, otázky česko-ruských vztahů, ale i příprava na naše předsednictví v Radě EU. Chci řešit i pravidla pro cestování v době – jak pevně doufám – končící pandemie. Půjde-li to, zorganizuji podnikatelské mise do zajímavých oblastí pro vývoz, abychom podpořili naši ekonomiku. Otázku velvyslanců pochopitelně budu řešit jako každý ministr zahraničí a budu je konzultovat i s prezidentem.

* LN V minulosti jste pracoval pro čínskou společnost CEFC Europe coby externí analytik. Firma byla předmětem poměrně rozsáhlé kritiky. Můžete garantovat, že toto angažmá neovlivní vaše kroky ve vztahu k Číně?

Je fakt, že jsem externě spolupracoval s evropskou pobočkou CEFC. Poskytoval jsem konzultace. Nebyl jsem tam v žádné manažerské pozici ani jsem nebyl zaměstnanec. Mám nejvyšší bezpečnostní prověrku na stupeň přísně tajné a prověrku NATO „top secret“. Mimochodem, před několika málo měsíci mi byla prověrka obnovena na dalších pět let a součástí téměř ročního prověřování bylo i šetření tajných služeb. Bezpečnostní komunita mě tedy považuje za důvěryhodného.

Jakub Kulhánek (36) * Absolvent mezinárodních teritoriálních studií **FSV UK** a Georgetownské univerzity. * V letech 2013 až 2017 působil jako poradce předsedy sněmovny Jana Hamáčka. Je člen ČSSD. Radil také premiérovi Bohuslavu Sobotkovi. * Prošel posty náměstka na ministerstvech obrany, zahraničních věcí a vnitra. * Byl též externím konzultantem čínské firmy CEFC Europe. * Má prověrku na přísně tajné.

Foto autor: FOTO ČTK

Foto popis: Máte úkol hájit zájmy České republiky, řekl včera Jakubu Kulhánkovi prezident Miloš Zeman, když jej jmenoval ministrem zahraničních věcí. Na novém členovi vlády, který na pozici šéfa české diplomacie nahradil Tomáše Petříčka (ČSSD), si Zeman prý váží zkušeností a ocenil i bezpečnostní prověrku na stupeň přísně tajné.

Jsme nemocní ruskými dějinami?

TISK, Datum: 22.04.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.04.2021 15:40, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 428,57 Kč, Země: Česko

Přestože se civilizačně cítíme součástí západní kultury, geograficko-politicky nás ovlivnil „tavící kotlík“ mnohonárodnostní střední Evropy. A do toho všeho dvě století prazvláštního pokukování po východě. Na jedné straně potýkáni Čechů s Němci, na druhé jsme „nemocní ruskými dějinami“.

Jedním z témat revolucí roku 1848 byla slovanská vzájemnost. Slovanský sjezd v Praze je toho nejlepší dokladem. Jediným slovanským státem bylo ovšem despoticke a zaostalé Rusko. Přestože část vlastenců vzhlížela k carskému trůnu, reálný charakter tamního režimu byl spíš odstrašující, jak na to upozorňoval K. H. Borovský. To se navíc potvrdilo, když maďarskou revoluci v srpnu 1849 u Világose krvavě poráží spojená ruská a rakouská vojska.

Skepsis k Rusku netrvala ale ani 20 let a v roce 1867 se česká politická delegace vedená Palackým vydává do Ruska – má jít o symbolický protest proti rakousko-uherské dohodě, která nezahrnula české politické ambice.

Mezi politiky vyzývajícími Rusko jako zachránce Čechů patřil poté Karel Kramář, který snil o Romanovcích na ruském trůnu.

Očekávání „ruského kozáka, jehož kůň se napije z Vltavy“ však nebylo za první světové války naplněno. Carský režim padl a československé legie byly v jeden moment hlavní vojenskou silou bojující proti bolševické Rudé armádě. Tento skeptický postoj osvědčila i první republika, když se například T. G. Masaryk osobně zasloužil o přijímání ukrajinských a běloruských studentů a Praha se stala cílem „bílé“ emigrace. Politika má však různé zákruty, a tak se již v roce 1935 podepisuje československo-sovětská dohoda a navíc v ČSR aktivně působí KSC, která vykonává politiku Kominterny, respektive Moskvy a Stalina.

Situaci proměnila druhá světová válka. V roce 1943 je i přes skepsis západních spojenců uzavřena nová československo-sovětská smlouva. Pokud se Edvard Beneš snažil o nalezení nové cesty „mostu“ mezi východem a západem, mnohem více platil tradovaný výrok Jana Masaryka – že po mostech se šlape. Nový spojenec si nejprve ponechal Podkarpatskou Rus a vzápětí podpořil hegemonii komunistů v obnoveném státě. Je ovšem skutečností, že úcta k osvoboditelům byla objektivní a v mnohém upřímná. Po roce 1948 a komunistickém převzetí moci zároveň dirigovaná a vyžadovaná.

Pokud něco proměnilo vztah k východu, byla to okupace roku 1968. Mnozí z těch, kteří si stále v sobě nesli vděčnost za osvobození, definitivně prohlédli při pohledu na okupanty v ulicích.

Ostatně, jedním ze symbolů vítězství revoluce 1989 byl i odchod sovětských vojsk.

Jakkoliv by se zdálo, že tím je „ruská“ kapitola uzavřena, opak je pravdou. Rusko Vladimíra Putina obnovuje tradici silné velmoci, včetně tradice sovětských úspěchů. Poradci ruského prezidenta hovoří o tom, že SSSR donutil část světa hledět svými brýlemi. Jakkoliv šlo o brýle pomýlené, důležité je, že byly sovětské. I proto se naše vztahy tolik opírají o dějiny a mnoho sporů typu Koněvova socha nebo Vlasovova armáda svědčí více o našem dnešním vztahu k Rusku, než o dějinách jako takových. I proto je relevantní otázka, nejsme stále nemocní ruskými dějinami?

Foto autor: / Foto: Archiv autorů

Foto popis: Prezident Edvard Beneš prosazoval po Mnichovu kombinaci spojení se Západem a SSSR

Foto popis: Velkým tématem revoluce 1989 byl odchod sovětských vojsk z Československa

Foto popis: Komunistická strana Československa byla ve vleku Moskvy přinejmenším od roku 1929

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Nové uspořádání na radnici Prahy 9

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Naše Praha 9, Strana: 3, Vytlačeno: 43 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 00:12, Rubrika: Praha 9, AVE: 13 994,50 Kč, Země: Česko

Jak Naše Praha už v minulém čísle informovala, z funkce starosty odešel na vlastní žádost Jan Jarolím (ODS), který vedl Prahu 9 nepřetržitě od roku 2006. Zastupitelstvo jeho žádosti vyhovělo.

Nicméně Jan Jarolím z politiky ještě neodchází, byl zvolen místostarostou Prahy 9. Odpovědný bude za územní rozvoj. „Už před několika lety jsem si stanovil při správě naší devítky několik cílů, které se mi podařilo naplnit.

Funkci starosty jsem přebíral ve svých šedesáti letech, obklopen mladými spolupracovníky, a už tehdy jsem říkal, že ji předám, až přijde správná doba. Dle mého soudu právě teď nastala.

Odpovědnost za ni rád přenechám svému mladšímu nástupci Tomáši Portlíkovi. Na vysočanské radnici působí od roku 2006, mým zástupcem je třetí volební období, takže povinnosti spojené se zajištěním chodu městské části zná důvěrně. Navíc odvádí pro městskou část skvělou práci. Ukazuje se to i v této těžké době. Díky němu jsme měli první testovací a očkovací místo v Praze,“ uvedl Jan Jarolím.

Nový starosta Praha 9 a zastupitel hlavního města Tomáš Portlík (ODS) s Janem Jarolím dlouhodobě spolupracoval.

„V podstatě budu pokračovat ve společné práci, která se týká zlepšování každodenního života obyvatel městské části.

Vzhledem ke koronavirové krizi musíme nyní především zajistit bezpečný návrat dětí do škol a pomoci občanům se vypořádat s následky pandemie. Máme nastavenou dlouhodobou koncepci rozvoje, čeká nás stavba Základní a mateřské školy U Elektry nebo rekonstrukce hostince U Brabců,“ uvedl Tomáš Portlík. Městská část je úspěšná v zavádění racionálních protiepidemiologických opatření. Dlouhodobě hospodaří s vyrovnaným rozpočtem, kdy běžné výdaje jsou stále na úrovni roku 2011.

Ing. Jan Jarolím (74 let) Na vysočanské radnici působí sedmadvacet let. Pod jeho vedením se Praha 9 proměnila ze znečištěné průmyslové periferie hlavního města v zelenou městskou část a místo příjemného bydlení. V posledních osmi letech tu vzniklo rekordní množství zelených ploch. Ocenili to i občané, kteří dali v posledních volbách Jarolímově ODS 37 procent hlasů. Pod vedením Jana Jarolíma iniciovala Praha 9 už před šesti lety změnu dotačního systému ve prospěch jednotlivých městských částí, což umožnilo i pozitivní vývoj celé Prahy 9.

Mgr. Tomáš Portlík (43 let) Absolvoval **Fakultu sociálních věd UK** a magisterské studium na Metropolitní univerzitě Praha. Od roku 2006 je zastupitelem a radním Prahy 9. V roce 2018 byl zvolen zastupitelem hlavního města Prahy. Je členem ODS, od roku 2018 předsedou regionálního sdružení ODS Praha. Ženatý, má dvě děti.

Univerzální návod dobrého života neexistuje

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Speciál DNES, Strana: 6, Autor: Magdalena Straková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 00:12, Země: Česko

Ondřej Roubal, děkan Fakulty ekonomických studií a ředitel Univerzitého výzkumného centra, spojil svoji profesní cestu s VŠFS již před dvaceti lety.

Smlouvu podepsal 11. září 2001. A jak říká: „Měl jsem z toho radost, ale tu za pár hodin vystřídal strach z toho, co se zrovna dělo v New Yorku. Na ten den nezapomenu.“

* To jdete možná trochu proti trendům dnešní doby změn a určité nestálosti?

Nejspíš ano. Odehrát 20 sezon v jednom týmu, převedeno do akademického časového pásma pak 40 semestrů, není zrovna málo v době, kdy se všechno strašně rychle mění. Jen se třeba podívejte, jak snadno, rychle a fakticky neustále migrují sportovci a trenéři z týmů do týmů, převlékají dresy, mění sponzory a podepisují kontrakty tam, kde ještě nedávno cedili soupeřovu krev. Žije se změnou, hlava nehlava, až z toho bolí hlava fanouška, když vidí, že vlastně všichni hrají za všechny! To, co bylo ještě v moderní společnosti ztotožněním loajality, věrnosti, stability, profesní nebo sportovní identity, rozlamuje se v tekutých časech pozdní modernity často jen do epizodních krátkodobých angažmá, rozpuštěných a vypuštěných v našich tékavých životech, okusovaných požadavky patologicky výkonnostní a chronicky sebezpečující se společnosti. Rychlost změn, flexibilita, mobilita, globální přeskokování z místa na místo, fedrovaná digitalizací komunikace, virtualizací mezilidských vztahů, technologizací, automatizací, robotizací všeho, spoluvytváří traumatizující zkušenost dneška, navíc produkující neviditelná rizika nejjisté budoucnosti.

* A co s tím, jak to vidíte dál?

Možná, že se dnes rodí nová rebelie kulturně kreativních hédoniků, vzdělaných lidí, kteří dobře vědí, že více peněz není více života, více svobody není více identity, více zábavy není více štěstí, více informací není více pravdy, více léků není více zdraví. Právě nedávno jsem se studenty Marketingové komunikace diskutoval roli informací a jejich význam v dnešní postfaktické době a roji konspiračních teorií. Doufám, že se jako budoucí absolventi dostanou blízko k lidem dělajícím třeba důležitá politická rozhodnutí. Jejich rady by pomohly. Rychle totiž pochopili, že informace jsou všudypřítomnou, povalující se inflační komoditou, surovým digitálním popisem, sloužící k náročné tvorbě ověřovaných a konfrontovaných znalostí jako ceněného kapitálu. Dobře také vědí, že znalosti jsou cestou přibližování se pravdě, nikoli instrumentem k jejímu uchopení a bezohlednému uzurpování.

* Máme tomu rozumět jako kritice médií za to, že dávají prostor jen někomu?

Média jsou existenčně závislá na sledovanosti, proto blýskavé titulky, senzace, krajnosti, bizarnosti, extrémní a vulgarita, patologické osobnosti v politických duelech. Nedívím se. Věnovat pozornost pomluvám, špatným zprávám a hrozivým informacím je z hlediska evoluce preferovanou strategií přežití, než se nechat mazlit laskavými zprávami o hodných lidech a spravedlivém světě. Ze světa dobra nepřicházejí životní nebezpečí, pro sebezachování se proto spíše vyplatí napínat pozornost přesně opačným směrem. Mediální poselství „hlavně zachovat paniku“ je i proto tolik účinné. Věděl bych, jak v mediální branži rychle a jistě zkrachovat, vysílat jen dobré zprávy včetně slunečných předpovědí počasí a do měsíce jste bez diváků.

* Zmiňoval jste kulturně kreativní hédoniky jako možnou životní alternativu dnešnímu konzumentství a zrychlenému životnímu tempu. Bavíte se o tom se studenty? Jak žijí nebo chtějí žít oni? A co vy?

Naše společnost je nemocná, zčásti vyhořelá ideologií nekonečného růstu, zčásti infantilizovaná digitální kulturou a celkově devastovaná na úrovni přírody, sociálních vztahů, duše. Aby byl svět lepší a my měli lepší život, musíme začít u sebe. Nespoléhat na vnější změny, nevěřit spasitelům, ale uvědomit si, že všechny změny se odehrávají uvnitř každého z nás. Nemůžeme přeci žít, tvořit a pracovat jen pro nekonečně větší materiální blahobyt, růst HDP nebo se dopováat emocionálností bizarního světa sociálních sítí, kde se každý tluče do prsou, leští si digitální ego a touží v expozicích vlastní průměrnosti získat obdivující publikum. Zatímco v tradiční době byly symbolem kostely a chrámy, v době moderní třeba spalovací motor, v dnešní individualizované a digitalizované společnosti blahobytu to bude nejspíš pozlacená selfie tyč. Bohužel. Kulturně kreativní hédonik kriticky přemýšlí, vzdělává se, a proto je i vnitřně svobodný, pečuje o sociální vztahy, je schopný sebereflexe. Nebojí se a nekrade. Omezuje kontakt s médii, je dobrovolně skromný, hledá hodnoty tam, kde jsou jiní slepí. Oceňuje klid, přírodu, živé lidské vztahy, stará se o vlastní tělo i duši. Užívá si života při omezených nákladech. Vytváří sociální sítě, nikoli však internetové. Myslí globálně, ale jedná lokálně. Buduje si vlastní resilienci proti nepřízni světa. To vše ale vyžaduje odvalu. Neexistuje však univerzální návod na dobrý život. Žít se učíme až životem. Žít znamená plavat proti proudu, nezastavit se, a hlavně se v něm neutopit. Ale snažme se i o to, aby v protiproudech života bylo plavání zábavou a radostí, nikoli povinností a závodem na čas.

Doc. Mgr. Ondřej Roubal, Ph. D. vystudoval obecnou antropologii na FHS UK, doktorské studium sociologie absolvoval v roce 2009 na **FSV UK**. V roce 2015 habilitoval na Univerzitě sv. Cyrila a Metoda v Trnavě v oboru masmediální studia. Na VŠFS zastává pozici děkana Fakulty ekonomických studií a současně ředitele Univerzitého výzkumného centra. Výsledky vědeckovýzkumné práce se řadí k nejlepším akademickým pracovníkům univerzity. Ve své práci se zaměřuje na sociologii marketingové komunikace, zkoumá její sociální důsledky se zaměřením na lidskou identitu a životní styl. Věnuje se také problematice lidského štěstí a jeho prožívání ve společnosti materiální hojnosti. UČIT SE JE JAKO PLOUT PROTI PROUDU. JEN SE ZASTAVÍŠ, UŽ TĚ TO NESE ZPÁTKY. (Čínské přísloví)

Region vydání: Speciál DNES - jižní Čechy

O autorovi: Rozhovor vedla Magdalena Straková, tisková mluvčí

ČNB konečně ukázala odvahu, pomůže to českému rozpočtu?

TISK, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 17, Autor: Tomáš Havránek, Vytlačeno: 19 537, Prodáno: 28 117, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 01:13, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názozy, AVE: 67 846,90 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Státní finance

Bez fanfár vyhlásila ČNB v dubnu jednu z hlavních ekonomických zpráv roku: vloni nakoupila akcie za více než 100 miliard Kč. Současný podíl akcií v portfoliu devizových rezerv je už 13,5 % a neformální zprávy z ČNB naznačují, že se bude dál zvyšovat. Jde o zásadní změnu v uvažování centrální banky, která dosud vyšší investice do akcií odmítala.

Je namístě ČNB pochválit. Akcie jsou dlouhodobě výnosnější než dluhopisy, takže ČNB nám tímto rozhodnutím vydělá za našich životů desítky miliard navíc. Jenže akcie občas i šeredně spadnou, jako třeba vloni v březnu.

Proguvernér je pak obtížně vysvětlovat veřejnosti a poslancům, že ztráta desítek nebo i stovek miliard v daném momentu je jen dočasná.

Jelikož ČNB nemá ze zákona povinnost starat se o rezervy s péčí řádného hospodáře, bylo by pro ni jednodušší nechat všechny peníze na běžném účtu. ČNB se také správně rozhodla, že než začne odvádět peníze do státního rozpočtu, musí uhradit ztráty z minulých let. Ovšem až bude ztráta minulých let uhrazena a bude vytvořen rezervní fond do budoucna (například ve výši 100 miliard korun), musí ČNB podle zákona zisk do rozpočtu převádět. Nejedná se tedy nutně o politický tlak a potlačování nezávislosti, ale zákonnou povinnost, kterou mají centrální banky na celém světě.

Dlouhodobě totiž není rozdíl mezi rozpočtem centrální banky a státu: první se nakonec vždy promítne do druhého. U nás na to nejsme zvyklí, protože na rozdíl téměř od všech centrálních bank byla ČNB historicky ztrátová. Do rozpočtu žádné peníze převádět nemohla, a tak vznikl falešný dojem, že oba rozpočty jsou násobně závislé. To je zavádějící, neboť zisk či ztráta ČNB je vždy ve finále ziskem či ztrátou České republiky.

Ztrátovost ČNB nebyla dána určením nebo mizernou správou rezerv, ale posilováním koruny. Tím pádem klesala korunová hodnota rezerv, které jsou převážně v eurech a dolarech. Trend posilování koruny se ale zastavil se začátkem intervencí ČNB a není jisté, zda se obnoví. Vedlejším účinkem intervencí tedy je, že ČNB vydělává. Navíc má teď rezerv gigantické množství a nemusí se bát uložit část do výdělečnějších, ale rizikovějších aktiv.

Devizové rezervy vynesly ČNB vloni 97,5 miliardy Kč, o rok dříve 115 miliard (bez kurzových rozdílů). To jsou velké částky, ale vzhledem k obřím portfoliu se jedná o zisk jen 2,7 %, resp. 3,2 %. Chvála bohu za něj, ale poslední dva roky byly pro výnosy centrálních bank výjimečně dobré. Například švýcarská centrální banka vydělala vloni 6 %, předloni dokonce 8,1 %. Kdyby měla ČNB portfolio postavené jako Švýcaři, vydělala by za dva poslední roky o 300 miliard Kč víc. Včasně portfolio Švýcarů liší od ČNB? Právě ve vyšším podílu akcií (20 % oproti 13,5 %), vyšším podílu zlata, menším podílu eur a též větším důrazem na dlouhodobý výnos u dluhopisů. Asi těžko můžeme obvinít Švýcarskou národní banku z hazardování. ČNB je jediná centrální banka, která otevřeně říká, že velkou část rezerv (64 %) vůbec nepotřebuje pro měnovou politiku. Tato část tvoří tzv. investiční tranši, která „slouží jako zdroj dodatečného výnosu“. Schopnost ČNB zhodnocovat tyto peníze musíme porovnávat s globálními benchmarky. Norský fond má v akciích 73 % a vloni vydělal 10,9 %. ČNB má před sebou dalekou cestu, ale zatleskejme jí.

Personální změny v ČSOB Leasingu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: autologistika.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 10:04, Celková návštěvnost: 206 766, RU / měsíc: 118 152, RU / den: 9 846, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Na pozici generálního ředitele ČSOB Leasing nastoupil v dubnu Josef Vajsetl (41). Převzal pozici po Pavlu Prokopovi, který přechází na pozici výkonného ředitele Firemního bankovníctví ČSOB.

Josef Vajsetl pracuje ve skupině ČSOB od roku 2004, kdy začínal v pozici manažera zodpovědného za řízení úrokových sazeb. Mezi lety 2006 a 2008 byl projektovým manažerem zodpovědným za implementaci významné evropské směrnice MiFID regulující oblast finančních trhů. Poté již působil v oblasti korporátního bankovníctví, přičemž od roku 2015 je ředitelem pražské pobočky Korporátního bankovníctví ČSOB, Praha I.

Ve své nové roli se chce zaměřit na pokračující digitalizaci klíčových a interních procesů, efektivitu jednotlivých obchodních aktivit a vše, co povede k udržení a posílení pozice ČSOB Leasing jako leadera na českém leasingovém trhu.

Josef získal magisterský titul na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. V rámci studia absolvoval i roční stáž na Univerzitě J.W. Goethe v německém Frankfurtu se zaměřením na bankovníctví a finance. Ve volném čase se věnuje rodině, cyklistice, vaření a rád poslouchá Pink Floyd.

Ledecký se brání označení za dezinformátora. Konspirace nešířím, říká URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: ČTK, slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 13:34, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Hudebník Janek Ledecský se bude právní cestou bránit označení za dezinformátora, za něhož ho považuje Bezpečnostní centrum neziskové organizace Evropské hodnoty. V článku, který zveřejnil server Seznam Zprávy, označila organizace zpěváka za největšího dezinformátora o koronaviru mezi českými celebritami. Další místa obsadili Landa, Csáková nebo Hůlka.

„Podáváme oznámení o možném spáchání přestupku, ale nebudeme to řešit žalobou,“ sdělila zpěváková mluvčí Radka K. Martiníková.

„Nikdy jsem nevytvářel ani nešířil žádné dezinformace. Vyslovil jsem jen svůj názor na některé mediální prezentace týkající se pandemie a na chaotická, nesystémová, a hlavně nefunkční opatření, která naše vláda přijala a realizovala. Je to mé občanské stanovisko, o kterém bylo možné vést diskusi nebo i polemiku,“ napsal před časem Ledecský v otevřeném dopise zaslaném médiím.

Podle Bezpečnostního centra neziskové organizace Evropské hodnoty Ledecský během posledního roku šířil nepravdivé konspirační teorie o koronaviru a stal se nejcitovanější českou celebritou mezi českými dezinformačními weby. Na další místa nevládní organizace zařadila Daniela Landu, Ilonu Csákovou, Daniela Hůlku a Báru Basikovou.

„V době, kdy dle průzkumu agentury STEM z března 2021 na 40 procent české populace věří konspiracím o pandemii, považujeme za nutné na toto nezodpovědné chování veřejně činných osob, jako je právě pan Ledecský, upozorňovat,“ uvedla za Evropské hodnoty Veronika Víchová. „Marketingová kampaň farmaceutických firem“

Ledecký je kritizován za příspěvky na téma koronaviru na svém Facebooku, které již smazal. V nich se podle zástupců Evropských hodnot vyjadřoval o pandemii jako o marketingové kampani farmaceutických firem, které lidem chtějí vnutit nejdřív testy a potom i vakcíny.

Zpěvák tvrdí, že z jeho facebookového příspěvku byly vytrženy dvě věty a přepsány tak, aby jako dezinformace působily. Média podle něj přeformulovala jeho příspěvek takovýmto způsobem. „(...) Pandemii označil za marketingovou kampaň farmaceutických firem, které nám chtějí vnutit nejdřív testy a potom vakcíny (...)“.

Facebook kvůli šíření dezinformací o covidu-19 zablokoval profil Madurovi

Ledecký se hájí, že původně byl obsah textu jiný. „Tady je ta originální věta, která komentovala dryádnický přístup většiny médií k informování veřejnosti: „No, takže se se mnou možná shodnete, že je nevyšší čas dupnout na brzdu. Ale ne tu hospodářskou a společenskou a kulturní, na kterou se tady dupalo v březnu, ale dupnout na brzdu tý hysterický marketingový kampaně farmaceutických firem, který nás tady bombardují vizema zhroutení našeho zdravotnictví.“

Příspěvek nakonec ze svého profilu smazal. „Důvodem, proč jsem zmiňované příspěvky smazal, nebylo to, že bych se od nich chtěl distancovat. Důvodem bylo to, že hateři začali ve velkém napadat na sociálních sítích mou rodinu,“ uvedl.

Evropské hodnoty je česká politická nevládní nezisková organizace. Vznikla jako občanské sdružení nezávislé na politických stranách. Vizí organizace je svobodné, bezpečné a prosperující Česko ve střední Evropě, která je součástí transatlantického společenství. Výkonným ředitelem organizace je politický komentátor a publicista Jakub Janda.

Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o výhledu vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR, obsahující pouze katastrofické scénáře, navíc s absurdně vysokými pravděpodobnostními hodnotami, není odbornou studií, ale projevem ideologie, který připravuje půdu pro radikální opatření odůvodněná jako prevence proti (neurčitým a nejistým) budoucím hrozbám“, napsali vědci.

Foto:

Živé hraní baví zpěváka asi ze všeho nejvíc a letos na jaře ho čeká akustické turné.

Michal Sváček, MAFRA

Ve vyhošťování diplomatů jsme mohli být tvrdší. Rusové jsou znepokojením spojenců zaskočení, říká Lipavský

URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Autor: Petr Třešňák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 14:40, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Místopředseda Sněmovního zahraničního výboru Jan Lipavský z Pirátů se domnívá, že reakce české strany vůči dalšímu vyhošťování ruských diplomatů z pražské ambasády v kauze Vrbětice mohla být ještě tvrdší. „Mohli jsme Ruské federaci vypovědět například dva diplomaty s vysokou hodností, když oni nám vyhostili zástupce pana Luboše Veselého,“ říká pro EuroZpravy.cz Jan Lipavský, který počítá s podporou spojenců. „Musejí si uvědomit, že jak tajné služby zaútočily na nás, může se jejich atak opakovat na jakoukoli členskou zemi NATO či Evropské unie, proto by měly zpozornět. Rusové jsou znepokojením našich spojenců zaskočení.“

Je potěšený, že Slováci v souvislosti s kauzou Vrbětice, v níž ohledně výbuchu muničního skladu v roce 2014 pravděpodobně figurují ruské tajné služby, vykážali ze svého území tři ruské diplomaty. Podle místopředsedy Sněmovního zahraničního výboru Jana Lipavského se právě Ruská federace obává, aby nedocházelo k hromadnému vypovídání diplomatů z členských států NATO a Evropské unie. „Pokud by se tak dělo, měli by Rusové starosti, kam by všechny vyhoštěné členy diplomatického sboru umístili. Navíc by jim hromadné vypovězení mohlo překazit řadu zpravodajských operací. Zmíněná problematika pro ně tak představuje větší starost, než že Česká republika výrazně oslabila ruskou ambasádu v Praze,“ konstatuje pro EuroZpravy.cz Místopředseda Sněmovního výboru pro obranu se domnívá, že státy, které jsou členy Severoatlantické aliance a Evropské unie by měly zpozornět. „Jestliže ruské tajné služby na českém území provedly teroristický atak, pak není úplně tak nemožné, aby zaútočily i na naše spojence či sousedy. Určité riziko nebezpečí hrozí i jim, neboť Rusové své chování mohou zopakovat kdekoli. Proto opravdu oceňuji, že Slováci vyhostili tři diplomaty-špióny,“ pochvaluje si.

Opoziční politik oceňuje, jak zareagovala vláda na chování Ruské federace, která ignorovala čtvrtetní ultimátum. Do pravého poledne měla oznámit, zda umožní návrat všem českým diplomatům na ambasádu v Moskvě, odkud byli členové sboru v pondělí vypovězeni. „Přesto se nemohu ubránit dojmům, že jsme mohli jednat rázněji, tvrději a oplatit jim vyhoštění českého zástupce pana Luboše Veselého, abychom narovnali nepoměr ve vysokých kruzích. Mohli jsme Ruské federaci vypovědět například dva diplomaty s vysokou hodností, anebo pravou ruku ruského velvyslance Alexandra Zmejevského. Konkrétní jména ale zmiňovat nebudu.“

Zeman se zaštiťuje bojem proti terorismu, u domobrany mlčí

Lipavský i přesto oceňuje postup kabinetu Andreje Babiše. „Pokud jeho vláda udělá něco dobře, nemáme jako Piráti problém říci, že s daným postojem souzníme. V reakci na další vyhoštění ruských diplomatů se zachovala sebevědomě, jasně a čitelně.“ Analytika nezaráží, že český prezident Miloš Zeman, který sympatizuje s diktátorským režimem Vladimíra Putina, se k vrbětické kauze ještě nevyjádřil. „Prezident Zeman se v projevech často zaštiťuje bojem proti terorismu. Když dojde k odhalení teroristů v řadách domobrany na území České republiky, tak mlčí,“ zopakoval Lipavský svůj výrok, který má umístěný na Twitteru. Hlava státu avizovala, že k možnému útoku ruských tajných služeb na muniční sklady ve Vrbětících na Zlínsku z roku 2014 promluví až v neděli.

Poslanec, který vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity v **Praze**, se vůbec nepozastavuje nad rétorikou tiskové mluvčí ruského ministerstva zahraničních věcí Marije Zacharovové, která diplomatický konflikt mezi Prahou a Moskvou označila za objednávku z Bílého domu. „Paní Zacharovská je komickou figurkou a kdo dlouhodobě sleduje rétoriku Kremlu, pak nemůže být takovým jednáním překvapen. Osobně si myslím, že Rusové jsou znepokojením našich spojenců zaskočení. Mohou mít vážné obavy, že i ostatní členské země NATO a Evropské unie jim mohou diplomaty vypovídat.“

Manažer v oblasti informačních technologií v bankovníctví odmítá komentovat výrok bývalého ministra zahraničních věcí a současného europoslance za ODS Alexandra Vondry, který v rozhovoru ve vysílání Rádía Impuls prohlásil, že ruští diplomaté by se na ambasádě v Praze mohli v krajním případě zabarikádovat. „Nechtěl bych se vyjadřovat ke spekulacím a predikovat, jak se celá kauza bude vyvíjet.“ Jan Lipavský si netroufne říci, zda akcí ve Vrbětících byl napaden český stát. „Právní kvalifikaci bych raději ponechal na vyšetřovatelích i státním zástupci. Každopádně kauza Vrbětice je velice závažná,“ dodává expert na bezpečnost a zahraniční politiku.

Škrťte Vás ponožky? Vyzkoušejte zdravotní bambusové ponožky. Nyní v akci 259 Kč za 10 párů.

750 000 aut na kliknutí, 14 dní na vrácení vozu. Vyberete online, prověříme, dovezeme.

Související

Ze společnosti

Aktuálně se děje

Co je politika a jak ji zkoumat? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: odk.cz, Autor: Giovanniho Sartoriho, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 14:40, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Giovanni Sartori (1924–2017) byl ikonou světové politologie. Zařadil se mezi zakladatele soudobé politické vědy, zejména pokud jde o její teoretické a konceptuální fundamenty. Bez jeho díla si nelze představit výzkum demokracie, diktatury, politických institucí, stran a stranických systémů, demokratických režimů apod. Sartori znal politiku jako málokdo. Politika byla jeho vášní, zkoumal ji náruživě, ale také s odstupem. Nikdy se jí totiž přímo neúčastnil, neváhal však vstupovat do vyhocených politických debat. Kritizoval, hádal se, polemizoval, ale zároveň svým „myšlením proti“ tvořil. Tato kniha analyzuje Sartoriho celoživotní vědecké dílo s důrazem na tolik v něm přítomnou polemičnost, která však vždy vyústila v něco nového. Představuje všechny Sartoriho hlavní teorie a koncepty, které byly velmi často výsledkem jeho nespokojenosti s existujícím stavem poznání a vzešly z úsilí o nalezení nápravy stavu věcí. Týká se to nejen příslušných tematických okruhů, které jsou tradiční a důležitou součástí výzkumu politologie či širěji společenských a humanitních věd, ale rovněž politické vědy jako takové, jako celé vědecké disciplíny.

Marek Bankowicz (1960) je profesorem politologie působícím na Fakultě mezinárodních a politologických studií Jagellonské univerzity v Krakově. Zabývá se demokratickými a nedemokratickými režimy. Věnuje se také politickým ideologiím, a to zejména takovým, které stanovují základ diktatur.

Michal Kubát (1975) je profesorem politologie působícím na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Věnuje se hlavně komparativní politologii se zaměřením na teorii politického stranictví a teorii a praxi demokratických a nedemokratických režimů.

Hudebník Ledecký se bude právní cestou bránit označení za dezinformátora URL Automatický překlad

WEB, Datum: 23.04.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 15:31, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Praha, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Hudebník Janek Ledecký se bude právní cestou bránit označení za dezinformátora, za něhož ho považuje Bezpečnostní centrum neziskové organizace Evropské hodnoty.

V článku zveřejněném na serveru Seznam Zprávy organizace označila zpěváka a otce lyžařky Ester Ledecké za největšího dezinformátora o koronaviru mezi českými celebrity.

„Podáváme oznámení o možném spáchání přestupku, ale nebudeme to řešit žalobou,“ sdělila zpěváková mluvčí Radka K. Martiníková.

„Nikdy jsem nevytvářel ani nešířil žádné dezinformace. Vyslovil jsem jen svůj názor na některé mediální prezentace týkající se pandemie a na chaotická, nesystémová, a hlavně nefunkční opatření, která naše vláda přijala a realizovala. Je to mé občanské stanovisko, o kterém bylo možné vést diskusi nebo i polemiku,“ napsal před časem Ledecký v otevřeném dopise zaslaném médiím.

Podle Bezpečnostního centra neziskové organizace Evropské hodnoty Ledecký během posledního roku šířil nepravdivé konspirační teorie o koronaviru a stal se nejcitovanější českou celebritou mezi českými dezinformačními weby. Na další místa nevládní organizace zařadila Daniela Landu, Ilonu Csákovou, Daniela Hůlku a Báru Basikovou.

„V době, kdy dle průzkumu agentury STEM z března 2021 na 40 procent české populace věří konspiracím o pandemii, považujeme za nutné na toto nezodpovědné chování veřejně činných osob, jako je právě pan Ledecký, upozorňovat,“ uvedla za Evropské hodnoty Veronika Víchová.

Ledeký je kritizován za příspěvky na téma koronaviru na svém facebooku, které již smazal. V nich se Ledeký podle zástupců Evropských hodnot vyjadřoval o pandemii jako o marketingové kampani farmaceutických firem, které lidem chtějí vnutit nejdřív testy a potom i vakcíny. Zpěvák tvrdí, že z jeho facebookového příspěvku byly vytrženy dvě věty a přepsány tak, aby jako dezinformace působily. „Důvodem, proč jsem zmiňované příspěvky smazal, nebylo to, že bych se od nich chtěl distancovat. Důvodem bylo to, že hateři začali ve velkém napadat na sociálních sítích mou rodinu,“ uvedl.

Evropské hodnoty je česká politická nevládní nezisková organizace. Vznikla jako občanské sdružení nezávislé na politických stranách. Vízí organizace je svobodné, bezpečné a prosperující Česko ve střední Evropě, která je součástí transatlantického společenství. Výkonným ředitelem organizace je politický komentátor a publicista Jakub Janda.

Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR, obsahující pouze katastrofické scénáře, navíc s absurdně vysokými pravděpodobnostními hodnotami, není odbornou studií, ale projevem ideologie, který připravuje půdu pro radikální opatření odůvodněná jako prevence proti (neurčitým a nejistým) budoucím hrozbám“, napsali vědci.

Z kamarádek soupeřky!

TV, Datum: 23.04.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.04.2021 21:55, Sledovanost pořadu: 532 533, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 461 032,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,92

Karel VOŘÍŠEK, moderátor

Věřte mi vím o čem mluvím postavit proti sobě, byť v soutěži vědomostí Markétu Fialovou a Pavlínou Wolfovou, tak to chce, dámy prominou, odvahu.

Klára DOLEŽALOVÁ, moderátorka

Jsou to bývalé spolužačky a velké přítelkyně. Markéta dokonce svédčila Pavlíně na její první svatbě.

Eva FRAŇKOVÁ, reportérka

Bývalé spolužačky **fakulty sociálních věd** pojí dlouholeté přátelství. Dnes se dělí o zpravodajské studio. Jakmile jde ale o soutěž a o body jedna druhé nic nedaruje. O tom se už dnes přesvědčí diváci soutěže Máme rádi Česko. Byla jste trochu nervózní před tím?

Markéta FIALOVÁ, moderátorka

No tak vzhledem k tomu, že tam skutečně jde o zeměpis, který třeba není mojí silnou stránkou, tak samozřejmě že tam jako jistá nervozita byla. Ale bylo to skvělé.

Pavlína WOLFOVÁ, moderátorka

Se přiznám, že mě dělají velké problémy mapy. Vždycky mi dělaly mapy. Já jsem se tam hlásila a já bych chtěla říct, že já vidím mapu a mně se udělá špatně od žaludku.

Eva FRAŇKOVÁ, reportérka

Zábavná soutěž Máme rádi Česko začíná po Showtиму ve 20:15 na Primě. Eva Fraňková, CNN Prima News.

Zeman bude zřejmě kauzu Vrbětice zpochybňovat. Koudelka zůstane plukovníkem, říká politolog [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Autor: Petr Třešňák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.04.2021 15:38, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Politolog Ladislav Mrklas neočekává, že by prezident Miloš Zeman v nedělním projevu ke kauze Vrbětice, v níž ohledně výbuchu muničního skladu v roce 2014 pravděpodobně figurují důstojníci ruské tajné služby GRU, řekl něco zásadního. „Miloš Zeman zřejmě zvolí rétoriku v duchu, že dosavadní šetření bude zpochybňovat a vyzývat, abychom nedělali unáhlené závěry a nepřilívali olej do ohně,“ říká pro EuroZpravy.cz Ladislav Mrklas. Nejvyšší ústavní činitel, který sympatizuje s putinovským režimem, se v pořadu Partie na CNN Prima News má hodinu před polednem po osmi dnech vyjádřit k vrbětické aféře.

Není zaskočen, že prezident Miloš Zeman se doposud nevyjádřil ke kauze Vrbětice na Zlínsku z roku 2014, ve které podle zjištění Bezpečnostní informační služby (BIS) spolu s policejní Národní centrálou pro odhalování organizovaného zločinu (NCOZ) stojí za explozí muničního skladu důstojníci ruské tajné služby GRU. Politolog Ladislav Mrklas právě na zmíněné aféře poukazuje, že hlava státu neplní svoji tradiční roli, která se od ní očekává. „Už jsme si zvykli, že prezident Zeman není svorníkem. Společnost spíše rozděluje, než spojuje.“

Bývalý prorektor vysoké školy CEVRO Institut uznává, že by vrchní velitel ozbrojených sil měl na tak závažnou událost zareagovat patrně dříve. „Jeho mlčení může vypovídat i o tom, že si chtěl od vypuknutí kauzy zachovat určitý odstup a vše si promyslet. I když je jeho mediální obraz silně narušen a část společnosti se vůči němu vymezuje, existuje ještě skupina lidí, která jej respektuje a Zemanovi záleží, jak jeho projev přijmou. A právě své podporovatele chce zaujmout, a proto si mohl dát na čas,“ zamýšlí se Mrklas pro EuroZpravy.cz. Zároveň ale upozorňuje, že prezidentova obliba klesá, což ukázal i nedávný průzkum.

Politický analytik si netroufne tvrdit, zda Miloš Zeman vytvářel na ministerského předsedu Andreje Babiše (ANO) a vicepremiéra Jana Hamáčka (ČSSD), který do středy kromě postu ministra vnitra vykonával i pozici šéfa diplomacie, nějaký tlak, aby země nevyhošťovala tak velké množství ruských diplomatů z ambasády. „Nerad bych se pouštěl do čirých spekulací. Ale největší slabinou pana prezidenta je, že má problém s komunikací. Proto vůbec nemůžeme vědět ani odhadovat, co se dělo na lince mezi Hradem, Strakovou akademií a Černínským palácem,“ krčí rameny. Expert na český politický systém konstatuje, že vše komplikuje i skutečnost, že veřejnost neví, kdo za prezidenta Zemana hovoří. „Opravdu totiž netušíme, zda tlumočené výroky pocházejí od něj, anebo je přednášejí lidé z jeho blízkého okolí, kteří se chtějí zviditelnit,“ míní.

Na aféře ztratí strany, které se jasně nevymezi

Odborný asistent na katedře politologie a mezinárodních vztahů CEVRO Institutu je zatím opatrný v hodnocení, jak se kauza Vrbětice promítne na tuzemskou politickou scénu. „Vše bude záviset na tom, zda se ukáže, jak dlouho někteří politici o aféře věděli a jak dlouho ji tultali. Pokud se potvrdí, že informace měli k dispozici delší dobu, pak případné zjištění může otřást důvěrou v politiku i celou scénou,“ je přesvědčený odborník. Z celé situace ohledně Vrbětice na Zlínsku může těžit několik subjektů, a to i na protipólech politického dění. „Posílit tedy může jak opozice, která dlouhodobě razí prozápadní orientaci a kritizuje Rusko, ale získat tak může rovněž například i SPD, která konzistentně bude Vrbětice zpochybňovat. Největší ztrátu mohou proto nyní utrpět strany či hnutí, které se nebudou jasně vymezovat a zůstanou stát někde uprostřed,“ predikuje.

Politický komentátor soudí, že exploze muničního skladu ve Vrběticích bude mít v následujících dnech ještě větší mezinárodní rozměr a určitě nezůstane jen u vyhošťování diplomatů. „Do situace se může promítnout i eskalace napětí v případném rusko-ukrajinském konfliktu. Navíc velkou neznámou je pro mě, jak se zachová Západ. Ano, ve verbální formě se nám dostalo podpory, ale jedná se jen o pouhá gesta, která ale nic konkrétního neříkají.“ Specialista i na středoevropskou politiku říká, že je velice sympatické, jak zareagovaly pobaltské státy se Slovenskem a Polskem, které vyhošťují diplomaty či zaměstnance z ambasád. „Sice všechny zmíněné země jsou citlivé na ruský tlak, mají s jeho diktaturou drsné zkušenosti, ale zatím jsou aktivní pouze malé státy, kterých se silná velmoc nezalekne. Klíčové proto bude, jak se zachovají západní mocnosti,“ tvrdí Mrklas.

Politolog, který absolvoval doktorské studium na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v Praze, má naopak zcela jasno, že ředitel Bezpečnostní informační služby (BIS) Michal Koudelka nebude ani na poště prezidentem Milošem Zemanem povýšen do generálské hodnosti. Hrad dlouhodobě šéfa kontrarozvědky kritizuje a označuje jej za špatného manažera. Vláda i v souvislosti s odhalením ruských tajných akcí ve Vrběticích v pondělí navrhne Koudelku na opětovné povýšení, přičemž kabinet poukazuje na jeho vysoké profesní a lidské kvality. Koalice SPOLU, kterou tvoří ODS, KDU-ČSL a TOP 09, dokonce požaduje, aby plukovník Koudelka za zvládnutí situace ohledně Vrbětice obdržel státní vyznamenání, a to medaili Za zásluhy. „Miloš Zeman si jistě najde další konzistentní důvod, proč pana plukovníka Michalu Koudelku nepovýší a zůstane mu tak současná hodnost. Ani její nevyznamenání,“ praví Ladislav Mrklas.

Doplňek stravy z mořských lososů, který podporuje zdraví vašich cév, mozku, zraku.

Jak si vyrobit kazetu na šití nebo si uplést zvoneček na stromek?

Související

Ze společnosti

Aktuálně se děje

Sedíte si na uších, nejste ve formě, řekl Zeman moderátorce. Hrozný příklad veřejnosti, reagují osobnosti [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: JAK, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 15:53, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Prezident Miloš Zeman opakovaně v pořadu Partie na CNN Prima News osočil moderátorku Terezii Tománkovou z toho, že nedává pozor a sedí si na uších. Nařkl ji z toho proto, že se ho opakovaně ptala na otázky, na které dle svého názoru Zeman odpověděl už v původním projevu. Na sociálních sítích schytl prezident kritiku nejen od politiků, ale také od některých odborníků či novinářů.

Prezident Zeman nejprve pronesl na CNN Prima News projev k občanům, v němž mimo jiné uvedl, že kauza Vrbětice zatím ještě

není spolehlivě uzavřena a že nejsou prokazatelné důkazy, že by za výbuchy z roku 2014 stála ruská rozvědka GRU.

Prezident nemá správné informace nebo je pomýlen, reaguje opozice na Zemanův projev k Vrběticím

V následujícím rozhovoru se moderátorka Terezie Tománková opakovaně ptala na doplňující dotazy k projevu, na což prezident Zeman reagoval nevybíravými narážkami. „Vy si dnes opravdu sedíte na uších, opakují to potřetí,“ řekl mimo jiné Zeman. „Dnes opravdu nejste ve formě,“ dodal po další otázce ze strany Tománkové.

„Jste půvabná, ale to, co vám chci říct, byste nepochopila,“ řekl také Zeman. V závěru také moderátorku vyzval, aby si do pořadu Partie pozvala vicepremiéra a ministra vnitra Jana Hamáčka (ČSSD) a dodal: „Snad ho bude zpovídat stejně urputně jako mě,“ řekl Zeman. Už předtím uvedl, že si na rozhovor s Hamáčkem má Tománková „získat více informací“, ať nedopadne jako při rozhovoru se Zemanem.

Rozhovor bych ukončil, nechutné ponižování, reagují politici

Na Zemanovu adresu se vyjádřila řada kritiků, kteří jeho narážky na moderátorku Tománkovou považují za naprosto nepřijatelné a lidsky neslušné. „Chování pana Zemana k Terezi Tománkové bylo pokračováním jeho mnohaletého buranství. Je smutné, že 2 853 390 občanů to v prezidentské volbě posvětilo,“ napsala například šéfka TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. „Sedíte si na uších?“, „Jste půvabná ale hloupá“.

Chování pana Zemana k Terezi Tománkové bylo pokračováním jeho mnohaletého buranství. Je smutné, že 2 853 390 občanů to v prezidentské volbě posvětilo.— Markéta Pekarová Adamová (@market_a) April 25, 2021

„Pan prezident se chová vůči paní moderátorce dost trapně, ty narážky na ní od prezidenta republiky jsou hodně za hranou slušného chování,“ vzkázal Zemanovi předseda Lidovců Marian Jurečka. K němu se přidala i první místopředsedkyně KDU-ČSL Šárka Jelínková.

„Vážně se takhle ještě někdo veřejně chová k ženám v 2021? Urážky, že by moderátorka něco nepochopila? Urážky za opakování otázek? Urážky, že je špatně připravena? Hrozný příklad celé veřejnosti, že něco takového je přijatelné a snad normální. Není. Slušnost není slabost,“ napsala Jelínková.

Poslankyně za hnutí STAN Věra Kovářová uvedla, že se Zeman při rozhovoru choval hanebně. „Nevím, co tomu člověku paní Tománková provedla, ale muselo to být něco strašidelného. Chová se k ní hrozně. Hanba!“ napsala Kovářová.

Za Tománkovou se postavil i jiný známý novinář a moderátor z internetové televize DVTV Martin Veselovský. „Daň za to, že prezident chodí do Partie, je strašná. Muset se nechat urážet bez jakékoliv reakce, musí být pro Terezi Tománkovou vysilující. A ze strany prezidenta nedůstojné,“ napsal Veselovský na Twitteru. Daň za to, že prezident chodí do Partie, je strašná.

Muset se nechat urážet bez jakékoliv reakce, musí být pro Terezi Tománkovou vysilující.

A ze strany prezidenta nedůstojné.— martin veselovský (@veselovskyma) April 25, 2021

Děkanka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a odbornice na mediální studia Alice Němcová Tejkalová na Twitteru napsala, že Tománková zvládla rozhovor se Zemanem výborně. „Klobouk dolů, jak je (Tománková) klidná a věčná. Klíčová otázka je: Na čem si sedí pan prezident?“ reagovala Němcová Tejkalová na zmíněnou narážku prezidenta, že si moderátorka „sedí na uších.“ „Ukazuje se, jak už definitivně zmizel někdejší skvělý rétor, nejsou ani záblesky. Zbyl jen obyčejný, nekritický agresor,“ dodala na adresu prezidenta Zemana děkanka **FSV UK**.

Výkon moderátorky ocenil i senátor Václav Láška. „Moderátorka Primy Terezie Tománková schytala asi nejvíc urážek od hosta (náhodou prezidenta ČR) v historii moderování u nás. Přesto zvládla vést ten rozhovor výborně. Já před ní smekám,“ napsal Láška.

„Prezidentovo urážení a ponižování Terezie Tománkové považuji za nechutné. Takto se chovat k ženě je výrazem naprostého buranství a neúcty,“ dodal někdejší Zemanův protikandidát ze druhého kola prezidentské volby, senátor Jiří Drahoš.

Foto:

Prezident Miloš Zeman v pořadu Partie Terezie Tománkové
CNN Prima News

FotoGallery:

Prezident Miloš Zeman vystoupil 25. dubna 2021 v televizi Prima s projevem ke kauze Vrbětice.
ČTK

Prezident Miloš Zeman při jmenování předsedkyně AV ČR.
Michal Růžička, MAFRA

Prezident Miloš Zeman přijal v Lánech kandidáta na ministra zahraničních věcí Jakuba Kulhánka.
ČTK

Prezident Miloš Zeman.
Michal Růžička, MAFRA

Promoření, nebo umoření?

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 18:53, Sledovanost pořadu: 234 508, Pořad: 12:00 Otázky Václava Moravce, AVE: 4 293 088,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,61

Václav MORAVEC, moderátor

Česko-ruská diplomatická přestřelka v médiích alespoň na chvíli překryla víc než rok trvající zákopovou válku, nebojuje se v ní dávno proti lidem, ale spíš proti viru. Dalšími hosty ministr zdravotnictví, předseda České lékařské komory a sociolog.

Václav MORAVEC, moderátor

Pandemie covid-19, tisíce mrtvých, přes milion a půl nakažených, trpící ekonomika, zdecimované školství. České školy patří mezi nejdéle zavřené v celé Evropě. Návrat dětí do škol je prioritou, zaznívalo v posledních měsících z úst politiků.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí, 20. 4. 2021 /ANO/

My musíme, a to bude předmět zítřejší vlády, jasně říct a teď jde hlavně o děti, o děti, aby se děti vrátily do škol.

Václav MORAVEC, moderátor

Padl termín. Děti se po dlouhých měsících měly do škol vracet 1. března. Vláda ale pár dní předtím republiku na 6 týdnů uzavřela.

Jan BLATNÝ, tehdejší ministr zdravotnictví, 26. 2. 2021 /nestr. za ANO/

Co se týče škol a školských zařízení, tak jak jsme avizovali, tak bohužel budou uzavřeny všechny školy, mateřské školky i takzvané dětské skupiny.

Václav MORAVEC, moderátor

Dlouho avizovaný vládní slib se částečně naplnil v pondělí 12. dubna. Jako první do lavic usedly děti na prvním stupni základních škol.

Robert PLAGA, ministr školství, 6. 4. 2021 /nestr. za ANO/

Ta rotační výuka, ke které přistupujeme, tak samozřejmě není ideální, my si to uvědomujeme.

Václav MORAVEC, moderátor

Riziko nákazy má potlačit masivní testování, a to 2× týdně, v pondělí a ve čtvrtek. První týden děti absolvovaly 610 000 testů. Z toho pozitivních bylo pouze 302.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, 16. 4. 2021 /nestr. za ANO/

Ta čísla se mohou zdát nízká, ale ono si musíme uvědomit, že vlastně v populaci je dneska u zdravé populace, což jsou ti, kteří jdou na toto testování, tak je ta virová nálož velmi nízká.

Václav MORAVEC, moderátor

Ředitelé a učitelé, ale i experti ovšem vyjádřili pochybnosti o spolehlivosti testů.

Jiří KOBZA, ředitel ZŠ a MŠ Olšany u Prostějova, 15. 4. 2021

Tak výsledky co jsem četl, tak byly vesměs všude negativní, což je poměrně dost zvláštní, vzhledem k tomu že, byť ty děti mohly chodit tím pádem i dříve školy už a je to divný.

Markéta ILLOVÁ, učitelka ZŠ Velké Opatovice, 14. 4. 2021

Psala kolegyně, že její syn byl testován PCR testem pozitivně, vyzkoušeli na něm tady ten ministerský Singleclean a ten vyšel negativní.

Ruth TACHEZY, viroložka, centrum Biocev UK a AV ČR, členka MeSES, 15. 4. 2021

Antigenní testy nejsou testy pro screening bezpříznakových jedinců, zvlášť tedy dětí, kteří většinou toho viru, byť jsou infekční, mají méně.

Václav MORAVEC, moderátor

Stále častěji tak zaznívá, že nepřesné a málo citlivé antigenní testy by mohly nahradit spolehlivější PCR testy.

Zdeněk HŘIB, pražský primátor, 16. 4. 2021 /Piráti/

Už teď je v Praze a Středočeském kraji dohromady kapacita na 21 000 PCR testů denně. Z toho tato kapacita je z 96 % volná.

Petra PECKOVÁ, hejtmanka Středočeského kraje, 18. 4. 2021 /STAN/

Ty antigenní testy teď byly vysoutěžené, pokud vím, za 65 Kč, takže to máte 2× týdně, to je 130 Kč, tenhle test PCR stojí 150 Kč, ale můžete ho udělat tedy jenom jednou týdně ne 2× týdně, takže je o 20 Kč dražší.

Václav MORAVEC, moderátor

Někteří zřizovatelé škol tak začínají spolehlivější PCR testy kupovat sami. Další dny tak třeba pomohou rozluštit rébus, který má

jen 2 možnosti odpovědi, za a) děti byly doma rok zbytečně, protože se mezi nimi virus takřka nevyskytuje nebo za b) státem nakoupené čínské testy jsou k ničemu.

Václav MORAVEC, moderátor

Dalšími hosty dnešních Otázek jsou avizovaní ministr zdravotnictví České republiky, přednosta Dermatovenerologické kliniky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Petr Arenberger, vítejte pane ministře, dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

Vítám prezidenta České lékařské komory Milana Kubka, vítejte, hezký dobrý den.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Dobrý den vám i všem divákům.

Václav MORAVEC, moderátor

A mé pozvání přijal už zmiňovaný sociolog, člen vládního NERVu i člen mezioborové skupiny Daniel Prokop, vítejte, hezký dobrý den.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Dobrý den, jenom, člen mezioborové skupiny nejsem teda.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale členem NERVu stále ještě jste. Pane ministře, skončí už ten spor o antigenní testy, jejich kvalitu, popřípadě dojde k testování PCR testy u dětí a dospívajících.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví /ANO/

Testování PCR testy je samozřejmě pohodlné, kvalitní, ale má malinké zdržení oproti antigenním testům. Takže proto se začínalo vlastně tou jednodušší variantou, když jsme začínali otevírat školy, a to hlavně z toho důvodu, abychom měli co nejdříve výsledky, co největší záchyt v populaci, která, ten záchyt vlastně není obecně vysoký, když si uvědomíme, tak jsou to promilová čísla v celé populaci a o malinko méně vlastně testujeme i v těch školách a dneska už i školách, čili.

Václav MORAVEC, moderátor

Ona ona vás vyzvala Praha a Středočeský kraj, že byste měli jako ministerstvo zajistit plošné testování PCR testy, dojde k tomu.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví /ANO/

Já si myslím, že ano, myslím si, že to bude ve formě nějaké kombinace, ne všude se nám podaří i logisticky, kapacitou laboratoří zajistit, aby úplně všude byly PCR testy, ale my se hlavně také tímto krokem připravujeme na to, že chceme i pro některé služby nebo pro některé třeba kulturní akce, sportovní akce také zajišťovat PCR testování, aby bylo přesnější a bezpečnější, a proto potřebujeme mít vytvořené kapacity.

Václav MORAVEC, moderátor

A kdy budou převažovat testování u dětí ve školách a školách PCR nad antigenními testy, pokud bude převažovat.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví /ANO/

My jsme zatím zásobeni a teď jsme zase prostřednictvím SSHR jsme dokupovali další dávku antigenních testů, takže si myslím, že během května ještě zřejmě vydržíme především s antigenními testy ve školách. Ale postupně budeme nabíhat, tak jak budeme mít k dispozici laboratoře, už i na PCR testování. Oni ostatně už některé školy i svépomocí se v místních laboratořích dohodly, že budou toto testování dělat, konkrétně jsem třeba v kontaktu s Prahou 10, která nám dělá paralelně srovnání výsledků antigenních testů a výsledků PCR. Já myslím, že je to velmi užitečná věc, dělají to zatím ve vlastní režii.

Václav MORAVEC, moderátor

Myslíte tedy, že v červnu by mohly převážet PCR testy.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví /ANO/

Já myslím, že nejprve v červnu nebo nejdříve v červnu bychom mohli už i v části škol mít i PCR testy, které budou nějakým způsobem regulovány, ale jak říkám, záleží to všechno na těch kapacitách laboratoří, protože my máme dneska kapacity kolem 60 000 výsledků za den u PCR testů, ale to jsou všechno laboratoře, které jsou většinou v nemocnicích a my, protože chceme rozjet ten běžný provoz v nemocnicích, tak ta laboratorní kapacita už bude využívána na tu plánovanou operativu, plánované výkony a podobně, takže my musíme najít jiné kapacity, abychom zbytečně nezatěžovali laboratoře přímo v nemocnicích.

Václav MORAVEC, moderátor

Nemůže právě otevírání škol a testování antigenními testy způsobit v budoucnu nějakou další vlnu, pane prezidente, Kubku.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Tak samozřejmě může a musíme to pečlivě sledovat. Já jsem především rád, že se neopakuje ta chyba z listopadu, to znamená, že se nepustí děti do škol bez něčeho. My jsme tehdy před tím strašně varovali a bohužel na naše slova došlo. Školství je priorita, na tom se společnost shodla. Pro děti bychom měli chtít to nejlepší, to znamená jednoznačně PCR testy, které umožní šetrnější odběr, nemusí se nikdo nikam štourat, také mně přijde nelogické, že zatímco třeba v průmyslu se testuje jednou týdně, tak ty děti jsou testovány týdně 2x, jako je to jistě kvůli bezpečnosti, ale zase.

Václav MORAVEC, moderátor

Co tím chcete říct, že byste třeba rozvolnil.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Ne, že bych přešel na PCR testy, které je možno dělat jednou týdně, za prvé, to je jedna výhoda. Za další, já nevím, jestli to

bude vidět, ale tady je strašně riziková oblast, když člověk ještě nemá příznaky, tak nakazí nejvíc lidí, protože málokdo je takový trouba, aby s těmi příznaky chodil mezi lidmi, ale v momentě, kdy ještě příznaky nemáte, tak jste nejnebezpečnější a zatímco antigenní test zachytí pozitivitu pouze tady v tom modrém intervalu. Větší část právě té doby, kdy už jste infekční, ale nemáte příznaky, ten antigenní test je negativní, když se dobře provede a tady je další otázka, jestli se ty testy skutečně dělají kvalitně. Ten PCR test je pozitivní delší dobu. A zachytí právě i ty bezpříznakové jedince, kteří jsou největším největším rizikem. Potom je třeba si uvědomit, že ty PCR testy umožňují dělat sekvenace viru, a to je to, abychom zachytili, případně další tragédii, kterou nám způsobila britská mutace, protože my jsme byli slepí tím, že jsme dělali málo PCR testů, málo se sekvenovalo, tak jsme pozdě zjistili, že zde máme britskou mutaci.

Václav MORAVEC, moderátor

Tedy PCR testy čím dříve budou ve škole, tím lépe.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Tím lépe, samozřejmě a oni mají totiž ještě jednu možnost, to je to, čemu se říká pooling. Všechny děti, když to řeknu, na plynou do jedné nádoby, to se zamíchá a vyšetří se to jako 1 vzorek, pokud je negativní, tak všechny děti jsou zdravé, pokud je pozitivní, tak aspoň jedno dítě je nemocné a musí se samozřejmě otestovat každé dítě zvlášť, ale pro ten prvotní záchyt je to velmi šikovné, protože to sníží to nutné množství těch PCR testů, protože samozřejmě teď naše laboratoře opravdu nejsou připraveny na to, aby prostě testovaly půl milionu vzorků denně, ale ten pooling to například sníží na třetinu z toho potřebného půl milionu, takže rozhodně tudy prostě vede cesta a opakují, pro děti bychom měli chtít to nejlepší.

Václav MORAVEC, moderátor

Danieli Prokope.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

No já se těmi školami zabývám z hlediska těch nákladů společenských, a to je opravdu jako jedno z nejnákladnějších opatření, zavření škol, protože víme, že 50-100 tisíc dětí z toho vlastně vypadává, další ztrácí motivaci, a když to povede třeba k nedokončení střední školy, což je dost pravděpodobné u řady dětí, tak 1 náklad toho nedokončení pro veřejné rozpočty je 2-3 000 000 Kč, takže to je o jako neviditelný náklad, protože on se bude dít za 10 let, ale je výrazně vyšší, než některé náklady, o kterých mluvíme.

Václav MORAVEC, moderátor

A teď z těch vašich sociologických dat ty informace, že by to dvou, dvojí testování v průběhu týdne na rozdíl od zaměstnanců bylo pro ty rodiče nebo děti, děti zatěžující.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

No ne, hlavně, hlavně je jako nutné říct že, že NERV i MeSES a podobně, doporučovali to dvojí testování v tom průmyslu, protože ten graf, který tady ukazoval pan Dr. Kubek, tak ono z něj vlastně vyplývá, že antigenní test, který je pozitivní jenom jistou dobu, právě ho má smysl dělat ve dvou ve dvou částech toho týdne, a proto ho všichni doporučovali MeSES i odborníci, epidemiologové v tom průmyslu 2x týdně, k tomu jsme se nedostali, takže jako chyba není to, že se ve školách testuje 2x týdně, ale chyba je to, že se to nedělá v tom průmyslu doposavad. A já, NERV celou dobu vlastně už od nějakého listopadu, kolega Jurajda, já, říkáme, podívejte se ty PCR testy i kdybysme je udělali zdarma samoplátcům, tak to jsou náklady možná miliarda měsíčně, v tom v tom píku, potom pár set milionů a ušetřili bysme tím spoustu peněz prostě. Přestaňte šetřit na těch levných věcech. To samé to sekvenování, to dodneška prostě na to není dost financí na to sekvenování a my si tím necháme ujet tu britskou mutaci, teďka další mutace, takže pojďme jako nešetřit na těch levných věcech, protože ty náklady v tom školství, o který já mluvím, jsou obrovské, prostě mnoho, mnohonásobně vyšší.

Václav MORAVEC, moderátor

O šetření na nesprávných místech bude řeč v další části Otázek, hlavními hosty zůstávají ministr zdravotnictví Petr Arenberger, prezident České lékařské komory Milan Kubek i sociolog Daniel Prokop. Řeč bude i o tom, kdy se péče v nemocnici vrátí do běžných kolejí, protože se blížíme k třem tisícům vážně hospitalizovaných v tuzemských nemocnicích a ještě než se rozloučíme, přijměte, prosím, pozvání na úterní Fokus. Autorita, kde se bere, jak se získává a proč se ztrácí. Kdo je dnes skutečná autorita, kdo má ještě důvěru, sledujte Fokus Václava Moravce, tentokrát na téma Autorita.

Otázky Václava Moravce - Petr Arenberger, Milan Kubek, Daniel Prokop

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 19:38, Sledovanost pořadu: 121 532, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 6 774 453,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,35

Václav MORAVEC, moderátor

Jste na správné adrese, tady je zpravodajská jednička v zemi, tady je zpravodajská Čtyřladvacítka České televize. O jakých tématech se po dnešních Otázkách začne mluvit? /ukázka/

Václav MORAVEC, moderátor

Škody na národu. Co se dá ještě zachránit? Pokračování diskuze ministra zdravotnictví za hnutí ANO Petra Arenbergera, prezidenta České lékařské komory Milana Kubka a sociologa Daniela Prokopa. /ukázka/

Václav MORAVEC, moderátor

Vakcíny a vakcíny. Kde je vzít a co to bude stát? A stane se očkování vstupenkou do ráje? Další téma druhé části Otázek. Ještě jednou hezké nedělní odpoledne vám všem, divákům zpravodajské Čtyřladvacítky. Stále jste v jedinečném prostoru pro diskuzi. Připomínám, že hlavními hosty Otázek zůstávají ministr zdravotnictví České republiky Petr Arenberger, ještě jednou, pane ministře, vítejte ve druhé části Otázek, dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

Vítám prezidenta České lékařské komory Milana Kubka, ještě jednou vítejte.

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Dobrý den vám i všem divákům.

Václav MORAVEC, moderátor

A sociologa Daniela Prokopa. I vám hezký den.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

Daniel Prokop to zmiňoval, že by i logiku právě ve firmách dávalo to dvojí testování v jednom týdnu tak, jako je tomu ve školách, pane ministře, přistoupí k tomuto kroku vláda? Protože tady byla nechuť vlády nařizovat firmám to dvojí testování.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já si myslím, že asi praktičtější už bude, pokud se nám podaří dohodnout s laboratořemi nejen kapacitní problematiku PCR, ale také cenovou, tak že by bylo potom mnohem užitečnější přejít třeba na PCR testování. Ale pořád hovoříme o tom, že testování je jedna věc a očkování druhá a ty investice, které jsou, by měly ideálně jít spíš do toho očkování, rozvíjení očkování, abychom byli co nejlépe chráněni, a potom ty testy už v podstatě bude jenom doplňková činnost pro ty, kteří naočkováni nejsou.

Václav MORAVEC, moderátor

Chápu ale správně, že ty antigenní testy postupně vytlačí ty PCR testy a bude narůstat i to očkování? Tedy že antigenní testy se nebudou používat pak ani ve školách, ani ve firmách?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já si myslím, že bez antigenních testů se určitě neobejdeme. Takové to orientační vyšetření, jestli máme přítomný antigen, když nám začalo téct z nosu nebo nás bolí v krku, tak to určitě potřebujeme a já myslím, že celá řada oblastí využije právě to antigenní testování, ale na druhou stranu ten základ, který by postupně měl běžet třeba ve školách, kde je to spojeno zvláště s některými metodami odběru, mnohem komfortnějším přístupem k dětem, tak třeba zrovna v těch školách abychom měli co nejdříve přecházet na PCR testy, ale myslím si, že bez těch antigenních určitě že bychom se úplně obešli, to si myslím, že zatím není na stole.

Václav MORAVEC, moderátor

Ono právě to testování nejen ve školách je vázáno na rozvolňování, dostáváme informace, že 3. května se otevrou obchody, když se podíváme na změny ve vývoji populace a testování, tady jsou data společnosti PAQ Research z projektu Život během pandemie, jehož autorem je Daniel Prokop. Tady na grafu uvidíte, že se snižuje množství netestovaných osob ve prospěch rizikových osob, které testem prošly. Rizikovými se míní lidé, kteří byli v kontaktu s nakaženým či měli symptomy, v prosinci bylo jen 2-3 % lidí, kteří byli riziková a testování, v polovině dubna jde o 8 %, naopak na podzim bylo v populaci 12 % rizikových a netestovaných osob, teď je to okolo pěti procent a díky testování ve firmách také narostl počet nerizikových lidí, kteří prošli testy. Což jsou samé dobré zprávy, Danieli Prokope.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Když to shrnu, tak to prostě když my zkoumáme 2 000 lidí těch samých v panelu a ptáme se jich na to, jestli byli v kontaktu s někým nakaženým a jestli měli symptomy, bereme takové ty typické symptomy, ztráta čichu, teplota, a když si uděláme tuhleto skupinu, tak v rámci téhleto skupiny se výrazně zvyšuje zastoupení lidí, kteří projdou nějakým testem. Ne vždycky musí být dobrý, třeba vidíme, ty antigenní třeba nestačí, ale obecně se tohleto výrazně zlepšuje a souvisí to i s tím, že data, pokud vím, ÚZIS ukazují, že se zmenšuje počet lidí, kteří se o tom covidu dozví až při hospitalizaci. Takže jako z více dat víme, že to testování jako nějak funguje, že vidíme větší část té epidemie teďka. A to je důležité na to koukat, protože my jsme viděli třeba v těchhleto datech už na ten podzim, že ti lidé, kteří jsou riziková a netestování, jsou právě často ti lidé, kteří pracují v průmyslu, chodí na pracoviště a podobně. Takže tam opravdu byla díra, která se musela nějak ucpat. A ono to má dvě věci, jednak teda, že projdou tím testem, a druhá věc, že oni třeba nejdu na to pracoviště, pokud mají symptomy, protože nám říkalo 50 % lidí, přiznávalo, že chodí na pracoviště, i pokud mají tuhleto kombinaci teplota a ztráta čichu, takže tam prostě je taky motivační, že to odrazuje ty zaměstnavatele a ty zaměstnance od nějakých jako nejrizikovějších forem chování.

Václav MORAVEC, moderátor

A to nastavení populace už se definitivně změnilo. To znamená, nemůže se stát to, co jsme zažili na podzim, a to, co způsobilo další vlnu, o které mluvil Milan Kubek, že by se opakovalo v následujících dvou, třech měsících.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Tak já nejsem epidemiolog, ale v těch našich datech když zkoumáme, kolik lidí je buďto očkováných, nebo mělo ten covid v tom panelu v posledních šesti měsících, tak ono je to už asi 25 % lidí. A potom tam jsou další lidé, kteří o tom neví, že měli ten covid. Takže i v těch našich datech se ukazuje, že ta imunizace teď jako v posledních dvou měsících výrazně narostla, je zajímavé teda, že ona jako narůstá nerovnoměrně v částech populace. Že třeba mezi lidmi, kteří jsou vzdělání a bohatší a podobně, tak je mnohem víc lidí, kteří jsou buďto očkováni, anebo byli otestováni pozitivně, protože oni se častěji očkují a častěji procházejí testy. Takže tahleto prokazatelná imunizace, kterou můžete potom využít třeba, když by bylo něco zdarma, nějaký přístup někam a podobně, tak je vlastně docela nerovná sociálně, protože vlastně ta střední třída výrazně častěji prochází očkováním a výrazně častěji se tak nechá testovat. Tak to je jako taková sociologická implikace, že je část společnosti, kde o tom covidu nevíme vlastně.

Václav MORAVEC, moderátor

Pane ministře, snižují ta data, která máme k dispozici, to možné riziko nějaké další vlny, která může nastat po rozvolnění a zanesení jiných mutací viru, nejen jihoafrické, nově indické v Hradci Králové, do České republiky?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já jsem samozřejmě na jedné straně optimista a myslím si, že jak se stále hovoří o tom, že dneska už se nedodržují pravidla a že už dávno máme rozvolněno, já si myslím, že to tak dramatické není. Těch pár lidí, co vidíme na ulicích třeba bez roušek, nebo ti, kteří nedodržují úplně ty pravidla, to je opravdu minimum a já bych všem chtěl poděkovat za to, že opravdu už po tom roce dneska my víme, jak se máme chránit. A už přesně víme, že když tady sedíme kolem stolu a nejsme z jedné rodiny, tak prostě musíme mít ochranu nosu a úst. Čili na to bych opravdu řekl, že jsme moc rádi, že to takhle funguje. Máte i pravdu, že očkování nám velmi pomáhá. Tady když si uvědomíme, já mám třeba čísla z grafu, jak jsme v pořadí v podávání druhých dávek v Evropě, a vidíte, že po Maltě, Maďarsku, Dánsku, Islandu, Rakousku je Česká republika vlastně z hlediska počtu naočkovaných v poměru k počtu obyvatel starších 18 let na jednom z prvních míst. Čili jsme opravdu v tomto směru úspěšní a vidíme to v těch rizikových skupinách třeba u lékařů, zdravotních sester nebo sanitářů a dalších zdravotnických pracovníků.

Václav MORAVEC, moderátor

Když tady vstoupím do těch dat, vy jste si vzal druhou dávku. Ale v té první dávce jsme na tom hůř.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

V té první dávce jsme o kousek dál, ale pořád nejsme na chvostu.

Václav MORAVEC, moderátor

Na pětadvacátém místě. My se podíváme na ten graf, který máme k dispozici, protože mezi země, které mají nejméně naočkovaných nás 100 osob, patří Bulharsko, Lotyšsko, v Česku je na 100 obyvatel naočkovaných 25, v Německu 28, ve Španělsku 29, v Maďarsku 50, teď vidíme mapu Evropy s těmi daty, kdy budeme lepší i v těch podávání prvních dávek, pane ministře?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Vzhledem k tomu, že od příštího týdne nám přicházejí mnohem větší počty dávek, my předpokládáme, že jenom Pfizer BioNTech bude tady týdně asi kolem 400 000 dávek, takže velice rychle se v těch prvních dávkách posuneme dopředu. Takže to je dobrá zpráva. Ale pojďme ještě zpátky k té vaší otázce, co se týče rizika toho rozvolňování. Tam opravdu musíme být velmi opatrní, protože musíme si uvědomit, že my dneska máme sedmidenní klouzavou incidenci průměrnou kolem 161, myslím, je to dneska konkrétně, na 100 000 obyvatel v celé České republice, a když si uvědomíme, že třeba v Německu mají 165 hranici na to, aby zavřeli školy, a my je otevíráme, tak si myslím, že opravdu jsme na té hranici bezpečnosti a tu musíme opravdu citlivě řídit tak, abychom zbytečně to riziko nezvýšili a aby náhodou, nedej bože, jsme nemuseli zase brzdit, což bych velice nerad, a nechtěli bychom zatěžovat nejen populaci tou nemocí, ale také nemocnice, protože teď začíná konečně ústup těch rizik a snižování počtu pacientů už nejen běžně hospitalizovaných, ale už poklesávají i jednotky intenzivní péče, kde byli ty nejtěžší pacienti.

Václav MORAVEC, moderátor

Ono se to číslo přiblížilo ke třem tisícům, což váš předchůdce říkal jako důležité číslo, kdy se vrátí zdravotní péče, což je důležité pro pacienty s ostatními chorobami a onemocněními, do běžného provozu. Dá se tedy říci, že v následujících dnech jako ministr zdravotnictví uvolníte tu elektivní péči?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Nemocnice už dneska vědí, že pokud mají ty kapacity volnější, což jsou třeba západní Čechy, konkrétně Královéhradecký kraj, Karlovarský kraj plus vlastně západ České republiky je na tom lépe než východ, tak tam už je doporučení, že pokud tu volnou kapacitu mají, tak by ji určitě měli už využívat na plánovanou péči, protože ta byla bohužel teď nějakou dobu upozaděována, a my to víme i třeba z čísel, co se týče prevence. Tam byly poklesy třeba desetinásobné v některých měsících. A to je potřeba dohnat.

Václav MORAVEC, moderátor

A kdy to bude celorepublikové? Je možné, že na počátku května celorepublikově bude obnovena elektivní péče?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já si myslím, že v průběhu května určitě ta možnost bude, protože my si musíme uvědomit, že třeba Zlínský kraj má pořád ještě jednotky intenzivní péče naplněny, a to je v podstatě pro tu plánovanou operativu limitující faktor. Za prvé vy potřebujete ty lékaře, které používáte pro intenzivní péči u covidu, tak je potřebujete na operačních sálech, aby podávali anestezie, aby ty jednotky intenzivní péče pro složitější výkony, třeba onkologické operace, karcinom pankreatu, takový člověk zůstane několik dní na jednotce intenzivní péče a vy ji musíte mít k dispozici. A také někdy nevíte, jestli některý z těch pacientů třeba nebude mít nějakou složitější operaci a také tam skončí. Čili ta bezpečná kapacita musí být k dispozici. A to třeba v tom Zlínském kraji ještě pořád nemáme, protože tam i ta sedmidenní klouzavá incidence je pořád přes 2 stovky.

Václav MORAVEC, moderátor

Tedy od poloviny května myslíte, že to bude celorepublikové, kdy bude obnovena?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Znáte mě, že já a nerad dávám nějaká konkrétní čísla, ale uvidíme samozřejmě podle poklesu obsazenosti v jednotlivých krajích.

Václav MORAVEC, moderátor

Zvládne zdravotnictví se s tím dluhem, pane prezidente Kubku, vyrovnávat, když lékaři byli teď přetížení zhruba tři čtvrtě roku řešením těch jednotlivých vln?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak samozřejmě s následky té epidemie se budeme vyrovnávat měsíce, možná roky, protože najednou zjistíme, že budeme mít horší výsledky například léčby rakoviny, a nebude to tím, že by onkologové zapomněli svoji práci, ale bude to tím, že prostě budou přicházet pacienti v pokročilejším stadiu choroby. A to se týká prostě celé medicíny. Prostě zdravotnictví tady neslo obrovskou zátěž, vlastně tři čtvrtě roku práce v mimořádných podmínkách, na zdravotnictví se naválila zátěž, kterou si nerozložil například průmysl, protože kdybychom, já se k tomu znovu vrátím, kdybychom na přelomu února a března na 2 týdny zavřeli fabriky, tak dnes jsme na tom byli mnohem lépe. Mohli jsme rozvolňovat bezpečněji a už zdravotnictví mohlo fungovat. A já bych navázal na to, co říkal pan ministr. Tady je vidět, jak se posunujeme, my tady 5 týdnů, řekněme, měsíc tedy vidíme, že bohužel nám klesá počet prováděných PCR. Testů to je chyba. Na druhou stranu, co je pozitivní, že i při tom poklesu počtu nám klesá procento těch pozitivních. To je strašně důležité. My jsme měli 30 % pozitivních testů, teď jich máme 15 %. To je velmi dobré. Tady máme počet jaksi nových případů vždycky za těch 7 dní, což bude teďko teda takový ten ukazatel, kdy budeme říkat, kolik máme na 100 000 obyvatel. Tak vidíte, že za měsíc jsme se z čísla 480 dostali na číslo 167, jak zmiňoval správně pan ministr, a musíme si udělat určitou predikci, jak půjdeme dál. A co je důležité, a tady zase naprosto souhlasím s panem ministrem, musíme rozvolňovat podle epidemických dat, nikoliv podle datumů. Proto jsou nezodpovědné jakékoliv sliby dlouho dopředu. Pro řízení té epidemie platí jednoduché pravidlo: rychle zavírat a velmi opatrně rozvolňovat. Pokud se ty trendy, které jsou příznivé, najednou začnou horšit nebo prostě začnou stagnovat, tak je to neklamná známka, že máme průšvih. To se dělo v lednu, začátkem ledna, bohužel proto, že jsme dělali málo PCR testů, nedělali jsme ty sekvenace, tak jsme byli slepí a nevěděli jsme, že už tady řádí ta britská mutace, která prakticky zdevastovala Karlovarský kraj, a to, že dnes máme republiku rozdělenou na ty kraje, kde ta britská mutace vzplála, které jsou na tom dnes lépe, a regiony, jako je třeba Zlínsko, které jsou na tom teď hůř, je neklamný důkaz toho, jak důležitou roli sehrála uzávěra pohybu obyvatel mezi okresy. Protože ta vlna sice samozřejmě projde celou zemí, ale prošla pomalu. Zdravotnictví bylo schopno to nějak zvládnout. Kdyby ta uzávěra těch okresů nebyla, tak ta epidemie by jako požár prostě zalila celou Českou republiku a zdravotnictví by zkolabovalo. A tady ještě si musíme ukázat, čím jsme prošli, jakou prostě národní katastrofou. Tady máme incidenci počtu nových případů v České republice, ono je to z Ameriky, má to trošku jiné jednotky, ale já jsem tady vyznačil tu hranici 100 na 100 000 za týden. Vidíte, že se k ní zvolna blížíme, ale ještě zdaleka jsme jí nedosáhli, tady je ta druhá hranice 50 případů na 100 000 obyvatel za týden, tohle je naše jaro. Tohle je ta skvěle zvládnutá první vlna a tohle už jsou všechno ty podzimní katastrofy.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale teď, když se díváte na kroky vlády, tak označil byste je za zodpovědné, že vláda nechce rychle rozvolňovat, ale naopak čelí kritice za pomalé rozvolňování?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Musí čelit kritice za pomalé rozvolňování, protože prostě my tady nesmíme připustit, aby se z toho stala politika. Prostě závod o to, kdo bude největší rozvolňovač, je katastrofa. My jsme to zažili zažili na podzim. A já se trošku bojím, že se nám zase blíží volby a že zase prostě zde bude převažovat takový ten populistický tlak na to prostě, kdo je největší rozvolňovač a tak dále. Česká lékařská komora rozhodně bude podporovat ministra zdravotnictví v tom, aby se ubránil těm nezodpovědným tlakům na to rozvolňování, a mě velmi mrzelo, že předchůdce pana ministra Arenbergera, pan doc. Blatný prostě ty tlaky neustál a že prostě tomu rozvolnění dal volný průchod. A prostě výsledkem je tahleta katastrof.

Václav MORAVEC, moderátor

Ono když se podíváme na to, jakým tlakům opakovaně čelí Ministerstvo zdravotnictví, tak vláda v pátek schválila nové omezení obchodu, ona tak reagovala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který mimořádné restrikce Ministerstva zdravotnictví zrušil. Kvůli novému nařízení se znovu na soudy obrací právník Zdeněk Koudelka z Trikolóry, ve sněmovně se na konci týdne rozhořela debata o tom, že by se okamžitě měly otevřít obchody a služby.

Mikuláš FERJENČÍK, poslanec /Piráti/, 23. 4. 2021

Já vás žádám, abyste to uvedli do souladu. Abyste skutečně otevřeli ty obchody, protože je zavíráte nelegálně.

Karel HAVLÍČEK, vicepremiér, ministr průmyslu a obchodu, ministr dopravy /nestr. za ANO/, 23. 4. 2021

Nesledujeme tolik, jestli v tom malém obchodě se to přeneso více nebo méně, ale jestliže se pustí 109 000 maloobchodů, tak v tu chvíli to znamená několik milionů lidí v ulicích, zvýšená mobilita. A v tom je ten problém.

Václav MORAVEC, moderátor

Poslanci nakonec v pátek k hlasování nedospěli o navržených usneseních, protože klub ANO požádal před přestávkou o přestávku na poradu, ve zbytku jednacího dne už se sněmovna k tomuto tématu nevrátila, ale podle části právníků i ta nová opatření vlády jsou v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu. Pane ministře, vy počítáte s tím, že opět budete čelit jako Ministerstvo zdravotnictví soudnímu přezkumu, protože právníci říkají, že pohrdáte tím předchozím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Mě to velmi mrzí, že si někdo myslí, že pohrdáme nejen rozhodnutím soudu, ale i lidmi, a i to už zaznělo v médiích a já bych to chtěl velmi odmítnout. Já myslím, že většina populace ví, že prostě my nejenže postupujeme podle rozhodnutí a návrhů právníků Ministerstva zdravotnictví, kteří sestavují mimořádná opatření, ale také respektujeme to, abychom tady tu pandemii tak, jak jsme slyšeli, zase nerozšířili, abychom zase neudělali stejnou chybu, kterou udělali naši předchůdci.

Václav MORAVEC, moderátor

A nejde to právně udělat jinak? Protože když si přečteme tweet Ondřeje Dostála, což je expert na zdravotnické právo, který spolupracuje s Piráty, tak k tomu vašemu novému rozhodnutí napsal, cituji:

Václav MORAVEC, moderátor; citace: Ondřej DOSTÁL, expert na zdravotnické právo, zdroj: Twitter

Vláda vydala znovu stejné restrikce služeb a maloobchodu v přímém a zjevném rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Není přípustné, aby Ministerstvo zdravotnictví absencí zmocnění pro vydávání omezení či zákazu obcházel stanovením podmínek, které v důsledku způsobují nemožnost činnosti vykonávat.

Václav MORAVEC, moderátor

Konec citátu.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Naši právníci na Ministerstvu zdravotnictví velmi pečlivě prozkoumali nálezu soudu a postupovali přesně podle něho. Totiž třeba konkrétně obchody vlastně Nejvyšší správní soud neřešil. Řešil v podstatě jenom to, že toto mimořádné opatření bylo děláno v souladu s pandemickým zákonem, ale neztotožnil se s tím, že ta situace byla tak riziková, což třeba z našeho pohledu je také na diskuzi, protože zrovna se objevila brazilská mutace v Děčíně v tom okamžiku, kdy jsme to vydávali, a také jsme to jako jeden z těch důvodů tam uváděli, ale soud se s tím neztotožnil, což samozřejmě plně respektujeme...

Václav MORAVEC, moderátor

A vy si myslíte, že tentokrát to ustojíte?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Je to samozřejmě na výkladu soudu, je to v podstatě druhé mimořádné opatření, které podle pandemického zákona bylo vydáno, takže to je opravdu dneska pouze ladění mezi právníky a rozhodnout musí soud a tomu dáváme také naprosto jednoznačně otevřené ruce a ani to jinak být nemůže, prostě soud vykládá zákon a vůbec teda postupy a my podle toho postupujeme. A myslím si, že pokud by pandemický zákon neumožňoval oddělovat rizikové osoby mezi sebou, tak potom se pojďme bavit o tom, jestli ten pandemický zákon by se neměl novelizovat, protože my potřebujeme s tou pandemií bojovat a víme, jak se to má dělat, a všichni to vědí, a pokud by to pandemický zákon neumožňoval, tak bychom měli svázané ruce. A já doufám, že třeba pan dr. Koudelka nechce, abychom všechno otevřeli najednou. Vždyť to by byla katastrofa ještě větších rozměrů, než které už jsme tady 2x zažili.

Václav MORAVEC, moderátor

A to páteční opatření, které jste vydali, pochopil jsem správně, že pokud se pandemická situace nezhorší, bude ten trend, tak ono vyprší 3. květnem, kdy dojde k rozvolnění maloobchodu?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Ano, skutečně tak, my už plánujeme podle těch jednotlivých balíčků 3. května, pokud tedy ta epidemická situace už bude taková, ale podle našich predikcí z Ústavu zdravotnických informací k tomu zřejmě v tu dobu dojde, tak bychom otevřeli nejen služby, které jsou bezpodmínečně otevřené, ale zřejmě i obchody. Jestli tam bude 1, 2 dny prodleva, to se v tomto okamžiku nedá úplně říct, protože jak jsem říkal...

Václav MORAVEC, moderátor

A bude to kompletní maloobchod.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Byly by to potom už všechny vlastně ty prodejny, které zatím jsou ještě zavřeny, což je nějakých 24 % podlahových ploch, tak ty by se otevřely.

Václav MORAVEC, moderátor

Toho 3., maximálně 5. května.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Uvidíme, v tom týdnu podle těch predikcí bychom na 100 na 100 000 obyvatel měli v tu dobu už dosáhnout, pokud se nestane samozřejmě nějaké další drama, ale to u toho viru nikdo nemůže říct týden dopředu.

Václav MORAVEC, moderátor

Mění se nálada lidí, kteří to rozvolnění už chtějí a vlastně podporují ta stanoviska právníků, kteří bojují, popřípadě Pirátů, za co nejrychlejší otevření?

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Tak my sledujeme asi opatření, ono se to opravdu mění, třeba za 2 týdny se to změní a stoupla podpora uzavření všeho v březnu, potom to zase začalo klesat, 3 opatření, které jsou vnímány nejvíce kriticky, jsou ty školy, obchody a cestování mezi okresy, ale jako ten odpor není takový, aby se s tím nedalo pracovat jako z hlediska politiky a nedalo se to fázovat a udělat to bezpečně, to otevírání. Taky jako uzavírka okresů je typický příklad, kde lidem vadí, že to jako funguje plošně, a vlastně ani ten pandemický zákon, pokud vím, jako nebude moct umožňovat uzavřít třeba jako jeden okres nebo jednu obci, takže my občas máme, že děláme takové jako kanónem na vrabce, protože to ten legislativní rámec neumožňuje, potom třeba uzavřeme školy, protože to je nejjednodušší, takže měli bychom se zabývat tím, abysme mohli dělat ta levná opatření.

Václav MORAVEC, moderátor

Což podle vás by bylo dobré změnit ten pandemický zákon, podle něhož se řídíme v tuto chvíli.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Tak v tom souhlasím s panem ministrem. A já si myslím, že zásadní jsou ty školy. Tam jsou opravdu obrovské náklady na ty děti, které ještě teďka nevidíme, klesají motivace, řada výzkumů ze zahraničí ukazuje, že klesají výsledky u dětí, zejména z těch nižších vrstev, a proto já si třeba myslím, že otevření byt' s rotacemi, s testováním druhých stupňů je zásadnější než otevření školek a obchodů, takže tam bych já třeba jako dělal trošku ty preference jinak z hlediska těch nákladů společenských. A u těch obchodů zmíním jednu věc, kterou jsme říkali vládě už taky na podzim. Někteří země dělají ty represe a to vymáhání

trošku jinak než my. To znamená, že když otevřete obchody a ty obchody mají tu hranici 15 m a musíte tam mít respirátor, tak ty obchody nesou velkou odpovědnost za to, aby to udržely, ty provozy. A jinak jsou penalizovány prostě, pokutovány výrazně. Protože vy jako nemůžete kontrolovat 10 000 000 lidí, z nichž třeba 60 procentům už na tom tolik nesejde. Vy musíte penalizovat a kontrolovat ty provozovny. A dělat to hierarchicky. A to mi tady pořád chybí, prostě tohleto přemýšlení o tom, jak udržet dodržování těch pravidel, protože pořád platí 15 m, platí respirátory a diváci asi vědí, když jdete jako do obchodu, tak tam prostě je člověk bez respirátoru, musí ho jako jinej zákazník prosit, aby si ho nandal, a 15 m v polovině obchodů se nedodržuje prostě jako, to říkám anekdotickou evidenci, a tam prostě musí jít ta odpovědnost přes ty provozovny, si myslím, když to otevřeme. A to pořád tohleto přemýšlení trošku mi chybí.

Václav MORAVEC, moderátor

Chybí vám také?

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory

Tak já bych zmínil to, že mě samozřejmě mrzí, že právníci Ministerstva zdravotnictví nejsou schopni napsat prostě ta opatření tak, aby byla takzvaně právně neprůstřelná. Asi bych se pokusil najmout si prostě nějaké právníky, kteří budou prostě chytřejší. Na druhou stranu bych chtěl jako lékař a prezident Lékařské komory opravdu poprosit všechny ambiciózní právníky, kteří se teď chtějí různě zviditelňovat, a všechny soudce, kteří prostě nám chtějí dokázat, jakou mají nad námi všemi moc, aby se pokud možno drželi zpátky. Protože ta epidemie vzala minimálně 30 000 lidských životů, ta epidemie nám zkazila všem rok života. Musíme se jí konečně zbavit. Podívejte se, o co se hraje. Vždyť my tady v úmrtí na počet obyvatel jsme skutečně nejhorší na celém světě. Tady jsou Spojené státy, kterým jsme se vysmívali, jak to nezvládaly. Tady je ta Indie, které se děsíme. Ono když slyšíme, že v Indii zemře, já nevím, 10 000 lidí a tak dál, jenže Indie má 130× tolik obyvatel než my. To je 1 400 000 000 lidí. Ty jsou prostě úplně někde jinde. Jestli prostě nějakou zemi postihla národní katastrofa, tak je to bohužel bohatá Česká republika s velmi vyspělou infrastrukturou a s velmi vzdělaným obyvatelstvem v průměru celosvětově. Takže prostě my jsme se dopustili téhle katastrofy a nesmíme ty chyby znovu opakovat. A stále prostě platí to velice jednoduché, prostě rychle uzavírat, velmi pomalu a obezřetně otevírat, přece nikdo z nás se nechce zase znovu dočkat toho, že budeme v létě zase všichni zavřeni, že si kazíme i ty prázdniny. Ono my sice víme, že ten imunitní stav populace se trošku zlepšuje, že zde hraje v náš prospěch očkování, i když v tom očkování prostě jsme těsně pod průměrem Evropské unie a ani Evropská unie není žádná sláva, takže prostě určitě bychom chtěli být lepší, máme miliony lidí nebo 3 000 000 lidí asi, kteří nemoc prodělali, zřejmě nějakou imunitu mají, ale prostě cenou za to promoření jsou prostě ty desítky tisíc lidských životů. Takže znovu prosím ty právníky, prostě hrajte s námi. Naším prostě společným nepřitelem je virus. Prostě tak snažme se ten virus společně prostě porazit a zlikvidovat.

Václav MORAVEC, moderátor

Já teď navážu na vás, pane doktore, v souvislosti s těmi právníky. Pane ministře, ukazuje se, že ten pandemický zákon to, nač narážel Dan Prokop, není zcela funkční, protože je jak kanonem na vrabce? To znamená, že by mělo dojít k nějaké novelizaci pandemického zákona, abychom byli lépe připraveni na další pandemii?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Tak samozřejmě musíme se na to podívat, protože pandemický zákon byl v tomto případě vlastně šit na jeden konkrétní účel a to není u zákonů úplně běžné a zřejmě nebyla až taková zkušenost s tím, jakým způsobem nastavit všechna ta pravidla poté, co bude zrušen nouzový stav, ale my jsme byli postaveni před situací, že v rámci epidemiologické situace v okamžiku ukončení nouzového stavu se prakticky nic nezlomilo, a přitom jsme potřebovali nějakým způsobem pokračovat v těch opatřeních a podle právníků Ministerstva zdravotnictví se pokračovalo správně. To, jestli to bylo podáno 2 dny předtím, než to schválila vláda, a pandemický zákon to umožňuje a potom to posoudil soud jinak, to myslím, že ani není chyba těch právníků na Ministerstvu zdravotnictví. Na druhou stranu si myslím, jestli třeba konkrétně pan dr. Koudelka vynakládá takovou práci na to, aby posílal dokumenty na soud, tak si myslím, že mnohem jednodušší situace je, kdyby si sednul s našimi právníky nad tím domácím úkolem, který oni udělají, a řekl dobře, tady to slovo, které jste napsali, tak musí být až na konci věty, a tím nám to umožní něco udělat, tak já každého právníka, který je ochoten začít konzultovat a má nějaké připomínky a chce to řešit před soudem, tak to může řešit přímo u nás na ministerstvu a budeme pracovat společně, protože já si myslím, že ta epidemie je problémem nás všech a není třeba se na ní nějak profilovat, ale naopak podporovat. A zrovna tak ti politici, kteří teďka volají po rozvolnění, tak tak, jak jsme to sledovali při minulých vlnách, tak za 14 dní budou říkat, proč jste rozvolňovali, vždyť je to nesmysl. Čili pozor i na takováto rozhodnutí.

Václav MORAVEC, moderátor

Ještě jednu věc, kterou zmiňoval Dan Prokop, to znamená ne zcela logické rozvolnění celého maloobchodu 3. května, popřípadě 5. května, jak jste o tom mluvil, a na straně druhé čekání na otevření druhých stupňů základních škol. Podle dat UNESCO je Česká republika rekordmanem, co se týče délky uzavření škol v souvislosti s pandemií, respektive epidemií covid-19. Podívejme se na ta data. V České republice, už to vidíte, jsou školy částečně nebo úplně uzavřené 38 týdnů, 37 týdnů byli školáci doma na Slovensku, 35 týdnů pak v Polsku. 28 týdnů byly doma děti v Německu, 10 týdnů pak ve Francii. Pane ministře, jak byste odpověděl na námitku Daniela Prokopa, která se právě týká toho, že na straně jedné rozvolníme maloobchody, ale děti na druhém stupni základních škol stále nevědí, kdy půjdou do školy?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Ta priorita samozřejmě je u nás školství, i když to možná z tohoto pohledu tak úplně nevypadá. Na druhou stranu my jsme chtěli postupně uvolňovat jednotlivé kroky a musíme si uvědomit, že ve škole se setkávají děti jiným způsobem, než je tomu třeba v obchodech a ve službách, a ty obchody a služby dneska taky potřebujeme. My si musíme uvědomit, když ženská chce poucháče, tak si je musí kupovat na internetu. Vždyť to jako taky už se dlouho nedá udržet. A bohužel musíme si uvědomit, že ta epidemická situace dneska ještě stále není dobrá. Já jsem to tady říkal na začátku, že jsme vlastně na číslech, která u jiných zemí by znamenala zavírání a nikoliv otevírání. Takže i ty školáky chceme pustit do škol, které jsou bezpečné, a nikoliv aby se tam zase nakazili, aby to byly ty klastery, kde to onemocnění se bude zase generovat.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale budu-li vás stejně mučit, tak toho 3. května se otevře maloobchod, ale u škol stále ta data neznáme, i když Milan Kubek

varuje před tím, abychom chtěli nějaké konkrétní termíny a data. Není to právě na úkor školství, znovu ta mapa Evropy jasně ukazuje, že jsme měli nejdéle zavřené školy, ale jak Milan Kubek ukazoval, ten graf, tak jsme dopadli nejhůře na světě. To znamená, že to, ta restrikce škol asi neomezila výrazně šíření viru v populaci.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Důležité je si uvědomit, že vlastně, co se týče otevírání těch jednotlivých provozů, ať už jsou to na jedné straně podniky, na druhé straně školy, nebo obchod, služby a podobně, tak imunologové a epidemiologové doporučují, aby se to dělalo po regionech. Tam, kde je to riziko nejnižší, to znamená třeba ten Karlovarský kraj by byl favoritem otevřít všechno už třeba minulý týden, na druhou stranu, pokud to uděláte takto regionálně u škol, tak to má logiku, protože ta škola je v nějakém místě, a nevede k tomu, že ti jedinci budou přejíždět jinam. Ale uvědomme si, kdybychom třeba otevřeli obchody v Praze a neotevřeli je ve Středočeském kraji, tak prostě se všichni nahnou do té Prahy a dojde k takovému mixu populace, že se nám ta epidemie zase začne sypat.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Vy jste chtěl reagovat.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Já jsem já jsem tu regionalitou školství, že tam to jde otevírat regionálně. Já jsem chtěl reagovat tím, že nesmíme zapomínat, my se v tom výzkumu, který jste ukazoval ptáme na kontakty, kde probíhají ty kontakty a 2 hlavní zdroje jsou pořád pracoviště a rodina.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Na to si můžeme, ostatně my ten graf máme k dispozici. Nejdříve máme data, která se týkají obav z epidemie, a jak se lidé s epidemií vyrovnávají. Počet lidí, kterým situace kolem epidemie dělá výrazné starosti, je srovnatelný jako před rokem, to znamená, že ten počet u výrazných starostí se nezměnil počet populace. Tenkrát ale v průběhu dubna, května rychle klesal. Dnes mají starosti jiné důvody a jsou stabilnější. Častěji jsou ekonomické, velmi často je mají lidé, kteří znají někoho nakaženého nebo obět, která podlehla onemocnění covid-19 či pracují v zasažených oblastech, zdravotnictví a školství. A ještě ty sociální kontakty, o kterých mluvil Daniel Prokop. Podívejme se na ta aktuální data, která mají otázky k dispozici. Aktuální čtvrtá vlna se podepsala na společenských aktivitách. Už od druhé poloviny února mírně klesaly návštěvy rodin a známých. Po zpřísnění restrikcí se pak provozovalo, je pak provozovalo 39 % obyvatel České republiky, což je méně než při podzimní druhé vlně, ale více než na jaře 2020 při prvním omezení, takzvaném lockdownu. Nyní návštěvy opět stoupají, rodinu, či známé navštěvuje polovina respondentů, jinak se vyvíjí přítomnost na pracovištích, tu letos v březnu reportovalo 68 % pracujících, zbytek je na home officu, či nepracuje kvůli karanténě, ošetřovnému a podobně. Počet lidí na pracovištích je výrazně vyšší než v prvním jarním lockdownu roku 2020, tehdy to bylo jen 56 %, ale pozitivní zprávou je, že dnes stoupá méně než po druhé vlně epidemie v listopadu a v prosinci, tam mohl výrazný nárůst lidí na pracovištích posílit šíření viru právě v těch firmách. Můžete to nějak okomentovat.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Tam prostě došlo k tomu v listopadu po tom uvolnění, že zároveň rychle narostlo, přestalo se používat home office, rychle narostl počet lidí na pracovištích. Na to navázaly ty Vánoce, kde se to přeneslo do těch rodin, ty kontakty známe, a zřejmě i ta epidemie.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

I onemocnění, ano.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

A teďka teda vidíme i jeden problém České republiky, že samozřejmě my máme asi jenom 30 % lidí, kteří můžou pracovat na home office, jo, jsme průmyslová země relativně. Máme omezenou tuhle kapacitu. A měli bysme ji využít naplno, my jsme ji nikdy naplno nevyužili, u nás bylo maximum lidí na home officu 18 %, z těch 30, jo, takže to by měla podle mě vláda podporovat dlouhodobě, a druhá věc je, že bysme neměli jako povolit ty opatření v těch podnicích, to testování a vlastně ten tlak, vůbec na ty pracoviště, na udržení jejich bezpečnosti, protože ono jako se tak, můžeme se dostat k tomu, jak ty obchody a další věci, že to jsou vlastně drobné oproti tomu, kolik se toho rozšíří přes ty hlavní body, což jsou pracoviště a rodiny, protože tam těch kontaktů opravdu probíhá velké množství, a my teda máme hodně lidí, kteří nemůžou pracovat na home office a za druhé proti třeba Švédsku nebo té Skandinávii u nás máme hodně vícegeneračních domácností, lidí odcházejí ve 27 letech z domova v průměru, ve Švédsku v 18, takže bohužel jako v té České republice a vlastně v celé východní Evropě a ve Středomoří částečně se kombinují 2 faktory, které vedou jako k velkému šíření té epidemie a k mnohem horší situaci, to znamená vícegenerační domácnosti a hodně lidí, kteří jsou na pracovištích, protože vlastně ta struktura té ekonomiky neumožňuje ten home office, jo.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

A my dlouhodobě tato rizika nesnižujeme.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

A my na ně musíme větším řešením pracovišť, jo, a samozřejmě taky nějakou kampaní, která vede k obezřetnosti v tom mezigeneračním setkávání se a podobně, takže jenom prostě neměli bychom v tom řešení těchhle věcí zapomenout na ty 2 hlavní problémy si myslím.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Milan Kubek.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

No já s tím naprosto souhlasím. My jsme totiž naskočili na takové falešné dilema, že buďto zdraví nebo ekonomika, že buďto tedy ochráníme lidi před infekcí a poškodíme ekonomiku, anebo naopak, ale ono to tak není. Ono můžete mít buďto zdraví a fungující ekonomiku, anebo prohrajete všechno. Země, které se nekompromisně postavily viru a my jsme jako Česká republika na jaře na to měli našlápnuto taky, zkazili jsme si to během prázdnin a potom na podzim. Tak ty země, které dokázaly virus

úplně eliminovat, Japonsko, Jižní Korea, Taj-Wan, Austrálie, tak prostě ty nemají ty mrtvé a funguje jim ekonomika, nemají vůbec žádný pokles HDP. Tady máme někde uprostřed Izrael a Česká republika prohrála všechno. My jsme chtěli virus přechytračit, a výsledek je, že nám prostě umřelo nejvíc lidí na počet obyvatel a úplně jsme si zdevastovali ekonomiku, protože tady rok nefunguje kultura, měsíce děti nechodí do školy, těžce podvázané služby a jediné, kolem čeho vláda našlapovala po špičkách, byl velký průmysl. Ten vůbec nikdy nenesl ty náklady spojené s řešením epidemie. Přičemž platí, že čím striktnější ta protiepidemická opatření jsou, a čím více se tedy omezí kontakt mezi lidmi, tím za kratší dobu dostanete tu epidemii pod kontrolu, a pokud máte malé množství nakažených, a nemocných, tak je můžete uhlídat pomocí té karantény, ať už chytré nebo klasické, a tak dále. Můžete fungovat při dodržování určitých hygienických opatření a při dostatečném testování třeba těmi antigenními testy ad hoc vždycky, tak může ta ekonomika nějak fungovat, ale pokud se vám ta epidemie rozlije a máte naráz prostě já nevím 1 000 000 nemocných, tak prostě pak už to nikdo nezastaví a vám nezbyvá nic jiného, než ta tvrdá plošná opatření.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

A vy, pane doktore myslíte, že stále se ta epidemie v Česku řídí podle přání velkého průmyslu?

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Určitě ano velký průmysl má mnohem větší vliv než školství, například, nebo kultura nebo zdravotnictví. Podívejte se zdravotníci to odnesli úplně nejvíc, zdravotnictví v nouzovém režimu řadu měsíců, největší počet nemocných na počet obyvatel byl mezi zdravotníky. Druhý, kdo to nejvíc odskákal, je školství učitelé, učitelky z mateřských školek, kde se říkalo, že ty děti nejsou nebezpečné ale ono to není, takže malé dítě má malý virus. Ty děti jsou stejně nebezpečné a byly v úzkém kontaktu s těmi učitelkami. Prostě tyto části naší společnosti, byť se o nich politicky vždycky říká, že jsou to priority, tak ve skutečnosti jejich vliv na chod tohoto státu a na rozhodnutí vlády, je mnohem nižší než té obrovské průmyslové lobby. Je to smutné, ale je to tak. Kdyby se omezily prostě fabriky na pár dní nebo na 2-3 týdny...Tu nějak minulo touto

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Promiňte, ale to je teda už teď minulost.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Ale musíme zabránit tomu, aby se to znovu nerozjelo, a zase jsme u toho, kde jsme začínali, prostě jednou týdně testovat antigenními testy pochybné kvality s velmi prostě nejistou kvalitou odběru. A bohužel ještě s velmi nejistou kvalitou hlášení těch pozitivních výsledků. Tak takovéto opatření v průmyslu prostě je hrubě nedostatečné. A /nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor ČT

/nesrozumitelné/ pana ministra.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

A měli byste vědět, že prostě buďto se ty továrny zavřou. Nebo skutečně zajistí bezpečnost svých pracovníků, protože je pravdou, jak říká tady pan doktor, že nejčastěji se lidé nakazí opravdu v rodině. Ale do té rodiny se to musí nejdřív nějak dostat. Právě do té rodiny to dostanou nejčastěji lidi prostě z té práce.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Vy budete postupovat tvrději než vaši předchůdci vůči průmyslu, protože vy jste pane ministře říkal, že nebudete zkracovat dobu mezi antigenními testy ve firmách.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Tak současné době ty antigenní testy opravdu dělají dobrou službu. A i tam zachytávají pozitivní případy a všechny tyto případy jsou potom dále potvrzovány PCR, takže tam je opravdu rozhodující záchyt i těmi antigenními testy a jsme za ně vděční. Pochopitelně budeme hledat ta řešení, o kterých už jsem tady mluvil na začátku, to znamená hledat možnosti, jak PCR testy více rozšířit, a to nejen v těch podnicích ve školách, ale i v běžném životě, protože i ta validita toho testu a použitelnost je potom delší, takže když budeme vázat třeba návštěvu kulturních nebo sportovních akcí nebo případně i třeba obchodů a všeho možného, tak je dobře mít test, který nám nevydrží jenom 3 dny, ale 7.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

A Dan Prokop tady mluvil právě o těch rizicích, že stále ještě z dlouhodobého hlediska se nevyužívá potenciál home officů. Je tady cesta vlády, kterou můžete, a teď nechci použít slova pana prezidenta Kubka, nařídít průmyslníkům nebo firmám, aby se víc využíval home office z té dlouhodobé perspektivy.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Tak určitě je to řešení, ale prostě škodovku doma nesložíte, takže do fabriky jít musíte.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Ale stále tam je ten potenciál tuším 15 %.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Potenciál trochu home officu, měli bysme ho podle mě podporovat na straně firem, aby jakoby si udělaly infrastrukturu, která to umožňuje, samozřejmě.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Jak byste to na straně firem měl podporovat.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

Tam bylo, tam byla řada návrhů, třeba jakoby v těch krizích odpuštění části zdravotního pojištění, nebo řada států má paušál, protože ten home office má náklady samozřejmě, topení, počítač, atd., a ta administrativa těch daní je složitá, takže řada států

má paušál, který jako dostává ten zaměstnanec a nedaní se na pokrytí těchto nákladů. Jo, těch způsobů je spousta, ten home office to v Česku nevytrhne, ale pomůže, ale jako také je podle mě důležitý. My jsme se ptali těch respondentů a 14 % pracujících nám řeklo, že zaměstnavatel nutil nehlásit kontakty, netestovat se, nebo když se otestujou, tak jakoby to teda samozřejmě nikam nahlásit hygieně nebo jít do práce, když byli v kontaktu s nakaženým. Je to minorita, ale podstatná, jo, a nevím o případech, že by se nějaký velký zaměstnavatel zavřel po tom, co se tamto zjistilo, musíme být výrazně důraznější.

Václav MORAVEC, moderátor ČT
Vymáhání.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ research, Institut sociologických studií FSV UK, člen NERV

I vůči těm velkým hráčům, jo, třeba umožnit zaměstnancům, aby to hlásili klidně, tyhle porušení, protože oni se bojí to hlásit, jo.

Václav MORAVEC, moderátor ČT
Pane ministře, přitvrdíte tedy?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já si myslím, že velmi důležité je také, a to s tím souvisí, dodržovat karanténu a izolaci, protože tam máme signály, že ne všichni ti, kteří mají nařízenou karanténu nebo nařízenou izolaci, tak opravdu ji dodržují. Víím, že hlavní hygienička teďka v jednotlivých krajích rozjela i kontroly, a to nejen hygienickou službou, ale i policií, a už jsou tam nějaké záchyty, našťastí se to nejedná o moc osob, ale víím, že prostě tohle je jeden z problémů, který nám tu hladinu té intenzity šíření onemocnění v populaci, bohužel také udržuje a s tím, když se vypořádáme, tak určitě se to i na té sedmidenní incidenci zase odrazí.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Takže budou přísnější postupy vůči těm zaměstnavatelům, kteří nedodržují ta pravidla a bavíte se na vládě o tom, že byste podpořili home office těmi nástroji, o nichž mluvil Daniel Prokop.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Tak home office určitě je důležitá věc, já si myslím, že si musíme uvědomit, že pokud přemýšlíme o tom, jestli pandemie měla také něco pozitivního, tak je to právě to, že existuje nějaká komunikace z domova do systému, které jsou ve firmách, a že se to výrazně zlepšilo, a že nám to vůbec umožňuje i ta infrastruktura, abychom tímto způsobem mohli uvažovat.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

1 věc, která opět je dlouhodobější a týká se financování a stability financování zdravotnictví, protože tady část hráčů ve zdravotnictví tvrdí, že je chybou, že jde z rozpočtů zdravotních pojišťoven právě testování. Podívejme se na data, kolik zaplatila například největší zdravotní pojišťovna v zemi VZP, za PCR testy. Loni v dubnu největší zdravotní pojišťovna VZP zaplatila za PCR testy 152 milionů, loni v srpnu 106 000 000, na podzim v říjnu 639 000 000, v prosinci 416 000 000. Letos v únoru činil účet za PCR testy u VZP 321 000 000 Kč. A ještě pohled na testy antigenní. Loni v listopadu VZP zaplatila za antigeny přes 60 000 000 Kč, letos v lednu skoro 124 milionů, a v únoru už bezmála 159 milionů korun. VZP předpokládá, že letos zaplatí za PCR testování bezmála 6 miliard. Za antigenní testování 7,5 miliardy korun, sečteno, podtrženo jsme na bezmála 13, respektive 14 miliardách. Koalice soukromých lékařů je proti úhradě plošného testování na covid-19 a testování ve firmách ze zdravotního pojištění, protože ty peníze budou chybět na další péči a rozvoj zdravotnictví. Pane ministře, uvažujete o tom, že byste těm návrhům koalice soukromých lékařů, ale i prezidenta České stomatologické komory vyhověli?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Tak my jsme v kontaktu s pojišťovnami, zvláště s VZP, kde připravujeme vlastně strukturu toho, jakým způsobem bychom měli prostředky vynakládat. Jak jsem říkal, už na začátku, je potřeba, abychom především uvažovali o očkování, ale pokud jdeme do toho testování, tak tam by se mělo jít opravdu směrem efektivních testů a snižování jejich cen, dneska už je neudržitelná cena za 1 PCR test přes 1 000 Kč, protože ono to odpovídá těm nákladům, a nějaké přirozené marži, plus odběrům, a tak dále. Čili ta cena tam dneska někde je. Ale na druhou stranu, pokud by se probíhalo opravdu.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Promiňte, ale ty /nesrozumitelné/ říkají že, že to je věc, kterou vlastně ministerstvo zdravotnictví zbytečně nadregulovává, protože když srovnáme i v přepočtu na euro nebo dolary testování, PCR testování v jiných zemích, tak my patříme k těm nejdražším zemím, to znamená, že ty náklady takové na to PCR testování nejsou.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Na samotné PCR testování ne, tam už dneska jsou modernější metody, automatizované, kde nepotřebujete tolik personálu, nepotřebujete ochranné prostředky a podobně, takže to je jeden krok, ale pořídít si tu technologii, to samozřejmě také není zadarmo a ne všechny laboratoře ji mají. Na druhou stranu velké náklady jsou třeba v odběrových místech, kde vy vlastně dáváte hodinový velmi dobrý příplatek právě těm, kteří dělají ty odběry, a to se vám započítává do ceny celého toho vyšetření, čili musíme stanovit nějaké rozumné ceny, domluvit se s laboratořemi, jaké budou požadované kapacity. V této fázi teďka jsme.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Kdy, kdy tedy dojde ke snížení ceny za PCR test?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já myslím, že to bude v dohledné době, ale to je tak jediné, co v tomto okamžiku mohu říct...

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Dohledá ale říkáte 3 týdny, 2 týdny nebo týden.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

My se snažíme, aby třeba v těch školách se ty testy rozjely co nejdříve. Čili už od mého nástupu v podstatě jsme na tom intenzivně začali pracovat, ale jestli dojde ke shodě v týdnech, několika nebo třeba měsíci, dvou, to se zatím /nesrozumitelné/ teda.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Cena se snížila kolik.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Jsou laboratoře, které říkají, že když budou vědět, že budou mít nějakou rozsáhlou kapacitu pořídí si třeba ty petovací automaty, pořídí si technologie nebo laboratorní materiál, takže jsou schopni se dostat z dnešních více než 1 000 Kč na cenu kolem 350 Kč, pokud ještě hovoříme potom o tom pooling, což ale některé laboratoře zase říkají, že možná levnější, když už máte automatizovaný provoz, takže je levnější dělat skutečně jednotlivé testy, než dělat složitý pooling, kdy musíte ty vzorky míchat, protože ideální stav je, že vy odeberete od každého jednotlivého člověka ten materiál, ten dojde do laboratoře, a teprve tam děláte pooling. Tím si uděláte jedno vyšetření třeba 10 vzorků, a potom, když je to negativní, v pořádku, když je to pozitivní, roztestujete všech 10 tam a máte vlastně během dvou hodin, nebo tří hodin máte konkrétně identifikovaného pozitivního pacienta.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Ale teď jsem vám vstoupil do řeči na náklady testování. Na margo veřejného zdravotního pojištění, zda ty peníze nebudou, nebudou jinde chybět a zda by ty náklady neměly nést právě zaměstnavatelé a podobně.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

No, my samozřejmě budeme rádi, když je ponese někdo jiný, na druhou stranu ty peníze, které jsou ve zdravotním pojištění, ty zas dorovnávané třeba platbami za státní pojištěnce a podobně, takže ono se to vždycky dostane zase nějakým způsobem zpátky do toho státního rozpočtu.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Takže neuvažujete o tom, že systém financování by se změnil.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já myslím, že to teď není na stole. Teď je na stole spíš se snažit výrazně snížit tu cenu. To je ten první krok, abychom se mohli více rozběhnout těmi PCR testy, aby nám to zbytečně neodčerpávalo prostředky, ať už z jednoho nebo z jiného zdroje na standardní péči, kde ji potřebujeme nejen kvůli covidu, ale i kvůli dalším nemocem, kvůli prevenci. A podobně.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Nezaznamenal jsem pane prezident Kubku, že by Česká lékařská komora se připojila k té iniciativě koalice soukromých lékařů, podle vás je dobře, že to testování je hrazené ze zdravotních pojišťoven?

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Já si myslím, že kolegové vůbec nepochopili, o co se tady, o co tady hraje, protože my jsme zmiňovali částky ve stovkách milionů, což jsou úplně drobné v porovnání s tím, kolik ta epidemie stojí tuto zemi. Pan vicepremiér Havlíček říkal, že 1 den lockdownu stojí 2 miliardy korun. Mě mrzí, že zde neznikl Státní fond boje proti covidu-19, aby bylo jasné vidět prostě, jaké jsou náklady, a co se z toho fondu tedy hradí. Ale přenáší se to skutečně na zdravotnictví a my tedy potřebujeme, aby zdravotní pojišťovny, které ty náklady nesou, ty peníze měly. Já jsem se tento týden obrátil na pana premiéra, abych podpořil pana ministra, tak jsem se obrátil na pana premiéra s žádostí, aby se platba za státního pojištěnce, o kterém by měla vláda do konce června rozhodnout, od příštího roku zvedla o dalších 500 Kč. To by znamenalo, že do zdravotního pojištění přijde 35 miliard korun, které budou samozřejmě stačit na testování, které budou stačit na očkování. Když mluvíme o testování, tak je asi nám všem jasné, že z veřejného zdravotního pojištění by neměl být hrazený test pokud ten dotyčný člověk bude chtít proto, aby šel do hospody. To, ať si ho zaplatí sám. Ale proto aby šel do práce, aby mohlo jít dítě do školy, tak samozřejmě tyto testy prostě musí být hrazeny....

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Počkejte, o 500 Kč, aby se navýšila platba za státní pojištěnce v příštím roce. To je téměř.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

To je ,5 miliard korun, stokoruna, stokoruna je 7 miliard korun. Stále tím ta platba.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Ano.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Bude mnohem nižší než, kolik je platba pojistného z průměrné mzdy.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Ale, bylo by to třetinové, zhruba třetinové navýšení platby, pokud si pamatuju dobře ta čísla, kolik se za státní pojištěnce platí. To myslíte, že je není možné, aby...

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Ne ne ne. Nebylo by to tak, není to tak vysoké navýšení. A je třeba připomenout, že tváří tvář té epidemické krizi. Vláda premiéra Babiše, já jsem mu za to několikrát poděkoval, takže to můžu klidně zopakovat, prostě rozhodla o tom, že už v loňském roce se ta platba za státní pojištění v polovině roku zvyšovala o 500 Kč. A stejně tak vláda rozhodla o tom, že od ledna letošního roku se zvyšovala o 200 Kč. A pokud na zdravotnictví prostě přenášíme další a další následky, a pokud jsme prostě rozehráli hru, že zdravotnictví umožní fungování třeba toho průmyslu, třeba těch služeb na své náklady, tak samozřejmě zdravotnictví musí dostat peníze.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

A kde budete pane mistře žádat.

Milan KUBEK, předseda České lékařské komory

Pardon, já jestli jenom ještě můžu jednu větu. Musíme se také podívat, jaksi za horizont té epidemie, protože zdravotnictví ponese obrovské náklady právě na tu odloženou zdravotní péči. Na ty větší náklady, na komplikovanější pacienty, o které jsme se teďko nemohli starat a zdravotnictví prokázalo, že je nezbytné, že to není žádná černá díra. A já bych byl rád, aby vláda připravila nějaký plán obnovy a rozvoje zdravotnictví, kde je třeba investovat, samozřejmě investovat do lidí primárně, protože ti lidé jsou nejcennější, co zdravotnictví má. Ale také do obnovy přístrojů.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Já se omlouvám, že do toho vstupuju, musíme musíme končit a chtěl jsem se právě zeptat pana ministra. Vy budete požadovat zvýšení plateb na státní pojištění v příštím roce k 1. lednu, tedy v tom červnovém jednání o státním rozpočtu o dalších 500, 500 Kč, což by stálo státní pokladu 35 miliard?

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já jsem už předběžně mluvil s ministerstvem financí a určitě o nějakém navýšení se jednat bude. Já nevím teďka v tomto okamžiku, jestli budeme schopni získat polovinu té částky, nebo celou tuto částku. Ta celá by samozřejmě byla pro zdravotnictví příjemná. Ale budme realisté, že to nebude tak úplně jednoduché, ale já myslím, že pokud se to bude pohybovat někde v polovině té částky, tak je to určitě schůdné.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Tedy těch zhruba zase 250 Kč, jako tomu bylo v roce letošním.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Zatím uvidíme, zatím nějaká zásadní jednání neproběhla. Byly to jenom spíš jako interní konzultace.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Ale 500 Kč vám přijde hodně jako ministroví financí...

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Já nejsem ministr financí.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Pardon ministr zdravotnictví.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Ale jako ministr zdravotnictví.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

To je freudovský přefek, že ministerstvo zdravotnictví řídí v některých ohledech paní ministryně Schillerová

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Ne tak jako peníze musí někdo dávat a musí je dávat ten, kdo je má. Čili na to, na to se musíme obrátit a určitě rádi půjdeme s vyšší částkou, a pokud se shodneme na nějakém kompromisu, tak budu také spokojen.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Děkuji hlavním hostům dnešních Otázek, kterými byli ministr zdravotnictví Petr Arenberger, prezident České lékařské komory Milan Kubek a sociolog Daniel Prokop. Děkuji vám, že jste přijali mé pozvání, a těším se na další setkání v Otázkách.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví, přednosta Dermatovenerologické kliniky, FN Královské Vinohrady /nestr. za ANO/

Děkujeme. Rádi na shledanou.

Václav MORAVEC, moderátor ČT

Takové byly vlastně Otázky. Přejeme pevné zdraví z otázek. Hezký zbytek neděle, pokud možno ve společnosti České televize.

Sergej Lavrov, tvář kremelské diplomacie

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.04.2021 23:35, Sledovanost pořadu: 59 318, Pořad: 21:30 Horizont, AVE: 5 692 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,66

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Tváří asertivní zahraniční politiky Ruska je už dlouhá léta Sergej Lavrov. 71letý ministr zahraničí je ve své funkci už 18. rokem. Zahraniční kolegové ho vnímají jako nesmírně zkušeného diplomata, zároveň ale taky jako užitečný nástroj mocenských kruhů kolem prezidenta Vladimira Putina.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Do impozantních stalinské budovy ministerstva zahraničí si Sergeje Lavrova Vladimir Putin vybral už v únoru 2004. V Bílém domě právě úřadoval George W. Bush a řídil válku v Afghánistánu i okupaci Iráku. Postsovětské Rusko tehdy ještě sedělo na mocenské střídačce.

Michael ROMANCOV, politický geograf FSV UK

Rusko v tu dobu byla země, která začínala mít pocit, že se z jejího pohledu dostavuje nějaký zásadní zlomový dějinný okamžik, že se může vlastně odpoutat od toho negativního dědictví rozpadu Sovětského svazu.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Počínaje rokem 2000 měla vše změnit mohutná modernizace armády, resuscitace tajných služeb a taky mobilizace rozsáhlého diplomatického sboru ze sovětské éry. Nová doktrína začala prosazovat Rusko jako výlučnou mocnost s právem na rozhodující vliv v postsovětském prostoru.

Sergej LAVROV, ruský ministr zahraničí /13. 8. 2008/

Současná gruzínská vláda je jen zvláštní projekt Spojených států. Ale budou si muset vybrat. Buď ochrana vlastní prestiže, anebo skutečné partnerství s námi.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Válka v létě 2008, ve které Gruzie poražená Ruskem přišla o Jižní Osetii, se stala prvním viditelným krokem nového kurzu Moskvy. A výkonný Lavrov nešetřil sebevědomými výroky. V jeho podání se z okupace Krymu a vyprovokování války na východě Ukrajiny v roce 2014 stala obrana ruskojazyčné menšiny. A z ruského bombardování Sýrie o rok později zase ochrana světa proti světovému džihadismu.

Sergej LAVROV, ruský ministr zahraničí /18. 11. 2015/

Skutečná válka je proti islámskému státu. Můžeme ji vyhrát, pouze pokud bude jasná pozice Bašára Assada. Pokud diskuse o ní bude odložena.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

V Radě bezpečnosti OSN Lavrovovi diplomati zablokovali už 16 rezolucí, které odsuzovali postup syrské vlády, včetně použití zbraní hromadného ničení. Newyorské ústředí Spojených národů ostatně není ministři neznámé. Jako zástupce Ruska tu působil celou dekádu.

Michael ROMANCOV, politický geograf FSV UK

Je to viditelná tvář ruské vlády, z pohledu zahraničního ta nejlépe identifikovatelná, ale to evidentně nic nevyovídá o jeho roli jaksi domácí.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Sedmdesátník, který díky své jazykové expertize ovládá 4 cizí jazyky, kdysi začínal jako diplomatický učeň na Srí Lance. Dnes slouží už pod pátým premiérem. Otec jediné dcery, vášnivý kuřák a milovník skotské whisky i sportovního raftingu je druhým nejdéle sloužící k ruským, potažmo sovětským ministrem zahraničí. Na komunistickou stálici Andreje Gromyka mu ale zbývá ještě 11 let. Jakub Szántó, Česká televize.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

A dimenze ruské diplomacie nebo ruské zahraniční politiky, to je téma pro Petru Procházkovou, redaktorku a reportérku Deníku N. Petro, dobrý večer. Kreml nejen v osobě šéfa diplomacie Lavrova, viděli jsme v reportáži, demonstruje jednoznačné schopnosti, ale taky značné ambice. Kam až v té mezinárodní nebo diplomatické sféře v současnosti sahají a kde se zastaví?

Petra PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, Deník N

Dobry večer, no, já myslím, že se zastaví tam, kam jim to svět dovolí, ale já bych řekla, že hlavní ambicí režimu Putina není dobýt svět, to ostatně pan prezident Putin a tím spíš jako extratřída diplomat Lavrov moc dobře chápou, že to není v silách Ruska. Tou hlavní ambicí je udržet si moc. A ta expanzivní rétorika, které jsme svědky a některé ty expanzivní kroky, kterým Rusko sáhlo v posledních letech, to je vlastně jakýsi prostředek k tomu, aby se ten režim a ti, kdo ho představují, udrželi u moci, aby si udrželi svá privilegia, beztrestnost a majetky, takže rozumíte, když prostě nejste úspěšní na domácí politice, v domácí politice nebo v ekonomice, když prostě nedokážete třeba vyrobit ledničku vlastní nebo skvělou televizi, tak musíte zvolit něco jiného, čím ty domácí občany, to domácí obecnost zaujmete a zahraniční politika je v Rusku velké domácí téma, což prostě mi na to třeba v Čechách nejsme zvyklí, ale v Rusku to tak je.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Tohle vlastně přímo navazuje nebo ústí v jinou otázku, jaký je obraz současného dění ve světě, který se utváří v Rusku, to, jak vnímáme Rusko, na to si dokáže nebo jeho aktivity současně odpověď každý sám, ale mě zajímá ruský obraz nebo obraz, který se formuje v myslích Rusů. A nejde mi jen o Kreml podporovanou verzi, nebo to, co, řekněme, rází tamní média, ale, řekněme to, co zůstává v širokém povědomí současných Rusů?

Petra PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, Deník N

No, právě vy jste to naznačil v té otázce. Dnes už Rusko není Sovětský svaz, ta mediální scéna je velmi polarizovaná a samozřejmě je tam segment lidí, kteří stále zůstávají věrní státní televizi a tam je to jasné, to, co slyšíme z těch agentur vládních, jako je Ria Novosti, nebo TASS, to je to, co konzumenti tohoto část, této části ruských médií vnímají, tak tak, tak oni to chápou, ale pak je tam řada víceméně závislých nebo nezávislých médií, která přesto všechno, co pestrého dokáží jaksi přednést domácímu obecnostu, tak takový ten narativ toho velkého Ruska, Ruska, které musí budit respekt, které hraje

významnou roli ve světové politice a je jednou z určujících velmocí v té světové, opravdu světové politice, tak to je tam slyšet také, takže já si myslím, že pokud se ptáte na něco, co by jako spojovalo vlastně ten pohled Rusů, tak je to to, že Rusko je opravdu významným hráčem na mezinárodní scéně. A kdo by mu toto pozici chtěl vzít, tak je nepřítel.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Je mi jasné, že jsme na to už částečně odpověděli, ale o co vlastně bojuje Putinův režim více. Je to získání nového vlivu v zahraničí nebo, řekněme, nějakých nových zón, kde bude moct uplatnit své představy o tom, jak má svět fungovat, anebo je to pouhé udržení neomezené moci doma a ten zahraniční program nebo ta zahraniční agenda se tomu podřizuje?

Petra PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, Deník N

Já si myslím, že to hrozně souvisí, že v Kremlu si uvědomují, že možnosti Ruska soupeřit o vliv v různých částech světa, jsou přece jen omezené a podle mě jde hlavně o to vytváření obrazu Ruska jako úspěšné světové velmoci doma, ale k tomu nemůžete neustále jenom mluvit, musíte občas i něco udělat, a tak jsme byli svědky v roce 2014 anexe Krymu, která byla opravdu jakoby celonárodně oslavována, tam nešlo jen o to, že voliči Putina mají radost z toho, že získali Krym a Rusko se rozšířilo o 1 poloostrov ukrajinský, ale ta, jaksi ta oslava té expanzivní imperiální politiky Ruska byla bohužel, bych řekla, až celonárodní, takže myslím si, že ty obrovské ztráty, které utrpěl Sovětský svaz po svém rozpadu v roce 91, ty prostě jsou kompenzovány teď těmi kroky, kterými, kterých jsme svědky.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Vhled Petry Procházkové, redaktorky Deníku N. Děkujeme a přeje vám hezký večer.

Petra PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, Deník N

Hezký večer i vám.

Moskva děkuje

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:17, Sledovanost pořadu: 384 828, Pořad: 21:45 168 hodin, AVE: 6 306 645,00 Kč, Země: Česko, GRP: 4,28

Nora FRIDRICHOVÁ, moderátorka

Dobrý večer. Diplomáté Česka a Ruska na barikádách. Je to týden, co česká vláda vyhostila ruské zpravodajské důstojníky. Reagovala tak na zjištění tajných služeb a policie, že výbuch v municiích skladech ve Vrběticích před sedmi lety mají na svědomí ruští agenti. Prezident Miloš Zeman k útoku na stát celý týden mlčel. Promluvil až dnes dopoledne. Moskvu rozhodně nepohněval a Putinův režim vedle něj může poděkovat i bývalému prezidentu Václavu Klausovi, komunistům či Okamurově SPD. Téma pro Zuzanu Černou a Martina Mikuleho.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Dobrý den, vážení milí spoluobčané. Před týdnem jsem byl informován předsedou vlády a prvním místopředsedou vlády o podezření, že výbuch v municiích skladu Vrbětic byl způsoben dvěma ruskými agenty.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

První slova nejvyššího velitele ozbrojených sil, prezidenta Miloše Zemana, po odhalení útoku na český stát ve Vrběticích. Prezident při první příležitosti zpochybnil informaci od vlády, státního zástupce i policie, že za výbuchem stojí Rusové.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Pracujeme s dvěma vyšetřujícími verzemi. Tou první, to jest původní, že došlo k výbuchu v důsledku neodborné manipulace s výbušným materiálem, a tou druhou, že se jednalo o akci cizí rozvědky.

Martin MIKULE, redaktor

Žádné 2 verze ale ve hře nejsou. Shodují se poslanci bezpečnostního a obranného výboru, kteří pod slibem mlčenlivosti už detaily o Vrběticích znají.

Jan BARTOŠEK, poslanec, člen sněmovního bezpečnostního výboru a výboru pro obranu /KDU-ČSL/

Že došlo k výbuchu neodbornou manipulací, tak tato verze skončila v roce 2015 jako jedna z verzí. To znamená, v současné době už se s ní nepracuje.

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu /ODS/

Důkazy jasné jsou, ani na vteřinu nepochybují o tom, že tito agenti GRU způsobili tento státní teroristický akt na našem území. A proč to dělá pan prezident, já nevím.

Jan RŮŽIČKA, poslanec, člen sněmovního bezpečnostního výboru a výboru pro obranu /ANO/

Vedlo se trestní řízení v tom začátku na to, že tam ty zaměstnanci nejspíš neodborně manipulovali s municí, ale to se přehodnotilo a skončilo to v roce 2015. Pak už prostě byla nastartovaná úplně jiná, úplně jiná linka.

Helena LANGŠÁDLOVÁ, poslankyně, členka výboru pro evropské záležitosti /TOP 09/

My chceme podporu od našich spojenců, o tom vyjednáваме, a teďko přijde prezident republiky, který toto všechno zpochybní. To je opravdu výrazné poškození zájmů České republiky.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Další prezidentova nepravda. Dle Miloše Zemana prý nejsou důkazy.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Mohu konstatovat, že ve zprávě BIS se uvádí, a tuto větu jsem si podtrhl, že neexistují důkazy ani svědectví, že by tito 2 agenti byli ve vrbětickém areálu.

Jan RŮŽIČKA, poslanec, člen sněmovního bezpečnostního výboru a výboru pro obranu /ANO/

Nám to pan generál Koudelka jasně řekl, jakým způsobem to bylo, a byly tam předloženy důkazy. Tam prostě o tom neměl... tam o tom jsme vůbec nepochybovali. To bylo prostě zcela jednoznačné.

Pavel ZEMAN, nejvyšší státní zástupce

Orgány činné v trestním řízení disponují větším množstvím důkazů pochopitelně, tyto však v současné chvíli s ohledem na probíhající šetření nemůžeme zveřejňovat.

Martin MIKULE, redaktor

Policejní informace jsou citlivé, a tedy tajné. Prezident o nich přesto mluvil v televizi.

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu /ODS/

Zveřejňování něčeho, co se zveřejňovat v žádné demokratické zemi prostě nemá a neděje se to. Já si neumím představit jiného prezidenta jiné demokratické země, že by udělal něco takového.

Tomáš LEBEDA, politolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Řada těch informací zcela přirozeně a správně musí být utajených, jelikož vlastně tím i tajná služba kryje své zdroje. Takže ten požadavek na to, že to musí být vlastně celé jakoby transparentně vyřešené a jinak v podstatě to nelze brát vážně, tak je absurdní.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Až dosud přitom znělo z Hradu jen ticho. V historické chvíli, kdy se česká veřejnost dozvěděla, že agenti jiného státu nechali vybuchnout muniční sklad, a zabili tak 2 Čechy, prezident mlčel celý týden.

Stanislav BALÍK, politolog, děkan Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity

Nejhorší od tohoto typu vysoce postaveného ústavního činitele je, když mlčí a nechá ostatní, aby odhadovali, co si myslí.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR

V tomto případě, a myslím si, že zase to platí pro všechny prezidenty, by měl být především tou morální oporou tomu národu. Měl by se postavit a říct, jak on vidí tu situaci a jak on jako jeden z nejzkušenějších politiků toho daného státu, by tu situaci řešil. Nemusí ještě říkat nějaké detaily. Ale to postavení, ten svůj názor, ten by měl říct.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, FSV UK

Hradní ticho, v tomto případě mlčení, je také nekomunikace, jak říká známý odborník na komunikaci Paul Watzlawick, říká: člověk nemůže nekomunikovat. Takže to mlčení si vždycky lidé vykládají a v tomto případě si ho vykládají jako jednoznačnou podporu Rusku.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Za prezidenta konal parlament. Poslanecká sněmovna v úterý a Senát ve středu jednotně poděkovali českým tajným službám a vyzvali vládu k dalším krokům, mimo jiné k vyhoštění dalších Rusů s diplomatickým pasem. A co si politici myslí o prezidentově dlouhém mlčení? Opozice ho kritizuje.

Jan BARTOŠEK, poslanec, člen sněmovního bezpečnostního výboru a výboru pro obranu /KDU-ČSL/

Okolní státy se nás zastávají, slovenská prezidentka mluví o tom, že stojí při českém národu, vyjadřuje nám solidaritu a český prezident mlčí.

Martin KUPKA, poslanec /ODS/

To je jako kdybychom hlavu státu neměli.

Mikuláš FERJENČÍK, poslanec /Piráti/

U něj je snad lepší, že k tomu tématu mlčí.

Martin MIKULE, redaktor

Naopak poslanci hlavně z hnutí ANO mají pro prezidenta pochopení.

Robert KRÁLÍČEK, poslanec, člen sněmovního bezpečnostního výboru /ANO/

Je pravda, že mě to překvapilo, ale říkám, je to jeho rozhodnutí.

Jaroslav BŽOCH, poslanec a člen zahraničního výboru /ANO/

Těžko říct, jestli si chce nechat dát dohromady nějaký informace, netuším.

Jaroslav FOLDYNA, poslanec /SPD/

Pan prezident nám zřejmě řekne, co ten týden dělal, jaká fakta nasbíral, takže já počkám na to.

Barbora KOŘANOVÁ, poslankyně /ANO/

Já to beru tak, že to je jeho svaté právo. Ty důvody nechápu, tuhle kauzu jsem sledovala samozřejmě ze začátku, ale nejsem odborník na zpravodajské služby a na tohle téma.

Jiří BLÁHA, poslanec /ANO/

Já se přiznám, že to fakt nesleduju, tuto záležitost.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Vy nesledujete tohle zásadní dění jako poslanec?

Jiří BLÁHA, poslanec /ANO/

Ne. Já jako poslanec jsem tady pro podnikatele.

Patrik NACHER, poslanec /za ANO/

Ale že se mě třeba nezeptáte na takový věci jako na ochranu spotřebitele nebo na „energošmejdy“.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Premiér Andrej Babiš před týdnem ruskou akci razantně odsoudil. V pondělí ale vzal zpátečku a prohlásil, že o terorismus nešlo.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Já jen chci zopakovat, že nebyl to akt státního terorismu, byl to útok na zboží, které patřilo bulharskému zbrojaři.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, FSV UK

Co je tady na tom výroku útoku na zboží nejméně nešťastné, je to, že to prostě znejistuje lidi. A občané musejí si být jisti, že ta obranná strategie je pevná, že jí mohou důvěřovat a že tady není prostor pro nějaké lavírování, pro vznášení zase nějakého relativizování, že něco tak bylo nebo nebylo nebo možná.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

V úterý se premiér tady ve sněmovně za svá slova omlouval, jenže pozdě. Ruské propagandistické kanály jeho výrok bezezbytku využily.

redaktor / ruský informační kanál

Český premiér řekl, že Rusko nezaútočilo na jeho zemi. Údajný útok na munici sklad nebyl aktem státního terorismu.

František VRABEL, datový analytik, Semantic visions

Vlastně jenom s nějakým deseti nebo dvacetiminutovým zpožděním ta zpráva se objevila jako hlavní zpráva na té hlavní „hlásné troubě“ ruské propagandy Russia Today. Rusové říkali: a, tak český premiér řekl, že to vlastně nebyl útok, potvrdil tu naši verzi. To byla, to bylo to jejich překroucení té pravdy.

Martin KUPKA, poslanec /ODS/

Zpochybňování informací českých tajných služeb i vlády přišlo ihned po oznámení ruského útoku, a to i od českých veřejně známých osobností. Václav Klaus situaci přirovnal k padesátým letům.

Václav KLAUS, bývalý prezident republiky

Nevěřil jsem, že se ještě někdy vrátím do padesátých let, byť s opačným znamením. Nevěřil jsem, že budu ještě někdy bezmocně bouchat do stolu při poslouchání režimového rozhlasu a výroků našich vrcholných politických představitelů.

Jiří PADEVĚT, nakladatel a publicista

Srovnávat současnou dobu s padesátými lety v Československu, kdy tady tvrdě vládla komunistická strana podporovaná Sovětským svazem, kdy byli lidé zatýkáni jenom proto, že si myslí něco jiného, a byli za to věšeni nebo byli na dlouhá léta zavřeni v koncentračních táborech a v komunistických věznicích, tak to je samozřejmě naprosto mimo.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

S alternativním výkladem přišli i komunisté.

Vojtěch FILIP, předseda strany, místopředseda PS /KSČM/

Tím skutečným objektivním viníkem těch výbuchů je proces privatizace, který umožnil, aby vojenský materiál byl nejen skladován, ale i /nesrozumitelné/ soukromou firmou.

František VRABEL, datový analytik, Semantic visions

Mnohé z toho je převzato z těch dezinformačních webů, ale když chcete šířit zlo, tak to není tak složité.

Martin MIKULE, redaktor

A zpochybňovat oficiální zprávy začaly i současné a bývalé tváře SPD.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí, místopředseda poslanecké sněmovny /SPD/

Ani prezident ani ministr vnitra z ČSSD ani pan premiér nejsou členi SPD. My to chceme vidět a slyšet na vlastní uši a BIS nemá dlouhodobě naši důvěru.

Lubomír VOLNÝ, poslanec /nezař./

Nemusíme mít důkazy. Hlavně nemusíme mít důkazy, když tím cílem je všeobecně nenáviděné Rusko. Pojdme to Rusko, které nenávidíme, můžeme ho obvinít úplně ze všeho.

Bohumil KARTOUS, mluvčí, Čeští elfové

Na české politické scéně vykrytalizovaly ty subjekty a ti lidé, kteří vlastně významně v minulosti a i teď vlastně korespondují s tím, co říká nebo co sděluje české veřejnosti dezinformační scéna prostřednictvím dezinformačních webů a řetězových mailů prostřednictvím některých skupin na Facebooku.

Martin MIKULE, redaktor

Dezinformační zprávy se rozjely okamžitě po sobotním oznámení, co se ve Vrbětících před sedmi lety stalo.

František VRABEL, datový analytik, Semantic visions

Ten nárůst, který byl v tu neděli, tak těch článků dezinformačních bylo 4x víc než jako obvyklou nedělí. A velká většina z nich se právě týkala té události ve Vrbětících.

Sergej NARYŠKIN, ředitel ruské tajné služby SVR

(Česko) se vydalo na cestu ostrého vyrocení a konfrontace s Ruskem a dostalo své. Ve svých akcích se schovalo za jakousi ubohou a nízkou lež.

Bohumil KARTOUS, mluvčí, Čeští elfové

Rusové vždy v interpretaci dezinformační scény vlastně vypadají jako ti, kterým jde buď o dobré vztahy, o ochranu našich zájmů anebo jsou to minimálně nevině.

moderátor / Rossija 24

Jsme ve spojení s Vasilijem Koltašovem. Vasiliji, konflikt neutichá, proč? Obvyčně se vyměňují nóty, nebo dochází k vyhoštění diplomatů a spolupracovníků diplomatických misí. A zde je pocit, že to narůstá.

Vasilij KOLTAŠOV, dotazovaný

Skutečně je to tak a narůstá to. Je třeba přiznat, že Češi a pravděpodobně ještě Poláci, to jsou jediné dva národy nebo státy nebo vlády, které jednoduše vyplňují americké pokyny a nezávislost mají velmi a velmi nízkou.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Do Prahy dorazila i ruská státní televize, de facto řízená z Kremlu.

Darja GRIGOROVÁ, redaktorka / Rossija 24

Česká policie už posílila ochranu ruské ambasády v Praze. To znamená, že vláda nevyklučuje možnost provokace radikálů rozvášněných jejich vládními prohlášeními.

Martin MIKULE, redaktor

Hlavní tvář ruské státní televize Darja Grigorovová informovala třeba o nápisu „velezrada“, který aktivisté promítli na Pražský hrad. Označila ho slovem útok.

Darja GRIGOROVÁ, redaktorka / Rossija 24

Útok aktivistů na svou rezidenci na Pražském hradě prezident zatím nekomentoval. Stejně tak ani skandální obvinění na adresu Ruska. To ukazuje, že v této otázce u českého vedení zatím není stejná pozice. A změna tónu, která se už stala nejednou, může vypovídat o tlaku na vládu z vnějšku.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

A co na nové informace říkají ti, kterých se výbuch ve Vrběticích před sedmi lety dotýkal nejvíce? Tedy Vrbětičtí?

Libor KRPENSKÝ, obyvatel Vlachovic – Vrbětic

Já věřím, že vláda má pravdu jako v tomto. Že tam prostě to vybuchlo v tom teroristi jako. Tomu jako věřím.

Aleš LYSÁČEK, obyvatel Vlachovic – Vrbětic

Samozřejmě, tak asi v tom prsty mají, to neříkám, že ne, ale tak jako to akorát jim asi zřejmě dalo příležitost něco takového podniknout, protože dostat se do těch skladů asi až takový problém nebyl.

Rostislav KAŠŠA, obyvatel Vlachovic – Vrbětic

Tak to byl největší šok a to už tady jsme si sami říkali, že to není žádná ani nedbalost, ani náhoda, ani akce nějakých amatérů, ale že za tím stojí agenti, to jsme netušili samozřejmě.

Petr BELEC, obyvatel Vlachovic – Vrbětic

Musí se něco stát. Musí být odškodnění, musí být odškodnění tihle ti lidé. Toto je agresivní útok cizího státu, nezlobte se, ale toto je přesně to samé, co dělal Hitler ve třicátém osmém. A tenkrát jsme na to nadávali, že jsme ustupovali.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

61 % Čechů teď vnímá Rusko jako hrozbu. Ukázal to průzkum Medianu pro Český rozhlas zkraye týdne. Že žádnou hrozbou Rusko není, si myslí jen desetina dotázaných.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR

Možná na konci druhé světové války to bylo 90 % lidí, kteří věřili Sovětskému svazu a ruskému národu, a dneska to je pravý opak. Je to úžasný úpadek toho /nesrozumitelné/ velmi zpočátku příznivého vztahu. Myslím si, že tohle to by si měli uvědomit Rusové, protože oni nemají problémy pouze s námi, s Čechy.

Martin MIKULE, redaktor

Vzájemné napětí, desítky vyhoštěných na obou stranách, varování českých úřadů před kyberútoky a ruské výhrůžky o překročení červené linie.

Vladimír PUTIN, ruský prezident

Doufám, že nikoho nenapadne překročit ohledně Ruska takzvanou červenou linii. Kde ta linie poběží, to určíme v každém konkrétním případě my sami.

Zuzana ČERNÁ, redaktorka

Ruský tisk se navíc podivoval, proč, cituji: „proruský prezident Miloš Zeman nezasáhl“. Ten po osmi dnech mlčení zpochybnil roli Ruska – agresora.

Miloš ZEMAN, český prezident

Pokud naopak toto podezření bude vyvráceno, pak z toho vyplývá, že šlo o zpravodajskou hru, která může mít vážné důsledky pro náš vnitřní politický život.

Tomáš LEBEDA, politolog, Univerzita Palackého v Olomouci

Si dává velký pozor na to, aby se nedotkl zájmů Ruska, ale bohužel tím výrazně poškozuje zájmy Česka. A on je český prezident, nikoliv Ruský.

Martin MIKULE, redaktor

O dnešním vystoupení prezidenta Zemana okamžitě informovala ruská státní televize a označila ho za důkaz nejednoty českých politiků.

Darja GRIGOROVÁ, redaktorka / Rossija 24

Zeman nevyloučil, že to, co se odehrává kolem výbuchů ve Vrbětích, je hra tajných služeb, která může mít vážné důsledky pro Česko.

Miloš ZEMAN, český prezident

Počkejte tedy bez hysterie a spekulací za výsledky vyšetřování a potom teprve rozhodněme. Děkuji vám za vaši pozornost.

František VRABEL, datový analytik, Semantic visions

To je něco, co jako nikde jinde na světě nevidíme. Že by se prezidenti tak vzdálili své vlastní zemi. A vlastně to zvenčí vypadá, jako kdyby zapomněli na svou přísahu a jako kdyby ani nebyli čeští prezidenti.

Ondřej HAVRÁNEK, syn oběti útoku ve Vrbětích

Já bych ještě na závěr velmi rád poděkoval na rozdíl tedy od našeho pana prezidenta, jak Bezpečnostní informační službě, tak NCOZ, tak Nejvyššímu státnímu zastupitelství a nejvyššímu státnímu zástupci za to, co se jim do této doby podařilo zjistit a prokázat a velmi bych je požádal, aby ve své snaze a úsilí pokračovali. Děkuji Vám.

"Prokremelské" a "proruské" ParlamentníListy.cz? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz Autor: Jirka Čermák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:35, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Dnes přicházíme s pokračováním tématu, které jsme nazvali ostrakizací PL. Budeme se zde detailněji zabírat subjekty, jež ParlamentníListy.cz dlouhodobě označují nálepkami „prokremelské“, „proruské“ a podobně. To má vzbudit negativní dojem, že náš server propaguje zájmy jiného státu, konkrétně Ruska. To je samozřejmě úplný nesmysl.

O koho jde? Zejména o think-tank Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty vedené Jakubem Jandou a například o server Neovlivní.cz novinářky Slonkové.

Bezpečnostní centrum Evropské hodnoty (neziskovka, dále jen EH) od počátku své aktivity útočí a označuje jako dezinformátora prakticky kohokoliv, kdo nekritizuje Rusko a Čínu, nebo naopak kritizuje USA, EU, NATO. PL ale nemají za úkol kohokoliv kritizovat či chválit, propagovat či hanit. Naším úkolem je objektivně informovat. Protože ctíme pluralitu, v našich rozhovorech zaznívají názory kladné i kritické k té či oné zemi anebo instituci. Podobně jako jsou rozprostřeny názory ve společnosti.

To prokazuje i výzkum „srpnové události roku 1968“, zadaný ČT agentuře MEDIAN, prováděný v období od 30. července do 8. srpna 2018 na vzorku 1005 respondentů. Podle agentury vnímali lidé zahraniční politiku USA i Ruska jako srovnatelně agresivní a nebezpečnou; celých 67 procent respondentů označilo politiku USA za spíše či velmi agresivní a nebezpečnou, v případě ruské politiky to bylo 66 procent. Lze se dovodit, že velmi podobným poměrem bude USA a Rusko ve společnosti kritizováno. Pokud bychom se na PL chovali dle vidění světa EH a názory velebící jeden stát a zároveň kritizující druhý stát nezveřejňovali (bylo by to tendenční, ale hlavně porušující Ústavu ČR!), došlo by tím k jasnému dezinformování a deformování pohledu na svět. O to podle nás naopak usilují EH svými seznamy.

Obrázek: Agresivita zahraniční politiky USA a Ruska, zdroj: MEDIAN (pro ČT)

Jak vlastně pracují EH a jaké jsou jejich analýzy?

Jakub Janda nemá u odborné veřejnosti dobré jméno. Výrazně ho poškodilo, když web Expres.cz vypátral, že vystupoval v jakémsi pornu. Také se, jak zjistil magazín Týden, špatně zapsal i na akademické půdě. Pražskou Univerzitu Karlovu opustil poté, co řádně neodcitoval jednu z odborných prací. Za plagiátorství dostal důtku děkana.

Co se týká přesných výstupů EH, pro ty nemá akademické prostředí také pochopení. Pojdme se podívat do historie. Například PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. (Cantab.) Ph.D. (výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, přednáší o bezpečnosti na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#)). V minulosti působil mimo jiné jako analytik v NATO SHAPE - vrchního velitelství spojeneckých sil NATO, jako výzkumný pracovník na Belfer Center, Harvard University (díky Fulbrightovu stipendiu), hostující výzkumník na CERL, Sciences Po v Paříži a Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně či jako přidružený výzkumný pracovník při European Union Institute for Security Studies (EUISS) v článku „Jak se dělá hrozba“ hodnotí práci EH následovně: „Zaměňování odbornosti za ideologii, která se pouze halí do jejího hávu, jenom prohlubuje palčivý problém zužujícího se prostoru pro promyšlení relevantních politických otázek.“

Tuto argumentaci dále rozvedl materiál "Podivné postupy Evropských hodnot. Mluvme o bezpečnosti, ale bez ideologie", pod kterým je autorsky podepsáno hned osm výzkumníků Ústavu mezinárodních vztahů, dále působících na [Fakultě sociálních věd UK](#), v Metropolitní univerzitě [Praha](#) a v Asociaci pro mezinárodní otázky. Jan Daniel, PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. (Cantab.) Ph.D., Mgr. et Mgr. Jan Ludvík, Ph.D., Dagmar Rychnovská, Ph.D., Michal Smetana, Ph.D., Dr. Benjamin Tallis, doc.

Mgr. Tomáš Weiss, M.A., Ph.D. a Jakub Záhora, Ph.D.. Tito odborníci došli k názoru, že EH, zastoupené Jakubem Jandou, zcela postrádají a ignorují základní orientaci v dané problematice a jejich ideologické výklady vydávající se za odborné výsledky jsou nebezpečné. Článek je také publikovaný na webu Ústavu mezinárodních vztahů Praha.

Mgr. Miroslav Kalous (narozen 1984, absolvent magisterského studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, obor mezinárodní vztahy. Od roku 2010 pracuje na Ministerstvu obrany jako analytik. V roce 2012 působil na velitelství mise KFOR v Kosovu, v roce 2015 na velitelství mise RS v Afghánistánu.), v článku „Jak (ne)předvídat budoucnost“ rozebírá analýzy Ondřeje Ditrycha a zároveň EH, protože podle jeho slov měly podobnou strukturu. Hodnotí racionálně a předem neodsuzuje EH za ideologii, protože ta prý nemusí znamenat nevědeckost. Nicméně dochází k závěru, že porovnávání analýza EH je 'v zásadních ohledech nepovedená', a to jak zadáním („působí značně nekoherentně nejen kvůli nekvalitnímu vymezení scénářů“), tak v 'určení a kvalifikování hlavních příčin a v popsání dostatečně odlišných kauzálních řetězců'. Ve studii EH jsou údajně hybatelé často špatně určeni a také se scénáři nesystematicky prolínají. „Zastírá totiž subjektivnost predikcí a navozuje dojem vědeckosti, která v pozadí hodnocení není.“.

EH bez rozpaků označují PL za „proruské“, „prokremelské“, „dezinformační. Bez jediného důkazu.

Tato nařčení vyvrátila již „Analýza manipulativních technik na vybraných českých serverech“ páru Gregor; Vejvodová, kterou si EH u Masarykovy University v Brně zadaly sami. Odpovědi na původní hypotézu však bylo, že „články vyznívající pro Rusko pozitivně i kriticky byly zastoupeny přibližně stejně.“. Dále EH provozují projekt Kremlin watch, jež monitoroval „dezinformace“ (v uvozovkách proto, že za ně byly a jsou označovány i názory a hypotézy, které nebylo možno vyvrátit). Výstupy šlo donedávna dohledat, ale poté, co EH změnil svůj web, mnohé jejich stránky nejsou dostupné. Ve výstupech Kremlin Watch se nacházely pouze weby, které sice byly v minulosti na subdoméně PL jako názorové platformy, ale PL u nich neměly vliv ani na obsah, natož na majetkovou spoluúčasť. Šlo o projekt v rámci plurality názorů, kterého se PL nakonec vzdaly, protože nemohly nést odpovědnost za veškerý obsah. Samostatné PL jsme v těchto výstupech nenalezli ani jednou.

Nezávislá zpravodajská agentura EXANPRO, kterou založil bývalý dlouholetý pracovník vojenské rozvědky, plukovník Jiří Wagner, a za ní stojí zhruba třicítka zkušených zpravodajců (tedy pracovníků rozvědky či kontrarozvědky) převážně ze zahraničí, hodnotí EH jako jednu z organizací, které „vlivem svého předpojatého přesvědčení či vlivem finančních odměn za svou jednostrannou činnost poklesla na úroveň jednostranných čili předpojatých vykladačů dění ve světě, čímž se aktivně účastní „informační války“. V mnoha jiných člancích upozorňuje na nesrovnalosti a zavádějící vyjádření ve výstupech EH.

Petr Bittner popsal ve svém komentáři 'Think-tank Evropské hodnoty: Jestřáb v rouše expertním', poté co EH představované Jandou zařadily Deník Referendum mezi média s nejasným postojem k politice Ruska, následovně: „Janda není ochoten uznat politickou pozici, která vybočuje z primitivního studenovělečného schématu, na kterém stojí jeho vnímání světa i sama politická orientace think-tanku Evropské hodnoty.“ A dále: 'Pokud Janda není schopen identifikovat v Deníku Referendum nezávislou, demokratickou levicovou opozici vůči militarismu, pohybují se jeho analytické schopnosti v rovině nepozorného internetového diskutéra.'

Jednou z posledních reakcí na kvalitu analýz EH je reakce celebrit označených jako „nejvíce dezinformační“ nebo následně v textu za „dezinformační tragédie“. Média nalezla i v této analýze EH nesrovnalosti, kdy byla například Jankovi Ledeckému vkládána do úst slova, která nikdy nevyřkl. Analýza oplývá výrazy jako „DEZINFORMAČNÍ NARATIV #2: COVID-19 je jenom chřipka“ a podobné. My ale nevíme, co je na tomto názoru dezinformačního. Ačkoliv nijak nesnižujeme nebezpečí covid-19, je zřejmé, že lidé, kteří se setkali s lehkým průběhem nemoci, ji za chřipku skutečně považují. Opět je zde názor, jedna ze zcela základních lidských svobod, vydávána za 'dezinformaci', nebo ještě více nesmyslně za 'dezinformační narativ'. Čtenáři citované studie jsou tak manipulováni do přesvědčení, že tento názor je dezinformace a že za tento názor je pan Ledecký odpovídatelný.

Nejen Ledecký a Landa, ale například i Natálie Vachotová, místopředsedkyně krajské organizace Trikolóra, byla EH nálepkována jako 'dezinformátor' a to za svůj názor vyjádřený ve článku 'Pryč s Newtonovými zákony, více multikulti do ZŠ! Rozhodl se Plaga zničit naše školství?' publikovaném na blogu idnes.cz. Ve článku reagovala na revizi Rámcových vzdělávacích programů pro základní vzdělávání, kterou připravilo Ministerstvo školství, v níž škrtlo z učiva Newtonovy zákony, protože jsou na děti příliš obtížné. Následně se Vachotová zamyslela nad smyslem a financováním EH a dalších neziskovek, kde se pozastavuje nad částkami, které si různé neziskové organizace převádějí mezi sebou.

Neuvedli jsme zde všechny příklady výhrad k práci EH, ale považujeme je za dostatečné. Je až zarážející, že výstupy této organizace, ke které se vznášejí tolik výtek nejen z akademického prostředí, nekriticky a bez jakéhokoliv váhání přebírá veřejnoprávní ČT, například do pořadu Newsroom ČT24. Je až zarážející, že na výstupy této organizace se spoléhají i některé vládní instituce. Je zarážející, že takto tendenční organizaci jsou se souhlasem vlády poskytovány finanční prostředky z rozpočtu.

Jako další označuje PL nálepkou „prokremelský“ a „proruský“ server neovlivni.cz. Celý tento seznam je podporován nadací Open Society Fund, kterou pak nalezneme téměř pod všemi seznamy takzvané prokremelských médií, včetně EH. U serveru, který vede dříve vlivná novinářka Slonková, a který se ohání novinářskou etikou je s podivem, že si nikdo neláme hlavu s prokazováním tvrzení.

Pokud jde o vazby na Rusko, ty se PL snažil nalézt novinář Respektu Kundra, který ve svých člancích kromě nálepek „dezinformační“ taktéž používá termíny „proruské“ a další. Ten Kundra, jehož sama BIS společně s dalším redaktorem Respektu označila za nebezpečného manipulátora. Ten Kundra, kterého si některé mainstreamové weby a televize zvou jako specialistu na dezinformace. Tak tento novinář při své cestě „po stopách tajemných majitelů proruských médií“ díky naší vstřícnosti našel za celé období, kdy PL fungovaly, 40 tisíc korun, jež PL zaplatila za reklamní služby firmě s vazbou na Rusko. Přesto se nestyděl spojovat PL s ruskou manipulací.

Co se týká takzvaného proruského, prokremelského a proputinovského narativu, výše jsme se odvolávali na analýzu „srpnové události roku 1968“ agentury MEDIAN. Podle té nemůže být divu, pokud názory takového vyznění zaznívají, protože jsou odrazem nálad ve společnosti. Naopak by měla být označena ta média, kde tyto názory nemohou zaznít, za tendenční, anebo dokonce za neobjektivní, manipulující až dezinformační.

Think tank RISI (Ruský Institut Strategických Studií. Dle MZV se „oficiálně jedná o institut při ruské vládě, ale v podstatě je výzkumným centrem ruské rozvědky, ve své analýze „Antiruskij vektor“ z března 2016 označil PL za nevíce protiruské on-line zpravodajské médium v Evropě. Tato analýza již není veřejně dostupná, informovala ale o ní média, například PL zde, ČT zde, začátek zprávy v 17:33, o PL v 18:44), nebo třeba aktualne.cz zde.

PL se opakovaně distancují od mocenských bojů, od manipulací a dezinformací, ale v konečném důsledku je výše zmíněnými skupinami vytvářen neustálý a opakovaný tlak na zadavatele reklamy. Je jim podsouváno, že se chovají společensky nezodpovědně, když inzerci podporují například ParlamentníListy.cz. My ovšem tento tlak vnímáme jako omezení svobody slova.

Vytvářet pluralitní a neovlivněný obsah nás stojí nejen velké úsilí, ale také nemalé finanční prostředky. Činnost redakce financujeme zejména z příjmů z reklamy, od které se nás okolí snaží odříznout neférovými praktikami. Nejen proto jsme připravili službu přístupu k obsahu PL a k prémiovým funkcím za předplatné. Rádi bychom Vás vyzvali, abyste nám vyjádřili podporu zakoupením některé z těchto služeb. Pomůžete nám tak pokračovat v naší misi, umožníte redakci pravdivě informovat, zachovat svobodu slova a pluralitu názorů tak, jak jste zvyklí.

Děkujeme a těšíme se na Vás opět příští pondělí, kde se podíváme na zákulisí vytváření seznamů 'dezinformačních' webů..

Jakub Kulhánek: O operacích tajných služeb víme jen tehdy, když se nepovedou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 00:43, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Snad žádný polistopadový ministr neměl tak ostrý start v úřadu jako Jakub Kulhánek. Musel totiž řešit krizi v česko-ruských vztazích po odhalení teroristické akce ruské tajné služby GRU. Jak náročný to byl týden, dokládá i fakt, že jsem musela z jeho kanceláře takřka utíkat, neboť už měl na drátě britského ministra zahraničí Dominika Raaba.

"Čím si vysvětlujete nečekaně hladkou odezvu ruské strany, který kývla na paritní zastoupení sedmi diplomatů a 25 technických pracovníků na obou stranách? Považujete to za vítězství české diplomacie?Mě ta situace vůbec netěší. Současný stav česko-ruských vztahů je špatný a jeho náprava bude během na dlouhou trať. Nechci mluvit o vítězství, protože mě mrzí, kam se naše vzájemné vztahy dostaly. My jsme museli reagovat na odhalení kauzy Vrbětice a jednáme předvídatelně. Neadekvátním krokem ruské strany, která vypověděla 20 našich diplomatů, byla česká ambasáda v Moskvě naprosto paralyzovaná. Povolal jsem si ruského velvyslance a seznámil jsem ho s tím, co uděláme, pokud se nebudou moci vrátit. Když nepřišla odpověď, snížili jsme počet diplomatů na ruské ambasádě v Praze tak, aby odpovídal naší ambasádě v Moskvě. Nevyhošťovali jsme, ale podle článku 11 Vídeňské úmluvy jsme ten počet zastopovali. Na opuštění ČR mají pět týdnů. Na výbuchu skladu ve Vrbětících se podíleli Rusové. Vše o tématu čtěte ZDE
Proč Rusové nepřitvrdili, ale přistoupili na vaši strategii?Mým zájmem jako šéfa diplomacie je vztahy neeskalovat a i v takto složité situaci, kterou nezavinila Česká republika, udržet a nastavit kanály pro standardní diplomatickou komunikaci.

Váš záměr je srozumitelný, ale jaký měl ruský ministr zahraničí?Diplomacie je jako šachová partie, kdy musíte mít rozmyšlených několik tahů dopředu. Tím se určitě řídila i ruská strana. Naším úkolem je hledat řešení, nikoliv bouchat do stolu. Měli jsme připravené různé scénáře. Moskvě jsme ale řekli, že máme zájem na udržení diplomatických kontaktů. Teď jsme přešli na striktní rovnováhu početního zastoupení v Moskvě a v Praze.

Čtenáře určitě bude zajímat, jak vlastně takové předvolání velvyslance ve vypjaté situaci vypadá. Jakým jazykem jste s Alexandrem Zmejevským mluvil a bylo to s překladatelem?Anglicky. Bez překladatele.

Jeden z vašich předchůdců Cyril Svoboda uvedl, že je důležitá i symbolika, tedy například výběr místnosti, kde se to odehrává. Mohlo jít třeba o salonek, kde bylo podepsáno rozpuštění Varšavské smlouvy.Postupovali jsme zcela standardně, takže jsem pana velvyslance přijal v místnosti, kde se taková setkání běžně odehrávají. I ve vyostřených chvílích je třeba zachovat si chladnou hlavou. Pan velvyslanec Zmejevskij je profesionál. On sdělil názor své země, já mu tlumočil naše stanovisko. Takže jste normálně seděli za stolem a pili kávu?Seděli jsme, ale zda se u toho podávala káva nebo čaj, to si nevzpomínám. Jsou vztahy ČR a Ruska na bodu mrazu, jak míní premiér Babiš?Žažívají velmi složitou kapitolu, která nás bude zaměstnávat hodně dlouho. Přáním každého ministra zahraničí je, aby jeho země měla co nejlepší vztahy s co nejvyšším počtem zemí.

Dovedete si představit, že se na ruském velvyslanectví 9. května skuteční tradiční recepce u příležitosti porážky nad fašismem a zúčastní se jí prezident Miloš Zeman?Vzhledem k současné epidemické situaci spíše předpokládám, že pravděpodobně žádné akce tohoto typu nebudou. Obecně si myslím, že bychom neměli aktuální otázky směřovat s historickými událostmi. Rusko kategoricky popřelo přítomnost agentů GRU ve Vrbětících a jejich vinu za výbuch s následkem smrti dvou českých občanů. Nelze ale souhlas se snížením diplomatických sborů chápat jako přiznání viny?Myslím, že ještě nejsme na konci toho příběhu. My jsme jednali na základě zjištění tajných služeb a policie. V přípustném režimu jsme naše poznatky sdíleli se spojenci z Evropské unie a NATO. Den po svém nástupu jsem přes tajné spojení informoval o detailech případu velvyslance členských států NATO a generálního tajemníka Stoltenberga. Všichni nás podpořili a ohradili se proti postupu Ruska. Slovensko, Estonsko, Lotyšsko a Litva vyhostily celkem sedm ruských diplomatů. Přesto se všeobecně soudí, že v postoji spojenců nehrála až tak zásadní roli vrbětická kauza, ale napětí na rusko-ukrajinské

hranici, špatný stav Alexeje Navalného či situace v Bělorusku. Rusko má zájem na zprovoznění plynovodu Nord Stream II do Německa. Není to ten pravý důvod, proč ustoupilo? Troufám si tvrdit, že podpora České republiky byla jednoznačná. Země NATO si předvolávají ruské velvyslance a sdělují jim, že za námi stojí. Hlavní zbraní diplomacie jsou slova, ale to není málo. Od sobotní tiskové konference pana premiéra a vicepremiéra jsme ušli velký kus cesty. Jen chci připomenout, že po pokusu o otravu Sergeje Skripala v Salisbury uběhnul takřka měsíc, než byla odsouhlasena solidární podpora a země EU a NATO přistoupily k vyhošťování. Nám se výrazu solidarity dostalo během týdne, pan premiér hovořil s německou kancléřkou a šéfem Evropské rady Michelelem, já jsme se spojil s řadou ministrů zahraničí. Je iluzorní si představovat, že se takto složitá diplomatická kampaň dá udělat přes noc. Je to intenzivní práce, do které jsou zapojeni naši velvyslanci v zemích EU a NATO.

Mělo by Česko žalovat Rusko u mezinárodního soudu a žádat odškodnění, nebo by šlo jen o plané gesto? Každá země má právo žádat satisfakci, pokud se cítí poškozena. Analyzujeme situaci a radíme se s našimi spojenci, jaké kroky podniknout. Například s Brity a Nizozemci, kteří mají konkrétní zkušenosti s ruskou stranou po kauzách Skripal, respektive sestřelené letadlo nad Ukrajinou.

Ve veřejném prostoru rezonuje otázka, kam chtěl bulharský obchodník Gebrev zbraně z Vrbětic vyvést. Je totiž velký rozdíl mezi vládními silami na Ukrajině a džihádisty v Sýrii jako cílovými příjemci. Dostaneme na to někdy odpověď? Určitě je potřeba dořešit veškeré okolnosti vrbětických výbuchů. To podstatné ale je, že na území svrchovaného státu působili vojenští rozvědčící ruské GRU, kteří tady provedli evidentně zpackanou operaci, při níž zahynuli dva čeští občané a materiální škody dosáhly jedné miliardy korun. Obecně mohu říct, že i na ministerstvu zahraničí se problematice vývozu zbraní a vojenského materiálu věnujeme, jsme součástí licenčního řízení. Nechceme, aby se vyvážely do konfliktních oblastí a dostaly se do rukou lidí jednajících proti zájmům ČR a jejich spojenců.

Ať už ty zbraně měly putovat kamkoliv, musela mít firma Imex Group, nebo přímo Emilijan Gebrev, licenční povolení? To je předmětem šetření. Já jako ministr zahraničí podporuji export českého obranného průmyslu, ale určitě nepodporuji snahy překupníků vyvážet vojenský šrot, neboť tam je riziko, že se dostane do nepovolaných rukou. To je práce pro naše zpravodajské služby.

Uvedl jste, že šlo o zpackanou operaci. Jak je možné, že příslušníci elitní jednotky 29155 GRU tak fatálně selhali jak v Salisbury, tak ve Vrběticích? Je to spíš otázka na odborníka na zpravodajské služby. Z povahy věci jde o tajné operace, o kterých se nemá dostat na veřejnost nic.

To se ovšem tady dvakrát nepovedlo. Že by Čepiga a Miškin netušili o kamerových systémech? Obecně platí, že pokud dělají zpravodajské služby svoji práci dobře, není o nich slyšet a nejsou vidět. Ven se dostane jen to, co se nepovede. My bohužel nevíme, co se povedlo.

Ujal jste se funkce půl roku před sněmovními volbami. Dá se za tak krátkou dobu dělat něco jiného než udržovací diplomacie? V udržovací roli nenacházím nic urážlivého nebo dehonešujícího. Silně věřím v kontinuitu české zahraniční politiky. S některými vládami může doházet ke změnám důrazů, ale dosud vždy platilo, že diplomatická řeka plula hlavním korytem a nikam neuhýbala. Každý ministr zahraničí se potýkal s různými výzvami, ale v dobrém slova smyslu byli všichni udržujícími politiky.

V tom případě by mě zajímal váš názor na slova premiéra Andreje Babiše pro Deník, že se na spolupráci s vámi těší i proto, že nebudete ve vládě prosazovat politiku TOP 09 jako váš předchůdce. Jak této větě rozumíte? Když jsem se ujímal funkce, bylo pro mě strašně důležité mluvit s panem premiérem a panem prezidentem. Zahraniční politika je týmový sport. Ministr zahraničí je tak trochu moderátor, musí hledat průsečíky a umět hovořit se všemi aktéry. Zahraniční politika by měla být do velké míry nadstraničká. Nemám rád nálepkování, ale mohu vás ubezpečit, že žádnou politiku TOP 09 tady dělat nehodlám. Jsem nominován sociální demokracií a pokud bych měl mluvit o nějaké linii, tak bude sociálnědemokratická, což je politika střídámá, odpovědná a prosazující české národní zájmy.

KDO JE JAKUB KULHÁNEK* Narodil se 30. června 1984 v Mělníku.* Vystudoval obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. Na Georgetownské univerzitě v USA získal magisterský titul.* Mezi lety 2008-2011 byl analytikem Asociace pro mezinárodní otázky, kde se mimo jiné věnoval problematice postsovětského prostoru a vztahům Ruska s NATO a EU.* Byl náměstkem ministr obrany, zahraničí a od roku 2018 náměstkem ministra vnitra Jana Hamáčka. Je členem ČSSD.* Dne 21. dubna 2021 ho prezident Miloš Zeman jmenoval ministrem zahraničí ČR

Působení ruských zpravodajských služeb u nás

TV, Datum: 25.04.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 01:39, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 816 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Michaela INDRÁKOVÁ, moderátorka

Česko a Rusko se nakonec dohodly na zaměstnancích ambasad. V obou zemích bude stejný počet diplomatů. Shodě ale předcházely ostré spory kvůli rozsáhlé přítomnosti ruských zpravodajských služeb na našem území. Budou teď muset ruští špioni omezit své působení kvůli omezení počtu lidí na ambasádě? A proč u nás vůbec operují v tak velkém rozsahu? Odpovědi v reportáži Kateřiny Vodvářkové. /ukázka/

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Výbuch ve Vrběticích v roce 2014. Akce zpravodajských služeb, která nemá v Česku obdoby.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Že by se něco ničilo a někdo zabíjel, tak to se předtím nestalo, minimálně o tom nevíme.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Po odhalení činu ruských agentů vojenské rozvědky GRU se česká vláda rozhodla vyhostit 18 zaměstnanců ruské ambasády v Praze. Rusko obvinění z útoku ve Vrběticích odmítá.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

Tady jde o národní bezpečnost, jde tady o národní suverenitu, jde o naši hrdost, my jsme byli napadeni vojenským aktem vlastně státního terorismu, protože na nás zaútočila vojenská rozvědka.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Moskva je zvyklá jednat z pozice síly. Malá země uprostřed střední Evropy pro ni nebývá důstojným partnerem.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku

Ta pozice síly, se kterou oni vystupují ve světě, a vlastně rozumí také jenom tomu. Rus to má celkem jednoduše postavené tak, mám-li si někoho vážit, musím se ho bát. Tak takhle na tom je postavena i jejich zahraniční politika. No a my teď musíme ukázat, že tu sílu máme, jinak si nás vezmou jako rohožku, otřou si o nás boty.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

Je to opravdu velmi, velmi nerovný souboj, protože my jsme, co se týká různých otázek, jaksi opravdu menším hráčem.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

A ruská strana to dala najevo. Zatímco v Česku se nastalou krizí zaobírají nejvyšší představitelé vlády, z Kremlu směrem k nám zní slova pouze od mluvčí ministerstva zahraničí.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

My jsme tuhleto válku nezačali, my jsme tady nezpůsobili na našem území teroristický útok a my jsme naprosto právoplatně vyhostili lidi, kteří tady působili proti českým zájmům.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

My teď máme šanci to udělat také a hodně to vyčistit, prostě ten Augiášův chlív teď vypláchnout.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Nakonec se obě strany shodly na tom, že bude na obou ambasádách, jak v Praze, tak v Moskvě, stejný počet zaměstnanců: 7 diplomatů, 25 technických pracovníků a 19 lokálních zaměstnanců. Pro Českou republiku se toho příliš nemění. Rusko bude ale mít diplomatů výrazně méně. Ještě minulý týden mělo práci na ambasádě v Praze jistou 135 lidí. Dohoda se nijak nedotkne dvou generálních konzulátů v Brně a v Karlových Varech a honorárního konzulátu v Ostravě, na kterých působí další desítky Rusů. Jen těžko bychom mohli říct, že každý zaměstnanec ruské ambasády v Praze je zpravodajským důstojníkem. Pokud bychom ale tvrdili, že na tajné služby nejsou napojeni vůbec, mýlili bychom se.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

Zhruba 50 % těch zaměstnanců skutečně nebyli tím, za co se vydávali, ale jsou to lidé pod různou formou krytí.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Lze mluvit o tom, že pravděpodobně jako každý z těch ruských diplomatů prošel nějakým základním školením toho, jak se má chovat, od zpravodajských služeb a v případě potřeby musí nějakým způsobem poskytnout těm zpravodajským službám součinnost.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

O jakou součinnost jde? Co u nás ruské zpravodajské služby vlastně hledají? První úkol je zřejmý: sběr zpravodajských informací. Nepředstavujte si ale agenty v kuklách, kteří kradou složky s nápisem Přísně tajné.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Chtějí vědět, co my si myslíme, jaké jsou naše názory, jak bysme se v různých situacích chovali, hlavní činností těch zpravodajských důstojníků většinou bývá prostě to, že obcházejí různé lidi a různé akce a tahají z nich rozumy.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

Pro ně tahle země je takový trošku ráj. My nejsme tak vyhraněně antirusští jako třeba Poláci, máme tady to, jak oni říkají, dobré pivečko, máme tady ty Karlovy Vary, oni lidi tady mluví rusky, no, tak co by jim tady chybělo.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

Oni tady působí, co se týká České republiky, především proto, aby znovu obnovili svůj vliv, ztracený vliv, který tedy sametovou revolucí a pádem komunismu po roce 1989 ztratili. A tenhle vliv oni tady obnovují a všechny ty aktivity jsou vlastně napojeny na tuto linku.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Podle mnohých expertů byl vliv Ruska cítit například v kauze radarů v Brdech, který u nás chtěly postavit Spojené státy. Po dlouhých dohadách ale v roce 2009 plány na stavbu vojenské základny zkrachovaly. Veřejné mínění údajně ovlivnila i činnost Kremlu. Kromě sběru informací a vlivu na Čechy a naše politiky se ale snaží ještě o jedno.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

A velká část toho ruského zpravodajského působení není vůči, řekněme, Čechům, ale vůči těm Rusům v Čechách.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

V Česku žije více než 44 000 Rusů. Za poslední roky se rapidně zvýšil i počet studentů. Je jich tu více než 7,5 tisíce. Za Slováky jsou, co se počtu týče, na druhém místě. V České republice podniká spousta ruských firem a jak v Praze, tak například i v Karlových Varech jim patří řada nemovitostí.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Oni je monitorují, chtějí, aby v té ruské komunitě převládal ten putinovský narativ.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Rusko ale není jediné, které má v Česku své zpravodaje, kteří působí proti našim národním zájmům.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

Může to být Čína, mohou to být další, řekněme, autoritativní režimy, které nejsou součástí euroatlantického světa.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Mluví se například o určitém zpravodajském působení Vietnamu, mluvilo se o působení zpravodajských služeb Íránu, nicméně ta intenzita je nepochybně jako výrazně menší než u Ruska a u Číny.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Zpravodajsky aktivní u nás ale jsou i další státy. Najdeme tu i zástupce západních velmocí.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Nepochybně třeba jako Spojené státy tady budou mít zástupce svých zpravodajských služeb, o kterých naše zpravodajské služby ví a se kterými můžou komunikovat. Ale ti lidé pravděpodobně nepůsobí proti zájmům České republiky, a tím pádem nemáme potřebu vůči nim nějak aktivně zase působit.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Atraktivní špiónskou destinací jsme pro Západ byli hlavně za dob studené války.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

V té době Československa a rozděleného světa tady samozřejmě velmi aktivně působily zpravodajské služby západních států, protože Československo bylo relativně nebezpečným místem pro jejich bezpečnost.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Působili tady například agenti americké zpravodajské služby CIA a nadřizené ve Washingtonu informovali o dění v socialistickém Československu. I přesto jsou ale už od dob skončení druhé světové války ruské zpravodajské aktivity nejvýraznější.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

Víme, že už tehdy to byli často špióni, kteří operovali z Československa po Evropě a využívali tu naši ideální geopolitickou a geografickou polohu. Česko je, jak říkám, oblíbenou destinací pro ruské rozvědky.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

A patrně je to i z čísel. Ve srovnání nejpoměrnější diplomatických misí v zemích Visegrádské čtyřky Rusko jasně vede. Na druhém místě u nás jsou Spojené státy a třetí Čína. Čísla by ale experti brali pouze za orientační. Nikdo nedokáže s přesností odhadnout, jak velkou síť tu doopravdy mají. Snížení počtu lidí na ruské ambasádě v Moskvě situaci ale jistě zlepší.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Určitě jim to práci ztíží, nějakým způsobem to tu jejich agenturní síť naruší, jak moc, to nevíme, protože nevíme, jak moc je musí velká.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

Na druhou stranu, já bych ruské vojenské služby nepodceňoval, myslím si, že abychom opravdu jaksi rozkryli identitu všech jejich tady aktivit, to nebude tak jednoduché.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

O tom, že by ale se zpravodajskými aktivitami na našem území skončili úplně, nemůže být řeč.

Jan PAĎOUREK, bezpečnostní expert, CEVRO Institut

Ti lidé tady nepůsobí pouze pod diplomatickým krytím, ale mají samozřejmě to krytí ještě jinými způsoby, to znamená, můžou to být novináři, můžou to být obchodníci, můžou to být nelegální, tedy lidé, kteří jsou tady dlouhodobě vysazeni, usazeni v české společnosti a mají třeba české občanství a nikoho ani by nenapadlo, že spolupracují s Ruskou federací.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Vyrovnání počtu zaměstnanců ambasád v Praze a Moskvě zamezilo diplomatické krizi a vyhoštění velvyslanců, alespoň prozatím. Kdyby k ní ale přece jen došlo, asi by o něco víc uškodila Rusku. Česko by v Moskvě využilo služeb některých států Evropské unie.

Jan LUDVÍK, bezpečnostní expert, FSV UK

Z hlediska ruských vztahů k České republice to bude o něco těžší než z hlediska českých vztahů k Rusku, nás může zastupovat někdo jiný, kdo má poměrně jako podobné, řekněme, hodnotové i zájmové orientace jako my, naopak Rusko tady těžko bude někdo zastupovat místo nich.

Petr KOLÁŘ, bývalý velvyslanec ČR v Rusku a v USA

Já si myslím, že by byla asi skoro větší ztráta pro ně než pro nás, i když je pravda, že z hlediska třeba byznysu a ekonomických zájmů nám působí v současné době asi 150 firem českých trošku, pro ně samozřejmě to bude citelná rána.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Z pohledu České republiky tvoří Rusko přibližně 2 % zahraničního obchodu. Napjaté vztahy můžou zkomplikovat práci firmám, které do Ruska vyvážejí například auta nebo stroje. K nám ale z východu proudí především ropa a zemní plyn.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BHS

Ono to nebude o tom, že by nás Rusko chtělo odstříhnout od zemního plynu, protože je závislé na příjmech z prodeje zemního plynu, a potom ten plyn k nám proudí přes další země a ty Rusko nemůže poškodit, protože by se ukázalo jako nesolventní obchodní partner a to by Rusko dlouhodobě poškozovalo.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Česká diplomacie si po několika přešlápech nakonec zajistila zřetelnou podporu klíčových organizací, tedy Severoatlantické aliance a Evropské unie, což v podstatě vyřešilo česko-ruskou roztržku. Na druhou stranu Putin má v posledních dnech úplně jiné starosti než řešit jednu ambasádu ve středoevropském státě. V Moskvě se pravděpodobně nad českým ultimátem usmáli a situaci vyřešili z pozice síly po svém. Putin spíš potřebuje vyřešit vztahy s Bidenem, ukrajinskou krizí, v Rusku mu doutná problém Navalnyj a na podzim ho čekají klíčové volby.

Elida, Pitralon, Vegetol: sto let budování značek

TISK, Datum: 26.04.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 24, Autor: DUŠAN PAVLŮ, Vydáno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 02:15, Rubrika: Historie, AVE: 111 795,15 Kč, Země: Česko

Kdo dodnes nezná „mýdlo s jelenem“? Za ikonickými značkami firmy Schicht stála na svou dobu dobře propracovaná reklama.

České teorii a praxi marketingové komunikace stále chybí systematicky a systémově zpracovaná vlastní historie v širším pohledu, která by ji zkoumala a hodnotila v kontextu dějinného vývoje společnosti. Proto zatím musíme být vděční za všechny vědecké i dílčí pohledy na tento kulturní a sociálně ekonomický fenomén.

Dobrým příspěvkem je sborník Svět a jelen od Schichta, který vytvořili pracovníci Muzea města Ústí nad Labem a Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) v roce 2018 a jenž se zabývá také reklamní tvorbou a strategií firmy Schicht. Za sebe musím říct, že jsem velice rád, že takové historické sondy muzejníků nebo propagačních pracovníků významných českých značek vznikají a pomáhají mapovat kreativní reklamní práci našich předků.

VZNIK KONCERNU

Reklamní aktivita firmy Schicht — potravinářského a chemického koncernu — nebyvala široká, komplexní a kreativní. Firma na trhu B2C produkovala desítky výrobků potravinářského, drogistického a dalšího zboží. Dodnes jsou v povědomí veřejnosti značky jako Mýdlo s jelenem, tuky Ceres, Vittelo, Vegetol, kosmetika Elida, zubní pasty Thymolin, Kalodont a řada dalších. Značka Schicht realizovala v prvních dekádách 20. století celostátní kampaně, využívala vymoženosti soudobé techniky v reklamě a podobně. Mezinárodní působení pak završila v roce 1929 v kooperaci s významnými producenty a konkurenty z Nizozemí a Velké Británie založením nadnárodního koncernu Unilever.

PRVNÍ ZVUKOVÝ FILM I VLASTNÍ EPOPEJ

Tři příspěvky ve sborníku jsou věnovány explicitně reklamě značky Schicht. Martin Krsek, kurátor sbírek techniky z ústeckého muzea, prezentuje některé její reklamní počiny: již počátkem 20. století spolupracovala s berlínskou centrálou agentury Lintas, využívala letadla jako nosiče reklamních sdělení, stejně jako horkovzdušný balon.

Roku 1920 měla firma již vlastního reklamního textaře Rudolfa Holého. Devět let nato (26. dubna 1929) byl v ústeckém kině Alhambra promítán první český zvukový film — a byl reklamní. Vystupoval v něm samotný Heinrich Schicht, syn zakladatele firmy, a osobně propagoval tuto novinku jako reklamní médium kosmetiky Elida.

Ještě o rok dříve, k 10. výročí založení republiky (a zároveň 80. výročí založení firmy), zřejmě inspirován dokončenou Muchovou epopejí, se Heinrich pustil rovněž do velkého projektu. Vybral 12 motivů z českých dějin a malíř Emanuel Boháč je následně zpracoval na 12 velkoplošných pláten. Ty firma ve vysokém nákladu natiskla a stovkám škol věnovala Schichtovu epopej. Samozřejmě, že všechny tisky nesly popis: Věnovala firma Schicht v Ústí nad Labem. Obdobná epopej pro německy mluvící země měla osm motivů, ve slovenské verzi pak deset. Připomínková funkce značky Schicht ve školních prostorách je zřejmá.

SPOTŘEBITELSKÉ SOUTĚŽE A OOH

Aleš Brožek (bývalý dlouholetý ředitel Severočeské vědecké knihovny) se v publikaci zevrubně věnuje propagaci potravinářských výrobků jak formou přímé inzerce, tak s využitím podpory prodeje. Zmiňuje například kuchařky, které spotřebitelky získávaly výměnou za několik firemních obalů potravin.

V roce 1906 vydal Schicht v nákladu jednoho milionu kuchařku zahajující soutěž Ceres o ceny. Od roku 1926 vycházel časopis Schichtův posel, který byl spolu s novinami společnosti Meinel zastoupen ve všech nemocničních knihovnách. Schicht hojně inzeroval v kinech reklamními diapositivy, účastnil se veletrhů, kde živě předváděl práci se svými potravinářskými výrobky. Jeho pětidílná kuchařka byla první, která obsahovala barevné ilustrace.

Posledním v knize popsaným reklamním prostředkem (M. Pokorný a E. Rennerová) je horkovzdušný balon, který bratři Schichtové v roce 1913 zakoupili pro Německý letecký spolek v Teplicích — Šanově, s výrazným firemním označením Schicht. Všechny lety nad celým územím Rakousko-Uherska tak propagovaly značku firemního dárce.

prof. PhDr. Dušan Pavlů, CSc. byl iniciátorem a spoluzakladatelem oboru propagace na Fakultě žurnalistiky (dnes **Fakulta sociálních věd**) UK v roce 1971 a oboru marketingová komunikace na Fakultě multimediálních komunikací UTB ve Zlíně v roce 1997. Ve své práci se zaměřoval na teorii a historii reklamy a marketingové komunikace. Je autorem desítek příspěvků v odborném tisku a vědeckých monografií. Poslední je Reklub 1927–1949, Kapitoly z dějin československé reklamy z roku 2017. Historie reklamy značek firmy Schicht v obrazech:

Foto autor: Foto: MUZEUM MĚSTA ÚSTÍ NAD LABEM

Uvolňování protiepidemických opatření

TV, Datum: 26.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 07:24, Pořad: 6:00 Zprávy, Země: Česko

Ondřej TOPINKA, moderátor

Už jsme to říkali, ode dneška se uvolňují další protiepidemická opatření, týkají se sportu, kultury nebo školství. Do školek se mohou vrátit všechny děti v Karlovarském, Královéhradeckém a Plzeňském kraji. Počty nově nakažených za týden tam klesly pod 100 na 100 000 obyvatel. Někteří ale upozorňují, že by se vláda měla zaměřit spíš na návrat žáků druhých stupňů základních škol.

redaktor

Vláda musí být podle ministra zdravotnictví při nadcházejícím rozvolňování obezřetná. Počty lidí hospitalizovaných na jednotkách intenzivní péče s koronavirem klesají, zejména na západě Česka, situace ale zatím není stabilní.

Petr ARENBERGER, ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/ /Otázky Václava Moravce, 25. 4. 2021/

Opravdu jsme na té hranici bezpečnosti, a tu musíme opravdu citlivě řídit tak, abychom zbytečně to riziko nezvýšili a aby náhodou, nedej bože, jsme nemuseli zase brzdit, což bych velice nerad.

redaktor

Dneškem tak startuje praktická výuka na středních školách a v posledních ročnících vysokých škol. V Karlovarském, Královéhradeckém a Plzeňském kraji se pak mohou vrátit všechny děti do školek a dětských skupin. Počty týdně nově nakažených v těchto regionech klesly pod 100 na 100 000 obyvatel, podle některých odborníků je ale mnohem důležitější zaměřit se na návrat žáků vyšších ročníků.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, člen NERV, Institut sociologických studií FSV UK /Otázky Václava Moravce, 25. 4. 2021/

Zásadní jsou ty školy, tam jsou pro obrovské náklady na ty děti, které ještě teďka nevidíme, klesají motivace, řada výzkumů v zahraničí ukazuje, že klesají výsledky u dětí zejména z těch nižších vrstev, a proto já si třeba myslím, že otevření, byť s rotacemi s testováním druhých stupňů je zásadnější než otevření školek a obchodů.

redaktor

Mírné rozvolnění se týká i sportu. Ode dneška může být na venkovních hřištích více skupin. Místo uvažovaného šestimetrového odstupu dvojic se bude uplatňovat plocha 15 m2 na osobu, na jednom hřišti přitom bude možné vytyčit více sportovišť s dvanáctičlennými skupinami. Vláda by dnes také měla představit hygienický režim, ve kterém by od 3. května měly začít po zeslabení epidemie koronaviru fungovat zatím uzavřené obchody a část služeb.

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory /Otázky Václava Moravce, 25. 4. 2021/

Musíme rozvolňovat podle epidemických dat, nikoliv podle datumů, proto jsou nezodpovědné jakékoliv sliby dlouho dopředu. Pro zřízení té epidemie platí jednoduché pravidlo - rychle zavírat a velmi opatrně rozvolňovat. Přece nikdo z nás se nechce zase znovu dočkat toho, že budeme v létě zase všichni zavřený, že si zkažíme i ty prázdniny.

redaktor

Nákaza v posledních dnech zpomaluje. Kromě přísných opatření uplynulých měsíců má na příznivém vývoji svůj podíl i očkování. Obě dávky vakcíny dostalo v Česku přes 900 000 lidí, od středy by se také mohli k očkování registrovat lidé mezi 55 a 59 lety. Návrh posoudí Rada vlády pro zdravotní rizika, jde zhruba o třičtvrtě milionu lidí.

Na manželovy rozhovory nekoukám. Mám z toho křeče v břiše, říká Valentová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Marie Navrátilová, Můj svět, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 08:45, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Společnost, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

S přehledem odmoderuje vážnou diskuzi i lifestyleový pořad. Monika Valentová se práci před mikrofonem a kamerou věnuje už téměř třicet let. Kromě toho ale píše také vtipné fejetony a zabývá se aromaterapií.

Žila jste od tří do sedmi let v Nigérii, kde váš tatínek tenkrát pracoval. Co si z té doby pamatujete?

Pamatuji si toho docela hodně. Oceán a ulovené žraloky ležící na pláži, zvuky noční buše, to, jak jsem se potápěla v řece Sapobě a chytala do rukou barevné rybky. Jak jsem spadla z obrovského termitiště a vykloubila si ruku, jak jsem měla malárii a všechno se se mnou točilo, jak jsem vystoupila poprvé na letišti v Lagosu, nadechla se toho „prádelního“ vzduchu a řekla si, že musíme okamžitě zpátky, protože se tam udusím... Taky si hodně pamatuju samotu. Byla jsem tam jen s rodiči, neměla jsem sourozence a děti moc nevidala. Šíleně se mi stýskalo po Česku a milované sestřenci Tamarce. Já na to koukám a říkám si, jaké zajímavé lidi jsme to přivedli na svět. Je to jízda.

Monika Valentová

Už tenkrát jste věděla, že se chcete věnovat novinářině?

To vůbec ne. Měla jsem naprosto jasno, že budu paní doktorka, což mi vydrželo až do osmnácti, kdy jsem se nedostala na medicínu. Sice jsem byla takové to dítě, které má hezké slohy a píše básničky, ale o novinářině jsem začala uvažovat až po gymplu a s praxí se setkala až na vysoké. Z psané formy jste časem přešla na tu mluvenou.

Čím vás rádio okouzilo?

Já jsem vlastně nepřešla, ale jen k jedné formě přidala další. Nejvíc mě baví média kombinovat a propojovat. Každopádně rádio bylo součástí mého života hodně let. Začínala jsem jako reportérka na rádiu Bonton, pak jsem přešla na City a nakonec zakotvila na Evropě 2 coby zprávařka. Divadelní herci říkají, že když si „čuchli ke šminkám“, byli ztraceni, já si „čuchla k mikrofonu“ a rozhlas se mi dostal pod kůži.

A televizní kamera? Moderovala jste řadu diskuzních a lifestyleových pořadů...

Kamera je démon. Tam jdete s kůží na trh asi nejvíc, všechno je vidět, slyšet, nic neschováte, v přímém přenosu nic nevrátíte. Může to s ní být nádherné, vzrušující, ale taky pěkně bolavé. Každopádně i kamera je pro mě návyková.

Monika Valentová

Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK**. Od druhého semestru pracovala v médiích – nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka Evropy 2. Moderovala diskuzní a lifestyleové TV pořady (např. Linka 1212, Sauna, Prima jízda, Supermáma, Snídaně s Novou). Napsala dvě knížky fejetonů, které vyšly pod názvem Odvracená strana matky. Aktuálně ji můžete slyšet na Českém rozhlasu Dvojka v pořadu Příběhy z kalendáře. Kromě moderování a psaní se věnuje i aromaterapii a masáží. Žije v Praze s manželem, moderátorem Martinem Veselovským, a dcerami Rozálií a Viktorií.

Dnes vás můžeme slyšet na Českém rozhlasu Dvojka v pořadu Příběhy z kalendáře, kde společně s kolegou Janem Kovaříkem představujete zajímavé osobnosti. Jaké to je – pracovat ve dvojici?

Tu nabídku Českého rozhlasu beru jako velkou poctu. Je to zároveň výzva, protože jsem byla většinou zvyklá dělat rozhovory, ptát se, spontánně reagovat, ale tady pracujeme s hotovým scénářem, který je koncipován jako dialog ženy a muže, takže se cítím být spíš interpretkou než moderátorkou. Ale je to velká radost. S Honzou Kovaříkem jsem už pár pořadů a akcí moderovala, takže jsem věděla, že je to kolega „značka ideál“. Není ten typ, který by vás válcovál, který by chtěl vyniknout, je naopak partnerem, který je vždycky u věci, koncentrován, ale zároveň vám dává prostor. A když se náhodou ocitnete v úzkých, přispěchá na pomoc, ale tak, aby si toho nikdo nevšiml. To je docela vzácné.

Překvapila vás nějaká osobnost, jejíž život jste mapovali?

Tak například jsem asi jediná v republice nevěděla, že Olga Havlová přišla v mládí při práci u stroje v Baťových závodech o prsty na levé ruce. Není to nic zásadního, ale není to ani prkotina, zvlášť v pozici první dámy. A právě to, jak se svým handicapem uměla nakládat, že jsem si toho nikdy nevšimla, mě utvrzuje v tom, že to byla opravdu Dáma. Taky mě hodně bavilo a překvapovalo, že Alexander Fleming své bakterie potřebné k výrobě penicilinu množil v hovězím vývaru nebo že František Nepil napsal desítky příběhů Spejbla a Hurvínka... Je toho spousta.

Kromě moderování a psaní se věnujete i aromaterapii. Jak jste ji objevila? Vlastně kdysi dávno, ještě v minulém tisíciletí, přes kamarádku, která chodila na jakousi aromaterapeutickou kosmetiku a náramně si ji pochvalovala. Šla jsem taky, byla nadšená, ale tím to skončilo. Až o dost let později jsem se rozhodla svůj život obohatit a přihlásila jsem se do Institutu aromaterapie.

Aromaterapie pracuje s éterickými oleji. Podle čeho si vybrat ten správný?

To základní pravidlo je jednoduché: voní – nevoní. Na tomhle vyhodnocení se totiž podílí nejstarší část našeho mozku, která neumí analyzovat, a přináší tudíž zásadní a pravdivé informace. Pak si samozřejmě můžeme o jednotlivých olejích číst, jaké mají účinky, v jaké koncentraci a pro koho jsou vhodné a kdy by třeba mohly uškodit. Je to nikdy nekončící bádání. A důležitá je samozřejmě i kvalita silic. Investovat do certifikované přírodní kosmetiky se určitě vyplatí.

Valentová: Do Snídaně se mi nechtělo

Dnešní doba je komplikovaná a psychicky velmi náročná. Co byste nám doporučila na zklidnění?

Mezi cenově dostupné a skvělé oleje patří třeba levandule a pomeranč, ze kterých můžete namíchat směs. Do 10 ml slunečnicového oleje z lékárny nakapejte 3 až 4 kapky levandule a 3 kapky pomeranče, protřepejte – a máte to. Nákladnější variantou je pak třeba meduňka nebo kadidlo.

Součástí aromaterapie je i masáž, kterou ale poskytujete pouze ženám, nikoli mužům. Proč?

Nevyrůstala jsem v příliš dotýkací rodině, takže sahat na cizí lidi pro mě nebylo vůbec přirozené. Ten blok jsem ale překonala a dotek začal obohacovat i mě. Byla to výzva i terapie. Každopádně přes blok masírovat muže jsem se nikdy nedostala a ulevilo se mi teprve, když jsem to přestala řešit a rozhodla se věnovat jen ženám. Nejdřív jsem se to v sobě snažila přeprat, stavěla si dokonce konstelaci, ale na nic jsem nepřišla a blok se nerozpouštěl. Byla jsem napjatá a nedokázala dát mužům tak laskavou péči, jakou umím dát ženám. Tak jsem se nakonec rozhodla, že už to nebudu řešit, a je to velmi uvolňující.

Jste maminkou dvou dcer. Používáte aromaterapii i na ně?

Když byly malé, tak ano. Do koupele jsem jim kapala mandarinku a heřmánek, masírovala jim fenyklem bolavá bříška, ale teď už se moc nenechají. Starší dcera ale zrovna včera říkala, že by chtěla namasírovat a její kamarádce jsem nedávno míchala olej na bolavé klouby, tak třeba ta doba ještě přijde.

Zkraje loňského roku Monika s rodinou stihla navštívit Amsterdam.

Vašim dcerám je sedmnáct a třináct let. Nakolik v nich vidíte otisk sebe samé?

Vídím se trochu v každé, v každé jinak a je hodně zajímavé a někdy až šílené se do těch zrcadel dívat. Pak mají ale spoustu svého a já na to koukám a říkám si, jaké zajímavé lidi jsme to přivedli na svět. Je to jízda.

Žijete v dlouhodobém a spokojeném manželství s moderátorem Martinem Veselovským. Je to náhoda, nebo spíš výsledek usilovné práce?

No, ráda bych řekla, že jsem se o to zasloužila, ale nevím, nevím. Vždycky říkám, že se nám to prostě stalo. Myslím, že to, že jsme spolu přes dvacet let a pořád nás to baví, je zejména dílo štěstí a náhody.

Aktuální číslo

Objednat do schránky

Dva moderátoři v rodině – jak to vypadá v praxi?

Jsem pro sebe nejdůležitějšími kritiky, což má své plusy i minusy. Řekneme si často věci, které se neposlouchají hezky, ale na druhou stranu to spolu myslíme dobře. Ale aby to nevypadalo, že neustále hodnotíme a rozebíráme svoji práci. Právě proto, že nám na sobě vzájemně záleží, často nervově nedáváme sledování toho druhého. Existuje spousta rozhovorů mého muže, o kterých se mohutně diskutuje na internetu, ale já je nikdy neviděla, protože z toho mám křeče v břiše. O novinářské a moderátorské práci mluvíme spíš obecně – kdo a proč udělal něco dobře, kde byly naopak chyby a jak by se to dalo udělat líp.

O svém rodinném životě jste napsala dvě knihy fejetonů, které vyšly pod názvem Odvrácená strana matky. Co vás vedlo k tomu, pustit čtenáře doslova až do kuchyně?

Nechci být ke čtenářům nijak neuctivá, ale myslím, že jsem je pustila tak do předsíně. Opravdu intimní zážitky a niterné pocity do fejetonů nedávám. Ostatně – ten žánr to ani nevyžaduje. Ale to, co tam je, je z velké části pravda. Jen to jsou prostě věci, které mi netrhají srdce, nebo jsou popsány tak, aby to vypadalo, že mi ho netrhají.

Nemůžu být cynický a plně věřit politikům, míní Martin Veselovský

Fejetony ilustroval váš muž. To byl váš nápad?

Ano, samozřejmě jsem věděla, že Martin dobře kreslí. Kdysi uvažoval o výtvarné škole a kreslil komiks do jednoho časopisu. Jeho styl mi k žánru fejetonu připadal víc než vhodný. Tak jsem se zeptala, jestli by do toho šel, a jak vidíte, šel.

Domácnost s vámi sdílí i dva kocouři. Co vám vnesli do života?

Další rozměr, další pohled na svět. V dětství jsem měla jen rybičky, papoušky a morčata. Ne že by to nebylo fajn, ale tohle je jiný level. Kocouři mě uklidňují. Často se na ně dívám jako na televizi... Ale jejich pořízení samozřejmě přineslo i starosti – kdo je bude hlídat, když někam jedeme, jestli máme dost tuňáka s krevetami (dost ho není nikdy) a jak zařídit, aby k nám na návštěvu mohli příbuzní a kamarádi, kteří mají na kočky alergii. Tyhle komplikace ale pořád jednoznačně vyvažuje fakt, že kocouři jsou tak úžasně vtipní, rozmazlení a tlustí.

Co dalšího vás nabíjí?

Musím říct, že teď už jsem z té doby covidové hodně ubitá a obdivuju ty, kteří si drží veselou mysl a chuť do života. Nabít se je pro mě čím dál těžší. Jednou týdně cvičím online jógu s Irenou Kubíkovou, což je balzám na tělo i duši, a dobíjí mě i chvíle, kdy masíruju. Vždycky mi připadá, že dělám konečně něco smysluplného, a energie, kterou předávám, zůstává i ve mně.

Jednu dobu jste se intenzivně věnovala tanci. Obohatilo vám to život? No, zase tak intenzivní to nebylo. Chodili jsme s manželem pár let jednou týdně do tanečních a občas jsem s kamarády secvičila nějaké amatérské předtančení. Ale bylo to moc fajn. V zimě 2020 jsem se přihlásila na jeden kurz, ale z něj taky sešlo. Tak se už jen těším, až se zase otevřou taneční sály a tělocvičny a rozjedou se všechny ty kroužky pro starší a pokročilé.

A jaké plány máte na letošní léto?

Určitě budeme na chalupě v Jizerkách. V kraji, kde jsme se sestřenicí prožily všechny prázdniny. A dál se neodvažuju plánovat, abych nebyla zklamaná, kdyby z toho zase sešlo. Je to celé běh po trati, která je delší, než se původně zdálo, a těch marných očekávání už jsme všichni za poslední rok zažili hodně.

Foto:
Monika Valentová

FotoGallery:

Martin Veselovský naposledy moderuje Události komentáře (21. března 2014)
Dan Materna, MAFRA

Předtančení na ples Právěho domácího časopisu, když se ještě smělo „plesat“.
archiv Moniky Valentové

Monika Valentová
Monika Navrátilová

Zkraje loňského roku Monika s rodinou stihla navštívit Amsterdam.
archiv Moniky Valentové

Vachatová přišla se zjištěním, odkud jsou financovány Evropské hodnoty. Podílel se i Člověk v tísni [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: cz.sputniknews.com, Autor: Sputnik Česká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 11:57, Celková návštěvnost: 3 010 000, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Kolik dostávají neziskové organizace za analýzu české „dezinformační scény“? Tuto otázku položila spoluzakládající členka hnutí Trikolóra Natálie Vachatová a na svém blogu na stránkách iDNES analyzovala dolarový účet Bezpečnostního centra Evropských hodnot.

Ve svém příspěvku Vachatová prohlásila, že Bezpečnostní centrum Evropských hodnot po zveřejnění reportu věnovaným pandemickým hoaxům a jejich nejznámějším šířitelům v českém prostředí „rozšířilo řadu politických neziskovek, které právě zaprodávají svobodu projevu“. A podle ní za to dostávají hodně.

Z výpisu z dolarového účtu vyplývá, že za poslední čtyři měsíce jim přišlo 350 423,76 dolarů (asi 7,5 milionu Kč).

„To jsou průměrně skoro dva miliony korun měsíčně od zahraničních subjektů. To, že jsou evropské hodnoty nejvíce podporovány zrovna Tchaj-wanem a USA, budiž, zaujal mě ovšem Člověk v tísni, který jim od ledna do dubna 2021 naposílal více než jeden milion korun,“ uvedla Vachatová.

Dále pro srovnání uvedla, že tolik poslal Člověk v tísni podle výroční zprávy na oblast Blízkého východu za celý rok.

„Jsou snad Evropské hodnoty v nějaké tísni?“ ptá se politička.

Připomněla, že loni neziskovka dostala dalších 500 000 Kč od Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky

„Jedná se tak o politickou neziskovku s nezanedbatelným vlivem na veřejné mínění, kterou řídí skrze finanční toky zahraniční subjekty, jejichž cílem budou jen těžko naše zájmy. A krom jiných zdrojů, které by stály za zmapování, čerpají miliony i ze státního rozpočtu,“ alarmovala.

Upozornila na to, že zprávy Evropských hodnot používá taková velká média jako Česká televize nebo Seznam.cz

„Mít vliv na veřejné mínění znamená mít v rukou mocný nástroj, kterým ovlivňujete myšlení lidí, a tedy rozhodnutí politiků, kteří se snaží lidem co nejvíce zalíbit,“ poznamenala.

Na konci svého příspěvku poukázala na to, že politické strany mohou obdržet jako dar maximálně tři miliony korun a ještě to nesmí být ze zahraničí.

„Politické neziskovky, které svým působením devastují Českou republiku, žádná omezení nemají a navíc si je sami platíme.

Ptám se proč?“ uzavřela věc Vachatová.

Think tank Evropské hodnoty

Evropské hodnoty je česká politická nevládní nezisková organizace. Vznikla jako občanské sdružení nezávislé na politických stranách. Vizí organizace je svobodné, bezpečné a prosperující Česko ve střední Evropě, která je součástí transatlantického společenství. Výkonným ředitelem organizace je politický komentátor a publicista Jakub Janda.

Způsob práce organizace před časem kritizovala skupina vědců a vysokoškolských pedagogů z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle akademiků „studie think tanku Evropské hodnoty o výhledu vývoje vnějšího bezpečnostního prostředí ČR, obsahující pouze katastrofické scénáře, navíc s absurdně vysokými pravděpodobnostními hodnotami, není odbornou studií, ale projevem ideologie, který připravuje půdu pro radikální opatření odůvodněná jako prevence proti (neurčitým a nejistým) budoucím hrozbám“, napsali vědci.

Projev prezidenta Zemana Česku nepomohl

RÁDIO, Datum: 26.04.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 14:43, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 302 148,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Projev prezidenta Zemana Česku nepomohl. Řekl vicepremiér a ministr vnitra Jan Hamáček. Považuje za zbytečné, že prezident mluvil o druhé vyšetřovací verzi, která pracuje s možností neodborné manipulace. Jak řekl v TV Nova od bezpečnostních složek měli podle něj vládní politici dost věrohodných informací o účasti ruských agentů na výbuchu v roce 2014, aby přistoupili tak tvrdé akci vůči Moskvě. Také většina opozice, kromě SPD a KSČM projev kritizovala. Podle ní prezident otevřel cestu ruské dezinformační kampani a nahrál protistraně. Co si v projevu Miloše Zemana našla Ruská federace? Budu o tom mluvit s Janem Šírem politologem z katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den.

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV** **UK**

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jaká pozornost byla věnovaná Zemanově proslavu v Rusku?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Tak hlavní média samozřejmě si nenechala ujít příležitost, aby o této záležitosti informovala a informovala o nich způsobem, který zapadá do toho dlouhodobě raženého narativu a těch komunikačních technik, které jsou používány vždycky když, obrazně řečeno, ruští agenti jsou chyceni za ruku při nějaké nepravosti spáchané na území třetího státu. To znamená ten hlavní message, které z těch ruských informačních zdrojů lze vyčíst a vysledovat spočívá v tom, že Zeman zdůraznil, že neexistují důkazy v těch materiálech české kontrarozvědky o tom, že by do výbuchu ve Vrbětících byly zapojených ruští agenti a že to celé mohlo být ve skutečnosti jinak. A poslední věc, kterou je potřeba tady říci, jakkoliv o tom ruská média samozřejmě informovala, tak bylo by bláhové domnívat, že Česká republika zaujímá nějaké centrální postavení v tom o čem se v Rusku informuje. Ono to zapadá do toho ruskými propagandistickými kanály raženého narativu, že vlastně ta akce se české vlády byla vyprovokovaná někde jinde, konkrétně ve Washingtonu a česká vláda pouze konala v cizím zájmu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Co naopak ruská propaganda z toho projevu Miloše Zemana úplně potlačila?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Potlačilo samozřejmě to, že tady existují kredibilní důkazy o tom, že ano, to byly právě agenti ruské vojenské rozvědky, kteří stojí za tím výbuchem ve Vrbětících. To znamená tady je snaha, zjevná strana těch ruských médií o přerámování té události tak, aby zapadala do toho vyraženého obrazu, že Rusko momentálně je upevněná nebo obležená pevnost, která je obklíčována nepřáteli v čele tedy se Spojenými státy.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Změnilo se potom Zemanově vystoupení ruské informování o vrbětické kauze nějak zásadně, anebo by bylo podobné i beztoho jeho projevu?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Já samozřejmě nevím, co by bylo, kdyby... Nicméně nějaké větší posuny já tam nezaznamenávám. Tady ta ruská strategie v případě, že dojde na nějakou takovou záležitost. Komunikační strategie představuje určitý mix. Je to určitá směs zpochybňování, relativizace, popírání, výhrůžek, zastrašování, lhaní a samozřejmě kreativního obviňování, což efektivně umožňuje odvést pozornost od podstaty toho problému, podstaty té události, toho, co se stalo. A tou podstatou samozřejmě není nic jiného než to, že ruští agenti vojenské rozvědky provedli na území suverénního třetího státu diverzní akci.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dá se tedy říct, že ten projev Miloše Zemana nějak zásadně pomohl té ruské propagandě?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

To samozřejmě uvidíme s určitým odstupem. Nicméně tady je dobré a omlouvám se, že to беру trochu moc příliš ze široka zdůraznit to, že ta propaganda nebo tady informace, ty informační kampaně, ty nepředstavují samo cíl, ty jsou součástí určitého komplexního, širšího, vlivového působení a nikde není vyloučeno, že tenhle včerejší projev Miloše Zemana nebude využit k destabilizaci politické situace v České republice za pomoci Proruských politických hráčů, kam samozřejmě Miloš Zeman patří.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jedna věc jsou slova, která zaznávají z Ruska. Druhá věc jsou reálné kroky, které Moskva dělá v případech v té vrbětické kauze. Například to oznámení Ruska, že přechází v počtech pracovníků ambasad na striktní paritu. Je to větší problém pro Česko nebo pro Rusko?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Já si myslím, že to větší problém pro Rusko, ale rád bych zase ten míč vrátil tam, kam patří. My tady, a to si myslím, že je i cílem té ruské komunikační strategie, teďka řešíme nějaké počty na ambasadách a vůbec neřešíme to, co se stalo a strategické dopady toho, co se stalo. Ale říkám tady došlo k použití zbraní proti území suverénní země, to je událost, která podle mého laického názoru naplňuje mezinárodní právní definice aktu agrese. To je to stejné, co se velice blíží k vojenskému napadení a bylo by krajně nešťastné kdybychom my se teďka vrhli na řešení nějakých počtů toho, kdy, kde, který diplomat, do kdy, v jaké hodnotě může nebo nemůže zůstat.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak výrazně mohlo to vystoupení Miloše Zemana otupit českou diplomacii, která teď vyjednává o podpoře v Evropské unii a NATO?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Myslím si, že velice zásadně. To je tady prostě, to nakolik Ruská federace můžete tyto situace eskalovat nebo ne, do velké míry bude záležet na tom, jestli Česká republika v této situaci zůstane sama anebo jestli se dostane podpory spojenců. A samozřejmě jakýkoliv takový případ, kdy čeští nejvyšší ústavní činitelé nekomunikují jednotně ale vysílají konfliktní signály může vést efektivně k tomu, že v zahraničí jednak si budou myslet, že ta situace není jasná. Jednak si budou myslet, že není ani tak závažná a samozřejmě se mohou i ztratit v tom, co by měl být ten hlavní message české strany. Takže ano, myslím si že to je nejzávažnější mezinárodní dopad do toho včerejška prohlášení českého prezidenta.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když mluvíte o nějaké možné budoucí eskalaci ze strany Moskvy toho problému, jak by taková eskalace mohla vypadat?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Tak já už jsem to naznačil. Jsme svědky nebo terčem masivní dezinformační kampaně. A lze předpokládat, že ta odpověď bude asymetrická, to znamená s využitím ruských silných stránek a našich slabín. A lze předpokládat, že ty kroky nebudou zveřejňovány. To znamená já bych tady předpokládal a očekával větší ruské angažmá, pokud se týká ovlivňování společnosti politické situace v České republice, včetně vměšování do voleb. A je potřeba počítat i samozřejmě se šikanou českých občanů a českých firem působících v Rusku, o jež v bezpečí a komfort by stálo za to taky se začít zajímat.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jan Šír politolog z katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Děkuju, na slyšenou.

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Děkuji za zavolání

Mikroekonomický pohled na vývoj procentní výměry řádného starobního důchodu s poukazem na valorizační anomálii v období 2015-2021

TISK, Datum: 26.04.2021, Zdroj: FÓRUM sociální politiky, Strana: 14, Autor: Jiří Vopátek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 15:33, Rubrika: Recenzované články, Země: Česko

Abstrakt Příspěvek analyzuje dopady valorizace na procentní výměru řádného starobního důchodu v období 2015-2021. Procentní výměra stanovená dle parametrů pro příslušný rok se v následujících letech valorizuje. Autor upozorňuje na valorizační anomálii, kterou identifikoval u jím vymezených příjmově typizovaných jedinců. Dokládá, že dříve stanovené procentní výměry po jejich valorizaci v roce 2021 jsou v konkrétních modelových případech vyšší oproti procentním výměrám stanoveným pro rok 2021. Článek tak poukazuje na začínající mikroekonomické nevyrovnané chování důchodového systému. Klíčová slova: řádný starobní důchod, procentní výměra, valorizace, příjmově typizovaný jedinec, předdůchodový příjem, valorizační anomálie Abstract The paper analyses the effects of valorisation on the percentage area of the standard old-age pension in the period 2015-2021. The percentage area determined according to the parameters set for the respective year is valorised in subsequent years. The author draws attention to a valorisation anomaly relating to certain income-typed individuals, which illustrates that the previously determined percentage areas following their valorisation in 2021 are higher in specific modelled cases than the percentage areas set for 2021. The article thus points to the commencement of the microeconomically unbalanced behaviour of the pension system. Keywords: standard retirement pension, percentage area, valorisation, income-typed individuals, pre-retirement income, valorisation anomalies

Úvod

Český důchodový systém je od 1. 1. 1993 založen na průběžném financování. Celková důchodová dávka se skládá: a) z tzv. základní výměry (solidární část), která tvoří menší část z celkové důchodové dávky a je pro všechny příjemce stejná a b) z tzv. procentní výměry, která odráží tzv. zásluhovost (ekvivalentní část). Platbu do důchodového systému lze vnímat jako: a) daň (sociální zabezpečení) a b) pojištění (příspěvek). Dle Potůčka (2018: 106-110) lze hovořit o provozování smíšeného veřejného důchodového systému.

U důchodového systému lze vymezit následující fáze. První fáze je spojena s placením příspěvků z tzv. vyměřovacího základu (v období: 1993-1995 sazba 27,2 %; 1996-2004 sazba 26,0 % a od roku 2005 již 28,0 %), pro druhou fázi je typické vyměření (stanovení) důchodové dávky (zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.) a fáze třetí je spojena s pravidelnou výplatou důchodové dávky spolu s její valorizací (§ 67 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.).

Valorizace procentní výměry může mít formu a) procenta, b) pevné (fixní) částky nebo c) kombinace formy a) a b). Přístupem k valorizaci důchodové dávky lze dát akcent na: a) solidaritu (ochrana před chudobou), b) ekvivalenci či zásluhovost (princip spravedlnosti) a c) dlouhodobou finanční udržitelnost (stabilitu) důchodového systému.

Volba konkrétního valorizačního mechanismu závisí na volbě priority mezi: a) cílem sociální udržitelnosti, jak o ni hovoří Potůček (2018: 17) či b) cílem finanční udržitelnosti důchodového systému, tj. jeho maximální finanční rovnováha bez větší potřeby dofinancování z daňového systému. Oba cíle jsou ovšem vzájemně inkonzistentní a spadají do oblastí sociální, politické a také ekonomické.

Dle mezinárodního práva v oblasti důchodových dávek je ČR vázána těmito úmluvami: Úmluvou o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách č. 128

(Sdělení č. 416/1991 Sb.; ratifikováno pouze pro část III.: starobní důchod), Úmluvou o minimální normě sociálního zabezpečení č. 102 (Sdělení č. 461/1991 Sb.; viz část V: starobní důchod a část XI: výpočet pravidelně se opakujících plateb) a dále Evropským zákoníkem sociálního zabezpečení (Sdělení č. 90/2001 Sb. m. s.; viz část V: Starobní důchod). S ohledem na základní princip EU, kterým je právo občanů na volný pohyb (rovné zachází s migrujícími občany EU), autoři Černá a Vacík (2005) uvádí, že v oblasti sociálního zabezpečení nedochází k harmonizaci národních sociálních systémů členských států, ale pouze k jejich koordinaci. Důvodem je různorodost sociálních systémů členských států, které jsou založeny na odlišných principech a mají i různá institucionální uspořádání. Koordinace ponechává národní předpisy beze změn - rozdíly mezi národními systémy zůstávají (s. 23; viz též ČSSZa, 2021).

Tento článek je zaměřen na analýzu dopadu právní úpravy vymezující valorizaci procentní výměry řádného starobního důchodu v období po tzv. malé důchodové reformě (2015-2021) dle mikroekonomicky vymezených příjmově typizovaných jedinců (PTJ, muž s dobou důchodového pojištění se standardní dobou 45 let). Cílem příspěvku je prostřednictvím modelových situací analyzovat chování důchodového systému ohledně valorizace procentní výměry u řádně vyměřeného starobního důchodu a poukázat tak na valorizační anomálii vyskytující se v období 2015-2021.

První část stati vymezuje stav poznání se zaměřením na faktory ovlivňující výši procentní výměry řádného starobního důchodu. Druhá část analyzuje zkoumanou problematiku a zabývá se jejím metodickým ukotvením. Třetí část přináší shrnutí výsledků provedené analýzy.

1 Stav poznání

Dostupná otevřená data ČSSZ v období 2015-2019 (viz Příloha - tabulka 1) ukazují vývoj celorepublikově průměrné procentní

výmery u nově přiznaných řádných starobních důchodů a celkovou průměrnou procentní výměru řádného starobního důchodu (= nově i dříve stanovené a později valorizované procentní výměry). Z uvedených dat je pozorovatelný trend, kdy: a) celorepublikový průměr nově stanovené procentní výměry v daném roce (t) je vždy vyšší, než činí celorepublikový průměr v předchozím roce (t-1); b) celková průměrná procentní výměra je vždy v daném roce (t) vyšší než v předchozím roce (t-1). Kontinuální zvyšování lze přisoudit tzv. generační obměně, jejímž důsledkem je, že průměrná výše vyplácené procentní výměry roste tím, že zanikají procentní výměry dříve stanovené, které jsou v průměru nižší a současně se v průměru přiznávají nové procentní výměry, které jsou vyšší. Zaniklá průměrná výše důchodů se nesleduje.

1.1 Hlavní determinanty ovlivňující výši procentní výměry řádného starobního důchodu

Vyměřením důchodové dávky se zabývají publikace např. Kdy do důchodu a za kolik (Příb, 2012); 40 otázek a odpovědí z praxe - Důchodové pojištění a související problematika (Příb, 2004).

Autor Příb (2004: 39-40) uvádí, že volba vhodného data odchodu do starobního důchodu je velmi důležitá, neboť v některých případech posun data přiznání důchodu např. o jediný den může výrazně ovlivnit výši starobního důchodu. (...) výši důchodu ovlivňuje více kritérií, které vzájemně působí a prolínají se, konkrétně se, mimo jiné, uvádí: a) délka rozhodného období; b) přesná délka pojištěné doby; c) výše redukčních hranic; d) výše koeficientu nárůstu všeobecného vyměřovacího základu; e) pravidla pro zvyšování důchodů v kalendářním roce.

Dále Příb uvádí, že odchod do starobního důchodu od 31. prosince kalendářního roku nebo od 1. ledna následujícího kalendářního roku jsou přitom zřetelné hraniční případy (Příb, 2004: 40). Od 1. ledna následujícího roku důchodové dávky vyměřené do 31. prosince roku předchozího podléhají valorizaci dle aktuálně nastaveného valorizačního mechanismu (§ 67 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.). Na straně druhé je zpravidla procentní výměra důchodové dávky vyměřovaná od ledna daného roku vyšší oproti procentní výměře stanovené před 1. lednem. Nominální výši dříve stanovené procentní výměry ovlivňuje její valorizace, která může dříve stanovenou procentní výměru nominálně přiblížit k aktuální výši nově stanovené procentní výměře.

1.2 Valorizace procentní výměry důchodové dávky

Problematickou samotné valorizace se zabývá řada autorů. Cílem valorizace důchodové dávky je zmírnit důsledky inflace a odstranit rozdíly mezi důchody přiznanými v různých obdobích (Holman, 2002: 37). Teoretickým vymezením valorizace a její problematikou v důchodovém systému se zabývají např. Krebs (2010) a Krebs - Průša (2007). Hait - Janský (2013) se zabývá problematikou dopadu růstu cen na různé skupiny obyvatelstva. Pilný (2001) pojednává o valorizaci v rámci růstu životní úrovně důchodců. Šimková - Sixta (2013) se věnují problematice uspokojování potřeb částí neproduktivní populace, a to nejen při posuzování hlediska životní úrovně poživatelů důchodových dávek, ale také z hlediska makroekonomického, tj. s důrazem na výdaje konečné spotřeby všemi domácnostmi. Šatava - Pertold (2017) shrnují: pro vývoj výše důchodu v následujících letech po odchodu do důchodu je klíčové nastavení valorizace. Ta sice udržuje reálnou kupní sílu během života v důchodu, ale obvykle zaostává za průměrným růstem reálných mezd. Zaostává přitom tím více, čím vyšší je nástupní starobní důchod (s. 3). Autoři současně upozorňují, že generace důchodců, které například pracovaly převážně v období nízkého růstu mezd a vysoké nezaměstnanosti, mají nízké důchody po celý zbytek života. Naopak generace, které měly to štěstí a pracovaly v období delší konjunktury, měly vysoké vydělky a pak i důchody po celý zbytek života (s. 12). Potůček (2018) zastává názor, že důchody pro rok 2018 by dávalo smysl nezvyšovat o vypočtená procenta, ale všem stejnou částkou (476 Kč). Celkové výdaje na důchody by zůstaly stejné, jen důchodci s dvacetitisícovým důchodem by dostali o necelých tři sta korun méně, zatímco ti se čtyřtisícovým důchodem by si naopak skoro o tři stovky polepšili (s. 74).

Vostatek (2016) upozorňuje nejenom na snadné populistické využívání valorizace, ale také poukazuje na hlavní problém české indexace důchodových dávek (§ 67 odst. 8 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.), kdy se jednak nezávisle vypočítává indexace, resp. valorizace základní výměry důchodu, a jednak se samostatně kalkuluje celková výše indexace průměrného starobního důchodu; výsledkem je to, že indexace procentní výměry se provádí vlastně podle toho, co „zbyde“ po valorizaci základní výměry důchodu (s. 8). Dle autora jde o nelogičnost a také o nesrozumitelnost valorizačního mechanismu. V období po plném náběhu tzv. malé důchodové reformy (zákon č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) se procentní výměra důchodové dávky v roce 2016 až 2019 valorizovala (§ 67 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.) velmi střídavě (viz Příloha - tabulka 2). K zajímavé změně došlo úpravou zákona o důchodovém pojištění zákonem č. 244/2019 Sb., kdy došlo k jednorázové valorizační změně zcela mimo dosavadní úzus. Důchodová dávka se v roce 2020 valorizovala tak, aby se v součtu základní a procentní výměry u průměrného starobního důchodu zvýšila o 900 Kč/měsíčně. Výsledkem této historicky velkorysé valorizace je zvýšení procentní výměry: a) o 5,2 % a b) její paušální zvýšení o 151 Kč/měsíčně (Nařízení vlády č. 260/2019 Sb.). Procentní výměra se poprvé v novodobé historii ČR (1993+) zvyšovala kombinovaně, tj. procentem a současně i fixní částkou (= nominální zvýšení). Tento způsob valorizace je výhodný pro nízkopříjmové poživatele důchodových dávek. Uvedeným valorizačním schématem pro rok 2020 došlo k naplnění politického cíle se zaměřením na nízkopříjmové poživatele důchodové dávky. Avšak plnění takového ad hoc politického cíle nedokáže rozlišit ty případy, kdy dotyčný využil možnosti předčasného odchodu do důchodu, který je poté trvale krácen. Takový přístup potlačuje samotnou zásluhovost v důchodovém systému. Plošnou valorizaci, tj. navýšení procentní výměry důchodové dávky o fixní částku, lze označit za méně spravedlivou vůči těm, kteří z trhu práce odcházeli při splnění zákonných podmínek do řádného starobního důchodu.

2 Zkoumaná problematika a metodická část

Cílem příspěvku je analyzovat vývoj procentní výměry z mikroekonomického hlediska u níže vymezených příjmově typizovaných jedinců (PTJ) v období od plného náběhu tzv. malé důchodové reformy

(zákon č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), tj. období od roku 2015 do roku 2021. Příspěvek se zabývá verifikací/falzifikací dvou hypotéz u konkrétních PTJ s poukázáním na začínající nestandardní chování důchodového systému.

Hypotéza I: $NV_PV_t > PV_{t-1}$, (1) tedy, že:

nově stanovená procentní výměra základní důchodové dávky (řádný starobní důchod) v roce „t“ (NV_PV_t) je „vždy“ nominálně vyšší než procentní výměra stanovená v předchozím roce „t-1“ (PV_{t-1}). Hypotéza II: $NV_PV_t > Val_PV_{t+1}$, (2) tedy, že:

nově stanovená procentní výměra základní důchodové dávky (řádný starobní důchod) v roce „t“ (NV_PV_t) je „vždy“ nominálně

vyšší než prvně valorizovaná procentní výměra důchodové dávky, která byla stanovena v předchozím roce.

Tj. procentní výměra přiznaná v roce „t“ a valorizovaná v roce „t+1“ (Val_PVt+1).

V tomto případě se ověřuje vliv první valorizace („t+1“) na procentní výměru řádně přiznaného starobního důchodu v roce předchozím („t“).

$Val_PVt+1 = PVt * (1 + \text{Valdaného roku (\% / 100)} + \text{případná fixní částka (3)})$

Zaokrouhlo se vždy na celé koruny nahoru.

Hodnoty valorizace procentní výměry důchodové dávky jsou uvedeny v Příloze - tabulka 2.

Princip výpočtu důchodové dávky lze shrnout prostřednictvím schématu 1 (Rytířová, 2013).

Předmětem analýzy je tzv. procentní výměra důchodu, která tvoří tzv. zásluhovou část důchodové dávky, neboť je závislá na: a) době důchodového pojištění; b) výpočtovém základu, který je odvozen od pracovních předdůchodových příjmů podléhajících odvodům na důchodové pojištění a dále c) je též odrazem parametrů pro výpočet důchodové dávky v daném roce (viz Příloha - tabulka 2).

Výpočty jsou postaveny na modelových situacích příjmově typizovaných jedinců (PTJ) vycházejících z následujících předpokladů: a) PTJ (muž) odchází do řádného starobního důchodu vždy v příslušném roce, kdy prostřednictvím analýzy je ověřována hypotéza I (1) a hypotéza II (2); b) celková doba důchodového pojištění činí ve všech variantách 45 let (bráno jako standardní doba důchodového pojištění); c) do výpočtu procentní výměry vstupují výdělky vymezené § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. pro příslušné rozhodné období dle zákona o důchodovém pojištění v rozmezí roku 1986 až 2020. Parametry spolu s vymezenými předdůchodovými příjmy jsou shrnuty v Příloze - tabulka 2 a č. 3.

PTJ se pro účely příspěvku vymezují v šesti variantách, kdy předdůchodový příjem je v úrovni daného roku určitým násobkem průměrné mzdy vymezené § 17 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. (= tzv. všeobecný vyměřovací základ /VVZ/), tj. násobek VVZ 0,5; 0,7; 1,0; 1,3; 1,6; 2,0 v jednotlivých letech.

Pro všechny varianty je v celém období uvažována tzv. vyloučená doba na úrovni 0.

Metodické upřesnění: a) tzv. všeobecný vyměřovací základ nezahrnuje údaje o malých podnicích a OSVČ, přičemž před rokem 1990 i přes omezení v zásadě pokrýval celý pracovní trh; nyní lze odhadovat, že jde pouze o cca 2/3. Např. aktuálně rozdíl mezi všeobecným vyměřovacím základem a průměrnou mzdou za celé národní hospodářství, kde je však k dispozici časová řada až od roku 2000, představuje téměř 6 % (MPSV, 2019: 86), b) modelové výpočty nezohledňují případnou situaci, kdy žadatel o důchodovou dávku byl v období 2013-2015 účasten zrušeného důchodového spoření (označováno za tzv. II. pilíř, zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření), neboť v případě takové účasti, tj. souběhu důchodového pojištění (zákon č. 155/1995 Sb.) s důchodovým spořením (zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření), by se jeden rok pro potřeby výpočtu hodnotil nikoliv 1,5 % z tzv. výpočtového základu po redukcí dle platných redukčních hranic, ale pouze 1,2 % (zákon č. 428/2011 Sb., kterým se novelizoval zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb., viz nyní § 105c zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění), c) v modelových situacích se nevyskytuje situace, kdy roční úhrn hrubých příjmů v kalendářním roce po roce 2007 převyšuje stanovený maximální vyměřovací základ pro daný rok. Maximální vyměřovací základ je vymezen na úrovni 48násobku průměrné mzdy (s výjimkou dočasného opatření pro roky 2010 a 2011, kdy maximální vyměřovací základ je definován na úrovni 72násobku průměrné mzdy - viz zákon č. 362/2009 Sb. a 347/2010 Sb.), která se určí jako součin všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, jenž o 2 roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu, kdy se vypočtená částka zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru, viz § 16 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, a § 15 písm. a) odst. 1 a § 23 odst. 4 písm. b) zákona číslo 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve znění zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. 3 Výsledky modelových situací

Výsledky modelových situací spolu s komentářem jsou uvedeny v níže uvedené tabulce 1.

Tabulka 1: Přiznaná a valorizovaná procentní výměra řádného starobního důchodu v letech 2015-2021 Komentář:

Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována.

Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2019 (10 055 Kč) a valorizovaná pro rok 2020 je větší (10 729 Kč) oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2020 (10 712 Kč) o částku 17 Kč (necelých 0,16 %). Rovněž procentní výměra stanovená v roce 2020 (10 712 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 je rovněž větší (11 473 Kč) oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (10 901 Kč) o částku 572 Kč (necelých 5,25 %). V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. Prostřednictvím uvedené analýzy lze pozorovat zajímavou situaci, kdy procentní výměra stanovená v roce 2019 (10 055 Kč) dosahuje po dvou valorizacích za sebou (rok 2020, 2021) absolutně nejvyšší částky (11 491 Kč), kdy tato částka (11 491 Kč) je vyšší než valorizovaná procentní výměra z roku 2020 (10 712 Kč na 11 473 Kč) a dokonce i vyšší než nově stanovená procentní výměra v roce 2021 (10 901 Kč), tj. o 590 Kč (11 491-10 901), tj. o 5,41 %. Procentní výměra stanovená v roce 2019 a 2020 je po postupné valorizaci v roce 2021 (11 491 Kč, 11 473 Kč) vyšší než nově stanovená procentní výměra v roce 2021 (10 901 Kč). Procentní výměra stanovená v roce 2018 je po postupné valorizaci za rok 2019, 2020 a 2021 vyšší o 2 Kč (10 903 Kč) oproti nově stanovené procentní výměře pro rok 2021 (10 901 Kč).

Komentář:

Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována.

Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2020 (11 934 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 (12 782 Kč) je větší oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (12 145 Kč) o částku 637 Kč, tj. o 5,24 % více. V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. V této variantě je rovněž pozorovatelná situace, kdy procentní výměra stanovená v roce 2019 (11 201 Kč) a 2020 (11 934 Kč) dosahuje po valorizaci (r. 2020 a 2021) v roce 2021 vyšší částky (12 783 Kč, 12 782 Kč) než nově stanovená procentní výměra pro rok 2021 (12 145 Kč). Současně je pozorovatelná situace, kdy

procentní výměra stanovená v roce 2019 (11 201 Kč) a valorizovaná v roce 2020 (11 935 Kč) je o 1 Kč vyšší ve srovnání s nově stanovenou procentní výměrou pro rok 2020 (11 934 Kč). Lze shrnout, že za pomoci uvedených modelových situací v období 2015-2021 došlo k zachycení valorizační anomálie,

neboť: a) u nejnižšího vymezeného příjmu (0,5 násobek vymezené průměrné mzdy) je stanovená procentní výměra roku 2019 (10 055 Kč) po její valorizaci pro rok 2020 (10 729 Kč) vyšší než stanovená procentní výměra roku 2020 (10 712 Kč). Současně procentní výměra stanovená v roce 2019 (10 055 Kč) je po valorizaci roku 2020 (10 729 Kč) a 2021 (11 491 Kč) vyšší než procentní výměra nově stanovená v roce 2020 (10 712 Kč) a valorizovaná v roce 2021 (11 473 Kč). Uvedené valorizované dávky jsou vyšší než nově stanovená procentní výměra dle parametrů pro rok 2021 (10 901 Kč), b) ve všech variantách je nově stanovená procentní výměra pro rok 2020 a v roce 2021 valorizovaná vždy vyšší než nově stanovená procentní výměra pro rok 2021.

Tato situace je zcela výjimečná, neboť nový poživatel procentní výměry důchodové dávky (*ceteris paribus*) má při uvažované stejné délce důchodového pojištění (45 let) a při stejných předdůchodových příjmech nižší procentní výměru oproti dříve stanovené procentní výměře, která byla poté valorizována. Uvedená situace je výhodná pro ty, kteří odešli do důchodu již v roce 2020. V nominálním vyjádření se jedná o rozdíl 572 Kč (0,5 násobek vymezené průměrné mzdy; 11 473 Kč-10 901 Kč) až 1 056 Kč (2,0 násobek vymezené průměrné mzdy; 21 288 Kč-20 232 Kč), c) prostřednictvím výsledků modelových situací lze poukázat na začínající nevyrovnané chování důchodového systému, kdy valorizované procentní výměry stanovené v roce 2019 a 2020 jsou po valorizacích vyšší než nově stanovené procentní výměry roku 2021.

Uvedené rozdíly nejsou zcela zanedbatelné. Dle vymezených PTJ platí, že čím vyšší předdůchodový příjem, tím vyšší je uvedený rozdíl. Zajímavá situace je u varianty 0,5 násobku vymezené průměrné mzdy, kdy procentní výměra stanovená v roce 2018 (9 219 Kč) po valorizaci za rok 2019 (9 533 Kč), 2020 (10 180 Kč) a 2021 (10 903 Kč) je dokonce o 2 Kč vyšší oproti nově stanovené procentní výměře dle parametrů roku 2021 (10 901 Kč).

Závěr

Modelové situace v vymezených PTJ ukázaly, že výše individuální důchodové dávky je ovlivňována prostřednictvím valorizačního mechanismu. V roce 2021 dochází od roku 2006 k historicky nejvyššímu zvýšení procentní výměry. V rámci valorizace v roce 2020 došlo k naplnění vládního politického cíle, který sledoval zvýšení životní úrovně důchodců s nízkými důchody.

Prostřednictvím stanovené procentní výměry v období 2015 až 2021 se poukazuje na začínající valorizační anomálii, kdy u vymezených PTJ jsou zachyceny situace, kdy procentní výměra stanovená dle nových parametrů pro výpočet důchodové dávky (*ceteris paribus*) je nižší oproti valorizované procentní výměře stanovené dříve dle příslušných parametrů pro její výpočet.

Provedená analýza zachytila paradoxní situace, kdy valorizovaná procentní výměra je vyšší v porovnání s nově (aktuálně) stanovenou procentní výměrou. Tyto dříve stanovené a později valorizované procentní výměry budou mít tendenci se zvyšovat rychlejším tempem oproti těm, které byly stanoveny později.

Příčiny uvedené anomálie, která bude dopadat do budoucích valorizací procentní výměry, lze spatřovat zejména: za a) v historicky prvním kombinovaném způsobu valorizace v roce 2020 (§ 67 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění), tj. 5,2 % a současně fixní (plošnou) částkou 151 Kč (silně exogenní faktor). Tento způsob valorizace se pozitivně promítá do výše procentní výměry u vymezeného PTJ (muž při době důchodového pojištění 45 let) a současně tato fixní částka vstupuje do výpočtu valorizace v dalších letech. V tomto ohledu jde o naplnění čistě politického cíle, kdy došlo k oslabení zásluhovosti (ekvivalence) ve prospěch posílení solidarity v důchodovém systému; za b) ve změně valorizačního mechanismu (zákon č. 203/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony), kdy poprvé v historii byl pro rok 2021 v rámci valorizace procentní výměry uplatněn tzv. index růstu spotřebitelských cen (životních nákladů) za domácnosti důchodců (3,8 %) místo tzv. indexu růstu spotřebitelských cen (životních nákladů) za domácnosti celkem (3,3 %), neboť je použit ten index, který je vyšší. V roce 2021 se minimálně od roku 2006 jedná o historicky nejvyšší procentní valorizaci (7,1 %) samotné procentní výměry (vliv § 67 zákona č. 203/2017 Sb.), kdy součástí valorizace je rovněž 1 růstu reálné mzdy místo dříve používaného 1/3; za c) v navázání valorizace na průměrný samostatně vyplácený starobní důchod. Příčiny uvedené anomálie lze dále za d) spatřovat v determinantách spolu s prvky důchodového systému, jako je růst spotřebitelských cen za domácnosti celkem versus růst spotřebitelských cen za domácnosti důchodců a dále ve vývoji redukčních hranic, ve vývoji všeobecného vyměřovacího základu, v každoročních tzv. koeficientech nárůstu všeobecného vyměřovacího základu (KNVVZ; § 17 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.) za účelem indexace výdělků vstupujících do výpočtu tzv. procentní výměry důchodové dávky. Tento KNVVZ je ovlivněn mzdovým vývojem, kdežto valorizaci ovlivňuje nejen mzdový vývoj (vazba na 1 růstu reálné mzdy), ale i zmíněný růst spotřebitelských cen (domácnosti důchodců versus domácnosti celkem).

Samotný vliv má také tzv. základní výměra, která je navázána na průměrnou mzdu vymezenou zákonem o důchodovém pojištění (§ 33 odst. 1, 54 odst. 3 a § 67 zejména odst. 8 zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.), neboť o kolik se zvýší základní výměra, o tolik méně poroste procentní výměra důchodové dávky. Jedná se tak o vzájemný mix vlivů, jejichž detailní kvantifikace otevírá cestu k dalšímu sledování vývoje důchodového systému spolu s hlubším výzkumem valorizace procentní výměry důchodové dávky.

V případě tzv. plošné valorizace, kdy procentní výměra (zásluhová část důchodové dávky) je zvyšována o fixní částku (prvně v roce 2020 o 151 Kč), nelze přehlédnout ani souvislost s ukončeným tzv. II. pilířem (tzv. dobrovolný opt-out). Uvedený mimořádný způsob valorizace procentní výměry v roce 2020 navýšil sníženou procentní výměru (místo 1,5 % pouze 1,2 % za daný rok důchodového pojištění při účasti v tzv. II. pilíři) nejen o 5,2 %, ale také o zmíněnou fixní (plošnou) částku ve výši 151 Kč i u těch, kteří v období 2013-2015 byli účastníky tzv. II. pilíře (důchodové spoření) a svou účast si v tomto pilíři ponechali, neboť nevrátili dříve vyvedené důchodové pojištění zpět do I. pilíře. Z tohoto pohledu je vhodné k plošné valorizaci důchodové dávky formou pevné (fixní) částky přistupovat více obezřetně.

Uvedený poznatek může u konkrétních jedinců sehrát rozhodující roli při stanovení vhodného okamžiku vyměření starobního důchodu dle zákona o důchodovém pojištění.

1 Malá důchodová reforma (ve vazbě na nález Ústavního soudu ČR Pl. ÚS 8/07 - viz Sbírka zákonů č. 135/2010) měla postupný náběh od 30. 9. 2011 do 31. 12. 2014.

Černá, J.; Vacík, A. (2005). Právo sociálního zabezpečení v rámci Evropské unie. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 222 s. ISBN 80-8689814-8 ČSSZa. (2021) Koordinace sociálního zabezpečení. Dostupné z: <https://www.cssz.cz/web/cz/koordinace-socialnihozabezpeceni> ČSSZb. (2021) Otevřená data: Průměrná výše důchodů v Kč u nově přiznaných důchodů v letech. Průměrná výše důchodu v ČR. Dostupné z: <https://data.cssz.cz/web/otevrenadata/graf-prumerna-vyse-duchodu-v-vc-u-nove-priznanychduchodu-v-letech>; <https://data.cssz.cz/web/otevrenadata/graf-prumerna-vyse-duchodu-v-cr> Hait, P.; Janský, P. (2013). Kdo je nejvíce zasažen růstem cen? Rozdíly v inflaci pro různé domácnosti. Studie 1/2013, 15. 3. 2017, Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu, projekt Národohospodářského ústavu AV ČR, v. v. i., 1-17. Dostupné z: https://idea.cergeei.cz/files/IDEA_Studie_1_2013.pdf Holman, R. (2002). Osobní účty ve zdravotním a penzijním pojištění. Vydání: Centrum pro ekonomiku a politiku v Praze. ISBN 80-86547-14-0.

Krebs, V.; Průša, L. (2007). Možnosti řešení současných problémů systému důchodového pojištění. ACTA VŠFS - Ekonomické studie a analýzy, ročník 1, 2/2007, 20-35, ISSN pro elektronickou verzi 1802-7946 (www.vsfs.cz/acta). Dostupné z: <https://www.vsfs.cz/periodika/acta-2007-2-02.pdf> Krebs, V. (2010). Sociální politika. 5. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika. ISBN 978-80-7357-585-4.

MPSV (2019). Zpráva o stavu důchodového systému ČR a o jeho předpokládaném vývoji se zřetelem na demografickou situaci ČR a na očekávaný populační ekonomický vývoj. MPSV. Dostupné z: https://www.komora.cz/files/uploads/2019/06/ma_ALBSBCLD4MQD.pdf Nález č. 135/2010 Sb., Nález Ústavního soudu ČR ze dne 23. 3. 2010 ve věci návrhu na zrušení § 15 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (Pl. ÚS 8/07) Nařízení vlády č. 42/1953 Sb., Vládní nařízení o opatřeních v oboru mezd, důchodů a některých sociálních dávek v souvislosti se zrušením lístkového systému zásobování Nařízení vlády č. 227/1995 Sb., kterým se stanoví pro účely důchodového pojištění výše všeobecných vyměřovacích základů za období před rokem 1995 a výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 1994 Nařízení vlády č. 325/2016 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2015, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2015, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2017 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2017 a o zvýšení důchodů v roce 2017 Nařízení vlády č. 343/2017 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2016, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2016, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2018 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2018 a o zvýšení důchodů v roce 2018 Nařízení vlády č. 213/2018 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2017, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2017, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2019 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2019 a o zvýšení důchodů v roce 2019 Nařízení vlády č. 260/2019 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2018, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2018, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2020 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2020 a o zvýšení důchodů v roce 2020 Pilný, J. (2001). Návrh důchodové reformy v ČR. Scientific papers of the University of Pardubice. Series D Faculty of Economics and Administration. 6 (2001). ISSN 1211-555X. Dostupné z: [https://dspace-upce.cz/handle/10195/32255](https://dspace.upce.cz/handle/10195/32255) Potůček, M. (2018). České důchody. 1. vydání: Univerzita Karlova. ISBN 978-80-246-4236-9 Příb, J. (2004). 40 otázek a odpovědí z praxe - Důchodové pojištění a související problematika. ASPI Publishing. ISBN 80-7357-022-X Příb, J. (2012). Kdy do důchodu a za kolik. 13. aktualizované vydání: GRADA Publishing, a. s. ISBN 978-80247-4090-4 Rytířová, L. (2013). Důchodový systém v České republice. 1. vydání: Nakladatelství ANAG. ISBN 978-807263-821-5 Sdělení č. 416/1991 Sb., Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách (č. 128) Sdělení č. 461/1991 Sb., Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o minimální normě sociálního zabezpečení (č. 102) Sdělení č. 90/2001 Sb., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Evropského zákoníku sociálního zabezpečení Šatava, J.; Pertold, F. (2017). Příjmy seniorů: práce, nástupní důchody a jejich valorizace. IDEA PRO VOLBY 2017. Studie 9/2017, červen 2017. Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu (IDEA). Vydavatel: Národohospodářský ústav AVČR, v.v.i., s. 1-24. Dostupné z: https://idea.cerge-ei.cz/files/IDEA_Studie_9_2017_Prijmy_senioru/mobile/index.html#p=13 Šimková, M.; Sixta, J. (2013). Vývoj životní úrovně osob v důchodovém věku. Acta Oeconomica Pragensia, 21 (3), 14-31, ISSN 0572-3043.

Vostatek, J. (2016). Zvyšování českých starobních důchodů: Jak dál? Dostupné z: <https://is.vsfs.cz/publication/6385/J-Vostatek-Zvysovani-ceskych-starobnichduchodu-jak-dal-odborny-clanek.pdf> Vyhláška č. 208/2014 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2013, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2013, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2015 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2015 a o zvýšení důchodů v roce 2015 Vyhláška č. 244/2015 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2014, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2014, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2016 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2016 a o zvýšení důchodů v roce 2016 Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů Zákon č. 362/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 Zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí Zákon č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (tzv. malá důchodová reforma) Zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření Zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření Zákon č. 203/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony Zákon č. 244/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Ing. Jiří Vopátek, Ph. D.

(jiri.vopatek@vse.cz; jvopatek@centrum.cz) působí jako odborný asistent a současně i jako vedoucí Katedry společenských věd Fakulty managementu VŠE v Praze (Prague University of Economics and Business, Faculty of Management, **Department of Social Sciences**), Jarošovská 1117/II, 377 01 Jindřichův Hradec, Česká republika. Zaměřuje se zejména na problematiku důchodového systému v České republice a veřejné finance.

Z nových publikací VÚPSV KROUPA, Aleš a kol.: Zkracování pracovní doby. Praha: VÚPSV, v. v. i., 2020. 89 s., lit., obr., tab., příl. - ISBN 978-80-7416-394-4 (print); 97880-7416-395-1 (pdf) Publikace shrnuje zkušenosti ze zemí, které zavedly zkrácení pracovní doby, a ukazuje, že tato změna může znamenat nárůst pracovní migrace (a to i té nelegální) a že může vést také k tomu, že někteří zaměstnavatelé přistoupí k navýšení přesčasové práce.

Naopak mezi pozitivní dopady, které se na mezinárodní úrovni uvádějí v souvislosti se zkrácením pracovní doby, patří zejména zlepšení zdravotního stavu, méně stresové zátěže, lepší psychická pohoda pracujících a více možností sladit rodinný a pracovní život. Celý text je dostupný zde: http://praha.vupsv.cz/Fulltext/vz_481.pdf SCHEBELLE, Danica a kol.: Program kvalifikovaný zaměstnanec (dříve Režim Ukrajina) v reflexi členů Konfederace zaměstnavatelských

a podnikatelských svazů ČR. Praha: VÚPSV, v. v. i., 2020. 81 s., lit., obr., tab., příl., ISBN 97880-7416-398-2 (print); 978-80-7416-399-9 (pdf) Monografie zjišťuje a vyhodnocuje zkušenosti zaměstnavatelů, kteří získali pracovníky z Ukrajiny prostřednictvím Programu kvalifikovaný zaměstnanec (dříve Režim Ukrajina). Z reflexe daného programu dotázanými zaměstnavateli vyplynuly některé obtíže a kritické připomínky, celkově však byl program hodnocen pozitivně. Celý text je dostupný zde: http://praha.vupsv.cz/Fulltext/vz_482.pdf Komentář: Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována. Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2020 (13 766 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 (14 744 Kč) je větší oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (14 011 Kč) o částku 733 Kč, tj. o 5,23 % více. V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. Dopad legislativně nastavené valorizace lze pozorovat i v této variantě PTJ, kdy procentní výměra stanovená v roce 2019 (12 921 Kč) a 2020 (13 766 Kč) dosahuje po valorizaci (r. 2020 a 2021) v roce 2021 vyšší částky (14 720 Kč, 14 744 Kč) oproti nově stanovené procentní výměře pro rok 2021 (14 011 Kč).

Komentář: Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována. Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2020 (15 600 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 (16 708 Kč) je větší oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (15 878 Kč) o částku 830 Kč, tj. o necelých 5,23 % více. V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. V této variantě je rovněž pozorovatelná situace, kdy procentní výměra stanovená v roce 2019 (14 642 Kč) a 2020 (15 600 Kč) dosahuje po valorizaci (r. 2020 a 2021) v roce 2021 vyšší částky (16 660 Kč, 16 708 Kč) než nově stanovená procentní výměra pro rok 2021 (15 878 Kč).

Komentář: Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována. Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2020 (17 432 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 (18 670 Kč) je větší oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (17 744 Kč) o částku 926 Kč, tj. o necelých 5,22 % více. V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. I v této variantě lze pozorovat, že procentní výměra stanovená v roce 2019 (16 362 Kč) a 2020 (17 432 Kč) dosahuje po valorizaci (r. 2020 a 2021) v roce 2021 vyšší částky (18 597 Kč, 18 670 Kč) než nově stanovená procentní výměra pro rok 2021 (17 744 Kč). Komentář: Ověření hypotézy I (1): v letech 2016-2021 je vždy nově stanovená procentní výměra vyšší oproti minulému roku. Závěr: hypotéza I je vždy verifikována. Ověření hypotézy II (2): procentní výměra stanovená v roce 2020 (19 876 Kč) a valorizovaná pro rok 2021 (21 288 Kč) je větší oproti nově stanovené procentní výměře v roce 2021 (20 232 Kč) o částku 1 056 Kč, tj. o téměř 5,22 % více. V tomto případě je hypotéza II dle výše uvedeného vztahu (2) falzifikována. Procentní výměra stanovená rovněž v roce 2019 (18 655 Kč) a 2020 (19 876 Kč) dosahuje po valorizaci (r. 2020 a 2021) v roce 2021 vyšší částky (21 182 Kč, 21 288 Kč) než v případě nově stanovené procentní výměry pro rok 2021 (20 232 Kč). Zdroj: vlastní výpočty a zpracování Poznámka Vyloučená doba (nemoc apod.) je pro celé období ve všech variantách uvažována s hodnotou 0. Hodnota 1,0 všeobecného vyměřovacího základu je dána příslušným právním předpisem (nařízení vlády č. 227/1995 Sb. a následující). Měsíční částka je v případě násobku 0,5; 0,7; 1,3 a 1,6 zaokrouhlena vždy na celé Kč nahoru. x - všeobecný vyměřovací základ (VVZ) je pro rok 2020 dán odhadem růstu nominální průměrné mzdy (5 %) ve výši 36 505 Kč. * - přestupný rok Pro všechny situace je v celém období uvažována tzv. vyloučená doba na úrovni 0.

Foto popis: Tabulka 3: Roční vyměřovací základy v jednotlivých variantách výpočtu pro modelové situace dle příslušného násobku vymezené průměrné mzdy (PTJ)

Slavia v Olomouci a s Plzní, Sparta v Liberci, LM: Real-Chelsea, PSG-City, EL: MU-AS Řím, PL: MU-Liverpool! [URL](#)
[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.04.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.04.2021 17:12, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

O prvním květnovém víkendu pokračuje česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal, ČT Sport) již 30. kolem. Slavia může rozhodnout o svém třetím titulu v řadě ve šlágru kola s Viktorií Plzeň v Edenu (neděle, 19.30 hodin), Sparta hraje v Liberci (neděle, 17.00 hodin).

Anglická Premier League (Premier Sport) má na programu 34. kolo (mj. Manchester United – Liverpool, neděle, 17.30 hodin). Pokračují i italská Serie A (Digi Sport), francouzská Ligue 1 (NOVA Sport) a španělská La Liga (Digi Sport). Dále se hraje rovněž turecká Süperliga (dvě kola, Sport 1 a 2), švýcarská Superliga a rakouská bundesliga (vše Arena Sport), slovenská Fortuna liga (RTVS 2 a Orange Sport), americká MLS (NOVA Sport) a skotská Premiership (Premier Sport, Rangers – Celtic, neděle, 13.00 hodin).

V Německu je v pátek a v sobotu na programu semifinále Německého poháru (NOVA Sport 2).

A už v týdnu se uskuteční úvodní semifinálové duely Ligy mistrů (Real Madrid – FC Chelsea, úterý, 21.00 a PSG – Manchester City, středa, 21.00, obojí O2 TV Sport) a Evropské ligy (Manchester United – AS Řím, ČT Sport a Villarreal – Arsenal, NOVA Sport 1, obojí čtvrtek, 21.00 hodin).

Ve středu jsou také na programu zápasy Českého poháru/MOL Cupu (ČT Sport, mj. dohrávané čtvrtfinále Olomouc – Slavia, 14.30 hodin).

PONDĚLÍ 26. DUBNA 2021

17.55 (výkop 18.00): Karlsruher SC – FC Erzgebirge Aue (dohrávané utkání 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.

18.25 (výkop 18.30): FC Turín – SSC Neapol (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.

20.00: TIKI-TAKA 29 (talk show po 29. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.25 (výkop 20.30): SV Darmstadt 98 – VfL Bochum (utkáni 31. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.

20.40 (výkop 20.45): Lazio Řím – AC Milán (utkáni 33. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.

20.40 (výkop 20.45): Clermont Foot – LB Chateauroux (utkáni 35. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Leicester City – FC Crystal Palace (utkáni 33. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): SD Eibar – Real Sociedad San Sebastián (utkáni 35. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
22.25: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 29. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

ÚTERÝ 27. DUBNA 2021

10.00: TIKI-TAKA 29 (talk show po 29. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal v 17.00 hodin.
11.05: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 29. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
18.25 (výkop 18.30): 1. FC Norimberk – Holstein Kiel (dohrávané utkání 29. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1.
20.20 (výkop 21.00): Real Madrid – FC Chelsea (první úvodní semifinálové utkání Ligy mistrů) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
23.00: Sestřih z úterního úvodního semifinálového utkání Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza v 5.10 hodin.

STŘEDA 28. DUBNA 2021

8.45: Sestřih z úterního úvodního semifinálového utkání Ligy mistrů – ČT Sport.
13.40 (výkop 14.00): Sigma Olomouc – Slavia Praha (dohrávané čtvrtfinálové utkání Českého poháru/MOL Cup) – ČT Sport. Záznam ve 23.50 hodin.
15.00: Göztepe – Trabzonspor (utkáni 38. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 22.45 hodin.
16.55 (výkop 17.00): Viktoria Plzeň – FK Teplice (první semifinálové utkání Českého poháru/MOL Cupu) – web ČT Sport/ČT Sport. Záznam ve čtvrtek v 6.00 hodin.
18.25 (výkop 18.30): SpVgg Greuther Fürth – SV Sandhausen (dohrávané utkání 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1.
18.30: FC Red Bull Salzburg – Wolfsberger AC (utkáni 28. kola skupiny o titul rakouské bundesligy) – Arena Sport 1.
18.55 (výkop 19.00): Athletic Bilbao – FC Valladolid (dohrávané utkání 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
20.20 (výkop 21.00): FC Paris Saint-Germain – Manchester City (druhé úvodní semifinálové utkání Ligy mistrů) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.45 (záznam, výkop 19.30): Galatasaray Istanbul – Konyaspor (utkáni 38. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
23.00: Sestřih ze středečního úvodního semifinálového utkání Ligy mistrů – ČT Sport. Repríza ve 4.50 hodin.

ČTVRTEK 29. DUBNA 2021

8.20: Sestřih ze středečního úvodního semifinálového utkání Ligy mistrů – ČT Sport.
17.20: Fotbal – Extra (pozvánka na 30. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 2.00 hodin.
18.25 (výkop 18.30): Hamburger SV – Karlsruher SC (dohrávané utkání 30. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 1.
18.55 (výkop 19.00): FC Barcelona – FC Granada (dohrávané utkání 33. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
19.30: Alanyaspor – Fenerbahce Istanbul (utkáni 38. kola turecké Süperligy) – Sport 2.
20.45 (výkop 21.00): Manchester United – AS Řím (první úvodní semifinálové utkání Evropské ligy) – ČT Sport, slovenská RTVS 2 (Dvojka). ČT Sport záznam ve 2.20 hodin.
20.55 (výkop 21.00): FC Villarreal – FC Arsenal (druhé úvodní semifinálové utkání Evropské ligy) – NOVA Sport 1.
23.30: Sestřihy z úvodních čtvrtěčných semifinálových utkání Evropské ligy – NOVA Sport 1.

PÁTEK 30. DUBNA 2021

13.50: Fotbal – Extra (pozvánka na 30. kolo české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
14.20 (výkop 14.30): FK Ústí nad Labem – 1. SK Prostějov (utkáni 21. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam v 1.10 hodin.
20.25 (výkop 20.30): Werder Brémy – RB Lipsko (první semifinálové utkání Německého poháru/DFB Pokal) – NOVA Sport 2, německá ARD.
20.55 (výkop 21.00): FC Southampton – FC Leicester City (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): Celta Vigo – UD Levante (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): Olympique Marseille – Racing Štrasburk (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.

SOBOTA 1. KVĚTNA 2021

13.25 (výkop 13.30): FC Crystal Palace – Manchester City (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 23.00 hodin.
13.55 (výkop 14.00): SD Eibar – Deportivo Alavés (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1. Digi Sport 3 záznam ve 22.55 hodin.
14.15 (výkop 14.30): FC DAC 1904 Duajská Streda – MŠK Žilina (utkáni 7. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka).
14.50 (výkop 15.00): Slezský FC Opava – Bohemians Praha 1905, 1. FK Příbram – Dynamo české Budějovice (utkáni 30. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznamy ve 22.00 hodin a ve 24.00 hodin.
14.55 (výkop 15.00): Hellas Verona – Spezia Calcio (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 2. Záznam ve 22.45 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Brighton nad Hove Albion – FC Leeds United (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
16.10 (výkop 16.15): FC Elche – Atlético Madrid (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
16.40 (výkop 17.00): 1. FC Slovácko – FK Mladá Boleslav (utkáni 30. kola české Fortuna:liga) – ČT Sport. Záznam ve 2.30 hodin.
16.55 (výkop 17.00): FC Paris Saint-Germain – RC Lens (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
17.55 (výkop 18.00): FC Crotone – Inter Milán (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
18.25 (výkop 18.30): FC Chelsea – FC Fulham (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
18.25 (výkop 18.30): SD Huesca – Real Sociedad San Sebastián (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
19.10 (výkop 19.30): Baník Ostrava – Zbrojovka Brno (utkáni 30. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
19.30: Besiktas Istanbul – Hatayspor (utkáni 39. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 22.45 hodin.
20.25 (výkop 20.30): Borussia Dortmund – Holstein Kiel (druhé semifinálové utkání Německého poháru/DFB Pokal) – NOVA Sport 2, německá ARD.

20.30: FC Basilej 1893 – FC St. Gallen 1879 (utkáni 32. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): AC Milán – Benevento Calcio (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
20.55 (výkop 21.00): FC Everton – FC Aston Villa (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – Osasuna Pamplona (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
21.45 (výkop 21.30): Dynamo Houston – FC Los Angeles (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 1
22.55 (záznam, výkop 21.00): OSC Lille – OGC Nice (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.

NEDĚLE 2. KVĚTNA 2021

12.15: ADO Den Haag – Feyenoord Rotterdam (utkáni 31. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v 18.30 hodin.
12.25 (výkop 12.30): Lazio Řím – FC Janov (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 1. Digi Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.
12.55 (výkop 13.00): FC Rangers – Celtic Glasgow (utkáni 36. kola skupiny o titul skotské Premiership) –

Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport). Záznam ve 22.25 hodin.

13.55 (výkop 14.00): Real Valladolid – Real Betis Sevilla (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2. Digi Sport 1 záznam ve 23.00 hodin.
14.30: Ajax Amsterdam – FC Emmen (utkáni 31. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena 2 záznam ve 20.15 hodin.
14.50 (výkop 15.00): FK Jablonec – Sigma Olomouc, FK Teplice – Fastav Zlín, FK Pardubice – MFK Karviná (utkáni 30. kola české Fortuna:ligy) – streaming O2 TV Fotbal.
14.55 (výkop 15.00): FC Newcastle United – FC Arsenal (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
14.55 (výkop 15.00): SSC Neapol – Cagliari Calcio (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
14.55 (výkop 15.00): Sassuolo Calcio – Atalanta Bergamo (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 3.
15.00 (výkop 15.05): FC Lorient – SCO Angers (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.
16.00: FC Servette Ženeva – BSC Young Boys Bern (utkáni 32. kola švýcarské Superligy) – Arena Sport 2.
16.10 (výkop 16.15): FC Villarreal – FC Getafe (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
16.30 (výkop 17.00): Slovan Liberec – Sparta Praha (utkáni 30. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal (od 16.50 hodin). O2 TV Fotbal záznam ve 22.00 hodin.
16.45: PSV Eindhoven – SC Heerenveen (utkáni 31. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
17.00 (výkop 17.05): HSC Montpellier – AS Saint-Étienne (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 2.
17.25 (výkop 17.30): Manchester United – FC Liverpool (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
17.40 (výkop 18.00): FC Spartak Trnava – ŠK Slovan Bratislava (utkáni 7. kola nadstavbové skupiny o titul slovenské Fortuna ligy) – slovenská TV Orange Šport.
17.55 (výkop 18.00): Udinese Calcio – Juventus Turín (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): FC Granada – FC Cádiz (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
19.00 (výkop 19.30): Slavia Praha – Viktoria Plzeň (utkáni 30. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam ve 24.00 hodin.
19.05 (výkop 19.00): SC Nashville – FC Inter Miami (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 1.
19.30: Gençlerbirliği – Galatasaray Istanbul (utkáni 39. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 22.15 hodin.
20.10 (výkop 20.15): Tottenham Hotspur – FC Sheffield United (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
20.40 (výkop 20.45): Sampdoria Janov – AS Řím (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Valencie – FC Barcelona (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 2.
22.20: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 30. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.55 hodin.
23.45 (záznam, výkop 21.00): AS Monako – Olympique Lyon (utkáni 35. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.
3.20 (výkop 3.00): FC Seattle Sounders – Los Angeles Galaxy (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 1.

PONDĚLÍ 3. KVĚTNA 2021

8.25: Studio fotbal – Dohráno (zpravodajství z 30. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.05 hodin.
15.00: Kasimpasa – Alanyaspor (utkáni 39. kola turecké Süperligy) – Sport 2.
17.55 (výkop 18.00): 1. FSV Mainz/Mohuč 05 – Hertha BSC Berlín (dohrávané utkáni 29. kola německé bundesligy) – Digi Sport 2.
18.55 (výkop 19.00): FC West Bromwich Albion – FC Wolverhampton Wanderers (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
19.30: Fenerbahce Istanbul – Erzurumspor (utkáni 39. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 4.00 hodin.
20.00: TIKI-TAKA 30 (talk show po 30. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.25 (výkop 20.30): Fortuna Düsseldorf – Karlsruher SC (dohrávané utkáni 28. kola druhé německé bundesligy) – Digi Sport 3.
20.40 (výkop 20.45): FC Turín – FC Parma (utkáni 34. kola italské Serie A) – Digi Sport 2.
20.40 (výkop 20.45): Grenoble Foot 38 – Clermont Foot (utkáni 36. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Sevilla – Athletic Bilbao (utkáni 34. kola španělské La Ligy) – Digi Sport 1.
21.10 (výkop 21.15): FC Burnley – FC West Ham United (utkáni 34. kola anglické Premier League) – Premier Sport (Digi Sport + O2 TV Sport).
21.40: Studio fotbal – Dohráno plus (rozšířené zpravodajství z 30. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.45 hodin.
zdroj foto: Football 24 News

Mezinárodní Rada pro hodnocení tvůrčí činnosti dokončila vnitřní hodnocení vědecké činnosti na Univerzitě Karlově, o čemž jsme již informovali. Jak v rozsáhlém hodnocení dopadly jednotlivé fakulty?

Univerzita Karlova po dvou letech dokončila vnitřní hodnocení své vědecké činnosti. „Je to poprvé, co se kterákoliv česká univerzita pokusila z vlastní iniciativy o takto komplexní, kritické a maximálně nezávislé hodnocení své vědecké činnosti za pomoci mezinárodního panelu,“ říká prorektor UK pro vědeckou činnost profesor Jan Konvalinka. Výsledky by měly sloužit k dalšímu rozvoji vědecké a tvůrčí činnosti na UK. Světovou známku „A“ dostal ekonomický ústav CERGE UK (působící ve společném výzkumném pracovišti s Národohospodářským ústavem AV ČR jako CERGE-EI), výborné hodnocení „B+“ obdrželo pět fakult: jmenovitě MFF UK, PŘF UK, 1. LF UK, FaF UK a FF UK.

Jak v hodnocení vědy a výzkumu dopadly jednotlivé fakulty?

Katolická teologická fakulta: C+

KTF UK byla hodnocena ve čtyřech oblastech: teologie jakožto hlavní obor (C), dějiny umění (B), historie (B) a filosofie s etikou (C+). Přestože peer review přineslo slušné hodnocení, panelisté upozorňovali, že je kladen malý důraz na publikování v mezinárodních časopisech, zvláště s velkým impaktem. Katolická teologická fakulta neměla v hodnoceném období držitele významných mezinárodních grantů, ačkoli se zvyšuje úspěšnost v domácích grantech. Analýza doporučuje více úsilí v lákání mladých talentů a posílení mezinárodní spolupráce.

KTF UK vyniká v dějinách umění a historii; panelisté ocenili například knižní monografii Petra Kubína Svatý Vintř (2016), teologické práce Davida Vopřady, dále Prokopa Sousedíka a Davida Svobody (logika). Vyzdvihli i praktické využívání výzkumných výsledků, a tedy společenský dopad plus svazky v knihovně: kolem 200 tisíc kusů.

Evangelická teologická fakulta: B

ETF UK byla hodnocena v šesti oblastech: stěžejní teologie (B), historie (B), filosofie s etikou (C) a menší disciplíny sociální práce, judaistika a religionistika. V průměru poměrně hodně článků z teologie se dostává do mezinárodních časopisů v databázi Scopus. Evaluátoři pozitivně hodnotili úsilí v získání nadnárodních grantů a zavádění mezinárodních výzkumných i vědeckých aktivit. Evangelická teologická fakulta má funkční systém podpory mladých výzkumníků. Díky členství v řadě organizací je viditelná ve světě.

Na ETF UK byly jakožto významné oceněny například tyto výstupy, všechny z teologie: monografie Jana Rückla vydaná ve Fribourgu A Sure House (2016), dále práce od Timothy Nobleho, kniha Acting for Others (2017) Michaely Kušnierkové z Minneapolis, studie Kateřiny Bauerové, Jana Duška nebo Ivany Noble v časopise Harvard Theological Review.

Husitská teologická fakulta: D+

HTF UK se dostalo známek ve čtyřech kategoriích: teologie (C), judaistika (D+), sociální práce (C) a religionistika (D); nehodnotila se ovšem filosofie, etika či pedagogika, v níž působí četné osazenstvo fakulty. Zpráva uvádí, že na fakultě nejsou držitelé významných mezinárodních grantů, domácí a interní granty ale Husitská teologická fakulta získává. Hodnotitelé doporučují zvýšit míru spolupráce se zahraničím a využít i silný doktorský program pro mladé naděje.

Mezi zajímavými výstupy HTF UK byla zařazena studie děkanky Kamily Veverkové o české religiozitě v 19. století, kapitola Noemi Bravené věnovaná rozhovorům o duši v knize vydané v Kasselu (2018), dále práce Davida Biernota, Christa Lombaarda anebo článek Zdeňka Vojtíška zabývající se novými náboženskými hnutími (i jógou či tantrou).

Právnická fakulta: B

PF UK je zakládající součástí Univerzity Karlovy s „dobrou mezinárodní reputací“, začíná hodnotící summary, jež zmiňuje i vazby na Ústavní soud, Nejvyšší soud a další vrcholné instituce. Z hodnocených výstupů bylo 47 procent hodnoceno „velmi dobře“, někdy i jako excelentní – obecný standard právních disciplín je dobrý. Publikování v nejvýznamnějších časopisech dle AIS a horních kvartilech má rezervy, byť je na srovnatelné úrovni Vídně či Heidelbergu. Právnická fakulta se má zlepšit v počtech zahraničních grantů a doktorandů.

Evaluace připomíná, že právní věda má výrazný národní charakter a že citace na Web of Science nejsou všeřikající, nicméně vyzdvihuje top počiny. Celkový počet výstupů je vysoký – zahrnuje též monografie. Předními autory jsou Veronika Bílková, děkan Jan Kuklík, Monika Pauknerová, Magdalena Pfeiffer, Pavel Šturma, Luboš Tichý či Michal Tomášek.

Filozofická fakulta: B+

Podle počtu akademiků je FF UK největší fakultou Univerzity Karlovy a pokrývá velkou škálu humanitních a společensko-vědních oborů. Výborně byla hodnocena ve většině a více než polovině disciplín (A, B+ a B). Obecně vysokou úroveň výzkumu dokládají články v mezinárodních časopisech. Silná je zvláště archeologie (včetně egyptologie - na snímku výstava Sluneční králové s objevy vědců UK), literatura, historie, lingvistika a religionistika; naopak přidat by měla třeba andragogika.

Filozofická fakulta získává mezinárodní granty, ale ne ty nejprestižnější. Láká nadějně vědce, je v organizacích. Šíře oborů FF UK (sídlící v osmi budovách a na desítkách ústavů/kateder) je prý taková, že ji hodnotitelé připodobňují spíše k „menší univerzitě“ a už neuvádějí konkrétní vědce. Co se týče výstupů v článcích na Web of Science, nejvíce jich vykazují lingvisté, nicméně v humanitách to nebývá zcela vypovídající – důležité jsou i monografie. Analýza zmiňuje podfinancování.

Fakulta sociálních věd: C+

FSV UK byla v osmi kategoriích zhodnocena takto: ekonomie, historie, veřejná politika a sociologie (vše B), dále mediální/komunikační studia, areálová studia a politologie (C+) a konečně antropologie (C). „V souhrnu je to solidní C+ v mezinárodním srovnání,“ uvádí report. Hodnotitelé pozitivně hodnotili intenzitu mezinárodní spolupráce v přílivu studentů i výzkumníků ze zahraničí, ale publikace a výzkum lze vylepšovat – cílit na kvalitnější časopisy a velké granty typu ERC. Fakulta sociálních věd v Praze má „veliký potenciál“.

Zpráva zmiňuje relativní novost FSV UK, je druhou nejmladší fakultou. Za úspěchy analyza označuje například studie v časopise World Politics (v první oborovém decilu), dobře si publikačně vedou ekonomové (mimo jiné i díky spolupráci s CERGE UK, jež by mohla být prý hlubší ve výuce), nebo slušivé umístění mediálních studií v oborovém mezinárodním rankingu QS World Survey.

Fakulta humanitních studií: B

FHS UK je nejmladší z fakult, nedávno slavila dvacetiny. Zpráva vyzdvihuje její mezioborový přístup, uchopení společenských výzev (migrace, gender) i novátorské obory: jako studia dlouhověkosti, jimž se věnuje Iva Holmerová nově oceněná Donatiem i zlatou medailí UK. Klíčové velké disciplíny jsou čtyři: filosofie a etika (C+), historie (B), sociologie (C) plus sociální a kulturní antropologie (B). Fakulta humanitních studií má „dynamiku“ a „originální profil“. Jako řada dalších se má zlepšit v získávání zahraničních grantů, internacionalizaci a podpoře mladých.

FHS UK vyniká ve studiu české historie, v antropologii i netradičních oborech; má neotřelé učence s řadou přesahů. Oproti její někdejší fragmentarizaci (sídlila totiž na řadě míst po celé Praze) může patrně pomoci nová, moderní budova v Troji – jako místo nezbytného setkávání a dialogu. Fakulta má kontakty v cizině, byť stěžejní osobnost Jana Sokola nedávno ztratila.

Pedagogická fakulta: C+

PedF UK je zavedenou univerzitní součástí, jejímž primárním úkolem je výchova učitelů a dalších pedagogických pracovníků pro školství. Výzkum Pedagogické fakulty byl zhodnocen ve čtrnácti kategoriích; vyniká z nich pedagogická psychologie (A), literatura (B+), historie či pedagogika (obojí B). Přestože řada studií v tuzemských časopisech dostala pochvalná hodnocení, až příliš málo se jich objevuje v impaktovaných žurnálech. Analýza vyzývá k větší internacionalizaci a zapojení mladých doktorandů do výzkumu a k náboru cizinců.

PedF UK má dle reportu rezervy v mezinárodní spolupráci a publikační praxi – zvláště má posílit ve studiích indexovaných v databázích Web of Science a Scopus, být se najdou i pozitivní výjimky. Dobrou kvalitu mívají monografie, metodologie a učební texty. Chválu si zasloužila účast osobností v řadě odborných organizací.

Pětice lékařských fakult UK

Hodnocení konstatuje, že pět medicínských fakult na jedné univerzitě (při celkem osmi v celé ČR) je neobvyklé a unikátní. Jako možnou výhodu vidí v možnosti zapojení jednotlivých klinických center do společných výzkumných projektů, jako se to úspěšně děje například v kardiologii (Prague Trials). Nevýhodou je ale značná fragmentace a neefektivní využívání zdrojů. Rada navrhuje ke zvážení centrální koordinaci výzkumných projektů a strategického plánování vědecké činnosti, jež by mohla být efektivnější než současná podoba. Výsledné hodnocení jednotlivých fakult bylo podle závěrečné zprávy nesmírně složité, protože každá fakulta je v některých oblastech excelentní a v jiných průměrná - někdy až podprůměrná.

Následná obecná doporučení jsou ale platná pro všechny fakulty: prioritou by mělo být zvýšení financování především prostřednictvím mezinárodních grantových soutěží; větší podpora vědeckých spoluprací mezi fakultami; systematické vzdělávání Ph. D. studentů a mladých vědeckých pracovníků v metodologii výzkumu (design studií, analýza dat), ale i psaní grantových aplikací; podpora a odměna zapojení výzkumníků do mezinárodních projektů; a zvýšení kvality publikační činnosti.

1. lékařská fakulta UK: B+

1. LF UK - jako největší a nejstarší lékařská fakulta - byla hodnocena v těchto oblastech: medicína a medicínské disciplíny (dle konkrétních oborů A až C+), biologie (B), farmacie (B) a psychologie (C+). 1. LF exceluje v řadě oborů, například kardiologii, neurologii, endokrinologii, nefrologii, chirurgii, toxikologii a psychiatrii. Naopak zlepšit by se měla například v onkologii a psychologii, navíc při přepočtu publikačních výstupů na počet výzkumníků oproti jiným fakultám mírně zaostává.

Podle hodnocení mezi nejúspěšnější vědce a vědkyně patří například: Aleš Linhart a Jaroslav Lindner (kardiologie), Vladimír Tesař (nefrologie), Karel Šonka (spánková medicína), David Cibula, Daniela Fischerová a Michal Zikan (gynekologie a porodnictví), Pavel Martásek a rektor Tomáš Zima (molekulární biologie a biochemie), Jan Škrha (endokrinologie), Hana Papežová (poruchy příjmu potravy).

2. lékařská fakulta UK: B

2. LF UK byla hodnocena v oblastech: medicína a medicínské disciplíny (dle konkrétních oborů známky A až C), biologie (C+) a psychologie (B). Laboratoř CLIP byla vyhodnocena jako nejúspěšnější v biomedicínském výzkumu nejen na 2. LF, ale i na celé UK a může být vzorem i pro další pracoviště. Mezi nejvíce citované vědce 2. LF a CLIP patří Jan Trka, Jan Starý, Ondřej Hrušák. Úspěšná je i skupina zabývající se základním i klinickým výzkumem epilepsie (Pavel Kršek, Vladimír Komárek, Petr Marusič). Mezi další úspěšné vědce 2. lékařské fakulty patří například Pavel Seeman (dětská neurologie), Tomáš Seeman (dětská nefrologie), Jan Lébl a Jan Cinek (dětská endokrinologie), Milan Macek a Zdeněk Sedláček (molekulární genetika).

3. lékařská fakulta UK: B

3. LF UK vznikla původně jako fakulta epidemiologie a veřejného zdraví. Studium medicíny na 3. LF prošlo reorganizací kurikula, kdy je učivo vyučováno v tematických blocích. Vědecky 3. LF vyniká v kardiologii, především zásluhou Petra Widimského (více v samostatném článku). Úspěšná je také v nefrologii (Ivan Rychlík) a mezinárodně známou je i v psychiatrii (Cyril Höschl, Martin Alda, Tomáš Hájek a další). Hodnocení vyzdvihuje vazbu na Národní ústav duševního zdraví (NÚDZ), který je hlavním psychiatrickým výzkumným centrem v ČR. Podle sebehodnocení má 3. LF mezi akademiky největší zastoupení mladých a žen.

Lékařská fakulta v Plzni UK: C+

LFP, nejmenší z lékařských fakult, se vědecky zaměřuje především na regenerativní medicínu a také výzkum sepse, antibiotické rezistence a virálních infekcí při transplantacích. V roce 2014 vzniklo Biomedicínské centrum při LFP, které umožňuje optimální využívání vědecké infrastruktury. Jeho vedoucím je Jaroslav Hrabák (na fotografii), který je podle hodnocení i jedním z neúspěšnějších vědců na LFP; zabývá se antibiotickou rezistencí. Hodnocení dále vyzdvihuje rostoucí počty zahraničních profesorů, postdoktorandů i doktorských studentů. V evaluaci je zdůrazněn i evropský projekt CHAPERON zaměřený na onkologický výzkum, jenž ovšem započal až v roce 2019 a do samotného hodnocení nebyl zařazen.

Lékařská fakulta v Hradci Králové UK: C+

LFHK je svou publikační činností srovnatelná s 3. LF a LFP. Na výzkumu úzce spolupracuje s Farmaceutickou fakultou UK, Fakultní nemocnicí v Hradci Králové a dalšími součástmi UK. Napomáhá tomu i nový univerzitní kampus Mephared, jenž si klade za cíl propojit hradecké fakulty a podpořit vznik interdisciplinárních výzkumných projektů. Zpráva jmenovitě vyzdvihuje vědecké úspěchy Jana Vojáčka (kardiologie), Mariana Kačerovského (gynekologie a porodnictví), Filipa Čečku (chirurgie). Zdůrazněna je i více než 25 let trvající akademická a vědecká spolupráce s prestižní americkou sítí nemocnic Mayo Clinic.

Farmaceutická fakulta v Hradci Králové UK: B+

FaF UK by podle hodnocení mohla být vzorem pro mezinárodní spolupráci, granty, motivaci mladých výzkumníků, ale i spolupráci s Lékařskou fakultou v Hradci Králové. Výzkum je zaměřen na tradiční, ale i moderní výzkumné směry zahrnující celý proces vývoje léku až po klinické zkoušky a regulace (fakulta má i svoji cvičnou lékárnu - na snímku dole). Mezinárodní granty umožnily zakoupení špičkového vybavení. FaF je držitelkou několika patentů, ale úspěšný přenos vědeckých poznatků do praxe zatím chybí.

Na FaF v současnosti běží dva mezinárodní výzkumné projekty spolufinancované z prostředků EU: STARSS a EFSA-CDN. Hodnotící zpráva chválí mezinárodní spolupráce probíhající i prostřednictvím zvaných přednášek a konferencí, přibližně třicet procent publikací vzniká ve spolupráci se zahraničními institucemi.

Přírodovědecká fakulta UK: B+

PřF UK byla hodnocena ve čtyřech oblastech, které se dále dělily do jednotlivých oborů: biologie (ekologie B, experimentální biologie B+), chemie (analytická, biochemie, anorganická, makromolekulární, organická, fyzikální - vše B), geografie (kartografie B-, demografie B, fyzická geografie A, regionální a politická geografie B, sociální geografie A), geologie a environmentální vědy (environmentální vědy, obecná a aplikovaná geologie, geodynamika, geochemie a mineralogie, paleontologie - vše B).

Všechny oblasti se podle hodnocení zlepšují a mají šanci stát se excelentními. Hodnocení vyzdvihuje především řadu úspěšných publikací či držitelů prestižních ERC (Matyáš Fendrych a Filip Kolář) a dalších mezinárodních grantů. Pozitivně hodnotí vybudování výzkumného centra BIOCEV či Centra pro cílenou syntézu a aplikace perspektivních materiálů (CUCAM) a Centra výzkumu patogenity a virulence parazitů (vedoucí projektu profesor Jan Tachezy). Zpráva ale poukazuje na značnou roztržitost fakulty a doporučuje větší spolupráci v rámci univerzity, ale i mezinárodně.

Matematicko-fyzikální fakulta UK: B+

MFF UK byla hodnocena v oblastech: fyzika (B), počítačové vědy (A a B) a matematika (B+ a B), v nichž byla během hodnoceného období velmi úspěšná s několika významnými výstupy, které získaly mezinárodní uznání, včetně několika grantů ERC (Ondřej Pejcha, Jiří Klimeš). Například fyzika na Univerzitě Karlově je dobře začleněna do mezinárodní výzkumné sítě a významně přispívá k velkým mezinárodním projektům a infrastrukturám. Velmi silná je i computer science, především skupina teoretické počítačové vědy, jež dosahuje nejvyššího mezinárodního uznání a podílí se na rychlém rozvoji oboru s obrovským potenciálem pro základní i aplikovaný výzkum.

Přítomnost talentovaných a aktivních mladých výzkumníků a výzkumnic je podle hodnotící zprávy dobrým ukazatelem vitality a potenciálu. Fakulta má plný potenciál k tomu, aby se v blízké budoucnosti stala plně konkurenceschopnou a dosáhla úrovně institucí s nejvyšším standardem. Za tímto účelem by měly být v různých oblastech definovány a pravidelně aktualizovány strategie výzkumu, aby bylo možné reagovat na aktuální vývoj. Zpráva doporučuje, aby fakulta opustila jistotu hlavních výzkumných proudů a zaměřila se na rizikovější, ale převratná témata.

Fakulta tělovýchovy a sportu UK: C+

FTVS UK byla hodnocena panelem sociologie a medicína. Hodnocení shrnuje, že FTVS UK kombinuje výuku a výzkum, který je už ze své podstaty značně interdisciplinární a zahrnuje oblasti jako vzdělávání a metodologii, psychologii, etiku a filosofii, historii, sociologii, biomechaniku a fyziologii, rehabilitaci, výživu i management, což komplikuje získávání financí. Do dalších let doporučuje zaměřit se na zvýšení publikačních výsledků a jejich prestiže – pouze šest z hodnocených publikací bylo publikováno v těch nejprestižnějších časopisech oboru.

Výzkumníci FTVS UK se věnují nejen biomechanice, ale i rehabilitaci a péči o fyzické i duševní zdraví - na snímku jedno z jejich pracovišť.

Centrum pro ekonomický výzkum a doktorské studium: A

CERGE UK, které propojuje know-how UK s Akademií věd v ústavu CERGE-EI, sází na excelentní výzkum, čemuž odpovídá známka A – jediná pro hodnocené součásti. CERGE pohodlně překonává v řadě ukazatelů i srovnávané zahraniční univerzity. Šíře zkoumaných témat v ústavu je veliká: týká se pracovního trhu, ekonometrie i politické ekonomie. Světových výsledků dosahuje v behaviorální ekonomii či makroekonomii. Analýza vyzdvihuje též účast tří nobelistů ve vědeckém boardu a získané granty Evropské výzkumné rady.

CERGE UK sází nikoliv na kvantitu, ale kvalitu – články v prvním decilu časopisů, dle výše AIS skóre a podobně. Report oceňuje i viditelnost výzkumníků na prvotřídních konferencích či v edičních radách. ERC nositeli jsou Filip Matějka (dvakrát) a Jakub Steiner. Hodnotitelé ve svém resumé navrhuji, zda by nešlo více využívat expertů pro výuku na **FSV UK**.

Centrum teoretických studií: B

CTS, jež je také společným pracovištěm Univerzity Karlovy a Akademie věd, bylo hodnoceno v pěti kategoriích: biologie (B+), historie s archeologií (B), filosofie a religionistika (C+), sociologie a ekonomie. Výzkumný poměr disciplín je docela nerovný, jasně dominuje biologie. Zpráva ovšem oceňuje právě interdisciplinární povahu Centra teoretických studií, jakéhosi malého, ale komplexního think-tanku, klubu, kde se biologie a výzkum biodiverzity potkává s matematikou, teoretickou fyzikou anebo sociologií. Šíře expertízy je veliká.

CTS má oporu v biologích, kteří publikují v elitních časopisech Nature i Science (například David Storch). Zpráva jmenuje i filosofii a fenomenologii (Archiv Jana Patočky), chválí mezinárodní kontakty, spolupráce a přednášky v cizině i veřejnou roli vědců v komunikování témat, jako jsou biodiverzita či klimatické změny.

Centrum pro otázky životního prostředí UK: B

COŽP bylo hodnoceno ve čtyřech oblastech: environmentální vědy (B+), ekonomické vědy (C), veřejná a sociální politika (B) a pedagogika (B). Status COŽP je jedinečný tím, že se v organizační struktuře nachází přímo pod vedením rektora a je z velké části financováno externími granty, což může do určité míry bránit dlouhodobému plánování a časově náročnějším a obsáhlejšími studii. Cílem je provádět výzkum a poskytovat odborné znalosti v široké oblasti související s životním prostředím, čímž se liší od ostatních součástí univerzity.

COŽP spolupracuje s vládními institucemi, parlamentními orgány, státní správou, nevládními organizacemi i s řadou akademických a výzkumných institucí. Dalším specifickým je značná interdisciplinarita výzkumů. Přestože je COŽP z hlediska počtu zaměstnanců poměrně malou jednotkou UK, hodnotitelé jej považují za dynamický a odborně zaměřený ústav. Vzhledem k vysokému vědeckému postavení zdůrazňují jeho efektivitu při získávání mezinárodních grantů. Pro stabilitu a udržitelnost výzkumů doporučují zajistit větší část jeho rozpočtu z institucionálního financování.

Článek vyšel v online magazínu Univerzity Karlovy Forum

Autoři: Pavla Hubálková, Martin Rychlík

Foto: archiv UK, fotografové UK

redakčně upraveno

ROZHOVOR: Vrbětice jako součást zpravodajské války? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: neviditelnypes.cz, Autor: Daniel Kaiser, Neviditelný pes, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 00:44, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 7 100 000

Předložené rozuzlení víc než šest let starého výbuchu v municičním skladu ve Vrběticích způsobilo i výbuch v domácí politice a vyvolalo mnoho otázek. O věrohodnosti policejní konstrukce a o bezpečnostně-politickém trojúhelníku USA–ČR–Rusko debatují bývalý náměstek ministerstva zahraničí a velvyslanec ve Francii Petr Drulák, vedoucí katedry východoevropských studií **FSV UK v Praze** Daniela Kolenovská, dlouholetý náměstek ředitele rozvědky (ÚZSI), dnes výzkumný pracovník CEVRO Jan Paďourek a konečně spolupracovník prezidenta Václava Havla a posléze zástupce ředitele rozvědky v letech 1993–1998 Rudolf Růžicka.

Dámo a pánové, dává vám úřední verze výbuchu ve Vrběticích smysl?

Paďourek: Mně to plně zapadá do kontextu toho, co zpravodajské služby dlouhodobě říkají. Ony to jak známo říkají v několika vrstvách. Pro mě je to jakési vyústění, i když tento případ má skutečně jaksí výbušnější charakter, a to nejen kvůli tomu výbuchu, ale i proto, že to je naprosto bezprecedentní útok.

Růžicka: Mně se naopak celý případ zdá bizarní, respektive jsem z něj dost v šoku. Začněme skutkovou podstatou: přijde mi maličko divné, a vyplývá to i z vystoupení IMAX Group, která ten sklad měla pronajatý, že zničehonic dva ruští občané, z nichž jeden byl údajně identifikován našimi službami už od ledna 2014, kdy prý byl v Praze, vstupují do areálu. Já vždycky zkoumám důvod, proč se něco stalo. Nejčastěji uváděný motiv v tomto případě je zabránit dodávkám střeliva a zbraní ukrajinské armádě, která bojovala se separatisty. A to si tedy nejsem jist, že ty zbraně z Vrbětic Ukrajinci opravdu potřebovali, pokud to tedy

opravdu byly lehké pěchotní zbraně. Každopádně vím, že když tajná služba připravuje takovou akci, je povinností každého řídicího důstojníka, jeho nadřízených a případně státních činitelů zkoumat rizika operace, porovnávat výnosy a možné náklady. Tady se fatálně narušily vztahy České republiky s Ruskou federací, podle mě na dlouhou dobu. To ta GRU i další, kteří o tom nad ní rozhodovali, museli zakalkulovat. Nevím, jestli by náhodou Rusové takové zásilce lehkých zbraní nemohli zabránit jiným způsobem. Takže tu mám lehké pochybnosti, nota bene když se pak řekne, že to způsobili dva ruští špioni, kteří se potulují Evropou a tu vyhodí sklad ve Vrbětčích, tam se neúspěšně pokusí zavraždit bulharského obchodníka se zbraněmi, nakonec se znovu neúspěšně snaží zabít svého bývalého kolegu Skripala v Salisbury. A částečně pod stejnou identitou. To mi tedy připadá, že v takovém případě jsou to normální paka a diletanti, nechápu, proč by pak měli následně od Putina dostat vysoké vyznamenání.

Paďourek: Já jsem v Rusku dlouhodobě pracoval a přicházel jsem zcela oficiálně do styku s představiteli ruských služeb, i když nikoli konkrétně s GRU, ale s FSB a SVR (civilní kontrarozvědka a rozvědka – pozn. red.). Typově a metodologicky jsou si ovšem ty organizace dost podobné. To, co říká Rudolf, že by měli předem udělat důkladnou rozvahu, tak oni přesně takhle nepracují. Místo aby metodicky zvažovali všechny možné důsledky své akce, mnohdy spíš pracují ve stylu ruských mafií. To znamená naprostý nezáměr o to, jestli v akci zabiju pět nebo deset lidí. Což se přesně ukázalo ve Vrbětčích. Položí nálož a nejsou ani schopni zajistit, aby ta nálož nebouchla v přítomnosti lidí. Z tohoto pohledu je celá věc daleko jednodušší. Oni prostě neberou ohledy.

Růžička: Honzo, ty tvrdíš, že v tom skladu byli Rusové, navíc že svou nálož špatně načasovali. Z vyjádření zaměstnanců IMAX Group tohle tedy moc nevyplyvá. Já pochybuji, že tam vůbec byli. Ale i pokud tam přišli, tak tam museli uložit bomby dvě. To je tak jednoduchá operace? ptám se.

Paďourek: Vycházím jen z informací volně dostupných. Nemám žádné tajné informace, jimiž předpokládám, disponuji zpravodajské složky, eventuálně politikové. Ale stále věřím, že jsme demokratický právní stát. A jestliže premiér zveřejní závěry bezpečnostních složek a vláda jde na hranu do té míry, že vyhostí 18 ruských diplomatů, tak si prostě myslím, že musí být nějaké přesvědčivé důkazy. Pokud by nebyly, tak to nemůže být nic jiného než zločinné spolčení zpravodajských služeb a politiků. A tomu já nevěřím.

Růžička: Já od roku 2003, kdy Američané ukazovali nezvratné důkazy o zbraních hromadného ničení v Iráku a britský premiér se na základě toho přidával k americké invazi a prezident Havel podepisoval dopis na podporu invaze, jsem k výrokům tajných služeb i politiků zdrženlivý. V této kauze, která se mi zdá velice hysterická a kde se téměř všichni snaží mluvit jedním hlasem, bych si přál větší zdrženlivost a větší distanci k prvotním zprávám.

Pane Druláku, co vy, přijímáte vládní verzi, nebo jste spíš zdrženlivý?

Drulák: Na jedné straně jsme ve středu zájmu ruských zpravodajských služeb, a to řadu let. Na druhé straně pokud by se ukázalo, že se celá akce stala tak, jak je nám předkládáno, by byla výjimečná. Tohle se vymyká dosavadní práci ruských zpravodajských služeb na českém území. Sdílím tytéž pochybnosti jako pan Růžička. Z toho, co je nám předkládáno o dvojici ruských agentů, člověk získá dojem, že to jsou jakýsi Pat a Mat, kteří chodí po Evropě a nikde nic nedokážou zařídit. Připadá mi, že autoři toho oficiálního narativu už to tentokrát trochu přehnali.

Kdo jsou autoři toho oficiálního narativu?

Drulák: Zpravodajské služby. Trochu bych polemizoval s tím, co říkal pan Paďourek, že když to prohlásí i vládní činitelé, určitě to musí být pravda. Tak to vůbec není. Premiérovi a ministru vnitra plus zahraničí prostě přišla na stůl zpráva od služeb, v ní služby psaly: My máme velmi vážné podezření. Já pochybuji, že mají i silné důkazy. Pokud je předloží, tak přehodnotím všechno, co jsem dosud říkal. Zatím ale důkazy nevidíme, zatím vidíme jen to, že dva agenti přijeli na Moravu, ubytovali se, nahlásili se do Vrbětč, přičemž se zdá, že tam ani nedorazili. Uvidíme. Nicméně když politikovi zpravodajská služba předkládá tento druh zpráv a patrně se přitom ještě zaštití potvrzením od jiné zpravodajské služby, například od americké, tak onen politik nemá kapacitu říct Ne. On ten výklad dostává jako fakta, a kdyby o něm začal pochybovat, tak pro ten případ má zpravodajská služba svoje vlastní nástroje, jak věc dostat do médií. Dnes máme už téměř institucionalizovanou vazbu mezi BIS a dvojicí Kundra–Spurný v časopise Respekt. Takže já mám dojem, že Babiš s Hamáčkem jednali pod tlakem, protože oni ani nemají kapacitu si takovou informaci vyhodnotit. Berou, co jim dají zpravodajské služby, a buď jim věří, nebo ne. Nemáte-li schopnost nebo kapacitu to věcně přezkoumat, je to nutně otázka důvěry. Řekl bych, že tady nám zpravodajské služby hodně dluží. Musí vytáhnout skutečné důkazy. A v tom bývají zpravodajci někdy až neuvěřitelně slabí. Příklad toho, jak pracují americké zpravodajské služby s veřejným míněním: Loni v létě Trump řekl, že se chce stáhnout z Afghánistánu. Najednou se v New York Times objeví zpráva, že Rusové v Afghánistánu vypisují odměny za hlavy amerických vojáků. Tato zpráva od zpravodajského zdroje celé stažení zhatila. A teď se jedná ukazuje, že ta zpráva nebyla podložená, jednak když stažení z Afghánistánu oznámí Biden, už služby nic nedělají. Že v Iráku lhali všichni, se celkem ví, ale určité chování těch služeb pokračuje do současnosti. Musíme vědět, že jsme součástí zpravodajské války.

A v jaké fázi teď podle vás je?

Drulák: Ve fázi mobilizace západního veřejného mínění. Že se naše zpráva objeví po šesti letech, zrovna ve chvíli, kdy se vyostřuje situace na Ukrajině, kdy se u nás horlivě diskutuje o tom, jestli Rosatom má být v tendru na Dukovany, nebo ne, to ať mi nikdo nevypráví o náhodě. Já v tom vidím vazby mezi naší kontrarozvědkou a některou z amerických zpravodajských služeb. Právě proto je třeba si ujasnit, do jaké míry je ta verze předložená v Respektu, která očividně pochází od zpravodajských služeb, podložená. To je teď naprosto zásadní otázka. Kdyby se ukázalo, že to tak bylo, jsou razantní opatření vůči Rusku zcela namístě.

Pane Paďourku, vy po Iráku a po tom, co po čtyři roky prováděly Trumpovi, hlavně americkým a do jisté míry ani britským zpravodajským službám věříte?

Paďourek: Budu teď hodnotit, kdy jsem sám ve službě pracoval, tedy do roku 2018: samozřejmě že věřím americkým a britským partnerům a věřím euroatlantické vazbě. Myslím, že naše spolupráce s nimi pokračuje a že je vzájemně velmi výhodná. To je hlavně velice důležitá výměna informací, podstatná jak pro Českou republiku, tak pro naše partnery. Ale ještě musím zareagovat na slova pana Druláka, který vlastně říká, že tuto zemi ovládají zpravodajské služby vypouštěním svých narativů na veřejnost, kdy se politici podle toho musejí chovat. S tím nemůžu souhlasit. Já jsem nikdy v životě nebyl přítomen situaci, kdy bychom ovlivňovali politiku.

Paní Kolenovská, vám ten příběh smysl dává?

Kolenovská: Jak já to sleduji, tak mi z toho vychází jedna věc: patrně hrozilo, že vicepremiér Hamáček odjede do Moskvy a něco tam podepíše. Z toho důvodu se služby rozhodly sdělit informaci dřív, než asi původně chtěly. Cesta do Moskvy přišla náhle, pan Hamáček není regulérní ministr zahraničních věcí. Bylo zjevné, že v Moskvě nebude řešit jen Sputnik. Proto jsme se asi my, veřejnost, dostali k informacím dřív, než byly služby připraveny je komunikovat. A jestli jim věřím? Moje bádání v archivu Ústavu pro studium totalitních režimů mi říká, že služby jsou schopny konstruovat jinou realitu a uvádět lidi do nejrůznějších situací. Ale nemyslím si, že dnes, kdy jednáme o tom, že se skrz výstavbu Dukovan spojenecky svážeme s jinou zemí, že by si naše služby s námi, tedy se svou vlastní společností, takto hrály. Takže ano, věřím. Mně to sobotní sdělení říká, že už na podzim 2014 se Rusko v členské zemi NATO a EU vojensky angažovalo kvůli konfliktu na Ukrajině. Tedy že už v říjnu 2014 pokládalo celou situaci za válečný stav a domnívalo se, že stojí proti totálnímu nepříteli, jak to Kreml interpretuje v poslední době prakticky neustále. S tím, že všechny způsoby boje s takovým nepřitelem, tedy s námi, jsou dovolené. Včetně Vrbětic.

Tady je otázka, jestli český stát vůbec věděl, že z Vrbětic mají jít nějaké zbraně na Ukrajinu.

Kolenovská: Předpokládám, že takto masivní převozy zbraní podléhají kontrole a že o nich stát ví.

Drulák: Kdepak. Jakýkoli obchod se zbraněmi s Ukrajinou by v té době byl ilegální. Tehdy vůbec nebylo přípustné, aby šly jakékoli zbraně na Ukrajinu, neřkuli do Sýrie. Na to bylo od české vlády jasné embargo. Neboli v médiích rozvíjený příběh by se dal vlastně vyložit tak, že se tu chystal ilegální obchod a Pat a Mat jej zhatili. Vůbec je ta ukrajinská stopa neuvěřitelně zavádějící. V té době Ukrajina fakt tento typ výzbroje nepotřebovala, potřebovala řeckněme vysoce vyspělé technologické zbraně. Ty ale ve Vrběticích nebyly, tam byl v podstatě šrot. A toho Ukrajina sama měla vrchovatě. To už bych si spíš uměl představit vývoz této zásilky do Sýrie. Každopádně pokud k tomu docházelo, bylo to celé šměčko, bez vědomí českého státu.

Abychom poodstoupili od této konkrétní zápletky k česko-ruským vztahům – jak se vyvíjí poměr Ruska, Rusů k nám za poslední roky?

Kolenovská: Já když jsem začala do Ruska jezdit, byl prezidentem Václav Havel a měli jsme velmi špatnou reputaci jako stát, který se podílel na bombardování bývalé Jugoslávie. Za Václava Klause žádná velká změna, až ve chvíli, kdy nastoupil Miloš Zeman, se naše reputace velmi zlepšila. Jeho nástupem na Hrad vznikla v Rusku zjevná naděje. Zároveň jsem ale měla pocit, že komunikace mezi politickými elitami nenalézá odezvu ve veřejnosti, že například české i ruské akademické výzkumy docházely k závěrům, které se naprosto míjely s tehdejšími politickým dialogem. Vyvrcholilo to česko-ruským diskusním fórem v Praze v létě 2018, kde my, čeští historici, jsme očekávali příjezd kolegů historiků z Ruska, se kterými se budeme bavit o společné paměti na komunistickou minulost. Výsledkem bylo, že s námi poseděli šéf MGIMO a šéf Ruské archivní služby, aby následně odešli do prezidentské kanceláře, vrátili se z Hradu a na tiskovce nám řekli, na čem jsme se prý s nimi dohodli. Přítom my s našimi ruskými kolegy-historiky spolupracovat umíme, některých z nich si hluboce vážím. Ale politické elity jako by zjevně měly jiné zájmy než praktickou spolupráci.

Zmínila jste, že Putin považuje Západ a nás v něm za totálního nepřítele. Odkdy?

Kolenovská: Rozhodně bych nemluvila o celé Putinově éře (premiérem se Vladimír Putin stal v roce 1999 – pozn. red.). Přelom

kladu do let 2007–2008, kdy Putin ve své známé řeči na každoroční bezpečnostní konferenci v Mnichově stanovil nové priority Ruska vůči světu. V Mnichově vlastně nově postuloval nepřátelský vztah mezi Západem a Ruskem, jakousi obnovu studené války. Jsou tu zajímavá historická srovnání. Já jsem zkoumala situaci v meziválečné době, kdy se Sovětský svaz vmanipuloval do postavení, v němž nebyl mezinárodně uznáván jako spolehlivý partner. Sledovala jsem, jak se chová stát bez dobrých vztahů do zahraničí, který není schopen získávat půjčky, technologie, je izolován a emigrovala z něj početná společenská elita. A během druhého Putinova prezidentství, tedy po roce 2011, se v podstatě Rusko dostalo do podobné situace. Dnes je ta země pod sankcemi, mezinárodně není spolehlivým partnerem, nevyskytuje se mezi státy, které podporují mezinárodní pořádek vytvořený po druhé světové válce. Rusko proto znovu musí hledat jiné cesty. Mezi válkami bolševici začali komunikovat se západními subkulturami, vyhledávali západní kritiky společnosti a vedli s nimi přednostní dialog. Předpokládali, že ty subkultury následně ovlivní i své vlády, pohnou je ke vstřícnější politice vůči Sovětům. Dnes je myslím jakýmsi ekvivalentem to, čemu říkáme hybridní válka. A zatímco mezi válkami se objevil Hitler a Sovětskému svazu se na vlně antifašismu podařilo vystavět hodnotový žebřík do mezinárodního společenství, po konci studené války Rusko žádný hodnotový žebřík, jímž by vystoupilo z ostrakizace, nenalézá. Nabízel se antiterorismus, teď pandemická situace, která by Moskvu mohla znovu vynést na úroveň respektovaného partnera. Ale zatím se jí to nedaří.

Není to proto, že Západ jim ten žebřík skopává, speciálně s terorismem? Ono kdyby se ukázalo, že zbraně z Vrbětice měly jít do Sýrie, tak by tam nejspíš šly proti režimu spojenému s Ruskem, ale na podporu islámských džihádistů.

Kolenovská: V 30. letech se Sovětům podařilo přesvědčit podstatnou část západní veřejnosti, že oni jsou jediní, kdo principiálně vzdoruje fašismu. Dnes ale víceméně každý stát bojuje proti terorismu, existuje i silná mezinárodní spolupráce proti terorismu.

Kdo jsou ty subkultury oslovované Rusy na Západě? Tehdy to byla řekněme levicová inteligence, kdo dnes?

Kolenovská: Antiglobalisté, určitě i ekologické hnutí, tradičně a paradoxně pacifisté. Samozřejmě nacionalisté. Mluví se například o spojení Ruska se separatisty v Katalánsku.

Drulák: Já myslím, že ruský vliv v tomto ohledu je obrovsky přeceňován. Mě překvapuje, jak v posledních letech ať se na Západě objeví cokoli, separatisté v Katalánsku, Žluté vesty ve Francii, každá politická vzpoura, hned se hledá ruská stopa. Není to zbytečné? Ty procesy přece mají svou logiku, kterou je vnitřní krize současných západních společností. Na to nepotřebujete Rusa. Že to Rusové ve svých médiích pak náležitě rozmáznou, je samozřejmě pravda. Oni vedou informační válku a vnímají to tak, že ji začal Západ a že oni mu teď dokážou vzdorovat těmiž zbraněmi. Česká republika je na straně Západu, jsme stranou toho konfliktu. Ale pokud chceme rozumět tomu, co se děje, tak se taky musíme podívat na svět ruskýma očima. Jinak nemáme vůbec šanci porozumět tomu, o co jde, budeme v nich vidět jen ztělesnění zla. Ne, Rusko má jasný velmocenský zájem, oni ho prosazují a prosazují ho velmi podobnými mocenskými prostředky jako my. Akorát že jsou jinak hodnotově nastavení, takže je u nich všechno o něco brutálnější než u nás.

Paďourek: Když jsme u té nutnosti podívat se na svět i ruským pohledem, doporučil bych čtenářům velice zajímavý článek Vladislava Surkova, který před několik roky publikoval úvahu Sto let samoty. Surkov, vlastně architekt donbaské krize, píše, že Rusko někdy v roce 2007, 2008 ztratilo poslední možnost spolupráce se Západem a vydalo se na cestu naprosté izolace, naprosté samoty.

Drulák: Zajímavý článek, četl jsem ho.

Kolenovská: O Putinovi se čím dál víc mluví jako o člověku náhodném, o člověku, který šel právě okolo, když byl Jelcin zbavován moci, aniž měl sám nějakou představu, co si s tou mocí počít. Lidé, kteří ho znali předtím, občas říkají, že absolutní moc Putina změnila i jako člověka. Když po osmi letech na špici konečně přišel s jistým konceptem, ten koncept nepočítal s tím, že by Rusko bylo státem, v němž lze moc legálně předávat. Opozice je posledních asi deset let naprosto vyřazována, represe má i hromadný charakter. Například teď 13. dubna bylo na setkání Všeruského fóra v Ismailovu zatčeno 130 delegátů najednou. Systém sahá k masové represí. Ta teze o Putinovi má pokračování: že dnes už prezident není ten, kdo stát řídí, že moc byla mezitím tiše předána policejním složkám. Samozřejmě pokud se z Ruska stává policejní stát v mezinárodní izolaci, potřebujete jako režim o to víc pěstovat obraz vnějšího nepřítele.

A nakonec: jaké dopady Vrbětice budou mít?

Růžička: Padla účast Rosatomu v Dukovanech. Mluvit o Rusku pozitivně je toxické. Myslím, že bude velký tlak na prezidenta Zemana, jemuž se tímto zmenšil manévrovací prostor, včetně nakládání s volebními výsledky na podzim. Mluví se o tom, že bezpečnostní složky dosáhly fenomenálního úspěchu. Při jmenování nových generálů jistě bude ve hře i jmenování ředitele BIS Michala Koudelky generálem. Jistě před srpnem, kdy mu vyprší současná funkce, uslyšíme argumenty, jaký je Koudelka muž na svém místě. Pokud se podíváme přes hranice, Biden má důvod říkat, že měl pravdu, když Putina označil za zabijáka. Amerika také může vyvinout ještě větší tlak na Německo, aby nedostavělo Nord Stream, pokud tedy ten tlak lze dál stupňovat.

Většina z vašich bodů jsou malé dobré zprávy pro Bidenovu vládu. Z toho plyne otázka, kterou už nakouzl Petr Druhlák: Jsou české zpravodajské služby příliš ve vleku spřátelených služeb, hlavně americké a britské?

Růžička: Pan Paďourek před chvílí pravil, že naše služby spolupracují se západními zpravodajskými službami. Já bych, Honzo, doplnil, a myslím, že neprozradím státní tajemství, že kromě výměny informací probíhají i některé společné zpravodajské akce. Jsem přesvědčen o tom, že o vypuštění informace v sobotu museli naši kolegové ze západních služeb přinejmenším vědět. Vůbec si nedovedu představit, že bychom je o tom neinformovali. Vaše formulace, že jsme snad až ve vleku jiných zpravodajských služeb, je příliš silná. Ale – a teď prosím vás mluvím velice hypoteticky, jako scenárista, jímž jsem kdysi byl – umím si představit, že nás Američané požádají, abychom tu informaci pustili ve chvíli, kdy se jim to hodí.

Paďourek: Za 25 let kariéry jsem nikdy nezažil, že by takhle někdo napřímo přišel. Kromě toho si nemyslím, že jsme ve vleku. Máme navzájem výhodnou spolupráci a jsme součástí euroatlantického prostoru.

Druhlák: Jsme malá země a máme malé aparáty. Jak diplomatické, tak zpravodajské. Takže pokud si chceme vytvořit komplexní představu o světě i ze zdrojů, které nejsou veřejně dostupné, tak potřebujeme, co nám dají spojenecké služby. Nedělejme si iluze – oni nám nedávají všechno, oni nám dávají jen ten typ informací, u kterého je pro ně výhodné, že ho máme a že s ním pracujeme. Jsme na nich závislí – informačně, technicky. Nijak to nedémonizují, koneckonců my jsme pod americkým jaderným deštníkem, takže to i bezpečnostně dává určitý smysl. Jen tyhle věci musejí mít určité limity. Musíme mít jasno v tom, že do některých věcí nepustíme ani Američany, musíme si říct, že do toho či onoho jim prostě nic není. V určitých věcech Američané budou rivalové a občas ekonomická konkurence. Já musím říct, že mně se vůbec nelíbilo to, že plukovník Koudelka obdržel od CIA vysoké americké vyznamenání. Já to vidím jako ocenění superloajálního spojence, který dělá něco, co Američanům vidí na očích. Kde je jeho primární loajalita? Je k jakému euroatlantickému prostoru, který vedou Spojené státy, nebo k české vládě? Nemám to u něho jasně zodpovězené. Taky mě jako občana pobouřilo, když plukovník Koudelka na Twitteru komentoval a hodnotil vystoupení českých politiků. Že se zachovali jako reprezentanti razantní a hrdé země. On tím akorát potvrdil, že Babiš s Hamáčkem udělali přesně to, co jim BIS předepsala. Co má šéf kontrarozvědky veřejně hodnotit politická rozhodnutí? Podle mě už jsou ti lidé tak unešeni svou mocenskou pozicí, že ztrácejí jakoukoli soudnost. Jenom za tohle by měl okamžitě opustit funkci.

Paďourek: Tak Michal Koudelka není zdaleka první ředitel české služby, který dostal vyznamenání od vlády Spojených států. A pokud jde o to veřejně komentování: v tom se za poslední dekádu svět výrazně změnil. Není to jen plukovník Koudelka, kdo čas od času vystoupí veřejně a řekne svůj názor, v západním světě je to dnes naprosto běžné. Ředitel britské zpravodajské služby je dnes mnohem viditelnější než řekneme před patnácti lety. Zpravodajské služby žijí v moderním světě a žijí s ním.

Nepotvrdil jste teď právě, na co si tu vaši skeptičtější oponenti celou dobu stěžují, že totiž tajné služby začaly moc mluvit do politiky?

Paďourek: Něco komentovat a něco ovlivňovat jsou dvě úplně jiné činnosti.

Vyšlo na The Conservative

Převzato z webu Konzervativní noviny se souhlasem redakce.

Kampaň nesmí být arogantní

TISK, Datum: 27.04.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 4, Autor: KRISTÝNA MACHÁČKOVÁ, Vydáno: 30 928, Prodáno: 24 046, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 01:26, Čtenost: 152 666, Rubrika: Domov, AVE: 46 186,44 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

PRAHA I když má podle výzkumů více než polovina populace pozitivní přístup k očkování, zájem je mezi různými skupinami nerovný. Hnout s tím může dlouho očekávaná vládní osvěta. „Kampaň nefunguje, když za ní stojí instituce, která nemá důvěru. Lidé už jsou také z covidu obecně unavení,“ řekl LN Dino Numerato, docent na katedře sociologie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**, který je od března zapojen do mezinárodního výzkumného projektu VAX-TRUST zaměřeného na vážavé přístupy k očkování.

LN Proč některé skupiny, jako třeba lidé žijící pod hranicí chudoby, mají menší zájem o očkování, i když je zdarma?

Neviděl jsem data, na kterých jsou tyto výsledky založeny. Jedno z možných hypotetických vysvětlení je, že si nemusí uvědomovat riziko spojené s neočkováním, nebo nemusí vnímat tak silně výhody spojené s očkováním, ať už se to týká jejich ekonomických aktivit nebo životního stylu, například cestování. Důvodem může být i vyšší nedůvěra v politické instituce a zdravotní, často nadnárodní autority, např. WHO. LN Mohl by jedním z aspektů být nerovný přístup k internetu, jakási digitální propast, když mnoho informací je online?

Určitě je to důležitá poznámka. Možná to nemusí být přímo digitální propast spojená s přístupem k internetu, jako spíše se schopností s internetem pracovat. Může to být spojeno také s vyšší mírou vystavení dezinformacím, které se často maskují odkazováním na výzkum a mohou jednotlivce znejistit. Tedy co se vztahu k očkování týká. Protože jinak účinnost dezinformací tkví v tom, že občané vybaví nebývalou jistotou. Toto jsou jedny z možných vysvětlení, ale ne jediné. Spíše se jedná o soubor faktorů, které ovlivňují rozhodnutí. Svou roli mohou sehrávat i lékaři, konkrétně to, zda a jak občanům očkování doporučují. LN Co by mohlo ve vakcinační osvětě pomoci?

Je to dlouhodobá záležitost. Podle mě je to úzce spojeno s nedůvěrou v instituce a ta se neobnovuje konkrétním řešením, není to věc, která se udělá ze dne na den. A nejde jen o důvěru v konkrétní politické instituce, jako je například vláda ČR, ale také obecně v expertní vědě, která je v posledních desetiletích podlamována. Spíše se obávám, že tady vidíme zásadní sociálně-politický problém, který je technicky a marketingově neřešitelný. Komunikace, která jen prezentuje fakta a informace, selhává. Kampaně a komunikace nesmí jen vzdělávat, poučovat a vycházet ze svým způsobem arogantních předpokladů, že kdo se neočkuje, má nějaký kognitivní deficit a tedy, zjednodušeně řečeno, je to hlupák. Ono to tak rozhodně není. Komunikace musí být také transparentní.

Výzkumy ukazují, že jakékoli šedé zóny v souvislosti s dodávkou vakcín důvěru dále podlamují. Podceňovat nelze ani roli lékařů, kteří fungují jako důležití zprostředkovatelé. Kampaň, která bude pracovat s různorodými cílovými skupinami a bude diverzifikována svou formou a obsahem, může přispět. Ale musím ještě jednou opakovat: to, co víme z jiných výzkumů je, že nelze přeceňovat různé kampaně ve chvíli, kdy za nimi nestojí instituce, která by důvěru lidí měla.

Rusko se bude snažit říct poslední slovo. Klidně mimo diplomacii, říká bezpečnostní analytik URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Petr Kamberský, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 05:27, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Lidé, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Zákaz zaměstnávání místních pracovníků postihl 91 lidí, a tak ochromil nejen českou ambasádu v Rusku, ale i Český dům, klíčovým zázemím pro naše byznysmeny v Moskvě, říká bývalý náměstek ministra zahraničí a bývalý velvyslanec v Izraeli Tomáš Pojar. A nepochybuje, že celé krize neskončila – Rusové se budou snažit mít poslední slovo. Přesto odmítá mluvit o státním terorismu. „Rusové provedli nepřátelský akt, útok na stát, sabotáž, prostě zcela nepřijatelný akt agrese a porušení suverenity. Ale se slovy jako terorismus bychom měli být opatrní,“ říká vystudovaný „counterterorista“ Tomáš Pojar.

Lidovky.cz: Co se stalo v posledních 24 hodinách? Ještě ve čtvrtek v poledne Rusko opakovalo svou dlouholetou mantru „na jakoukoli akci odpovíme rychle, drtivě a asymetricky“, a najednou akceptovali náš požadavek na paritu v počtu členů ambasády.

Možná počítali s tím, že budeme i nadále vyhošťovat. My jsme však nikoho dalšího konkrétního nevyhostili, ale použili jsme článek 11 Vídeňské úmluvy, což se dá asi opravdu těžko neakceptovat. Je to základní dokument, na kterém je postavena mezinárodní diplomacie. Nejsem si však jistý, že to celé tímto skončilo. Rusko se bude snažit říci poslední slovo, klidně mimo diplomacii. Již teď nám také zrušili možnost zaměstnávat místní síly, což se týká téměř stovky lidí a prakticky to likviduje provoz Českého domu v Moskvě.

Lidovky.cz: Jak by mohla vypadat ona asymetrická reakce kromě paralyzování Českého domu?

Rusové jsou v tomto smyslu kreativní, nepodceňoval bych je. Těžko však říct. V minulosti by jistě sáhli po ropě a plynu, tam nám teď ale prakticky škodit nemůžou. Z výstavby jaderných bloků se sami úspěšně vyšachovali a toho samého mohou docílit i s ohledem na dodávky jaderného paliva, byť v Dukovanech je to složitější než v Temelíně. S kybernetickými útoky by si měli počkat, aktuálně by to bylo příliš do očí bijící, byť jeden nikdy neví.

Lidovky.cz: A s ohledem na byznys a export?

Mohou házet klacky pod nohy jednotlivým českým firmám působícím na ruském trhu, zejména těm, co tam vyvážejí. Ale z makroekonomického hlediska je to pro českou ekonomiku takřka nepodstatné. Navíc firmy, které jsou na ruském trhu závislé, zároveň obvykle ve prospěch Ruska v Česku silně lobbují. Mimochodem, zcela legitimně. Jejich likvidace by však zákonitě vedla k dalšímu oslabení zastánců úzkých česko-ruských vztahů.

Lidovky.cz: Naši spojenci zatím reagují pomalu, ale dost jednohlasně. Jste zatím spokojený s reakcí NATO, EU a jednotlivých zemí?

Na to je potřeba se podívat vždycky s odstupem. První reakce byly jednotné a solidární, uvidíme, kdo a co udělá konkrétně. To bude chvíli trvat.

TOMÁŠ POJAR

Diplomat a bezpečnostní analytik vystudoval politologii na **FSV UK** a International Institute For Counter-Terrorism v Izraeli. Od roku 1997 působil jako ředitel humanitární organizace Člověk v tísni, v roce 2005 přešel na Ministerstvo zahraničních věcí ČR, kde v letech 2006 až 2010 působil ve funkci prvního náměstka. Následně se stal na čtyři roky velvyslancem v Izraeli. Od té doby zastává funkci prorektora v CEVRO Institutu.

Lidovky.cz: Prezident Miloš Zeman zatím mlčí. Je to maximum možného, co od něj můžeme čekat, nebo je jeho mlčení ostuda?

Mlčení hlavy státu je v takové situaci vsutku neobvyklé, ale slyšel jsem, že veškeré kroky skutečně odsouhlasil. Zásadní bude, co prohlásí. Na to všichni čekají, Rusové v první řadě. Podle toho rozehrají další dějství této partie. Čím víc promluví v souladu s vládou, tím dřív se situace uklidní. Otevře-li možnost Kremlu rozehrát hru po vzoru rozděl a panuj, bude to vše delší.

Lidovky.cz: Zažil jste někdy něco podobného jako Vrbětice?

Ne. Ani ve smyslu té sabotáže, ani ve faktu, že to možná celé skutečně skončí v obou vlnách odjezdem mnoha desítek pracovníků ruské ambasády, což s rodinnými příslušníky dělá nějaké tři stovky lidí. Naprosto ojedinělá událost.

Lidovky.cz: Premiér jeden den prohlásí, že šlo o útok na zboží bulharského obchodníka, opozice a média jsou plná slov o státním terorismu. Co se stalo? Jak to pojmově uchopit?

Nepřátelský akt, útok na stát, sabotáž. Stalo se to na území českého státu, dokonce v objektu ministerstva obrany, je to prostě zcela nepřijatelný akt agrese a porušení suverenity. Výraz „útok na zboží“ je pro mne výrok z kategorie „motýle“, to je zcela nesmyslná formulace, ale to si uvědomil i premiér. Stejně tak ale nešlo o státní terorismus. Já jsem velmi opatrný v používání, nadužívání či zneužívání slov jako terorismus, genocida, holocaust – znevažujeme tím skutečnou genocidu či šoa a rozostřujeme problematiku terorismu.

Lidovky.cz: Terorismus to tedy nebyl?

Já bych pojem terorismus opravdu nepoužil. Žádná univerzálně platná definice sice neexistuje, ale za terorismus lze obecně považovat použití násilí proti civilistům, které sleduje naplnění politických nebo ideologických cílů.

A ačkoli se můžeme bavit o tom, zda tady nějaké zahraničně-politické cíle byly, a i když zahynuli dva zcela nevinní občané, tak z mého pohledu to definici terorismu nenaplní. Zabití těch dvou lidí prostě nebylo cílem, což nic nemění na tom, že se samozřejmě jednalo o zločin. A pokud to nebyl terorismus, tak to nemohl být ani státní terorismus.

Zlikvidovat. Už Litviněnkova vražda naznačila, že se Rusko stále více vrací k sovětským praktikám

Lidovky.cz: Není akce ve Vrběticích nakonec ještě nebezpečnější než pokus o vraždu Sergeje Skripala? Přece jen likvidace přeběhlého špiona je něco jiného než pokus o vraždu občana EU na území jiného státu EU, nota bene v muničním skladu.

Nevím, jestli cílem bylo zabití onoho bulharského obchodníka. Předpokládám, že se details budeme postupně dozvídat, celkový obrázek zatím však neznáme. Ale samozřejmě že útok na muniční sklad v sobě skrývá neskonale větší riziko obětí než pokus o vraždu jednoho člověka. To, co tato ruská skupina dělala u nás, v Bulharsku, v Británii či v Černé Hoře, jsou každopádně zcela zavrženíhodné a nebezpečné činy, na něž je nutné adekvátně reagovat.

Lidovky.cz: Co to znamená adekvátní kroky? Bombardovat Donbas asi nebudeme.

V první řadě to znamená pamatovat si to, mít Rusko přechtené a vědět, co dělá, jak se k nám chová a čeho všeho je schopno. A podle toho se zařizovat v naší bezpečnosti, zahraniční, energetické i obchodní politice. To je zcela zásadní a dlouhodobý úkol.

V krátkodobém horizontu jsme se rozhodli narovnat asymetrii v diplomatickém zastoupení. Přebujelá ruská ambasáda v Praze doteď hrála podle všeho roli, která dost zásadně překračuje hranice České republiky. Lidé, kteří tady jsou a pracují pro ruské tajné služby, se soustředí minimálně na celý region střední Evropy včetně Německa. Takže pokud se nám podaří alespoň částečně ochromit schopnosti této agenturní sítě, bude to jenom dobře. A ve svém konečném důsledku to dekontaminuje a zlepší vzájemné česko-ruské vztahy.

A pochopitelně musíme spolupracovat s našimi spojenci, posílit tyto vazby a myslet skutečně dlouhodobě. Podnikat jakoukoli vojenskou akci je samozřejmě absolutně nesmysl, to ale nikoho nenapadlo.

Lidovky.cz: Byl jste náměstkem čtyř ministrů zahraničí, dlouhé roky dokonce náměstkem prvním. Sloužil jste i pod Alexandrem Vondrou a Karlem Schwarzenbergem, kteří žádnými iluzemi o ruských imperiálních ambicích nikdy netrpěli. Proč se za tu dobu situace neřešila?

Především proto, že Rusové jakákoli jednání odmítali. Chcete-li v diplomacii něco změnit, musíte se obvykle s partnerem domluvit, a to Rusko zcela kategoricky vylučovalo. Říkalo: „Jestli se do něčeho pustíte, rozpoutáte diplomatickou válku.“ A do takové války se nikomu jít pochopitelně nechtělo, nebyla by pro to podpora doma ani pochopení v zahraničí. Nebyla prostě vůle ani příležitost. Pro takovou akci potřebujete jednoznačnou shodu nejen v trojúhelníku prezident – premiér – ministr

zahraničí, ale i na úrovni vláda – opozice.

Rusko v tomto ohledu hraje velmi tvrdou a velmi agresivní hru, nejen s námi. To se týká mnoha dalších zemí různé velikosti, počínaje Spojenými státy a konče maličkými zeměmi, jako je třeba Černá Hora. Tohle je prostě jejich modus operandi – naopak my silově hrát neumíme. Vrbětickou akcí nám však nedali jinou možnost než konat. A bylo to tak průzračné, že to nebyvale spojilo všechny aktéry a získalo podporu veřejnosti.

Lidovky.cz:Kde se stala v minulosti chyba?

My jsme v devadesátých letech velkoryse a naivně akceptovali, aby ohromná ambasáda Sovětského svazu přešla samovolně na Rusko, a pak už s tím nešlo nic moc dělat. Ne všechny země to takto udělaly, u nás však Rusko zdědilo sovětskou kapacitu a nikdy ji neopustilo.

Lidovky.cz:Rusové vyhodili, nejspíše neúmyslně, do vzduchu náš muniční sklad. Zabili přitom dva civilisty. My jsme v reakci vyhostili 18 diplomatů, oni nám dvacet a ještě zakázali nabírat místní zaměstnance, čímž ochromili naši ambasádu. Takže Rusové podniknou diverzní akci na našem území a místo omluvy a zaplacení škody ještě šponují odvetu daleko daleko za hranu, kam jsme přikročili my. To není čurání na polobotky, ale přímo do obličeje, ne?

Ale to přece dělá Rusko úplně běžně! Taková je v principu jeho politika, takto se chová v mezinárodních vztazích a velmi často mu to vychází. A chovají se tak úplně ke všem, nejen vůči nám. Zároveň jsou mistři v zapírání. Já jsem s nimi jednal v Moskvě nebo v Praze mnohokrát. A bylo fascinující, jak jsou schopni bez uzardění tvrdit pravý opak toho, co jsme viděli na vlastní oči.

Lidovky.cz:Vypovězení 20 lidí z jejich strany nakonec povede k dalšímu výraznému omezení fungování obou ambasád. Proč to nechají dojít tak daleko?

Oni to asi neumí jinak, neumí jít na kompromis s někým menším. Vypovězením 20 našich lidí dali jasně najevo, že chtějí situaci dále eskalovat, nikoli uklidnit. Naši ambasádu tím naprosto paralyzovali. Museli jsme reagovat, trváním na paritě už nebylo co ztratit. Rusové si prostě neuměli představit, že by jim Česká republika, kde vládnou Miloš Zeman s Andrejem Babišem a sociálními demokraty s podporou komunistů, vypovídala desítky diplomatů. Buďme k nim však spravedliví, ani mě by to v životě nenapadlo.

Lidovky.cz:Vláda je kritizována za to, že dala na odchod dalším příliš mnoho času.

To se asi stalo z několika důvodů. Jednak to bylo míněno jako vstřícné a hlavně humanitární gesto. Znovu opakuji, Prahu bude muset ještě opustit včetně rodinných příslušníků nejméně dalších 200 lidí. A zároveň má Rusko čas na to přijít třeba s návrhem, že se od nás může deset diplomatů vrátit, tím pádem nemusí všichni odsud odjíždět. Pro nás je teď důležité držet onen princip parity a čekat, s čím ruská strana přijde. Pokud přijdou s rozumným návrhem, lze zajistit o celé situaci jednat. Budeme-li však my mít ochromenou ambasádu v Moskvě, není důvod, proč by mělo mít Rusko funkční ambasádu v Praze.

Foto:

Tomáš Pojar

Tomáš Krist, MAFRA

Ázerbájdžánci u českého moře: Není všechno demokracie, co se třpytí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: investigace.cz, Autor: Lenka Matoušková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 08:44, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Na první pohled nepůsobí ázerbájdžánská komunita v Česku nijak významně, čítá ani ne tisíc osob s trvalým pobytem.

Přesto její vlivní, movití a dobrými kontakty vybavení zástupci čile nakupují lukrativní nemovitosti v oblíbených turistických destinacích za miliardy korun. V Karlových Varech vlastní tchán ázerbájdžánského prezidenta İlhama Alijeva luxusní hotel kousek od centra, prezidentova dcera tam naopak disponovala vilou, kterou posléze převedla na spřízněného poslance. Investice neznámého původu spojené s ázerským vládním zmocněncem pro boj proti korupci putovaly také do Mariánských Lázní a do Prahy.

Rodina je pro Ázerbájdžánce extrémně důležitá. Lze proto očekávat, že jakmile se někdo z rodiny vypracuje nebo dostane na dobré místo, bude z té pozice pomáhat svým lidem. Princip sounáležitosti funguje i přes hranice. „Jestliže se například do Česka dostane schopná, a hlavně důvěryhodná osoba, její schopnosti a dovednosti se rychle roznesou mezi potenciálními investory,“ popisuje docent Horák, odborník na země Střední Asie, který působí na **FSV UK**. Když si v Česku přes tohoto schopného prostředníka proto koupí jeden Ázerbájdžánci hotel, dá se očekávat, že ho budou následovat další – ať už je původ jmění, které chtějí investovat, jakýkoli.

O ázerbájdžánských podnicích na jihu Čech se toho dosud ví jen málo. Investice ze zemí jako Ázerbájdžán jsou přitom problematické – nikdy totiž není jasné, odkud lidé napojení na ázerbájdžánskou politiku s průměrným platem kolem 40 000 korun měsíčně berou velké peníze. Země potlačuje základní lidská práva, pronásleduje opozici i novináře, avšak na bohatství plynoucí z těžby ropy dosáhne jen pár vyvolených. Samotní prominenti si ale nejsou jistí, jak dlouho ještě režim vydrží a jestli neupadnou v nemilost. Proto se snaží ukryt své majetky v zahraničí – ať už jde o Londýn, nebo Karlovy Vary.

Ázerbájdžánská koupel v českých lázních

Česká republika je pro investice ne vždy legálně nabytého majetku obecně atraktivní nejen díky své poloze, ale i ekonomické a politické stabilitě – například se nedá očekávat, že by se zde odehrála revoluce nebo nějaká rozsáhlejší finanční krize.

Konkrétně v Ázerbájdžánu má Česko pověst příjemného prostředí, ideálního k dovolené a „vegetování“. Neškodí tady mít ani několik spřátelených vrcholných politiků, včetně prezidenta republiky. Popularitu Česka pro ázerbájdžánské prominenty dokazuje také zavedení přímé letecké linky z Baku do Prahy i do Karlových Varů. U obou destinací bývá business třída

vyprodána daleko rychleji než ta ekonomická. Koktejl namíchaný ze stability, politiky a schopných „vybavovačů“ tak vytvořil ideální prostředí pro investice pocházející z peněz často neznámého nebo pochybného původu.

Mezinárodní měnový fond ve své zprávě z roku 2019 upozorňoval na nárůst vlastnictví nemovitostí v Česku zahraničními osobami a vyzýval k důkladnému prověřování rizik praní peněz na trhu s nemovitostmi. Ředitel Finančního analytického úřadu (FAÚ) Libor Kazda ale pro investigaci.cz vysvětlil, že to není tak jednoduché. „Občas se může stát, že pro některou povinnou osobu je zkoumání zdroje složité. Když nemají jinou možnost, když klient řekne, že jediné, co může dodat, je čestné prohlášení, co mají banky dělat?“ pokládá řečnickou otázku Kazda. „To ale neznamená, že se to dále nešetří. Fakt, že klient dodá jen prohlášení, může budít podezření, že něco není v pořádku.“ Dodává, že čestné prohlášení se při určování skutečného majitele peněz a jejich původu v Česku využívá „dost často“.

Když se řekne jižní Čechy, kdekomu se vybaví turisty obležený Český Krumlov nebo české „moře“ – Lipenská přehrada.

Podnikat zde v gastronomii a ve službách je tedy rozhodně dobrý nápad. Podobně uvažovalo i několik investorů původem z Ázerbájdžánu, kteří se do velkolepých jihočeských projektů nebáli vložit stovky milionů korun. Jenže z jednoho takového plánu zůstala pouze byrokratická noční můra a zbořeníště na břehu Lipna, z druhého nepříliš úspěšná restaurace a jedna nikdy neotevřená restaurace a hotel, o který se začal starat někdo jiný.

„Byly kolem toho velké plány, jezdili sem každý den, projekty jim dělal někdo z Prahy, řešili půjčky... Dokonce chtěli na Lipně koupit naši rodinnou firmu. Ale pak najednou ze dne na den zmizeli a projekty se zastavily,“ popisuje působení Ázerbájdžánců kolem Lipenské přehrady jeden z místních podnikatelů. „Říká se, že je tady lipenští moc nechtěli, že měli s těmi velkými investicemi problém.“

„Ano, velké plány tu byly, ale jak to teď vypadá, sami vidíte, jeli jste kolem. Zbořeníště a kopce písku. Ale alespoň je kolem toho plot,“ konstatuje Jiří Hůlka, starosta Horní Planě, pod níž spadá obec Hůrka, kde měl místo staré vojenské ozdravovny vzniknout krásný proslavený hotel ve tvaru lodi.

Ázerbájdžánská elita si oblíbila jižní Čechy

Hůrka je malá vesnička nacházející se u vodní nádrže Lipno, největší vodní plochy v České republice. Hned po příjezdu si nelze nevšimnout oplocené vybetonované plochy, kde se dříve nacházela nepříliš vzhledná ubytovna a už před rokem měl stát wellness hotel. Celý projekt ale postupuje vpřed hlemýždí rychlostí, a to i kvůli byrokracii a epidemickým omezením. Společnost ALPS, s. r. o., která pozemek vlastní, koupila i stavební parcelu v satelitu poblíž Českých Budějovic. Ani tam se však nic neděje. Druhý ambiciózní projekt představovala koupě rodinného hotelu, pozemků a nemovitostí v další lipenské obci Frymburk a také dvou objektů v centru Českého Krumlova. Investor měl ale s podniky spíše problémy než radosti. Teď jsou všechny tři – dva hotely a restaurace – nejen kvůli koronaviru zavřené. „Prostě se tu jednoho dne vyloupl,“ komentuje zjevení Ázerbájdžánců v Krumlově místní hoteliér, jenž si nepřál být jmenován, „a pak zase zmizel. Určitě už déle než rok jsem ho neviděl.“

Zmíněnou společnost ALPS vlastní Ázerbájdžáncem Juma Ahmadzada, který žije v luxusním londýnském bytě s nedohledatelným majitelem. Podivnou souhrou okolností apartmán zaplatila offshorová firma s neznámým majitelem ve stejné době, kdy se rozhodovalo o výstavbě obrovského vládního projektu v Ázerbájdžánu. Veřejná zakázka, o níž rozhodoval Ahmadzadův otec, tehdy přistála u tureckého investora a Ahmadzadova dobrého známého. Starší Ahmadzada byl v nedávné době odvolán z funkce kvůli možnému korupci.

V Českých Budějovicích je registrovaná ještě jedna pochybná firma, jejíž majitelé záhadně přišli ke jmění. Jedná se o LECO-CB a patří Zamiře Hadžijevě, manželce bývalého šéfa londýnské pobočky Mezinárodní ázerbájdžánské banky (International Bank of Azerbaijan). Bývalého proto, že Jahanir Hadžijev tuto banku vytuneloval a nyní si odpykává patnáctiletý trest. Hadžijeva žila v Londýně v domě za zhruba 340 milionů korun, kousek od luxusního obchodního domu Harrods, kde podle OCCRP za 10 let utratila více než 470 milionů korun, přičemž často používala kreditní karty vydané právě bankou, které šéfoval její manžel. Britské úřady po rodině momentálně požadují, aby vysvětlila zdroje svého bohatství, a zároveň zmrazily veškerý majetek této ázerbájdžánské rodiny ve Velké Británii.

„Je třeba si uvědomit mentalitu ázerbájdžánských elit. Veškeré tamní státní podniky, a tedy i Národní banka, jsou tak trochu považovány za kasičku vládnoucí vrstvy. Když tedy někdo napojený například na šéfa banky potřebuje peníze, tak se vždy hledá cesta, jak peníze převést na potřebné účely,“ vysvětluje docent Horák. Podle jeho názoru se přitom nejedná o praktiku typickou jen pro Ázerbájdžán.

Mezi lety 2012 a 2014 protéklo přes estonskou pobočku Danske Bank – která byla před několika lety uzavřena kvůli umožňování praní špinavých peněz – v přepočtu přes 64 miliard korun. Dnes by za tuto sumu bylo možné koupit třeba dva soukromé ostrovy na Bahamách. Peníze neznámého původu putovaly skrze offshore firmy založené ve Velké Británii na cokoli, co se ázerbájdžánské vládnoucí elitě zrovna líbilo. Ať už se jednalo o úplatky pro evropské politiky, kteří pak zemi chválili a dělali jí dobré jméno, pořízení si fotbalového klubu, nebo o koupi nemovitostí, luxusních aut a dovolených. Uniklé bankovní dokumenty, jež tyto transakce dokazují, jsou známé pod názvem Ázerbájdžánský laundromat. Značné částky putovaly i na účty vládních představitelů, například rodině vicepremiéra země nebo vládnímu zmocněnci pro boj s korupcí. Odkud se miliardový fond vzal, není zcela jasné kvůli síti anonymních skořápkových společností. Část peněz ale přišla z účtu u Mezinárodní ázerbájdžánské banky, napojeného na rodinu prezidenta Alijeva, další peníze pak z jednotlivých ázerbájdžánských ministerstev nebo od ruského zbrojního podniku.

Naopak ti, kteří nemají takové konexe, o to víc strádají. Jestliže vládnoucí elity tunelují státní rozpočet, vždycky to znamená, že rozkradené peníze budou někde chybět – na důchodech, ve zdravotnictví, ve školství. Korupce a mafiánský styl vládnutí se navíc zákonitě projeví i na samotné politice. Když v roce 2017 vypukla v Ázerbájdžánu ekonomická krize způsobená propadem cen ropy, prezident Alijev začal ještě více potlačovat jakoukoli opozici a upevňovat svou moc – například za viceprezidentku Ázerbájdžánu jmenoval svou manželku, což z ní udělalo Alijevova nástupce.

Podle nadnárodní organizace Freedom House, posuzující úroveň politické a osobní svobody v jednotlivých zemích světa, je Ázerbájdžán na úplném dně. V roce 2019 sice úřady povolily propuštění několika desítek politických vězňů, zároveň ale zadržely další. Velkým problémem je i koncentrace moci a utlačování jakékoli opozice. „Moc v zemi zůstává od roku 2003 v rukou prezidenta Alijeva, jeho rodiny a blízkých. V Ázerbájdžánu je vysoká míra korupce a politická opozice za roky útlaku téměř neexistuje. Úřady útočí na lidská práva a jakýkoli aktivismus je tvrdě potlačován,“ konstatuje ve své zprávě o svobodě ve světě za minulý rok (Freedom in the World 2020) Freedom House. V korupci pak podle Transparency International Ázerbájdžán zaujímá 129. příčku ze 180.

„Ázerbájdžán – ač oficiálně republika – funguje na základě klanových vazeb. A v případě prezidentského postu dokonce formou nástupnictví. Jinými slovy, pokud jste ze spřízněného regionu, máte zkrátka nadějnější vyhlídky,“ vysvětluje pro investigaci.cz docent Slavomír Horák. „S nástupem současného prezidenta İlhama Alijeva a jeho manželky k moci se v pomyslném hierarchickém žebříčku posunul nahoru celý bakinský region (oblast kolem hlavního města Baku), protože je odtud klan Pašijevů, z něhož pochází manželka prezidenta a současná viceprezidentka Mehriban Alijeva. Díky nástupu tohoto klanu se změnil premiér země a několik ministrů ze staré nachičevanské gardy (Nachičevan je autonomní republika oddělená od Ázerbájdžánu u hranic s Tureckem).“

V hodnocení svobody médií World Press Freedom Index 2021, jež každoročně vydává organizace Reportéři bez hranic (Reporters Without Borders), skončil Ázerbájdžán na 167 místě ze 180 hodnocených zemí (pro srovnání, Česko je 40.). „Prezident Alijev proti nezávislým novinářům vede od roku 2014 válku,“ uvádí zpráva této organizace, „ti, kteří nepodlehnu vydírání a nátlaku – nebo se nenechají podplatit – jsou uvězněni.“

Kam až dokáže vláda zajít v boji s novináři, co příliš šťourají v jejich záležitostech, zjistila na vlastní kůži i členka nadnárodní sítě investigativních novinářů OCCRP Chadíža Ismajlova. Poté, co byl v roce 2005 pět vystřelily zavražděn její kolega, ji násilná smrt v práci spíše motivovala, byť se tehdy ázerbájdžánská novináři drželi stranou od záležitostí vládnoucí rodiny Alijevů. Od roku 2009 tak Chadíža vydávala i ve spolupráci s velkými světovými médii články o korupci a záhadně nabytých majetcích vládnoucí rodiny. Nejdříve byla kritizována ve státní televizi a provládních médiích a také telefonicky vydírána. Pak se jí někdo vloupal do bytu, kde nainstaloval kamery, jež zachytily intimní momenty s jejím přítelem. Jenže Chadíža žije v konzervativní zemi a nebyla vdaná, tím pádem následovaly výhrůžky o zveřejnění intimních záběrů. Ani za tohoto nátlaku se však nehodlala vzdát své práce a videa ze skrytých kamer byla proto zveřejněna v několika médiích. Podle islámské tradice tak zostudila rodinu a její vlastní bratr byl odhodlán ji zabít. Nakonec Chadíža Ismajlova v roce 2014 skončila ve vězení, kde si za vykonstruovaná obvinění sice odseděla tři a půl roku, avšak kvůli obrovskému mezinárodnímu tlaku na ázerbájdžánskou vládu byla nakonec předčasně propuštěna. Psát o vládní korupci ale nikdy nepřestala.

Navzdory autoritativnímu, nedemokratickému a korupčnímu režimu je podle ministerstva průmyslu a obchodu Ázerbájdžán nejvýznamnějším obchodním partnerem Česka z regionu Jižního Kavkazu, přičemž hlavním důvodem atraktivitu ázerského trhu je vývoz ropy – v roce 2020 jedna třetina objemu ropy dovezená do Česka pocházela právě odtud. Českých firem, které s Ázerem obchodují, jsou podle MPO desítky.

Co za Ázerbájdžánce naopak podniká v Jižních Čechách a kolik toho víme o jejich dalším podnikání a napojení na vládní elitu, se dočtete v následujících textech ze série.

Autorka textu: Zuzana Šotová

Autor úvodní grafiky: Lenka Matoušková

Ozvěny z Bundesligy: Funkelův slovník naučný [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: eurofotbal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 14:13, Celková návštěvnost: 1 550 000, RU / den: 23 590, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,26

Když se nedaří, hodnotí se výsledek s chladnou hlavou těžko. Zároveň se ale nejedná o neřešitelný úkol. Trenér Kolína Friedhelm Funkel jej příliš nezvládl a nechtěně se vydal na tenký led, za což schytl kritiku. Ta rychle vyšuměla, neboť noviny rychle začaly plnit články o celoevropské fotbalové krizi. Přesto stojí za to připomenout si, jak si Funkel před týdnem po porážce v derby nesmyslně zavařil.

Pro trenéry je nejlepší cestou vítězit. Pokud naplňují představy vedení klubu, budou se i při rozhovorech s novináři obratněji vyhýbat hodnocení neúspěšných zápasů. Bo Svensson budí ideálním případem, který o představení svých svěřenců může zpravidla hovořit v dobrém rozmaru. Svenssonovy "Nulapětky" z Mohuče se totiž fantasticky vydrápaly ze dna tabulky, když v lize prohrály naposledy v únoru a už mohou pomalu slavit záchranu. A právě bývalý obránce Svensson, jenž se do karnevalového města vrátil v lednu jako trenér, má na znovuzrození **FSV** značný podíl.

"Nullfünfer" zároveň iniciovaly povstání dalších doposud dřímajících mančaftů, díky nimž dostala dohrávka sezony na konci tabulky zcela nový rozměr. Také Bielefeld s Kolínem totiž pookřály pod novými kormidelníky, díky nimž se blíží kritické hranici 35 bodů, která zpravidla odděluje úspěšné od neúspěšných. Pouhých 27 bodů, které v roce 2014 nasbíral tenkrát ještě zachráněný Hamburk, nyní určitě nebude stačit. Mimochodem, nejvíc bodů (38), které ovšem nevedly k záchraně, získalo v ročníku 1997/98 Karlsruhe. Podobně smutný příběh by se ale tentokrát neměl opakovat.

Revolta Bielefeldu a Kolína nicméně dostala pod tlak mužstva, která se již zdánlivě ukryvala v bezpečí. Brémy čekají sedm kol na vítězství a před bielefeldskou Armií je drží pouze příznivější rozdíl ve skóre. Werder si tak chce zřejmě za každou cenu zopakovat loňské derby, kdy se nad vodou udržel až v napínavé baráži. Florian Kohfeldt každopádně zůstává koučem týmu z hanzovního města, ačkoliv pod ním celek od Vezery učinil za tři a půl roku minimální progres.

To Augsburg se rozhodl neopouštět nic náhodě a Heika Herrliche nekompromisně vyhnal. "Fuggerstädter" tak konečně reagovali na pozvolný, avšak konstantní úpadek který trvá...vlastně už od 4. kola probíhající sezony.

Pro přehlednost si celou zápletku zrekapitulujme: už jsme zmínili Bielefeld, Kolín, Brémy a Augsburg. K nim je třeba připočíst berlínskou Herthu, která se kvůli karanténě a odloženým zápasům dostala pod nepříjemný tlak. Nic jistého nemá ještě ani Mainz, byť jeho úspěšné tažení za záchranou již může překazit pouze shoda nečekaných okolností. Na špičkách každopádně zůstává šest klubů, jejichž budoucnost zůstává vrtkavá. Máme se v příštích týdnech pořádně na co těšit.

Uplynulá dvě bundesligová kola zkrátka pohnula kolem dějin kupředu. Konečně stvrdila sestup Schalke, o němž se toho v posledních měsících namluvilo až příliš. Přesto článek, jenž shrnuje klíčové aspekty, které zapříčinily pád slavných "Königsblauen", stojí za přečtení. Uplynulá dvě kola také přiblížila a zase odložila korunovaci Bayernu, která však tak jako tak nastane. A především uplynulá dvě kola vrátila po superligovém chaosu fotbalový svět zase do normálu.

Výrazy, o nichž se nemluví...nebo ano

Někomu nicméně bouřlivé debaty ohledně "soutěže bohatých" vhodně posloužily jako mediální krytí. Kdoví, jakou pozornost by si totiž za normálních okolností vysloužil Friedhelm Funkel a jeho ne zcela vyvedený rozhovor po derby Kolína s Leverkusensem ve 29. kole.

Jak málo stačí k obratu veřejného mínění. Dnes po dvou výhrách v řadě si již Funkel užívá větší přízně od kolínských fanoušků, kteří po trápení pod předchozím trenérem Markusem Gisdolem najednou pevně věří v záchranu. První utkání pod Funkelem, nástupcem Gisdola, se nicméně "Effzeh" tolik nevyvedlo. Kolín jasně nestačil na Leverkusen a nenáviděnému Bayeru podlehl výsledkem 0:3.

A pak to přišlo. V pozápasovém rozhovoru pro televizi Sky shrnul Funkel, v čem byl soupeř lepší. "Leverkusen hraje v obrovském tempu díky...ano, jsou zde jeden nebo dva výrazy, které už nemůžete užívat. Díky jejich hráčům, kteří jsou nesmírně rychlí," řekl poněkud kostrbatě lodivod "Kozlů".

Nebylo zas tak těžké domyslet si, na které hráče Funkel mířil. V porýnském derby totiž řídili Leon Bailey s Moussou Diabym, což jsou křídelníci Leverkusenu tmavé pleti. Ti skutečně vynikají rychlým během a svou kvalitou proti Kolínu jasně demonstrovali. To ostatně Funkel uznal.

Co však není zdaleka jasné, jsou výrazy, jimž se Funkel při označení rychlíků Bayeru vyvaroval. No vyvaroval...naznačil, že jisté výrazy by hráče Leverkusenu dostatečně charakterizovali, avšak již nepatří mezi konvenční. Proč si ale Funkel vůbec takové naznačení nedokázal odpustit? Stačilo prostě říct, že soupeř přehrál Kolín zejména v rychlosti. A když už si nezapamatoval jména Bailey a Diaby, proč prostě raději neřekl, že Leverkusen táhli za vítězstvím dva hráči tmavé pleti? Znělo by to sice pořád dost humpolácky, alespoň by ale všichni věděli, co přesně z Funkelových úst vyšlo.

Kouč Effzeh se celou situací snažil téměř okamžitě objasnit, ne však zrovna šťastně. "Zmínil jsem se jen o neuvěřitelné rychlosti hráčů Leverkusenu, nic dalšího nebylo zmíněno. Nic jiného jsem ani nechtěl říct." Dostatečné vysvětlení? To sotva.

A nenaleznete jej ani druhý den. "Pokud jsem byl špatně pochopen, tak se omlouvám. Každý, kdo mě zná, ví, co jsem zač.

Pracoval jsem společně s mnoha hráči z různých kontinentů a vždy to byla velká zábava. Nevím již přesně, co mi prošlo hlavou. Rozhodně ale nechci na někoho útočit. Nikdy jsem to ve svém životě neudělal a hodlám tak pokračovat," uvedl Funkel pro rádiovou stanici WDR 2.

To vše je sice hezké, ale veskrze irelevantní. Funkel se zkrátka vysvětlení nešťastné věty o "výrazech, které již nelze použít", znovu obloukem vyhnul, čímž jen posílil spekulace, že ve skutečnosti o hráčích tmavé pleti uvažuje dost možná prostřednictvím rasistického slovníku. Navíc dle hlasů, které v minulosti s Funkelem spolupracovali, by nešlo o překvapení, pokud by se takové spekulace zakládaly na pravdě.

Situaci příliš nezvládl ani reportér televize Sky, jenž se Funkelově poznámce zasmál a namísto toho, aby požadoval objasnění, nechal rozhovor plynout dál, jako by se nic zásadního nestalo. Přitom tohle byla přímo ukázková příležitost, při níž novinář mohl prodat své schopnosti, neboť jeho základním úkolem je přece zjišťovat informace, obzvlášť ty interestantní.

U Funkela může svou roli hrát i generační rozdíl a jistý odstup k tématům, jež jsou dnes třaskavá. Funkel je totiž ve svých 67 letech suverénně nejstarším bundesligovým koučem a jeho věkově příbuzní strategové Ottmar Hitzfeld, Huub Stevens či Felix Magath již na nejvyšší úrovni nepůsobí. Současný kouč "Effzeh" tak trochu připomíná v Česku dobře známého Vlastimila Petrželu, který se svými rozhovory rovněž ztratil v čase a kontextu.

Samotný Kolín pak nechal celou kauzu vyšumět. Podobně jako Schalke, jež lavirovalo okolo předsedy klubu Clemense Tönniese a jeho buranského vyjádření před necelými dvěma lety. Funkel pak sportovně zareagoval nejlépe jak mohl a po heroickém vítězství nad Lipskem se o jeho přešlapu již ani nehovořilo. Jen aby se mu ale s příchodem slabších výsledků nevrátila celá situace jako bumerang.

Friedhelm Funkel (© fc.de)

FSv – Nákup notebooku a tiskárny [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: nejbusiness.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 14:30, RU / den: 3 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Předmětem plnění veřejné zakázky je dodávka tiskárny a notebooku pro České vysoké učení technické v Praze.

Druh a režim veřejné zakázky

Druh veřejné zakázky

Veřejná zakázka na Dodávky

Režim veřejné zakázky

Veřejná zakázka malého rozsahu

Předpokládaná cena

38 100,- Kč bez DPH

Termín a místo plnění

Termín plnění:

Předpokládaný termín ukončení zakázky - do 30 dnů od objednání

Místo plnění:

Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha

Apr 27 29.4.: Debata "Jak na přípravu učitelů?" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.04.2021, Zdroj: pedagogicke.info, Autor: Mgr Tomáš Bederka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.04.2021 22:02, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Velmi často se mluví o reformách fakult připravujících učitele. Co si pod tím představit? Jakým směrem se vydat a co nám ukazují příklady ze zahraničí?

Kdy: ve čtvrtek 29. dubna od 17 hodin

Kde: Facebook

O tom, co by se mělo stát novým standardem ve vzdělávání pedagogů, se s vámi budou bavit:

Mgr. Karel Gargulák - analytik PAQ, doktorand **FSV UK**

Mgr. Marcela Erbeková - ředitelka školy Základní školy T. G. Masaryka v Mnichovicích prof. Radka Wildová - Prorektorka pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti UK

Mgr. Jan Mušuta - ředitel odboru řízení regionálního školství

Mgr. Blanka Vaculík Pravdová, PhD. - odborná garantka programu Učitel naživo

Celou debatou bude provázet Mgr. Tomáš Bederka, vedoucí Oddělení pro vnější vztahy PedF UK.

Událost na sociální síti Facebook.

Výstava Czech Press Photo poprvé v Národním muzeu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: regionpraha.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 10:29, RU / měsíc: 242 788, RU / den: 17 342, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,19

Poprvé v historii Czech Press Photo se výstava koná v Historické budově Národního muzea a návštěvníci ji spatří hned, jakmile se dveře muzeí znovu otevřou.

Výstava potrvá až do října letošního roku a představí se vítězné snímky soutěže doplněné kolekcí vybraných zásadních okamžiků 26. ročníku společně s výstavou zahraničních porotců a Grantem primátora. Celkem tak návštěvníci uvidí na 450 fotografií. Online vernisáž i s komentovanou prohlídkou navíc můžete exkluzivně sledovat na sociálních sítích Národního muzea a Czech Photo 28. dubna od 18.00.

Na první pohled ve výstavě zaujme velmi emotivní velkoformátová Fotografie roku. Tou se stal snímek Romana Vondrouše z ČTK, který zachytil muže procházejícího dezinfekční bránou. Mezinárodní porota vybrala vítěze z více než pěti tisíc snímků od 288 autorů. Výstavu Czech Press Photo navíc doplní také výstava Tři pohledy, kde se představí výběr snímků zahraničních porotců. Tato výstava byla instalována v galerii Czech Photo Centre v době lockdownu a k vidění byla pouze online. Představí se Joe Klamar, Chris McGrath a Nicole Tung, kteří ve své fotografické kariéře byli přítomni zásadním okamžikům novodobých světových dějin.

„Výstava Czech Press Photo je mimořádnou výstavou, která vznikala v mimořádné době a koná se v mimořádných prostorách Národního muzea. Jsem velice rád, že se výstavu podařilo uskutečnit a snad již brzy si ji budou moci prohlédnout naši návštěvníci společně s dalšími výstavami, které jsou pro ně připraveny v Národním muzeu,“ říká generální ředitel Národního muzea Michal Lukeš

„Organizovat akci rozsahu Czech Press Photo v této nejisté době je velmi složité. Základní bylo rozhodnutí, zda vůbec výstavu uskutečnit. Přerušit 26 let trvající tradici bych však považovala za velkou chybu. Od listopadu tedy výstavu připravujeme, průběžně sledujeme aktuální situaci, která nám všechny plány postupně maří. Nakonec jsme společně s Národním muzeem stanovili termín dokončení výstavy 26. dubna a doufáme, že ji návštěvníci budou moci navštívit. Do konce října by se to snad mohlo podařit. Díky snímkům našich nejlepších fotožurnalistů si tak obrazově přiblíží a zrekapituluji uplynulý rok. Budu ráda, pokud se touto výstavou zahájí tradice nová – Czech Press Photo v Národním muzeu,“ komentuje Veronika Souralová, ředitelka Czech Photo

Jedním z vystavených souborů bude cyklus Pražské panoptikum od Jana Rasche, který s ním zvítězil v kategorii Grant Prahy v roce 2019. Autor dokumentoval centrum přeplněné turisty, poté s příchodem pandemie koronaviru dostal jedinečnou možnost zaznamenat naprostý opak.

Fotografie byly přihlašovány elektronicky v průběhu měsíce září 2020. Odborná mezinárodní porota pracovala ve dnech 14. až 15. října v galerii Czech Photo Centre ve složení Joe Klamar z Agence France-Presse, reportážní fotografka z USA Nicole Tung, australský fotograf Chris McGrath z Getty Images, český fotograf Herbert Slavík a šéf fotobanky ČTK Petr Mich.

Veškeré informace o otevírací době a vstupném naleznete na stránkách www.nm.cz

Další informace a jednotlivé fotografie také na www.czechphoto.org

Soutěž a výstavu CZECH PRESS PHOTO 2020 pořádají:

Czech Photo, o.p.s. a Národní muzeum

za finanční podpory hlavního města Prahy

pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora Prahy

Generální partner: Trigema

Partneři: Koupelny Ptáček, Cewe, eContest, Siko, Renomia, Cushman & Wakefield, Berlitz, Cobra, Pictoart, Canon, Eizo, Samsung, Laufen, Nielsen, Soliter, Olympus, NEWTON Media, VDV – Nadace Olgy Havlové, UNHCR, FotoŠkoda, **Fakulta sociálních věd UK**

Hlavní mediální partneři: MAFRA, a. s., a Český rozhlas 1 – Radiožurnál

Mediální partneři: Reflex, ČTK, National Geographic, Prima Zoom, Lidé a Země

Komentáře

Váš komentář článku...

Čím nám může Kreml zatopit? Tři kroky, které mohou podle expertů Česko bolet [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Šabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 11:57, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěv za měsíc: 8 900 000

Popírání, rozměňování a skrytá protiofenziva. Moskva má hned několik možností, jak může Česko potrápít. Otázkou je, k čemu při své reakci na zjištění české policie a Bezpečnostní informační služby (BIS), že ruská vojenská rozvědka GRU stála za zničením muničního skladu ve Vrběticích – a v důsledku i smrti dvou českých občanů –, nakonec sáhne.

„Bude to jednak odpověď demonstrativní, aby Kreml ukázal, že takto se k nim Česko chovat nesmí, velká část odpovědi však bude skrytá či popíraná,“ odhadl pro Lidovky.cz Jan Šír z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Počítají s tím i české bezpečnostní složky. Jejich zástupci, podobně jako diplomaté a experti, se vesměs shodují, že půjde o kombinaci několika akcí. Od symbolických až po ty, u kterých sice bude scházet (ruský) podpis, ale přesto mohou Česko bolet. Destabilizace, dezinformace, volby

„Jestliže bylo potvrzeno ruské vměšování do voleb v USA a v Nizozemsku a do hlasování o brexitu ve Spojeném království, bylo by naivní myslet si, že se o to samé nepokusí i u nás. Mohou to provést v kombinaci s kyberútoky a šikanou zbytku české ambasády v Moskvě,“ uvedl Šír. Za pravdu mu dává i nedávné varování Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB). Sice nehovoří o konkrétní zemi, avšak v bezpečnostní komunitě panuje shoda, že útoky podporované Moskvou jsou nanejvýš pravděpodobné.

„Aktuální dění na národní i mezinárodní scéně může vést k vyššímu počtu kybernetických útoků proti České republice. Tyto útoky mohou mít nejrůznější povahu, od jednoduchých útoků na webové stránky až po sofistikované a velmi destruktivní útoky, jejichž cílem je nevratné smazání dat, kybernetická špionáž a další jevy,“ uvedl minulé úterý NÚKIB.

Rusko se bude snažit říct poslední slovo. Klidně mimo diplomacii, říká bezpečnostní analytik

„Předností“ kyberútoků bývá skutečnost, že je lze vést na dálku a jen zřídka se podaří odhalit konkrétního pachatele. Ačkoli stát častokrát ví, že za útokem byla mocnost typu Rusko nebo Čína, málokdy existuje tolik důkazů, aby politici označili daný stát za útočníka i veřejně. „Očekáváme kyberútoky a jsme na ně připravení,“ řekl serveru Lidovky.cz pod podmínkou anonymity zdroj z bezpečnostní branže.

Očekává se i mohutná prokremelská propaganda, jejímž cílem bude co nejvíce rozmělnit fakta kauzy Vrbětic. „Mohou provést asymetrickou akci. Ta bude využívat našich zranitelností, a to včetně našeho proruského prezidenta, proruských sil v exekutivě a v parlamentu i proruského sentimentu částí české společnosti. Pokusí se o destabilizaci i s ohledem na říjnové sněmovní volby,“ doplnil Šír.

Ostatně právě proruskou interpretaci kauzy Vrbětic podporují dezinformační kampaně. Před několika z nich už varovaly ministerstva obrany a vnitra. Kupříkladu odmítly tvrzení šéfa ruské diplomacie Sergeje Lavrova, že se ve Vrběticích skladovaly protipěchotní miny, což zakazují mezinárodní úmluvy. Lavrov naopak vyzdvihl nedělní slova českého prezidenta Miloše Zemana, že neexistují důkazy o tom, že dvojice ruských agentů GRU byla ve Vrběticích. Dle Zemana pracují policisté se dvěma vyšetřovacími verzemi – že šlo o možnou nedbalost při práci s výbušninami, nebo o sabotáž ze strany GRU. To však následně popřeli jak premiér Andrej Babiš, tak vicepremiér Jan Hamáček: uvedli, že existuje jednoznačně jen jedna vyšetřovací verze, a to ta s účastí ruských agentů.

„Prezident Zeman navrhl pouze pokračovat v prozkoumání všech verzí toho, co se stalo před sedmi lety, nic víc,“ řekl na to konto ruský šéfdiplomat Lavrov. Diplomatické okopávání

„Absurdní,“ řekl Putin v telefonátu Macronovi k českému obvinění Ruska v kauze Vrbětic

Po vyhoštění osmnácti ruských agentů, kteří pracovali v Česku pod diplomatickým krytím své ambasády v Praze, zavelel Kreml k bleskové odvěti a ztenčil českou misi v Moskvě o dvacet lidí. Napětí částečně zmírnila shoda na paritě v diplomatickém zastoupení – sedm diplomatů na každé straně. Ani to však nemusí být tečkou za svárem. „Určitě přijdou provokace vůči českým diplomatům v Moskvě, kteří tam zůstávají. A očekávají se problémy s fungováním ambasády,“ řekl serveru Lidovky.cz důvěryhodný zdroj z diplomacie. Pivo, víno, hygiena

Jako značně pravděpodobná se jeví také možnost, že Moskva sáhne k omezení dovozu proslulého českého piva. S odvoláním na své zdroje z Kremlu to naznačil ruský list Kommersant. A s takovou možností kalkulují i české úřady. „Zatím to vypadá spíše na viditelné gesto než na něco zásadního. Může jít o spotřební zboží. Pivo je hodně reálné a navíc i mediálně vděčné,“ řekl důvěryhodný zdroj z české exekutivy.

Premiéři Visegrádské čtyřky vyjádřili Česku solidaritu. Odsoudili i ruská odvetná opatření

Ekonomické sankce přitom mohou být zavedeny nápadně. Moskva s tím má zkušenosti. „Provedli to třeba Gruzii či Moldavsku. Vymysleli hygienickou normu, na základě níž zakázali dovoz minerálek a vína. Odvolávali se na to, že nesplňují normy. Takto provádějí ekonomický nátlak,“ uvedl Šír.

Naopak jako vysoce nepravděpodobné se jeví, že by Rusko omezilo dodávky strategických surovin pro jaderné elektrárny, ropy či plynu. Jejich výpadek by Česko mohlo nahradit z jiných zdrojů. Navíc by se Kreml vystavil riziku poškození reputace.

Foto:

Ruský prezident Vladimir Putin.
ČTK/AP

FotoGallery:
Ruský prezident Vladimir Putin.
ČTK/AP

Tradiční projev Vladimira Putina v Moskvě 21. 4. 2021.
ČTK

Vladimir Putin
Reuters

Vladimir Putin
Reuters

Oslavy Dne obránců vlasti v Sevastopolu na Krymu. Na obrazovce je ruský prezident Vladimir Putin.
Reuters

Oslavy Dne obránců vlasti v Sevastopolu na Krymu. Na fotografiích jsou ruský prezident Vladimir Putin a ministr obrany Sergej Šojgu.
Reuters

Vladimir Putin při svém tradičním projevu v Moskvě 21. 4. 2021.
ČTK

Ruský prezident Vladimir Putin.
ČTK

Ekonom Sedláček se mýlí. Jestli něco pomáhá ven z krize, tak je to pravicové chování [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Antonie Doležalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.04.2021 13:22, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Minulou neděli cestou na Moravu jsem si v autě naladila Český rozhlas Plus a dala se do náhodného poslouchání debaty s

Tomášem Sedláčkem. Bohužel, zrovna ve chvíli, kdy prohlásil, že tuhle krizi pravice nemůže zvládnout. Tak jsem se rozčílila, že jsem po zbytek cesty musela přemýšlet, proč se mýlí.

V prvé řadě si řekněme, co je to pravice a co levice? Přijmeme-li pravo-levé dělení politického spektra, tak nám už druhé volební období vládne levicově-populistická koalice a za poslední rok rozhodně předvedla, že krizi nezvládá. Pokud se na to podíváme z globální perspektivy, obsah pojmů pravice a levice neodpovídá zcela obsahu těchto pojmů u nás.

Navíc často i úspěšné levicové strany používají pravicová řešení – řešení založená na soukromé aktivitě a spolupráci, a nikoli na paternalismu. Tuhle distinkci mám na mysli, když používám pojmy pravicová a levicová řešení.

Šlo to i bez státu

Všechny zásadní nástroje sociálních politik mají kořeny v individuálních aktivitách – v prosociálním a altruistickém chování jednotlivců tak, jak se projevovaly nejen u podnikatelů, ale především v nadacích, které byly i v českých zemích již od středověku nezbytnou součástí sociálního a kulturního života jako základní způsob vyjádření a realizace křesťanské lásky k bližnímu a vzájemné lidské solidarity.

V devatenáctém století k nim přibýly spolky a družstva, jejichž prostřednictvím vzájemná sousedská pomoc řešila i problém slabé kupní síly a kapitálové vybavenosti Čechů. I bez existence sociálního státu dokázaly tyto instituce zabezpečit, aby chudoba nebyla překážkou studia, vdavek nebo důstojného pohřbu. Lidé na takové aktivity přispívali dobrovolně, bez přinucení státem. Celý systém obsahoval silný pocit osobní zodpovědnosti za vlastní život, majetek, ale i komunitu.

V průběhu dvacátého století, kdy stát vytěsňoval soukromou iniciativu, protože “nejlépe věděl”, co dělat s našimi penězi, a stal se “největším filantropem”, jsme se dostali tam, kde jsme dnes: stát je tady od toho, aby se o nás staral a daně nejsou víc než naše utopené náklady, protože vzhledem ke komplikovanosti státní struktury nemůžeme nikdy pořádně kontrolovat, co s našimi penězi stát vlastně dělá.

Takže co pravicového a co levicového by se mohli z historie naučit ti, kteří budou upravovat v nejbližších měsících pravidla sociálních politik? Ano, velkorysá a inklusivní sociální transfery budou klíčové, protože bude nutné odstranit elementární nejistotu v takových otázkách, jako je zabezpečení jídla a bydlení. Ale musí také vést k tomu, aby se podpořila ochota k pracovní mobilitě především mladé generace a aby lidé byli motivováni jednat prosociálně, chcete-li altruisticky. To znamená neopomenout kolektivní solidaritu. Ovšem nikoli vynucenou, po levicovém způsobu!

Zdravá společnost je decentralizovaná

Více bohatí lidé skrze progresivní zdanění investují do rozvoje zbytku společnosti. Proto musí mít možnost kontrolovat, jak s jejich penězi stát nakládá. Nikoli finanční úřad, ale sami plátcí daní by měli mít možnost kontrolovat stát, za co jejich peníze utratil. Navíc nás historie učí, že efektivně tyto prostředky přesměrovat do lidského kapitálu, vzdělávání všech vrstev i těch

příjmově nejnižších dokáží jenom pravicová řešení, protože chápou smysl lidského kapitálu. To levice nedokáže, pro ni je nejdůležitější ekonomická základna – továrny, stroje, beton a nadstavba je jen odvozená.

Kroky, které nás čekají, musí také podněcovat mezigenerační solidaritu, třeba skrze udržitelné investice, které budou sloužit dalším generacím nebo efektivní péči o starší populaci. Levice dokáže jen budovat domovy důchodců a LDNky. Realizace jednotlivých kroků by měla být monitorována, realizována

a vymáhána skrze malé lokální komunity, které jsou schopné nejprve identifikovat problém a potom ho rychle (rychleji než centrální úroveň) řešit. A to levicově řízený stát nikdy nedokáže, protože v jeho DNA je centralismus.

Všeobecná kontrola je mantrou evropské levice

Všechny výše zmíněné kroky jsou ve své podstatě pravicové, tedy založené na respektování soukromého vlastnictví, na podpoře individuální aktivity, ale především na důvěře, že když jednotlivec usiluje o štěstí své a svých blízkých, přináší to prospěch celé společnosti. A stát jakožto omezená struktura moci pouze zabezpečuje, že jeho obyvatelé mají pro takové chování podmínky a zároveň nemohou tyto podmínky zneužívat.

Aby totiž v kterékoliv evropské zemi, včetně Česka, mohlo dojít ke změně politik k dlouhodobějším a celospolečensky prospěšným cílům, musí zdanění přestat být vnímáno jako utopený náklad a musí se stát základem pro budování společenského konsensu o směrech sociální a ekonomické politiky.

Každá nová sociálně-ekonomická politika musí klást důraz na pozitivní hodnotu prosociálního, tedy altruistického jednání. To nejde jinak než když se mechanismus přerozdělování stane lokálním a bude postavený na vzájemném vztahu mezi dárce a obdarovaným. A tuto roli mohou zajistit ve společnosti pouze jednotlivci, jejich sdružení a komunitní instituce.

A těm levice, alespoň ta středoevropská, nikdy otěže nepředá. Přitom uplynulý rok jasně ukázal, že zatímco vláda nebyla schopná efektivně a s péčí řádného hospodáře zabezpečit zásobování základními zdravotnickými prostředky pro ochranu před šířením pandemie, a to ani pro ty nepotřebnější, zdravotníky, sociální služby a ohrožené skupiny obyvatel, vzájemná mezilidská solidarita a sousedská výpomoc téměř od prvního dne zabezpečovala nákupy starým lidem, vyzvedávání léků v lékárnách, hlídání dětí i to šití roušek.

Jak je možné, že v USA na principu soukromého zdravotnictví už očkují i nejmladší ročníky a do dvou měsíců budou mít naočkované všechny a naše paternalistické zdravotnictví řízené státem selhává?

Zatímco česká, ministerstvem kultury (ne)řízená kultura až na čestné výjimky úplně zatuхла, v USA a jinde i za covidu funguje kultura. Sice jinak než dřív, ale funguje a umožňuje to kulturním institucím žít plnohodnotným životem. Snili jste o tom, že vystudujete dějiny umění, ale nikdy vás nepřijali na Karlovku? Tak se přihlaste na Smithsonian Institution, zaplatte 600 dolarů a podle své pile můžete mít třeba už za čtyři měsíce plnohodnotný mezinárodní certifikát studijního programu, ve kterém vás budou učit největší světoví odborníci na dějiny umění z Harvardu, Oxfordu nebo Florencie. Vydávají katalogy, získávají nové členy a podporovatele, budují online aktuální expozice, třeba o vědě a vakcinaci v historii, doplněné odbornými výklady. Myslím že ačkoliv jsou spolufinancováni federální vládou, ta o jejich aktivitách nemá ani ponětí.

Vtip je prostě v tom, že všechna řešení snad všech společenských problémů včetně problému sociální nerovnosti, která dlouhodobě fungují, jsou "pravicová", tedy soukromá a individuální. Historie nás učí, že revoluce, tedy socialistická řešení, jsou v odstraňování nerovnosti naprosto neúčinná.

Socialismus nikomu nepomůže líp, než by si pomohl on sám

Dnes už víme, že většina pozemkových reforem (78 %), které proběhly během 20. století, byla neúspěšná. Nerovnost v pozemkovém vlastnictví neodstranily, dokonce vedly k jejímu nárůstu.

A platí to i o té provedené ruskou bolševickou revolucí. Ano, zničila sice aristokracii, ale zničila i svou cílovou skupinu – rolníka. Minimálně šest milionů mrtvých rolníků a pokles reálných mezd mimo zemědělství na polovinu mezi léty 1928 a 1948 hovoří za vše. Ale velmi úzká skupinka nomenklaturních kádrů zbohatla.

Socialistické revoluce prostě nedokáží trvale vyřešit problém nerovnosti ani nastolit nový, lepší svět, po kterém všichni toužíme. To dokážeme jenom my sami díky svým snům, myšlenkám, nápadům, ideálům a pracovitosti. Takže bych doporučila zapomenout na experimenty a nechat lidi, ať si to vymyslí sami.

Ale jedno musím Tomáši Sedláčkovi uznat. Tím, že jsem se zaposlouchala do rozhovoru a pak se pustila do přemýšlení, jak reagovat, neměla

jsem prostor rozčilovat se nad šlendriánem na D1... Z Prahy do Brna snad 5 zúžení, jedno osmnáctikilometrové a nikde žádní dělníci, ani stroje... Inu, tak řeší problém nevyhovující dálnice levicově řízený stát.

Autorka je docentkou na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a Senior Member na Robinson College v Cambridge.

Domácí porod není pro každého. Ale měl by být legální volbou [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: heroine.cz, Autor: Michaela Pixová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 01:09, RU / měsíc: 366 893, RU / den: 7 631, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Jen pár týdnů před svým prvním porodem jsem se rozhodla přivést syna na svět v domácím prostředí. Ze dne na den jsem se tak stala příslušnicí skupiny žen, jimž značná část české společnosti dává nálepku nezodpovědných lesan a biomatek, které

pro vlastní pohodlí a pomatené názory riskují životy svých dětí. Zahraniční zkušenosti i nejnovější výzkumy okolností domácích porodů však ukazují, že pravdou je spíš opak.

Dosud nejrozsáhlejší výzkum okolností domácího porodu proběhl v Česku v roce 2020. Povedly jej vědkyně Anna Durnová a Eva Hejzlarová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Rozsáhlého dotazníkového šetření zaměřeného na motivace, důvody a názory žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně porodily doma, se zúčastnil rozsáhlý vzorek 642 respondentek s touto zkušeností. Tato data ukazují, že porod v domácím prostředí ve valné většině plánují ženy s vyšším vzděláním, které umí dobře pracovat s informacemi, a jejich volba bývá racionálním vyústěním zvážení všech negativ spjatých s porodem v porodnici. V těch se v kontextu českého zdravotnictví nemohou zcela spolehnout na respektující přístup personálu, ani na to, že personál vyvine maximální úsilí jim umožnit porodit přirozeně, bez rutinních zákroků a v intimním prostředí. Statistiky na mujporod.cz založené na vzorku 7570 žen, které v Česku porodily v roce 2020, ukazují, že značná část žen, které se rozhodnou pro domácí porod, by k této volbě nutně nepřistupovala, pokud by jim ohleduplný přístup a maximální snaha o zachování přirozenosti celého porodního procesu byla v dostatečné míře zaručena v porodnicích. Takovou záruku jim však v českých podmínkách dává jen porod doma. Podle stejných statistik je se svou volbou domácího porodu spokojena naprostá většina žen. Naopak pouhých 9 % žen rodících v porodnici se dočkalo přirozeného porodu bez rutinních zásahů, přestože právě takový porod si přeje celých 60 % žen rodících v porodnici.

Co vede ženy k porodu doma

S podobnými výsledky nikterak překvapivě přichází i výzkum Durnové a Hejzlarové. Pro 92 % jejich respondentek byly hlavním důvodem pro volbu domácího porodu právě rutinní zásahy v porodnici. 85 % žen uvedlo jako důvod také nevhodné chování personálu a 80 % vadí přílišná medikalizace českého zdravotnictví. Na hlavu naopak průzkum staví běžný český předsudek o tom, že porod doma ženy volí ze spirituálních důvodů (pomatené lesany) nebo kvůli osobnímu nastavení (sobecké a nezodpovědné lenošky). Tyto důvody sice uvedlo 34 % žen, zároveň se však kombinovaly s důvody výše zmíněnými.

Výzkum provedený na rozsáhlém vzorku žen rodících doma na první pohled působí jako jasná snaha obhájit a prosadit domácí porody v českých podmínkách. Vědkyním však ve skutečnosti šlo o něco trošku jiného. Především chtěly poukázat na to, jak je na poměry demokratické společnosti debata kolem českého porodnictví absurdně vyhocená, a to v takové míře, že z ní namísto reálného obrázku skutečného stavu věcí vychází spíše jeho velmi pokřivený obraz. Na určitou skupinu žen je de facto pořádán hon na čarodějnice bez sebemenší snahy pochopit skutečné motivace jejich rozhodnutí rodit doma, a místo úsilí poznat pravou identitu těchto žen se společnost dopouští jejich dehumanizace a ostrakizace.

Důležitým cílem vědkyň však bylo také odhalit podstatné otázky, které se z debaty kolem českého porodnictví kvůli její vyhocenosti vytráčí. Tím je například fakt, že spektrum žen, které v Česku rodí, zdaleka není černobílé, a mezi oběma kontrastními protipóly se nachází pestré spektrum žen, pro které rozhodování mezi domácím porodem a porodnickým násilím v nemocnici nepředstavuje svobodnou volbu. Jinými slovy – domácí porod jednoduše není pro každého, a neměl by proto být jedinou alternativou úniku před hrozbou porodnického násilí.

Porod je proces vykládaný evolucí

Porod je psychosomatický fyziologický proces, který je úzce spjat s psychikou matky a s prostředím, v němž probíhá. Složení hormonálního koktejlu, který tělo ženy v průběhu porodu míchá a vpouští do oběhu jako hlavní palivo celého procesu, je zcela závislé na tom, zda se žena v průběhu porodu cítí bezpečně a je schopna se psychicky uvolnit. Nejdůležitějším hormonem porodu je oxytocin, který má mnoho různých funkcí, ale především je zodpovědný za kontrakce dělohy. Jeho přímým inhibítorem je adrenalin. Pokud si žena během porodu připadá ohrožená a v nebezpečí, adrenalin způsobí to, že se sekrece oxytocinu a tím i porod zastaví. Jde o evoluční výhodu, díky níž se porod v dobách relativně nedávných, kdy ještě lidstvo nežilo v septickém prostředí pod dohledem institucí a přístrojů, jednoduše zastavil v případě ohrožení, které mohla představovat kupříkladu divoká zvířata, či jiní útočníci. Žena pak porodila až ve chvíli, kdy byla opět v bezpečí.

Právě tato evoluční výhoda však nabírá zcela odlišné povahy v dnešních podmínkách, kdy je na ženy na jednu stranu vyvíjen společenský nátlak, aby rodily v porodnicích, které jsou prezentovány jako ta nejbezpečnější a z hlediska přežití dítěte nejjistější volba. Ženy se v nich ale v reálu často dočkají nevhodného zacházení hraničícího s porodnickým násilím, které bývá častou příčinou toho, proč porod v nemocnici přestane postupovat a je pak nutné jej uměle vyvolávat. Na opačné straně spektra jsou pak domácí porody, které jsou pro značné procento nízkorizikových žen tou dobrou a bezpečnou volbou, neboť během něj mají porod pod vlastní kontrolou a nedočkají se při něm nevyžádaného rušení a rutinních zásahů.

Tato volba však od žen vyžaduje značnou přípravu a sebedůvěru. Nejde jen o to mít doma vše nachystané, ale především být se svou volbou dokonale srozuměna a sžita. Žena by o své volbě v průběhu porodu neměla pochybovat, ale být schopna se plně oddat přírodnímu procesu a důvěře ve schopnosti svého těla. Domácí porod proto není vhodnou volbou pro ženy, které tuto důvěru nemají a o domácím porodu z různých důvodů pochybují.

O tom, že porod doma není pro každého, vím sama ze své vlastní zkušenosti. Dobře si vzpomínám na ostrý rozdíl v mém psychickém rozpoložení před a po mém rozhodnutí rodit doma. Naprostou většinu svého prvního těhotenství jsem prožívala ve slepé víře, že v Česku existují porodnice, které budou ochotně respektovat má porodní přání a nechají mě rodit jen s manželem a mou porodní asistentkou, bez zbytečných zásahů ze strany lékařů a jiného personálu. Tato víra se rozpadla jako domeček z karet v momentě, kdy má porodní asistentka v mnou vybrané porodnici s jinou ženou prožila nežádoucí traumatizující zásah lékařky, kvůli kterému žena na sále těsně po porodu téměř vykrvácela.

Mé již tak dost velké obavy z českých porodnic, podpořené zejména zevrubným studiem odborné literatury a doporučených postupů Světové zdravotnické organizace (WHO), se tehdy přeměnily ve fobii. Dospěla jsem do psychického rozpoložení, v němž se domácí porod jevil jako jediná pro mě akceptovatelná a nejbezpečnější volba. Domácí porod pak skutečně proběhl v pořádku a ani jednou jsem během něj o svém rozhodnutí nezapochoybovala. Ještě lepší pak byl můj druhý porod, který byl skutečně hypnotickým transcendentálním prožitkem, jaký bych přála zažít každé ženě.

Přesto vím, že tento zážitek pro každou ženu není. Některé patří k rizikovým skupinám a ze zdravotních důvodů pro ně proto jiná možnost porodu než pod lékařským dohledem v úvahu nepřipadá. Jiné ženy by naopak fyziologicky domácí porod zvládly, ale nejsou na to připraveny mentálně. Pokud by o své volbě měly být jen špetku pochyb, a cítily by se lépe v dosahu lékařů a monitorů, nemocnice pro ně nejspíš představuje lepší volbu.

Porodnice jako jediná volba?

Právě tyto ženy, které doma z různých důvodů rodit nemůžou nebo nechtějí, ale zároveň mají odůvodněné obavy z českého porodnictví a všech jeho nedostatků, se z celé debaty o porodech u nás vytrácejí. V demokratické společnosti nelze jako možnost svobodné volby akceptovat stav, kdy si ženy musí vybírat mezi porodem v porodnicích, které nejsou schopné ženám zaručit respekt k jejich osobě, porodním přáním, i přirozenosti celého porodního procesu, a porodem v šedé zóně mimo systém bez zajištěné a pojišťovnou hrazené legální péče porodních asistentek.

Porodní systém v Česku se proto musí přizpůsobit rozličným potřebám žen a pro odlišné skupiny žen počítat s různými možnostmi porodu. V současné chvíli jsou uspokojeny pouze potřeby menší skupiny žen, kterým vysoce medikalizované a

paternalistické služby českého porodnictví vyhovují, a o porod přirozenou cestou nemají zájem. Většina českých rodiček však touží po přirozeném porodu v porodnici: podle mŭjporod.cz si přirozený porod přálo 60 % žen, které v roce 2020 rodily v porodnici. Jejich potřeby ale dokáže uspokojit jen několik málo porodnic v Česku, jako je například ta v Havířově. Místa v takto orientovaných porodnicích jsou omezená, a ne každá žena chce, nebo má možnost kvůli porodu absolvovat dlouhý transfer napříč republikou.

Možnost родit podle své zodpovědné volby by měly mít i ty ženy, které chtějí родit doma. Nejen tyto ženy se znepokojením sledují patronizující snahy, kdy se místo skutečných porodních domů otevírají porodní sály vymalované na meruňkovo – jako byl i známý sál na Bulovce, který veřejnosti slavnostně představil premiér Babiš spolu s bývalým ministrem zdravotnictví Vojtěchem. Oba se přitom nechali zvětřit přímo na sále spolu s pánským klubem lobbistů z řad největších odpůrců domácích porodů.

Porodní domy – klidně ať jsou třeba meruňkové, ale hlavně ať jsou pokud možno u každé větší porodnice a ať se v nich ženy dočkají respektujícího personálu. Populistické snahy premiéra zalíbit se nové cílové skupině nesmí zastřít fakt, že je nutné ukončit nesmyslný stav, v němž každý rok několik stovek žen toužících po porodu doma nemá přístup k legální a ze zdravotního pojištění hrazené péči porodních asistentek. Chce-li Česko být skutečnou demokracií, domácí porod, stejně jako porodní domy, se musí stát integrální součástí demokratického zdravotního systému. Tou by však měl být i profesionální a respektující personál. Zostuzování, porodnické násilí, ani traumatické zážitky si totiž nezaslouží ani ženy, které touží po epidurálu, nebo ty, které si o výhodách fyziologického průběhu porodu samy nic nenastudují.

Foto: Shutterstock

Dům, který vzbuzuje emoce

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Můj dům, Strana: 34, Autor: Markéta Klocová, Vytiskeno: 11 110, Prodáno: 6 316, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 02:10, Čtenost: 90 854, Rubrika: Rodinné domy - Návštěva, AVE: 792 223,12 Kč, Země: Česko, GRP: 1,01

Mladou čtvrt' Červený kopec nad východočeským Trutnovem charakterizuje poměrně výrazný sklon k jihu a rozmanitá zástavba rodinných domů. Autor y několika z nich jsou Martina a Michal Rosovi. Před čtyřmi lety zde vyrostl další z rodinných domů, který nabízí krásné výhledy do kraje.

Na výsledný tvar domu měly zásadní vliv omezení daná tvarem pozemku a místními regulačními podmínkami. Přáním mladého páru rovněž bylo zachovat volnou západní část pozemku pro případnou dostavbu bazény. Vznikl tak podlouhlý dům zasazený částečně do svahu, jehož základní tvar kvádru doplňuje v příčném směru pouze výrazná terasa. Základní hmota domu, navržená na půdorysu 6,2 x 22,2 m, má s ohledem na místní regulační plán sedlovou střechu a stojí na uliční čáře. Ze západní strany k ní přiléhá tubus schodiště, který ve své jižní části přechází do zastřešení terasy. Fasády sjednocuje bílá omítka, jejíž čisté nečleněné plochy prolamují pouze okna v jednoduché kompozici. Jediný barevný akcent tvoří sedé odstíny hliníkových okenních rámu, střešní krytiny a kovového zábradlí terasy.

Řešení tak trochu naruby

Zatímco většina domů má garáž i vstup v přízemí a po schodech se stoupá do ložnicového patra, zde je tomu přesně naopak. Do domu se vstupuje ze severu v nejvyšším bodě pozemku, kde se nachází i garáž s prostorem pro umístění sportovního vybavení a technická místnost. Na prostornou vstupní halu navazuje šatna. Do společné obývací části se sestupuje po přímém schodišti, které ze svých spodních stupňů nabízí průhled do zahrady.

Architekti se museli na jižně orientovaném pozemku s přístupem ze severu popasovat s třímetrovým výškovým rozdílem.

„Nejsme přívrženci remodelace, která vyžaduje přemístění mnoha tun zeminy. Děláme jen drobné úpravy v okolí domu, například u terasy,“ říká Michal Rosa. „Úkolem architekta je vymyslet dům, který respektuje okolní krajinu, nikoli ji přizpůsobovat projektu.“

Na otázku, zda majitele domu nezaskočilo umístění garáže v horním podlaží domu, vrtí architekt Rosa hlavou: „Tohle byl již náš třetí dům v této lokalitě, kde jsme toto uspořádání použili, takže si nemyslíme, že by klient byl nějak zvlášť překvapený.“

Majitelé k tomu dodávají: „V první fázi studie jsme oslovili dva architekty a jednoho stavebního inženýra. Manželé Rosovi nás od prvního kontaktu oslovili do detailu zpracovanou architektonickou studií.

S velkým očekáváním jsme svěřili důvěru do jejich rukou a rozhodně toho nelitujeme. Projekt rodinného domu splňuje naše veškeré požadavky na pohodlí, komfort a spokojený rodinný život.“

Úložných prostor není nikdy dost

Architekti Rosovi své klienty obvykle hned na začátku spolupráce žádají, aby ve svém starém bytě změřili délku všech skříní a komod. Výsledek vynásobený 1,5–2krát představuje zpravidla reálnou potřebu úložných prostor v novém domě.

I v tomto případě tradiční požadavek stavebníků na dostatek úložných prostor naplnili měrou vrchovatou. Kromě již zmíněného prostoru pro sportovní vybavení v rámci garáže a samostatné šatny upoutá pozornost především linie skříní lemující schodiště, která plní zároveň funkci schodišťového „zábradlí“. Další úložné prostory nabízí kuchyň s vysokými skříněmi vestavěnými do niky, americkou lednici a varným ostrůvkem. Na kuchyňskou stěnu s vestavnými spotřebiči navazuje spíž.

Za kuchyní se nachází prádelna s vyústěním šozu na prádlo z horní koupelny. Ve spodním podlaží je rovněž pokoj pro hosty s koupelnou a toaletou s praktickým pisoárem. Ložnicovou část domu umístěnou na úrovni vstupního podlaží tvoří ložnice rodičů, dětský pokoj, šatna a koupelna. Autoři při návrhu dispozice uvažovali i o možném budoucím rozdělení dětského pokoje na dva samostatné pokoje. Obytnou plochu tohoto podlaží doplňuje ještě terasa přístupná ze šatny a dětského pokoje, která současně tvoří zastřešení druhé terasy, navazující o patro níž na obývací pokoj. Jak z dětského pokoje, tak i z obývacího pokoje a z obou teras se obyvatelům naskýtá báječný výhled do poklidné krajiny. „Děkujeme architektům za dům, který vzbuzuje emoce,“ uzavírají své hodnocení spokojení majitelé.

technické údaje

Zastavěná plocha: 157 m² Užitná plocha: 209 m² Konstrukce: Obvodové stěny zděné z keramických bloků, stropy a schodiště železobetonové monolitické, zateplení polystyren 180 mm, fasádní povrch omítka Střešní krytina: Prefalž Okna a vstupní dveře: okenní systémy Schüco AWS 75. Sl, vysoce tepelně izolovaný systém posuvných dveří se zdvihem Schüco ASS 70. Hl, vstupní dveře Schüco ADS 75 HD. Hl, předokenní žaluzie. Vytápění: podlahové vytápění, plynový kondenzační kotel, řízené větrání s rekuperací tepla Dodavatel: 3K stavby Dodavatel okenních systémů: PFT, spol. s r.o., Jičín, pobočka Vrchlabí

Ing. arch. Michal Rosa (1975) Ing. arch. Martina Rosová (1985) Absolvent FA VUT Brno a absolventka FSV ČVUT společně pracují od roku 2008 ve vlastní architektonické a projekční kanceláři Rosa – Architekt. Zaměřují se na rodinné domy, veřejné i obytné stavby a interiéry. www.rosa-architekt.cz

Foto autor: / FoTo: PeTr košťál

Foto popis: Architekturu domu pro mladou rodinu charakterizuje hmotově jednoduché řešení a nadčasový architektonický výraz: hladké omítané plochy v kombinaci s velkoplošným zasklením bez dalšího členění

Foto popis: Příjezd do garáže ve druhém podlaží domu vede z ulice nad pozemkem

Foto popis: Velkorysé hliníkové posuvné a okenní systémy Schüco propojují interiér s navazující zahradou a obyvatelům domu zajišťují ničím nerušené výhledy do okolní krajiny

Foto popis: Tichý a snadno ovladatelný přístup na terasu zajišťuje vysoce tepelně i zvukově izolovaný systém posuvných dveří se zdvihem Schüco ASS 70. Hl. Na terase nechybí ani zastínění

Foto popis: Laminovaný nábytek byl vyroben podle návrhu architektky, s výjimkou pohovky od firmy Polstrin s pestrým čalouněním s hexagonálním vzorem. Ten se také opakuje na obkladech obou koupelen

Foto popis: Další úložné prostory nabízí kuchyň s vysokými skříněmi vestavěnými do niky, americkou lednicí a varným ostrůvkem. Na kuchyňskou stěnu s vestavnými spotřebiči navazuje spíž

Foto popis: Rohové prosklení přivádí do obývacího pokoje mnohem více světla a slunce než velké „rovné“ okno a navíc dává výhledu panoramatickou dimenzi

Foto popis: Schodiště lemuje řada úložných skříní, které plní zároveň funkci schodišťového „zábradlí“. V patře je kromě ložnice také velký dětský pokoj umožňující pozdější rozdělení na dva samostatné

Foto popis: Koupelna v druhém podlaží má plochu 10 m² a je dobře vybavená: sprchový kout, vana, dvě umyvadla. Hexagonální vzor obkladu za vanou odpovídá potahům pohovek v přízemí

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy.

„Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbny vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. „Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje neeviduje statistiku výjezdů ke komplikacím vzniklých při plánovaných domácích porodech, neboť je na místě mnohdy obtížné rozlišit, zda se jedná o plánovaný domácí či překotný porod,“ potvrzuje redakci mluvčí krajské záchranky Zuzana Fajtllová.

V obecné rovině podle ní v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečnicku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. „Dále komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči ve snaze obnovy základních životních funkcí. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty,“ dodává Fajtllová.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrozit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Ostatní zajímá

Vizitka autora

Foto pixabay.com

Komentáře

Proč se ženy rozhodují pro domácí porod? Vadí jim rutinní zásahy v nemocnici i chování personálu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.04.2021, Zdroj: plzenskadrba.cz, Autor: Richard Beneš, Michael Daněk Zuzana Duzbabová, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 08:50, Celková návštěvnost: 635 940, RU / měsíc: 335 935, RU / den: 11 198, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy.

„Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbný vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

A jak je to v Plzeňském kraji? „Statistiky si neděláme, takže nevidujeme domácí porody a jejich komplikace s překotnými porody, které nestihnou do porodnice dojet. Samozřejmě je to uvedeno v dokumentaci, záznam o výjezdu o jaký porod se jednalo a také, jaký byl průběh porodu. Ročně v terénu záchranáři porodí přibližně 10 -12x a převážně se jedná o překotné porody, tedy porod s velmi rychlým průběhem,“ uvedla Mária Svobodová, mluvčí Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje.

„Na místo vyráží posádka RZP+RV, pokud se potvrdí, že se bude rodit, dovolají si na místo IP+ RZP na transport dítěte. V případě nedostupnosti IP lze k transportu využít RZP vůz s inkubátorem, který je trvale na plzeňské základně BORY,“ dodala Svobodová. Zatím poslední porod v terénu absolvovali záchranáři právě tento týden v Rokycanech. V půl desáté večer tam mladá žena překotně porodila své třetí dítě. Jednalo se o zdravou holčičku.

V obecné rovině v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidružení“ dítěte způsobené například omotáním pupečnicku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. Dále hrozí komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči ve snaze obnovy základních životních funkcí. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrozit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Ostatní zajímavá

Autoři Michael Daněk / Zuzana Duzbabová / Richard Beneš Foto Pixabay.com / ZZSPK

Komentáře

Hlasování o nedůvěře vládě

TV, Datum: 28.04.2021, Zdroj: ČT24, Zpráva: 1, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 09:28, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 010 770,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vyjádrí poslanci vládě nedůvěru, nebo se snad rozpustí Poslanecká sněmovna? A dopustí prezident republiky to, aby buď jedno, nebo druhé nějak změnilo poměry na politické scéně? Ani po dnešku nejsme blíže odpovědi. Ukážeme proč v Devadesátce. Dobrý večer. Předseda Pirátů Ivan Bartoš dnes mluvil s prezidentem Milošem Zemanem o případném rozpuštění sněmovny a vypsání předčasných voleb. Hlava státu se podle předsedy Bartoše k této možnosti nevyjádřila. Ivan Bartoš pak zároveň zopakoval, že v současné situaci nepovažuje za vhodné vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. Senát by pak k tomu všemu měl zítra rozhodnout o novele volebního zákona. Podle požadavku části senátorů by měla nabízet také možnost korespondenčního hlasování. Pro Čechy žijící v zahraničí by to znamenalo, že mohou volit poštou. Horní komora ale zřejmě novelu schválí beze změn. A také na ekonomická témata se dnes dostane v Byznysu ČT24. Spojení Monety Money Bank a Air Bank ze skupiny PPF je totiž znovu ve hře. Podle počtu klientů by tak mohla vzniknout třetí největší banka na českém trhu. Obří obchod probereme dnes, jak už jsem říkal, v Byznysu ČT24. A teď s kým? S generálním ředitelem Monety Money Bank Tomášem Spurným. Od devíti hodin startujeme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale nejprve vyslovení nedůvěry vládě. To je téma, o kterém dnes mimo jiné na Hradě jednal s prezidentem republiky předseda Pirátů Ivan Bartoš. Prezident Miloš Zeman k tomu uvedl, že v případě vyslovení nedůvěry sněmovnou nechá až do voleb dovládnout stávající kabinet premiéra Andreje Babiše. Podle šéfa Pirátů Bartoše tak krok není v současné době dobrým řešením. Vhodnou alternativou by prý podle něj mohly být předčasné volby.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Ten krok je v tuto chvíli nelogický. Na tom, kdo by tedy vládnul v České republice, by se nic neměnilo a ta naše navrhovaná cesta předčasných voleb je tedy jediná relevantní i z pohledu lidí. I to vyslovení nedůvěry vládě by znamenalo dost zásadní chaos na české politické scéně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Náš první host, politolog Miloš Brunclík z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Vítejte, dobrý den.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK, CEVRO Institut

Dobrý den.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mě by zajímalo, jestli jsme se po dnešku přiblížili trochu blíže k tomu, co se vlastně bude odehrávat na politické scéně? Jestli aspoň jedna z těch dvou variant, kterou deklarují obě dvě opoziční koalice, to znamená buď vyslovení nedůvěry, anebo rozpuštění sněmovny hlasy poslanců, anebo třeba obojí, co my víme?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK, CEVRO Institut

Já si myslím, že se zatím pořád o tom ještě mluví. Zatím tedy nemáme nějaký konkrétní návrh a zatím bych tedy byl velmi opatrný a řekl bych, že zatím jsme se nijak blíž k ničemu dalšímu nepřiblížili.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je jedna z těch variant podle vás reálnější nebo možná životaschopnější než ta druhá? Já jenom připomenu, že nejprve rozpustit sněmovnu navrhují Piráti a Starostové, ale aby tomu všemu předcházelo ještě hlasování o nedůvěře, tak to prosazuje konzervativní koalice Spolu.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK, CEVRO Institut

Tak z Ústavy je procesně jednodušší vyslovení nedůvěry vládě, protože tam je potřeba 101 hlasů. A tam je větší šance na to, že se podaří získat 101 hlasů pro vyslovení nedůvěry vládě Andreje Babiše, kdežto pro rozpuštění Poslanecké sněmovny je potřeba minimálně 120 hlasů poslanců. Takže z tohoto pohledu bych řekl, že je jednodušší vyslovit nedůvěru vládě než teda rozpustit Poslaneckou sněmovnu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Má podle vás jeden krok navazovat na druhý? To totiž říkají občanští demokraté a jejich spojenci v koalici, že by bylo dobré nejprve vyjádřit nedůvěru vládě a potom teprve rozhodovat o předčasných volbách. Protože jinak by tady vznikla situace, že bude rozpuštěna sněmovna a vláda by měla důvěru rozpuštěné sněmovny.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK, CEVRO Institut

Má to jistou logiku. Možná občanům bude těžko srozumitelné vysvětlovat, že je potřeba rozpouštět Poslaneckou sněmovnu, když tady máme vládu, která v zásadě se může opírat o důvěru, kterou obdržela. Už teda je to pár let zpátky, ale pořád ji má, takže jistou logiku to má, že lepší by bylo tedy vyslovit nedůvěru a pak teprve rozpouštět Poslaneckou sněmovnu. Ale pořád je to v rovině nějakých hypotéz a konstrukcí, které se mi zatím nejeví jako reálné.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak uvidíme, co na to říká Ústava. Jsme ve spojení s naším dalším hostem. Ústavní právník Jan Kysela by nás teď měl poslouchat. Pane profesore, dobrý den přeju.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My se určitě budeme věnovat i motivacím poslanců v dalším vysílání, ale nejprve k prezidentu republiky. Toho jsme sice dnes neviděli vystoupit, ale předseda Ivan Bartoš poměrně detailně tlumočil, co se vlastně dnes na Hradě dozvěděl. A mě by, pane profesore, zajímalo, co jste se vlastně dozvěděl vy, protože on prezident vlastně zřejmě neupřesnil, co bych chtěl dělat v případě, že by se sněmovna rozpustila. Ivan Bartoš řekl, že to příliš nekomentoval, příliš to neupřesnil, a tím pádem vlastně neodpověděl ani na otázku, kterou si mnozí ústavní právníci kladou. A vy už jste na ni v několika rozhovorech odpověděl, že by zkrátka prezident musel konat, musel by dále zkrátka podniknout nějaký krok. Jak si to vykládáte, tedy to, co jsme slyšeli dnes, nebo neslyšeli možná?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Musel by konat, pakliže by si nepřál počínat si protiústavně. Každopádně z toho dnešního jednání vyplývá, že jsem se mylil, když jsem se domníval, že se prezident republiky mylil ve svém čtení článku 35, protože se mně zdálo, že zaměnil dvě situace. Jedna je, kdy má určitou diskreci, jestli sněmovnu rozpustí, zatímco ta situace, o které se mluví, to znamená, že by se usnesla tří pětinovou většinou Poslanecká sněmovna na tom, že prezidentu republiky navrhne své rozpouštění, tak v takovém případě prezident republiky žádnou diskreci nemá a rozpustit sněmovnu musí. Tak já měl pocit, že tyhle dvě situace zaměnil. On je každopádně asi nezměnil, to znamená, nejde o omyl, kterého se prezident republiky v minulosti do zajista několikrát dopustil, ale jde o avízo nějakého případně protiústavního jednání, jehož se prezident republiky v minulosti dopustil také. Takže z mého hlediska ta situace přehlednější, ale temnější.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vy už, pane profesore, anticipujete protiústavní jednání, ale přece jenom není to úplně ta samá situace, jako jsme u Miloše Zemana viděli už několikrát? Že zkrátka spoléhá na to, že Ústava neklade prezidentu republiky žádný termín, žádnou lhůtu, takže prezident možná konat bude, jenom neřekne, kdy to bude. A ta lhůta může mít možná nekonečně dlouhou délku. Nevím. Co myslíte?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

No ale pak je to popření toho ústavního pravidla. Pakliže nějaké pravidlo praví, že je na předsedovi vlády, aby rozhodoval o

složení své vlády, takže když předseda vlády není spokojený s výkony svého ministra, navrhne prezidentu republiky, aby toho ministra odvolal, a prezident republiky je povinen vyhovět takovému návrhu, tak ve chvíli, kdybychom to četli tak, jak naznačujete, že je to obvyklé hradní čtení, tak pokud by prezident republiky vyhověl tomu návrhu za 2 nebo za 3 roky, tak z toho klíčového oprávnění premiéra mít kontrolu nad svou vládou nic nezbyde. V tomhle případě platí úplně totéž. Pakliže Poslanecká sněmovna třípětinovou, tj. ústavní většinou dospěje k závěru, že situace nazrála na předčasné volby, a prezident republiky je v zásadě pouze prostředníkem, tím, kdo v zásadě vykonává nějaký notářský úkon typu vyhlášení voleb na základě toho rozpuštění sněmovny, tak když bychom z téhle notářské či zprostředkovací role udělali roli arbitra, tedy někoho, kdo si rozmyslí, jestli sněmovně vyhoví, nebo nevyhoví, a kdy jí vyhoví, tak tím zase zásadním způsobem překrucujeme Ústavu do podoby něčeho, co asi není ani režim poloprezidentský, ale co je prostě režim založený na čisté svévoli. Nejde o to, jestli prezident republiky má být silný, nebo slabý, ale jde o to, že ať je prezident republiky silný, nebo slabý, má být vázán ústavními pravidly a ústavními principy. A prezident republiky Miloš Zeman dává od roku 2013 najevo, že mu tahle teze není úplně blížká.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ivan Bartoš dnes zmínil možnosti, které by se v takovém případě nabízely. Mluvil například o ústavní stížnosti na prezidenta republiky. Mě by zajímalo, jestli něco takového vlastně může mít úspěch? Přeci jenom ten časový tlak je tady poměrně značný.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Pokud by tomu bylo tak, že se Poslanecká sněmovna usnesla kvalifikovanou většinou na tom, že si přeje být rozpuštěna, a prezident republiky by bránil tomu rozpuštění, tak je otázka, jestli takové ústavní pravidlo je natolik důležité, aby pokud ho prezident republiky poruší, dopustil se hrubého porušení ústavního pořádku. A z těch důvodů, které jsem už naznačoval, to znamená stěžejní role Poslanecké sněmovny, vazba mezi vládou, sněmovnou, jasný ústavní text a tak dále a tak podobně, plyne, že to pravidlo je jasné a důležité, takže pokud by ho prezident republiky porušil, je to hrubé porušení ústavního pořádku. A určité by to bylo na ústavní žalobu. Když by se dala dohromady třípětinová většina pro rozpuštění, dala by se možná dohromady třípětinová většina i pro souhlas s ústavní žalobou, pakliže by ji Senát podal. Každopádně takováhle situace je typické hrubé porušení ústavního pořádku, které by mělo být tímhle způsobem sankcionováno.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mimochodem ono to není jediná záležitost, která se teď v rámci zákonodárných sborů hodně probrává směrem k prezidentu republiky. Je to, pravda, jiná kauza, kauza Vrbětice, ale v Senátu se hovoří o případné žalobě, co se týče velezrady na prezidenta. Mě by zajímalo, jak vlastně vidíte tuto možnost? Protože to je přímo volená hlava státu, ale je vlastně zodpovědná v tomto případě parlamentu, který by se, co se velezrady týče, na tomto musel usnést třípětinovou většinou v obou komorách. Bezprecedentní situace možná?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Prezident republiky není odpovědný parlamentu, ale je odpovědný za dodržování Ústavy. A pakliže prezident republiky nedodržuje Ústavu, tak pak je tady monopolní žalobce, Senát se souhlasem Poslanecké sněmovny, přičemž na Ústavním soudu je, aby rozhodl, jestli došlo, nebo nedošlo k porušení Ústavy, ať už bychom mluvili o hrubém porušení ústavního pořádku nebo o velezradě. A uvážíte-li, jakým způsobem prezident republiky Miloš Zeman od roku 2013 postupuje, tak je nepochybné, že postupuje kontroverzně. V řadě případů se mi zdá, že lze mluvit o hrubém porušení ústavního pořádku. Typicky by to třeba bylo to neodvolání člena vlády, ač to předseda vlády navrhl. V dalších případech může jít o pokřívání parlamentní formy vlády k nějaké deformaci, k nějakému hybridu. A ta jednání, která mají souvislosti se zahraničně-politickou orientací, zkrátka můžou, ale taky nemusejí mít souvislost s tím, co je označováno jako velezrada, to znamená jednání směřující proti svrchovanosti, celistvosti nebo demokratickému řádu republiky. Tady je zkrátka třeba velmi pečlivě vážit, co je legitimní politika, se kterou třeba nemusíme souhlasit, ale co je politika směřující k tomu, že Česká republika nemá být orientována pouze na západ, ale taky na Rusko nebo na Čínu, a v kterou chvíli a jakým jednáním se ta legitimní, byť možná pro někoho nepřilíhající atraktivní politika může dostat do blízkosti toho deliktu velezrady. A to se mi zdá, že ne na první pohled nutně poznáme z toho, co se děje. To bychom možná lépe poznali, když bychom znali zákulisí, když bychom znali motivace, které prezidenta republiky, eventuálně jeho okolí vedou k tomu, co se dělá, nebo nedělá.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Zatím díky moc. Nechme teď Vrbětice chvíli stranou a pojďme se podívat na případné vyslovení nedůvěry vládě. Jak už jsme říkali, někteří zákonodárci říkají, že ještě než se začnou pokoušet vyslovit vládě nedůvěru nebo případně rozpouštět Poslaneckou sněmovnu, je potřeba změnit volební zákon. Tady je to, co by se změnit mělo v novele, kterou, pro připomenutí, na začátku dubna schválili poslanci. Například pro vstup do dolní komory bude koalicím stačit méně hlasů než v minulosti. Zatímco dříve byla kvóra pro koalici 10, 15 a 20 %, tak nově musejí ty dvoučlenné získat aspoň 8 % hlasů a ty vícečlenné 11 %. Pro jednotlivé strany pak zůstává 5% hranice. No a voliči si nadále budou vybírat poslance ve 14 krajích, to zůstává stejné. Návrhy volební kraje omezit nebo zavést celé Česko jako jeden volební obvod tak neprošly. Měnit se ale bude přepočítání hlasů na Poslanecké mandáty. Bude sice zvýhodňovat úspěšnější strany, ale v menší míře než doposud. Mandáty se také budou přidělovat automaticky a strany do nich nebudou moci po volbách zasahovat. No a část senátorů teď chce, aby novela obsahovala také možnost korespondenčního hlasování. To by umožnilo lidem žijícím anebo studujícím v zahraničí volit poštou. Podle předsedy Senátu Miloše Vystrčila by ovšem korespondenční hlasování sněmovna odmítla stejně jako při původním schvalování dolní komoře.

Miloš VYSTRČIL, předseda Senátu; místopředseda strany /ODS/

Normálně by mi to nevadilo a myslím si, že Senát má prosazovat svoji vůli. Ale my nejsme v normální situaci. My jsme v situaci, kdy musíme ten volební zákon opravit, protože si to přeje Ústavní soud. A ten Ústavní soud si nepřejí nebo neříká nám, nepřikazuje nám, abychom tam přidávali korespondenční volbu, ale jenom říká: opravte volební zákon tak, aby ty volby byly férové a svobodné.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane profesore Kyselo, vnímáte to schválení, případně, volebního zákona v obou komorách, následně podepsané prezidentem jako jakousi otevřenou bránu k těm dalším krokům, třeba k vyslovení nedůvěry vládě nebo posléze k rozpuštění sněmovny? A vůbec i tyto dva kroky měly by na sebe logicky navazovat, anebo je zcela lhostejné, jestli se třeba sněmovna rozpustí bez ohledu na vyslovení nedůvěry vládě?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Zkompletování volebního zákona je nezbytné bez ohledu na to, jestli budete chtít vyslovovat vládě nedůvěru, nebo vypisovat předčasné volby. Zkrátka volební zákon má být kompletní, protože pokud by kompletní nebyl, tak se ty říjnové volby nedají uskutečnit, respektive uskutečnit se dají, ale nedají se spočítat volební výsledky. Pakliže jsou ve hře předčasné volby, tím důležitější je mít volební zákon kompletní. Pokud jde o ty kroky, tak já si nemyslím, že existuje nějaká souslednost mezi vyslovováním nedůvěry a rozpouštěním sněmovny, protože každá ta situace míří na něco jiného. V tom prvním případě, tedy vyslovování nedůvěry vládě, jde o to, že jsme s vládou nespokojeni, máme dost síly na to, abychom ji svrhli, a současně máme dost síly na to, abychom vytvořili nějakou funkční alternativu, což v našem specifickém případě netýká se jenom toho, jestli máme uvnitř sněmovny nějakou alternativu, ale jestli pohneme prezidenta republiky k tomu, aby takovou alternativu respektoval, což mi připadá, že je české specifikum, ale těžko od něj odhlédnout. Zatímco to rozpouštění sněmovny, myslím, nemusí bezprostředně nutně jen a pouze vyjadřovat míru spokojenosti, nebo nespokojenosti s vládou, ale může vyjadřovat míru nespokojenosti s celkovou politickou situací. S tím, že ať vládu odstraníme, nebo neodstraníme, nemáme pro ni žádnou alternativu a považujeme za správné nějakých důvodů ten volební proces urychlit a zkrátka nechat voličům, jak se někdy pěkně říká, nechat rozdat karty s předstihem. Ale že by nutně musel jeden krok předcházet ten druhý, to se mi zdá, že z logiky těch ústavních vztahů tedy neplyne bezprostředně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Tak totiž argumentuje jedna z těch koalic, proto ta otázka. Tak možná ještě na závěr, pane profesore, k ratiu toho všeho jednání zákonodárců, těch opozičních, mě by zajímalo, jestli podle vás vlastně současná vláda důvěru má? Podle toho iniciačního hlasování o důvěře samozřejmě ano, ale teď se mezi zákonodárci vede jakýsi rétorický souboj o to, jak se postavit k těm předcházejícím krokům, které vlastně startují už jenom samotným svoláním schůze, kde by se mělo hlasovat o nedůvěře. Zkrátka jestli může být pravdivé tvrzení, že ten, kdo třeba neumožní svolat tu samotnou schůzi, tak vlastně jakoby vyslovoval vládě důvěru tím, že neumožní hlasovat o nedůvěře. Možná komplikovaná konstrukce, ale přeče jenom.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Tam se patrně prolínají vztahy politické a ústavní či ústavněprávní, takže politicky to jistě můžete interpretovat, jak chcete, z hlediska ústavního mi ta situace připadá maličko odlišná. Za první republiky byl náš ústavní model postavený na něčem, čemu se říká negativní parlamentarismus. Jinými slovy předpokládá se, že vláda má důvěru, dokud jí není vyslovena nedůvěra. Ten český model od roku 1993 je založený na tezi o pozitivním parlamentarismu, to znamená vláda musí mít pozitivně výslovně vyjádřenou důvěru, aby mohla plnohodnotně vládnout, být politicky plnohodnotnou vládou s plným mandátem. V České republice byla vládě vyslovena důvěra a dosud jí nebyla vyslovena nedůvěra. Takže mám-li na vaši otázku odpovědět jednoduše, z hlediska ústavního tato vláda důvěru má, z hlediska těch politických okolností je evidentní, že se situace změnila zřetelně, takže je sporné nakolik je ta důvěra pevná, nicméně ústavně jí prostě má.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc za jednoduchou odpověď, k té složitější se možná dostaneme jindy. Jan Kysela ústavní právník z Právnické fakulty Univerzity Karlovy, díky pane profesore. Na shledanou.

Jan KYSELA, ústavní právník PF UK

Rádo se stalo, na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Než se další odpovědi dostaneme, tak se nejprve pojďme poslechnout, jak se vlastně k případnému vyslovení nedůvěry vládě a k předčasným volbám staví jednotlivé strany.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/

Začneme sbírat podpisy pro svolání mimořádné schůze, na které bychom vyslovovali nedůvěru vládě Andreje Babiše. Zjistíme, zda vláda důvěru má nebo ne, to je potřeba udělat a bude na každém poslanci, aby se zvedl a řekl, jestli vláda má jeho důvěru nebo jeho důvěru nemá. A také přikročíme ke shánění podpory pro rozpouštění Poslanecké sněmovny a k tomu, abychom v naší zemi měly předčasné volby. Ale my jsme přesvědčeni, že to nemá být jenom tak plácnutí do vody, že je potřeba dopředu mít těch 120 podpisů poslanců, kteří jsou ochotni rozpustit Poslaneckou sněmovnu a umožní lidem, aby znovu rozhodli a rozdali karty v předčasných volbách.

Vít RAKUŠAN, předseda strany /STAN/

Není to úplně jednoduchá situace na druhou stranu ta nedůvěra vládě je takovým intenzivnějším prostředkem, který okamžitě řekne, že vlastně tato vláda nemá podporu parlamentu. To si skutečně myslím, že v této situaci, byť znovu zdůrazňuju vládě Andreje Babiše jsem nikdy důvěru nedal, vůbec ji nevěřím a asi věřit nikdy nebudu, ale oslabovat vládu v té pozici, která vůči Rusku je teď poměrně silná, hledáme podporu spojenců a oslabovat mandátem vlády není úplně šťastné. Ty předčasné volby to je něco jiného, kdyby se nějakou dobu připravovali, ta vláda by nepozbyla své legitimacy až do voleb. A podle mě je to i z toho strategického důvodu mnohem čistší a lepší řešení.

Marian JUREČKA, předseda strany; poslanec /KDU-ČSL/

Situace je složitá a na druhou stranu prostě prostor pro tu diplomatickou podporu a komunikaci je v tom minulém v tomto týdnu. My se bavíme o týdnech příštích na druhou stranu i my vlastně děláme ten druhý krok, následně to znamená i ten pokus o rozpouštění sněmovny a směřování k předčasným volbám to i ostatně chtějí Piráti a Starostové, ale těžko můžeme rozpouštět sněmovnu pokud má vláda důvěru. Je potřeba si tedy jasně tady pojmenovali strana důvěru má nebo nemá. Pokud jí nemá, tak potom ten druhý logický krok znamená rozpouštění sněmovny, aspoň se o něj pokusit, případně jít k předčasným volbám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vyslovovat důvěru nebo nevyslovovat, když vlastně není jasné, co by se stalo potom. To zdá se být nekončící spor posledních týdnů mezi jednotlivými politiky. Jejich vyjádření poslouchal s námi stále ve studiu Miloš Brunclík z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a politolog. Pro zajímavost mě zaujal komentář Davida Klimeše z aktuálně.cz, za chvíli bude naším hostem, kdy srovnává slova Petra Fialy, kterého jsme slyšeli před chvílí z roku 2021 jako předsedy ODS a jako profesora politikologie z roku 2010, protože tehdy Petr Fiala říkal, že v situaci, kdy neexistuje žádný další plán tak je nepochopitelné to, že by se měla vládě vyslovit nedůvěra. Tehdy narážel na situaci, kterou jsme znali, kdy sociální demokracie svrhla vládu Mirka

Topolánka teď, jak jsme slyšeli už jako předseda ODS Petr Fiala říká něco jiného. Říká, že v politice se nemá taktizovat sedět se založenými rukama a je pochopitelné, že vládě by se mělo vyslovit nedůvěra za takovýchto kulis. Co myslíte má pravdu spíše prof. Fiala nebo předseda Fiala?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Tak je potřeba rozlišovat tu pozici, ze které mluvíte. Z pozice politologa, z pozice politika, tak samozřejmě politolog politolog to vidí jinak než politik. To si myslím, že je asi zásadní říci. Ale já se spíš skutečně kloním k tomu názoru profesora politologie, a to tady hájím asi svůj stav, ale zdá se mi to skutečně legitimní ten požadavek vyslovení nedůvěry je skutečně závažný akt a lepší než destabilizovat vládu a nevědět, co se bude dít potom, tak je lepší nechat vládu a do té doby než skutečně bude jasný plán B, to znamená co bude potom.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ten zatím jasný není podle vás a má cenu na něj vyčkávat? Má cenu vyčká třeba prezidenta republiky až se jasně vyjádří?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Já myslím, že tady ten plán prostě žádný není. Miloš Zeman hovoří o tom, že by nechal dovládnout vládu Andreje Babiše, Tomio Okamura si zase představuje nějakou vládu úřednickou a z řad opozice ta představa je ještě mlhavější. Takže tady se myslím, že skutečně pokud dojde k vyslovení nedůvěry vládě, tak bude mít iniciativu a velkou moc prezident republiky. Bude záviset na něm a už jsme viděli v minulosti, že prezident dokáže vlastně prosadit svou vůli i navzdory parlamentní většině.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Na to, jak se nemohou jednotlivé strany dohodnout naráží jeden z vašich diváků, divák Tomáš. ODS chce shodit vládu, SPD chce shodit vládu, ale ODS nepodepíše existující návrh SPD a ani nedovolí poslancům SPD podepsat návrh ODS. Výsledek bude - nebude dost podpisů ani pro vyvolání hlasování o nedůvěře. Má tenhle návrh nějakou logiku? Najdete pochopení pro občanské demokraty, kteří hledají primárně, jejich slovy teď to říkám, podporu u demokratických opozičních stran?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Já chápu ty důvody, které vedou opozici vůči té argumentaci proti vládě Andreje Babiše. Zkrátka se jim z mnoha důvodů nelíbí, ale tady narážíme na 1 obecnější problém to znamená opozice je rozdělená, nejenom takzvaná demokratická opozice, ale i ostatní opoziční strany, kam je potřeba řadit jak SPD, tak komunisty. Každý z nich si přeje trošičku něco jiného a toto všechno nahrává do rukou nebo do karet vládě Andreje Babiše a pokud by tady ten postoj opozice byl jednotnější, koherentnější, tak by se vláda Andreje Babiše musela obávat více.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák Zdeněk ptá se nebo konstatuje, nejsou schopni se domluvit před volbami a po volbách už vůbec ne. Předpokládejme, že tady divák Zdeněk naráží na odlišné názory těch dvou nově vzniklých koalic Pirátů a konzervativních Spolu, což jsou vlastně, případně asi nejpravděpodobnější vládní partneři potom, kdyby získali po volbách většinu v Poslanecké sněmovně. Máte za to, že to skutečně může komplikovat vzájemné ostřelování povolební spolupráci?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Já bych to zase tak jako tvrdě neviděl nebo tak ostře. To, že jsou jiné názory ještě neznamená, že ty strany nebo ty bloky nejsou schopny se domluvit. Nicméně může to samozřejmě u některých voličů vzbuzovat nedůvěru vůči těmto stranám a je zřejmé, že vlastně zahrávat si s vyslovením nedůvěry nebo rozpouštěním Poslanecké sněmovny je závažná věc a riskantní. Může se to prostě obrátit proti těm, kteří to vyvolávají. Andrej Babiš má jak známo, velice efektivní marketing a pokud by jaksi ta jeho vláda padla nebo by byla rozpuštěna sněmovna, tak on se může pasovat do role nějakému mučedníka a ta vlna kritiky se pak vlastně obrátí proti těm, kteří takové kroky vyvolávají. Takže oni na to mohou dokonce i prodělat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Do jisté míry jsme to viděli už v předchozím volebním období, kdy Andrej Babiš odešel z vlády a někdo říká, že možná to, že pobyl nějaký čas v ústraní, tak mu umožnilo potom ostřelovat sociální demokracii s Bohuslavem Sobotkou v čele o něco efektivněji. Poměřovat to příklady? Skutečně může to takto být teď?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Já si myslím, že to určité míry možné je. Prostě někdo z té situace vyjde jako třeba poražený, ale jako jako ten, kdo byl, řekněme, ten poražený nečestným způsobem. Takže Andrej Babiš vlastně může využít své porážky k tomu, aby obrátil pozornost na opozici. Ta se bude muset bránit a Andrej Babiš už vlastně bude muset vysvětlovat třeba svá selhání, střet zájmů nebo nezvládnutou covidovou krizí, a tak podobně. Takže jemu to může paradoxně i prospět.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pro zajímavost, já jsem se na totéž ptal prof. Fialy, podle vás tato vláda má důvěru sněmovny v tuto chvíli, anebo nemá?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Já bych tady souhlasil s tím co říkal Jan Kysela. Tato vláda ji má. Tady proběhl akt, kdy vláda po svém vzniku požádala Poslaneckou sněmovnu o vyslovení důvěry a získala jí a my nemáme zatím jasný důkaz o tom, že tohle to už neplatí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže to, že komunisté řekli už spolupracovat nebudeme, odvoláváme co jsme podepsali na začátku volebního období a pokud někdo vyvolá hlasování o nedůvěře, tak my řekneme, že vám nedůvěřujeme, tak toto vlastně nemusí vůbec nic znamenat?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut

Skutečně potřeba rozlišovat ten, řekněme, ústavní akt vyslovení nedůvěry a pak nějakou nějakou politickou proklamaci. A to je ale z hlediska vlastně ústavě setrvání vlády u moci je důležitější samozřejmě ten ústavní akt. To, že komunisté říkají, že vláda jejich důvěru nemá nebo podobně to je vlastně nějaké politické tvrzení, ale zatím nezakládá to zase nutně něco dalšího.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Díky moc. Miloš Brunclík politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Díky za komentář a na shledanou.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, FSV UK, CEVRO Institut
Děkuju za pozvání a na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Teď další názory zástupců politických stran k nedůvěře vládě a rozpuštění sněmovny a předčasným volbám.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny PČR /ANO/

Je to věc a vždycky prvek, který může nějak destabilizovat tu politickou situaci. Nikdy dopředu nevíte jak. Takže, tak to není podle mě v zájmu, dobrém zájmu nás všech. Tahle vláda má důvěru, protože jí byla vyslovena. Já, když slyším nějaké teorie, že by se měla rozpouštět sněmovna takto, že by se rozpouštěla sněmovna v době, kdy je vláda s důvěrou s tím opravdu ani autoři Ústavy nepočítali.

Vojtěch FILIP, předseda strany, místopředseda sněmovny /KSČM/

Já nevidím důvody pro podpis hlasování důvěře. O tom, jestli budeme hlasovat pro vyslovení nedůvěry očekávám, že navrhovatelé budou jednat, budou jednat s klubem KSČM a tam se potom vyjádřím.

reportérka

Ale každopádně vy jste v minulosti říkali, že vláda vaší už důvěru nemá a že byste byli asi zřejmě pro, a tak třeba, jaké jsou hlavní důvody za vás?

Vojtěch FILIP, předseda strany, místopředseda sněmovny /KSČM/

Já to zjednoduším. Prostě se zasekla komunikace mezi hnutím ANO a vládou a KSČM. Nedostatek komunikace znamenal, že nebyly plněny ty dohody tak jako byl dřív. Víte, že jsem přerušil jednání o té kontrole dohody o toleranci v lednu. V březnu jsme museli dojít až k tomu, že jsme tu toleranci vypověděli, protože vláda nepředložila dokumenty, které by naplňovaly to plnění dohody.

Tomio Okamura (předseda Hnutí /SPD/),

Hnutí SPD už zahájilo sběr podpisů pro vyvolání hlasování o důvěře či nedůvěře vládě přibližně před měsícem a ostatní opoziční strany o tom velice dobře ví a odmítli se podepsat a ještě před několika dny říkali veřejně, že se ani nepřipodepsat nechťejí. Proto pakliže změnili názor tak mají možnost se nám ty archy podepsat. Ten arch leží u nás na poslaneckém klubu a moc tomu nerozumím, proč vlastně tu stejnou aktivitu, kterou už SPD oznámilo před měsícem, tak úplně stejné po měsíci začínají říkat, tak buď jim došly nápady nebo to nějaký marketing. Ale tak jako tak platí, že se můžou připodepsat na ty naše archy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dnešek tedy nevnese mnoho více světla do toho, jestli stávající vláda Andreje Babiše bude mít nebo nebude mít nadále důvěru sněmovny a nakolik jsou poslanci ochotni v této nejisté konstelaci pokračovat. Další host Devadesátky komentátor aktuálně.cz David Klimeš, už jsme ho zmiňovali, dobrý večer. Tak prosím pro vás stejná otázka jako na předchozí dva hosty. V tuto chvíli podle vás vláda důvěru má, anebo nemá? Formálně to vypadá, že samozřejmě ano, ale ty počty mohou být leccaké asi podle toho, u kterého zákona třeba vláda důvěru sněmovny hledá.

David KLIMEŠ, komentátor, Aktuálně.cz

Já se rozhodně neodvažuji mít nějaký kvalifikovanější názor než pan prof. Kysela a další řečníci. Ale myslím, že je nutné opravdu rozlišovat tu ústavní rovinu, kde skutečně vládě byla vyslovena důvěra a dokud nebude vyslovena nedůvěra, tak důvěru má. A pak ta jaksi laická politická rovinu, kde skutečně vidíme, že ta sněmovna je naprosto rozbitá a skutečně vláda Andreje Babiše, která je sama o sobě menšinová, tak ad hoc hledá podporu pro každý jednotlivý zákon. Tam je pro mě strašně zajímavé, že třeba v té chvíli, kdy se prohlašovalo zrušení superhrubé mzdy a efektivně fungovala koalice ANO, ODS a SPD, tak to ODS nepovažovala za situaci, kdy vláda nemá jasnou důvěru a většinu a nyní, když komunisté řeknou, že prostě dále nebudou podporovat vládu a vlastně není tak jasné, tak najednou to taky vidí. Skutečně je tom asi hodně politiky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prof. Fiala mimochodem ten má asi jasno jenom možná k tomu úvodnímu přeřeku, omlouvám se, to byl žert. Další host k nám přidává komentátor Lidových novin Martin Zvěřina. Martine dobrý večer a rovnou se zeptám. Prosím, do jaké míry podle vás pravděpodobně, že vláda Andreje Babiše v tomto smyslu s důvěrou sněmovny dovládne do konce volebního období?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Tak je možné, že dovládne i s nedůvěrou, ale já si myslím, že je pravděpodobnější, že vláda Andreje Babiše dovládne do konce, tedy do řádných voleb, a to z toho důvodu, že politici se zkrátka nedohodnou? Ptá se na to divák Pavel, co vlastně dělali politici koalice Spolu posledních 14 dnů. Já jsem čekal, že na tiskovce ukážou rovnou návrh na hlasování z 50 podpisů pro svolání schůze, místo toho přinesl jenom informace, že jich mají 40 a další teprve začnou shánět. Tohle má být práce profesionálního politika? Ptá se divák Pavel, Martine co myslíte?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No já se nedívám tomu divákovi, protože z hlediska té trojkoalice tedy ODS, TOP 09 a lidovců je to blamáž, protože krátce poté co oznámili ten svůj záměr shodit vládu, tak Piráti řekli, že se k nim nepřidají oni odmítají část poslanců, to znamená odmítají se třeba přidat k tomu návrhu SPD, protože poslanci SPD pro ně nejsou dost demokratičtí. Takže to je těžké v té 200 členné sněmovně nemají moc na výběr jako chtějí-li dosáhnout nějakého cíle s nějakým matematickým výsledkem, tak musí hold pracovat s tím co v té sněmovně je a oni se zjevně štítí, jak spolupráce s komunisty tak spolupráce s SPD. A Piráti a Starostové řekli, že ne, takže těžko říct, kde si myslí prof. Fiala, že sežene hlasy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, deklarovali to spojenci koalice Spolu nahlas říkali, že budou shánět hlasy jenom u demokratických opozičních stran. Ptá se na to další divák divák Jirka, když naposledy prof. Fiala ignoroval poslance SPD, tak přišel o možnost být předsedou

sněmovny, to se stalo v listopadu roku 2017. Teď ignorováním jejich hlasů ztrácí možnost hlasovat o nedůvěře vládě. Proč ta umírněnost, když opozice potřebuje každý hlas. Davida Klimeše, skutečně potřebuje každý hlas, anebo právě třeba takovéto spojenectví by se po volbách mohlo občanským demokratům a jejich spojencům vymstít? Tušíte nebo zkusil byste namodelovat přemýšlení občanských demokratů?

David KLIMEŠ, komentátor, Aktuálně.cz

Já myslím, že není vůbec náhodné, že se diváci ptají na vztahy mezi opozicí, protože neříká se to naplno, ale já myslím, že to je vlastně to gro, aby nějakým způsobem koalice Spolu, která zatím v průzkumech veřejného mínění docela ztrácí, je až na třetím místě, tak nějakým způsobem to dotáhla na ty lídry současného průzkumu veřejného mínění, a to jsou Piráti. A tím beranidlem právě má být téma, že Piráti a Starostové nejsou tak agilní v jaksi shazování vlády Andreje Babiše a kdoví, jestli by s nimi po dalších sněmovních volbách rádi nevládli. A skutečně proto spíše než obcházení SPD a komunistů, což je logické, protože je to nezbytné pro úspěšné sehnání nadpoloviční většiny ve sněmovně pro vyslovení nedůvěry vládě a i třeba pro ty předčasné volby možné, tak místo toho je to neustále ta kočkovaná mezi koalicí Spolu a Piráty a Starosty, kteří se snaží najít nějakou cestičku, aby do této pasti nebyly vrženi. Mě to trošku z ekonomické teorie připomíná vězňovo dilema, to je taková sestava, kdy všichni můžou dopadnout dobře pokud budou jednat jako ten druhý předpokládá, ale pokud nebudou jednat jak ten druhý předpokládá, tak se to může velmi sesypat ke škodě obou zúčastněných stran, a to si myslím, že mezi sebou nyní koalice Spolu a Piráti a Starostové hrají.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák Václav K ptá se na podobnou notu, do jaké míry mohou rozdílné postoje dvou nově vzniklých prozápadních a třeba prodemokratických koalic ovlivnit voliče, který se mezi nimi rozhoduje. Co míní Martin Zvěřina, skutečně očekává volič buďto Pirátů a Starostů nebo koalice Spolu, že právě tyto dvě formace spolu budou po volbách spolupracovat, anebo to spíš vypadá, takže mají podobné postoje jako politici sami, kteří na sebe navzájem útočí kvůli odlišným ideologickým vychodiskům, možná můžeme říci.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No já si myslím, že většina voličů předpokládá, že tyhle dvě uskupení spolu budou po volbách spolupracovat, takže ten předpoklad je asi jasný. Nicméně ta hra na nějakou zásadovost nebo na nějakou hodnotovou pevnost je v té politice, v té praktické politice, v té sněmovní politice naprosto, když to řeknu lidově, plonková, že to prostě to vidíte na tom jak se tahle ta trojkoalice bije v prsa a jak vlastně tady ta politika je neúčinná absolutně. A oni vlastně nepočítají s tím, že by, když to řeknu obrazně, oni sedí v koutě a neustále diktují, s kým se nebudou bavit a pak se diví, že nemohou dosáhnout nějaké úspěchu v té sestavě, která tam je.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Další důležitá záležitost, která hraje v celé věci roli je to jakým způsobem bude vypadat angažmá prezidenta republiky, trochu jsme na to narazili, v případě, že by byla vládě vyslovená nedůvěra. Martine Zvěřino vypadalo by to opravdu o tolik jinak než právě teď? To je také argument často, který zaznívá, že už současná vláda spolupracuje s prezidentem republiky poměrně těsně a větší spjatost možná už není představitelná. Co myslíte?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No tohle je teze, kterou razí ODS nebo respektive ta trojkoalice koalice, to znamená, že horší už to nemůže, teď je to hrozné, a když se toho chopí prezident Zeman, tak to nemůže být horší. Já si to nemyslím, že by to nemohlo být horší. Ta vláda by potom byla zcela v rukou prezidenta a ten by se mohl diktovat jaké chce změny, on by mohl některé ministry nechat vyměnit pokud by chtěl Andrej Babiše dovládnout, tak by ho musel poslechnout a já si myslím, že horší to být může vždycky. Jestli chce ODS za takovýhle scénář nebo respektive trojkoalice si vzít takovýhle stran zodpovědnost, tak prosím, jako mají možnost, protože voliči budou účtovat až na podzim, a to už budeme vidět, jak to dopadlo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

David Klimeš přikyvuje jasně já do toho vloží ještě jeden divácký názor spojený s otázkou. Alena Brátková ptá se, 3,5 roku opoziční strany říkají, jak je vláda špatná, musí skončit. Celou tu dobu to byl prezident Miloš Zeman a teď, když je možnost nedůvěru opravdu prohlasovat najednou je prezident důvodem, proč tu vládu podržet, co se děje, kdy se to zlomilo a u koho, Davide?

David KLIMEŠ, komentátor, Aktuálně.cz

Myslím, že tam jsou dva důležité elementy, jakým způsobem funguje česká Ústava, a to už tady velmi dobře popisoval pan prof. Kysela, že prostě ta role prezidenta opravdu velká a pokud jsme v Česko ruském sporu, kde asi je zjevné, kam srdce pana prezidenta táhne, tak je otázka, jestli má smysl tu současnou vládu povalit a dát mu skutečně velký prostor k iniciativě. A pak druhá věc, že skutečně, jak říká divačka měli na to 3,5 roku a teď už máme 5 měsíců před volbami a skutečně v této chvíli má prezident poměrně velkou naději, že skutečně protlačí svoji vůli tím způsobem, že buď nechá ve funkci totálně oslabeného premiéra Andreje Babiše, který vlastně obratem splní všechno co mu bude přikázáno z Pražského hradu, anebo zopakuje to, co už tady také padlo rok 2013, kdy ať si třeba i sněmovna něco přeje, tak on si vybere svého premiéra, který se mu líbí a pak je samozřejmě otázka, jak dlouho tady takový premiér, který nemá sebemenší podporu ve sněmovně může vládnout. Takže skutečně ač se to zdá poráženecké, tak je to prostě realita. V této chvíli jakákoliv změna vlády by přenášela centrum moci z Poslanecké sněmovny na Pražský hrad a skutečně, jak říká pan prof. Fiala, při tom zvedání rukou ve sněmovně to si musí každý poslanec sám před sebou obhájit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Martine Zvěřino, skutečně v tuto chvíli se dá v tom, řekněme, příliš velkým angažmá prezidenta republiky spatřovat nějaký velký zvrat? Mě jde o to, že u těch důležitých projektů, když hovoříme o Rusku, tak už bylo jasně deklarováno, že Rosatom se účastnit tendru nebude. Je pro vás představitelné, že by se teď situace otočila úplně o 180 stupňů v těchto kritických otázkách?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No tak to přece není otázka téhle vlády nebo respektive nějaké prozatímní nebo dejme to úřednické vlády Miloše Zemana, která by dovládla do řádných voleb. Jasně to bylo řečeno, že ten tendr vybere příští vláda a pokud prezident bude prezidentem

po těch volbách, tak on bude vybírat premiéra. Takže tam tohle ta otázka bude znovu na stole a myslím si, že Miloš Zeman se nevzdává myšlenky, že by se Rosatom znovu vrátil do hry. Tam to je možné pořad. Já si myslím, že teď je to pase nějakou dobu, protože jsou tady ty silné protiruské nálady, takže ale po volbách si myslím, že to vyloučeno vůbec není a myslím si, že Miloš Zeman na tuhleťu jaksi věc bude tlačit poměrně silně, a to on umí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak vidí možný vývoj událostí dva čelní komentátoři českých médií v Lidových novinách působí Martin Zvěřina, Martine díky moc za účast a na shledanou.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

V aktuálně.cz David Klimeš. Davide hezký večer přeju, díky.

David KLIMEŠ, komentátor, Aktuálně.cz

Děkuji.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A nakonec ještě kompletní vyjádření předsedy Pirátů Ivana Bartoše k dnešní schůzce s prezidentem.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Z mého pohledu Česká republika je teď ve třech krizích. Jedna je ta covidová, k té budu hovořit nakonec. Druhá je ta, řekněme, krize diplomatická a bezpečnostní týkající se vyústění vrbětické kauzy a třetí je ta situace ústavní, respektive vládní, kterou zahájím. Já jsem se pana prezidenta ptal na jeho nedělní rozhovor, kde jasně řekl, že v případě vyslovení nedůvěry vládě sněmovnou nechá až do voleb dovládnout premiéra Babiše. Za nás to, tedy vládu, která nebude mít důvěru, za nás to tedy potvrzuje ten fakt, že ten krok je v tuto chvíli nelogický. Na tom, kdo by tedy vládnul v České republice by se nic neměnilo a ta naše navrhovaná cesta předčasných voleb je tedy jediná relevantní i z pohledu lidí. I to vyslovení nedůvěry vládě by znamenalo zásadní chaos na českém politické scéně. A i to vzhledem k situaci ve které se nacházíme, to jest i vnímání České republiky v kontextu Evropské unie a v kontextu aliance. Česká republika se rozhodla k rázným krokům vyhoštění ruských diplomatů a působilo by přinejmenším divně, kdyby sněmovna reagovala na tento krok, který bude probíhat až do května tím, že vládě vysloví nedůvěru. Já jsem s panem prezidentem samozřejmě diskutoval i tu preferovanou cestu, kdyby o budoucí vládě rozhodli lidé v předčasných volbách. Je to ta cesta hledání 120 odvážných ve sněmovně. Tam ta debata se vedla i na téma, zda prezident musí či nemusí vyhovět žádosti sněmovny po rozpuštění vypsání předčasných voleb. My jsme přesvědčeni a říkají to i ústavní právníci, že ta Ústava v tomto nedává žádnou volnost výkladu. Pan prezident to dále nekomentoval, ale já jsem mu připomněl situaci v roce 2013, kdy padla vláda, vznikla Rusnokova vláda a reakce sněmovny bylo, že se rozpustila. Pan prezident myslím, že 8 dní poté vyhlásil předčasné volby, ke kterým potom došlo. Ta Rusnokova vláda ještě chvíli potom vládla, ale to není relevantní. My tedy půjdeme dál touto cestou debatou s jinými politickými stranami týkající se možného rozpuštění sněmovny a předčasných voleb v letních měsících. Co je důležité a já jsem na toto téma hovořil s panem prezidentem už v lednu. Senát projednává volební zákon. Volební zákon vznikl na půdě sněmovny. Já jsem se u pana prezidenta ujišťoval, protože on řekl před těmi x měsíci, že by ten zákon, pokud se poslanci a senátoři domluví podepsal. Takže pokud Senát schválí tu sněmovní verzi, prezident nebude otálet a ten volební zákon, což je základní kámen vůbec té budoucí možné debaty podepíše.

Senátoři volební zákon asi schválí, část z nich chce korespondenční volbu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: gla, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 09:28, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Horní komora ve čtvrtek pravděpodobně podpoří sněmovní verzi volebního zákona. Podle senátorských klubů se pro to najde dostatek hlasů. A to i přesto, že část zákonodárců bude chtít do novely ještě prosadit korespondenční volbu pro Čechy žijící v zahraničí. Takovou úpravu navrhuje 14 senátorů. Prezident Zeman už dříve avizoval, že normu podepíše v té verzi, ve které prošla sněmovnou.

„V dostatečném předstihu jsme obdrželi do Senátu verzi volebního zákona, která odpovídá našim předběžným dohodám, sice nepsaným,“ uvedla místopředsedkyně ústavně-právního výboru Senátu Anna Hubáčková (KDU-ČSL).

O podpoře sněmovní verze mluvil také senátor Jaroslav Větrovský (za ANO). „Politika je umění možného a bereme tento návrh jako maximálně dosažitelný kompromis,“ okomentoval místopředseda ústavně-právního výboru Senátu Zdeněk Hraba (STAN).

Podle předsedy senátorského klubu ODS Zdeněk Nytry je třeba se na zákoně domluvit co nejdříve. „Teoreticky máme ještě dva měsíce do účinnosti tohoto zákona. Ale trůfám si tvrdit, že v aktuální politické situaci i v souvislosti s Vrbčicemi a podobně, si nemůžeme dovolit nechávat politickou scénu a vůbec celou republiku v nejistotě,“ řekl.

Spor o korespondenční hlasování

Část senátorů chce do novely přidat možnost korespondenčního hlasování, tedy aby lidé žijící nebo studující v zahraničí mohli volit poštou. „Korespondenční volba není žádné privilegium, ale je to naprostý standard, který je běžný ve 24 zemích Evropské unie,“ podotkl člen stálé senátní komise pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury Marek Hilšer (MHS).

Změna pravidel pro sněmovní volby reaguje na nedávné rozhodnutí Ústavního soudu, který zrušil dosavadní způsob přepočtu voličských hlasů na poslanecké mandáty. Byl podle něj nespravedlivý vůči menším subjektům.

Vedle toho se upravuje i minimální podíl hlasů pro vstup do sněmovny pro koalice na 8, respektive 11 procent. „Původně jsme počítali, že by bylo 7, 9, 11. Potom se udělal politický kompromis, kde každá ze stran ustoupila,“ přiblížil předseda poslaneckého klubu ČSSD Jan Chvojka.

Volební zákon měl být hlavním tématem středečního jednání senátu. Program byl ale tak plný, že se nakonec tento bod přesunul na čtvrtek.

Rozpuštění sněmovny a vyslovení nedůvěry

Na výsledek senátního hlasování čeká část sněmovní opozice. Až budou jasná volební pravidla, chce blok Pirátů a Starostů přesvědčit ostatní poslance, aby hlasovali pro rozpuštění sněmovny a umožnili tak předčasné volby. Ve středu o tom předseda Pirátů Ivan Bartoš jednal s prezidentem. „Pan prezident se nevyjádřil úplně jasně. Podle mě ta spravedlivá cesta je jít k předčasným volbám. A ten termín je stihnutelný,“ řekl Bartoš.

Už minulý týden hlava státu naznačila, že může, ale také nemusí sněmovnu rozpustit poté, co se na tom shodne 120 poslanců. Miloš Zeman také řekl, že v případě vyslovení nedůvěry menšinovému kabinetu hnutí ANO a ČSSD by nechal vzhledem k blížícím se řádným volbám dovládnout kabinet Andreje Babiše v demisi.

Ústava navíc neklade prezidentu republiky žádnou lhůtu. I tak by ale případný odklad jednání mohl být podle právníka z Právnické fakulty Univerzity Karlovy Jana Kysely problematický. „Pokud by prezident vyhověl návrhu za dva nebo tři roky, tak z toho klíčového oprávnění premiéra – mít kontrolu nad svou vládou – nic nezbude. Pakliže poslanecká sněmovna třípětinovou, to jest ústavní většinou, dospěje k závěru, že situace nazrála na předčasné volby, prezident republiky je v zásadě pouze prostředníkem. Tím, kdo vykonává notářský úkon,“ vysvětlil Kysela ve středeční Devadesátce.

Politolog Miloš Brunclík z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** za pravděpodobnější než rozpuštění sněmovny považuje vyslovení nedůvěry vládě. „Z ústavy je procesně jednodušší vyslovení nedůvěry vládě, protože tam je potřeba 101 hlasů,“ podotkl. Upozornil ale, že zatím ze strany opozice neexistuje konkrétní návrh budoucího vývoje, tedy „plán B“. „Pokud dojde k vyslovení nedůvěry vládě, tak bude mít iniciativu a velkou moc prezident republiky,“ upozornil.

Kysela v souvislosti s možnými předčasnými volbami akcentoval potřebu kompletního volebního zákona. „Je nezbytný bez ohledu na to, jestli budete chtít vyslovovat vládě nedůvěru nebo vypisovat předčasné volby. Pakliže jsou ve hře předčasné volby, tím důležitější je mít volební zákon kompletní,“ dodal.

Soupeření velmocí směřuje k přímé konfrontaci. Nadějí Česka je zůstat na ruském seznamu nepřátel [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 13:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Audio, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Velmoci mezi sebou po mnoha desetiletích opět soupeří o přerozdělení vlivu ve světě. Rusko je nejslabší z nich, hospodářsky upadá, kromě chřestění zbraní nemá co nabídnout. Střední Evropu ale pořád považuje za svoji doménu a nás za zemi s omezenou suverenitou. Je na nás, zda mu naplňování jeho velmocenských ambicí budeme usnadňovat, či naopak budeme transparentním spolehlivým spojencem v NATO a pevnou součástí EU. Víc dělat nemůžeme.

Počtem obyvatel (86. místo) a rozlohou svého území (115. místo) se Česká republika řadí mezi malé státy světa. Existují však ukazatele, například výše HDP (45.–47. místo), kde si stojíme výrazně lépe. Bylo by však absurdní domnívat se, že bychom kdy

mohli pomýšlet na atakování prvních přiček. Je nás zhruba 0,136 % světové populace, a tím jsou dlouhodobě a srozumitelně definovány limity našeho reálného globálního vlivu.

Nejedná se o nic mimořádného, podobně, respektive většinou mnohem hůř, je na tom většina zemí. Ve světové aréně však je několik států disponujících výjimečným potenciálem a z něj vyvěrající mocí. Od roku 1815, tedy od konce napoleonských válek, se tyto státy označují jako velmoci.

Nejprve se mezi ně počítalo pět států ležících v Evropě: Británie, Francie, Rakousko, Prusko a Rusko. Následně byl tento status přiznán ještě Osmanské říši, ležící na okraji evropského systému mezinárodních vztahů. Do začátku první světové války se ukázalo, že rozhodujícím kritériem pro (ne)přiznání velmocenského statusu je stupeň industrializace, a tehdy měl svět velmocí devět. Byly jimi: Británie, Německo, Francie, Rusko, Rakousko-Uhersko, Itálie, Osmanská říše, USA a Japonsko.

Rakousko-Uhersko a Osmanská říše nepřežily první světovou válku a místo Ruska se po brutální občanské válce vynořil SSSR. Druhá světová válka zlomila vaz velmocenským ambicím Německa, Itálie a Japonska. Do rodiny velmocí byla přijata Čína a z USA a SSSR se staly supervelmoci. Na začátku 90. let minulého století se SSSR rozpadl a o něco později začal nabývat na dynamice hospodářský vzestup Číny. Tím jsou dány pomyslné mantinely pro další směřování tohoto textu.

Vratme se teď zpět k nám. V globálním prostředí je Česko považováno za stabilní a bezpečnou zemi, za úspěšnou, exportně orientovanou ekonomiku. Samozřejmě že jsme se o to zasloužili sami, ale je nepochybné, že je to rovněž dáno naším členstvím v NATO a Evropské unii. Vzhledem k velikosti našeho potenciálu nemá svět žádný důvod, aby nám věnoval zvláštní pozornost.

Pokud se tak stane, je jasné, že se stalo něco zcela mimořádného. Přesně takovým bylo oznámení z minulého týdne, že za výbuchem muničních skladů ve Vrběticích v roce 2014 stáli agenti ruské vojenské rozvědky. Dopad zprávy byl výrazně zesílen probíhající rusko-americkou diplomatickou a politickou konfrontací a koncentrací ruských vojsk na hranicích Ukrajiny.

Svět podle Ruska

TASS a další ruské vládní agentury a sdělovací prostředky začaly do světa chrlit (dez)informace o nelogickém a nepřátelském chování, které si Praha vůči Moskvě dovolila. Právě tak bylo možné zaznamenat i „logická“ vysvětlení, že se tak neděje proto, že bychom se tak sami rozhodli, ale jen a pouze proto, že nejsme plně suverénním státem, ale pouhou loutkou v rukou Washingtonu.

V říjnu 2018 jsme si připomínali sté výročí vzniku Československa a během oněch sta let jsme se třikrát dostali do situace, že náš nárok na nezávislou existenci a schopnost si ji udržet byl zpochybněn. Ve druhé polovině 30. let německými nacisty, na konci 40. a znovu pak na konci 60. let sovětskými komunisty. Na začátku třetí dekády 21. století se tento evergreen vrátil, a opět z Moskvy. Náhoda? Ani v nejmenším!

Tvrzení, že jsme zemí „s poměrně omezenou suverenitou v zahraniční politice“, je jen stoprocentně autentickou demonstrací ruského pohledu na fungování systému mezinárodních vztahů. Práva patří jen silným, slabí mají pouze povinnosti. Není náhodou, že jedním z nejoblíbenějších a nejfrekventovanějších citátů, kterým vysoce postavení členové současného ruského establishmentu často „koření“ svá veřejná vystoupení, je výrok Alexandera Bezborodka, velkokaňcléře Ruského impéria a jednoho z klíčových architektů ruské zahraniční politiky za vlády Kateřiny Veliké: „Bez našeho souhlasu v Evropě nevystřelilo jediné dělo!“

S pravděpodobností hraničící s jistotou to teď ve vztazích mezi Moskvou a Prahou bude ještě nějakou dobu skřípat a je zřejmé, že otázka vztahů s Ruskem zůstane důležitou i dlouho po volební kampani, která nás před podzimními parlamentními volbami čeká. Pokud jde o Rusko, natož pak o svět, nebude trvat dlouho a Vrbědice upadnou do zapomnění.

Samozřejmě nám je i nadále Moskva bude předhazovat, stejně jako Koněva či vlasovce, kdykoli se to bude hodit, ale tím to skončí. Náš spor s Ruskem je totiž jen nepatrnou třecí ploškou ve stále silněji skřípajících mezinárodních vztazích. Pojďme se proto pokusit podívat na velké třecí plochy a odvodit, co to pro nás může znamenat.

Pro vývoj globálního bezpečnostního prostředí bude, stejně jako kdykoli v minulosti, rozhodující vztah mezi velmocemi. Kooperativní vztahy mezi USA, Čínou a Ruskem, které se zdály být možné po celá 90. léta, jsou pryč a systém mezinárodních vztahů vstupuje minimálně do fáze jejich ostré mocenské konkurence. I když se zatím podařilo vyhnout přímé konfrontaci, je krajně nepravděpodobné, že by tomu tak mělo být navždy. Budeme-li uvažovat o horizontu příštích pěti až patnácti let, zdá se být naopak pravděpodobné, že k ní dojde.

Když to dobře dopadne, bude se jednat o konfrontaci nepřímou, tedy o něco podobného, čím během studené války byly války ve Vietnamu nebo v Afghánistánu. V této souvislosti je třeba zmínit, že i když se termín studená válka používá pro označení konkrétní historické epochy (přičemž historici a odborníci na mezinárodní vztahy se dodnes neshodnou na tom, kdy a proč přesně začala a skončila) a ideologické, politické, hospodářské a vojenské soupeření SSSR a USA, neexistuje žádný důvod, proč bychom nemohli mít novou, respektive druhou studenou válku. Ostatně světové války také byly dvě a nebylo nic platné, že to po té první vypadalo, že druhou nikdo nechce...

Místo Francie EU, místo Británie CANZUK?

Kdo další, vyjma zmíněné trojice, ještě připadá v úvahu jako účastník velmocenské soutěže? Na začátku tohoto století se zdálo, že by takovou pozici mohla, respektive měla, zaujmout Evropská unie. Unie se pasovala na „nejsilnější normativní mocnost v systému mezinárodních vztahů“, ale v okamžiku, kdy se na jihu, díky tzv. arabskému jaru, a na východě, po rusko-gruzínské válce a zejména po ruském útoku na Ukrajinu, objevily skutečné vojensko-bezpečnostní krize, toho moc nepředvedla.

Vzhledem k tomu, jak komplikovaným a fragmentovaným tělesem Unie je, to vlastně není velké překvapení. Zůstane i nadále pouhým globálním „supermarketem“, neschopným postavit se v případě nutnosti na obranu svých zájmů fyzickou silou? Jistě tomu tak být může, ale pozitivním impulzem v tomto ohledu by mohl být brexit.

Při vší úctě ke kapacitám ostatních evropských států bylo zřejmé, že nejsilnějšími členy EU jsou Británie, Francie a Německo. Jedná se o pátou, sedmou a čtvrtou největší ekonomiku na světě a Británie s Francií jsou stálými členy Rady bezpečnosti OSN a jadernými mocnostmi. Německo, ostatně stejně jako Japonsko, touto pozicí nedisponuje jen kvůli tomu, jak dopadla druhá světová válka.

Po brexitu se naskytá možnost, aby na francozsko-německý unijní motor byla postupně napojena i společná zahraniční a bezpečnostní politika. V evropských dějinách najdeme bezpočet příkladů, proč by se tak stát nemělo, ale sblížení „Teutonů a Galů“, o kterém svého času hovořil Churchill, se ukázalo být dlouhodobé, funkční a nesporně výhodné pro většinu evropských států, zejména pak pro ty menší. Pokud by došlo k transformaci francozského křesla v Radě bezpečnosti OSN na křeslo unijní, vyjít by to mohlo.

Pokud vám výše naznačený scénář přijde absurdní, možná svůj pohled změníte pod vlivem britského příkladu. Británie, která se rozhodla opět „vplout“ do globálních vod, své působení na světové scéně totiž evidentně chce opřít o spolupráci s bývalými dominii, konkrétně s Kanadou, Austrálií a Novým Zélandem na půdorysu tzv. CANZUK. I v jejím případě existují více než pádné důvody, proč by to fungovat nemělo, ale přesto Londýn dává najevo, že právě toto je cesta.

Propagátoři a obháji ideje „Global Britain“ svou argumentaci zakládají jednak na společné historii, kulturní a politické blízkosti, ale zejména na velikosti potenciálu, kterým by CANZUK disponoval: jednalo by se o největší teritoriální jednotku na světě (více než 18 milionů km² s obrovským surovinovým potenciálem), desátou nejlidnatější entitu (135 milionů obyvatel) a společně by tyto státy vytvořily čtvrtou největší ekonomiku světa.

Jejich potenciál by byl dost veliký na to, aby společně mohly vyvíjet, pořídit a udržovat nejmodernější vojenskou sílu (Británie sama by vložila zejména jaderný arzenál a nové letadlové lodě), výhledově včetně samostatného vesmírného programu. Londýn (2. místo), Toronto (3. místo) a Sydney (10. místo) se drží na čele žebříčku „most high-tech cities“ a Británie (2. místo), Kanada (3. místo) a Austrálie (5. místo) patří mezi nejatraktivnější země, pokud jde o množství vznikajících startupů. V NATO a pochopitelně i v řadě dalších integrovaných platform spolupracují tyto státy s USA či s EU. Posledním trumfem je pak naznačená vůle Londýna transformovat britské členství v Radě bezpečnosti OSN na křeslo pro CANZUK.

Územní, lidský, surovinový, vojenský, hospodářský a vědecko-inovační potenciál přítomný v EU, respektive CANZUK, z nich činí potenciálně silné a konkurenceschopné aktéry na globální scéně. Aby se jimi staly, budou muset vyřešit obrovské množství politických překážek, ale právě to představuje něco, s čím má Unie obrovské zkušenosti a kde by v případě CANZUK mohly pomoci společná historie a příbuznost politické kultury a politických systémů.

Kdo dál může rozdávat karty?

V tom lze spatřovat jejich největší potenciální výhodu oproti skupině zemí BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika), jejichž hospodářský potenciál před dvaceti lety pro svět „objevil“ investiční bankéř Jim O'Neill z banky Goldman Sachs. Navzdory tomu, že se vůdci této skupiny zemí dodnes schází na pravidelných summitech, je zřejmé, že navzdory impozantnímu hospodářskému potenciálu je jejich plnohodnotná spolupráce, včetně oblasti vojensko-bezpečnostní a zahraničněpolitické, pouhou iluzí.

Žádný z velkých problémů ve vzájemných vztazích, kterým tyto země čelily před dvaceti lety, se vyřešit nepodařilo a vzhledem k rostoucí čínské asertivitě, která začíná nabírat agresivní podoby, se zejména Indie a Čína opět viditelně vzdalují.

Právě Indie se díky svému lidskému a vědecko-inovačnímu potenciálu zdá být nejpravděpodobnějším účastníkem nastávající velmocenské soutěže. I když tomu v Česku nevěnujeme pozornost, je zřejmé, že Indie patří mezi světové supervelmoci v oblasti IT technologií, jedná se o největšího světového exportéra IT, a čím dál tím významnější roli hraje v oblasti pronikání do vesmíru. Indie disponuje třetími největšími námořními silami na světě a v oblasti vojensko-bezpečnostní vykazuje stále rostoucí schopnost a ochotu úzce spolupracovat nejen s USA, ale také s Austrálií a Japonskem v rámci formátu QSD (Quadrilateral security dialogue).

Indie, stejně jako EU nebo CANZUK, má do dalších dekád nesrovnatelně lepší velmocenské vyhlídky než ve všech měřitelných ohledech mocensky trvale chátrající Rusko, které pokud nepřehodnotí svou politiku, nakonec degraduje do podoby pouhého čínského appendixu.

Jakkoli taková slova znějí nepatřičně, nic nepatřičného na nich není. Rusko je nejslabší ze silných a jeho jedinou šancí, jak z toho ven, jsou zásadní politické a hospodářské reformy. Shodou okolností se jedná přesně o to, čeho se Rusové nejvíce bojí, protože přesně totéž vedlo svého času k rozpadu SSSR. Putinovu Rusku ke změně schází odvaha i vitalita a neexistuje vnitřní zdroj, ze kterého by je mohlo získat.

Rusko samozřejmě i nadále disponuje obrovským ničivým potenciálem, ale pokud se nechce uchýlit jen k tomu, že bude světu vyhrožovat zničením, k ničemu jinému mu užitečný nebude. Na Rusko a jeho zdroje totiž nikdo útočit nechce a Čína je má, legálně i nelegálně, už dávno k dispozici. Paradoxně je největší nadějí Ruska na změnu nepředvídatelnost dalšího vývoje na globální scéně. Proč?

Kdykoli spolu velmoci soupeřily – a znovu je třeba zdůraznit, že se zdá, že právě k takové konstelaci směřujeme –, vždy se mocnosti na svou stranu snažily získat spojence. Čínsko-ruská spolupráce je evidentní, ale o čínsko-ruské alianci zatím nemůže být řeč. A právě to z Ruska dělá zajímavou „nevěstu“.

Čím více se bude stupňovat americko-čínské soupeření, tím intenzivnější signály budou Moskvě vysílány jak z Pekingu, tak z Washingtonu. S každou změnou americké administrativy se objeví nová příležitost na přehodnocení dosavadních vztahů. Čím déle bude Putin u moci, tím nižší cenu budou zájemci o ruské „přátelství“ platit, a v mezinárodních vztazích zatím vždy platilo, že to je jen otázka času.

Díky Vrběticím jsme se ocitli na ruském seznamu „nepřátelských států“, kterému vévodí USA. Nezbyvá než doufat, že na něm vydržíme tak dlouho, abychom se nestali případnou položkou v obchodu. Sami pro to nemůžeme učinit nic víc než to, že budeme transparentním a spolehlivým spojencem v NATO a pevnou součástí EU. A zatím si vedeme jen velmi průměrně.

Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Hollywood točí podle her. Po Mortal Kombat chystá seriály Halo nebo The Last of Us [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: AP, Kultura, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 14:36, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Film, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Málokterý žánr v Hollywoodu vyprodukoval tolik propadáků jako adaptace videoher. Přestože k divákům už se dostaly filmy Max Payne, Tomb Raider, Warcraft či Assassin's Creed a od prvního podobného pokusu, snímku Super Mario Bros., uplynuly téměř tři dekády, další a další celovečerní adaptace her sklízí především výsměch. Teď to snaží změnit nový Mortal Kombat.

Jak píše agentura AP, ani opakované neúspěchy neodradily hollywoodské producenty, kteří v herních příbězích a světech spatřují potenciální ságy a velkorozpočtové trháky, jež by se mohly vyrovnat úspěchu komiksových filmů.

Podle slavné bojové hry Mortal Kombat už jeden snímek vznikl roku 1995 s Christopherem Lambertem v hlavní roli. Tehdy to byl v pořadí teprve čtvrtý film podle hry - po Super Mario Bros., Dvojitém drakovi a Street Fighterovi: Posledním boji, ve kterém účinkovala akční hvězda Jean-Claude Van Damme.

Nyní jako by nová verze Mortal Kombat symbolicky ohlašovala novou éru videoherních adaptací, kterým se konečně začíná dařit. Předloni film Pokémon: Detektiv Pikachu podle známé hry od Nintenda celosvětově utržil 400 milionů dolarů, zatímco loňský Ježek Sonic dosáhl na vzhledem k pandemii mimořádným 319 milionům a už se chystá pokračování.

Videotéka Netflix naznačila, že by se mohla víc orientovat na adaptace videoher po úspěchu herního seriálu Zaklínač s Henrym Cavillem v hlavní roli. Ten bude brzy pokračovat druhou řadou.

Jak připomíná agentura AP, žádná z videoherních adaptací zatím nedosáhla na Oscary ani televizní ceny Emmy. Možná ale jen žánru trvalo, než se etabloval.

"Dnes jsou největšími značkami v oboru filmy podle komiksově předlohy, ale těm trvalo 40 let, než se začaly točit ve velkém, a 50 let, než se z nich staly nejvýdělečnější tituly," připomíná Matthew Ball, bývalý šéf strategického rozvoje Amazon Studios. "Hry podle videoher se točí od začátku 90. let, ale teprve teď začínají slavit úspěch. Divil bych se, kdyby se v dalších letech mezi nejvýdělečnější filmy a seriály nedostala nějaká saga podle herní předlohy," dodává.

Pro Hollywood je nejperspektivnější právě točit nikoliv jednotlivé filmy, nýbrž ideálně rovnou celé série. Ty mají šanci na dlouhodobý komerční úspěch, zvláště pokud kolem tématu již existuje fanouškovská komunita, jako je to v případě her. Celosvětový herní trh vloni narostl na víc než 150 miliard dolarů, podle analytické společnosti Juniper Research se do roku 2023 dostane až na 200 miliard dolarů, tedy zhruba 4,2 biliony korun. Podle nejnovější studie poradenské společnosti Deloitte lidé ve věku 14 až 24 let výrazně častěji hrají hry než sledují filmy nebo poslouchají hudbu.

"Cítím jasnou chuť a snahu pouštět se do věcí, které byly dřív neprůchodné," potvrzuje Simon McQuoid. Režisér nového Mortal Kombat v minulosti točil reklamy, se Sony pracoval na kampani pro konzoli PlayStation. "Mám pocit, že je dnes snažší prosazovat adaptace videoher a že se z nich pomalu stává mainstream," hodnotí.

Nový Mortal Kombat měl rozpočet 50 milionů dolarů, v severoamerických kinech, kde mají studia nejvyšší marži, zatím utržil 23,3 milionu. Celosvětově už ale hranici 50 milionů zdolal. Na webu Rottentomatoes.com, jenž shromažďuje americké recenze, má průměrné hodnocení 55 procent, od diváků ale dostal vysoké skóre 87 procent.

Agentura AP připomíná, že spousta filmů podle her vznikala s obtížemi. Často se opakovaně měnili režiséři, scenáristi i obsazení, což svědčí o tom, že Hollywood stále neví, jak hry správně uchopit. Také nový Mortal Kombat se připravoval více než deset let. A Ježek Sonic musel být dokonce úplně předělán poté, co fanoušci odmítli původní podobu animovaného hrdiny. Přesto už filmy podle her začínají být lépe přijímány i kritiky. Méně častěji zaznívá názor jako ten, který roku 2015 vyslovil dnes již nežijící novinář Roger Ebert, podle nějž hry nejsou umění a nejde je uspokojivě přenést na plátno.

Ostatně i hry se s každým rokem rozvíjejí co do atmosféry, příběhů i hloubky postav. Čím dál víc se podobají filmům. A čím dál víc režisérů hraje, čímž si k herním světům vytvářejí vztah a mají chuť je přenášet na plátno tak, aby byl výsledek věrný předloze.

"Snaha vystihnout podstatu originálu je něco, nad čím se před 20 roky vůbec nepřemýšlelo," potvrzuje Johannes Roberts, režisér chystaného filmu Resident Evil: Welcome to Raccoon City podle herní ságy. "Podle mě už studia pochopila, že z her si nejde vytáhnout jen jejich název nebo pár charakteristických prvků, ale že to musí být plnohodnotná adaptace," dodává.

"Počítačové hry jsou výrazně jiné, nelineární médium, a proto přímá adaptace není možná," řekl před několika lety Hospodářským novinám Jaroslav Švelch z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde o počítačových hrách přednáší.

"Komiks je sice také odlišný, ale přinejmenším stejně jako film sleduje určitou dopředu danou strukturu vyprávění, což proces adaptace usnadňuje," uvedl a upozornil, že producenti dnes začínají brát hry vážněji.

Film Johannese Robertse bude již sedmý celovečerní Resident Evil. V listopadu ho do kin uvede firma Sony Pictures, která pak na únor 2022 chystá očekávanou adaptaci herního hitu Uncharted s Tomem Hollandem a Markem Wahlbergem v hlavních rolích.

Další budou následovat. Steven Spielberg coby výkonný producent na streamovací platformě Paramount+ příští rok uvede očekávaný televizní seriál podle sci-fi ságy Halo. Netflix chystá seriály ze světa Resident Evil i Assassin's Creed. A nedávno Sony s firmou PlayStation Productions oznámily, že adaptují populární hru Ghost of Tsushima. Režie se ujme Chad Stahelski, podepsaný pod akční sérii John Wick.

Firma PlayStation Productions existuje teprve třetím rokem, spadá do portfolia Sony a snaží se propojit světy her a filmy. Momentálně dále s HBO připravuje seriál podle oceňované postapokalyptické akční adventury The Last of Us. Fakt, že tento projekt zaujal Craiga Mazina, režiséra seriálu Černobyl, potvrzuje, že videohry se v Hollywoodu pomalu, ale jistě dostávají do středu pozornosti.

"Poslední rok od lidí v branži čím dál častěji slyším názor, že Hollywood má v hrách potenciální zlatý důl, jen ho ještě nezačal naplno vytěžovat," myslí si režisér Roberts. A dodává, že ke svému připravovanému filmu ze světa Resident Evil přistupuje podobně, jako by adaptoval nikoliv hru, ale třeba román Stephena Kinga, uzavírá agentura AP.

Rozhodování při nepřesných vstupních datech URL Automatický překlad

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: gacr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.04.2021 19:07, RU / měsíc: 208, RU / den: 16, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Optimalizační modely se využívají pro maximalizování či minimalizování určených funkcí při splnění omezujících podmínek. Příkladem může být logistika: úkolem je navrhnout nejlevnější způsob přepravy zboží tak, aby byla splněna řada omezení – například, že nesmí být překročena kapacita a dojezd vozidel, že řidiči vozidel nemohou pracovat déle než osm hodin a že zboží musí být doručeno do cíle nejpozději do zadaného termínu.

Maximalizace či minimalizace funkcí velkého počtu proměnných za daných omezujících podmínek je tradiční problém, jenž se v operačním výzkumu, v matematice a v teoretické informatice studuje dlouhá desetiletí. K optimálnímu rozhodování je třeba mít kvalitní vstupní data. Jestliže vstupní data optimalizačního modelu přesně neznáme (může to být například v důsledku toho, že cena některého vstupu se může měnit), vzniká při rozhodování nejistota či neurčitost. Otevírá se pak základní otázka, zdali nepřesnost vstupních dat – třeba zdánlivě zanedbatelná – může způsobit významnou chybu při „optimálním“ rozhodování. Odpověď na tuto otázku zkoumal tým prof. RNDr. Ing. Michala Černého, Ph.D., z Katedry ekonometrie Vysoké školy ekonomické v Praze v rámci projektu Rozhodování při nejistotě: analýza stability a robustifikace optimalizačních modelů. Nejistotu či nepřesnost na vstupu lze modelovat mnoha způsoby, například jako náhodnou veličinu. Pak i výsledek optimalizace je náhodná veličina, jejíž vlastnosti jsou předmětem výzkumu. Jiným příkladem je nahrazení vstupních dat, která neznáme přesně, horními a dolními mezemi. Existují ale i další přístupy, které se studují v rámci tzv. robustní optimalizace.

„Toto téma zajímá náš tým dlouhodobě. Každý z členů týmu se na něj dívá odlišnou optikou. Možná to nám dává hlavní inspiraci, navzájem se od sebe neustále učíme,“ říká profesor Černý. A jak podotýká, výzkum přinesl nejedno překvapení. „Pěkné bylo například zjištění, že jistý problém z oblasti vícekritériálního rozhodování má úzkou souvislost s geometrickou otázkou, které jsme začali říkat problém létajících polytopů. Lze ji ilustrovat tak, že máme množinu objektů, které se pohybují v prostoru a spojitě mění svůj tvar podle jistých pravidel. Úkolem je zjistit, kolikrát se mohou srazit. To může připomínat problémy, kterými se zabývají například odborníci na grafiku a počítačové hry,“ vysvětluje profesor Černý.

Náš projekt je teoretický, avšak motivace ke zkoumání hlavního problému – jaký vliv může mít nepřesnost vstupních dat na (ne)kvalitu „optimálního“ rozhodnutí – je velmi praktická.

Práce na problémech operačního výzkumu tým přivedla k dalším oblastem, kde je možné teorii nepřesných dat využít. Například ve statistice a v ekonometrii. „Zde se také řeší optimalizační problémy, například v regresi se často minimalizují ztrátové funkce nebo se maximalizuje věrohodnost. Tyto optimalizační problémy mají odlišnou motivaci, nicméně z matematického hlediska se na ně můžeme dívat podobnou optikou a využít pro ně již hotové výsledky, na kterých jsme pracovali v rámci operačního výzkumu,“ říká profesor Černý.

Na projektu financovaném Grantovou agenturou České republiky pracoval pětičlenný tým tři roky. V týmu byli dva doktorandi, kteří již obhájili svou disertační práci. „Důležité je, že takto talentované osobnosti zůstávají ve výzkumu a pracují na vlastních projektech,“ dodává s potěšením profesor Černý. „Třetí kolegyně bude obhajovat doktorskou disertaci záhy. Poté odjíždí na půlroční zahraniční stáž. Doufám, že se k nám vrátí a bude také mít zájem pokračovat v akademické sféře.“

Tým profesora Černého nyní pracuje na dalším projektu Grantové agentury České republiky s názvem Streamovaná finanční data a související optimalizační a identifikační problémy je profesorem ekonometrie a operačního výzkumu na Katedře ekonometrie Fakulty informatiky a statistiky Vysoké školy ekonomické v Praze. Je absolventem oboru Diskrétní matematika a optimalizace na MFF UK a Mezinárodní ekonomické vztahy na VŠE. Zabývá se především speciálními optimalizačními problémy a jejich složitostními vlastnostmi. Kromě toho pracuje v oblasti statistické analýzy speciálních typů dat a modelů (např. streamovaná data, intervalová data, modely zatížené parciální identifikací). Je členem Vědecké rady FSV UK, Vědecké rady FIS VŠE a Oborové rady Pravděpodobnost a statistika, ekonometrie a finanční matematika na MFF UK.

Prof. RNDr. Ing. Michal Černý, Ph.D.,

Svět rozdělený pandemií

TV, Datum: 29.04.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 01:13, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 469 264,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Propast mezi bohatými a chudými státy ještě prohloubila pandemie. Rozdíl v tempu očkování je teď největší od jeho zahájení na přelomu roku. Zatímco bohaté země ještě letos mohli naočkovat 9 z 10 lidí, v případě chudých zemí může jít o slabou třetinu. A třeba Indie by zvládla pouhou čtvrtinu. Problém, který spolu s třetím světem bude ve svém zájmu řešit i ten vyspělý.

Jan ŠILHAN, redaktor

Očkovací centrum uvnitř luxusního hotelu v pařížském Disneylandu. A v jiném koutě planety vakcinační vozík uprostřed peruánských hor. 2 tváře, 2 světy boje proti pandemii. A taky symbol příkopu, který podle znalců dál roste navzdory slovům světových lídrů.

Emmanuel MACRON, francouzský prezident

Máme skvělou příležitost upevnit solidaritu dodávkami vakcín.

Ursula von Der LEYENOVÁ, předsedkyně Evropské komise

Musíme rozšířit výrobu, abychom dodávali vakcíny do celého světa.

António GUTERRES, generální tajemník OSN

Potřebujeme spravedlivý přístup k vakcínám pro všechny a všude.

Jan ŠILHAN, redaktor

Ve světě se sice podala už miliarda dávek, z toho polovina jen v posledním měsíci. Vakcíny je ale stále nedostatek. Větším

problémem než množství je přítom podle řady expertů právě způsob distribuce.

Tedros Adhamon GHEBREYESUS, ředitel Světové zdravotnické organizace

V bohatších zemích už dostal vakcínu skoro 1 člověk ze 4. V chudých zemích je to 1 z 500.

Jan ŠILHAN, redaktor

Nejúspěšnější Izrael. Nejméně jednu dávku tam má přes 60 % lidí. I kvůli ochotě a schopnosti si za přednostní dodávky připlatit. Zhruba polovinu očkovaných hlásí Británie následovaná Spojenými státy. Na západě převládá optimismus. Jenže vedle úspěšných vyniknou i poražení. Chronicky nemocné státy, jejíž chatrnou kondici pandemie prohloubila. Příkladem je Argentina, třetí největší ekonomika Latinské Ameriky. Kvůli obřím dluhu trpěla už před covidem, jenže pandemie uvrhla další miliony Argentinců do chudoby. V komunitním centru v Buenos Aires kdysi rozdali 80 porcí jídla denně, dnes 1000. Nestěžují si. Práci mají jistou na rozdíl od mnoha jiných.

Valeria JARAOVÁ, obyvatelka Buenos Aires

Není to nic moc, ale alespoň mám dům. Nevím, jak bych zaplatila nájem. Kvůli viru a všemu kolem není možné najít práci.

Jan ŠILHAN, redaktor

Pandemie teď nejvíc potápí Indii. Zemi známou kvalitou některých oborů zdravotnictví, stejně jako špatnou úroveň těch zbylých. Za včerejšek země hlásí rekordních 380 000 potvrzených nálezů. Krematoria nestíhají. Nemocnicím chybí lůžka i podpůrný kyslík. Indická krize i s novými variantami viru může podle expertů lehce přerůst v novou krizi globální.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A podrobněji teď s politickým geografem Michaelem Romancovem z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pomoc rozvojovým zemím je ve vlastním zájmu bohatého severu. Už to vyspělé země nejen pochopily, ale taky obrátily v akci? Je pomoc dostatečná?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já myslím, že ta pomoc se rozbíhá, jestli bude nebo nebude dostatečná se samozřejmě ukáže až s nějakou časovou prodlevou. Například ve vašem příspěvku zmíněná Indie vedle toho, že má sama velice robustní kapacity právě pro výrobu vakcín, tak navázala, zdá se, intenzivní spolupráci s partnery v rámci skupiny, která se jmenuje QUAD, což je zkratka pro quadrilateral dialogue. Vedle Indie je tam ještě Austrálie, Japonsko a Spojené státy, a to všechno jsou země, které mohou Indům ve velice krátké době pomoci. Jestli to bude dostatečné, nechme se překvapit.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Přesto hrozí, že pandemie zvýší významně růst nerovnosti ve světě. Přepíše případně dokonce COVID mapu těch úspěšných a méně šťastných nebo chudých zemí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já si myslím, že nějak výrazně ne, protože upřímně řečeno, není důvod, aby tomu tak bylo. Bohužel pandemie v tomto ohledu představuje jenom jednu z dalších těch, řekněme, zátěžových zkoušek a je jenom logické, že ti silní, byť budou mít jaksi velké šrámy, tak je to nepoloží, zatímco ti slabí, ti na to doplatí. Bylo to takhle v případě finančních krizí. Není důvodu, aby tomu bylo jinak v případě krize zdravotnické. Nicméně mezi těmi zeměmi, které v globálu vypadají jako velké, robustní, tak mohou být samozřejmě rozdíly. Typickým příkladem je Rusko, které zdá se, že management téhle té pandemie vůbec nezvládá.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ona ta pomoc, o které jsme mluvili na začátku, je také nástrojem vlivu bezpochyby. Kdo je na světové scéně s takovou strategií zvláště úspěšný a kdo naopak

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak evidentně z evropského pohledu vidíme ten velký tlak na tu takzvanou vakcínovou diplomacii z hlediska Číny, respektive Ruska. Z hlediska neevropských zemí tomu může být jinak. Například zmíněná Indie distribuovala přes 60 000 000 dávek vakcín do 71 zemí světa. Je přirozené, že si na tom indická a politická elita vlastně bude chtít udělat pozitivní PR, co se třeba týká zemí s velkou indickou komunitou, ať už v Asii nebo Africe. Naopak třeba Čína se zdá, že zdaleka není tak úspěšná, jak se Číňané domnívali, a dokonce v případě Číny už se objevily i vlastně obvinění z takzvaného vakcínového apartheidu, protože údajně čínské úřady vlastně začínají podmiňovat vstup na území Číny tím, že lidé, kteří budou mít zájem tam přicestovat, tak musejí být očkovaní, ale nestačí jakékoliv očkování, musí to být očkování čínskou vakcínou. Čil zase svět v tomto ohledu bude vypadat jaksi velmi pestře. Asi nelze jednoznačně říci, ani kdo bude úspěšný, kdo neúspěšný, ale ani to, kdo pomáhá a jak účinně pomáhá nebo nepomáhá.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Podívejme se ještě na COVID obecně. Kde jsou globálně nejnebezpečnější ohniska? Je to tedy ta zmíněná Indie a nebo jiné země, o kterých se třeba ani nemluví?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Indie je velká země, lidnatá země. Ve velkých městských aglomeracích, protože není žádné tajemství, že v Indii spousta lidí žije v tom takzvaně vysoce degradovaném městském prostředí nebo chcete-li ve slamech, tak to je pochopitelně jaksi prostředí, kde ta pandemie má nesrovnatelně lepší podmínky k tomu, aby bujela, než v zemích, kde třeba ty slamy nejsou. Nicméně já se domnívám, že v tomto ohledu největší problém bude Afrika. Afrika v posledních letech vykazuje velice dynamický populační růst, velmi rychle tam roste počet lidí ve městech právě jaksi v těch slamech, takže já bych si v tomto ohledu tipnul, byť to nezní úplně hezky to slovo, ale tipnul bych si na Afriku.

Musíme se naučit být vlastními šéfy svými

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 8, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 02:17, Rubrika:

Kdo bude chtít v budoucnosti uspět, bude muset projevít tvrdou sebedisciplínu a být sám sobě nesmlouvavým manažerem. Ti, kteří o práci přijdou, dostanou od státu stipendium na další vzdělávání.

A sociální a zdravotnický systém bude fungovat na celoplanetární úrovni, aby všude měly děti nárok na stejnou základní péči. Taková je vize předního českého ekonomického filosofa Tomáše Sedláčka.

* Covidový rok jste označil za ochutnávku toho, jak by mohla vypadat práce v budoucnosti. Jak, kromě toho, že budeme pracovat na dálku, z domova?

Práce z domova byla dlouhodobě, a to nejen před pěti, dvaceti, st o lety, považována za výsadu. Před covidem se home office povoloval jen spolehlivým lidem, kteří se dokázali sami řídit. To se teď stalo 30 procentům populace. Práce se nám čím dál více integruje do života, můžeme ji vykonávat individuálně, jednotlivě, na dálku, ne společně ve fyzických týmech. Po člověku se chce jiný typ práce než před dvě stě lety, kdy dělal robotickou práci dnes nahraditelnou robotem. Řeklo se mu, co má dělat, a on to tak od rána do večera dělal. Teď se naopak čeká kreativita, inovativnost, self management.

* Někteří zaměstnavatelé ale pořád nevěří, že jsou lidé sebeřízení schopní, a home office stále umožňují jen neradi.

Korona nám ale ukázala, že to překvapivě fun guje. Ekonomiku jsme loni až na výjimky uzavřeli a HDP nám spadl o pouhých 5,6 procenta. Stále jsme produkovali více než 90 procent toho, co za normální zdravý rok. Hrubý domácí produkt se stal skutečně „domácí“, protože 30 procent z něj jsme dělali doslova a do písmene z domova.

* Jaké nároky na nás bude práce v budoucnosti klást?

Člověk se musí stát šéfem sebe sama. Specializace, která nás v jednotlivých oblastech dovedla tak daleko a k takovému bohatství, nám najednou dala pocítit svá úskalí. Některé specializace kvůli karanténě přestaly fungovat. Třeba gastronomie. Najednou byli lidé nuceni si alespoň částečně zase začít sami vařit.

* Takže se ukázalo, že kromě pracovní specializace musíme mít i jistou míru univerzálních dovedností, mimo jiné být si schopnými šéfy?

Ano, protože další věc, o kterou jsme karanténou přišli, je management. Jednotkou, se kterou jsme dosud jen málo pracovali, je lidský kapitál to, co umím. Doteď jsme na to měli specializované manažery, kteří zajišťovali mikromanagement a říkali nám, co, kdy a jak máme udělat. A najednou jsme o to přišli a člověk se musel stát sám sobě pasáčkem. S touto myšlenkou jsem si hrál, když jsem sledoval pořad Gordona Ramsayho (britský šéfkuchař oceněný několika michelinskými hvězdami, jeho TV show byla předobrazem české Ano, šéfe! pozn. red.).

* Vy sledujete televizní pořady o vaření? No vida!

To je takové moje guilty pleasure (tajná libůstka pozn. red.). Občas mám takové „splachovací touhy“ a koukám třeba dvě hodiny na to, jak Gordon Ramsay chodí do restaurací a řve na personál, že mají špinavou ledničku, nevaří z dostatečně čerstvých rajčat, a tvrdě jim říká, co mají změnit. Vlastně jim dává rychlý kurz mikromanagementu. A ten by se teď hodil každému z nás. V budoucnosti i nebudeme pracovat pro jednoho zaměstnavatele, ale pro vícero firem, mít několik menších úvazků. Staneme se sami sobě kapitalistou našeho individuálního lidského kapitálu a budeme chtít ze sebe vytřískat ten nejlepší potenciál.

* Jaké další změny s sebou taková proměna trhu práce přinese?

Ušetříme náklady na dopravu, za udržování kanceláří. Zaměstnavatelé teď zjistili, že mohou na nákladech ušetřit hromadu peněz. I na lidech, protože nepotřebujete personál na úklid, recepci a další služby. Zaměstnanci zase ušetřili spoustu času, který jinak tráví dojížděním. Kdyby se trend práce z domova trvale ujal, změnilo by to charakter společenství. Centra měst by se „vykancelářovala“, mohli by se tam vrátit běžní lidé. Jiní by zase mohli bydlet na svých chalupách. Dříve byla práce z domova výsadou pár privilegiovaných zaměstnanců umělců, spisovatelů. Naopak ještě dříve, když jsme byli ještě rustikální společenství, pracoval člověk často tam, kde žil na szatku, na poli. Práce a domov byly spojené, takže v tomto ohledu se vracíme do minulosti.

* Krize vždycky uspiší určité společenské tendence. Které urychlil covid-19?

Ukazuje se, že zdravotní a sociální systém potřebujeme na celoplanetární úrovni, abychom byli schopní bojovat s globálními výzvami, jakou je i covid 19, a dokázali se domluvit na společném postupu. Díky pandemii jsme se začali mnohem více vnímat jako jeden celek, jako lidstvo. Všichni jsme byli zasaženi. Nevím, jestli se jindy v dějinách světa stalo, že by v jednu chvíli celé lidstvo sdílelo stejnou emoci. Nejen zprostředkovanou, jako když jsme poprvé přistávali na Měsíci. I tam jsme nepřistávali „my“, ale jen dva lidé, my jen zástupně, symbolicky.

* Jak by ten celosvětový zdravotnický a sociální systém měl podle vás fungovat?

Vznik takového systému by byl součástí trendu, který je patrný od počátku civilizace: lidstvo se stává duševně vnímavější. Ne snad že bychom byli více duševně založení, ale máme více duší venku. Naše duše, emoce, morálka se přesouvají ven, mimo nás, do fungování společnosti. Třeba na internetu nebo v kině prožíváme emoce jiných.

* Ve svém eseji v knize 2036: Jak budeme žít za 20 let? mluvíte o exoskeletu, kdy naši morálku přesouváme na instituce, které se za nás starají o nemocné, chudé, potřebné. Vaše vize globálního systému je tedy vrcholnou formou exoskeletu?

Ano. Morálku už nemáme tak moc uvnitř nás samých, ale v institucích, za jejichž chod jsme v demokratické společnosti zodpovědní všichni. Podařilo se nám postavit exoskelet na úrovni národa, popřípadě Evropy. Čeká nás tedy ještě jeden krok.

Uvedu to na příkladu. Když najdete na ulici ležet opuštěné dítě, zavoláte na policii. Tím aktivujete exoskeleton, který se o dítě postará. Vy ani nemáte právo se o něj postarat sama.

* Jako by to bylo běžné dřívě.

Přesně. Dřívě, když se nad vámi někdo slitoval, vzal si vás k sobě. Teď se snažíme exoskeleton budovat na úrovni Evropy. Moc nám to zatím nejde, ale některé část i už jsou srostlé, obzvlášť ekonomické. Dnes se tedy o opuštěné dítě postarají instituce (exoskeleton) a dobrodinci stačí, když zavolá na 119 a skoro nic ho to nestojí. Etika se stala levnou a společnou, což je důležité. V dřívějších dobách bych se musel rozmyslet, jestli mám na to vzít si dítě k sobě, nebo jestli mu seženu opatrovníka nebo ho dám do kláštera. Dnes toto dilema řešit nemuším. Problém ovšem nastává v oka mžiku, kdy se ukáže, že jde například o syrské dítě. Tam ještě exoskeleton nedorostl. To, jak se k dítěti zachováme, určuje jeho cestovní pas jestli je české, ze země EU nebo z třetích zemí.

*

V budoucnu by tedy mělo být jedno, odkud dítě pochází, systém by se o všechny postaral stejně?

Kdyby systém zdravotnictví fungoval podobně jako internet, tedy byl propojený a odnárodněný, tak bychom se navzájem informovali v otázkách zdraví a zdravotníci ví včetně hlášení počátků pandemie. Dosud jsme se v rámci Evropy integrovali hlavně ekonomicky. Teď to ale vypadá, že dalším motorem celoplanetární integrace nebude už jen internet a byznys, ale dost možná právě zdravotnictví. Pochopili jsme, že to musíme řešit jako lidstvo. Nejde o to naočkovat sebe, musíme se proočkovat všichni. Dokud bude část světa, kde bude epidemie narůstat, jsme také v nebezpečí všichni.

* Jak by ten globální zdravotnický systém fungoval prakticky?

Museli bychom sjednotit statistiky, mít jednotné informace, umět je vyhodnotit a podle toho stanovit společná pravidla. Časem by se ustanovilo minimální zdravotní pojištění pro děti na celém světě. Každé dítě by při narození získalo poukázku, která by se dala proměnit za zdravotnické služby. To samé by mohlo fungovat ve školství. Svým narozením by dítě získalo nárok na řekněme st o tisíc korun z tohoto globálního fondu a za ty by si koupilo vzdělání, ať už v České republice, v Ghaně nebo kdekoli jinde. Nemusela by se nutně zavádět planetární minimální mzda, o které se teď také hovoří. Celosvětová infrastruktura zdravotnictví a školství by se vystavěla skrze minimální fond dítěte. Myslím, že se toho dožijí až naše vnoučata. Koronakrize nás ale směrem k jednotnému zdravotnickému systému významně posunula.

* Základní nepodmíněný příjem má řešit budoucí nezaměstnanost, kterou přinese digitalizace a robotizace. Problém nezaměstnaných fondů pro děti nevyřeší.

Myšlenka garantovaného příjmu se mi nikdy nepozdávala. Jako filosof nevím, jestli je smyslem člověka zahálet, být pasivní a dostávat za to peníze. Ekonomicky a psychologicky to podle mě správné není. Být užitečný a překonávat se, dělat věci, o kterých bych nemyslel, že je zvládnutelné, je smyslem bytí, a ne se neustále hledat. A jestli se člověk chce hledat, ať se hledá pořádně a minimální příjem je podmíněn vzděláváním se.

* Takže byste byl pro dávku podmíněnou studiem nebo rekvalifikací?

Ano, základní mzdu bych podmínil vzděláváním, takže by člověk nedostával podporu v nezaměstnanosti, ale stipendium. Uvedu příklad. Jsem řidič Uberu, ale kvůli karanténě nemám koho vozit. Od státu dostanu stipendium, garantovaný příjem, ale musím se vzdělávat.

Řeknu si: vždycky mě bavil film nebo jsem se chtěl naučit anglicky, připravovat sushi, cokoli. Přihlásím na kurz angličtiny nebo teorie filmu a výstupem bude jazyková zkouška nebo esej porovnávající použití kamery ve filmech Davida Lynche a George Lucase. Já jsem se teď během karantény naučil čalounit.

* Nepovídejte! Pomocí tutorialů na Youtube? A dá se na tom sedět?

Jasně. Syn zase pochytí základy japonštiny z kreslených seriálů. Takže za rok se skutečně lze naučit nové věci. Lidé by se pak vraceli do ekonomiky vzdělanější, poučenější. Ale ne, aby dostávali peníze za nic, jak navrhuje minimální nepodmíněný příjem.

* Otázka je, jestli se lidé budou jednou mít kam vracet, jestli vůbec bude pro všechny práce. Mnozí ekonomové tvrdí, že ne.

Je pravda, jak ukazuje i současná situace, že technologie sebrala práci spoustě lidí. V budoucnu by se dalo uvažovat o systému celoživotního vzdělávání jako o dlouhodobém nosníku HDP. Vzdělávání by obstaralo jeho velkou část, protože by lidé „chodili do školy“ průběžně celý život.

* Takže manuálně pracující, pro které jednou nebude práce, se budou celý život „jen“ vzdělávat?

A také vykonávat nové manuální, sofistikovanější práce. Robotizace neznamená, že manuální práce pro lidi vůbec nebudou. Ale budou individualizovanější, sofistikovanější. Lidé nebudou pracovat v továrnách, ale přijdou k vám domů, třeba vyčalounit nábytek. Dnes používáme mobilní aplikace jen na nákupy, rozvoz jídla a taxi, ale lze je používat mnohem zajímavěji, třeba v rámci sousedské výpomoci. Třeba jedni se budou druhým starat o chalupy.

* Takové práce ale zdaleka nebudou stačit pro všechny, obzvlášť při stále stoupajícím celosvětovém počtu obyvatel. Co budou dělat – kromě vzdělávání se – ti ostatní?

K vymizení manuální práce dojde až časem, tipuji za dvě stě let. Pak bude manuální práce čistě jen koníček. Stejně jako je dnes jízda na koni. Dřívě to byla nutnost, jediný dopravní prostředek například na cestu do práce. Podobně to bude s manuální prací. Bude to rarita, zpestření. Práce budoucnosti i bude podle mě psychologicko-intelektuálně-duševně umělecky zaměřená.

* V eseji píšete, že to budou profese zabývající se naplněním našeho volného času: filmaři, designéři PC her, atd. Stejně mi pořád vrtá hlavou, co budou dělat ti, pro něž práce nebude? Tohle přece nejsou profese pro každého.

Nejspíš vznikne, čemu izraelský historik Yuval Noah Harari říká „useless class“, třída „nepotřebných“. I když těžko říct, zatím se digitalizace neprojevuje ve velkém nárůstu u nezaměstnanosti i nikde. Země technologicky nejpokročilejší nemají vysokou nezaměstnanost. Digitalizace pro nás zároveň novou práci vytváří. Ale je to jiný typ práce, jemnější. Dřívější ekonomika dělala maskuliní HDP, stála na oceli, železu, výrobcích, na které si člověk mohl sáhnout. Ekonomika se ale dlouhodobě stěhuje do terciálních a kvartálních sektorů, které nejsou hmatatelné, jako jsou služby, vzdělávání. Může ji vykonávat žena jako muž. Ale zpátky k vaší otázce: i kdyby vznikla třída „nepotřebných“, tak já říkám, ať se celoživotně vzdělává. Myslím, že jinak to nicnedělání pro ně bude k nevydržení.

* Říkáte, že dříve jste byl pracovně rozlitaný po celém světě a bál se být přikovaný na jednom místě. To se vám teď kvůli pandemii stalo. Jak to prožíváte?

Jsem pořád doma a už asi ani nechci, aby se to vrátilo zpět. Naprosto mi to takto vyhovuje. Pracuju z domova, jsem celé dny se svým synem, nemusím cestovat. Nikdy v dějinách neměli otcové tolik času na trávení se svými dětmi jako teď my. Až skončíme náš rozhovor, budu se moci ležet s synem, než mě přeroste. Proto se snažím v karanténě vidět dar, požehnání v prokletí. Nikdy nic nechodí v čisté podobě, všechno zlé s sebou nese i něco dobrého a naopak. Jsem zkrátka nenapravitelný optimista.

Potřebujeme celoplanetární zdravotně-sociální systém
Vznikne třída „nepotřebných“, ale i nové manuální práce

Tomáš Sedláček

Rodák z Roudnice nad Labem, vystudoval teoretickou ekonomii na **FSV UK**. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je dlouholetým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB a přednáší na Metropolitní univerzitě Praha. Pravidelně přispívá do médií (soubor jeho novinových sloupků vyšel ve dvou svazcích Druhá derivace touhy I a II), publikuje knihy a přednáší po celém světě (nyní online). Jeho první kniha Ekonomie dobra a zla obdržela prestižní německou cenu za ekonomickou knihu roku a byla přeložena do 23 jazyků.

Foto autor: Foto: Daniel Hromada

Obcházení parlamentní „žvanírny“?

TISK, Datum: 29.04.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 40, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 02:17, Rubrika: Přepiště dějiny, AVE: 328 575,51 Kč, Země: Česko

Když je u nás těžko, obejdeme parlament, tu naši „žvanírnu“, stejně jako ústavu, a ani nemrkáme. V září 1938 ani v únoru 1948 se parlament neschází, v srpnu 1968 jedná, ale je to málo platné. Není dnešní obcházení parlamentu a ústavy jenom výsledkem stoleté tradice?

V souvislosti s první republikou často padají teze o parlamentní demokracii, velkém demokratovi Tomáši G. Masarykovi a svobodném systému státu mezi léty 1918 až 1938. Méně se díváme pod pokličku fungování politiky svázané zákulisními pravidly, která měla zajistit hegemonii a mocenskou jistotu pro české politické strany. Známy je pojem „Pětka“ označující šéfy českých stran, kteří se dohadovali předem o důležitých záležitostech.

Dohodnout se dokázali i ideoví nepřátelé, přičemž společným jmenovatelem jejich rozhodování byly české zájmy. Parlament pak ve stínu tohoto přístupu netvořil skutečné rozhodovací pole.

Ještě radikálněji byla parlamentní podstata systému popřena na podzim 1938, kdy se rozhoduje o zásadní změně celého státu, odstoupení území, a to se všemi důsledky, včetně migrace, bezpečnosti nebo sociálních problémů. Rozhodnutí padne bez parlamentu, pouze na úrovni prezidenta a vlády. Ve spojitosti se tak propojila frustrace z konce státu s frustrací z celého systému, který vlastně nezařadil. Co na tom, že tuto skutečnost poté účelově využil Edvard Beneš, když tvrdil, že Mnichov je neústavní, právě proto, že se nesešel parlament.

Ani poválečné období nepřineslo skutečnou parlamentní demokracii. Předně byl vytvořen svázaný systém Národní fronty, nesměla existovat opozice a zásadní témata se dohadovala na půdorysu povolených stran.

Přesto se dokázal parlament projevit alespoň jako kritická platforma, zejména v práci výborů nebo interpelacích vůči ministrům. V samotném únoru 1948 nebyl parlament hybatelem událostí, které se podařilo organizačně i politicky zvládnout vedení komunistické strany. Kombinace veřejného tlaku, vyhrožování i kriminalizace pak způsobila i parlamentní souhlas s Gottwaldovou novou vládou již po jmenování Edvardem Benešem.

Po roce 1948 nelze o parlamentní demokracii samozřejmě hovořit. Národní shromáždění bylo formálním sborem, který se dostal do centra dění až v roce 1968 ve spojitosti s okupačními událostmi. V důsledku marné snahy 60. let o postupnou emancipaci parlamentního vládnutí má pak už jen smutný epilog v hlasování čtyř poslanců Kriegla, Vodsloně, Čákrtové Sekaninové a Fukové proti smlouvě o dočasném pobytu sovětských vojsk u nás.

Normalizační parlament se stal opět formálním sborem, který se několikrát ročně sešel, aby jen potvrzoval politiku strany a vlády. Společenská změna roku 1989 pak jako by chtěla potvrdit dosavadní slabost naší parlamentní tradice.

Pokud režim symbolicky končí 29. prosince 1989 volbou Václava Havla prezidentem republiky, musíme se podívat, kdo ho vlastně volí. I přesto, že byli po několika rezignacích do parlamentu tzv.

kooptováni noví členové, nepřesáhl jejich počet sedm procent a Václava Havla tak všemi (!) hlasy volí komunistický parlament vzešlý z formálních voleb roku 1986.

Pokud bychom hledali nějakou dynamickou a svobodnou parlamentní kapitolu v našich novodobých dějinách, byla by to léta 1990 až 1992, kdy se Federální shromáždění stalo centrem vášní, debat, změn, a nakonec i klíčového hlasování o konci federace. Když se však za celým stoletím ohlédneme, kritická otázka po našem vztahu k parlamentu by možná měla smutnou odpověď.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepiště dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: archiv autorů

Foto popis: První komunistické volby 1954 byly jen formálním potvrzením režimu

Foto popis: Mnichovské trauma bylo podpořeno také obejitím parlamentu

Foto popis: Svobodné volby 1990 otevřely dva dynamické parlamentní roky

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepiště dějiny. www.prepistedejiny.cz

Pandemie rozdělila svět. Jedněm už svítá naděje, druzí se topí v zoufalství [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 06:18, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Víc než rok trvající pandemie prohlubuje propast mezi bohatými a chudými státy. Rozdíl v tempu očkování je nyní největší od jeho zahájení na konci loňska. Zatímco bohaté země by při něm mohly do konce roku naočkovat přes 90 procent lidí, v případě chudých zemí může jít o slabou třetinu. A třeba Indie by zvládla pouhou čtvrtinu.

Jeden pohled nabízí očkovací centrum uvnitř luxusního hotelu ve francouzském Disneylandu. Druhý pak vakcinační vozík uprostřed peruánských hor. Zobrazují příkop, který podle znalců dál roste. Navzdory slovům světových lídrů.

„Máme skvělou příležitost urychlit solidaritu dodávkami vakcín,“ řekl například francouzský prezident Emmanuel Macron. Podobně pak hovořila i šéfka Evropské komise Ursula von der Leyenová: „Musíme rozšířit výrobu, dodávat vakcíny do celého světa.“

A generální tajemník OSN António Guterres zmiňoval globální vakcinační plán. „Vakcíny musí být dostupné pro kohokoliv, kdekoliv.“

Systém distribuce se liší

Ve světě se podala už miliarda dávek, z toho polovina jen v posledním měsíci. Vakcín je ale stále nedostatek. Větším problémem než množstvím je přitom podle řady expertů právě způsob distribuce.

„V bohatších zemích už dostal vakcínu nejméně 1 ze 4 lidí. V chudých zemích je to 1 z 500,“ zmiňoval současný předseda Světové zdravotnické organizace Tedros Adhanom Ghebreyesus.

Bohatí vítězové a chudí poražení

Nejúspěšnější země z pohledu vakcinace, Izrael, má plně proočkováno skoro 60 procent obyvatel. I kvůli ochotě a schopnosti si za přednostní dodávky připlatit. Zhruba polovinu naočkovaných obyvatel má Británie, následovaná Spojenými státy. Na západě převládá optimismus. Jenže vedle úspěšných vyniknou i poražení. Chronicky nemocné státy, jejichž chatrnou kondici pandemie prohloubila.

Příkladem je Argentina, třetí největší ekonomika Latinské Ameriky. Kvůli obřím dluhům trpěla už před covidem. Jenže pandemie uvrhla další miliony Argentinců do chudoby. V komunitním centru u Buenos Aires kdysi rozdali 80 porcí jídla denně, dnes tisíc. Nestěžují si. Práci mají jistou, na rozdíl od mnoha jiných.

„Není to nic moc, ale alespoň mám dům. Nevím, jak bych zaplatila nájem. Kvůli viru a všemu kolem není možné najít práci,“ řekla prodavačka Valeria Jara.

Pandemie nyní nejvíc potápí Indii. Zemi známou kvalitou některých oborů zdravotnictví, stejně jako špatnou úroveň těch zbylých. Za středu země hlásila rekordních 380 tisíc potvrzených nálezů. Krematoria nestíhají, nemocnicím chybí lůžka i podpůrný kyslík. Indická krize – i s novými variantami viru – může podle expertů lehce přerůst v novou krizi globální.

Riziko se skrývá hlavně v Africe

Pomoc pro nejvíce zasažené země se už rozbíhá, ale teprve s nějakou prodlevou se ukáže, zda je dostatečná, řekl v pořadu Horizont ČT24 politický geograf **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Michael Romancov.

Nečeká, že by pandemie nějak výrazně přepsala rozložení sil ve světě. Podle něj představuje jen jednu z dalších zátěžových zkoušek, stejně jako například kdysi finanční krize. Podobně jako v jiných krizích budou mít silné státy sice velké šrámy, ale nepoloží je to. „Zatímco ti slabí na to doplácí.“

Do budoucna pak Romancov vidí nejnebezpečnější ohniska hlavně v Africe. Kontinent zažívá silný populační boom. Mnozí lidé se stěhují do velkých měst a žijí tam ve slumech, kde je vhodné prostředí pro šíření pandemie.

Evropské záchranné balíčky pro restart kultury [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: kreativnicesko.cz, Autor: Nikola Štefková Idu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 08:23, RU / měsíc: 6 818, RU / den: 487, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Zdroj: [www.housemagazine.cz](#) Festivaly, koncerty či divadelní představení vyžadují dlouhodobé plánování a zahájení příprav s předstihem v

řádu měsíců až let, po uvolnění opatření je nelze realizovat ze dne na den. Pořadatelé tak musejí uzavírat smlouvy a hradit zálohy již v době, kdy není jisté, zda akce skutečně proběhnou. V průběhu roku 2020 zároveň ztratili možnost krytí proti rizikům spojeným se zrušením akce kvůli pandemii covidu-19. Komerční pojišťovny totiž začaly zahrnovat epidemie a pandemie mezi výluky z pojištění. Evropské státy proto zřizují vlastní pojišťovací fondy na odstranění škod v eventovém průmyslu, které vznikly v důsledku covidu-19. Jejich hlavním cílem je umožnit plánování akcí navzdory pandemii a podpořit pořadatele v případě jejich zrušení.

Jako první spustilo svůj ochranný grantový program v lednu 2021 Rakousko. Program s rozpočtem 300 milionů eur je vyčleněn nejen pro kulturní sektor, ale pro celý eventový průmysl včetně kongresů, veletrhů či sportovních událostí. Podpora je určena pro akce konané na území Rakouska v období od 1. března 2021 do 31. prosince 2022. Pořádat je mohou jak místní, tak i zahraniční organizátoři. Bude-li vinou koronavirových opatření akce zrušena nebo výrazně omezena, žadatelům bude

proplaceno až 90 % vynaložených nákladů do maximální výše jednoho milionu eur. Výrazným omezením se přitom rozumí snížení maximálního počtu diváků či osob nepostradatelných pro pořádání akce (účinkující, realizační tým apod.) o více než 30 %. Do programu je možné se přihlásit v období od 18. ledna do 15. června 2021. O výplatu mohou pořadatelé zažádat do osmi týdnů po plánovaném termínu události, přičemž lze uplatnit pouze výdaje vzniklé až po podání přihlášky do programu. Mezi uznatelné náklady patří výdaje na služby třetím stranám i osobní náklady.

Zdroj: www.media.fsv.cuni.cz

Spolu s informací o plánovaném povolení konání hromadných akcí od 1. července 2021 představila záchranný balíček v celkové výši 300 milionů eur také nizozemská vláda. Na podporu v Nizozemsku dosáhnou akce s kapacitou nad tři tisíce osob s historií konání v minulých letech. V případě zrušení akcí z důvodu zhoršení epidemiologické situace proplatí stát 80 % nákladů, zbylých 20 % nabízí organizátorům formou půjčky. Program poskytuje větší finanční jistotu pořadatelům, čímž současně snižuje obavy návštěvníků z propadnutí peněz za zakoupené vstupenky. Krátce po vyhlášení výzvy k přihlašování do programu potvrdilo několik významných hudebních festivalů uskutečnění letošních ročníků. Podle serveru Mixmag zároveň pořadatelé radostně hlásí, že vstupenky z předprodeje rychle mizí.

Německo vyslalo umělcům a organizátorům kulturních akcí signál podpory a poskytlo jasnější výhled do budoucna již v prosinci 2020, kdy ministr financí Olaf Scholz oznámil navýšení prostředků pro restart kulturního sektoru o 2,5 miliardy eur. Mezi evropskými zeměmi jde o dosud nejvyšší alokovanou částku. Podpora je určena akcím naplánovaným na druhou polovinu roku 2021. Podobně jako v Rakousku mohou pořadatelé žádat o kompenzaci za výdaje vynaložené až po vyhlášení výzvy. Kromě marně vynaložených výdajů pokryje grant také výpadky příjmů z důvodu snížení maximální povolené kapacity návštěvníků. Organizátoři kulturních akcí často upozorňují na komplikace způsobené tím, že musejí na kompenzace čekat i několik měsíců. Řešení představilo Vlámsko, jež nabízí záchranný balíček formou vratné zálohy. Pořadatelé po přihlášení do programu obdrží zálohu, kterou vrátí v případě, že akci zrealizují dle plánu. Vlámská vláda vyčlenila na svůj garanční program celkem 60 milionů eur, z nichž je 50 milionů vyhrazeno pro celý eventový průmysl a zbylých 10 milionů pouze pro menší kulturní akce. Pořadatelé mohou zažádat o oba druhy podpory současně, maximálně však do výše 1,8 milionu eur pro jednu organizaci. Přihlášky jsou otevřeny od února 2021.

Zdroj: www.securitymagazin.cz

Velká Británie se díky rychlému tempu očkování připravuje na opětovné otevření kulturních institucí a obnovení akcí jako jedna z prvních. Již loni v létě založila britská vláda fond na obnovu kultury, který podpořil instituce a akce prostřednictvím grantů a jednorázových půjček v celkové hodnotě 1,57 miliardy liber. Začátkem dubna představil britský ministr kultury Oliver Dowden nový balíček o celkovém objemu 400 milionů liber, jenž má pomoci kulturnímu odvětví připravit se na to, že brzy opět přivítá návštěvníky.

Některé státy čelí kvůli představeným návrhům garančních programů kritice a místní kulturní obce požadují jejich přepracování. Ve Francii je předmětem debaty především výše prostředků určených pro pojišťovací fond. Kompenzace v celkové výši 30 milionů eur si mezi sebe musejí rozdělit všechny umělecké obory včetně výtvarného umění a divadla. Oborové organizace ve Švýcarsku zase upozorňují na možné komplikace spojené s nejednotností systému. Každý z šestadvaceti kantonů by totiž měl mít vlastní mechanismus podpory.

Další evropské země na konečné podobě svých podpůrných fondů stále pracují. Kulturní sektor patří v době koronavirové pandemie k těm nejzasáženějším, znovuobnovený bude jako jeden z posledních. Aby v návaznosti na současnou bezprecedentní krizi nepřišla i krize společenská a kulturní, bylo by potřebné zavést obdobná záchranná opatření i u nás. Investice do restartových balíčků, jež pomohou opět nahodit motor kulturních akcí, je kromě investice do kvality života také dobrou investicí z ekonomického pohledu – kulturní a kreativní sektor generuje v Evropské unii 5,3 % HDP, tedy násobně více ve srovnání s výdaji, které do něj směřují. Vytváří pracovní místa, produkty a služby s vysokou přidanou hodnotou, přitahuje turisty i zahraniční investory a přispívá k regionálnímu rozvoji. Ruku v ruce se zavedením záchranného programu však u nás musí být představen dlouhodobý plán rozvolňování a případného opětovného zavádění restrikcí proti šíření covidu-19. Absence jasných pravidel, termínů, kapacitních omezení a povinných hygienických opatření v tuto chvíli komplikuje kulturní provoz ve stejné míře jako dlouhodobé finanční ztráty.

Zdroj: www.artscouncil.org.uk

Podle vyjádření České obce hudební (ČOH) sektor zaměstnával před pandemií koronaviru přibližně 130 tisíc lidí a v roce 2019 měl obrát okolo 20 miliard korun. Opatření související s pandemií zapříčinila propad na 10 %. Velká část pracovníků v hudebním sektoru musela začít pracovat v jiných odvětvích. Hudebníci všech žánrů tak přišli nejen o své výděly, ale hlavně o své schopnosti interpretace, protože nekoncertují a nemohou cvičit na své nástroje v takovém rozsahu, jak je potřeba. Stejná situace se týká i zvukových mistrů a dalších profesí. Česko tak ztrácí své nejlepší umělce a pracovníky v odvětví, které ho tradičně reprezentovalo. Hrozí tedy nejen ekonomická, ale i kulturní a sociální katastrofa, ztráta konkurenceschopnosti a úpadek jednoho z kulturních a kreativních odvětví. Pokud stát nespustí garanční a podpůrné programy, škody napáchané nařízeními se budou jen obtížně napravovat.

Zástupci České střediska Mezinárodního divadelního ústavu (ITI) i ČOH průběžně konzultují záchranné programy pro oblast živého umění, nicméně diskuse se v současné chvíli zaměřuje především na to, aby otevření kultury šlo ruku v ruce s uvolňováním protiepidemických opatření v celé společnosti. ITI a ČOH trvají na tom, že je nutné mít plán pozvolného otevření kultury – kulturu nelze otevřít ze dne na den.

Jako reakcí na dosavadní neexistenci plánu uvolňování České středisko ITI vyhlásilo od 3. 5. 2021 Týden péče o duši. „Těší nás, že se k 3. 5. 2021 otevírají služby péče o tělo. Těšíme se však také, že k tomuto datu z nařízení zmizí zákaz přítomnosti diváka. Kultura je totiž také služba pro návrat zpět do normálního života nezbytná. Již více než rok vysvětlujeme, že kultura je bezpečná, má mnoho podob a je třeba k ní tak přistupovat. A je také připravena společnosti pomoci k návratu do normálního života. Jsme tu, abychom pomohli s informováním o pozitivních aspektech testování, očkování a dalších pravidel, která brání šíření viru,“ uvádí se v tiskové zprávě ITI.

Poznámka: Zpracováno na základě podkladů od České obce hudební (ČOH) a Mezinárodního divadelního ústavu (ITI).

Čtěte dál/

V září vydala organizace OECD dokument s názvem Kulturní šok: covid-19 ve vztahu ke kulturním a kreativním průmyslům (KKP). Publikujeme jeho český překlad, který, jak věříme, bude inspirací pro českou veřejnou správu. OECD potvrdila, že spolu s cestovním ruchem patří kultura a KKP k sektorům nejvíce zasaženým současnou krizí. Zpráva srovnává přístupy k podpoře sektoru, vysvětluje naléhavost jeho záchrany, ale i jeho jedinečnost a schopnost pomoci nám v širších ekonomických, společenských či klimatických změnách.

Téma otců u porodu. Jak se vnímají sami muži a jaké role jsou jim připisovány? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.04.2021, Zdroj: jihlavskadrbna.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 09:52, Celková návštěvnost: 515 706, RU / měsíc: 147 183, RU / den: 4 906, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Pandemie onemocnění covid-19 mimo jiné přinesla v první vlně i zákaz přítomnosti otce u porodu. V reakci na tento zákaz se zvedla velká vlna nevole nejenom z řad samotných rodičů, ale i ze strany občanských spolků a neziskových organizací, jako je například Unie porodních asistentek nebo České ženské lobby. Ti argumentují především rizikem narušení psychické pohody rodičky, která se pojí zejména s přítomností osoby blízké u porodu. Nový průzkum Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** odhalil, jaké role zaujímají otcové během porodu pohledem svých partnerek a jaké role jsou jim přisuzovány okolím.

Ochránce před institucí

První roli, kterou průzkum jednoznačně prokázal, je ta, kdy muž vystupuje jako pojistka, která má ženu chránit v případě, že by se dělo něco, nad čím žena sama nemá kontrolu. Jedná se například o situaci, kdy by se k rodičce personál nechoval dobře nebo ji nutil úkonům, které si žena sama nepřeje.

„Tady je důležité zdůraznit, že tato role se mohla odehrávat jak po výslovné předchozí dohodě s partnerkou, tak mohla vycházet od muže bez ohledu na nějakou předchozí domluvu,“ říká vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Komunikátor s institucí

V této roli vystupuje muž jako někdo, kdo je schopen vyjádřit přání své partnerky personálu a komunikovat za ni. Děje se tak, neboť se ho porod přímo netýká a je celou dobu při vědomí. Muži se v rámci této role identifikovali jako někdo, kdo zajišťuje „ty věci okolo“. Jednalo se například o tělesnou oporu utěšování při kontrakcích, ale i o bonding, kdy muž zastoupil ženu, která byla například po císařském řezu, při prvním tělesném kontaktu s dítětem bezprostředně po porodu.

„U této zkušenosti bylo příznačné, že muži mluvili jednak o magickém zážitku s tím spojeným, a zároveň připomínali pohledy okolí (personálu nebo jiných žen), skrze které si ve své roli připadali nepatřičně,“ uvádí studie.

Dohled nad institucí

Další roli je pasivní dohled nad personálem, kdy muž kontroluje, zda vše běží tak, jak má. Častokrát se zde otcové cítí jakoby u porodu ani nemuseli být. Děje se tak z důvodu, že muž nerozumí vývoji událostí nebo personál nekomunikuje adekvátně či srozumitelně. Jedná se ale i o situace, když žena vše zvládala sama a muž jen přihlížel. Existují však i muži, kteří si připisují roli Tichého pozorovatele, který se sice aktivně nezapojoval do dění, ale přesto porod intenzivně prožíval.

Lidé – chování včera a dnes [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.04.2021, Zdroj: klubknihomolu.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.04.2021 12:34, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Člověk je složitý tvor a jeho chování je často velice nepředvídatelné. Dají se v tom ale najít nějaké vzorce? Můžeme přijít na kloub příčinám lidského chování? V dnešních tipech se o to minimálně pokusíme: najdete tu hned šest knih, které se na lidské jednání dívají z více různých pohledů.

Teorie her je velice populární disciplínou a proniká do mnoha různých oborů, od sociologie přes politologii až do filozofie. Může nám ale pomoci pochopit i lidské chování? Jaroslav Peregrin se ve své knize Člověk v zrcadle teorie her snaží přístupným způsobem vysvětlit, jak nám tato teorie může pomoci v každodenním životě.

Člověk v zrcadle teorie her

Jak nám matematika a filozofie pomáhají zjišťovat, co jsme zač

Autor: Jaroslav Peregrin

Počet stran: 120

Vazba: vázaná

Formát: 110×183 mm

ISBN: 978-80-7675-012-8

Doporučená cena: 198 Kč

Knihu Člověk v zrcadle teorie her vydalo nakladatelství Dokořán. Přečtěte si také ukázkou z knihy.

Vyplácí se spolupracovat a je důvěra v jiné lidi racionální? Je člověk homo economicus? Jak se vůbec mohla zrodit lidská komunikace? Produkuje evoluce zákonitě sobce? Účinným pomocníkem při hledání odpovědí na tyto otázky, které si kladou jak přírodovědci, tak filozofové, může být mimo jiné teorie her. Ta vznikla v polovině minulého století na půdě matematiky jako nástroj, jenž měl lidem pomoci se orientovat a rozhodovat ve složitých a zejména konfliktních situacích. Brzy si však našla uplatnění i daleko za hranicemi ekonomie, na niž se nejprve soustředila. Dnes proniká do sociologie, politologie i jiných společenských věd, do evoluční teorie a samozřejmě i do filozofie. Tato knížka se pokouší přístupným, nematematickým způsobem vysvětlit, jaké problémy nám tato teorie může pomoci objasnit.

O autorovi

Jaroslav Peregrin vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu UK, disertaci obhájil v oboru matematická logika a habilitaci i profesuru pak získal na Filozofické fakultě UK (v oboru logika). V současné době působí v oddělení logiky Filosofického ústavu AV ČR a na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové. Je autorem dlouhé řady odborných článků a knih. Z posledních let to jsou zejména Inferentialism: Why Rules Matter (2014), Reflective Equilibrium and the Principles of Logical Analysis (spolu s V. Svobodou, 2017) a Philosophy of Logical Systems (2020). Mezi českými čtenáři i mimo úzký okruh konzumentů filozofické literatury získala oblibu především kniha

Filozofie pro normální lidi (2008), ale i další publikace o logice a filozofii, jako jsou Kapitoly z analytické filosofie (2005), Od jazyka k logice (spolu s V. Svobodou, 2008), Člověk a pravidla (2011), Jak jsme zkonstruovali svou vlastní mysl (2014) a Filosofie logiky (spolu s M. Vlasákovou, 2017).

Zdroj informací: nakladatelství Dokořán

Lobbisté se u široké veřejnosti velké oblibě netěší, za což může několik známých mediálních kauz, kde lobbisté nebyli zrovna za „kladase“. Jak se ale snaží vysvětlit Václav Nekvapil, autor knihy Všichni jsme lobbisté, lobbisty jsme tak trochu všichni, jen se každý z nás zasazuje za něco jiného – za svoji firmu, za svůj zájmový spolek nebo za obnovu památek.

Všichni jsme lobbisté

Autor: Václav Nekvapil

Počet stran: 160

Vazba: brožovaná
Formát: 144×207 mm
ISBN: 978-80-271-3072-6
Doporučená cena: 229 Kč

Knihu Všichni jsme lobbisté vydalo nakladatelství Grada. Přečíst si také můžete ukázkou z knižky.

„Cože, lobbista? Čím se tedy skutečně živíte?“ „Lze to vůbec dělat poctivě?“ „A je to legální?“ „Poprvé v životě potkávám lobbistu“. Podobně začínala řada autorových rozhovorů s novináři, podnikateli, manažery, studenty, akademiky i dalšími lidmi s jinak širokým rozhledem. Po kratší konverzaci přišel tazatel obvykle na to, že lobbistů vlastně zná mnohem více, a často zjistí, že je jím dokonce i on sám, jen se tak neoznačuje. Někdo lobbuje na své radnici, aby častěji vyvážela popelnice, jiný se angažuje v nějakém spolku, vede stavební firmu, další se zasazuje za obnovu památek ve svém okolí. Všichni jsme nebo můžeme být lobbisty.

Kniha se zajímavým názvem Krávy, prasata, války a čarodějnice se zaměřuje na některé lidské vzorce chování, ať už současné, nebo minulé. Víte například, proč Židé a muslimové nejedí vepřové maso? Nebo proč byly ve středověku upalovány čarodějnice? A jak je důležitý kontext, ve kterém se chování odehrává?

Krávy, prasata, války a čarodějnice

Hádanky kultury

Autor: Marvin Harris

Přeložila: Barbora Nohlová

Počet stran: 208

Vazba: brožovaná

Formát: 145×205 mm

ISBN: 978-80-7530-248-9

Doporučená cena: 278 Kč

Knihu Krávy, prasata, války a čarodějnice vydalo nakladatelství Malvern.

Proč Židé a muslimové odmítají jíst vepřové maso? Proč byly v pozdně středověké Evropě upáleny tisíce čarodějnic? Tyto a další hádanky prozkoumává známý antropolog Marvin Harris a jeho závěry jsou jednoduché: lidé jednají v sociálních a ekologických kontextech, díky nimž je jejich jednání smysluplné. Jinými slovy: kulturní myšlenky a postupy, které se nám zdají divné, mohou být pro obyvatele těchto kultur skutečně životně důležité a nezbytné.

O autorovi

Marvin Harris (1927–2001) byl americký antropologický historik a teoretik známý svými pracemi o kulturním materialismu. Jeho terénní práce na Islasu de la Bahía a dalších regionech Brazílie a v Mosambiku se zaměřila na koncept kultury. Mezi jeho nejznámější díla patří Vzestup antropologické teorie (1968), Cannibals and Kings: The Origins of Cultures (1977), Kulturní materialismus: Boj za vědu kultury (1979) a Kulturní antropologie (1983).

Zdroj informací: www.britannica.com

V nakladatelství Grada vyšla kniha Výchova dívek v Čechách a na Moravě, která se věnuje vzdělávání žen v 19. století. Na celou problematiku se dívá nejen z historického hlediska, ale i pedagogického, a poskytuje tak ucelený pohled na postavení ženy střední třídy v 19. století.

Výchova dívek v Čechách a na Moravě

Školství 19. století genderovou perspektivou

Autorka: Eva Dvořáková Kaněčková

Počet stran: 200

Vazba: brožovaná

Formát: 168×240 mm

ISBN: 978-80-271-1292-0

Doporučená cena: 359 Kč

Knihu Výchova dívek v Čechách a na Moravě vydalo nakladatelství Grada. Koukněte také na ukázkou z knihy.

Publikace přináší nový a originální pohled na dívčí vzdělávání v 19. století, který se odlišuje od dosavadní historiografie.

Autorka pojímá téma z genderového hlediska a používá metodu diskursivní analýzy, díky čemuž se objevují opomíjené aspekty dívčího vzdělávání a jsou vyvráceny doposud platné závěry o „nevzdělanosti“ českých dívek.

Zásadní změnou je zejména spojení pedagogického a historického přístupu, které je použito k objasnění základních podmínek vzdělanosti dívek, tj. cíle vzdělávání v kontextu institucionalizace obecného rakouského školství 19. století, obsahové (ne)diferenciace a potažmo praktického uplatnění v běžném životě. V praxi tak dochází k propojování institucionalizace dívčího vzdělávání s kontextem proměn ženské role, tedy k narušení dominantního diskursu ženy jako manželky, matky a hospodyně.

Hlavní zájem se soustředí na postavení ženy střední třídy v 19. století a tomu odpovídající vzdělávací potenciál, a to z hlediska elementárního i vyššího vzdělávání, jeho proměn a specifik. Nedílnou částí knihy je podrobná teoretická, ale i historiografická část, která čtenáře zevrubně seznámí se širokým, zejména anglosaským konceptem feministického a také genderového výzkumu i s metodologií k danému tématu, stejně jako s historiografickým souhrnem dosavadní české tvorby v této oblasti.

Žurnalistika je velice zajímavým a rychle se rozvíjejícím oborem. S nástupem online médií navíc čelí novým výzvám a sporným situacím. Znamý moderátor Václav Moravec ve své knize Proměny novinářské etiky popisuje současnou žurnalistickou realitu a nevyhýbá se ani mnohým citlivým tématům.

Proměny novinářské etiky

Autor: Václav Moravec

Počet stran: 472

Vazba: brožovaná

Formát: 156×232 mm

ISBN: 978-80-200-3111-2

Doporučená cena: 495 Kč

Knihu Proměny novinářské etiky vydalo nakladatelství Academia. Můžete si také přečíst ukázkou.

Dnešní novináři se při své práci setkávají s řadou eticky sporných situací a jeví, jež mohou ovlivnit jak výkon jejich povolání, tak texty či pořady, které vytvářejí. Narušování soukromí, fenomén turbonews, takzvaná žurnalistika šekové knižky, klamání či nekorektní referování o nejnovějších medicínských objevech, to jsou jen některé z nich. Vysokoškolský pedagog a novinář Václav Moravec ve své monografii představuje novinářskou etiku jako součást aplikované etiky a analyzuje eticky sporné

oblasti činnosti novinářů. Zaměřuje se rovněž na jednotlivé formy samoregulace žurnalistiky, zabývá se jejich vznikem a vývojem stejně jako etapami novinářské etiky v České republice po roce 1989. Proč se Česko propadá v žebříčku svobody médií, který sestavuje organizace Reportéři bez hranic? Kdy započala oligarchizace médií v ČR a jaké dopady má na žurnalistiku? Jaké jsou výzvy etiky konvergujících zpravodajských médií? I tyto otázky se pokouší zodpovědět první komplexní kniha o novinářské etice v českém jazyce.

O autorovi

Václav Moravec se proslavil především moderováním diskusního pořadu Otázky Václava Moravce, který Česká televize pravidelně vysílá kromě několikaměsíční pauzy už od roku 2004. Spolupracuje jako moderátor a redaktor s BBC, v minulosti mimo jiné moderoval pořady na ČRo, Frekvenci 1 a na TV Galaxie, působí jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd UK**, kterou sám absolvoval. Roku 2003 obdržel za moderování pořadu Interview BBC Cenu Nadace Českého literárního fondu. Novinářská křepelka pro novináře ve věku do 33 let.

Zdroj informací: Česká televize

Při sledování světového dění se občas může zdát, že liberalismus je už přežitý. Je tomu ale skutečně tak? Odpověď můžeme najít v knize Jamese Trauba nazvanou jednoduše Liberalismus. Autor se vrací k jeho počátkům a snaží se současné dění představit na pozadí dřívějších událostí.

Liberalismus

Krise. Prameny. Přísliby

Autor: James Traub

Přeložil: Martin Pokorný

Počet stran: 368

Vazba: brožovaná

Formát: 135×215 mm

ISBN: 978-80-7260-475-3

Doporučená cena: 397 Kč

Knihu Liberalismus vydalo nakladatelství Prostor.

Donald Trump je první americký prezident, který se s nepokrytým pohrdáním vysmívá liberálním hodnotám. A není jediný: vyznavači neliberalismu stojí také v čele Itálie, Maďarska, Polska či Turecka. Co se vlastně stalo? Proč liberalismus ztratil podporu, jíž se kdysi těšil?

James Traub se ve své knize s těmito otázkami vyrovnává návratem k počátkům liberalismu v období po americké a Francouzské revoluci a v dílech myslitelů, jako byli John Stuart Mill či Isaiah Berlin. První liberálové se k vládě většiny stavěli s hlubokou skepsí, avšak poté se liberalismus přizpůsobil a pojal do sebe nejenom víru v práva jednotlivce a svobodný trh, ale také víru v základní intervenci státu pro zajištění obecného prospěchu. Liberalismus se záhy stal krédem nejmocnější země na světě. Avšak tento konsenzus se přerušil a dnes je liberalismus považován za zastaralou doktrínu. Traubova kniha představuje současné dění na pozadí dřívějších událostí a ukazuje cestu vpřed.

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Která z dnes představených knih vás nejvíce zaujala? Napište nám svůj názor v komentářích.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Člověk v zrcadle teorie her

Jak nám matematika a filozofie pomáhají zjišťovat, co jsme zač

Peregrin, Jaroslav

Dokořán, 2021

OBJEDNAT

Všichni jsme lobbisté

Nekvapil, Václav

Grada, 2021

OBJEDNAT

Krávy, prasata, války a čarodějnice

Hádky kultury

Harris, Marvin

Malvern, 2020

OBJEDNAT

Výchova dívek v Čechách a na Moravě

Školství v 19. století genderovou perspektivou

Dvořáková Kaněčková, Eva

Grada, 2021

OBJEDNAT

Proměny novinářské etiky

Moravec, Václav

Academia, 2021

OBJEDNAT

Liberalismus

Krise. Prameny. Přísliby.

Traub, James

Prostor, 2021

OBJEDNAT

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnice a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy. „Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbny vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. „V posledních letech ZZS LK nemusela řešit domácí porody a jeho komplikace,“ řekl redakci mluvčí liberecké záchranky Michael Georgiev.

V obecné rovině podle ní v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečnicku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. „Dále komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči ve snaze obnovy základních životních funkcí. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty,“ dodává Fajtllová.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrozit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy.

„Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbný vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. 'Zasahujeme u překotných porodů, což je předčasný rychlý porod mimo nemocnici, kdy se většinou nedostane rodička do nemocnice včas a dítě je tak porozeno doma či v sanitním vozidle,' uvedla mluvčí olomoucké krajské záchranky Lucie Urbanová.

'Statistiku domácích porodů nevidujeme. Kolikrát ani nevíme, že se rodička pro domácí porod rozhodla. Když nastanou komplikace, často ze strachu tuto informaci pacienti zatají a sdělí, že se jedná o náhlý porod. Pokud se tak již stane, tak ze zkušeností operátorů a výjezdových skupin často rodičky podcení riziko různých komplikací spojených s porodem doma,' uvedla.

Domácí porody v Olomouckém kraji nejsou podle Urbanové časté, pokud jde o výjezdy záchranné služby. 'Stále převládají překotné porody, což rodička neovlivní,' dodala.

V obecné rovině v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečníku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. Dále jde o komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrožit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběr krve a moči a screening vývojových vad.

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy.

„Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbny vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Jihomoravští záchranáři vyjíždějí k domácím porodům několikrát do měsíce. Většinou se jedná o tzv. překotné porody, k nimž dochází nečekaně, a rodiče nestíhají dorazit do nemocnice. V případech plánovaných domácích porodů zdravotníci podrobnější statistiky nemají.

„Býváme přivoláni i k porodům, kde jednoznačně vyplývá z okolností, že šlo o porod plánovaný doma. Ale došlo ke komplikacím. Teprve ty přimějí rodičku nebo ostatní přítomné, aby nás zavolali. Zdůrazňuji, že někdy už může být pozdě. V průběhu jednoho roku vyjedeme k několika desítkám tzv. domácích porodů, ale je jich jistě více, my se však o nich nedozvíme, protože k nim nejsme přivoláni,“ sděluje Michaela Bothová, mluvčí jihomoravských záchranářů. Podle ní se dostávají zdravotníci v takovýchto případech často do složitých situací.

„Stává se nám, že již samotný příjezd vozidla Zdravotnické záchranné služby, byť byl vyžádán, je vnímán jako negativní narušení pečlivě připraveného plánu. Projevuje se to například tím, že nám rodiče brání ve vyšetření či ošetření miminka a jeho odvozu do nemocnice, pokud to jeho stav vyžaduje,“ uvádí mluvčí.

Hlavním důvodem, proč záchranáři varují před plánovanými domácími porody, jsou možná zdravotní rizika, která hrozí jak dítěti, tak i matce.

„Zdravotních rizik je celá řada ať již v samotném průběhu, tak včasné poporodní adaptaci dítěte. Ty nejzávažnější mohou vést až k fatálním následkům, jako je postižení dítěte nebo dokonce jeho úmrtí. V sázce je pochopitelně i zdraví a život rodičky. Bohužel se tyto komplikace mohou, byť vzácně, vyskytnout i u zcela fyziologického těhotenství,“ řekla redakci Bothová.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrozit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnice a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy. „Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbný vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. „Od roku 2017 do 2020 posádky záchranné služby Královéhradeckého kraje vyjízděli téměř k 1.100 případům porodu. Jde jen těžko říct, který z těchto porodů byl to, co lze označit jako domácí porod a co porod překotný, kdy rodička nestihla dojet do porodnice,“ vysvětluje mluvčí hradeckých záchranářů Ivo Novák.

Krajské statistiky vykazují minimálně čtyři prokazatelné domácí porody, u kterých byla (kvůli komplikacím) třeba asistence zdravotníků. „Dvakrát se jednalo o závažné poporodní komplikace, jednou jsme rodiče museli přímo na místě zavést transfuzi plné krve. To, společně s rychlým transportem do nemocnice ji zachránilo život. V jednom případě nastaly přímo v průběhu porodu závažné komplikace, které vedly k ohrožení života novorozence, který musel být našimi posádkami resuscitován,“ dodává Novák.

V posledním případě se jednalo o kontrolu zdravotního stavu matky i dítěte. Poté, co je lékař shledal v pořádku, matka odmítla navrhovaný transport do nemocnice.

V obecné rovině podle ní v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečníku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. Dále komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči ve snaze obnovy základních životních funkcí. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrožit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnice a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy. „Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbny vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. „Naštěstí je takových případů velmi málo, jsou to opravdu jednotky ročně, ale nedokážeme přesně určit, zda se o plánovaný domácí porod opravdu jedná, protože při našem příjezdu už na místě nejsou porodní asistentky, které u takových porodů bývají,“ vysvětluje redakci mluvčí pražské záchranky Jana Poštová.

V obecné rovině podle ní v souvislosti s domácími porody patří mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečníku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. „Často však jde také o komplikace spojené s nepostupujícím porodem nebo o komplikace po porodu, kdy dítě například nedýchá a je potřeba zahájit urgentní pomoc,“ dodává Poštová.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrozit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Plánované domácí porody u nás nejsou příliš zavedené, gynekologové je ženám obvykle nedoporučují, přesto se k nim podle neoficiálních čísel ročně rozhodne 450 až 1000 žen v tuzemsku. Žádná oficiální statistika však neexistuje. Podle průlomového průzkumu Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** je nejčastějším důvodem k plánovanému domácímu porodu nedůvěra v nemocnici a jejich postupy.

Rutinní zásahy v nemocnici odrazují rodičky

Průzkumu se zúčastnilo více než 640 žen, které v letech 2015 až 2020 plánovaně rodily doma. Podle výsledků ženy volí domácí porody nejčastěji proto, že nepovažují péči v nemocnicích za kvalitní. Důvodem jsou hlavně zákroky, které jsou rodičkám prováděny bez jejich souhlasu a také znevažování jejich pocitů a schopností. Doma by často nerodily, pokud by si mohly v porodnicích vybrat porodní asistentku nebo by existovaly porodní domy.

„Určitá část žen bude rodit doma vždycky. Nicméně ženy v naší studii mluví o tom, že by doma nerodily, pokud by si do porodnice mohly vzít svoji porodní asistentku a pokud by existovaly porodní domy. To jsou vzhledem k současným debatám ohledně kompetencí porodních asistentek a přípravě porodních domů velmi zásadní zjištění,“ doplňuje pro redakci Drbny vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Drtivá většina žen si rizika uvědomuje

Ve veřejných diskuzích dominuje téma o rizicích domácího porodu oproti porodům v porodnicích. Právě rizika domácího porodu si podle výzkumu většina rodiček uvědomuje. „Šetření ukázalo, že si většina žen rizika spojená s volbou domácího porodu uvědomuje a že s těmito riziky aktivně pracuje,“ říká Durnová. Podle ní častěji rizika vnímají ženy s vysokoškolským vzděláním (86 procent), obecně s technickým zaměřením vzdělání (87 procent) a spíše z velkých měst nad 100 tisíc obyvatel (88 procent).

Stejně jako v případě počtu plánovaných domácích porodů, neexistují statistiky ani týkající se počtu výjezdů záchranné služby ke komplikacím při nich. 'Co se týče plánovaných domácích porodů, jedná se v Karlovarském kraji o jednotky případů ročně, tedy alespoň takových, kdy je k porodu volána ZZS KVK. Samozřejmě, že když už se tak stane, jde zpravidla o velký problém,' říká Petra Bakurová, referantka PR Zdravotnické záchranné služby Karlovarského kraje a pokračuje: 'Mnohem častěji se setkáváme s neplánovanými domácími porody, kdy se prostě miminko rozhodne, že už na nic nečeká. Pokud je to možné, snažíme se, aby porod proběhl až v nemocnici. Mnohdy nám ale miminko tolik času nedá a maminka porodí za asistence našich záchranářů a častěji ještě rodí už „po telefonu“ s naší operátorkou linky 155 a někým blízkým. Musíme podotknout, že v takových případech jsou maminky, případně i volající velice šikovní a skvěle spolupracují.'

V obecné rovině ale patří v souvislosti s domácími porody mezi největší rizika „přidušení“ dítěte způsobené například omotáním pupečníku kolem krku novorozence nebo vdechnutím plodové vody. Dále komplikace při atypické poloze plodu a také podchlazení novorozence. Všechny náhle vzniklé stavy, které bezprostředně ohrožují novorozence na životě, vyžadují neprodlenou odbornou resuscitační péči ve snaze obnovy základních životních funkcí. Matky zase mohou být ohroženy masivním krvácením po odloučení placenty.

Rodička v domácím prostředí? Nejčastěji vysokoškolačka

Dotazníkové šetření také ukázalo, že nejčastěji volí domácí porod ženy s vyšším vzděláním. Ty, které rodí doma s pomocí porodní asistentky, výrazně převažují, pouze minimum jich rodí zcela neasistovaně, kdy důvodem je především nedostupnost porodní asistentky v daném regionu, případně neochota ohrožit porodní asistentku pokutou.

Naprostá většina z více než šesti stovek dotazovaných žen má také vybranou záložní porodnici, takzvaně „kdyby náhodou bylo potřeba“. Tyto ženy také nejsou zcela mimo zdravotnický systém. Jak ukazují výsledky studie, ženy, které volí porod doma, absolvují pravidelná vyšetření, zejména ultrazvuk, odběry krve a moči a screening vývojových vad.

Téma otců u porodu. Jak se vnímají sami muži a jaké role jsou jim připisovány? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.04.2021, Zdroj: karlovarskadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.05.2021 10:57, Celková návštěvnost: 139 927, RU / měsíc: 83 456, RU / den: 2 782, Rubrika: Společnost, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Pandemie onemocnění covid-19 mimo jiné přinesla v první vlně i zákaz přítomnosti otce u porodu. V reakci na tento zákaz se zvedla velká vlna nevole nejenom z řad samotných rodičů, ale i ze strany občanských spolků a neziskových organizací, jako je například Unie porodních asistentek nebo České ženské lobby. Ti argumentují především rizikem narušení psychické pohody rodičky, která se pojí zejména s přítomností osoby blízké u porodu. Nový průzkum Anny Durnové a Evy Hejzlarové z **FSV UK** odhalil, jaké role zaujímají otcové během porodu pohledem svých partnerek a jaké role jsou jim přisuzovány okolím.

Ochránce před institucí

První roli, kterou průzkum jednoznačně prokázal, je ta, kdy muž vystupuje jako pojistka, která má ženu chránit v případě, že by se dělo něco, nad čím žena sama nemá kontrolu. Jedná se například o situaci, kdy by se k rodičce personál nechoval dobře nebo ji nutil úkonům, které si žena sama nepřeje.

„Tady je důležité zdůraznit, že tato role se mohla odehrávat jak po výslovné předchozí dohodě s partnerkou, tak mohla vycházet od muže bez ohledu na nějakou předchozí domluvu,“ říká vedoucí výzkumného týmu Anna Durnová.

Komunikátor s institucí

V této roli vystupuje muž jako někdo, kdo je schopen vyjádřit přání své partnerky personálu a komunikovat za ni. Děje se tak, neboť se ho porod přímo netýká a je celou dobu při vědomí. Muži se v rámci této role identifikovali jako někdo, kdo zajišťuje „ty věci okolo“. Jednalo se například o tělesnou oporu utěšování při kontrakcích, ale i o bonding, kdy muž zastoupil ženu, která byla například po císařskému řezu, při prvním tělesném kontaktu s dítětem bezprostředně po porodu.

„U této zkušenosti bylo příznačné, že muži mluvili jednak o magickém zážitku s tím spojeným, a zároveň připomínali pohledy okolí (personálu nebo jiných žen), skrze které si ve své roli připadali nepatřičně,“ uvádí studie.

Dohled nad institucí

Další rolí je pasivní dohled nad personálem, kdy muž kontroluje, zda vše běží tak, jak má. Častokrát se zde otcové cítí jakoby u porodu ani nemuseli být. Děje se tak z důvodu, že muž nerozumí vývoji událostí nebo personál nekomunikuje adekvátně či srozumitelně. Jedná se ale i o situace, když žena vše zvládala sama a muž jen přihlížel. Existují však i muži, kteří si připisují roli Tichého pozorovatele, který se sice aktivně nezapojoval do dění, ale přesto porod intenzivně prožíval.

Emoce otců

Ke všem výše zmíněným rolím se vážou emoce, které u porodu každý muž prožívá. Jedná se především o téma silně emotivního prožitku bez ohledu na to, zda porod probíhá v nemocnici či doma. Muži často porod popisují jako něco magického, silného a něco, s čím se doposud nepotkali a museli to dlouho zpracovávat. Často se u nich objevoval také strach či frustrace, cítili se bezradně, především v situacích, kdy viděli svou partnerku trpět. Ve spojitosti s tím také uvádí změnu v nahlížení na náročnost porodu a na respekt k bolesti. Zároveň však hojně zmiňují radost, nával štěstí a především jedinečnost okamžiku příchodu dítěte na svět.

Anketa: Kvalita developerských projektů určených pro bydlení

TISK, Datum: 30.04.2021, Zdroj: ASB, Strana: 18, Autor: JOLANA ŘÍHOVÁ, Vytlačeno: 4 500, Prodáno: 204, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.05.2021 12:23, AVE: 132 278,05 Kč, Země: Česko

Poptávka po bytech ve větších městech stále stoupá, zvyšují se však také nároky budoucích uživatelů novostaveb po kvalitních materiálech, dobré dispozici, nízké energetické náročnosti či místní občanské vybavenosti. Ke změnám v požadavcích dochází také v souvislosti s pandemií a většímu využití bydlení pro práci. Kam se posouvá architektura developerských projektů? Proč často vznikají uniformní bytové domy, jejichž architektonické a urbanistické řešení příliš nezohledňuje okolí, širší vztahy a místní potřeby? Jakou roli sehrává ekonomické hledisko developera, invence architekta či projekční kanceláře, poptávka na trhu a osvícenost samosprávy?

Otázka

Co je podle vás zásadní pro to, aby ze spolupráce developerarchitekt vznikl kvalitní projekt určený pro bydlení?

Michal Šourek zakladatel ateliéru MS Architekti, profesor na Katedře architektury na FSv ČVUT Zásadní podmínky jsou tři: pozemek, developer a architekt. Developer a architekt, kteří uplatňují kompetenci, respektují se navzájem a chápou a respektují kvalitu pozemku a lokality. Pozemek musí být vhodný pro zamýšlenou funkci i kategorii, developer musí správně stanovit funkci, marketingové zadání a kapacitu využití, které ladí s parametry pozemku, a architekt musí developerovo kvalitní zadání kvalitně naplnit, musí projekt saturovat veřejným i poloveřejným a polosoukromým prostorem ve vhodné hierarchii, a musí zadání kvalitně naplnit v poloze dispozičně-prostorového i provozního řešení a architektonické formy, které se ve vzájemné synergii stanou východiskem optimálního „zážitku zákazníka“ - „user experience“.

Jak se pozná kvalitní řešení? Poznává se podle toho, že k němu není možné cokoli přidat, od něj cokoli odebrat nebo na něm cokoli změnit, aniž by se tím výsledek zhoršil. Je-li takové kvalitní řešení na světě, vše ostatní - projednání a prosazení záměru, jeho financování a stavební realizace, to už je jen profesionální rutina.* Peter Bednár architekt, ateliér Jakub Cigler Architekti Typickou odpovědí je důvěra, ale možná lepší je pochopení motivací. Role architekta je z pohledu developera jednoduše měřitelná tím, že se jeho budova postaví a prodá lépe než u konkurentů. Protože se dlouho prodávalo prakticky cokoli, řada projektů vznikla bez architektů. Pro architekta je to složitější. Jedinou výhodou má v tom, že nenese investitorovo investiční riziko.

Architekt velkého projektu nemůže zásadně ovlivnit většinu faktorů, které nejvíc ovlivní cenu a charakter plánované výstavby. Pozemek je dávno vybraný a kapacita projektu je daná územním plánem, který málokdy umožní postavit stavbu s logickou návazností na okolí a mixem funkcí umožňující živé městské prostředí. Zastaralé stavební normy neumožní experimenty a vnitřní dispozice, včetně skladby bytů a šířky domů jsou dané interními standardy developera. Architekt je tak po úvodních prezentacích fotek bytových domů z Hamburku, Vídně a Berlína rád i za málo, třeba lepší dlažbu ve veřejných prostorech. Přesto kvalitní prostředí vzniknout může, ale zatím jen v té nejvyšší cenové relaci. Určitě by to šlo i v běžném bydlení. Klienti-developeré se neřídí ideologickou představou o tom, jak se má žít a jak mají vypadat města, zcela pragmaticky postaví přesně to, co je v daných podmínkách nejjednodušší. Doporučení architektů už znají, jen je současná pravidla nemotivují podle nich i postavit. Pro lepší většinovou výstavbu je nutné mít nejdřív lepší podmínky. Dostatečná důvěra mezi klienty a architektky pro jejich následnou výstavbu už vznikla.

Pro lepší většinovou výstavbu je nutné mít nejdřív lepší podmínky. Tomáš Ctibor zakladatel a ředitel platformy 4CT, předseda Sdružení pro architekturu a rozvoj Za zcela zásadní považují dobře formulované zadání. To by mělo reflektovat všechny klíčové parametry projektu, ale současně by mělo být průmětem veškerých relevantních kontextů, a to zejména aktuální poptávky a požadavků, respektive možností budoucích uživatelů a možností a podmínek místa a investora. Tím myslím nastavení proveditelných ekonomických parametrů záměru.

Dnes jsme velmi často ze strany municipalit a veřejnosti konfrontováni se snahou raději nestavět anebo nastavovat parametry využití území na tak nízkých hodnotách, které moc prostoru na inovace a kvalitu řešení nedávají. A to jak materiálově a technologicky, tak zejména prostorově. Současně se potřeba po vystavěném prostředí v tom nejširším slova smyslu nesnižuje, ba naopak. Navíc nás čeká nutná a velmi zásadní debata o parametrech a standardech prostor pro různé aktivity, která v příštích desetiletích mnohá paradigmatu výrazně přenastaví, a to nejen jako důsledek zkušenosti s probíhající globální pandemií. Ta je sama o sobě obrovským více než rok probíhajícím experimentem v mnoha oblastech souvisejících s výstavbou a užíváním našich sídel.

Dle mého názoru se v budoucnu bez zásadních inovací v procesech přípravy, realizace a využívání prostoru neobejdeme. Inovativní tedy budeme muset být nejen v technologiích a materiálech (i jejich zdroje jsou vyčerpateľné), ale zejména v legislativě a normotvorbě, která s výstavbou souvisí. Bez větší flexibility a otevřenosti nebudeme dynamice vývoje ve všech souvisejících oblastech stačit.

Za zcela zásadní považují dobře formulované zadání.

Martin Krupauer zakladatel ateliéru A8000 Z mého pohledu je nejzásadnějším aspektem spolupráce důvěra. Developer musí věřit nám, našim schopnostem, zkušenostem a znalostem a my zase musíme věřit developerovi, že mu jde opravdu o kvalitu našeho řešení, návrhu, a tedy i jeho produktu. Jsem přesvědčen, že čím kvalitnější, chytřejší a do svého okolí lépe zapadající návrh, tím je ve výsledku ve svém podnikání úspěšnější i developer. Samozřejmě je pro nás výhodou, když i náš klient je trochu vizionář. Když i on hledí dopředu. Když především v počátku naší spolupráce k ní přistupuje velkoryseji a s nadhledem. Jen tak, ve vzájemné spolupráci a interakci, mohou vznikat dobré a chytré koncepty, design, technická řešení. Ale to paradoxně platí i pro vlastní efektivitu realizace a následného provozu projektu. Kdo hned na začátku chce počítat každý hřebík a utápí se v detailech, se většinou nedopočítá. I tady platí, že je třeba postupovat od detailu k celku.

Když se na to podíváme z více profesního hlediska, je pro nás zásadní, abychom my i developer znali svého cílového klienta, abychom věděli, pro koho je projekt určen. Zrovna tak, dnes možná ještě důležitější, je povědomí o místě, jeho znalost.

Uvědomit si jeho potenciál i limity, ale i historii a možnou budoucnost, nebo třeba i pocity místních. To všechno jsou ty stavební kameny, z nichž budeme vytvářet tak důležitý příběh nového bytového domu. Obydlí pro lidi, které sem společně chceme pozvat.

Nejzásadnějším aspektem spolupráce je důvěra.

Zásadní podmínky jsou tři: pozemek, developer a architekt.

Foto autor: FOTO: ARCHIV RESPONDENTŮ

Foto popis: WALTROVKA, CHYBIK+KRISTOF ARCHITECTS & URBAN DESIGNERS, foto: Studio Flusser

Foto popis: WALTROVKA, CHYBIK+KRISTOF ARCHITECTS & URBAN DESIGNERS, foto: Studio Flusser